[illegible]

தெய்வீகபுராணம் என்னும்

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்

இது

சண்பகக்கோலவடிவு

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ

வேங்கடாசல உடையூரார்வர்கள்

குமாரர்

சௌந்தராஜ உடையாரால்

பரிசோதித்து

ஆங்காங்கு வேண்டியசெய்யுள்களையும் சேர்த்து

பார்க்கவகுலத்தவர்கள்

பொருளுதவியால்

கும்பகோணம்

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ

ஜீ. வெ. பத்துருசாமி செட்டியாரவர்கள்

"லார்ட் ரிப்பன் யந்திரசாலையில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1901.

சிவமயம்.

திருக்கோவலூர்புராணம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிதம்பரம் சித்தாந்த சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை

அதிபதியாகிய பண்டித

ஸ்ரீ தர்க்கசுடாமணி

மாணிக்கருள் குருவான ஆறுமுக

நாவலர் அவர்களால்

இயற்றிய

பழைக்கழினெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருவுறு ஞானக் குறளினை யுரைத்துத் தெளிவிலே மூ
தாதற் பொருட்டா, மருவுறு மதுர வப்பய ணஞ்சும் விகாயக
ரதவலே வருத்த, பொருவறு மல்வை வாக்கினு னெய்பா
றதியினைப் பொருந்திய பெண்ணை, பெருகுறு கடுகாட்
டிற்குநேத் திரமாப் பிறங்கியுள் ளதுதிருக் கோவல். (க)

அத்தகு திருக்கோ வற்கணாக தகனே யட்டிடு வீரட்டே
சுரன்ற, னுத்தம மான மான்மிய மதனே யுயர்களு கூபரன்
றனக்கிங், கத்தமார்க் திடல் லாமல கம்போ லறிந்திடை
வருளினிற் சூதன், விக்தக மாக வுரைவட மொழிமுன்
மேலவர் தமிழினின் விரித்தே. (உ)

சொற்றமற் றதனிற் சிற்சில விடயங் தொகுத்திடப் பட்
டவா மதனுற், கற்றிடு புலவர் வியப்புற வவற்றைக் கரு
தருஞ் செய்புளான் விரித்துக், குற்றமங் கணுகா வுகை
யிற்கட் பிழுட்டியே கோத்தனே தருகெனக் குறித்துப், பெரு
றம துயர்த்தோன் சமயமே மெய்மைச் சமயமாப் பேணி
னன் கொண்டோன். (கூ)

அறிவினுல் வாக்காற் றனத்தினுற் கொடையா லழகினுல்
வாய்மையா லான்ற, பொறுமையர் லறத்தின் புத்திர னரிச்
சக் திரன்புக முங்கசன் பொருவி, னெறியினு லிலிங்கு ள
னிகிற் கிழவ னிகழ்சுரா சாரிய னனக்த, னுறுமிவ ரெழுவ்
ரோருரு வெடுத்தா லெனகனி யுலகினிற் றிகழ்வோன். ()

வேட்டவ லத்தின் ஜமீன் சக்ரவர்த்தி விளங்குண் டார்
யே முதலா, நாட்டு மெய்ப்பிருகு ஆஸ்தான ரனேகர்
நினிபொரு ளீய்ந்துவேண் டுறுட், கோட்டம்மி னல்லாட்
பிள்ளாமுன் வில்லி கூறுபா ரதத்தினுக் கிடையே, நீட்டி
நற் செய்யுள் சேர்த்தமை போலச் சிறப்புறு செய்யுள
னமைத்தே. (ரு)

ஞான்மடக கூறன் மிகைபடக் கூறல் கூறிய கூறலே முத
லாத், துன்னுதோ டய்ங லொருசிமி தின்றிச் சுருங்குறக்
கூறனற் பொருளே, மன்றலே விளங்க வைத்திட லாதி வ
னப்புற னியையுற வமற்று, மின்னினி லெங்க விஷ்டமி
டை சேர்த்து நிலவுல கத்தினு ருவம்மீத. (கூ)

ஏத்திடச் சோணு டதனினே ருடைத்தா யின்னுயிர் பொ
ன்னியின் றென்பால், நீத்தவர் துதிக்க வுறுவதாய் வா
னோர் நிலவிடு மவிகொளும் வளத்தாய், ஆத்தர்க ளுனைக்
கு மாகமங் களைக்கின் லோகளுங்கேட் டறையுநீர் மைத
ஞாய், மாத்திகழ் கின்ற சண்பகக் கொல்லை மன்னிவாழ் து
ண்ணிய மதியோன். (எ)

மன்னியாழ்ப் பாணச் சுன்னைமா நகரின் வந்துய நிலக்க
ணந் தருக்க, மென்னுமிவ் விருதைத் திரங்கொடு சித்தாந்
தத்தினே யெளிதினி னேர்ந்து, உனனிடி சிவோகம் பாவனே
யதனைப் பணுமுரு கேசபன் டிதன்பா, லன்னவ னுளம்
வேட் டுரைத்திட வேண்டி மனைகளே யன்பொடு கற்றேன்.

வேதநற் பசுவா விளங்குமா கமங்கள் விரவ்பா லானயப்
புனமக், கோதறு கால்வ சோதிய தழிழே கூறுகெய் யா
வுயர் தவத்த, சோதுமெய் கண்டா னுரைசிவ ஞானபோ
தம்நு குறுசுவை யாகத், தீசற வுணர்ந்து கற்றுர்ச் சிவாச
சேர்ந்துசெய் திருப்பணி யுடையான். (கூ)

குகமுனி வரன்சிர்க் கோத்திரத் துதித்த கோதறு வேம்
கடா சலனைச், சயனனி வியக்க வுதித்திடு தயன் சங்கரன்
விருவரு வதனை, யிகமதிற் பேணு குணத்தினு னீகை யியலி
சை யின்சொலென் றின்ன, வகமென விரவு சௌந்தர ராச
ரச்சினின் மருவுவித் தனனே. (கo)

திருவிடைமருதூர் வித்துவான்

கோவிந்தசாமிப்பிள்ளையென்கிற

சுந்தரமூர்த்திப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

அருணிர்க்கழினெடிலாரியலிருத்தம்.

தருக்கோவு மனத்தினையார் தருக்கோவச் சயனமதாய்த் தாதத
கோவுங், குருக்கோவின் சிறையுறுத்த மறைக்கோவு முபனிடதக்
குலமியாவு, மிருக்கோவ லாகமமு மினுக்தேரு தோலமிடு மிறைவ
ஞர்த்தி, திருக்கோவன் ஞான்மியத்தின் றிறங்கண்டாங் கன்னதனிற்
சிந்தைகூர்ந்தே. (க)

யாப்பிலுஞ்சு திதைவிரித்தங் கேற்பதிகஞ் செய்யுள்களா யமை
த்துச் சேர்த்தம், பூப்பவருஞ் சுசனமும் புகுவித்துப் பொன்னுடர்
போற்றத் தெய்வ, மாபபதுமை நிகளவை வாய்ப்பனுவல் பதின்
மூன்றும் மற்றுஞ் சேர்த்துக், கோப்பமையச் சாதமச்சிற் கொடுத்
தளித்து முள்ளாலேக் கூறுவேலுல். (உ)

தண்டமிழ்த்தே ரணியுடையான் சங்கரன்பாற் பணிவுடையா
றக்கோர் வாய்மை, கொண்டருள் சண்பகக் கொல்லைக் குலவுதல
மாவுடையான் கொடையாறு, மெண்டருமா தவமுடையான்
வேங்கடா சலவுடையா னீன்ற பீடான், சண்டகவித் தீலவர்புகழ்
சௌந்தாரா ஜப்பெயர் கொடக்கோ ஞமால். (ஊ)

திருநூலைச் செவ்வனே யுளங்கொண்டு பரிசோதித் தினிதி னீர்த,
வண்ணலன்யா னெனிலுறைது மகத்தை யொழித் தகத்திலுறு மகத்து
வாண, ரென்னிகரில் பரிவுமே பதிப்பொருளா வகத்துறுத்த தகமை
யான், பொன்னேபோற் றவம்பேணும் புனிதனயிட் டிகவிதம்
பூண்டானே. (எ)

சந்தமுறு மியாழ்ப்பாண நல்லூர்வந் தோன்றருக்கா மிர்த்தப்போ
தந்த, நந்தலிலா ஞான்முதலாப் பன்னூலு நவின்றளித்தோ ஞரு
சேல்வி, வந்தவட மொழிக்கடலுந் தமிழ்க்கடலு முண்டமைந்த ம
ழைநா வல்லோன், பந்தமறு தீருநான சம்பந்தப் பிள்ளை யெனும்
பாக் லோனே. (ஏ)

அம்மையப்பன் கருப்பூர் வழிக்கோயில்

ஸ்ரீமத் பரைவராப்ரசாத

முருகானந்தஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்த

அநுதிர்க்கழினெடிலாகிய விருத்தம்.

பண்டுகொர் ஞிமிறுதாரப் பண்கண்மந் தரத்தி லாக்குஞ்
சீண்டுகக் கொல்லை வைகுஞ் செளந்தர ராஜ னென்பான்
விண்பகர் வீரட் டேசன் வியன்கதை யியல்வி ளக்கி
நண்பம வொர்க்கு மீந்தா † னலாப்பிளை கவியின் மாதோ.

உ

கும்பகோணம்

பேட்டைப் புதுத்தெருச் ம்ர்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தலைமைப்பாத்தியாயர்

அருணாசலச்செட்டியாரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

சீர்பூத் துலவு திருவி ரட்ட
மேர்பூத் துலவு மெட்டினிற் சிறந்த
விந்தையார் கோவலூர் மேவெம் பிரான்பிர
நந்தனி னாளை கூபரன் கேட்ப
பண்டிறை நிருமா லுக்குப் பகரக்
கொண்டவன் முண்டகக் கோவுக் குரைப்ப
வக்கோ சனற்கு மரற்கே புனைப்பவம்
மிக்கோன் வியாத னுக்கு விளம்பக்
கேட்ட வன்மகிழ் சூதற்குக் கிளத்த
வேட்டவப் பதினெண் புராணத் துண்மிக்க
காந்திக் தந்தரர் காண்டத் திற்சொல்
லேந்தற் கதையை யெடுத்தச் சூதன்
சீதரற்ற வண்ணமும் பிறவுந் துலங்க
நற்றமி ழிலங்கு நானிலக் தன்னின்

---

† நலாலாப்பிள்ளை = நலாப்பிளை-எனவுரையது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மூச்சங் கதிர்ஞா முதிர்தமிழ் தன்னு
விச்சகத் துள்ளோ ரீடேறு தற்கு
முன்னே நியற்றிய முதுநூலி னெஞ்சிய
பன்னருஞ் சரிதம் பலநூலிற் சொல்வ
தமிந்திம்பர் காற்பொருட் பயன்பெறற் காகவுஞ்
செறிந்தவெம் மிறைசீர் திகழ்தற் காகவும
வெள்ளி குலத்தியல் விளங்கற் காகவுங்
தெள்ளிதி னுய்ந்துமுற் செய்யுளி னிடையிடை
யொன்றுற விருத்தமா யுரைத்துச் சேர்த்துத்
துன்றுசீர் வேட்ட வலகுதா முதலோர்
பரவசங் கொளவெம் பரமனு லயத்தில்
வரவிரா யகன்வாழ் வசந்தமண் டபத்திருந்
தற்புதக் கதையை யாயிரத் திரண்டில்
விற்பனர் குதித்த விளமபிமுன் முன்டி.
லெழுதா வெழுத்தி லிலைசவித் தெவருங்
தொழுதாட் பரன்சீர் துலக்குதெய் விக
புராணமென் றுந்திருக் கோவலூர்ப் புராண
மாவினை யாலயிப் தனித்தனி னிலேரு
மும்பருங் னேரற்பே நின்பிரு வழியா
லும்பரின் மேலா யுண்டி களிகூ
தந்தன னம்பரம் ருண்டிகைத் தொல்லை
யிந்தனன் வெய்டா சலினவு மேந்தல்
முன்னைமாற் றுந்தவ முதிர்ச்சி யாலுமைந்து
யின்னலை முய்யப் பிறந்தவ னெனவெறும்
புன்னருங் கலையாயப்ப பாணன் கன்றுக
மன்றுளா ழருகே சாம்பழ கரன்பால்
கூன்றார் வெயிற்றும் முவந்துநந்தி நிருநிலைச்
சென்றார் புலவரைச் சுருவை நிலை
மிக்க வயிட்டி கவிபுகக் கவிராத்
தக்க குடாச காதனாரி யின்பால்
கற்றவன் மெய்ப்பத் தின் கனுவு
கற்றவச் செளக்கர ராஜ கவலனென்.

ஆக்கியோன் பெயர்முதலிய பதினெந்து சிறப்பும்
இந்நேரிசையாசிரியப்பாவிற்கான்க.

க

வேடம்பூர்

உபாத்தியாயர்

பஞ்சாக்ஷரப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கஞ்சமே லோனுமொரு கழற் கமைத்த கடவுண்முன் கடலினின் றெடுத்துப், பண்ணவற் கிமையாக் கண்ணவர்க் கமிழ்தும் பகர்மறை யுக்தரு பண்பின், மண்ணவர் மேம்பட் டுய்யமேற் கதியின் வாக் கொடு செவிக்கினி தாக, துண்ணிய வறிவுற்கூறுக வென்றே நோற்றலு மாற்றலும் புகழும். (க)

மேல்வரு மற்றை விஷயங்க ளெவைக்கு மேலென வுரிஞற் பெயரா, லேல்வரும் வேட்டவலஞ் சக்கரவர்த்தி யியலேர்தல் கேட்ட சொற் படிமுன், னூல்வழக் கறிந்து கோவுன் மின்மியதா னுவன்ற னல் சன்பகக் கொல்லைப், பால்வளியலோ டிஷ்டியறி பிள்ளைச் சோணாத்தர ராஜ பாவலனே. (உ)

வ

ஷே உபாத்தியாயர் பிரதமபுத்திரரும்

அரிசந்திர நாடகவிளம்பிரயர்நிரிய

வேங்கடாசலப்பிள்ளையவர்கள் குமாரரும் ஆகிய கண்டியூர்.

சோணாசலப்பிள்ளையவர்களியற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

வையகங் கழைப்பவான் மிகுமெய்ப்பொழிற் கள்ளூர்
செய்யா பொதியுஞ் செழுங்கொழுங் கனிமிழிந்
தண்டலை வண்டொடு தான்சொற் றேறல்
வண்டலை புனல் வரக்கண்டோ ரிதுவு
முண்டோ வவ்வையா ருரைவெண் பாவிலென்
றெண்டிசை புகல வேற்கும் பெண்ணை
கரியுலா வகல்பணை கனியுலா கெடுஞ்சேன்
மதியுலாம் வான்பாய்த் தெய்துகான் மாளிகை
மாதர்கோக் கைக்கண் டினமென மருவியாங்

சிறப்புப்பாயிரம்.

காதலும் வெள்கி யவுணரீ இக் கமலவீச்
சேக்கை யன்னங் கிகழ்கம்பு ளிரிதர
பூக்க ளலைதரப் புக்குலாம் பொய்கையும்
பாவருங் கல்வியர் பழிச்சிப் பரா வு
நாவலூ ரார்முத னவிற்றுபல் பண்களுந்
தேவர்தம் மூரிற் சிறந்தவென் னுரையுங்
கோவலூ ரொன்னுங் கோகரப் பாலே
பாரட்ட நிசையும் பணிய வருள்புரி
ஸ்ரீரட்டா காச விமலன் மான்மியம்
வேதமாதியில் விரிஞ்சனன் குரைத்தபோ ம்
சூத னளகூபரற்குச் சொற்ற நூ
றாமா வாரிய சுரமொழி பிறவுநீ இ
தேமா வார்திய திகழ்சம்புத் தீவில்
குமரிவேங் கடங்கூ குழுணு கடல்சுலா
வீமருந் தமிணிலத் தன்பின் முன்னோர்
பல்வகைச் சீர்தழீஇத் திராவிடப் பாவிம்
சொல்வகை யறிந்தோர் சோதிக் குன்மக்கு
மத்தனு மாமனு மாம்வரை யாசுன்
மத்தனு நன்னெறி வர்ப்புவி யுதித்த
நைவீக வேந்தன் றன்மை வன்மைகளுந்
மூய்வீ தீர்த்தந் தலத்தி னுயர்வு
மண்ணல்வீ ரட்டத் தருளென் முன்னோர்
நுண்ணிய வறிவா னுவன்றநூல் பற்பல
சரீதஞ் சான்றுய்ச் சாற்றின விருப்ப
விரிதீக மொழியா தேன்விடித் தனனென்

$ சிம்மபுரி = வேட்டவலம்.

மிடல்பார்க் கவசூல மேம்படு ஜமீனும்
வாய்ந்த சக்கர வர்த்திபண் டாரியும்
ஆய்ந்த வறிவோ டலகில் செல்வமுங்
தோய்ந்த புகழுஞ் சுத்தந் தாழ்வு
மீய்ந்த கரமு மினிய வசனமோ
மேம்பாந்த சாந்தமு மெதுத்தவர் தம்மை
காய்ந்த வலியுங் கண்ணுத லடியனை
யிறைவனென் றெண்ணி யேற்று மொழுக்கமு
முறைமுறை கொண்ட முளரியா ணீங்காப்
பழைய னூரிற் பண்டா ரியர்தரும்
மழையூ ரச்சுத மங்கல முதலுளார்
கேட்டசொற் படியருள் கினர்திருக் கோவலூர்
நாட்டமூன் றுலகெஞ் னம்பனூர் சமீந்தரு
செல்வனே விளங்கமுற் செய்புள்க ளோடங்
கல்வையார் முதலவான் றேர்கள்சொற் றழீஇ
சைவசித் தாந்தவே தாந்தசன் மார்க்கங்
கைவளர் கனியென வெளிதிற் காண
விளங்கு நற்பொருள் வழாதது வியப்புடன்
களங்கமின் மணித்தார் காட்டுந் தன்மையி
னீரீங்கொள் செய்யுளாய் நவின்றகி லம்விண்
கீரங்கொண் மதுவின் கேண்மையி னளித்தன
னுருடைப் பிள்ளேயா ருள்திருப் பண்கொருங்
கீருடை யாணுடை யான்கிளர் சேவை
நாலூர் மயானத் தலங்களி னணித்தாய்
மாலூர் மனத்தர் வரின்மா லாக்குஞ்
சண்பகக் கொல்லேயிற் றவக்குக முனிக்குல
விண்பகர் புகழுடை வேங்கடா சலமா
ருந்தவத் துதித்தங் கமரைவர்க் கினிமை
நாருந்தியர் கவல்லி புரியரு ளாற்கலே
மறுதிணை விலக்கியத் தியல்பா லிசையொடு
மாகநம் வன்மையன் றேமிலெண் குணத்தனை

சிறப்புப்பாயிரம்.

முருகுறுத் வினறையுன மொழிந்தரு ளாகர
தாரதனீ மீய்க்கீதையச் சமைத்துத் தந்தவன்
பாரதந் தனைப்பதி னுறுசெய் யுளுட்
பிலக்குத லொடுநிறை த்பொளபதை சங்நிதி
யிலக்கு முறையென் றோர்நூ லிசைத்தவன்
ஆகமமத்து விதநெறி யகத் தவன்
மோகமற் றவர்தாண் முடிக்கணி யாக்குவ
னிடம்பொரு ளேவலு மேற்றவ ன்னடைவோர்
பூடந்தணந் திடக்கலே வகையிற் புகல்வோன்
சூலமுறை விளக்கவங் குரித் த
கலமுறை சௌந்தர ராஜநா வலனே.

ஷெபூர-ஸ்ரீ. நாராயணப்பிள்ளையவர்கள் குமாரரும்
பூஞ்சாகூரப்பிள்ளையவர்கள் மாணக்கீர்களிலொருவரும் ஆகிய
சோமசுந்தரப்பிள்ளையவர்களியற்றிய
எழுசிர்க்கழினெடிலாசிரியவிரீத்தம்.

கொண்டல்கண் படிக்குந் தண்டலை சூழ்ந்த கோவலூர் வீரட்டப் பெருமா, னண்டர்கள் பேர்ற்று மான்மியங் கனிமுன் னூருந்தவச் சூதீமா முனிவன், மண்டலத் தவர்க ளுய்ந்திட களகூ பரற்குரை வடமொழிப் பெயர்ப்பைத், தண்டமிழ்ப் பாவைந் நூற்றின் மேன் மூன்றேஞ்சாற்றின ரவையுளெம் மான்றன். (க)

எண்ணருஞ்சரித மிலதவை சொலிச் சேர்த்த தியுதி யென்று பல் லோர்க, ளுன்னெனெழிற் துணைத்த வகையின்மூ வகையாலுளங்கொண் நாற்பொருட் பயனு, நண்ணுற வெளிதினே வருங் களிப்ப நல்கி னன்சண்பகக் கொல்லைக், கண்ணுறை புலமைச் செவக்தர் ராஜன் கவிசகஞ் சதத்தின்மேற் சேர்த்தே. (உ)

சிறப்புப்பாயிரங்கள் முற்றிற்று.

ஆ பாக்கள்-உஉ.

கணபதிதுணை.

திருக்கோவலூர்ப்புராண

முகவுரை.

சிர்சால் எண்ணிறந்த உலகங்களிலுள்ள சகல வான்மாக்களுங் கருமங்களை நிவர்த்திக்கீகவருந் தன்மைத்தாகிய, இப்பூலோகத்தில் மூர்த்தி தலதீர்த்தவிசேடங்களையுடையனவாய் விளங்கும் ஸ்ரீவக்ஷேத்திரங்களுள், முற்றறிவும் முற்றுத்தொழிலும் உடைய அநாதிமல சகிதனாகிய சிவபெருமான் திருவருள்கொண்டு துஷ்டர்களையடக்கிஷ்டர்களைப்பரிபாலித்து ஆதிகாலந்தொட்டு விளங்கிவருஞ் வீரட்டஸ்தலம் எட்டனுள்,

அந்தகாசுரனைவதைத்து ஹரிப்ரமேந்த்ராதியர்களை யிரட்சித்தன் முதல் அனந்தவிசேடங்களை நாளுங்கொண்டு எம்பெருமான் விளங்குந் திருக்கோவலூர் ஸ்தலப்புராணத்தை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்புல்லறிவுள்ள எளியேன் துணிந்தவகை யாதோவெனில்,

தமியேன் ஒருதிபன் அற்பத்தக்கற்பமாகிய கல்வியுடையேன் ஆயினும் இச்சனனமெடுத்த குலத்தோற்றத்தைப் பெரியோர் வழக்கப்படித் தெரிந்துகொள்ளக் கொஞ்சம் பிரியமுற்று விசாரிக்குங்கால், பிரப்படியென்னுங் ராமாதிபதியும் மலையமன்னர் குலதில்லகனும் ஆகிய பொன்னுச்சாமியுடையாரிடஞ் சில நூற்களிருப்பதாய்த் தெரிந்து அவர்கள்பாற்சென்று கேட்க வெகுபிரியத்தோடு திருக்கோவலூர்ப்புராணம் இறைவாசநல்லூர்ப்புராணம் அச்சிட்ட அன்னமலைசதகம் இம்மூன்று நூற்களையும் கொடுத்தார்கள்.

அம்மூன்று நூற்களையும் பார்க்குங்கால் அவை யொன்றுக்கொன்று சிலவிஷயந்தழுவியுந் தழுவாது இருந்ததால் முன்னறியாமை பாலிருந்த ஸந்தேகத்துக்குப் பதின்மடங்கதிகமாய்ச் சந்தேகமுண்டாக அதை எந்தவிதமேனும் நிவர்த்திசெய்து நிச்சயந்தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற துணிவுண்டாகித் திருக்கோவலூருக்கடைத்து ஸ்ரீ வீரட்டேசுரையும் பெரியநாயகியம்மையாரையும் தரிசித்து அங்கு நல்விசாரிக்குங்கால் கிடைக்காது வருந்தியெம்பெருமான் அம்மை சந்நிதியின் முறையிட்டு வாரமொன்றுவரை

லவ்விருக்குர்க்கிலை குலவிசேடத்தெரிய விரும்பிய எளியேன் உள்ள
ம் கான்ஙாள் விஞ்கூய்மின்மிய கலவிசேடங்களினுஞ் சிக்குண்டது.

அங்கு சீதேவிக்கிராமாதிபதிகளாகிய விசுவநாதராயினர் பொன்
ணம்பலராயினர் இருவரும் வக்காரியத்தை விசாரித்து இவ்விடத்
தின் பிரதமஸ்தானமாகிய வேட்டவலம் ஜமிந்தார்களன்றிக் குறித்த
காரியத்தைச் சரிசெய்யக் கூடியவர்களில்லையென்று ஜமிந்தாரவர்க
ளுக்கொருகடிதங்கொடுத்து போகும்படிச் சொல்லிஞ்ஞர்கள்.

அப்படியே ஸ்ரீவீரட்டப்பெருமானே வந்தித்து விடைபெற்றுக்
கொண்டு வேட்டவலம் அடைந்து ஜமிந்தாரவர்கள்பால் கடிதத்
தைக்கொடுத்துக் காரியத்தைச்சொல்லிக் காத்திருக்க, அவ்விடத்து
வழக்கப்படிப் பரீட்சித்து விஷயமனந்தம் பிறகு உண்மையென்று
தேறிந்து ஜமிந்தார்கள் மாதேசர் முதலானோர்களுங் கையிலிருந்த
நூற்கணக்குப்படிக்கச்சேட்டு யாருங்களிப்பை வதோடி நூற்களொன்
றுக்கொன்று விரோதியாசமாயிருப்பதையுங் கண்டுபிடித்து இப்படி
யொன்றுடனொன்று மூணுபிரதிப்பு சரியன்று பிரமத்தைக்கண்டு
பிடித்தல்லவோ நூலச்சிற்பிரதிபண்ணவேண்டுமென்றும் முன்னுள்ளோ
ரிருந்து ஜமிந்தார்கள் இது விஷயப்பிரயத்தினம் அளவிலாது செய்
தும் பூர்த்தியடையாது போய்விட்டதென்றும் அதுபோலாது சீக்கி
ரம் தூலச்சிற்பிரதி வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்றும் சொல்லி
முற்காலத்துள்ளோர்கள் திருக்கோவலூர்ப்புராணத்தைத் திருத்திக்
கொடுக்கும்படிச் சிட்டிலிங்கஞ் சிவஞானத்தம்பிகளிடங்கொடுத்து
அவர்கள் மடத்திற்தங்கியிருந்த புராணத்தையும் வரவழைத்துக்
கொடுத்துக் கூடியசீக்கிரத்தில் நூலையொருவழியாய்த்திருத்தி முடி
த்துக்கொண்டும் அவ்விடத்துள்ளோர்களிடத்தும் இவ்விஷயத்தை
யறிவித்து ஒப்பம் பெற்றுக்கொண்டுந் தெரிவித்தால் வருவாருந்
தொகையுபோகப் பாக்கித் தொகையை காமேபோட்டு அச்சிடுவோ
மென்றுஞ்சொல்லியுத்தரவளித்தார்கள். என்னவுத்தரவளித்தும் மனஞ்
செய்யுள்களைப் பேதித்துத் திருத்தப்பயத்து வீரட்டப்பெருமானே
வந்தித்து ஊர்வந்து சேர்ந்தேன்.

இங்குள்ள பழயனூர்ப் பண்டாரத்தாரவர்களிடத்தும் * தண்
ணீர்க்குன்றம், அசீசுதமங்கலம், மழையூர் முதலியவூர்களில் உள்ள
உடையாரவர்களிடத்தும் வேட்டவலந் துரையவர்கள் சொன்ன
விஷயங்களைச்சொல்ல யாவரும் களிப்போடு அவசியம் செய்யவே
ண்டியதென்றே யுத்தரவளித்தார்கள்.

* தண்ணீர்க்குன்றம்=தண்ணீர்க்குடமென்று வழங்குகிறது.

ஸ்ரீவீரட்டேசருடைய மான்மியத்தோடு அலர்ந்திலுங்கு குலத் தோற்றத்தை யெல்லோரும் வெளிப்படுத்துவதற்கு வளித்திருக்கி ரூர்களே ஈரும் அப்படியே முடிப்பதாயொப்புக்கொண்டோமே நாம் சொற்பப்படிப்புடையோம் நூலோ பலவகைப்பட்டிருக்கிற தே யென்னசெய்கிறதென்ற பெருமான்திருவடியை நமபி நூற்க னையாராயுங்கால் திருக்கோவலூர்ப்புராணம் பாயிரமுதல் கண்ணு வுச்சருக்கமூலுவுவரை யெழுத்துப்பிழைதவிரச் செய்யுளொருவகை யாகவே யிருந்தமையால் அதுவரையில் எழுதிவருவோம் அதற்கு மேல் பெருமான் அருள்விட்டபடி செய்வோமென்று தேர்ந்தெடுத்து கண்ணுவச்சருக்கமுடிவுவரையில் புஸ்தகவுக்கெட்டியமட்டும் சோ தித்துக் காப்பிசெய்து வந்தோம்.

அக்காலில் பெண்ணாகடப்புராண அச்சுக்காப்பி பாண்டி நினை த்துப்பார்க்குங்கால் அதனுடைய தெய்வீகமாஜன உற்பவச்சருக்கமுமா ளகரித்திருங்கள் சிலசமூலியும் பலதமூலாதும் மூலாதமூலகளால் பிரு ஜியுங் விலேசங்கொண்டு வெவ்வேறுபடுதலுங் கூடாமையால் திருக் கோவலூருக்கடைந்து வெற்றியாகவுடையாளை யுச்சபகுபாத்தி யருள்வாயென்ற விரட்டத்தெய்தலையு மணங்கிப்பாவசத்துஞ் அங்கிருக்குங்கால் எம்மான் அரு மாலையோதை ராயர் பாதத் ருந்து முன்னிஷ்டாபூர்த்தியுமிடையே நிகழ்ந்தமுகவாசங்கள் சமாதி ம்டாதிபர்களோத் தரிசித்தல் மடத்துவைபவங்களையும் தெரிவித்தேன். சுவாமிகள்தொடர்ந்த புன்னகையினால் மகாராயவிலாசமேலன் றெழுந்து தெய்வீகராஜன் பாலைவனத்தை வதுவையச்சருக்கமெ ன்ற பழய வட்டப்பிரதியொன்றைத் தெரிந்தெடுத்தளித்தார்கள். அதுவுஞ்சருக்க மாய் தெய்வீகராஜனுற்பவமுதல் அவனை சுந்தரவல்லியம்மனை வலையில் வசனமும் சுவாமிகளால் செய்யப்பட்ட திருப்பாடல்களும் எழுதியிருந்தமை பார்த்தேன் பிறகு சுவாமிகளுக்கும் சுவாமிகள் என் னையழைத்துக்கொண்டுபோய் அருகு அறிமுகமாயுள்ள சிலபிம்பங் ஜையும் எழுத்துக்களையுங்காட்டி இவ்வாறாணந்த சீவன்னவரே யினத்த ஜாதிகங்களோடும் எதோ சொல்லிவிட்டார். கிட்டப்போன சரித்திரங்களை பழயதாற்களுக்கிணங்கப்பாடச்சேர்க்கலாம் பார்தொரு தோழமுமில்லை. ஸ்ரீவீரட்டப்பெருமானும் அப்படியே யருள்செய் வார் பய்ப்படாதே செய்யென்று உத்தரவளித்தார்கள்.

பிறகு எம்வள்ளில வந்திதத்துக்கொண்டு குஞ்சரம் சபாபதி புடையாரால் வாங்கிக்கொடுக்கப்பட்ட இறைவாசகல்லூர்ப்புராண

உரைப்பினும் பெற்றுக்கொண்டு இறைவாசல்லூருக்கு அவர்கள் அனுமதியாலனுப்பிய சேவஸ்தான மணியம் நரசிங்கவையரால் கோ கொமணிநாதர் தரிசனஞ் செய்விக்கப்பெற்று அவ்வாலயத்தும் அறி குறிகளாகிய பிரமங்களிலுள்ள எழுத்துக்களிலுமும் பலசரித்திரங் காட்ட தெரிந்து கொண்டு வந்து சேர்ந்தேன்.

பழைய செய்யுளிடையில் சொல்லாதசரித்திரங்களோடுபலபிரமாண க்களாலறிந்து முறையாகவுள்ள புராணமாயடையாது பாரதம், பெரியபுரா ணம், கந்தபுராணம், முதலிய பெருங்காவியங்களையே மாராயுங்கால த்தில் தூசிப்பிரமாணத்தில் சரித்திரவிஷயங்களுக்கு ஒற்றுமையாகவே சில பிரமாணங்கள் அகப்பட்டன.

பழைய திருக்கோவலூர்ப்புராணத்தில் செய்வீகராஜனுற்பவச்சரு க்கமுதல் முடிவாகவுள்ள சரித்திரங்களையும் பிறவற்றின் முக்கிய சேர்ந்துள்ள பிரமாணங்களால் தெரிந்தசரித் திரத்தையும் முக்கி பார்த்துக்கால் அநேகவிஷயங்களாலும் பின் னுள்ளதேவகோட்டை மூர்த்திகட்டகரருடைய திருபாசாமார்த்தியங் கள் விசேஷமாய் விளங்கியிருந்தன.

அவையெல்லாம் நிற்க நாட்டை வடங்குவன அல்ல ஆயினுஞ் சிறிது காட்டலின்றேல்.

செய்வீகராஜன் அச்சுவை சங்குவை யென்னுங் கன்னியரைக், சிங்கனேசராற்கையிய பாரிகாலனுல் விவாகஞ்செய்து கொக்கப் பெற்றுவென்று பழயசெய்யுளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அச்சரித்திரத்தைப் பிரமாணங்களோடு கண்டுகொள்ளப்பட்ட தாவது.

திரிலோகப் பிரதிஷ்டைபெற்ற அவ்வையாரால் அக்கன்னியரை யும் பாரிசாலனையும் வியந்து ஒருவெண்பாவும் கலியாணவோலையு முதலிராயகமூர்த்தி குமாரக்கடவுள் வர இரண்டு வெண்பாக்களும் சேரசோழ பாண்டியர்கள் கலியாண வதுக்களோடு வர மூன்றுவெ ண்பாக்களும்பொண்மாரிபெய்யப் பருத்தியாடையாய்க்கீர்க்க வயல் அரிசியாய்விளைய பெண்ணாகடியில் செய்பால்தயிர்வராஞ்சுவெண் பாக்களும் கெட்டுப்பட்ட பனைமரத்துண்டம் தழைத்துத்தோய்த்துப் பழத்தரவொரு கலித்துறையும் வணங்கிய மணமகனையும் பெண்ணை யும் ஊரையும்வாழ்த்தி இரண்டுவெண்பாக்களும் ஆகப்பதின்மூன்

றசெய்யுள்களே யருளிச்செய்து திருக்குலியாவிஞ் செய்வித்தானென்று வதுவைச்சுருக்கத்தினும் பெண்ணாகடப் புராணத்தினும் அவ்வையார்கூறிய பகரங்களோடு விளங்குகின்றன. தனிப்பாடற்றிரட்டினும் எவர்களும் அறிய அவையுள் பத்துப்பாசுரங்களும விளங்குகின்றன. (இவையன்றிப் பாரதத்தில்,)

அவ்வைபாடலுக்குத் தந்தெய்பால் பெருகி யருந்தமிழறிவினோ சிறந்து,
(என்றும்.)

உருகுங்கமிழ்தெய்பா விருபாலுங் கூரையொற்றுப் பெருகுந்துறையே மேழுபிறப்புங் கெடமூழ்கி,
(என்றும்.)

பெண்ணாகடப்புராணத்தில்.

ஒருபுறத்தி லமுதமன்ன பாலுமோர் புறத்திலே
தருதலுற்ற தெய்புமோர் புறத்திலிற் சரச்சரி
பொருவலுற்ற தியுமாய்ப் பொருந்தியே விரிந்தலை
திரிதலுற்று நிலவாது திகழ்மலர்ந்த பெண்ணையே.(என்றும்)

அண்ணாமலைசதகத்தில்.

சிங்களமெனுந் தேசமுழுதாளு மன்னன் சிறந்தபோர் பாரிசாலன், செய்மெய்த் தவத்தாலுதித்து நற்குணமேவு சிறுமியங்கவை சங்கவை, மங்கையோ டிருவரை வளர்த்தெடுத் தவ்வையார் மாமுகக்கணபதி கையான்,மணவோலை யெழுதி மும்மன்னனைக் கோவலூர் வரவழைத்தறுகிடத்தே, நீங்கிப் பழுத்துண்ட மரமாகியே பழுத்த நதிப்பெண்ணெய்பால் தான்வரப்பாடியப் பெண்களோத் தெய்விகத் தலைவன் மணம் புணரவே, யங்குகவு மவ்வைதொழு மைங்கரன் றங்கையே யருள்பெறு வசந்தராயர், அண்ணுவி லிற்றுதிசெய் யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. (என்றும்)

வினவுகின்றன. அக்குலியாணத்துடந்த மான்மியங்களோடு பிறவுஞ்சேர,

இறைவாசகநல்லூர்ப்புராணத்தில்.

அவ்வைதிரு வாகைகால் வெட்டுண்டபின் பழமும்மூன்
றளித்ததன்றி, யெவ்வமற வயற்சென்ன லுடன்மூளைத்தங்
கரிசிவிளை வீந்தநாடு, கவ்வைவினை யகற்றியின் கதியுத
வும் பெண்ணைததி கலந்துநெய்பால், பவ்வமுறப் பெருகு
மிசை திசைபுனைந்த திருமுனையப் பாடிநாடு.

பொன்மாரி பொழிநாடு பருத்திகலை காய்த்தருளும் புங்
கநாடு, சொன்மாண் புக்கடங்காத வெம்மிறைவன் றோட்
கோப்புச் சுமந்தநாடு, தன்மாண்பு தெரியாவத் தனிமுத
லூர்ப் பாதிகொள்போ தரித்தநாடு, நன்மானனன் றெழிற்
சிங்கந்தனை மருட்டியக்குவித்த நத்தநாடு.

(இங்கே சிங்கம் என்றது தெய்வீகவேந்தனை.)

கந்தபுராணத்தில்.

மண்ணுலகிறைவன்செய்பு மணந்தனை விலக்கியெண்டோ
ளண்ணலோர்யிருத்தன்போல் வந்தரவண வோலைகாட்டிக்
கொண்டனைபதம்மில்லென்றுசுக்தரன்றனையாட்கொள்ளும்
பெண்ணைபம் புனல்சூழ் வெண்ணைப் பெரும்பதி தனையுங்
கண்டான்.

(இவ்வே மண்ணுலகிறைவனென்றது நரசிங்கமுனையரை.)

என்ற விவற்றுகின்றையாவும் பிறவும் தெரிந்தாலோசிக்கத் தோ
ன்றியதிடமாவது இப்படிப் பிறதாற்களெல்லாம் வியந்து வியந்து
சொல்லப்பட்டுள்ளவையாவும் எம்பெருமான் ஸ்ரீவீரட்டேசுரருடைய
திருப்பாதிசேஷமல்லவா. அச்சரித்திரங்களே யெல்லாம்விட்டு நூலா
சிரியர்யாதிகாரணஞ் சொல்லினதோ நாமும் அச்செய்யுட்களையே
திருத்தியதிடமோதல் நூலுகந்த எம்மிறைவனுக்கும் என்னை
பெருமையிழி பிறந்த என்றவையுமுயிய பலவேதுக்களால் எளியே
னுள்ளத்துவந்து எம்பெருமான் றிருவுளங்களோ நீங்காது நியாவரி
த்துக்கொண்டு தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கமுதல் மேற்கூறிய
விஷயங்களுள்ளதிந்த சரித்திரங்களே எவ்வவ்வித இடங்களில் அவ
யமாய்ச்சேர்க்கைகூடியதோ அந்த அந்த இடங்களில் பிழைசெய்யுஞ்
சிலைக்க என் அற்ப அறிவுக் கெட்டியவளைகூடக் கற்பனைகளை

யெளியநடையிற் செய்யுளாயமைத்துச்சேர்த்து ஆதரிவல்லார்களிடத்துக் கூடியவளவாபரிசோதிப்பித்து நூதனச்செய்யுள்களுக்கு முதலில் * இச்சார்மார்க்கை யடையாளமாகவைத்து.

செய்யுள்களில் உள்ள அரும்பதங்களுக்கு மார்க்குடன் அத்தம் தப்பக்கங்களில் கீழ் அர்த்தமும் நூலுள் அடங்கியவிஷயங்கள் இன்ன இன்ன இடத்திருக்கின்றதென்பதை யாரும் எளிது அறியும்படி விசேஷநுப்பும் பிறநூலில் அகப்பட்டவரையில் நடுநாட்டின் விசேஷங்களுக்குச் செய்யுள்களும், மூர்த்திதலதீர்த்தங்களுக்கும், அத்தலத்து உற்பவித்த தெய்வீகராஜன் முதலோர்களுக்கும், அகப்பட்டவரையில் பரியாய நாமங்களும், அத்தெய்வீகராஜன் முதலிய சிலர்கள் உற்பவபதவித் திருநாமத்திரங்களும், அவையடக்கச்செய்யுள்களும், அகப்பட்டவரையிற் பிழைத்திருத்தங்களும், சமயகுரவர்களாகிய மூவர்களால் அருளிச்செய்த ஸ்தலத்தேவாரப்பண்களும் சேர்த்துப் பிற்குறிக்கப்படும் ஜாப்தாவில் காணப்படல் பார்க்கவகுலத்தவர்களின் பொருளுதவியால் ஸ்ரீ வீரட்டேசுவர திருபாதாம்புயத்தாலும் பெரியோர்கள் ஆசிவேண்டிப்பாலும் அச்சிட்டுமுடித்தது.

திருவண்ணாமலையில் உடையார்கள் மடபரிபாலன அப்பாசாமி பின்னையவர்களால் கல்லக்குறிச்சியில் வாங்கிக் கொண்டுவந்துகொடுத்த திருக்கோவலூர்ப் புராணபிரதியில் தெய்வீகபுராணமென்னும் திருக்கோவலூர்ப் புராணமென்று எழுதியிருந்தமையாலும், தெய்வீக ராஜனுடைய சரித்திரங்கள் நூலுள் மிகுதிப்பட்டிருந்தமையாலும் தெய்வீகமென்ற வாக்கியார்த்தமுமிக்க விசேஷமுடைத்தாயிருந்தமையாலும் நூலின் முதல் டைட்டில் பேரிலும் சமயபிரதிலும் தெய்வீகபுராணமென்னுந் திருக்கோவலூர்ப்புராணமென்று போடப்பட்டது.

முன்பாடிய நூலாசிரியர் பெயர் கூடியவரையில் விசாரித்துத் தீர்மானியவில்லை. இந்நூலாசிரியரே பாயிரத்தில்,

முன்னம் சத்தமாக்கரைகண்டன் மான்மியம் பொழிந்ததும்,
(என்றார்.)

இங்கே சத்தமாக்கரைக்கண்டன் மான்மியம் என்றது சத்தகாகண்டபுரம் என்னும் பெயரை உடைய திருவுலகளந்தபுராணம் ஆம் அப்புராணத்தினும் நூலாசிரியர் பெயர்போடாதால் அதை அச்

சிட்டவர்களேக்கேட்டும் அவர்களும் எம்போலியர்களாய்த் தெரிய வில்லையென்றார்கள். ஆதலால் டயிட்டல்பேரின் தூலாரிரியர்பெயர் போடவில்லை.

முதல் அந்தகாசுரன் வதைச்சருக்கத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸ்த லவழிபாடின் னோர்களில் சுவேண்முனிவர் குண்டியிவ்விருவர்களு டைய வழிபாடென் பின் தூலிகாலும் வேறு தூலுகளாலும் தெரிய வில்லை.

எந்தவிதமேனும் இந்தூல் அச்சிட்டு வெளிப்படவேண்டுமென்று பொருள் அளித்து முயர்ச்சித்தவர்களில் விடாமுயற்சியோடு என் னே அடிக்கடி ஜாக்கிரதை செய்துகொண்டிருந்த மண்ணார்குடி தா லூக்கா பழையதூரில் வசிக்கும் பாரம்பரிய பிரபுகுலதிலகக் கல்லூ ரூதிபதிப் பண்டாரியர்களில் ஒருவராகிய அம்மையப்பன் திருப்பூ ரூளி சந்தானகோபாலசாமி அய்யா அவர்களை நிமிடமேனுமறக்கப் பாலதோ.

ஏப்போதும் என்னேவிட்டு நீக்காது பலகஷ்டங்களைத் தாழும் பிரியத்தோடு சொண்டு அனுபவித்த சண்பகக்கொல்லை ரா. திருஷ் ணசாமியுடையாரவர்கள் நன்றியை யொருக்காலும் மனையாதிருக்கத் தக்கதோ.

முகவுரை முற்றும்.

வே. சௌந்தராஜன்,

சண்பகக்கொல்லை.

திருக்கோவலூர்ப்புராண

அடர்ச்சி	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்.
1	பெரியபுராணமுதலிய நூற்களிற் சொல்லப்பட்ட நடுநாட்டின் விசேஷங்களுக்கு சேய்யுள்கள்	1
2	1. நடுநாட்டின் பெயர்கள்.	3
3	2. திருக்கோவலூரின் பெயர்கள்.	,,
4	3. பெண்ணையாற்றின் பெயர்கள்.	,,
5	4. ஸ்ரீ வீரட்டேசுவரர் திருநாமங்கள்.	,,
6	5. குகமுனிவர் பெயர்களும் பதவிகளும்.	4
7	6. தெய்வீகராஜன் பெயர்கள் அவ்வரசனுக்குரியனவாகிய.	,
8	பன்னிரண்டு மலர்மாலைகள்.	5
9	பன்னிரண்டு மணிமாலைகள்.	,,
10	பன்னிரண்டு மனைவியர்கள்.	,,
11	அவ்வேந்தன் உற்பவ பதவிமாத நாள்கள்.	,,
12	7. குலசேகரவேந்தன் பெயர்களும் உற்பவபதவி மாதநாள்களும்.	,,
13	8. நரசிங்கமுனையரையர் பெயர்களும் உற்பவ பதவி மாதநாள்களும்.	,,
14	9. மெய்பொருணாயனார் பெயர்களும் உற்பவ பதவி மாத நாள்களும்.	6
15	அவையடக்கச்செய்யுள்கள்.	7
16	அட்டவணை.	9
17	பிழைதிருத்தம்.	10
18	திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரப்பண்கள்	13
19	திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரப்பண்கள்	14
20	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரப்பண்கள்	16
21	**புராண ஆரம்பம் பாயிரம்**	17
22	சிவபெருமான் அருளால் நடக்கப்படும் பஞ்சகிருத்தியங்களின் மூன்று கிருத்திய விஷயம்.	24
23	எண்ணிறந்த சிவாகமங்களுள் உத்தமசிவர்களால் அனுசரிக்கப்படும் விஷயம்.	,,

தொடர்ச்சி எண்.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் எண்.
24	சரியை கிரியை யோக ஞானங்கள். ...	,,
25	குருலிங்கசங்கமங்கள் ...	,,
26	பிரதிஷ்டாஷ்ட அணுமானம் பிரமாணங்கள். ...	,,
27	கருமம் உபாசனை ஞானசரிடைகள். ...	,,
28	உப சதுகாண்ட விசேஷமும். ...	,,
29	சிவபூசைசெய்வதற்கும், சிவபுராணங்கேட்பதற்கும், தக்கவர், தகாதவர்கள் இன்னாரின்னரென்று உபமானங்களுடன். ...	25
30	சிவபெருமான் வீரட்டமான எட்டுமான ஐதிகங்களும் ஸ்தலப்பெயர்களும். ...	27
31	சோமகுரியர்கள் வரலாறு. ...	28
32	சரீரத்திற்கு மூதன்மை இளமை தென்பது. ...	29
33	சிவபெருமானுக்கு நாளைக்காலம் தேவர்களுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டென்பது. ...	30
34	அந்தகாசுரன் உற்பவம். ...	31
35	மகாவிஷ்ணுவின் சயனமாகிய திருப்பாற்கடல் வைபவம். ...	32
36	ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் திருநாமாட்டோத்திரம். ...	34
37	சிவகணங்களின் பெயர்கள். ...	37
38	ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் அந்தகாசுரனைச் சூலத்தேற்றிநின்றது. ...	41
39	அந்தகாசுரன் சூலத்திருந்து ஸ்ரீவீரட்டேசுரரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தது ...	42
40	நான்கு கடல்களின் உற்பவம். ...	53
41	தவஞ்செய்யும் விதிகள். ...	58
42	முற்றத்துறந்து தவம்புரியும் முனிவர்கள் யாதேனுமொரு பொருளைக் கருதுவாரானல் பஞ்சபாதகத் தலைவராவர்கள் என்பது. ...	59
43	பஞ்சபாதகமும் குருநிந்தையுஞ் சிவலிங்கத்தைவழிபடுக்க நிவர்த்தியாம் என்பது. ...	,,
44	ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் உருவத்தியானம். ...	61
45	காரண்டவல்லூரார் உற்பவம். ...	63
46	பிரமதேவர் ஸ்தோத்திரம். ...	64
47	தானேவரங்கொடுத்து அழித்தல் கூடாதென்பது. ...	65
48	கைலைமலைச் சிறப்புஞ் சிவபிரான் தோத்திரமும். ...	66
49	நாளையான அரக்கர்குலத்தை விருத்திசெய்து தேவர்களுக்கு இடையூறுசெய்வித்த சக்கிரபகவானுக்குப் பிருகுமுனிவர் சாபங்கொடுத்தது. ...	69

அட்சரக்கோ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்.
50	சுக்கிரபகவான் மேகநாகனிவர்த்தியும் வெள்ளி யென்ற பெயரும் ஓர் புத்திரனும் பெற்றது.	...71
51	அப்புத்திரன் குமாரக்கடவுளே வேண்டிக் குக முனிவென்ற பெயர் பெற்றது.	...72
52	குமாரக்கடவுள் வேலேயியது.	...75
53	வேல்வரும் சிறப்பு ... தங்கியதும்.	.. ,,
54	பெண்ணாகடியுண்டாகிய காரணம்.	.. 77
55	குகமுனிவர் புத்திரகாமேட்டியாகம் செய்தது.	.. 79
56	குமாரக்கடவுள் யாகங்காணவந்தது.	...80
57	இறைவாசகல்லூரப் பெருமைகளை குமாரகடவுள் கூறியது.	... ,,
58	யாகத்தில் தெய்வீகனென்ற புத்திரன் பிறந்த வைபவங்களும் புகழ்ச்சியும்.	.. 81
59	தெய்வீகன் முறிசென்மத்தைப் பருவதராஜனிடத்திருந்து சாபம் பெற்றது.	84
60	திருக்கோவலூரில் அதுஷ்டானஞ்செய்து காஞ்சிக் கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து தீர்த்தங்கொண்டு சேதுவிலுள்ள வைபவமுறைக்கமிடையிலுள்ள தீர்த்தயாத்திரையின் பிரதம பரிசுபாதர் தரிசனமும் ஓர் காளிற்செய்வாரடையும் பயன்.	...90
61	தெய்வீகராஜன்மேற் கண்டவிதம் கடோமும் ஸ்நானஞ்செய்து தரிசனஞ்செய்தது.	...91
62	கடாராஜப்பெருமாளுடைய தரிசனமும்	...93
63	தெய்வீகராஜன் மறிகடாத்தும் உச்சாசக்குறினையைவேண்டி சேரசோழ பாடியர்கள் தல்லையில் புரிந்தயுத்தம்.	...94
64	அபசயப்பட்ட மூவரசரும் சபாநாதர்முன் தங்கள் மூன்றுசிரமும் காணிக்கொடுத்தது.	...97
65	பச்சைப்புரவியிற் றெய்வீகராஜன் வலம் வந்தும் நகரோட்டின் எல்லையும்.	...98
66	அம்மூவரசரும் தங்கள் புத்திரிகள் மூவரைத் தெய்வீகராஜனுக்கு மணஞ்செய்வித்தது.	.. 109
67	சுற்றடி யொரோவிதமான ஸ்ரீவீரட்டேசுவர் தோத்திரங்கள்.	...119
68	தெய்வீகராஜன்முன்னர் சிவபெருமான் ஒரு மானுய் வந்து செய்தலீலாசித்திரம்.	...125

படலச்சுருக்கம்.	விஷயக்குறிப்புகள்.	பக்கம்.
69	அரசனுக்கும் சைனியங்களுக்கும், இறைவாசகல்லூர் எம்பெருமான் வயோதிக மறையனாய் வந்து ஜலமுங்கட்டமுதமும் அளித்து மறைத்தது.	... 128
70	அரசன் இறைவாசகல்லூர்ச் சிகரிகாமணிநாதரைக்கண்டு தரிசித்துக் காரண்டவல்லூரைச் சயிக்க உத்திரவுபெற்றது.	... 130
71	சிகரிகாமணிநாதரும் கந்திகேசப்பெருமானும் யுத்தங்காண மேற்குமுகக் திருப்பியது.	... ,,
72	காரண்டன் பக்கல் தூதன் நீதனுப்பல்.	... 131
73	மூர்க்கருக்கு நன்னிடையானது தண்டிக்காதவரையில் வாதென்பது பிரமாணதோடுகூறியது.	... 132
74	சினமடியார்களுக்கு யமதூதரும் நிருசெய்வார் கெடுவார்கள் என்பது.	... 136
75	தூதர் பரஸ்பரம்பண்ணுறுதி சம்வாதம்.	... ,,
76	காரண்டன் ஜாகரூரு யுத்தஞ்செய்ததைமறித்து வல்லூரான் வந்தித்தல்	... 137
77	வல்லூரானே யபசயப்பிரிந்தியாரும் சங்கந் தொனித்தலும் தேவர்கள் ஸ்தோத்திரம்.	... 138
78	அரசனுக்கும் வல்லூரானுக்குஞ் சம்வாதம்.	... 139
79	வல்லூரான் மோதலேறி கதாயுதம் செய்தது.	... 140
80	அரசன் அங்கினியாஸ்திரம் பெற்றது.	... ,,
81	வல்லூரான் அரசன் மார்பில் கதாயுதம் மேவியது	... 141
82	மூர்ச்சையடைந்த அரசனை இறந்தானென்று வல்லூரான் களியாடல் செய்தது.	... ,,
83	உயிர்ப்படங்கச் சோர்ந்த அண்ணலுக்கு தேர்ப்பாகன் இரங்கல்.	... 142
84	கடவுள் பெரியோர் முதலானோர்கள் சொல்லியபடி கடத்தும் விஷயத்தில் வெற்றி அன்றியூமனுஷ்யனைப் பார்க்கினும் அமைதிப்பில்லாமல் உயிரீகிறதல் நன்மையென்பது.	... 143
85	கல்லோர்களுக்கடைந்த தீமையும் கெட்டோர்களுக்கடைந்த நன்மையும் சித்திரம்கெடும் என்பது.	... ,,
86	இறக்க உத்தேசிக்கும் அரசன் கனவில் சிவபெருமான் அளித்த உத்தரவு.	... ,,
87	சிவபிரான் மறையவனுய்வந்து மடிந்தசேனைகளை யெழுப்பிக் கட்டமுதளித்தது.	... 144
88	அரசனுக்கு சம்ப குசம்பர் விஜித்திர யுத்தமும் அவர்கள் மரணமும்.	... 147

அட்சரக்கே.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கங்கே.
89	வல்லூரன் கொடியயுத்தஞ் செய்தல்.	...148
90	வல்லூரன் மாயையால் யுத்தம் புரிதல்.	...151
91	சிவபிரானே இறை அல்லவென்று நினைப்போர்கள் உண்மைத்துள்ள இருளும் இறையென்று கண்டகாலத்து உள்ளத்துள்ள கொளியும்.	...152
92	அரசன் முதிரு வெயர்த்தமையால் அந்த ஊருக்கு முதுவேத்த ஊரென்று பெயரெய்தியது.	...153
93	அசுரன் மறைந்து அரசன் சிரத்தப்போட்டமலைக்கு அசரீரிவாக்கால் கண்டு வெட்டியது.	...154
94	ஓர் மலையின் மறைந்த வல்லூரனை அரசன் மலையோடு வெட்டியது.	...155
95	அம்மலைக்குக் கவர்த்தியென்று பெயருண்டாயது.	... ,,
96	ஆங்காரசித்தனென்னும் காரண்டன் பழுடத்தலைவனே அனகசுத்தனென்னும் அருண்மந்திரி கொன்றது.	...158
97	காரண்டனுடைய எண்ணிறந்த சமனியங்களை நிமிஷத்துள் அரசன் கொன்றது.	...160
98	காரண்டனுக்கும் தெய்வீகராஜனுக்கும் சம்வாதமும் யுத்தமும்.	...161
99	காரண்டன்விடும் பிரமாஸ்திரத்தை அரசன் அகோரமந்திரத்தால் வென்றது.	...162
100	தெய்வீகராஜன் சொல்லிய நீதிகளுக்குக் காரண்டன் மான்கெட இவ்வுடலுடன் வாழென்றது.	...163
101	அரசனோடு காரண்டன் கதை, வான், யுத்தஞ்செய்தி நான்குகரங்கள் அறுபட்டது.	...165
102	அசுரனை கொல்லும் உபாயத்தை அரசனுக்கு நந்திகேசப்பெருமான் ஆகாயத்தினின்று கூறியது.	...166
103	காரண்டன் முச்சிரத்தை அரசன் அறுத்தது.	...167
104	தெய்வீகராஜன் வெற்றியைக்கண்டதே வேந்திரன் அரசனுக்கு வாகைமாலை சூரித்தது.	...168
	செய்ஞ்ஞவேகைப்பிரமஹத்திபற்றியதும்அதன்றெப்பும்	169
105	சிவபிரான் அருளிருக்கின் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லையென்பது.	... ,,
106	காஞ்சிப்பிராமணரை அரசன் கோவலூருக்கடைவித்ததும் அவர்கட்கு வீடுகளமைத்துவைத்ததும்.	...171
107	மிருகண்டுமகரிஷி சொல்லிய ஆரியர் எண்ணிக்கையில் நாணூற்றைமரத்தற்கரசன் இரங்கல்.	...172

சூட்சிக.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்.
108	நீறுதரு ஞானமுறையோர்கட்கமைத்த இல்லைச் சிகரிகாமணிநாதர் வைதிகமறையவராய் வாங் கவரும் விதம். ...	173
109	உரசன் வேதியர் ஆசைக்கு அளவில்லையென்றலும். ...	174
110	வாக்கிய ஞானநூல்லங்களுக்கும் கணங்களே மாயாபுரிக் கடிபுகச் சிவபெருமான் வைத்தது. ...	,,
111	ஞானயோக நிலையை சரியை விதங்கள். ...	175
112	சிவாகமங்களின் தணிவுகூறியது. ...	,,
113	ஒருபொருளோ யிருவர்க்கு தெத்தமன்றிக் கொடுக்கின் படனில்லையென்பதுங் கொடுக்கும் விதியும். ...	176
114	சிவபெருமான் தனது அருளேப்பலவாகப் பெற்றாரே னும் அவர்களையும் சோதிப்பார் என்றது. ...	,,
115	அரசன் பேருமான்முன் தனக்கு அடைந்தவிகூறி வாளால் தன் கழுத்தையறத்திக் கொண்டது. ...	177
116	அரசன்கையைச்சிவபிரான் பிடித்தலும் மறைதலும் ...	178
117	பெருமான் இறைவாசநல்லூரின் மூர்த்திதல தீர்த்தப் பெருமை கூறியது. ...	,,
118	அரசன் பிரமஹத்தி நிவர்த்தியும் திருப்பணிசெய்ததும்.	179
119	சிகரிகாமணிநாதர் ஊர்ப்பாதி கொண்டாரென்னும் பெயர்கொண்டது. ...	,,
120	அரசன் இறைவாசநல்லூரைத் திருக்கோவலூராகத்தாண் ப்பட்டதும் திருகோவலூருக்கடைந்ததும் ...	,,
121	அற்பசெந்துக்களுக் கிடையூறுசெய்யினும் பாதகமுண் டென்பது. ...	181
122	செய்நன்றிமறத்தலேப் பார்க்கினும் வேறுதீங்கில்லை யென்றது. ...	,,
123	தெய்வீகராஜன் சிவபூஜை செய்தது. ...	182
124	பூசாவிலிங்கங்களுக்கு அரசன் பெயரமைத்தலின்யுக்தி.	,,
125	சிவபிரான் பிரதியக்ஷமாய் அரசன்முன்றோன்றி சப்தபுரிகளெல்லமபடியுத்தரவும் பூசித்த லிங்கங்களின் மேன்மையுங்கூறியது. ...	183
26	தெய்வீகராஜன் அயோத்திமுதலிய சப்தபுரிகளுக்குஞ்சென்று ஸ்நான தர்சனஞ்செய்து அத்தத்தகர அரசர்கண்ணியொழுவரை மணம்புரிந்து கோவலூரை அடைந்தது. ...	184
127	ஏழுகாட்டின் பெருமைகள். ...	186
128	சிவாகமம் போதிப்போர் மடத்தியல்பு. ...	187

தொடர்ச்சி	விசேஷக்குறிப்புகள்	பக்கம்
129	சிவஞான நிட்டையுறுமவர் மடத்தியல்பு. ...	187
130	சிவபெருமானேத்தவிர முத்தியீவார் இல்லையென்பார் கள் மடத்தியல்பு. ...	,,
131	கரிகிண்ணருகாவையுடைத்தென்போர் மடத்தியல்பு. ..	,,
132	ஈசனுளனென்னுஞ் சிந்தாந்த மடத்தியல்பு ...	,,
133	பாரிசாலவேந்தன் பதிமார்க்கங்கள். ..	188
134	அவ்வரசன் அரசாளுந்தருணிகள்.	,,
135	அரசன் மனைவியின் குணவிசேஷம். ..	,,
136	புத்திரர் இல்லாதவர்க்கு இருவகையீன்பமும் இல்லை யென்பது. ...	189
137	புத்திரன் இல்லாமனைவியின் சுகம்பிரயோசனம் இல்லை யென்பது. ...	,,
138	சவர்செய்து முத்தியடையும் விதம். ..	,,
139	உலகவித்தியையும் முத்தியையும் ஏளிதில் அடையும் விதம்.	190
140	சுதிர்காமவேலவர்பால் பாரிசாலவேந்தன் புரிந்ததெய் ண்டுந் தோத்திரமும்.	191
141	அப்பெருமான் அரசன்கனவிற்றோன்றிய உருவவிசித் திரங்கள். ...	192
142	வேலவர் அரசனுக்குப் புத்திரிகள் இருவர் அளுக்கிர கஞ்செய்தது. ..	193
143	அவ்வுக்கிரகப்படி பிறந்தபுத்திரிகளிருக்கில் நாட்டுக்காகா தென்று சோதிடர்கள் சொன்னது. ...	194
144	எல்லாவற்றையும் பெறலாம் மகவினைப்பெறுதல் அறி தாரென்று அரசன் கூறியது. ...	,,
145	வீரசேனனென்னுமொருவன் பாரிசால அரசன் நாட் டைக்கவர்ந்தது. ...	195
146	பாரிசாலவேந்தன் அந்நாட்டைநீங்குதல். ...	,
147	சோநாட்டில் வேணியாற்றின்பக்கம் சிறுகுடிசையில் அர சன் இருந்தது ...	196
148	ஒளவையார் பெருமைகளும் மழையில் நனைந்துவந்து அரசர் குடிசையிற்புகுந்ததும். ...	
149	அரசபுத்திரியிருவரும் அம்மையாரையுபசரித்து நீலச் சிற்றாடையளித்ததும் குளிர்நீக்கியதும். ...	197
150	அரசன் அம்மையாரையுபசரிக்கக் கற்பமூலம் அருத்தி வித்ததும் அம்மையார் பாரியென்றோர் பாக்கூறியதும்	,,
151	அரசன் ஓலாற்றை யம்மைகேட்டுத் தெய்வீக அரச	

தொடர்ச்சி எண்.	விசேஷக் குறிப்புகள்.	பக்கம் எண்.
	னுக்கு இக்கன்னியர்களை யடைவிப்பேனென்றது. ...	198
152	அரசன் ஒப்பிவித்த கன்னியர்களுமாரோடு அமைமையார் திருக்கோவலூருக்கடைந்தது. ...	199
153	தெய்வீகராஜன் அம்மையாரை யுபசரித்தது. ...	200
154	கன்னியர் வரலாறுசொல்லி அரசனை மணம்புரியுமீபடி அமைமையார் செல்லியது. ...	,,
155	அரசன் பத்தாயனேவியர்களை யுடையனெனுக் இவ்விருவரும் வேண்டுமோ வேண்டாமோ மூவரசர்கள் சமமிப்படாமே பேணுதற்கு அமைமையார் அம்மூவரசர்களை யிம்மணம்புரிக்கயமைப்பேன் என்றது. ...	201
156	மண்வேலையெழுத அம்மையார் விநாயகமூர்த்தியை அழைத்த வீண்பா. ...	,,
157	சூமாரக்கடவுளை யழைத்தவெண்பா. ...	202
158	குகமுனிவர் குமாரக்கடவுள் இடத்தில் தன்னையுவசத்தில் புத்திரபாக்கியமடையுமபடி விட்டவிதையத்தில் சேர்ந்தல. ...	203
159	எல்லிசரித்திபெற்றோரும் உலகில் தாயுத்திராதி ஏடவேளடைந்து கருமஞ்சுமந்தவர்கள் என்றும் உள்ளபொலெளிதில் அளவிலாமேன்மைபெற்றோர் இல்லையென்றும் குகமுனிவருக்குக் குமாரக்கடவுள் கூறிப்பின்னுஞ் சிலவுபாயஞ்சொன்னது. ...	,,
160	அம்மையார் சேரசோழபாண்டியர் மூவரும் கலியாணத்திற்கு வரச்சொல்லியருளிய மூன்றுவெண்பாக்கள். ...	204
161	உலகிற்குப்பொன்னே முதற்பொருளென்றது. ...	205
162	அம்மையார் பொன்மாரி பெய்யச்சொல்லிய வெண்பா.	,,
163	வருணராஜன் புட்கலா வர்த்தமேகத்தைப் பொன்மாரி பெய்யுமபடி சொல்லியவிதம் பெய்த தன்மை. ...	,,
164	திருக்கோவலூர் அலங்காரவிதிகள். ...	206
165	யல் ஆரியாய்வினைய அம்மையார்சொல்லியவெண்பா	209
166	பருத்திச்செடிகள் கலைகளாய் காய்க்குமபடி அம்மையார் சொல்லிய வெண்பா. ...	,,
167	மூவரசருங் கலியாணத்திற்கானவைகள் கொண்டு திருக்கோவலூருக்கடைந்தது. ...	210
168	அம்மையார் பெண்ணைநதியில் நெய், பால், தயிர், ஓர்ப்படிய வெண்பா. ...	211
169	நெய், பால், தயிர்ப்பிரவாகங்களின் கற்பனாவிசேஷங்கள்	,,

அடர்ச்சி எண்.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்.
170	வெட்டுப்பட்ட பனந்துண்டந் தழைத்துக்காய்த்துப் பழுத்துப் பழம்விழ அம்மையார் அருளிய கலித்துறை	215
171	அங்குள்ளோர் அம்மையாரைப் புகழ்ந்தது. ...	,,
172	அங்கவை சங்கவையென்னுங் கன்னியரை அரசன் மணம் புரிந்தது. ..	216
173	வணங்கிய தம்பதிகளை அம்மையார் வாழ்த்தியவெண்பா	217
174	குகமுனிவர் மூவ்வரசரைச் சிவலிங்கபூசை செய்யச்சொல்லியபடி யவர்கள் பூசித்தது. ..	218
175	பாரிசாலன் வேண்டுகோளின்படி அம்மையார் தெய்வீக அரசனைப் பதினெண்புவிகளை வெற்றிகொள்ள வாக்களித்தது. ..	219
176	அம்மையார் திருக்கோவலூரைபுகழ்ந்துபாடிய வெண்பா	,,
177	தெய்வீகராஜன் சிங்களதேசம் அடைந்தது. ...	220
178	அரசன் பகைவனைச் சயித்து பாரிசாலவேந்தனுக்குச் சிங்களதேசத்தை மகுடாபிஷேகஞ் செய்வித்தது. ..	221
179	தெய்வீகவேந்தனைச் சிங்களதேசத்தார் புகழ்ந்தது. ...	222
180	சிங்களதேசத்துள்ள ஸ்தலங்களை அரசன் தரிசித்தது ...	223
181	தமிழ்நாடு சிங்களநாடொழியப் பதினறுநாட்டை அரசன் வெற்றிகொண்டது. ...	224
182	பதினெண்புவிகளின் பெயர்கள். ...	225
183	பதினெண் புவிகளுக்கரசன் தெய்வீகராஜனென முடிதரித்தது. ...	227
184	சிங்காதனத்திருந்த தெய்வீகவேந்தனை யரசர்கள் குமாரக்கடவுள் திருமால் முதலான கடவுளர்களே இவரும் என்ற சிலேடை கூறியது. ...	,,
185	பிருகுமகாருஷி அரசர் சொற்களை மறுத்துத் தெய்வீகவேந்தன் இதுவரைக்கும் நடத்தியவிஷயங்கள் ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் திருபாசாமர்த்தியமென்று ஒவ்வொரு விஷயங்களையுங்கூறி யேற்றபடி தெய்வீகநரசிங்கராஜ உடையான் எனப்பெயர் தந்தது.	229
186	தெய்வீகராஜன் பதினெண்புவியரக்கும் நீதிகள். ...	232
187	தெய்வீகராஜன் மனைவியர்கள் மூவர்கள் கருப்பத்திற்கேற்பட்ட புஞ்சவன சிமந்தம். ...	233
188	அதற்கேற்பட்ட தருமங்கள். ...	,,
189	சருகிமன்னவர்கள் பிரதம பிதாவாகிய குலசேகரப்பெருமான் உற்பவகாலம். ...	,,
190	மலைமன்னவர்கள் பிரதம பிதாவாகிய நரசிங்கமூனையர் உற்பவகாலம். ...	234

தடர்ச்சி எ.	வீசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் எ.
191	நத்தமன்னவர்கள் பிரதம பிதாவாகிய மெய்பொருளை யருளர் உற்பவகாலம். ...	234
192	சாதகன்ம சூதக உத்தாபன விதிகள். ...	,,
193	மூப்புத்திரர்களுக்குங் காரணங்களாகிய நாமகரணங்கள்.	235
194	உபநிட்டானம கன்னவேதனம் அன்னப்பிராசனம் பிண்டவர்த்தனம் இவைகளின் விதிகள். ...	,,
195	சௌள, உபநயன விதிகள். ...	236
196	சமையதீட்சை கல்விப்பயிற்சிவிதிகள். ...	,,
197	தீக்ஷை யில்லார்கள் இழிவு. ...	,,
198	பிள்ளைகள் விளையாடல் காலத்தில் செய்யும் நற்செய்கைகள். ...	237
199	பிதாபிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுத்திய விசாரணைகள். ...	238
200	பிள்ளைகளுக்கு மணப்பெண் பார்க்கும் விதிகள். ...	239
201	மணப்பெண்கொடுப்போர்கள் கொள்வோர் உள்ளத்தில் கொள்ளவேண்டிய நிதானம். ...	241
202	மணப்பெண் கொடுக்கவருவோர்கள் முறையும் அவர்களோ டெதிர்கொள்ளவரும் கொள்வார்கள் செய்யும் மரியாதையும். ...	243
203	மூன்றுபத்திரர்களுக்கும் மூன்றுகன்னியர்களைக் குலமுறைமைக்கட்டற்றபடிவைத்துத் திருமணஞடத்தியது. ...	244
204	சிவபெருமான் அருளோத்தரமற்றைய நோக்குவது அருவருப்புடையதென்பது. ...	245
205	உலகிற் சனனமரணங்களுக்கேதுவாய் மூன்றுசையைக்கொள்ளாது முத்தியை விரும்பல். ...	246
206	சுகமுனிவர் கபடமாய் உலகவின்பங்களே சிறந்தனவென்று சொன்னது. ...	,,
207	பூர்வகாலப் புண்ணியத்தால் சரசனனமும் மிகுசெல்வமும் பற்றும் நித்தியபதம்விரும்பாதென்றேவென்றது	,,
208	தெய்வமுடையோர்கள் மேன்மையான சாஸ்திரங்களைத் தாமறியாதால் மனோவாக்குக் காயங்களால் ஏற்படுங்கெடுதியும் அடையுந்தன்பமும். ...	247
209	உலகத்தில் அநேகர்கள் முத்தியை அடையவேண்டுமென்று எளிதாய்ச்சொல்வதைத்தவிர அடைவதற்கான யோகஞானங்களை விதிப்படியறிந்து நிற்றல் அரிதாகுமென்றது. ...	248
210	தத்துவ இலக்கணமுணர்தல். ...	,,
211	யோகங்களுடை விதிகளும் அடையும் பயன்களும். ...	,,
212	ஞானநிஷ்டை விதிகளும் அடையும் பயன்களும். ...	249

செய்யுள் எண்	விசேஷக்குறிப்புக்கள்.	பக்கம் எண்.
213	பெரியோர்களைச் சமாதிசெய்விக்கவேண்டிய காரணகாரியம். ..	250
214	அவர்கள் சரீரத்தை சமாதிசெய்யாது கெடுத்தவர் அடைந்துன்பம். ...	,,
215	யோகஞானங்களைச் சுயவல்லமையால் மாயையைநீக்கி யெளிதிலடையும்படமாட்டாதென்பது. ...	251
216	சைவசித்தாந்த நூல்களையும் அந்நூல்களின் விதிப்படி நடப்பவர்களையும், நூலிப்போர்கள் அடையும் துன்பத்தையும கூறியது.	,,
217	உபாசனாவிசேஷத்தாலன்றி யெளிதில் யோகஞானத்தையடைதல் முடியாதென்பது. ...	,,
218	விரைவுள்ளவர்களுக்கு காரியலட்சியம் யாதொன்றுந் தெரியாதென்பது. ...	,,
219	உலகத்தில் அவதரிக்கும சீவர்களில் உத்தம சீவர்கள் அவதரிக்கும் விதிகூறியது.	,,
220	இல்லறதினின்று சமையாதி முத்திட்சை விதிப்படி பெற்று நடப்பார் எளிதில் முத்தியடைவாரென்றது.	252
221	சைவாகமத்திற்கூறிய உலகவிர்த்திப்படியாயுர் நடக்க வேண்டுமென்றது.	,,
222	கருப்பாதான முகூர்த்தவிதி. ... ...

குடார்சீ கெ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் கெ.
	ல்லித் தூஷிப்பாரடையுந் தன்பம். ...	255
231	சைவசமயத்தாரொவரும் விபூதியுருத்திராக்கம்பஞ்சாக்கரத்தியானம்இல்லாதிருப்பாரேயாயின்சைவசமூயுத்தினின்று விலக்கப்பட்டவராவார்கள்.	,,
232	சிவபூசை சிவாலயதரிசனம் சிவனடியார் தொண்டு...	,,
233	தெய்வீக அரசன் மைத்தர்களிடத்தும்மீழ்ச்சியும் பயமும் அடைந்து மகுடாபிஷேகஞ் செய்ய எத்தனித்தது...	,,
234	தெய்வீகராஜன் எழுநூறவருஷம் அரசாண்டமுறைகள்	256
235	இரத்தினபங்கள் உச்சிட்டம் உண்டவகையாம் என்றது	,,
236	அறிவுசொல்லியபடி நடவாது இவ்வுடலே மசானத்திலெரிக்குக் கொடுப்பேனெனறது. ..	,,
237	உலகவின்புத்தால் அடையும் பயனியாது. ...	,,
238	சகோதரர்கள் முனூறைகள். ...	,,
239	அந்தைசொல் மறுத்தமூவந்தர்கள் தாழ்ந்தோர்களாவர். ..	257
240	குகமுனிவர்விதிப்படித்தெய்வீகராஜன் மூன்றுபுத்திரர்களுக்கும் மகுடாபிஷேகஞ் செய்தது ருனைநிலைகளும் பெற்றிருந்தது. ...	,,
241	தெய்வீகராஜன் துரியபாவனை செய்திருந்தவிதம் ...	258
242	குகமுனிவர் குமாரக்கடவுளைத் துபாணிசதல் ...	,,
243	குமாரக்கடவுள் அனுப்பிய விமானத்தில் குகமுனிவர் புத்திரன் குலத்தழைக்க ஆசிர்வதித்தெழுந்தருளி ஆறுமுகப்பெருமானிடமிணறும வலப்பாகமிருக்கபெற்றது. ,,	
244	குகமுனிவர் பதவிபெற்றகான் ...	259
245	பச்சைக்குறிஞை வீரட்டேஸ்பரராத் தியானித்தது. ...	,,
246	ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் திருவருளால் பச்சைவாகி பதவி பெற்றம் விதம். ...	,,
247	தெய்வீகராஜன் பச்சைக்குறிஞையின் முற்சென்மவரலாறு கூறியது ..	260
248	கழுவீச கேவேறுகழுதை வரலாறு. ...	,,
249	செய்வீகராஜன் ஸ்ரீவீரட்டேஸ்வரரைத் தோத்தரித்தல்.	262
250	ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் ஓடபவாகனமுடையராய் அரசன் முன ஆகாயத்தில் தோன்றல. ...	,,
251	தெய்வீகராஜன் மலேபரசஞ்சிபதும் பருப்பதஞ் சார்ந்ததும். ...	,,
252	தெய்வீகராஜன் இகபரங்களின் அடைந்த விசேஷங்களை பல்லோர்கள் துதித்தக்களிதல் ...	263
253	தெய்வீகராஜன் பிறந்தகாளும் பதம்பெற்றகாளும். ...	264

தொடர்ச்சி எ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் எ.
254	குலசேகரப்பெருமான் உலகத்துள்ள மூத்தொடர்ச்சிக் கருண்டு யாத்திரைக்கெழக்கண்ட மனிவீதடிக்க மறத்து மன்னனாசென்றது.	... 265
255	புருஷனுக்கு மதங்கமானி சாபங்கொடித்தது.	... 266
256	மதங்கமானி ஸ்ரீ பெரியநாயகியம்மையைத் துதித்துப் பதம் பெற்றது.	... ,,
257	குலசேகரப்பெருமான் தம்பிமார்களுக்குத் தனது நாடுகள் ஆறையுங்கொடித்தது.	.. 267
258	குலசேகரப்பெருமான் ஞானதீக்ஷையுபெற்று சோழன் மாளிகைக்கணிருந்தது.	... ,,
259	அம்மாளிகையிற் புருடனே வேண்டாது ஒடுக்கத்திருந்த சோழன் வர்க்கத்துள்ளவொரு கன்னியைப் பெருமான் சந்தித்தது.	... ,,
260	பருடனேடு மாதர்கலத்தல் கருமமன்றது.	... ,,
261	புருடசமபக்தத்தாலன்றி மாதர்தன் கருமம் நீங்காதென்றது.	... ,,
262	உமாதேவியர் தொண்டால் கருமமெளிதினீக்குவேனென்றது.	... 268
263	நீதொழும் அம்மைக்குப் புருடன் உண்டோவென்றது.	,,
264	உலகவர்த்தியின் பொருட்டு புருடன் வேண்டினளென்றது.	... ,,
265	எவ்விகமேனும் புருடனேவேண்டிய அம்மையாருக்கு நீமேன்மையுற்றவளா சாழ்மையுற்றவளா என்றது.	... ,,
266	புருஷர்கள் மாதரை நீக்கலாமோவென்றது.	... ,,
267	புருஷர் மாதர் அல்லாதிருக்கலாம் புருஷர்கள் அல்லாதி ஒருக்காலு மாதர்களி நகப்படாரென்ற தெளிவதாதேவிமுதலிய பதிவிரதைகள் வழக்கங்கள் கூறிப்	,,
268	ஆகையல் நீயதிவிரையில் சன்மார்க்கம் உள்ளீடுபுருஷனைச் சேரவேண்டுமென்றரசன்கூறியது	,,
269	தின்னையன்றி வேறபுருஷன் உளனோவென்றது.	... ,,
270	அரசன் முன்னெருநதிகையெறசதுவிட்டு இப்போதுண்ணவேண்டுனை என்றசற்கு அரிவை நீர்மூழ்கின் எரியிடை புகுவேனென்றது.	... 269
271	திருவுவர் செல்லியவைகேட்டிருந்தசோழன் அவ்விருவர்களுக்கும் பெயர்தந்து மாதின் பூர்வவரலாறுகூறி மணஞ்செய்வித்தது.	... ,,
272	குலசேசரபெருமான் அம்மங்கையோடிலகாள்களித்	,,

கட்டளை எண்	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் எண்
	தை நீங்கித்திருக் கோவலூரின் நிலவ்டைபுரிந்தது. ...	271
273	பெருமானீங்குமுன் கருக்கொண்டிருந்த மூப்பியேன்ற அம்மாதி ஓர் புத்திரன் பெற்றதாக அப்புத்திரனுக்கு மூப்பரசுப்பியென்ற பெய ரெய்தியதும். ...	
274	அம்மூப்பரசுப்பியென்ற புத்திரன் சோழராஜனிடத்து மந்திரிபாயிருந்து நடத்தியவிடம். ...	,,
275	சூலசேகரப்பெருமான் பதவிபெற்றகாள். ...	272
276	மூப்பரசுப்பியை சோழராஜன் மந்திரியாய்க்கொண்டதற்கு மெய்ப்பொருள் நாயனூர் இரங்கல். ...	273
277	மூப்பரசுப்பிக்கு சோழன் தன்புத்திரியை மணஞ்செய்வித்தது. ...	,,
278	திருக்கோவலூர் வந்த மூப்பரசுப்பியைச் சோழனழைக்க ஸ்ரீ வீரட்டப்பெருமான் சேனையைவிட்டு வருவதில்லையென்றது. ...	,,
279	மெய்ப்பொருணாயனூர் புதல்வனைச் சோழன்பால்போகச்சொல்லச் சிவபெருமானன்றாசனம் விடலாம் தன்சை சொல் விடலாகாதென்று மைந்தன் சோழநாட்டையடைத்தது. ...	274
280	மூப்பரசுப்பி யுலகைநீதியோடு புரந்தருந்தன்மை. ...	,,
281	நரசிங்கமுனையர் அடியார்களே சிவபெருமானென்றுட்கொண்டு அரசுபுரிந்தது. ...	275
282	நரசிங்கமுனையர் நன்னெறியுள்ள வொருபுத்திரன் எவ்வசையிலாயினுங் கிடைத்தால் அவன்வசம் அரசையொப்பிவித்து வீண்காலமின்றி அடியார்தொண்டு புரியலாமே யென்றது. ...	,,
283	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவவதாரம் ...	276
284	நரசிங்கமுனையர் சுவாமிகள் பாலியதிருவுருவைக்கண்டு தன் அரசுக்கிவர்உரியரென்று அவர்பிதாவைக்கேட்டல்	,,
285	பிதாவுறுப்பும் அரசன் சொல்லும் ஞாயமும் ...	,,
286	அசனிடமும் சுவாமிகள் வளருந்தன்மை. ...	277
287	அரசனுக்கு நம்பியார் தம்பியென்ற வொருபுத்திரன் பிறந்தது. ...	,,
288	இன்னுமெத்தனை சுதர்கள் பிறந்தாலும் கமதசுஆரூரர்க்கெனறே அரசன் கொண்டகருத்து. ...	278
289	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குக் கலியாணவெத்தனிப்பு	,,
290	சிவபெருமான் வயோதிகப் பிராமணனெழுந்தருளிக் கலியாணத்தைத்தடுத்து அனேக அற்புதங்காட்டிச் சுந்	

தூற்செய்தி செ.	விசேஷக் குறிப்புகள்.	பாகம் செ.
	சாமூர்த்த சுவாமிகளைத் தரிசித்தாட்கொண்டது. ...	278
291	சுவாமிகள் பித்தா பிறைசூடி யென்ற பதிகமெடுத்துப் பாடியது. ...	281
292	நரசிங்கமுனையர் இவ்வற்புதங்களை விட்டுநீங்காதென்றது	282
293	சுவாமிகள் அரசனை அடியார் தொண்டாற்றும் படியுத்தரவளித்து வியாதபுரிதிருக்காவலூர்ப் பதிக்குட்புகுந்தது	,,
294	அரசன் சுவாமிகள் சொல்லுமறுத்தற்கஞ்சித் திருக்கோவலூர் அடைந்து இராசாங்கமும் அடியார் தொண்டும் ஆலயத்தொண்டும் நடத்தியது. ...	283
295	அரசன இரண்டாவது பிறந்தகதையுக்கு ஆட்கொண்டானென்றபெயரிட்டது. ...	,,
296	அரசன்புத்திரர்கள்வசம் அரசையொப்பித்தது. ...	284
297	அரசன் ஒரு திருவாதிரைநாளத்து மனைக்கேகுள்ள வொருடியவியாதி கொண்டவொருவர் வெண்ணீறணிந்தங்கு வரக்கண்டமுறைய அடியார்கள் இகழமுனையர் அவர்களைமறுத்துவந்த அடியவரையுபசரித்தல். ...	,,
298	திருநீற்றையணிந்தவர்களை யவமதித்திகழ்வார்கள் இகழ்ந்தவிதம் அடையுந்துன்பம் ...	285
299	யெத்தன்மையுடையாராகினும் திருவெண்ணீறணிந்தாரேல் அவர்களைச் சிவபெருமானெனகொள்ளவேண்டுமென்றது. ...	,,
300	தூஷித்த அடியார்க்கு முனையர் சிவசின்னத்தோர்கண்மகிமையைப் பிரமாணத்தோடுகாட்டியது. ...	,,
301	சூரபியாய்வந்த அடியாருக்கு இருநூறுபொன்கொடுத்து முனையர் போற்றினமையால் இனியுலகில் அடியார் இழிவு எண்ணுதுபோற்ற ஒருகாட்சியாய்விட்டதென்றது. ...	,,
302	நரசிங்கமுனையர் பதவிபெற்ற விதமுரைத்தது. ...	,,
303	முனையர் விசேஷப் பெருமைகூலப்பெருமை. ...	286
304	பாரதம்பாடுவித்தவர் அக்குலத்தானென்றது. ...	,,
305	முனையர் புத்திரவர்க்கங்களுக்கேற்பட்ட குலஞ்சாதிப்பெயர்களுஞ் சிறப்புப்பெயர்களுமாம். ...	,,
306	அடிமரபின் வர்க்கமலைமன்னர்கள் வல்லமையுஞ்செல்வமும் சௌரவமும் சொண்டிமம் கூறியது. ...	,,
307	முனையர் பகைபிற்கு மலைமன்னரென்பது மூவகையால் பாருலுகராசரலும் சேரரலும்ஆண்டகரரலும் உண்டாயின. ...	,,
308	மெய்ப்பொருள்வேந்தனுக்கு மலையமத்தமன்னப்பெயர்	

அடிச்சிகை.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்.
	வந்தகாரணம். ...	287
309	இருவகையிற் சம்பாதித்தபொருளைச் செலவிடுமியல்பு.	,,
310	செய்ப்பொருளையளர் பிள்ளைகள் மூன்றுக்கும் பெயர் வைத்த உளவிப்பு ...	288
311	முன் றெய்வீகராஜனால் வெற்றிகொள்ளப் புச்சிரீர்கள் ஊனப்பட்டநாகேனரின் சித்தசோதரியாகிய புத்திநாதன் பொய்ப்பொருளைஞ்சோடி யுத்தத்துக்கழைத்தது. ...	,,
312	நாயனார் வீபூதியுருத்ராக்கம் பூண்டு உபதேசஞ் செய்து புத்திநாதனை வெற்றிகொண்டது. ...	289
313	சோழராஜபுத்திரன் முத்திநாதனென்றபேர்பூண்டு சிவ வேடங்கொண்டவிதம். ...	,,
314	பொய்வேடத்தான வாக்கண்டதத்தனென்றவோர் காவற்காரன் சந்தேகந்தீர்த்தது. ...	290
315	வேடத்தான் மடத்துக்குச் செல்லுதற்கன் அஞ்சியவிதம்...	,,
316	அந்தப் புரத்து மனைவியுபதேசத்திற்குருக்கியாளஞ் செய்திருந்த நாயனாரைப்பார்த்தறபொய் வேடத்தானை மனைவி கூண்டு நாயகனையழைப்பிப் பணிவித்தலும் நாயனார் கொண்ட சாந்தத்தன்மையும். ...	,,
317	பொய்வேடத்தான் நாயனாருக்குந் தான்வந்தவலாறு கூறுசல். ...	291
318	நாயனார் மனைவிசொன்னநியமறுப்பு. ...	,,
319	பொய் வேடத்தான தனனோடுமனைவிசெய்ய வாக்கைமெய் பறையறிந்தநாயனார் உட்கொண்டவிதங்கள் ...	,,
320	பொய் வேடத்தான் தான்கருதிவந்தவிதமுடித்தும் நாயனாரே வெற்றியடைந்தவொன்றது. ...	,,
321	மேனாங்கண்ட சத்தன் பொய்வேடத்தானை வெட்டவாருவதைத்தடுத்து நாயனார்சொல்லும் நியாயங்கள். ...	292
322	பொய்வேடத்தானை யாதொருதருமீருஞ் செயயாதுவிட்டுவரும்படி நாயனார்தத்தனுக்குச் சொல்லல். ...	,,
323	தத்தன் அப்பொய்வேடத்தானையழைத்துப் போங்காலையனை சொல்லவந்தோர்க்கு அரசன் உத்தரவுசொல்லக் கேட்டவர்கள் சொல்லுங் நியாயங்கள். ...	293
324	பொய்வேடத்தானைவிட்டுவரும் வார்த்தைகேட்கநாயனார் ஆண்மையை நிலுவத்தியவிதம். ...	294
325	அதிசயப்பட்ட துக்கத்துடனவந்த மனைவிமைந்தர் முதலோர்களுக்கு நாயனார் சொல்லிய சமாதானம். ...	295
326	நாயனார்தம் உள்ளத்துள்ளவைகளை வெளியிட்டு வீரட்	

படர்ச்சி எண்	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்
	டேன்பரசைத்துதித்தல். ...	295
327	வீரட்டேஸ்பரமெழுந்தருளி நாயனார்தொண்டையடிமை கபடிகத்தல். ...	296
328	அண்ணாமலைநின்றி நவடிதொழுந்தொண்டன்றி வேறொ ண்றும் வேண்டேனென்று நாயனார்சொல்லுதல். ...	282 ,,
329	நாயனார்நீர் என்று மொருசாட்சியாளனொன்று சன்பத்த தைபென்றங் கும்பிடிமவரதனை ஸ்ரீ வீரட்டேஸ்பரர் ம ளித்தது ...	297
330	சிவனேவடமே மெய்ப் பொருளெனிக்கொண்ட நாயனார் பெருமைகள். ...	,,
331	சுந்தரமூர்த்திஸ்வாமிகள் நாயனையுபசரித்த விசமும் மெய்ப்பொருளென்றேற்பட்ட பெயருக்கேற்றபடிநடந் து பதவிபெற்றவிதமும். ...	,,
332	நாயனாருத்தரவின்படி காமாரிக்கு மூடிருட்ட அரசாளுந் தகைமை. ...	298
333	நாயனார்வம்சம் அதிகவிர்த்தியடைய வேற்பட்ட வாக் கின் விசேஷம். ...	,,
334	நாயனார் வம்சத்தர்களுக்கேற்பட்ட குலப்பெயரும் சா ஸ்திப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் வல்லமையும். ...	,,
335	நரசிங்கமுனையர் மெய்ப்பொருளனார் திருவர்களின் வரசத்தர்களுக்கு உலகத்துள்ளோர் முனையாவடசத்தர் களில் மேலை மன்னனென்றும் நாயனார்வம்சத்தர்களில் நத்த மன்னனென்றும் அழைத்தபான்மை. ...	,,
336	மூன்றுமரபினர்கள் விசேஷங்களெல்லாம் வீரட்டேஸ் பரர் திருவருளேயென்றது. ...	299
337	அடியார் தொண்டால் முத்திபெற்றோர்கள் இவ்வள வென்று சிவபெருமானேத்தவிம்சொல்லவல்லனரில்லை யென்றது. ...	,,
338	திருக்கோவலூருக்குச் சிவபுரமென்ற காரணம். ...	300
339	திருக்கைவேலூரென்றகாரணம். ...	,,
340	திருக்கோவலூரென்றபெயர் ஏற்பட்டதற்குக் காரணங் கள். ...	,,
341	கண்ணுவபுரம், கபிலபுரம், காமபுரம், சணேசபுரம், திரு ட்டிணரணியம் உருத்திரபுரம் என்னும் பெயர்கள் உண் டாகவதை. ...	301
342	திருக்கோவலூரின்கண் ஒவ்வொருவர்கள் இருந்து பூசி த்த காலங்கள். ...	,,

சூசகம் செ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் செ.
343	திருக்கோவலூரில் இருந்து பதவிபெற்றபேர்கள். ...	302
344	திருக்கோவலூரில் அடைந்தபேர்கட்கு அடையும்பயன்	
345	சிவபுரமென்னுங் கோவலூருக்கு சாற்பக்கமுள்ளதான் கடையானங்கள். ...	,,
346	க்ஷேத்திரத்தின் யோசனை தூரத்துள்ளோர்களும் அங்கு அடைந்தோர்களும் அடையும் விசேஷங்கள். ...	,,
347	க்ஷேத்திரத்தில் ஒருகவாபஞ்சாட்சரத்தியானஞ் செய்தோர்களும்அருச்சனைபுரிந்தோர்களும்அடையும்பயன்கள்	,,
348	ஸ்நானதரிசன ஸ்தலவிசேஷம் விரும்பாது கெட்டகாரியத்தை விரும்பியாயினும்ஓரிரவுவசிப்பாரேல் அவர்கள் அடையும் பயன். ...	303
349	கைலாசத்தில் அற்பபுண்ணியஞ்செய்தாலும் அதிகவிர்தியாசிச்சிவலோகத்தையடைவிக்குமென்றது. ...	,,
350	மனவர்கள் அக்கோவலத்திப் பிரியத்தொடு வசிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அடையும்பயனைப் பற்றிபுதுமைசொல்லவேணுமோ வென்றது. ...	,,
351	கோவலத்தெம்மானேத்தரிசித்துப்பெண்ணைநதியில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்கள் தேவர்களாவார்கள் என்றது. ...	,,
352	ஸ்நானதரிசனஞ்செய்தவர்களுக்குவேறுதலத்திலாசையும் பாவங்களும் கொடிய உலகங்களுமில்லையென்றது	,,
353	அத்திருக்கோவலூரின்கண் னடையும் பயனைப்போல எவ்வெவ்விடத்துங்கோவலூரென்றபெயரிட்டு எம்மிறைவினஸ்தாபித்துப் பூசிப்பார்களும் இஷ்டசித்திகளையடைவார்களென்றது. ...	304
354	மூன்றொற்ற மூப்பதம்பி மெய்ப்பொருணாயனார் ஊத்தரப்படி சோழநாட்டில் கோவலூரென்றோர் க்ஷேத்திரப்பெயரிட்டாலயமமைத்து சிவபெருமானை ஸ்தாபித்து பூசித்து முத்தியடைந்தான் அக்காரணத்தால் மூப்பதகோவல் என்றநாமமெய்திய தென்றது. ...	,,
355	காரணங்களுமுரியபடி மூப்பனாரிட்கேற்பட்ட பெயர்கள்.	,,
356	இன்னும் அனேகம்பேர்கள் இப்படிவேறுவேறுஸ்தலங்களிலுங் கோவலென்றபெயரிட்டு பூசித்துமுத்தியடைந்திருக்கிறார்களென்றது. ...	305
357	கோவலென்றபெயர் உலகிற்றிரிந்து கோயிலென்றாயது.	306
358	பெண்ணைநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து வீரட்டேஸ்பரரைத் தரிசிப்போரடையும்பலன்கள். ...	,,
359	சிவபெருமான். விஷ்ணு. பிரமதேவன். உமாதேவி, கும	

படலச்சுருக்கம்	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம்.
	ரக்கடவுள், தெய்வீகராஜன் இவர்களாகவும் அமுதமாகவும் பெண்ணைநதி விளங்குகின்றதென்றது. ...	307
360	கங்கையாதி நதிகள் அப்பெண்ணை நதியில் வசிக்கின்றதென்றது. ...	,,
361	ஊருத்தீர்த்தீர்த்த விசேடம். ...	,,
362	உத்தரவாஹினிப் பெண்ணைநதி ஸ்நானபலன். ...	309
363	அக்நிநி திக்ஷில கபிலதட ஸ்நானபலன். ...	,,
364	வடக்குக் கண்ணுவதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
365	மேற்கு இராகவதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
366	மேற்கு பரசுராமதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	310
367	தெற்கு தருமதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
368	வடக்குப் பத்ரசங்கமத்துப் பிதிர்தீர்த்தஸ்நானபலன். ...	,,
369	கிழக்குச் சத்தவிருடியர்தீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
370	கிழக்குச் சூரியதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
371	தெற்கு அக்நிதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	,,
372	பத்ரசங்கமதீர்த்த ஸ்நானபலன். ...	311
373	தன்மப்பிரகலாதனன் ஆசாரிய சுதனைக்கொன்ற தோஷ நீக்குதல். ...	312
374	கங்கையாதிநதிகளின் பாவம் நீக்குதல். ...	,,
375	எசுவையர் பசுங்கன்றின்கொலை நீக்குதல். ...	,,
376	பதுமயோனியன் வேதாளத்திரு நீக்குதல். ...	,,
377	சதவன்மன் பராமுகத்தாலடைந்த கோகத்தி நீக்குதல்.	313
378	அசுத்தன் சிவலோகமடைதல். ...	314
379	குச்சகௌசிகமுனிவர்கள் தவத்திட நிச்சயித்தல். ...	,,
380	மண்டுகன் பிரமராக்ஷதனுதல் நீக்குதல். ...	315
381	விருஷபகக்கடவுள் மகோதர நீக்குதல். ...	,,
382	நின்மலன் குஷ்டரோக நீக்குதல். ...	,,
383	அனகன் குஷ்டரோக நீக்குதல். ...	,,
384	பெண்ணைநதி மகிமையை வஜ்ரட்டமுனிவர் நிமிசசங்கர்த்திக்குச் சொல்லியதொன்றது.	316
385	அந்நதிமகிமையைப் பிரமாண்ட புராணத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கின்றதென்றது. ...	,,
386	இவ்வெல்லாஞ் சூசர்சொல்லக்கேட்ட ஸமதசமுனிவர்கள் அந்நதியில் ஸ்நானமாடி இஷ்டசித்தி பெற்றார்களென்றது.	,,
387	அந்நதிப்பெருமையெல்லாம் ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் திருபாவிசேடத்தாலென்றது. ...	,,

சூட்சிக்கை சூ.	விசேஷக்குறிப்புகள்.	பக்கம் சூ.
388	பூலோகத்துள்ளதீர்த்தங்கள் யாவும் பெண்ணாகடியிற் படிந்து விசேஷம் பெறுங்கால் அப்பூலோகதிகளே மேன்மைமேன்மையென்றார்களுக்கு என்னசொல்லு திறதென்றது.	
389	பெண்ணாகடியின் உற்பத்திமகிமைகளே யார்சொல்ல வடங்குமென்றது. ...	317
390	பெண்ணாகடியின் பரியாயநாமங்கூறியது. ...	,,
391	அந்தியுற்பத்திமுதல் எவ்விடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்யினும் இஷ்டசித்தி பெறலாமென்றலும் ஸ்ரீவீரட்டேசுரனைத் தியானித்து ஸ்நானஞ்செய்து அவரவர்க்கியன்றவரை அன்னமாதி கொடுப்பாரின் ஒன்றுகோடியாய் புண்ணியவிருத்தியடைத்து எளிதில் பரகதியடைவாரென்றது.	,,
392	ஸ்ரீவீரட்டேசுரனை யருச்சித்தவர்கள் கைலையடைவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்றது. ...	,,
393	பெண்ணையில் ஸ்நானஞ்செய்து ஸ்ரீவீரட்டேசுரனை பூசித்து ஒருநாள் வசித்தவர் சிவபெருமான் உருவத்தை யடைவாரென்பதற்கு யாதொருசந்தேகமும் இல்லையென்றது.	318
394	திருக்கோவலூருக்குச் சுற்றிலும் ஐந்து காவுதங்கூர வரையிலுள்ள ஜலமெல்லாம் கங்காஜலம் என்றது ...	,,
395	திருக்கோவலூருக்குச் சுற்றிலுமைந்துகாவுதங்கூரத்துக்குள் யிறந்தவர்கள் சிவபதவித்தைப்பெறுவார்கள் என்றது	,,
396	புராணஞ்சொன்ன சூதமாகருஷியுங் கேட்ட நாகூபரனுந் தென்றிசைநோக்கி ஆனந்தபரவசத்தர்களாய் ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் திருவருளாற்பெற்றார்களென்றது.	,,
397	கொடுத்தன்மையுடையரேனு ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் மன்னிந்து ஆண்டலிஷயத்திற்கு அவர்பாதாங்களில் நீங்காத அன்பையடைவதைத்தவிர யாண்வேறு யென்ன செய்யத்தருமென்றது.	,,
398	ஸ்ரீவீரட்டேஸ்பரர் என்னுள்ளத்தினுள்ளே நீங்காதிருக்கின்றாரென்றது. ...	319
399	திருக்கோவலூர்ப்புராணத்தை யெவ்விதமேனும் அனுசரிப்பார் கடையும் பயன் ...	,,
400	திருநீறு முதலிய வாழியும் செய்யுட்டொகையும். ..	320

திருக்கோவலூர்ப்புராண விசேஷக்குறிப்புமுற்றிற்று

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

பின்னத்தூர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

அ. நாராயணசாமி ஐயாவர்களால்

இயற்றியது.

பொன்மேவத் திறைகடொறும் புலமேவ வலிகொழிக்கும் பொ
ன்னியாற்றின், சொன்மேவு கிளையாய மூடிகொண்டா னதிக்கரை
யின் சூழ லோங்கி, வின்மேவு மணிமாட மிடைதருசண் பகக்கொ
ல்லி யெனும்பேர் மேய, மன்மேவு வளம்பதியின் வயினுதித்தோன்
பலகலைதேர் மாண்புமிக்கோன். (க)

வேறு.

கடாமபடச் செருக்கு நால்வாய்க் கடுங்களிற் றிறைத்தல் வன்றேர்ப்
படம்பெற வுடீஇய நங்கள் பரம்பரன் கழற்கூற் கண்பன்
றடம்பெறு மறிவின் மிக்க கௌந்தா ராஜ னெனுமன்னர்க்
கிடம்பெறு பெயரோன் சீர்சால் சிறப்பொரு கமைத்த வள்ளல்.

நற்றகைப் பிருகை மைத்த னலனணை கவியெள் பான்றன்
பெற்றிசால் சுவைத்திற் சேரன்றிப் பிறந்தகமக் கவிக்குப் பின்னீர்ச்
சொற்றகெந் தமிழிற் பாடுங் கவியிவ ணென்ற சொல்ல
வற்றவ னெடித்த தோற்றத் தறுதியி தென்ன வன்றே. (உ)

ஆடலரு செருவிற் றன்போ லீகவுந் தகனைக் காய்ந்த
நீடலங் கினைய சூலமேக்கிய கோவ னித்த
சூடிநன் புராணம் பண்டே நவின்றது சுவைத்திற் றென்னா
வூடிள காதை யாவு மொருங்குறப் பாடிச் சேர்த்து. (ச)

ஏணுறு மியலுற் றென்ற மிலக்கிய மிஃதொண் டெறென்ன
வாணியி னன்ற கல்வி வல்லராய்த் தோகை மல்க
நீணிலை வரைப்பில் நீண்டு நிலவுற வச்சிற் சேர்த்திப்
பேணியர் ரூளி னீந்து பெரும்புகழ் கொண்டான் மாதோ. (ஞ).

நடிநாட்டின் விசேஷங்கள்.

பெரியபுராணத்துள்.

கங்கையுமதியும் பாம்புங் கடுக்கையுமுடிமேல் வைத்த
அங்கணர் சோலைகாட்டி யாண்டவர் தமக்குரோடி
முங்கையர் வதனசீத மதியிரு மருங்குமோடிச்
செங்கயல் சூழநோக்கித் திருநுனைப் பாடிநாடு. (உ)

பாலைநிலப்பாடலத்துள்.

அல்லைவாடலுக்குக் கீதஇயல்பால் பெருகியருக் கமிழ்வி
னுற்றிறந்தது, பெளவமீனடைத்த சூரணிமான் மாய்கிற்ப,
வீறு முத்தினியுமும்பொன்னு, மொய்வாலுகெண்டை வாளை
சென்ன மலர்ந்துமுகம் மாமலையெதிர் கொள்ளத், தெய்வமா
நதிக்கர் பரக்குநாடந்தத் திருநுனைப்பாடி நன்றே. (ஊ)

பாலையுந் தமிழுமாம் பெரும்பெறு பனுவற்பாவலர் 'பாதிரா
வினின், மூவருமெருக்கி மொழிவினைக்கேற்றி முருக்தனை
தொழுதகன்ஞரி, தேவருமனையர் மின்னெழுங்காஞைத் தெரு
ளடைக்கடவுளாப்பாடி., யாவருமதித்தோர் முவரிருவர்
பிறந்தகாடுடைத்தன்ஞரி. (எ)

இறைவாசநல்லூர்ப்புராணத்துள்.

குருகுலமன்னவர்தம்மிற் குலகிருப னெருக்குனன் றன்று
மரன்றந்த, பருவழிலாத வெறிப்பரிட்சித்து கண்டுகந்த
ப்புனகாடு, பொருவரிய புகட்போகப் பூமியினும் போத
வளம் பொலிந்துகாணும், பெருகுமிசை கந்திமால் வரூச்
சாரல் பெண்ணாகதி பெருகுகாடி. (ஏ)

---

§ தத்திகெய்பால்-என்ற-எட்டுப்பிரதிகளிலிருக்கின்றது.

தருமதெறி யுதிட்டிரன்றன் றம்பிதிறற்வீடணுக்குத் தவமே
பூண்ட, புருடமிருகந் தனைக்கும் பொருளுரைத்து தெறி
பூண்ட புகிதநாடு, கருமுகில்கள் பொழிமுத்தங் கமலங்க
டருந்தாளங் கன்னலின்ற, பெருகொளி நித்திலங்குழுமி
யெப்போது நிலவெறிக்கும் பெண்ணைநாடு. (உ)

பந்தியினச சூலகோய் பணிக்கதாவைக்கரர் பரவியன்றெறி
சிந்தவுமை யிடத்தரனைச் செந்தமிழ் மாலைகள் புனைந்த தெ
ய்வநாடு, முந்தையடி யாளிவனென் முவணமுங் காட்டிய
வை முன்னையேறிச், சுந்தரனைப் பரஞ்சோதி துடர்ந்தடி
மைகொண்டருளுந் நாயநாடு. (ஊ)

இரவிதரு திருமதலைக் கிராமணருள் வாயமைதெறி பித்த
நாடு, பரவுமொரு பாதிரிபங்கயங்குழுந்ப் பலமலரும் பயந்த
நாடு, மரபுரிமை வேளாளர் மகிழ்ந்துகுல விளக்கேற்றித்த
வண்மைநாடு, பிரசமலர்ச் சோலைமது நதிக்கடலி னீடைப்
பெருக்கும் பெண்ணைநாடு. (ஏ)

பொய்கைபேய் பூதமெறும் புலவரொரு புவர்களும் பொ
ருந்திச்சங்கம், கைகொள் காரணன் றனைக்குக் கங்குலிடை
சொற்றீபம் காட்டுநாடு, மைகொண்மா மனத்துறி யோத
னன்புரிந்தவஞ்சகத் தால்வந்து ஞானச், செய்கையார் தரு
மன்முத லிவர்களுந் திருந்துதவஞ் செய்தநாடு. (ஐ)

சேரன் பாண்டியன் சோழன் கன்னியரைத் தெய்விகன்
றீருக்கல்யாண, மாரன்போற் புரிந்து சத்தபுரீச்சர், மகா
மாமணக் தருளுநாடு, வீரஞ்சா ரிருதூற்றி யிருபத் தெண்
மைந்தருக்கு மேவுநாடு, சேரவரும் பிறவியகற்றிடு முது
குன்றினையுடைய தெய்வநாடு. (கூ)

சொற்ற இத்தன்மையும் பிறவுமாயுள்ள
பலவிசேடங்களைப்படைத்த

1. நடுநாட்டின் பெயர்கள்.

திருமுனைப்பாடிநாடு, சேதிநாடு, நத்தநாடு, மாவலநாடு, பெண்ணைநாடு, கோவலநாடு, தெய்வீகநாடு, இவ்வேழு நாமங்களும் பிறவுமாம்.

அந்நடுநாட்டின்கண் சமயகுரவர்கள் முதல் ஆண்டாரால் பாடல்பெற்றுள்ள இருபத்திரண்டு சிவக்ஷேத்திரத்தின் தெய்வீகப்பெற்ற

2. திருக்கோவலூரின் பெயர்கள்.

சிவபுரம், சைவபுரம், பிரட்டபுரம், திருக்கைவேலூர், கண்ணுவபுரம், கபிலமாபதி, காமபுரம், கணேசபுரம், திருட்டிஸ்ரணியம், ருத்திரபுரம், வள்ளிபுரி, குஹேச்சுரம், விஜயவெல்புரி, தெய்வீகபுரி, திருவிக்ரமம், கோவலம், கோவல், மாவலகேத்திரம், ஏமவருடகிரியம், இப்பத்தொன்பது நாமங்களும்பிறவுமாம்.

அத்திருக்கோவலூருக்கணித்தாயும் எண்ணிலாத விசேடங்களையுடைத்தாயும் விளங்கும்

3. பெண்ணையாற்றின் பெயர்கள்.

பிரகிருதி, கங்கை, வேகவதி, பாதநிதேயதரங்கிணி, கந்திருத்தம், வராகி, ஔஷவவாக்கனுசாரி, அகண்டருத்தினை, சருவதீரகருணி, இவ்வொன்பது நாமங்களும் பிறவுமாம்.

அப்பெண்ணையாற்றின் வலப்பாகத்து மேற்கபிமுகத்தராய்த் திருக்கோயில் கொண்ட

4. ஸ்ரீ வீரட்டேசுவர் திருநாமங்கள்.

விஜயவெல்லுன், அந்தகாந்தகன், இருட்கூடமுத்தான், திரிசூலன், பச்சிமாபிமுகத்தன், திருக்கோவலத்தன், பெண்ணைவலத்தன், வீரட்டாகாயன், இவ்வெட்டிநாமங்களும் பிறவுமாம்.

அப்பெருமான் சங்கிதிமுன்னர் சுமார்க்கடவுள் வேல்குறித்த
இடத்துப் புத்திரகாமேஷ்டி யாகஞ்செய்த

5. துகழனிவன் பெயர்கள்.

வேள்வியுறித்தான், சானவிக்கரையன், புகர்மைந்தன், பிருகுகொட்பேரன், கவிநற்பேரன், குமரனருள்பேரான், மாதவன், அந்தணன், வரன், யோகி, அமலன், விமலன், வேற்றொடர்பன், தெய்வீகனத்தன், மகம்புரிமான், நித்தியன், சுமாரவலத்தன், சமரசி, விமானம்பெற்றோன், பெராசியன்.

இம்முனிவர் பங்குனிமாதம் குருவாரம் அவிட்டநக்ஷத்திரத்தில் பதவிபெற்றனர்.

அக்குகமுனிவர் செய்தியாகத்தில் ஸ்ரீ வீரட்டேசுவர் திருவருளால் பிறந்து எண்ணிலாத விசேஷங்கள் காட்டிய

6. தெய்வீகாஜன் பெயர்கள்.

மகத்தழலுற்பவன், ஆபிசாரன், அயோனியன, நிமலவேந்து, உமையுத்தன், பைம்பரியன், நந்திப்பொருப்பன், நத்தகாட்டேந்தல், பைம்பொற்கிரீடி, பதினெண்பதாகையன், ஸ்பன்னிருமணிமலர்மாலையன், மேழியன், உபவீதன், பெண்ணேத்துறைவன், காரசிங்கன், நரசிங்கன், கான்முடியோன், அனலரணன், சேதிநாடன், ¶ பன்னிருமாதான், காரண்டவயிரி, வல்லாராரி, சுகமுனிமைந்தன், முதுவேர்த்தான், வெள்ளிருலோத்தமன், இறையாபுரியன், ஊர்ப்பாதியிந்தான், தோட்கோப்புனைடான், பதினேனபுவியன், வாகைமலியான், பொன்மாரிகொண்டோன், மாலைகாடன், கோவல்வேந்து, வீரட்டேசுரனுமி, பிருகுபசாரன், வலாரித்தியன், தெய்வீகநரசிங்கராஜஉடையான், வாரிகடந்தான், மூக்குலீக்காரணன், ஒளவைவாக்கன், சத்தபுரிவேட்டான், மூப்பெருக்கன், துறவோன், பதினெண்பாடையன், வில்வாளன், சாமளவருணன், கோமளகஞ்சுகன், யௌவனன், கவசகுண்டலன், அரும்பதன், பரித்தியாகி, முக்கொற்றன் கவர்த்தி. ஆக-டு. நாமங்களும் பிறவுமாம்.

§ பின்னிரண்டு மூலர்மாலைகளாவன:—

கொன்றை, மல்லிகை, மகிழ், கோங்கு, சண்பகம், துளவம், மந்தாரம், புன்னை, தும்பை, செங்கழுநீர், தொச்சி, வாகை.

பன்னிரண்டு மணிமாலைகளாவன:—

*வெள்ளி, பொன், அபரஞ்சி, மரகதம், பவளம், நீலம், கோமேதகம், மாணிக்கம், வைடூரியம், வயிரம், புட்பராகம், முத்தி.

¶ பன்னிரண்டு மனைவியர்களாவன:—

பத்மாவதி, காஞ்சனமாலை, சண்பகமாலை, கனகை, கலாவதி, உற்பலமாலை, கமலக்கண்ணி, உற்பலலோசனை, அன்னப்பிரபை, கமலாவதி, அங்கவை, சங்கவை.

இவ்வேந்தன் ஸ்ரீமாதம் திருவோணநக்ஷத்திரத்து யாகத்துப் பிறந்து எழுநூற்றறுபதாண்டு பூவுலகாண்டு ஆவணிமாதம் அவிட்ட நக்ஷத்திரத்து இமேர்த்பருவதராஜஞப்ப் பதவிபெற்றனன்.

அதிதெய்வீகராஜன் பட்டத்திற்குரிய நாயகிமார்கள் மூவருக்கும் புத்திரர்களாயுற்பவித்த ஸ்ரீவித்தார்த்தவேதாந்த ஸ்தாபனிகள் மூவருள்

மெய்ஞ்ஞான நிஷ்டாநுபூதி பெற்ற முதலாவது புத்திரனாகிய

7. குலசேகரவேந்தன் பெயர்கள்.

நரசிங்கன்மைந்தன், சண்பகமாலைசெயன், திள்ளிமகண்மகன், உலகருணைமன், மதங்கமாலிகொழுனன், கருடிவிரதன், வாரணவாசி, மாவிளிமஞ்ஞன், அபராட்டேந்தல், மூப்பர்பிதாமகன், வேதமுணர்ந்தோன், பிமந்தன், குணபாகத்தன், ஞானதீட்சிதன். அ-கரு.

இவ்வேந்தர் பங்குனிமதாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை அவிட்டநக்ஷத்திரத்துப்பிறந்து சித்திரைமாதம் ஞாயிற்றுக்கிழமை புனர்பூநக்ஷத்திரத்துச் சம்ரோதியடைந்தனர்.

எத்தன்மை யிழிவுடையராயினும் திருவெண்ணீ றணிவாரைச் சிவபெருமானெனக் கொள்ளார்க்கிழிவும் கொள்வார்க்கு மேன்மையுங்கூறிய இரண்டாவது புத்திரனாகிய

8. நரசிங்கழனையாயர் பெயர்கள்.

தெய்வீகன்புகல்வன், பத்மாவதிசுதன், சோணமகணமகன், மகாமளாங்கிகொழுநன், திருமூனைப்பாடிநாடன்,

மலைமன்னன், மேனாட்டான், நவநாட்டான், கொங்குராயன், கொங்கர்கோன், மலாடன், ஆருடைவேந்தையரசுக்கமைத்தான், தமித்தாட்கொண்டார் சாற்றுநெறி நின்றான், ஆதிநாதோற்றான், பூதியன், சிவாகமக்கரியன், அடியார்பூசிதன். ஆக-கள.

இந்நாயனார் மாசிமாதம் புதவாரம் உரோகணிநக்ஷத்திரத்திற்பிறந்து புரட்டாசிமாதம் சதையநக்ஷத்திரத்து அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராய் ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் திருவடிபெற்றனர்.

திருவெண்ணீறுடையார் தன்னைக்கொல்லினும் அவர்க்கொரு தீங்குஞ்செய்யக்கூடாதென்று மூன்றுவகையானுங்காட்டிய மூன்றாவது புத்திரனுமிவர்.

9. மெய்ப்பொருணாயனார் பெயர்கள்.

சத்தியார்த்தன், தெய்வீகன்மைந்தன், காஞ்சனமாலை கதன், வருதிமகண்மகன், மதனசிந்தாமணிகொண்கன், முகமுனிசுகுசனன், சேதிநாடன், கோவலூராளி, மலையநத்தன், நத்தநாடன், ஒன்பானுடன், புத்திநாதன்றொல், புதிசாதவி, நீற்றின்வெற்றியன், அடியாளையனெனக்கொண்டோன், ஆகமி, துவிதி, வைரங்கி, வெள்ளிருலன், சித்தாந்தரென், நத்தமன்னன். ஆக-உக.

இந்நாயனார் ஆடிமாதம் சுக்கிரவாரம் அஸ்தநக்ஷத்திரத்திற்பிறந்து கார்த்திகைமாதம் உத்திரநக்ஷத்திரத்து அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராய் ஸ்ரீவீரட்டேசுரர் திருவடிபெற்றனர்.

* எம்மிறை சொற்றவாறே யிருவினைத் தொலையப்பின்னுங்
கைம்முகிழ்த்த நிசன்பாங்கர் கைலையினுறையா நின்றார்
செம்மைசேர்§ரூர்ச்சத்திங்கட் ‡செங்கதிர்பிறந்தநாட்டோட்
டெம்மையாட்கொளுஞ்சத்யார்த்தநாயனெனவேமோர்ந்தல

இச்செய்யுள் மெய்ப்பொருணாயனார் சருக்கத்தில் எழுபத்தொன்றுஞ் செய்யுளாயிருக்கவேண்டியது தவறிப்போய்விட்டமையால் பின்னங்கு சேரும்படிக்கு இவிடத்துச் சேர்க்கப்பட்டது.

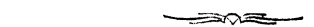
---

§ ஊர்ச்சத்திங்கள் = கார்த்திகைமாதம்.
‡ செங்கதிர் பிறந்தநாள் = உத்திரநக்ஷத்திரம்.

சிவமயம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராண

அவையடக்கம்.

மூன்னர்தென் மொழிப்பாவை மொழிந்தவரோ காந்தத்தி
னுகர்ஞாண்டஞ், சொன்னமுறை யும்பிறவு மறிந்தவகை
சொற்றிடுவா மென்றுசொன்னார், அன்னவகை யாளுயே
னவ்வைவழிருப் பாவாதி யனேகர் தேர்ந்து, பன்னும்வகை
தணிர்தேனிவ் வையத்தோ டெள்ளலிகம் பகருவாரோ.(அ)

அலகில்வகதிக் லதவிகலவ் வகைக்குறித்திதம் மவ்வை
சொற்பா வாதியாக, வுலகிலெங்கு நுறும்பாவு மைதிகங்கள்
வசவ்புரத் நுறையெம்மூன்ற, னிலகருவா யன்றியுண்டோ
வவ்வருளோ டெள்ளலினைத் காமல்விட்ட, நிலைமையிஞ்
பிழையெய்யு னிடையிடைப்பா சோக்கலென் னெஞ்சமுங்
துணிந்த. (உ)

கலஞ்சிறக்கும் திருக்கோவலெம்பெருமான்மலிர்பகவைம
கவையில் நூதன், பொலஞ்சிறக்க வுலகத்தவட மொழியுட
னெ நிருவழக்கும் புகல்வ தோர்ந்து, நிலஞ்சிறக் கவுலைத்
ததமிழ்ப் பாக்களொடு மதிவிவிபா நிகழ்த்திச் சேர்த்தல்,
கலஞ்சிறக்க மணிக்கோவை யிலைகொய்ய கரியமணி கல
ந்த தேய்ப்புமும். (ஈ)

இனியபுகழ் மலிந்திருங் கோவலூ ரொம்மிறைதா ளிச
சையாலே, நனிவருந்தாழ வென்றறியா தெழுதுமடைச்
செய் யுளினிடைப்பா நழித்திச்சேர்த்தல், பனிவருமாழ்
தடத்தெண்ணில் பங்கயச்செம் மலர்க்கிடைமேற் பாண்மை
யில்லாத், தொனிவருகொய்யரக்காம்பல் கொட்டிமலர் பூச்
தனக்தஞ் சூழ்தல் போலாம். (ச)

இருளிருக்கி னெல்லொளிக்குப் பெருமையுண்டா மாந்
தருளத் தியல்பு நீக்கு, மருளிருக்கி னன்றேர்க ளருளினு
க்கோர் வலியுண்டாம் வண்மை போலத், தெருளிருக்கு மு
ளத்தேன்புன் செய்யுளிருந் திடின்மேன்மை திகழாகின்ற,
பொருளிருக்கும் பழயசெய்யுட் கணிமேலுண் டாமென்று
ம்புகன்றே னம்மா. (கு)

மலிந்தபுகழ்த் திருக்கோவ லிறைமலர்ச்சே வடியருளா
மருவ நாயேன், சொலிந்தவகை யல்லாது மற்றெந்த வகை
யானுந் துன்னற் குண்டோ, மெலிந்தநார் மலர்சார்ந்தும்
வீணர்பெரி யாைச்சார்ந்துமிடியா னுரு, நலிந்தவர்செல்
வரைச்சார்ந்தும் பயன்பெறுவ தன்றியுண்டோகானிலத்தே.

எழுத்தாதி யிலக்கணமைந் திலக்கியமேர்ந் தெழினடை
தொண் டியலிசைக்கு, முழுத்தாரு மாவர்கண்முன் னுரை
வேட்க மறியாமு டன்புற் பாக்கள், வழுத்தாகின் றுந்தாங்
கூற் பொறியரவ முனமாடும் வகையுங் காரி, செழிப்பா
யத்தனர் முன்னர் வேதம்வை கற்புகல் வகையுஞ் சிவனு
மாதே. (எ)

இத்தவே துக்களன்றி யிச்சென்மங் கெஞ்சித்தி டேறு
கற்குச், சுத்தமா தியபிறழ்ந்த முகமன் சொல் கல்பிலத்தி
சருமர்க்க, முத்தகொண்டா னீதுகொள்வா னவன்றெ
ழும்போ ருங்கொள்வா சென்றுமுன்னிக், கத்தவே ளுத்த
ந்த கண்ணுதல்வார் கழற்றெழும்பாங் காதை சொற்றும்.()

வண்டிதம்பா டும்பொழில்சூழ் யாழ்ப்பாண ங்ல்லூரான்
வாணீர் நிங்கட், டுண்டிதழி முடித்தான்குஞ் சிதவடிநெஞ்
சிடைகொள்குறி சுலவுஞ் ஞான, பண்டிததர்க் ககுடார
தாதுதா ரிப்பெயர்கொள் பாவல் லோனுட், கொண்டிதமா
யிந்நூலே யாய்ந்துதிந்த கன்றியென்னுங் கூறற் பாற்றே.

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

திருக்கோவலூர்ப்புராண அட்டவணை.

சருக்கத் தொகை	சருக்கங்களின் பெயர்கள்.	பக்கம்.	விருத்தத் தொகை
க	பாயிரம். ...	கஎ	கநி
உ	புராணவரலாறு ...	உஉ	உ ம
ங	அந்தகாசுரன் வதைச்சருக்கம். ...	உஎி	ஙங
ச	திருமுருகச்சருக்கம். ...	சநு	ஙீ
ஞ	திருவுணாச்சருக்கம். ...	ஞ சு	சு
ட	இந்திராதியர் சருக்கம். ...	ட அ	கஙு
ண	கீபிலச்சருக்கம். ...	ணுக	க அ
அ	இராகவச்சருக்கம். ...	ஙுஙு	ஙி
ம	பரசுராமச்சருக்கம். ...	ஙிங	அ
கo	கண்ணுவச்சருக்கம். ...	ஙுஎ	உஉ
ஙக	தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கம். ...	ஙக	ஙஙஅ
கஉ	தெய்வீகராஜன் நாடுகொண்டசருக்கம். ...	ஙo	ஙுக
ஙங	தெய்வீகராஜன் முடிமணைச்சருக்கம். ...	கoo	...
...	க-வது பதுமாவதிமணம். ...	...	உஅ
...	உ-வது காஞ்சனமாலைமணம். ..	கoஙு	அ
...	ங-வது சண்பகமாலைமணம். ...	ககஉ	ஙக
ஙச	காரண்டவல்லூரர் வதைச்சருக்கம். ...	ககங	ஙoஎ
...	மூன்றாட்போர். ...	கஙங	...
...	இரண்டாங்காட்போர். ...	கஎ ஙி	...
...	மூன்றாங்காட்போர். ...	கஙுங	...
ஙஞ	தெய்வீகராஜன் பிரமதூத்திங்கியசருக்கம்	கoo	எஞ
ஙட	தெய்வீகராஜன் சத்தபுரிசென்றசருக்கம்...	கஅக	ஙo
கண	தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை மணச்சருக்கம்.	கஅசு	கஅஎ
...	ஷி சருக்கத்திலெனையவர் திருப்பாடல்.	...	கங
கஅ	தெய்வீகராஜன் அரசாட்சிச்சருக்கம். ...	உ உo	எஙு
கக	தெய்வீகராஜன் புத்திரபேற்றுச்சருக்கம்...	உஙங	எஅ
உo	ஙிமுனிவன் உபதேசச்சருக்கம் ...	உ சுஙு	எச
உக	பதவீசருக்கம், க-வது ஙுகமுனிவன். ...	உ ஙுஅ	சு
...	உ-வது பக்ஷைக்குதிரை..	உஙுக	கங
..	ங-வது தெய்வீகராஜன்..	உகக	கங
உஉ	குலசேகரச்சருக்கம். ...	உகஙி	ஙo
உங	நரசிங்கமுனையரையர் சருக்கம். ..	உஎஙி	எஉ
உச	மெய்ப்பொருணயனார் சருக்கம். ...	உஅஎ	ஷ்உ
உஞ	தானவிசேடச்சருக்கம். ...	ஙoo	சக
உட	தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம். ...	ஙoஎ	எஉ
	ஆக சருக்கம், உட-க்கு செய்யுள். ...		தூஎஉஞ

சிவமயம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணப் பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ0	அ	ச	க.ஆ	ஆ
ஷை	கஅ	ழ	கஅ	ஏ
உச	ங	ஈ	திருத்தாளம்	திருத்தாளும்
உஈ	கஉ	க	கமலங்களுக்கு	கமலங்களுக்
ஈஉ	ஈச	ச	வெதுதிறஞ்	வெத்திறஞ்
ஈரு	ரூக	க	புரிந்துகர்தகனை	புரிந்தங்கந்தனை
ஊஅ	...	உஎ	*ஸ்விதம்—பலவிதம். †சபலை—மின்னல்.	ச சபலை—மின்னல். †ஸ்விதம்—பலவித[ம்]
ஈஈ	...	உஎ	பெற்றது மடிக்க	பெற்றது†மடிக்க
சஈ	அஎ	எ	கொளுந்தினை	கொளுத்தினை
ரூக	க	ச	மறத்துரைபான்	மறத்துரைப்பான்
ரூச	...	உஉ	கோசம்	ப கோசம்
ரூஎ	அ	ஈ	இருடகடல்	இருட்கடல்
...	...	ரூ	மைந்தகேளுரைக்கு	மைந்தகேளுரைக்கு
...	க	க	மணணன்	மண்ணன்
சுக	ச	க	நுதலி	†நுதலி
சுஎ	...	உஅ	பிரணயர்=அன்புள்ளோர், சாதி=பிரம்பு.	சாதி=பிரம்புபிரணயர்=அன்புள்ளோர்
எ0	சச	ஈ	காலமீ	காலமி

பக்கம்.	பாடல	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எசு	கூகூ	ஈ	காண்குதி	காண்குவ
எஅ	அசா	சு	செப்பிட	செப்பவு
எகூ	அடு	உ	உரைப்பாகாமம்	உரைப்பர்காமம்
...	...0	க	அத்தவேகோயிற்	அத்தவே யோயில்
ஊ	...ச	உ	மூன்னம்	முன்னர்
ஆக	கூ...	சு	சனிச்சோங்கு	சனிசேபாங்கு
ஆஊ	சகக	ீ	வின்மனி	லின்மணி
ஆசு	எஉ...	ஈ	வியூக	வீழ்த்
ஆள	கஈஊ	ஏ	பிற்ப்பாயே	பிறப்பாயே
சூச	உஈ	க	கடலதிர்த்தெழுது	கடலதிர்த்தெழுந்து
...	...	ஈ	நரிசனரு செய்யுத்	நரிசனஞ்செய்யுந்
கூடு	உசு	டு	குறித்தறிகுது	குறித்தறிவா
க00	...	...	ஆக சுஉ	ஆக சுஉ
ககச	கூக	உ	சிறப்பிலேடுற்றி	சிறப்பிலேடற்றி
கஉச	கூஊ	க	உயன்முதற	அயன்முதற்
கசு0	கூக	உ	பொற்றி	போற்றி
கசஉ	கசஅ	ஈ	குலவும்	குலவுவம்
கசச	ககக	ஈ	வேந்தற்கிதயதிற்	வேந்தற்கிநயத்திற்
கடு0	ககூஎ	சு	வன்றிறற்க்கொள்	வன்றிறற்கொள்

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ககஙக	உள	ஙூ	நேக்கி	நோக்கி
ககஙங	ஃஉ	க	துறைத்து	குறைத்து
ககஙல	ஙள	ஃ	புதல்யியர்	புதல்வியர்
ககஙஸ	எஈ	ஃ	இரைத்தரணி	இரைத்தாரணி
...	...	உஅ		ஸ்மர்தி — வல்லது
உஐக	ஙள	ங	தவரி	தவிரி
...	கஐச	ஙு	றருக்கூதனாஸ்	பருக்கமுத்தனாஸ்
உகக	கஃஐ	ஃ	சடதேரை	சடதேரை
உகஙி	கஙஙி	க	ந்த	நந்த
உகஙூ	உஉ	உ	புரணங்ச்ன்	புராணங்கள
உகஙள	ஙஐ	உ	[illegible]	திதாரிலுண்
உகஙஅ	...	ங	தொழி	
உஃ0	ஃள	க	இராக்குடா	இராசகுடா
உசஙு	உ	ஙு	கெறியை	கெறியை
உசள	அ	க	இரங்கிதாமே	இரங்கித்தாமே
உஃஅ	...	ஙo	என்பையிற்று	என்பையிற்று
உஙo	ஙo	ங	உடலினுக்குரவு	உடலினுக்குறவு
உஅக	ஙசூ	க்	கரிவி	கருவி
உகள	...	உஅ	மிகவில்ல	மிகவல்ல
ஙகஉ	ஙஅ	க	அலகில்	o அலகில்
...	...	...	சாரூராரூரில்	சாரோரூரில்

திருக்கோவல் வீரட்டம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவிராகம்; பண்-கட்டராகம்.

இருச்சிற்றம்பலம்.

பலைகொள் கூற்றம்வந்து மெய்ப்பாசம் வீட்டபோதின்க
ணிடைகொள் வாமெமக் கிலையெழுக போதுவெஞ்சேமே
குடைகொள் வேந்தன் முதானகருமுகன் கோவலூர்தனுள்
விடையதேறுங் கொடியினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே.(க)

கரவலாளர் தம்மனைக் கடைகடோறுங் காமிப்க்
திரவலாழி நெஞ்சமே நினையதெய்த வெண்டிரள்
குரவமேமி வண்டினங் குமுலொடியாழ்செய் கோவலூர்
விரவிகாறு கொன்றையான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (உ)

உள்ளத்திதோ போதுமின் னுயிரியான கறிதிதோ
லள்ளற்சேற்றிற்காவிட்டின் கவலத்தன் னெழுந்காதே
கொள்ளிப்பாடி திதந்தான் குமுகன்கோவ லூர்தனில்
வெள்ளைந்தாங்கு சடையினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. ()

கனைகொளிருமல் சூலேகாய் கம்பகாளி குமைமுழ
மினையபலவு மூப்பிலெ டெய்தினந்து நமியாமுன்
பினைகருலவு மைம்பொழிற் பழனஞ்சூழ்ந்த கோவலூர்
வினையைவென்ற வேடத்தான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே ()

உளங்கொள் போகமுய்த்திடா ருடம்பிழுத்த போதின்கட்
டுளங்குகின்று நாடோறுந் துயரலாழி நெஞ்சமே
வளங்கெழ் பெண்ணைவம்றினை வயற்கள் சூழ்ந்தகோவலூர்
வளங்கு கோவணத்தினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (ரு)

கேடுமூப்பு சாக்காடு கெழுமிவந்து நாடோறு
மாடுபோ னைகளா யாக்கைபோக்க தன்றியும்
கூடுகின்று பைம்பொழிற் குழகன்கோவ லூர்தனுள்
வீடுகாட்டு நெறியினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (சு)

உரையும் பாட்டுந்தளர்வெய்தி யுடம்புமுழுத்த போதின்க
ணரையுந்திரையுங் கண்டெள்கி நருவர்நமக்க ளாதலால்

வளைகொள்பெண்ணைவடதலாவயல்கள்சூழ்ந்த கோவலூர்
விளைகொள்சேர்வெண்ணீற்றினன்வீரட்டானஞ்சேர்துமே.

பதமிக்க மூப்பினோ டிருமலீனை யென்றிவை
யுதலாக்கை யோம்புவி ருறுதியாவ தறிதிமேற்
போதில் வண்டுபண்செயும் பூந்தண்கோவ லூர்தனுள்
வேதமோது நெறியினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (அ)

ஆறுபட்ட புன்சடை யழகனாயி னைக்கொரு
கூறுபட்ட மேனியான் குழகன்கோவ லூர்தனி
லீறுபட்ட கோலத்தா னிலகண்ட னிருவர்க்கும்
வேறுபட்ட நிற்தையான் வீரட்டானஞ் சேர்துமே. (கூ)

நறிகொள்ளாழி நெஞ்சமே கூறைதுவ நிட்டார்களும்
முறிவிலாத வமணர்சொல்ல வுங்கமா வதறிகோம்
பொறிகொள் வண்டுபண்செயும் பூந்தண்கோவ லூர்தனில்
வெறிகொள் கங்கைதாங்கினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே.

கழியோலெ காலல்சூழ் காழிரான சம்பந்தன்
பழிகடரச் சொன்னசொல் பாவநாச மாதலா
லழிவிலீர் கொண்டேத்து மினந்தண்கோவ லூர்தனில்
வழிகொள் பூதப்படையினன் வீரட்டானஞ் சேர்துமே.()

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருக்கோவல் வீரட்டானம் திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செத்தையேன் சிதம்பரையேன் செடியனே னழுக்குப்பாயும்
பெர்த்தையே போற்றிகாளும் புகலிடமறிய மாட்டேன்
ரத்தைகான் புற்றிகிற்கே னிருளறநோக்க மாட்டாக்
கொத்தையேன் செய்வதென்னே கோவல் வீரட்டனீரே.

கலிசுமக் திருத்தொழிற்றித்தாணிக்கே பொறையதாகி
கிலியிலா நெஞ்சத்தன் னுணித்தனு மைவர்வேண்டும்
வினைகொடுத் தறக்கமாட்டேன் வேண்டிற்றே வேண்டியெய்த்தேன்
குலைகொண்மாய் கனிகள்சிந்துங் கோவல் வீரட்டனீரே.()

வழிச்சலப் படலமாட்டேன் வைகலுந் தூய்மைசெய்து
பழித்திலேன் பாசமற்றுப் பரமநான் பரவமாட்டேன்
இழித்திலேன் பிறவிதன்னை யென்னினுங்கிருக்கமாட்டேன்
கொழித்துவந் தலைக்குச்செண்ணீர்க் கோவல்வீரட்டனீரே.

சாற்றுவ னாவர்வந்து சார்த்திக குழுமைவேண்டிக்
காற்றுவர் கலைபர்பேசிக் கண்டெவி றூக்குவாயுள்
ஆற்றுவ ரலக்குபோனை ஞநிலையாயி வொன்றின்றிக்
கூற்றுவர் வாயிற்பட்டேன் கோவல் வீரட்டனீரே. (ச)

கடுத்திலே னோவாநம்மைக் தக்குவத்துயர்வு நிற்மப்
படுத்திலேன் பரப்புசோக்கிப் பன்மலர்ப் பாதமுற்ற
அடுத்துமிலேன் சிவனுயார வார்வலித்தன்பு தின்னங்
கொடுத்திலேன் கொடியவீர நான்கோவல் வீரட்டனீரே.()

மார்செய்த குரம்பைதன்னை மண்ணிடை ம்யக்கமெய்து
காச்செய்த காயமற்று கல்லையாய்துல் வைத்துக்
காச்செய்த காயந்தன் னுணித்தனு மைவர்வந்து
கோச்செய்து குமைக்கவாறேன் கோவல்வீரட்டனீரே.

மடைகள்போல் வினைகள்வந்து பற்றியென் பக்கனின்றும்
விடகிலா வாதலாலே விகிர்தனே விரும்பியேத்தும்
இடையிலே னென்செய்கேனு னிரப்பவர் தங்கட்கொன்றுங்
கொடைபுரிலேன் கொள்வதெந்தை நான்கோவல் வீரட்டனீரே

பரகிலேனை.பிறவிதன்னைப் பேதையேன் பிணக்கமென்னுங்
துச்சனே யருந்திவீழ்ந்து துயரமே யிடும்பைதன்னுள்
அச்சனு யாதிமூர்த்திக் கன்பிலை வாழமாட்டாக்
கொச்சையேன் செய்வதென்னே கோவல் வீரட்டனீரே.()

நினைத்திடை யாக்கைபேணினியமஞ்செய்திருக்கமாட்டேன்
மனைத்திடை யாட்டம்பேசி மக்களே சுற்றமென்னுங்
கனைத்திடை யாட்டப்பட்டுக் காதலா னுன்னைப்பேணுங்
குனைத்திடை வாழமாட்டேன் கோவல் வீரட்டனீரே. (கூ)

விரிகட லிலங்கைக்கோனே வியனுகயி லெடுத்தின்னீ
ழிருபது தோளுரும்பத்துச் சிரங்களு நெரியவூன்றிப்
பரவிய பாடல்கேட்டுப் படைகொடுத் தருளிச்செய்தார்
குரவொடு கோங்குசூழ்ந்த கோவல் வீரட்டனூரே. (கo)

கேஷத்திரக்கோவை - திருத்தாண்டகம்.

தில்லைச்சிற் றம்பலமுஞ் செம்பொன்பள்ளி தேவன்குடி
திருப்பள்ளி தெங்கூர், கொல்லிக் குளிரறைப்பள்ளிக் கோ
வல்வீரட்டங் கோகரணங் கொடிக்காவு, முல்லைப் புறவமு
ருகன் பூண்டி-முளையூர் பழையாறை சத்திமுற்றம், கல்லி
றிகழ் சிராப்பள்ளி யுறையூர் கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

ஊ

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருநாட்டுத்தொகை, பண்-இந்தளம்.

வீழக் காலனைக் கால் கொடுப்பாய்ந்த விலங்கலான்
கூழையுமுகந்தானிடங் கொண்டதுங் கோவலூர்
காழையூர் தகடூர்த்தக்களூர் தருமபுரம்
வாழைகாய்க்குமெனமருகல் நாட்டுமருகலே.

திரு இடையாற்றுத்தொகை, பண்-கொல்லி.

பேரனூர் பிறைச்சென்னியி னன்பெரு வேளூர்
சேரனூர் திருமாமகள் கோன்றிரு மாலோர்
கூறனூர் மறங்காடு துறைதிருக் கோவல்
ஏறனூர் செய்தமா னிடையா றிடைமருதே.

திருக்கோத்திட்டையும் திருக்கோவலூரும் பண்-இந்தளம்.

கோத்திட்டையுங் கோவலுங் கோயில்கொண்டவருமைக்
கொண்டுழல் கின்றதோர் கொல்லிச்சில்லைச், சேத்திட்டுக்
குத்தித் தெருவேதிரியுஞ் சிலபூதமு நீருந்தினச திசையன,
சோத்திட்டு விண்ணோர் பலருந்தொழ தும்மலைக் கோவ
ணத்தோ டொருதோல் புடைசூழ்ந், தார்த்திட்டதும்
பாம்புகைக் கொண்டதும் பாம்படி கேளுமக்காட் செயவ
ஞ்சுது மே. திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரப்பதிகம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்.

பாயிரம்.

முத்திவிநாயகர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சுருதிவனத்துலவு சுகமதம் பொழியு மொருகோட்டுத் துக
டர் *வெள்ளக், கருணை பொழி மதமாலை யொனதிதையு
கமலத்தி னகத்தினன்பு, பெருகு தொடர் தனிற்சரண கம
லத்தை யினமாகப் பிணித்து நமமை, மருவுமிடை, யூறென்
னுங் கவுளமென்மேற் பணித்தினிய மன்னுவாமே. (க)

ஸ்ரீ விரட்டேசுவர் துதி.

வேறு.

பரிதிமதி வலம்புரியும் $பராரை வரையைக் குனித்தங்
†திரிதிதவால் வரையினிருந் திமையவரை யுயிர்த்தமணி [ட்
‡மரகதமால்வ ரையினிருவனச்சுவர்க்கவரையையெண்டோ
டிருவரையிற் புணர்த்தோவல் வீரட்ட னடிபேணுவாம். (உ)

---

* உள்ளமெனுங்கூடத்தி லுலாக்கமெனுந் தறிநிலையுண்மையாகத்
தள்ளரிய வன்பென்னுந்தொடர் பூட்டினிடைபடுத்திச் சிறுகட்பாசக்
கள்ளவிஷப்பசும்பொய்களிடக்களித்துண்டுகருணைபென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிகிடிவேழத்தினேக்கறவு நவிலைகள்கிர்ப்பாம்.

வெள்ளக்கருணை மதவேழமென நின்றருட்கென் கள்ளக்கருத்தே
கவுளம் பராபரமே.” என்ற தன்றோர் வாக்கின்படிக் கூறினர்.

$ பராரை=உள்ளோரை.

† இரிதிதவால்வரை=ஒளிபொருந்திய வெள்ளிமலை.

‡ மரகதமால் வரையின் இருவனச்சுவர்க்கவரையை=பெருமை தங்கிய மரகதமலைபோன்ற (உமாதேவியார்) உடைய அழகிய இரண்டு கனமலைகளை.

ஸ்ரீ பெரியநாயகியம்மையார் கூசீ.

செங்கமலே கலமடந்தை திருமானுனமுகன் னெண்ணிற்
றுங்கமலே யிறையறுத்தான் சுரரன்பர் † சிரநாக்க
ணங்கமலே மறையங்கம் சேவியகம் திருக்கோவற்
பொங்கமலே பெரியநாயகி பொற்றுண் மலர்தொழுவாம்.()

பெரியானை விநாயகர் துதி.

வேறு.

மடியாத பெரும்பாச வலையறுத்துப் பவக்கடலைப்
பொடியாகச் சுவற்றியெமைப் பொருகாலன் படைதுரந்து
குடியாகத் திருக்கோவற் புரங்குலவும் புனிக்குன்றப்
பிடியானை யளித்தருளும் ‡ பெரியானை யடிபோற்றி. (ச)

---

† சிரம், நா, கண், அங்கம், அலைமறை, அங்கம், சேவி, அகம், (அதற்குரியதொழில்களால்) வழிபடும் இடம்-மூன் அங்கம் சரீரம் பின் அங்கம் சாஸ்திரம் அலைமறை (வேதி) யலேந்தவேதம் என்றும் அல்லது(நான்கு)நடல்(போன்ற) வேதமென்றுமாம் அமையும்.

நிஷ்டானுபூதியிலும்.

அரியானை யரன்மாலுக் ககண்டபே ரொளியானைத்
தெரியானை யன்பிலர்தந் தேகமனம் வாக்கதனுக்
குரியானை யன்பர்தமக் குயர்பெரியா ளீன்றெடுத்த
பெரியானைக் கணபதியின் பிறங்கிய பொற்பதம் பணிவாம்.

‡ பெரியயானே—என்பது–பெரியானை-யெனமருவியது.

இப்பெரியயானைக்கணபதியை ஆதிகாலம் ஔவையார் உபாசித்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு முன்னே கையிலெயிற்கொண்டுபோய் விடுக்க எத்தவிக்கிரம உருவத்தனென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்.

சண்முகப்பெருமானர் துதி.

¶ பாயுரம் பணிவடமால் பலகாலும் பகையவுணர்க்
கேயூரன் பனத்தனெடி மிடைந்தோடா கிளைப்பாற்றுய்ம்
கேயூர மிராவுகிளர் தோளன் றிருக்கோவன்
மாயூரன் றிருச்சரணஞ் சரணாக மன்னுவாம் (௫)

கலிமகள் துதி.

எம்பெருமான் றிருக்கோவலிறை சீர்த்தியியற் றமிழா
லிம்பரினு முறைப்பதனுக் கணிமதர மினிதளிப்பா
டம்பெருமான் சரிதமெனத் தனிமகிழ்ந்து வணங்காமுன்
னும்பரெலாந் தொழுதேத்து முயர்ஞானக் கலிமகளே. ()

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் துதி.

அஞ்ஞானத் துயராடை யமண்மூகர் முதலான
விஞ்ஞாலத் திரிசமய விருங்கடலி னிடைப்படாஅ
மெய்ஞ்ஞானத் துறுவிருந்தும் வியன்காழிக் கவுணியர்கோன்
றன்ஞானச் சரண்டொழுவார் சரணமக்குச் சரணுமே. ()

ஊர் அம்பணிவடம் பாய் மால்-ஊரும் (தொழிலையுடைய) அம்-அழகிய பணி-சர்ப்பத்தையும் வடம்-ஆல் (இலையையும்) பாய் பாயாவுடையும் மால்-விட்டுணுவும்-ஊர் அன்பு அனத்தன்-அன்பு-பிரியத்தோடு-ஊர்-(ஏறி)கடத்துகின்ற அனத்தன்-அன்ன (வாகனத்தையுடைய) பிரமதேவனும் - பலகாலும் பகையவுணர்க்கே இடைந்து ஓடாது இளைப்பு ஆற்றும்-கேயூரம்-வாகுவல்யம்-திருக்கோவ்ஷன்-மாயூரன் திருக்கோவலூரின்கண் (யாகக்காணவெழுந்தருளிய) மயில் வாகனத்தையுடைய சண்முகப்பெருமான்.

அப்பர்சுவாமிகள் துதி.

வினைக்கடலும் பவக்கடலும் வெறுஞ்சமயத் தினிக்கடலு
மனைத்துலகும் புகுஞ்சரியை கிரியையிற வருங்கடலுந்
தனித்தகல்வான் றிரைக்கடற்கற்புணைதரித்துக்கரையேறுங்
கனித்தவருட் கடலுவக் கரசடியே கருதுவாம். (கஅ)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

முன்றொண்டைக்கனிச்செவ்வாய் மொழிப்பரவை மணம்புணர்ந்து
மென்றுண்டக் குளிர்நிலவு விரவுசடை யெம்பெருமான்
றன்றொண்ட ரினத்துறவு தரித்ததவக் கிழமைபெறும்
வன்றொண்ட ரடிக்கமல மறவாது மனங்கொள்வாம். (கக)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

பெருந்துறையி னிருங்கணங்கள் புடைபிறங்கச் சிவஞானக்
குருந்தடியினெழுந்தருளுங்குரவனருட்கொள்கொண்ட
திருந்துமருந் தவனைதரு சிறுபிறவிப் பிணியிலுக்கு
மருந்தனைய கழற்கமல மலரிதையத் திடங்கொள்வாம். (கo)

திருநந்திதேவர்முதலாய அடியார்கள் துதி.

மையடரு களத்தண்ண றிருவாலவா யிடைசெலுத்துங்
கையடரு மணிச்சூரற் றிருநந்திக் காரெழுது
செய்யவட னிழலிருந்தார் செழுஞ்சரணம் பணிந்தவர்தம்
மெய்யடியார் தமதடிகள் விழைந்து விழுந்திறைஞ்சுவாம்.

சண்டேசுவர் துதி.

† தந்தைசெலு மிருபதமுந் தனதுவினை யிருபதமுஞ்
சிந்துவினை முடித்தானைச் சிந்துவினை முடித்தானைச்
சுந்தரஞ் சேரவனடிக்குந் தொழுமிதய மவனடிக்குச்
சந்தகும்பூண்மணிஞ்தொழுவார்தலைவனிருசரண்டொழுவாம்.

---

† தனது தந்தைபாதங்களையும் இருவினைக்குரிய மேல்கீழ்பதங்களையும் கெடுத்தொழிலை முடித்தானும், அழகியனைச் சிரமுடித்த

சற்றையடியார்கள் துதி.

பத்தராய்ப் பரமனையே பணிவார்கள் பதமலரைஞ்சி
யத்தனுர் சரணுணர்வா லருச்சிப்பார் கழற்ருழ்ந்து
நித்தமாஞ் சிவயோக நேர்நின்றவத்து விதசுத்த
முத்தரா னவர்க்கெல்லா முழுதடிமை புகுவாமே. (கரு)

அவையடக்கம்.

கரும்பிழதந் தெரிந்தயில்வார் கலுவளவைக் குறியார்போல்
விரும்புகவிப்பயன்கொள்வார்விரியுமெழுத்தாதியைந்தில்
வருந்திறனிற் குறைபாடு மதியாரொம் பெருமானர்
திருத்துபுகழ்நாமமிதிற்செறிபொருளாந்திறத்தன்றே.(கசு)

வேறு.

முன்னஞ் ‡சத்தமா கறைக்கண்டன் மான்மிய மொழிந்தோன்
பின்னஞ் சொற்கமைக் குழித்திடா தினைந்தனர் பெரியோர்
பொன்னங் கற்சிலை யாளனும் புனைந்தன னென்றே
யின்னஞ் சிற்பரன் கோவன்மான் மியமினி தினைப்பாம். ()

---

§ எழுத்தாதி ஐந்தாவன – எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம்-என்னும் இலக்கணங்கள்.

‡ சத்தமாகறைக்கண்டன்மான்மிய மென்றது = சத்தகாளகண்ட புரமென்னும் திருஞலகிரிப்புராணம் ஆம்.

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்

பாயிரம் முற்றிற்று.

வனும். அதிதுட்ப எழிலேப்பொருக்கினவனும் ஆகிய சிவபிரானுடைய நடிக்கும்பாதங்களுக்குஎப்போழுதும்வணங்கும் உன்னத்தையுடையானும், மணிகள்பூண்ட நிறைந்த பசுக்கூட்டங்களுக்குத்தலைமையுடையானும் ஆகிய, சண்டேசுரநாயனருடைய இரண்டுபாதங்களையும் யாம் வணங்குவாம்.

திருக்கோவ்லூர

புராணவரலாறு

வேறு.

$பிரம்மம்பதுமம் வைணவஞ்சீர்ச்சைவம் பாகவதம்பெரியோர்
பரவும் பவிடி கர்க்கர் கம்மார்க் கண்டம் பாவகனூற்
பிரமகை வர்த்தம் மிலிங்கம் வராகங் காந்தம் பெருவாம
னிய கூர்ம மச்சங்கா ருடம் பிரமாண் டங்தொன்னூல் ()

இன்ன தொன்னூற் பதினெட்டி னெளியவிமல காந்தத்தின்
மன்னு முபரி பாகத்தின் வழுவி னுதர் கிண்டத்தி
ஞன்னற் கரிய திருக்கோவ லூரி லீ ரட்ட மான்மியத்தைச்
சொன்ன முறையும் பிறவுந் தேர்ந் தறிந்த வாறு சொற்றிடுவாம்.(உ)

இறைவன் முன்னுட் டிருமாலுக் கிசைப்ப வவனும் முன்
கேட்ட, மறைமன் னுரைப்பச் சனற்குமரற் கவனும் வழு
த்தவியாதனுக்கு, முறைமுன்றெரிந்த வியாகமுனி சூதன்
றனக்கு மொழியவவ, னெளியானைகூ பரற்கறைத்தவட்டா
ற்றமிழி னிசற்றுவாம். (ஊ)

வேறு

யாதேனு மொருகலத்திற் கதிகமெனத் திழிவெய்தாத் தூர்த்
தி தானம், போதாரும் புனற்றீர்த்தங் தேங்குறித்துப் ப

$ பதினென்புராணங்களும் அவைகளுக்கு உரியவர்களும்-ஆக்கி னேயம் கம் அக்கினிபுராணம்,பிரமகைவர்த்தம்க-ம்சூரியபுராணம், பிரமம் பதுமம் உ-ம் பிரமபுராணங்கள், நாரதீயம் பாகவதம் காரு டம் வைணவம் சு-ம் விட்டுணுபுராணங்கள், சைவம் காந்தம் இலிங் கம் கூர்மம் வாயுனம் வராகம் பௌடிகம் மச்சியம் மார்க்கண்டே யம் பிரமாண்டம் இப்பத்தும் சிவபுராணங்கள்.

யன்மகிமை புகல்வ ரார்குக், திகாரப் பொருள்கடமைத் தொகுத்திதனின் மூர்த்திதலந் தீர்த்த மென்னு, மரசேதவ விசடமெனப் பெயர்வகுத்து வல்லவா வழுத்துவாமே.()

விமல * கேவலஞானப் § பவித்திரவெண் பொடியணிந்து ளிளங்கு மெய்ய, னழுத்திலவிட்டகலா மதிதெளிவி னிருவரு கலந்த வன்பின், மிகுமாக மிருகயன்முச் செயினிரோண சூதமுனி யனைய செல்வன், குமரனெனு முயர்சுகர்புடை சூழுகவிருந் தருடானஞ் சுமுகி னானே. (இ)

சுதரென மருவுதரு மவனிருந்த வியக்கமொரு மெழுந்து தாபோசன, பாதமுறுவி விழுந்தெழுஞி யாதனமருங்கி றும் பரவித் தன்பாலஞ், யுதாதரவ் மெமதிடத்தி னன்பினிரு டியாண்மருந்தி யமையா முன்னம், 'போதகப்பெற் றேனென் னுள்ளகட ரணுகினிற்றி புகன்று வென்றே. (ஈ)

வேறு.

தினிதின்முகமலர்ந்தரவிருத்தமுரிமருந்ததபின் முனதன்றனையனவிவணங்கித் தவபுங்கவனே முனுமுனைத்த முனைவன்வலியைத் தகுதெரித்த மூர்த்திவைப்பாம் வீரட்டப் புனிதவிபவமின மொருக்காற்புகல் வீரடியேன் † றெறு மாறே.

போது ஞானத்தைக் கடந்தெய்ய பொருண் ஞானத்தில் நிகழ்ந்திலங்குங், கதிமாமுனிய யிரிட்டமெலாங் கழிந்து மேலாம் புண்ணியங்க, ணிதியாய்மருவு முத்திதரு கிமலத லத்தின் றிறமுரைப்பாய், விதியாலென வங்கவன்கேட்ப மிகவு மகிழ்ந்து முனியுரைப்பான். (அ)

* கேவலம்=மோக்ஷம். § பவித்திரம்=தூய்மை.
† தேறுமாறு=தெறுமாறென்றுயிற்று.

நிலவும் புனலும் புறத்ததத்து நிகழ வீதிக்கு மனற்சிகை போற், பொலியுஞ் சடையு துதல்விழியும் பூங்கவிடகண் டமும்வெண்ணீ, நிலகுமுருவுந் திருந்தாரு மெண்ணற் கரியபெருமானே, மலியுமறிவிற் றியானித்துமகிழ்வீரட்டத் திறநிலைந்தான். (கூ)

நிலைத்து நின்னைத்து சைவபுர நிலையின் மகிமைதனை யெல்லாங் கனிந்து கனிந்து மெய்புளகங் கவினவுரோமஞ் சிலிர்ப்ப மகிழ், வணங்துவணங்து முககமல மலர்ந்து மனத்தால் வீரட்டங், குனிந்து குனிந்து பணிந்துணர்ந்து களகூபரனுக் கிவைகூறும். (கo)

இறைவன் றிருமிலைக் திணுக்கிடையே யிறந்தும் பிறந்து முயிர்களெல்லா, மறியுந்துயர்க ளினிங்குமற வழிகள் பல வண்டவைசரியை, நிறையுங் கிரியையோகமென நிகழுமி வற்றின் மெய்ஞ்ஞான, முறு மங்கதுவந் குருலிங்க சங்க மத்தா லென்றுணர்வாய். (கக)

வழுத்துமூன்று தானத்தும் வனையும்பத்தி பிறபத்தி மூழுத்தஞான மெனமூன்றுமுறைமையாரு மம்முறையாற் செழித்தகருணைச் சிவலிங்கத் திடையிற் புரியக்கதிசேர்வர் தழுக்கொண்டவத்தின் முன்னோர்க ளிழைத்ததுண்டோ வெனிற்கூறும். (கஉ)

கூறுமிதற்குப் பிரமாணங் காண்டலனுமா னங்குரவோர் தேறுமம்மியனு கமமாகு மவற்றிற் செறிந்தவாகமத்தின் வீறுங்கரும முபாசனம்பின் மேவுஞான காண்டமென வீறின்மூன்று பகுதியினு ளிடை ‡ யுபாச காண்டத்தின்.

‡ உபாசனை=உபாச-எனவந்தது.

மூன்றுங்காட்டுமுற்றுணையதா முன்னோர்சொன்ன விதி முறையே, தோன்றுமிலிங்க மூர்த்திதனிற் றொக்கபயனும் பெற்றாரு, மான்றவுரைப்ப னதற்குரிய ரல்லாரிணையுங் கூறிடுவ, னூன்றுங்கருத்திற் கேட்டருள்க வுணர்மா ரள கூடர வெண்றே. (கச)

பிள்ளைபிணியன் பேய்பித்தன் பெரிதும்விடீமன் பொரு ணெஞ்சிக், கள்ளன்களியன் றனைமேற்கொள் காமக்குரோ தன் லோபத்தன், றெள்ளியடக்க மிலியிவரே சிறியதவத் தாற் காணுத, வள்ளன்மதிய முடித்தபிரான் மகிமைநூடீ சூப் பிறராவார். (கடு)

அட்டையூன முண்டிடத்தை யடித்தாற்போலக் கேட்பாரு மட்டிற்கினிபோற் சொல்லிற்றே சொல்லுமவரு மனே‡வெ ருகு, துட்டமிலிபோ லிருந்துயிர்கள் வவ்விப்புசிக்குஞ் சூட்சிபோற், சிட்டர்போல வுயிர்க்கின்னு செய்தூனுகருந் நிறத்தாரும். (கசு)

மேடமெல்லாக் || குளகினையு முண்பபோல வியன்கலிக ளாடுங்கடவு ளணுவயில மெனவே யவையைப்பகுத்தறியா மூடரவரு மேதிதெண்ணீர் பருகாததின் மூழ்கிக் கலக்கிக் கேடபமித்தல் போற்பாம னூற்குங்குற்றங் களர்ப்பாரும்.

சிறைதவல்லூகம் பற்றினதை விடாதுபோலச் செறிந்தகில முறுமன்னுயிர்நித் துயர்பிரமே யுறுதியாக மதியாம, லிறு திவரிண்ணப் பற்றிற்று விடேனென் றிருக்கு மஞ்ஞனும், பொறிகொள்ளரவப் பணியாணூற் புகலற்குரியா ரல்லாரே

இல்லிக்குடம பைம்புனல் கொள்ளா வியல்போ .விறைவ னறங்கேட்டுப், புல்லிக்கொள்ளாச் சூனியரும் புகலு ¶மு பல நெடுநாட்கள், செல்லப்புனலிற் கிடந்தாலுஞ் சிறிது

‡ வெருகு=பூனை. || குளகு=இலை. $ வல்லூகம்=குரங்கு.
¶ உபலம்=சிறுகல்.

மெத்தெ னுபோலச், சொல்லச்டி சால்லச்சிவதருமந் தோ
ன்றுவிருள்வன் சிக்தையருமம். (கசு)

மண்ணீர்கண்டக் காளைக்குக்காணைக்காலம் வலித்தபோற்
றெண்ணீர் முடியானறங் கேட்பிற் சிக்தைகைந்து பின்வலி
க்கு, முண்ணீரவரு நெய்யரிநெய் யொழித்துப்பிற கொள்
வதுபோல, விண்ணோரெவர்க்கு மருஞ்சிவநூல் விடுத்துச்
சிறிய கொள்வாரும். (உ0)

பொருவிலிறைவன் றிருச்சரிதம் புகலக்கேட்ப வின்னருக்
குரியதன்று மற்றெவரா லுரைப்பக்கேட்பப் படிமெய்றன்
மருவுமனம்பா னீர்பருத்து வவ்வுமதுபோற் பிறதணந்து
பரமன்றரும நெறிவினவும் பான்மையுடையா ராமன்றே.

பின்னுமிதனுக் குரியார்கள் பெரியோர் வழிபாடுடையார்
கண், மன்னும் பொறியின் வழிபோகார் வலியசாந்தம் பொ
றையுடையார், தன்னுமழுக்கா றவாவில்லார் சூட்சிமிகவுந்
தேர்ந்துணர்வார், பொன்னங்குன்ற வரிவில்லான் புகழே
விரும்புந் தொண்டளரே. (உஉ)

இனியநெறியின் மிருத்துள்ளா யீசனடியர்ச் சனிசெய்யுங்
கவிவுபெருகுஞ்சிந்தையுளாய்கினைக்கேதகுமிக்கதைகேட்ப
தெனநன்குணர்ந்த சூதமுனி யிசைத்துமறித்தீ தறைகின்
றான், மனதநளகூ பரனென்னுந்தனிமாமதலைதனக்கன்றே.

பூதகாலப்புண்ணியத்தாற் பூதகாலச்சிவகதையை யோதக்
கேட்ப நிகழ்காலத் துறுங்கான் முத்திபயன்றருமா, லீதுக
மச்சு முற்காலத் திலகும்பயனுய் நிறைதலிஞற், நீதில்பனு
வல் விரும்பினருக் கென்னேகுறையாஞ் செப்புதற்கே. ()

புராணவாலாறு முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்—கூகூ.

ஸ்ரீ பசுபதேநம:

திருக்கோவலூர்ப்புராணம்

அந்தகாசூரன் வதைச்சருக்கம்.

பிரமன் சிரத்தைக் கடிந்தானெம் பெருமான் றிருக்கண்டி
யினியமன், புரமங்கினஞ் யுறவுதைத்தான் புகழ்சேர் கட
லூர் தனிற்புரங்க, ளெரிய நகைத்தா னதிகையினில் யானை
யுரித்தான் வழுவூரிற், சரமைக் துடைய கழைத்தனுவோ
றணுவை யெரித்தான் கொறுக்கையிலே. (க)

திருவிற் குடியிற் சலந்தரனைச் சிதைத்தான் பறிய றனிற்
$சிறியீ, பிரமன் மகத்தைத் தவிர்த்தலொடு பிழைசெய்
தனஞ்பிறங்கிருளே, யுருவமாமந்தகனே யிட்டமுயர்ந்தான்
சைவ புரந்தன்னி, லரியவன்னகோவலத்தி லருச்சித்தாளை
யறைகுவாம். (உ)

வலவனெமொலிராகவன் பொன் வசிகொள் பரசுராமனயன
புலவன் குருவா தவன்கந்தன் புயங்கத் தலைவன் சுவேண்
முனிவேள், மலைமாதிபமா முகன்காளி வைவச்சுதன்வாண்
மிருகண்டன், புலியின் காலன் பதஞ்சலிசீர் புரியுங்கபிலன்
தண்ணுவ்வில். (ங)

வாணன் காம்சுரபி தருமகிழ்வச் சிரரோ மசன்குண்டி
மாணந் தவத்துக் குகன்றனதன் வருமாவலிசீ ளுருத்திரன்
சீர், பூணுந் தெய்வீகன் சோழன் வழுதி பொருன னரசிங்
கன், பேணுங் குலசேகர னெடுமெய்ப் பொருள் விரும்பப்
பேறுற்றார். (ச)

$ சிறியபிரமன்=தக்கன்.

இன்ன வாறு முனியுரைப்ப வியக்கர் சோன்கான் முனி கேட்டுச், சொன்ன சூதனடிவணங்கித் துதித்து மகிழ்ந்து வாஞ்சிதனுய்ப், பொன்னினீடுதனிச் செல்வம் வறியார்புக் கமகிழ் புகுந்து, கன்ன லமுதினமுதாகிக் கனிந்த கதை யின் றிறமுன்னி. (டு)

வேறு.

கொன்றை வேணிய னந்தகற் றொலைத்ததுங் கோதில் மன்றலந் துழாய்த் தொடையனே முதலிய வல்லோர் சென்ற வண்சிவ புரத்திறைக் கருச்சனை செய்து பொன்றிலா வரம் பெற்றதும் விரித்துரீர் புகல்வீர். (சு)

என்னவே களகூ பரனிசைத்தலு மியைந்து மன்னு மாதவச் சூதனும் வாண்முக மலர்ந்து முன்ன மாடிறை யங்தகன் றனைமுடித் ததனை பின்ன வாறுகே ளெனவிரித் துரைத்தன னம்மா. (ச)

கணங் குழுக்கொடு நிரம்பிய கைலைமால் வரையி னிணங்குதற் கரிதா யிசைந் துறுமந்தப் புரத்தின் வணங்கி னர்க்கெளி யான்மது மாமலர்ச் சயனத் தணங்கி னேடிருந் தமருமவ் வரியதோர் வேலை. (அ)

இமய மாமலை மகளெழுந் திறையடி வணங்கி மிமலனே யுலகினி லிருள் விலக்கிய சுடர்க டமது காரண மெமக்குநீ சாற்றுதி யென்னு மமைதி யெம்பிரா னகமகிழ்ந் திவ்வண மறைந்தான். (கூ)

பவள வட்டிலி னித்திலஞ் செறித்தன பான்மைத் நுவரிதழ்க் கடிமூ ரலின் சொல்லமு தனைய பிவரொளிக் கதிர் மதியன லென்னுமுச் சுடர்கள் நவி னெமக்குமுக் கண்ணெனக் கழறின னம்மா. (கo)

பரம விவ்வண மிசைத்தலும் பார்ப்பதி மகிழ்ந்தே
யுளாசெ யித்திற மறிகுது மெனவுயர் காத்தாற்
றிருமுகத் தொளிர் முக்கணப் புதைத்தனள் கிறிதின்
விரியுமா புவனங்களி னிருண்மிடைந் துறவே. (கக)

மங்ஙை கைக்கம லங்களுக்குக் கஞ்சிவாண் மதனை
னங்க நீறெழக் கொளுத்திய வம்பக முதலாய்ப்
பொங்கு முக்கணம் புயங்களு மொளித்தன போன்ற
செங்கீ யிற்றிரு நயனங்கண் மூடிய திறமே. (கஉ)

அக்கணத் தினி லுலகிட மெங்கணு மாழப்
புக்கு நிடிருண் மயமதாய்ப் பொலிந்தன வண்ட
மெக்க ணுற்றினி நாடுவ தென்றுயி ரெல்லாங்
துக்க முற்றன துறக்கவா யதிபிரு மன்றே. (கங)

உடலி°னிற்சிர மதிகமச் சிரத்தினீ லுயர்ந்த
படிவிலிம் பொறிய வற்றீனைக் கதிகமென் பனவுய்
கட்வு டன்விழி பிறவினுக் கறிவிக்குய் கட்டனுந்
திடமெனும்படி யுமைகாஞ் செலுத்திய தன்றே. (கச)

வெள்ளி வெண்பிறை கரும்பிறை யாயின வேனி
யுள்ளி லங்குநீர் தனினினைந் திடுமழ லொப்ப
வள்ளல் பூண்பணி வாயுழிம் மாமணி நீலங்
கொள்ளு மோர்மணி யாயின கோலங்க ளன்றே. (கடு)

¶ கஞ்சக் கரியுரி யன்றிக் கவின்மலி யுடையு
ஞ்சு நேர்புலி யுரிகரி யுரியென வயங்கு
மஞ்சனம் பொரு பாதிமெய் யன்றியொன் றுகிர்போல்
விஞ்சு மெய்யுமஞ் சனமென விளங்கிய விறைக்கே. (கசு)

திருவுருத் தழல் பொன்றன வத்திரு வுருவிற்
பொருவெண் ணீறழற் பொடியெனத் திகழ்ந்தன ‡பாடி
பரவி மூடிய கரும்புகை யெனப்பர வியதால் [மேற்
விரி ‡துணுக்கறற் படலங்கள் கலந்தவவ் விதமே. (கள)

¶கஞ்சகம்=சட்டை. ‡துணுக்கறல்=றொன்.

வேறு.

மலியின்மாமகன்செங் கையான் மறைத்தநேத்திரங் களாலே
நிலவுவெண் ணீற்றின் மேனி நீலஞ்செய் மேனியாகி
வலியுறு மழுமா னேந்தி வதிந்தருள் கடவுட் டேவை
யலைபுனற்கடலிற் றுஞ்சு மரியென்கோ வரனென் கேளே.

சுரர்முத் லுயிர்க ளெல்லாந் தொழிலின்றி நடையு மின்றி
விரவிய விருளால் வாடி மெலிந்துடல் கிடத்தலானும்
பரிதியு மதியு மெங்கும் பரந்துநின் றுலவலானு
மிருள்படு மிக்கா லத்தை யிரவென்கோ பகலென் கேளே.

கயிலையும் வெளுமை மாறிக் கருநிறங் கொண்டு நீலச்
சயிலமா யிற்றியாண்டுந் தக்கவல் லிருளாற் றத்தம்
வயி §ணணுவநுக்க மன்னிக் கிடத்தல்நான் வழுவி லெந்தை
செயலுறு திறமிலா முற்றியென்கோ முடிவென்கேளே.

இத்திறந் $துவாந்த மீண்டி யெங்களும் புதைத்துப் பூசப்
பத்துநா ளுண்டு தேவ மானத்திற் படர்ந்து சென்ற
வெத்தலத் துயிரு மின்ன லியைந்துடல் தளரும்போது
முத்தொழில் புரியு மூர்த்தி முடிவிலா வருளாயுற்றான்.

உற்றுமை தன்னை நோக்கி யுரைசெய்வா னுமையே யென்
கற்றிரு விளையாட் டிற்றாய் நல்லுயிர்த் தொகுதி யெ[னை
னிற்கொரு கணக்கா லம்பின் னிகழ்சுரர்க் காயிரஞ் சூழ்
பற்பல வாண்டு சென்ற தென்கொனின் பரிவ தென்றான்

என்றலு மிறைவி கேட்டே யிதைய மாறுறவெற் இயக்
கொன்றையங் கண்ணிமாலைக் குளிர்மதி வேணி யண்ண
னன்றிசெய் நயனத் தூற்ற கருங்களே விடுத்து ஞாங்கர்
நின்றன ளதற்பின் பெம்மா னிகழ்த்தரு ணிகழ்த்துவாமே.

வேறு.

இபபா லிறைவன் றிருமுன் னயனத் திகழ் வில்சோதி
தப்பாத விருஞ் சுடர்சே ணிடையிற் றயங்கலோடு

§ அணுவநுக்கம்=ஆன்மாக்கள் பயம். $ துவாந்தம்=இருள்.

மெய்பாலு மீணமுப புவனீம் புதைத்த விருட்படாமவ்
வெய்பாலொத்துங்கித்திரண்டோர் மருங்கின்வினங்கியதால்.

விளங்குந் துவாந்தப் பட்டலந் திரண்டு விண்ணவர்க
ளுளங்குங் கடுமா விடம்போற் பொலிந்து தொல்லுயிர்கள்
வளங்குன் றகஞ்செய் வினைபோல் வளர்ந்து மைமலைபோற்
களங்கஞ் செறிந்த களத்தா னருளிற் கவின்றதுவே. (உடு)

வேறு.

மாலுமல னீர்தெழுத்து மன்னுத மனத்திருள்போன் மலிந்
தூபோகக், காலியல்லையவத்தாக்கிக் கமலனெடு மாலிதை
யங் கலங்கஞீண்ட, மூவுலகுக் கொருதூம கேதுவெனத்தீய
வினை முளைத்தன் மானத், தாவிஞெரு டனிலிறைவ ஞணையி
னும் றயித்தியனங் குதித்தா னன்றே. (உசு)

உதித்தகொடுங் தயித்தியனு மிருள்வடிவா லந்தகனென்
றுறுமத்தான், கொதித்தசின மீறத்தினெடுங் குலவயிர
மெனவளர்ந்து கொன்றை வேய்ந்த, மதிச்சடிலன் றனை
யுன்னி வானவர்க்கு மரக்கருக்கும் வாய்க்க வொண்ணாக்
கதத்தழலிற் செய்யவருங் கடியதவம் புனைப்புரிந் தான்கால
மம்மா. (உள)

புரிந்ததவ முணர்ந்திறைவ னெழுந்தருளி வரதே புனு
கென்ன, வருந்தியருந் தவம்பெருக்கு மந்தகனங் கடியிறை
ஞ்சிவழுத்துவானல், விரிந்தபுவனங்கடொறு மிருந்தவிரு
தினையுயிரான் மெலிந்துவீயா, முரண்டனெடு மெக்காலு
மழியாத முதியவர மருள்கு வென்றான். (உஅ)

அருளவெனு மவ்வாறே யந்தகனுக் கிறையருளி யகன்றான்
பின்னர்க், கருதுமுளந் துளக்குவிறற் கடியநிசா சரர்கணங்
கள் புடையிற் சூழப், பிரமனெடு சதமகனே முதலானோர்
திறைகொணரப் பெற்றுச்செல்வத், திருவினெடு மலிந்தமர
ரகநடுங்க வவருலகுஞ் சூறை செய்தான். (உசு)

---

† இருதிணையாவன :—மக்கள், தேவர், நரகர், உயர்திணை.
மற்று, உயிருள்ளன, இல்லன—அஃறிணை.

வேறு.

மந்தர முறழ்புய வரைவலி வயிரம தெனவளர்வர
னந்தகன் வெருவருமுருமென வெடிபடு மதிர் சூரலான்
பைந்தரு நிழன்முத லமருல கிறுதொழில் பயிறருவா
னந்தக னெனுமொரு பெயருடை யவுணர்த மதிபதியே.()

சதமக முயற்ரு பயனரு டரவரு கட‡வயிரன்
பதவியு முயிர்கவர் வினை ¶மற லரிதியை பதவியு *மின்
முதிர்தவ னிடைவரு மகனிரு பதவியு முழுவளமன்
னிதிபதிபதவியு மெளிதினி லிவனிடைநிகழ்வனவே.(கூக)

அறைதரு மிவரிவர் பதவியு ணிலையமு மதிகமுமே
யறவலி யுமர்பொரு தனிகமு மிறவலி யடைவிலராய்
முறையொடு மிடைபட லிவனனி கவர்கொடு முழுதமரர்
பிறையிட நிசிசரர் குழுவொடு மல்லிதரு செயலினனே. ()

வேறு.

அக்தகனிப்படி தங்கள்பதத்தினை யஞ்சமரிற்கவரச், சிந்தை தவித்தெதாளி சந்தமிருத்தவெள் சிந்துரன் † முற்புல வோர், கந்தமலர்க் கதிபன் சரணத்திடை கண்டுதுதித் தடியேம்,' வந்தமுறைக் கினிதஞ்ச லெனப்பணி வண்கர மெட்டவனே. (கூகூ)

வேறு

இத்திறஞ் சரண்புகு மிமைப்பி லார்களை
யத்திற மெதிர்மொழிக் தயனு மந்தகன்
முத்திறங் களை யெமான் முறிக்க லாகுமோ
வெதிறஞ் செய்வதென் றெண்ணி னனரோ (கூச)

ளெண்ணியெண் கணனிமை யவர்க ளீட்டமோ
டுண்ணலங் கடலிடை யனந்தன் பாயலிற்
றண்ணளைத் திருவொடு துயிலுக் தாமரைக்
கண்ணனைச் சரணமாய்க் கடிதின் மேவினன். (கூடு)

‡வயிரன்—வச்சிராயுதன். ¶மறல்—எமன். *மின்முதிர்தவன்=திரு மால் † முதற்புலவோர்-என்பது=முற்புலவரென-விகாரமாயிற்று.

பாற்கட லுதித்தவழ்ந் பாவை யாளொடு
மாற்கட லிடத்துமா சுணத்தின் வைகுதல்
காற்கட லுடித்தவிஞ் ஞாலத் தாய்ந்தக
ஞாற்கடற் புலவரா லுவலும் பான்மைத்தோ. (ஈ.ஈ)

கிரவா ரிதிதிரை கிளர்க்குஞ் சிகரங்
கூரனீள் புயங்கமேற் குலவு மாதவ
ஞரனே ருடுக்கண மடர்ந் திலங்குவான்
காருறீ கன்மைபோற் கவினத் தோன்றினன். (ஈ.எ)

அனந்தகற் பணுமுடி யாயிரத் தினும்
வனந்திகழ் மணித்துழாய் மருவு மாதவ
னினம்படர் நீலமா லெழிலி யிந்திரன்
கனம்படர் தனுவொடு கவினலைத் தனன். (ஈ.அ)

அனையதோர் வேலைமின்னடை பொன்னம்பரந்
தனைவனீந் திலங்குத டங்கட் கேசவன்
வனமுறு நீலமால் வரையைச் சென்சுட
ரினமுறச் சூழ்ந்ததோ ரியல்பு மானுமே. (ஈ.க)

பாற்றிரைக் கவரிகா லசைப்பப் பான்மணி
தோற்றணி வலம்புரி தொனிப்ப மீனினம்
வேற்றினம் வெருவர கடிப்ப மேம்படு
மாற்றிரு மார்பினன் வைகி னனரோ. (சஅ)

வைகுபூ தாமனை வனச னுந்தியோர்
பெய்குபூ வனரிபின் பெட்பி னேடிரு
கைகுவித் தெளியனோங் காவ லாளனே
யுய்குமா றருளென வொருங்கு போற்றினர். (சக)

மோற்றலு மரிது) புனிதன் வெண்ணகை
தோற்றிய முகத்தனு யருள் சுரக்குநல்
லூற்றியை மலர்விழி யுவந்து கோக்கியே
யாற்றரும் வர்க்கினி தறைத்திட் டானரோ. (சஉ)

வேறு.

வந்தகாரண மறிகுது மமரர்காள் வலிய
வந்தகன்றனை வதைத்திட யாவரா லாகு
மிந்தணிந்தமா கோவலத் திறைக்கன்றி யினியா
முந்தவன்கழல் பேணலே முறையென மொழிந்தான். ()

மொழிந்து பின்பவர் குழுவொடு மாதவன் முயன்று
கழுங்கு மந்தகற் சிதைக்குமா துணிந்து தான்போந்து
விழைந்த வன்பர்கள் விழுவய தினமிபல கின்று
முழங்கு சைவமா புரத்தினி தமைந்தனன் முருகன். ()

வேறு.

அணைந்து முருகன் கடவுளர்தம் மருஞ்சீர் கொடுமஞ்ஞன
மாட்டி, இணைந்தபுளகமுலீப்பாக னியையுமிலிங்கத் தருச்
சித்து, வணங்கி வணங்கு வார்க்கருளு மணியே சைவபுரத்
துறையுங், கணங்கள் புடைசூழ் பெருமானே யென்னத்
துதிகள் கழறுவான். (சுரு)

சிருட்டித் தளித்துச் சிதைத்து மறைத் தருளிச்சிதைவில்
பல்லுயிரை, வருத்திச் சுகத்தை யருத்து விக்கும்வலியைத்
தொழிலும் வினைக்கிகழ்ந்த, கருத்திற்செறிந்த கணிதமுருக்
கருணைக்கடலே சிவபுரத்தி, லுருத்துத் திகழ்ந்த பெருமா
னே யுனக்கே யாங்களடைக்கலமே. (சுசு)

வெறுப்பும் விருப்பு மில்லானே யுள்ளா மெனுங்தீர் விகல
மெல்லா, மறுக்குங் கருணைப் பெருமானீ யல்லாற் வேறிங்
கா ணுண்டோ, செறுக்கும் பகையாம் சரணடைந்தார் சிற்
சை நோவப் பார்த்திருந்தா, லொறுத்துன் னுளத்தைத்
துளக்காதோ வுறுதர்ப் புரக்கு மிரக்கமே. (சுள)

ஆதிரைப் பணத்தமலா வரனே யாமுன் றிருக்கழல்க
ளோதித் தொழுமா றெங்ஙனே யுலவாப் புனித ஞானமே
யேதத் துயர்ந்த செயல்புரிய மிகலந்தசஞ் தயித்தியனுந்

காதிப் பொருத வதீர்த்துன்றன் கழற்பொற் சரணே சரணு னேம். (சஅ)

விரித்த வுயிர்கள் பலவிடத்தும் விளைவதெல்லா நின்கருணை புரிந்த தன்றே வானந்தப் புனிதமெய்ஞ் ஞானத்தலைவா கரிந்த கடன்மா விடமுண்ட கண்டா வெம்மைக் கருணை யினும், பரிந்து காவா விடின் வேறு பாதுகாப்பார். கரிண் கிலமே. (சக)

இன்னவ்வாறு மான்முதல்லா †மிலேகர் கவின்ற துதியெலாம் பொன்னின் வேணிப்பெருமானு ருணர்ந்து மகிழ்ந்து புல வோர்கண், முன்னமா யவ்விலிங் கத்தின் முளைத்தானக் கான் முழுதியாருந், துன்னங் கழலின்முறை முறையே தொழுதா ரழுதார் துதித்தாரே. (ரு0)

அமரர் குழுவைத் திருநோக்கா லஞ்சல் புரிந்தங் கார்தடிலி விமலன், பொருமா றுன்னியன்ன விசும்போர் தமைமுன் னினனுற், கமையில் காலன் வெருவருழ் போர்க் கடிய வரக்கர் கணங்க ளொடுந், திமிரவடிவன் முனிந்தெழுந்த செயல்யாங்கூறுந் திரத்தன்றே. (ருக)

வேறு.

மண்டுகராசினி கும்பன் காகன் சங்கன் மகரவணுவழுவை முகன் காங்கபாலன், கண்டன் விலாளன் கொடியா ரிவர்க ளன்னன் கதமுடைய படைத்தலைவக் கணங்களின்னர், கொண்டமறத் தனைக்கூறக் கொழுதாவஞ்சுங் கொலைகேட் பஞ் செவிளஞ்சுங் குறித்துக்காண, விண்டலத்தோர் விழியு, மஞ்சு வினைத்தாளும் விரைந்துளத்தைப் புகுந்தலைக்கும் § வீமந்தானே. (ருஉ)

வேறு.

இக்கணங்கள் படைமறமு மந்தகன்ற னிகன்மறமு மிகல் வெஞ் சேனை, தொக்கு நின்ற நிறமரமுந் தொலைவிலாமை றத்திருவுஞ் சூழ நோக்கு, மக்கண கெஞ்சயர்ந்து தளர்ந்தி

† இலேகர்=தேவர். § வீமம்=பயம்.

றைய நனின் றிறனினைந்தங் கமர்ந்து நின்றனன், முக்கணன் றன் கணத்தலையுண் முயன்றுகின்ற சதக்கிரது முதல்வன் றானை. (நுகூ)

வேறு.

திடுக்கிட வமர்த்தலை சுரத்திரள்க ளெல்லா
முடிக்கைப்பண யம்பறை யொளித்த ணுமைபோரி
தடத்தவின் முதற்பல தளிக்குர லெழுப்பும்
விடக்கொடி யரக்கர்கள் விரிந்தனர்க ளன்றே. (நுச)

விரிந்தவர் முழங்கிசை விளங்கு பலவண்ட
முரிந்திட வதிர்ந்தன முழங்கு கடலூழி
பரிந்தன திறங்கொடுரு மேறதிர் பரப்பி
யெரிந்த சிகைவன் கணுடோற்றன ரரக்கர். (நுடு)

சம்பன்முத லாயின தாயித்தியர்க ளெல்லாங்
கும்பதர னேடுறு குழுக்குழுவ தாகி
யிம்பர்முத லும்பரையு மின்றுகொலு மென்னு
வம்பிலெ டிரும்பயி ணணிந்தனர்க ளன்றே. (நுகூ)

கோபருகை யாரசனி காணவறை கூறுந்
தாபமனை யாரொருப தாமருவு கோடி
தூபமொடு தியனைய நீடுவச தேரிற்
பாபசமு தாயமுறழ் பாமர ரடைந்தார். (நுஎ)

வீறுபகி ணூறணுகு கோடியிர தம்மே
லேறிய நிசாசரரோர் பாலினி லெதிர்ந்தார்
கூறிரத மேலிரத ராயபல கோடி
யாறுபடி மாலியணி தானவ ரடைந்தார். (நுஅ)

இரண்டு பதினைந்துபெரு கோடி யிரதத்தார்
திரண்டொரு மருங்கிடை சினத்தினி லெதிர்ந்தார்
பெருங்கிரிக ளோடுவரு பேரிமய மென்னக்
கருங்கிரி பொரும்படை கலந்திர த மீதே. (நுகூ)

வேறு.

மருவுதே₂களண யலகில் கோடிமலி வலிதிலே கலை
சாம ருவலே, விரவுமாரிமுகி லுறழுமாகமத மிருவிபாசமுக
மெலியமே, யுரகராதனெளி படகடாவுபரி யுலகுருகனமிவர
லே, யிருளெலா முருவுபடு நிசாசரனு மிணையிறனெயொடு
தூயகினன். (சுo)

குறுகுபோ தமார் வெருவுறு தருள்கொள் குணதய
மனிமுனி முனிவார், மறுகியே வுபடு கடகடா கரியை
வதைசெய்தா யகனுமி ணையிலா, தெறியினு ணிவழி கயிலை
கா வலிபுரி நிலைமையா னீவிரி கணமொடே, கறுவுதா னவ
ர்க ளிகல்களோ டழுதி சுதுவலே வினனம் மிறைவனே. ()

வேறு.

ரவல்யர் சிவகணத்திற் றலைமைபெறு மாகாள
னந்தியற்றக்
காவிக்குரன் விநாயகன்குண டோதரனசாக் தனிகும்பன்
றண்டபாணி
வீரவிறல் வயிரவன்மா வீரபத்ரன் வக்ரமுகன்
சுருஞி விண்ணிற்
றேவர்புகழ் களத்தெதானிகேக் திராபதியா மிக்கணங்கள்
சென்ற வன்றே (சுo)

வேறு.

இசையர்சங்கமொடு மதிருகந்தியெனு மிறைவன் மண்டு
நிசிசரர்கணமே, லனிகசிக்துவொடு மலியுமங்கணயி லயில்
டெம்பரசுகம்வா, ணுவிசிவக்துவருகழுமுடண்டமணி
நவலருந்திகிரி வரிவிலான், முனியுமம்புலை படைகடங்க
ளொளி முருடர்கொரண்டவிரு ணுகருமே. (சுo)

தமதவேடமணி யவுணர்மீடுபடை தருமிராவினையு
தரிதமாய்த், திமிர நூறுகதிர்விரவுமாயிரமதுடையசேயிரவி

தழுவினை, விமலனேவுபடை புடைகளநடுவர வெருவியம னடிபடியுமா, வமலசோதியென வுதைபடுமாயினன் முன்ன யன தாணைவழி புரிகுவான். (கூச)

உதயசூரியர்கள் கரமெனுமருவி யுலகம்யாவுமொளிர் சபலிகேர், பொதிசடாமகுட முடியுமாகிலவு பொழியுநாத ன்விழி மணியுமூர், மதியராவணிய மிறைதியானமிழை மன னனுமேவலர்கள் பணிகொரு, மதிகசூலமொடு திகழ்வர்க ள்கடொறு மழிவிலாதசிவகணமேரா. (கூரு)

அடிகள் பேரவெழு கிரிகள் பேருமுல களவுமேருவடி பெயருமே, விடிகள்பேருமொரு மொழிகள்பேரில்வீழி யிமைகள் பேரகமனுயிர்பரூஉ, வுடலகள்பேருடிவர் முனி யிலேழுலகு முறுதிபேருமுர ணடையலர், குடிகள்பேரு மெழு கடல்கள் பேருமதி கொடியராகளிலை பெயருமே. ()

சகடமீதுமதகரியின்மீதுமுனை தழையமீதுலகு பயறு கைசெய் வாள்†விவிதபுரவிமீதுநுதன யனனுபவை யு மவுணரும், விகடமாகியிக லொருவர்மீ தொருவர் விருது பெரிய மர்பொருதுமா, மகுடமீதுமணி கவசமீதுமணிம ருமமீதுமுறு கணைகளே. (கூஎ)

கணைகள்கோடிபட வகைகள்கோடிபுனை களிசாசரர்க ள் குழுவிலே, மணிகள் கோடிபடு கரிகள்கோடிபரி வகை கள் கோடியிரதமுமுளோ, ரணிகள்கோடியவர் கவசதான்ம ருவுமயில்கள்கோடிகுடை கொடியுமே, துணிகள்கோடிபட வடரிமேலுலகு சுடரினீடு பொறி படருமே. (கூஅ)

வேறு.

இருவர் மாறுகொள் படையி னெழுமி மிணையி லாவி றல் கதுவவே, திசைக ளேழ்புனல் குமுற வானெடு சிதற

*விவிதம்=பலவிதம். †சபலே=மின்னல்.

வானவர் பதறவே விரிய ழாபுகை புவன மீதெழுவெளிய
முதிற மலியவே, முரிய நீள்வன மெரிய மாறெனமுதிய
கானவர் கறுவினர். (சுகூ)

வலிய கானவர் நெடிய காணைய மருவி னர்கமை யருந்தமர், பலிகொ ளுயகர் படையுமூடுதல் பரமசோதியுமிரு ளுமே, மலிய மேல்வரு பகையி னுலமர் மருவி மழுனை வளையவே, கலிகொ டானவ நிறைவர் காணைகள் கறுவினர் வீசி குழுகினர். (எ0)

கொடிய கானவர் ஐயெ லாமிகு *குரக கானன வா லவிபோன், †மடிகவாளனுமுரிய வாய்கொடு மதிய ளாழு யவனரு, ணெடிய காணைகள் கணக ணிதிப நிருப ரான் முழு கவணரா, ரிடரும் வாகைய மொழிய வேபல் ரிய கானன மீருவினர். (எக)

இறுவ னக்கிதன் மலிக ணம்பொர விகலு றும்பை யிரிவே, பொறைத ணக்கதி வெகுளி யொங்கிய புலவு வெண்டிறை யெயிறினன், மறமொ டுந்தட வரமென்றமர் வருக வென்றறை கொளுவியே, நெறிக டந்துறு சகடு யர்ந்து னெடிய வந்தகன் மருவினன். (எஉ)

மருவ லுஞ்செரு முரச றைந்திட மலிக றங்கொளி கிசையெலாம், விரிய வம்பர முகடு விண்டிட வெடிப டுங்குர னைகையினு, னரனி ரும்படை பரிமு ரண்புய வடல் கொ ணந்தியு மமரினு, லொருவ ரும்பொர வரியவந்தக னுடல்கெ டும்பழு முடுகினன். (எங)

வேறு.

சூலமுட னேமிகதை வாள்மழுகு டாரமயி
றேமர மகோர குணினீள்

---

*குரகதானனனென்பது=குரகதானனனென வடமொழிச் சொற்பெற்றது. மடிக்கவென்பது=மடிகவென நின்றது.

வேலினைக ளாயிர கோடிபடை யாலிருவர்
மேகமெனு மாறு பொரவே
காலன்முத லானவர்கண் மாபயமோ டோடினர்கள்
காணவிழி காணி வெருவி
யோலமென வானவர்க ணுயகனே மெனினர்க
ளூழிவரு போதி லெனவே.

அந்தகனு மெங்கையெனு நந்தியு மொருங்கிருவ
ரண்டமுரு தும்புகை யவே
சென்தழலி னுங்கடி தி சென்றுயிரு ணுங்கொடி ய
செஞ்சரக ணங்கண் முறையா
லுந்திட மருங்குதுக ணங்களெவை யும்பொ ர
வொடிங்கினர் கெருங்க வுணரால்
வெந்தெரி கிறம்பொருது *கிஞ்சுக மலர்ந்தென
விளங்கினன்மெய் யந்த கனுமே. (எடு

தெருக்களி லெருத்தொடு பலிக்குழ லிறைக்கொரு
செருச்செய்படை யும்று டையதே
யுரித்தென நகைத்தவர் படைத்திர ளனைத்தையு
முறுக்கிவிற லிற்பொருதனன்
வெருக்கொடு புறத்திட வமர்த்தலை விடுத்திட
விளித்திறை வனைக்கரு தவே
யரக்கர்க டுதித்தடி முறைப்பட மிகுத்துள
வகத்தொடு புரத்தி லிரனே. (எடு

அப்பொழுது முக்கணர வப்புடை மதிச்சடில
வப்பருள முட்கரு தியே
குப்பமுழு திற்பல சமர்த்தொழில் விளைத்தகழு
கொலைக்குண தபித்திய செலாக்
கப்பறு மழற்கணி முனைக்குளெரி யக்கொருவ
சட்சமய மெய்த்தலைவ னும்

*கிஞ்சுகமென்பது=முண்முருங்கை.

வெப்புறு சிலைக்கட*லெனதீதகு மரக்கணை
வெருக்கொள வெதிர்த்தணுகி னர். (எஎ)

கனத்திடை *கறுப்புறு கறைக்களனு முட்பொரு
கறுப்புடை யரக்கர் பதியும்
வினைத்தனர் சமர்த்தெதிர்ந் கறுத்தனர் சமர்த்தனர்
வெரூத்தபிறை யிற்கு னியவே
வனைத்தனர் வரிக்கொடி மரத்தினை யழற்கணை
மன்மூப்பொர வீடுத்தனர் விடுத்
துளிப்பொரு மழற்கணை முறித்தனர் கெருக்கினர்
அணிந்தனர் மணிக்கொ டிகளே. (எஅ)

வேறு.

இவ்வண்ண மிறையும்பொல்லா வரக்கனுமெதிர்த்தபோரின்
செவ்வண்ணதுவலற்பாற்றே சிலைவண்ண நுவலற்பாற்றே
கைவண்ண நுவலற்பாற்றே கடவுளோ டெற்றப்பெற்றான்
மெய்வண்ணம் நுவலற் பாற்றே விசய ம்யார்க் குரைக்கற் பாற்றே. (எக)

இருதுடை யிசித வூண னெதிர்த்திடும் போதி லெங்கை
தெருவினி லாட்டி னின்ற செய்தியார் கூற வல்லார்
கருவலன் கணைக ளெல்லா மூர்தியோ டிகற்ற மல்லார்
திருவிழாப்பாக் தகனைச் சூழ்ச் சிகைதரித் தார்வ முற்றான்.

வேறு.

பிரமகையி லக்கணை வெருவப்பொருது விறற்கழுமுட்
கோரநுனியிற் கோத்தெடுத்துமிழ்வானடிக்குங் கோமான்
பாருமிறுதிப்பழிதீர்த்துத் தானெதின்றங்கிரும்பாவத்
காருழையிக்ட்டமச்சூலத் தேத்தியாடல் போன்றனவே.

கங்கை வேணிப் பெருமானுர் கரத்திற்சூலக் கடுநுதியிற்
றுங்கவமரர் பகமெல்லாஞ் சூறையாடு மவன்ப தைத்தல்
ஓங்குமிருளாங்கழாயர்மீப்புதுக்காம்பேறிச் சுழனடஞ்சி
யங்கம்போலு மிருட்படல மகல்வான் பரந்தாற்போலுமே.

*சுறப்புட்கோபம்.

கழுமுட்கடையி லந்தகனேர் காலுமுளுவுத் துயர்கலந்து
சூழுமிக்கணங்கள் கொண்டாடுங் குணமாமணியைக்குணத்
தாலே, தொழுதுட் கனிவாற்சிறியனேன் றுயர்போமாறு
துணியென்ன, வழுதுட்கசிந்து நெக்குநெக்காமன்பிலுங்
துதிக்கின்றான். (அக)

வேறு.

இராசதத்துச் சிருட்டித்துஞ் சாத்துவிகத் தினிதளித்து
மிணையி லாத
பராமதமத் தழித்துமதன் மேற்பரம வருட்குணமே
பாங்காய் நின்ற
ராவணியும் பெருமானே யடைந்தார்கள்கொடுஞ்செய்கை
மறந்தன் பாகிச்
சராசரத்திற் பிறந்திறவாத் தனிவாழ்வு முகந்தளிக்குந்
தயையி னானே. (அச)

அன்பிலார் தாம்புரியுஞ் செயல்கடந்து மெய்ஞ்ஞானத்
தவர்பா லேக
வின்பளாய் முத்தெழிலோர் வணங்குதிருத் தாளினை
யார்க்கு மெட்டா
முன்பிலாய் பின்பிலாய் நடுவிலா யனவிறந்த
முப்பத் தாறு
†மன்பதையாஞ் தத்துவங்கட் கதிதனைகலா தித
வாம தேவே. (அடு)

றுமிடனுற் சிறியனிழை பிழைபொறுத்திங் கடியேனுக்
கருடன் தாள்வா
றைபவனின்சினத்தினுக்கு மொருபொருளோ வஞ்ஞானத்
திடர்கூர் பொல்லா
தெறிபயின்று நன்குணரா வணீதனை னதுவன்றி
நின்னை யல்லாற்

*தாமதம்=தமதமெனக்குறிற்று.
†மன்பதை=மக்கட்பரப்பு.

பிறிதுண்டோவெனக்குமுதி சகல†பிரோ ரகமுடிக்கும்
பெரும வெனறான். (அசு)

அந்தகனிவ் வணங்குதிக்க வறவாழிப் பெருமானை
ரகமகிழ்ந்து
சிந்தைகயந் தவன்முயரஞ் சிதைத்தவனைத் திருமுன்விடுத்
திவைகள்கூறும்
பந்தமுறு மந்தகனின் பவமெல்லாஞ் சூலதுனி
பிடர்ந்துதுன்ற
கொந்தழலிற் கொருந்தினவிங் கினியுனக்கு வரமேமது
கூறுகென்றான். (அள)

அவ்வமை தியந்தகனும் விழுந்துவிழுந் தடிபணிந்தெம்
மரனேவாழ்ந்தி
யிவ்விடத்தி லடியனேன்புரிதீவன்பி னிகியிறைஞ்ச
மியல்பினைய
செவ்வீய சிந்தையினு ளென்னைவ் வியந்தீர் சிவஞானஞ்
செறியகல்கா
லெவ்வரத்து நாயனுக் கிவ்வரமே யாகுமென
விசைத்தானன்றே. (அஅ)

இசைத்தமொழி செவிப்புகலுந் திருவுள்ளங்களிகூர்ந்தெம்
மிறைவன் றன்பால்
வசித்தகணத் திரட்டெல்லா மதிபதியாம் படிவனத்திற்
சூழகையிற் பன்னட்
பசித்தகீடு கவம்புரிந்துங் கிடையாத பெருவரத்தைப்
பாலித்தாண்டு
சூசித்தசிவ லிங்கத்திற் புக்கொளித்தான் வாதினர்க
ணையந்துபோற்ற. (அக)

பின்னர் துழாய்த் திருமாலே முதலாதே வர்வியிங்கப்
பெருமான்றன்னைத்

†பிரோரகம்=காரியப்படுத்தல்.

துன்னரிய வன்பிணியும் பலபொருளா லீட்டிச்
*சுமாலிப்போதா
லின்னலற வருச்சித்து வழிபட்டு மறைவித்தியா
லேத்தித் தத்தம்
பொன்னுலகி னிதடைந்தா ரவ்விலிங்கம் பூசித்த
புனிதத் தம்மா. (கூ0)

முன்வணங்கு மான்முதலா மமரர்குழு முழுதடைந்த
முதிய துன்பத்
தின்மடங்கா வினைக்குலமு மிகற்சூளாக் கிரத்தேற்ற
விகலிற் ரோற்றுப்
பின்வணங்கு மந்தகன்ற னெடுவினையுங் களைந்தருளெம்
பெருமா னர்க்குப்
பொன்வணங்குஞ் சிவபுரத்தில் வினையெயவென்று மொது
நாமம் பொலிந்த தன்றே. (கூக)

மூவுலகுந் தனிவருத்து மந்தகனை யிடலமரின்
முனைந்து சிதித்
தாவிலரிவீ ரகைதனிற் சூலாக்கி ரத்திருத்த
தகைமை யாலே
தேவர்தொழுஞ் சிவபுரத்தின் வீரட்ட மெனுநாமஞ்
சிறப்ப தென்ன
காவலனற் சூகமுனி நளகூ பரணிக்கினிது
கவின்று ளன்றே. (கூஉ)

ஈவரறிந்து சொலற்பாலர் சதகோடி கற்பத்து
மிதனை யென்னு
மவகையொடு சொலற்பாற்றே வறிந்தமரத் திரமிஃதை
யொருக்காற் கேட்டோர்
புவியிடையிற் சகலகா மியமுமணைந் திறுதியினிற்
புராரி பாதத்
தவிர்நிழலிற் கைலையடைந் தரியமுத்தி யுறுவரர
னருளா லாமால். (கூங)

அந்தகன்வதைச்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது ஆடவிருத்தம் கூஉ.

*சுமாலி—மூன.

உ

சிவமயம்

திருமுருகச்சருக்கம்

மதியணி சடில மகுடபாண் டரங்கன் மாசறு கோவ
ணீர்ப் பட்டம், விதிமுறை யாரா தனைபுரிந் ததிக மேம்படு மு
க்தியை யடைந்தார், விதம்வித மாகப் பலர்சிலர் சரிதம்
வீரப்பொடு சிறிதளைக் குதமென், றதிகவன் பியற்று
மளகையான் புதல்வற் கருள்கொடு கூதனு மறைவான். (1)

கடவுளர்க் கிடுக்கண் புரிந்தவர்பதத்தைக் கீவர்ந்துகொ
ண் டபரித் தெட்டா, மடைதரு மண்டங்களைத்தன தாயின
வழிசெயுத் தரக்கர்கள் வணங்கும், படைமலிசூர பதுமி
னஞ்சனமெய்ப் பகையழிற் முருகன் முதலாகி, கொடிய
தீ னவனை வெட்டை யங்காடிச் சுரர்பதி நிறுவினன் குண
மன். (2)

பிரிதவு ணரக்கர் தமைக்கொலும் வீர பலித்திணை
மிடி முருகன், அசனியே போலும் வீரட்டகாசத் தக்க
கம் பிறழ்த்தவெம் பெருமான், முசிலிலாக் கோவன் மா
ரத் தெப்பி முன்னரும் பூசனை புரிந்து, வசையி றன்பெய
ரா லுவ்விடத் திலிங்க மிறைமுறை பிதிட்டை செய் தன
னுல். (3)

பிதிட்டைசெய் தனைய குகேச் சுரன் றன்னைப் பெருகிய
வம்பிணி லலர்ந்த, மதுக்கடி யிணராற் புனிதவர னீரான்
மந்திர விதியினுற் களங்க, முதித்திடா மனத்தா லங்கணுற்
சதுர யுகமுவந் தருச்சனை செய்தா, னீதற்பினர் முருகன்
பூசனைக்கிரங்கி யரனெதி ரடைந்தன னன்றே. (4)

முன்புறுந் தாதை திருவடிக் கமலமு முடியுறு முனை
மும்மை யிறைஞ்சி, யன்புடன் றுதியாற் றுந்தித்தனைக்கா
ரன்மகிழ்ந் தினிதுரை செய்வான், வன்புடை யரக்கர் குழு
வெலாக் தொலைக்க வரும்பவ மெவையுமிங் கொழித்தே,
பின்புற வினியுன் வரமென்கொ லென்ன வீரறு புயத்தவ
னிசைப்பான். (டு)

ஐயனே கின்றன் றிருவுளக் தகலா வருளைக் கரு
நெதி யென்னத், துய்யசோ தியனு மவ்வுரை மகிழ்ந்து பே
ரிலா வரம்பல வளித்துப், பையரா முடிமேற் பரக்கமன்
னுலகில்யாவரும் பணிசிவ புரத்திற், செய்யதா மிலிங்கத்
தினையினிற் கலந்தான் சேவலங் கொடியினன் மகிழ. (கூ)

மயிலவன் பின்னர்க் கோவண யகன்றன் றிருவுரு
பலத்தினன் மலிந்த, செயல்விலீ சேகுத்துக் கைலையினை
நீக்தான் சிவபுரத் தவன்பெய ரிலிங்க, மிபல்பிரிந் தின்
னும் விளங்கினின் றதுதான் யாவரும் வக்தனை புரிந்து
கயிலையின் மருவத் திருவரம் பலிக்குங் காரண மருள்புரிவ
தம்மா. (எ)

திருமுருகச்சருக்க முற்றுப்பெற்றது ஆகக. ஆ.

சிவமயம்:

கிருஷ்ணச் சருக்கம்.

வேறு.

மற்று மன்ன சிவபுர வள்ளலை
யுற்ற ருச்சனை செய்தன னெங்கிய
கொற்ற மேமிக் குணிலனக் கன்றினன்
முற்றும் வெள்ளி லெறிந்த முதல்வனே.

பூசை யன்பிற் புரிந்த கிருட்டினன்
மாசின் முனிவர் வயங்கு மிலிங்கத்திற்
றேசொ டும்மெழுந் தான்சிவ காயகன்
தூசை யால்வல வன்பணிந் தானரோ. ௨

மணிக்கவள் ளஃதோராக்கிப்பரம்பரன்
றணிக்கவன் புடையாய் தருநீழலா
யிணங்கி வண்டொழு மேதினக் கடவுளர்
பிணங்கொ ளந்துள பத்தன் வழுத்துவான். ௩

வி ப ரத்தர் கடிந்த விளங்கிய
ர ப ரத்து வசித்த தயித்தியன்
ம ப ரத்தடல் வச்சிர நாப்பிளை
தெ ப ரத்தி தாடுங் கோழுவரு ளெனற்றால். ௪

அஞ்சலாம் பரனித்தை யணிலிங்கத்திற்
செஞ்சிறிற் புகுந்தான் பினற் றெவகிக்
கெஞ்சி லெவரு மேத்துங் குமரனை
மைஞ்சனம் மாலையன் செய்திவழுத்துவாம். ௫

கோவலர்தி வானல்லருள் கொண்மெ
ரவிவச்சி ரபாஸ் பனை மாரு
காவி சிந்திய னக்க யனனுரர்
தேவர் மாக்கர் பயருனி தீர்த்தனர். ௬

கிருஷ்ணச் சருக்க
முற்றிற்று.
ஆக செசெடு.

—:*:—

ஸ்ரீபஞ்சாட்சரபதாயநமஃ

இந்திராதியர் சருக்கம்.

தேவேந்திரன்.

பின்னுங்கோவற் பெருமானுர் தம்மைப் பூசைபே ரன்பாற் பொன்னகர் தலத்துப் புலோமசை யோடாரியும்புகுந்து புக ழோங்கு, மன்னுஞ் சதுரி யுகப்புரிந்து மழுமான்கரத்தர் திரு வருளாற், றுன்னுமசுரன் விருத்திரனைத் தொலைத்தாங்கு தொலைந்திட்டான். க

உரோமசமகாமுனி.

வள்ளற்கரிய விரோமசன் முன்னிரண்டு சதுரியுகங்கோ வல், வள்ளற்கினிய வருச்சுனை செய்தயன் மான்முதலாம் வானவர்கள், கொள்ளற்கரிய தனியாயுட்கொண்டான் வி ணவென் றவனருளாற், றெள்ளித்தெளிந்த சிந்தையாகி யங்கார்யாசி சிவபுரத்தில்.

கற்பகதரு.

அசரர்தளர்ந்து சரமாகி யன்பினுற் கற்பகத்தருமம், வை தீசர் கோவல் புகுந்திறையை வழிபட்டருச்சித்தரனருளான், முசியாதெவர்க்கும் பலவமுத முறையினளிக்கும் திருவரத்தை, நிசமாயடைந்து முகிழ்த்தகல்வானிலத்தி லுயர்ந்து செறித்ததுவே. கூ

காமதேனு

காமதேனுமுன் னெனைங்கருணைக்கோவல்வீரட்ட, வாம தேவனி லிங்கத்து வழியா லருச்சித்தடிவணங்கி, யீமகடித்தார் திருவருளாற் கபிலையாவுந் தனதிடத்திற், றேமிலாதுப்பவஞ் செய்யுந்தொலையா வரமங்கடைத்ததுவே. ச

வேறு-தருமராஜர்

தூ வளீ கள்ளைத்தமடை திறப்பலவறி கயல்வயல்சூழ்
கோவலம்மேவி, நடுவன் முன்னுட் சதுரியக மூன்றளவிட
மாயுலு காண்றன்னீனைத், திடமுளரிற் வையனுகிப் பூசைபு
ரிகை னருளாற் றென்றிசைக்கு, மிலடபடுதென் புலத்த
னாய்நடு குரிசிலாக் தனிவாகனக்கை மேவினனுலீ (மு)

வேறு-நபோன்

வேறன்றுகை விவபுரத்து நிமலனிடமுக்கருட சனைசெய்
தீகன்றுக் தெரிலேயா கனிதியுமியக்கர் பலருடனாகக்கணம்
பிரன், மொன்றி வடங்கினான நினைவன் வியந்தோன் புரிய
ரு மொருவினவாய், குன்றங்குனிந்து விசனவெள்ளுள்குவ
ரு னாகனினி கண்டிடுவான். (சு)

வாலகுமரு.

வனிவாறு சதமன்கேளென் மற்றவ னனியனினோ பூதித்துச்
சீனாதிபனுர் திகிதுயர்ந்த குடியுலகமெயாள வியற்றுபினை,
யமிழ்ந் திருவிக் கிரமமது வினைந்தோன் நிமிர பலை நிறைர்,
முனிவரும் மெய்ஞானியிற்றவ ரென்னாப் பொருகான் நிரு
வாருளான். (எ)

வேறு. பதஞ்சலி விபாக்கிரபாதன்.

பதஞ்சலியும் புலிபாதனும் திருக்கோவற் பதியை
ந்து பாலினம் பூசித்து, திகம்பரியமன் விஜயருளா விருவருந்
ரு மிரு சூழ்ந்து விமலம், விகம்பரியமுக் திருமுறை
யாற் பூசிலையபரிக் தருளுசித்த விமலக் கண்ணு, னிகம்பூர
ணன் றிருவடியைக் தெரிவுற்றுத்தித் கலம்பு நாரா தெரு தல
மு நிறைந்தான். (அ)

ஆதிசேஷன்.

புலம்பெறு நாகாதிபதிகம் புகழ்ந்தசடன் முன்பிரபு
வகைத்து மெலும், மலர்வனமன்றன் றிருக்கோவன் மோதக
மலைட்டு மைலையா வழிபாட்டித்தி, யன்னவன்றன் றிரு

*குடகுக்குத் தென்கிழக்கிலுள்ள பேரூர்.

யாருளா லாயிரம்பைத் திருமுடியா லக்ஷ்ம ஞாலம், தன் னோடிகப் பரித்திருக்குந் தனியாண்மை யினிதடைந்தான் தருமவன்பே. (அ)

மிருகண்டமேகாழனி

திருந்தவத்து மிருகண்ட னெடுங்காலஞ் சுதனின்மை யிழிவில் சோர்வுற், புரந்தனின் வந்தடைந்த கிறையையப் பூசனைசெய் தகமகிழ்ந்தப் புரந்தினிங்கட், திருந்துபுலை யைம் பிறப்பதிட்டை மிருகண்டே சரனென்னச் செப்பு மீன்மி, னருந்தவர்கொண் டாசாதித் தியல்பினுஞ் வழிபாட்டாலுன் தினுமால். (ஆ)

வேறு.

நெய்யன்பி னைநற்சு னையை மிருகண்டி மகபுனிவன் பொய்யிலொரு சதுரியுகம் புரிந்தினுவ னாளதிலை வையமுழு துந்புகழ மார்க்கண்டே னெனுஞ்சுதனை யையமறப் பெற்றின்பு வாழிபயின் றுளன்பே. (இ)

பார்ப்பதி.

இணையமகள் முன்காள வருணத்தாற் காளியினை வணமாவளைங் கோவலூர் நற்காக் தனன்முன்னர்க் கிணியமக ளுளத்தருச்சித் தொருசதுரி யுகஞ்செயிர்த்தித் தமர் *கௌரவருணை மடைந்தவிர் கௌரி யாகினுள். (ஈ)

தூரியன்.

ஆதவன் முன் சதுரியுக மைந்தளவுங் கோவலூர்க் காதனடி யருச்சனை செய்தன்பினெடு கவக்கிரகத் தெதமற முத்தலைமை யெய்தினனந்தகனைக் காதுறுதிமூவிலே வேற்காத் தண்ணறிரு வருளால். (உ)

விக்கினேசுவன்.

கயமுகன் முன்சிவ புரத்திற் கண்ணுறலி மதுமலரா லியல்வழவங் கொருமூன்று சதுரியுக மருச்சித்து வியன்கி லமுதலான புவனமெலாம் விக்கினைத்துங் கியமனென வடிவணங்க வெழின்மௌலி பினையுற்றான். (ஊ)

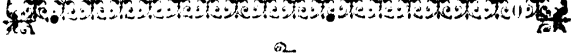
*கௌரவருணம் = மஞ்சணிறங்கலந்த வடிவம்.

வேறு. வியாழபகவான்.

கோவனக நிறையையொரு சதுரியகங் கொழுமலராற்
குருமுன் பூசை
யாவலொடும் புரிந்திலைஞ்சி யந்தகாந் தகரருளா
லமரர் போற்றும்
நிலைகங்காப் பிரவாகம் பொன்மலிந்த கெம்பீரஞ்
சிறந்த வாக்கைத்
தவவிவேக கலாபந்தன் னுள்ளுறுப்பா காமியமெல்லாஞ்
சார்ந்தா னன்றே. (க)

இந்திராதியர்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ சுகம0.

உ

சிவமயம்.

கபிலச் சருக்கம்

காவிரியைக் கபிலமா விருடிமுன்னாட் டருகீகரிப்பச்
சாபமுற்றதுவை, யாவலொடு மாராதித்துமி மிசைத்திதோலை
க்தா னென்றேருதற், தேவர் புகழ்தனத சுதன் மறுத்து
வாபாதன் செயிரின் மனகபிலன் கோறல், பூவிலாபத்த
தும் வரம்பெறுகன்றதுவு விரித்தெனக்குப் புகல்வாயென்றான்.

வேறு.

அன்றவு மகிழ்ந்து நூகனிருஞ் சிவபாதத் துளான்மன்
குன்றுதலிலாகசெய்கை குறித்தவன் பதத்தை வாழ்த்தி
லென்றியம் புயக்குபேரன் மிகுதவப் பேற்றின் வந்த
மன்றல மிதழ்த்தார் மாலை மைந்தனுக் கறையலுற்றான். ()

நிலமகளணிபோற் றோன்றி நிருபராற் கவரிவொண்ணை
வலையகழ் மதிற்சூழ் மாடவயோத்தி மாநகரங் காப்பான்

மலிதினத்திபுனைய வாட்கடர்ப் பரிதித்தொன்மைக்
குலதெறி புரத்த வேந்தன் கொற்றவர் மதியமன்னன். (கூ)

ஒன்னலர்க் கடந்தவொன்வெ லுரன்புகு சகரனென்னு
மன்னவன் பரிமேதத்தை மறைவல்லோர் முறையிற்கூடத்
தன்னமர் மைந்தரோடுத் தரணியோர் வியப்பா வேண்டும்
பொன்முதற்பொருள்கள் கொண்டுபுகழ்பட வளர்த்தினானே
வெறு.

கண்டை நின்றுகறங்க காண்கு ரற்றெறித்த மணிக்
கிரு, வெண்டடையங்கள் சிலம்பரன்னீர்கள் பீறுவெள்ளி போ
றித்த பொற், கொண்ட பட்டமு மின்பரப்ப வெழுந்தலம்
வரு கொய்யுளை, யண்டர்கண் கவருஞ் சுகத்த மலங்கரித்
தது விடுத்தனன். (நி)

விடுத்தகற் பரிணையப் புரந்திட வெள்ளி வைங்கர்க
ளாறுபா, னடுத்த வாயிர மங்க ணேவினனவர்கள் போவ ரு
மறிவுரு, தெடுத்தகன்றன விந்திரன் றனைதிருத்த சாலவீய
ற்கையா, லிடுக்கணின்றி யருந்தவம் புரிகபிலர் பாலினி
ருக்குமோ. (ஈ)

இந்திரன் கவருந்துரங்க மியம்பு பாதல மூடுபோய்த்
தந்தவங் கொடிருந்த *காபிலர் தன்பினங்க ளாமலே, பல்
கனஞ் செய்த கன்றுவானிலே பாகசாதனன் மேவினு, னந்
தவங் கெழுதெங்கினீர் படுதேனூ யென்ன நவிற்றவே. (எ)

பாகசாதன னின்னவாறு பரித்தபின்பரி பாதுசெய்
வீகவென்றி விளைக்கு மன்னவர் வேள்விக்காம்பரி காண்
கிலார், மேகவூர்தியன் யாகவிக்கின னென்றுணர்ந் தமியர்
மண்மே, லைகமும் படர் ஞாலமுங்கெடு மாறுவெஞ்சின
வண்ணினர் (அ)

நண்ணி வெஞ்சின வைகூமியை ஞாலமாக விழுத்து
மோ, மண்ணிடலந்தனை மாகமாக மறித்து மோவிரி பாத

*காபிலர்=காபிலனெ னீண்டது.

வர், துண்ணெனுமீப்படி மண்டுமோ வல்வருறை கொள்ளு
து மென்றுதர், மெண்ணிமூ வுலகும் படந்தரி தேடினு
நினை கூடினர். (கூ)

காடி காகமு ஞாலமும் பினர்காக வேயுறழ் மன்ன
வர், கூடி மண்டல மங்கசழ்ந்து குலாய பாதல மேவி
யெ, தேடி யெங்கு மொருங்கு மாதவ தீரஞ்ங் கபிலன்
பிற, கூடி நின்றருள் கிருதுமாவிலை யுற்றடைந்தனர்
பன்றிஞர். (கo)

வேள்வி வாசிகொணர்ந்த கள்வனென்றெண்ணியே
மிகுமாதவர், தாழ்விலாக் கபிலன்றனைப் பலசாடினர் சின
கிடினர், ஊழ்வருந் துயர்நன்னினு விடருற்ற மாமுனி
யாகமுன், போழவெந்துய ரலகன்றனன் பொருவின்
ஞானதியானமே. (கக)

ஞான மாதவன் முனைமுனிந் தெழுசகர ரந்தனர் தங்
கனை, வானமாதவ தெரியினுலிடமின்றி மாயையுடன்றனி,
போனதி வெகுளிக்கணம் வரப்பொங்கு வெங்கனி னேக்கி
ஞன், வெனில்வேள்பட முக்கணெந்தை விழித்தகண்ணின்
வியப்பவே. (கஉ)

கபிலகாயனும் வெஞ்சினத்தழல் கதுவசாகர முளி
பதிம், விபினசால மெரிந்து போயின மன்னர் செற்ற விற
ற்கொஞ்ச், சுதந்தன்மாமுனியைத் தொடர்ந்தன தன்மையா
லுல் வெம்பியே, விபுதர் தாழ்குழலயினை நண்ணிமுன்
விளாவிவிம்பமு யுரைசெய்தான். (கஙீ)

வேறு.

சகரனருளூறு பதினுயிரந்தனையர் தமைக்கோபத் தழ
லாற் கொன்ற, மிகுகொடிய பாவமதை விட்டுநெறி யெ
னக் குளாப்பா யென்ன வேதன், மகிழ்விளெடு பினிது
ளாப்பான் மணிகண்டன் கைலையினு மகிழ்ந்து வாழும்

இகழ்புனித சிவபுரமாந் திருக்கோவ லினிதினடைந்து சிவ னிரப் போற்றி. (கச)

திருவிளங்க தாபனஞ்செய் தருச்சித்தா லிப்பாவந் தீருமென்றான், விளைவினெடு கபிலமுனி யத்தினமே மகிழ்ந் தடைந்தான் விளங்குங் கோவற், புமதனிலாண்டு றைவிண் வீரட்டந் தொழுதேத்திப் பூசித்தன் பான், மருவிமிறை யிடத்தினையில் வருந்தெய்வப் பிணிகந்து முருவி னனல். (கடு)

தம்பெயராற் கபிலதா மெனீப்புரிந்து மூப்பகியதிற் றவிலாத, நம்பன் மகிழிலிங்க மொன்று பிதிட்டை யிறை த்தகைத நாளுநயந்து கால, வம்பலரானறும் புனலால் வ ழிபட்டான் சதுராயுக மிரண்டுசெல்ல, வம்பக மூன்றுவை டூபிரானவ்வி லிங்கத்தினிடை யெழுந்தா னந்தவேலை. (கசு)

விழுந்திறைதன் கழலிறைஞ்சி யெழுந்துபுகழ்ந் தக மகிழ்ந்து விமலம்போற்றத், தழும்பிரண் டெம்மன்னீ யினுற்படைத்த பிரான் றனிமகிழ்ந்து வரமே தென்னக், கொழுந்துபடிங் கதவழற்சி சுடிவிரக் கொலையினுங் கொண் டபாவத், தழுந்துதுய சொழித்துனதின் னருடருவா யெ னவரனங்குவே யிந்தான். (கஎ)

ஈந்தபினரி லிங்கமதிற் கலந்தனன் பின்னவ்விலிங்க ரியல்பாற்றீது, திர்ந்த கபிலசொனச் செறிந்தது மற்ற தொழுதார் நீமைசிந்து, மாந்தர் புகழ்கபில முனிபாவ விமோசனஞ்சி வதிந்தானிப்பாற், சாந்தகுணத் துலகளி க்கு மிராகவனு ரருச்சனையுஞ் சாற்றுவாமே. (கஅ)

கபிலச்சருக்கம் முற்றுபெற்றது.

பிலேசுவர் சேவடி வாழ்க.

சிவமயம்.

இராகவச்சருக்கம்

அங்ஙன ஞாலத் தெவ்வெலா மடிபணிந்திப் புகழ்
காட் டிமி யிரவன்னன், பலகலைஞாலத் தெளிவிதாழிக்குந் தரத
தூண் மன்றவர் புகல்வன் பரவைநஞ்சு, முகில் வெளி யிராக
வன் மன்கனிட்டனெடு மிலங்கையினு மூதுரப்புக்குப்
பலகோலிச் சுரிக்கிடர் செயிராவணனைக் குத்தி னெடுமா
றறிந்தானன்றே. (க)

வேறு.

அவணவனத்தி ராவணனுந் தருமந்தை யாடாயிய,
விவிதமவர்க் கிளையாடு முலராகனி வீட்டியக்கக், கவியதி
பரனிகந்தாழ் கழற்கோமான் கொலைப்பாவம், புவியகத்தி
ற் காண்டொழிப்பச் சிவாரத்திற் புக்கனனால். (உ)

வேறு.

புகியிலக்குமியெனு தவக்கோலம் புரிந்து சண்டபுனல்தா
*கோச, மிக்கபுனற்பிணங்கி நதிகுடைந்தாடத் திருவெண்ணீ
றணிந்து மெய்யிற், றக்கதிரி புண்டரமுந் துலங்க நுதறனி
ற் சாத்திச் சைவமாகித், தொக்கவி லிங்கமுந் தாபித்தி
ராமேச்னெனு நாமஞ் சூட்டி யம்மா. (ங)

அருசகனெ செய்தா னருளா லிராவணனைத் தொலைத்த
பிழியகற்றி வாழ்ந்தான், றிருத்தகுமற் போர்க்கியை தேர்
சிதை நாயகனு வமைசெப்பக்கூடா, வருத்தமற வுயிர்
க்கெல்லா மரியமுத்தி யெளிதினருளீ வான் வீரட்ட,
னுருத்த திருக்கோவனகர் தனிலெல்லுன் னூதனெனு மூர
வோன்றனே. (சு)

*கோசம்=செம்மை.

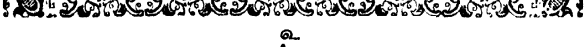
வேறு.

திருக்கோவ லூர்வாழி ராமேசு ரன்றன்-திருசேவை
கண்டாய் திருக்காறுகாணுர், மருக்கா மலர்க்கொண் டருச்சி
த்த பேர்கள்-வாரா வரங்கொண்டு தீராத பாவக், கருக்கோ
றி யீசன் கழற்கூடி யின்பக்-கடற்கூடி மீளாக் கதிக்கூடி
வாழ்வர், திருட்கூ டறுத்திட்ட வீரட்ட நாத-னியற்றிவை
யெட்டா வருட்கூடி யம்மா. (நி)

இராகவச் சருக்கம் முற்றும்.

இராமேசரன் திருவடி வாழ்க.

ஆ கசஅ.

ஒ

சிவமயம

பாசுரமிச் சருக்கம்.

மறுவறு நவிமெலா மன்னிமான்மிய
முறுசம தக்கினி யுள்ளங் கூர்ந்தரு
ளற முறைநனு மறையறிந்த மைந்தனுற்
செறிபரசு ராமனுந் திகழ்கெம்பீ ரனே. (க)

தீரக் டீரன் விற்செறிந்த தோளினன்
பாரின்மூ வேழிருபா னெஞ்சுறல்லி காற்
வீரமா லையாயை மிடைந்த போரிடைக்
காரிய மொன்றினுற் காய்ந்திட் டானரோ. (உ)

காய்ந்தபின் முதைதான் கழறு சொன்மடி
தாய்ந்தசீர்த் தாயையு மரிதில் வீட்டினன்
மாய்ந்த மன்னவர் கொலைப்பவமும் வாள்விழிக்
தேய்ந்த துண்ணிடை யனைக்கொலையுஞ் சேர்ந்தனை.

சேர்ந்தவிக் கொலைகளாற் பிரமதோச மெய்
கூர்ந்தரற் புயமலி கொற்றத்தோசும் போ

---

*எல்லி=சூரியன்; கால்=வழி.

யாய்ந்த வேள்வியுலர் புரட்டனெனி வெந்தியர்
சார்ந்தினை போக்கு மாகோவல் சார்ந்தனன். (அ)

கோவன்மா கரினிற் குறுகி யாங்குறை
தேவ ரெதிரேசீன் சிந்தை யன்பினுற்
பூவளர் பொருளினும் பூசை செய்தனன்
ஈவிலாவிரு தவர்புகழ்த் தாமரோ. (இ)

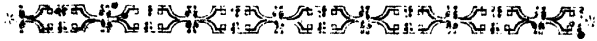
இத்திற மருச்சனை யியற்ற வங்கதை
சித்தனு முணர்ந்தெதிர் நிகழ்ந்து கல்கினன்
பத்தியிற் பூசை செய்பரசு ராமனுக்
கத்தியால் வரும்பவ மகல வாங்கனன்றே. (ஈ)

அனகருட் பேற்றினு லரியாவாம் போய்
ரிபமதற் றேசு மன்றிறங்கு தேசுமெய்
முருவியாய் தொனிர்க்கனன் வானனு ரிகள்
விரவிநின் றேத்தினீம் விரட்டா னத்தென. (உ)

வேறு.

சங்கதமி லாதவர மும்பர்கள் பிறக்கருது கண்டரு
கவர்த்தினி னுறு, மிந்திர பதத்தினுமிகு வண்சிவ புரத்தினி
லடை யெண்டிசை நடுக்க மறவே, யந்தக னிருட்கூ - ரோய்
கெட வடுத்திடுமாரம்பர விடைப்பர மனை, வந்தனை முனி
சனுவன் முன்புரி விதத்தியல்பு மைந்தரை நுவன்றது
மரோ. (ஊ)

பரசுராமச் சருக்கம்.
முற்றிற்று.
ஆக கக்க.

உ
சிவாயநமஃ

கண்ணுவச்சருக்கம்.

விண்ண வர்க்கரு-மணணன் மாதவ
நண்ண மாமுனிக்-கண்ணு வன்னரோ. (க)

அன்ன கண்ணுவன்-மன்னு மாதவர்
மின்ன வாறெனப்-பன்னுபான் மைத்தா. (2)

முதிர்ந்த வேனிலில்-விரைங்கொ டியிலை
மதிர்ந்த கார்பனி-பொதிந்த நீரினும (4)

தளையி னீஞ்பெரு-விரலி ஞனிலை
மருவி மீசிர-முருவ கையனைய். (5)

முக்குமும் பீட-னைக வைம்பொறி
தொக்க துன்பமு-முக்கவன் பிரினை. (6)

பரிய மாதவ-னெரியி னுலை
கிய நீயெர்-மருவ யிழ்ஞன். (7)

அரல மாயா -னிசியி னுழைய
வசைய வானகூ-துசிக ணுழ ணுன். (8)

கூழ ஞனா -மாழ- ணுனடி-
கூழ ஞன்பிற-வியி- ணுனகொ ர. (9)

உலாக்கு மாதவ-முரைத்திரு லிவன்
வினிப்ப தென்னெனச்-சுரந்தரா ழனர். (10)

வேறு.

கம்பாநதியைக் குறித்திசைத்தா னெனவெங்கோ னென்ன னினன்பின் னன்கு சென்னி, தம்பாதகனைக குரித்தாலென் முங்கயர்ந்தான் தகக்கிருது கனிய கூழ, யெம்பாதகனைக் குறித்தாலென்ன் முளத்துண்ணாந்து வஞ்சகனு யெய்தியன்னு, னெம்பாதகனைக் குறித்திறைஞ்சி யவன் முனிவ் நன்மறவிட வேடத்தன்றே. (50)

வேட்வடிவுடைப் புலவன் கண்ணுவன்றன் றிருவடி நில வீழ்ந்து போற்றி, நீதிகவப் பெருமானே யானகன்று வருழளவும் நெறியிற் காத்துக், கேடுபடா கடிமேற்குத் தாவேணு மென்றொருகை னினைந்தவா னைத், தோடவிரு தய னளித்துச் சுவர்க்கநீலை பெற்றிருந்தான் றுணிவி லம்மா. (51)

பின்னரு யிவ்வினித்தருளுஞ் சுரிகையினைப் புரந்தரு
ணரு மெற்றியாலே, யன்றரிய கண்ணுவனு மஃதே சிக்
ரு தயனுகி யாரிந்தானக்தா, வென்றிதரும் புயந்தனன்
றி நமதென யாதேனு மிடைந்த வன்பி, னெனன்றை யனை க்
கலமாகக் கொடுக்கவவர் விடனியாய முறுவலொன்ற.(கச)

பின்னுமனைதர் பரிந்தருளாரும் பான்மையினு லறன்மற
ந்து வுபாயமகவை, டன்னேயெடுத் தங்கையினேற் றரித்தன
யுற் றிவைத்தியப்பு தகர்ந்து தெரிந்தச், சின்னலுறுஞ் சினங்
தா வய் யபிர்களால வெயிர்தானங்கித யம்பாவ, மன்னி
யது கவிமாரிந்து பிறரிமனேயி னலங்கவர்ந்து மயங்கி
னனே. (கஉ)

பெரு நிவழியின் மலம்படுத்து தாமமதி வெகுளியைய
ரு பிரு பொங்கி, வெறிகடந்து பிறர்பினை பரிந்தனிட்ட
கெழுத்து மதுநுகர்ந்து பிரமாகார்த், தறிவழிந்து பல்லோ
ரு நிமதங்களவர்தம பிக்குரையுக் திரிந்தாரைங்கு, வெறிகமு
ந மதயன்மையரனருளாற் பிரபிரித் தறிவினோர் நவெருந்
தெரண்டனமார். (கக)

"திருக்கோவன் மாதகரத் தனைந்தாண்டு செறிந்திருந்த
செயிர்தீர் மாண்ட, கருத்தாரந் தவமுனிவர் கணம்புகுந்து
பலனிற்றிறையுகிக் கனிவாலென்றன், பொருப்பான
பலம்வெதலியு மெறிபெமக்குப் புகலுமெனப் பொற்றவன்
னுர், விரித்தோதாது முறைமுறையினறங் தரந்தங் குய்தியி
னை விரித்தோர்ந் தெரான்வார். (கடு)

கொலைகளவு கட்டாரமம் பொய்யென்னும் பஞ்சபாதகங்
ளிகாண்டோரு, மலியு *முதுக்குறைதக் குரவோர்க்கிடை
ஆறு புரிந்தவரு மடிவில் பாவத், தலிறினும் தமனியப்
பூதரங் குனித்தான் சிவலிங்கத் தருச்சித்தேத்தத், தொலை
யுமிது நிச்சயமாதலஞ் லீண்டிவையீயுக் துணிவாயென்றார்.

*முதுக்குறை=போதிவு.

முனிவரரு ணெறிவழியே திருக்கோவல் வீரட்ட
முறையிலரரா, தனிபுரிந்து தம்பெயரரும் கண்ணுவிகர
னெனச் சங்கரனைத்தாபித், தினிதிலிங்க மூர்த்தியை யர்ச
னை புரிந்தான் சிலகால மியல்பின்பின்னர்க், கனிவினெடி
மெம்மிறைவ னெங்கெழுந்தருளினைசெயக்கவிழ்ன்ருனன்றே.

சிவபூதத்து வீரட்டமணிகண்ட னிருவருளாற் செ
யிர் தீர்ந்திடுக, தவமடைந்து முனிவனுய்ப் பலரும்மு
றிந்தவினைச் *சகரநீதிப், பவமகத்து மெய்ஞ்ஞானப்
†பாரावாரத்தடைந்து பணிவாய் நீண்ட, வவிரொளியுட்
களங்கமிலர் நிறைமதியோ டெளிர்த்தலன் கண் ணுவனரு
காமால். (கஎ)

வெறு.

சூதனிவ் வண்ணம் பலமுறை வழுத்தலும் பெரிது
காதல்சேர் கருத்தொடு முகமலர் மலரத்
தீதிலாக்கர மலருங்கள் குவியமெய் சிலிர்த்த
வேத முங்களி யோரு முதிர வவனுவந்தான். (கக)

வெனி லாதவன் கூடச கூட மெய்யெனுங் கருதி
வான ளாவிய தெம்பெரு மானிவன் மரியதண் வாவி
யான தீம்புனற் கிடைத்தன வாவலிற் சோறும்
கான வேணியன கருணையங் கதைபழு துண்டான். (உ0)

கனிந்து மாதவி கணைபின்னும் விளவமும் முனிவன்
அனந்த சித்தரந் தானமும் பாவமு மகலவி
ழ்ந்தெ வொன்னல ரெருந்தெகய் வீதன்றி முனிவ
வினைந்த வின்பமெ நருங்கணை கெளென வழுத்தும். (உக)

தூக்கு நீண்பழுஞ் செல்வமு மாங்கவ் தான்று
போக்கு நற்கருமம் பாவமும் போக்குமெய் வியப்புத்
தேக்கு மிக்கதை சீர்கள கூடவெ வென்றே
சூக்கு மப்பொரு ளுணர்ந்தருள் சூதனுஞ் சொல்வான். ()

கண்ணுவச்சருக்க முற்றிற்று. ஆ உக.

*சகாரம்=சகரமெனக் குறுகியது. †பாரावாரம்=கரை.

தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கம்.

* பூக்கொன்றை மதிநதியும் புனைசடைசேர்திருமுடியும்
பொருவின்மூன்று, நோக்குஞ்செம் பவளவிதழ்ச் சிறுமு
றுவ றீகழ்முகமு நொய்தினஞசு, தேக்கின்ற மணிமிடறு
மான்மழுசேர் திருக்கரமுஞ செழும்புலித்தோ, லார்க்கின்ற
வீடையுஞசே வடியுமுனி யுளத்தெழுதி யறைவதானுன்.

இந்திரனே முதலான கடவுளரை யிடர்புருத்தி யெரி
யிற்சிறி, யதகன்போ லுயிர்வவ்வி கிருதியமர் தொலைத்
தலைசூர் வருணனழிச், சிதறுவினைத் தனிகலக்கிச் சதாகதி
போற் றிரிந்துநிதி செல்வங்கொண்டு, புந்தியிடை யீச
னுக்குஞ் சினங்கொளுத்து மோரவுணன் பொருவிலாதான்.

கடுங்கால கேயர்குலத் துதித்தமறத் திறலான கறுத்த
நெஞ்ச, னடுங்காளவிடமணியசூரியசக்கரனென் பானவனீ
யன்ஞன், கொடுங்காமக் குடும்பிசுதன் றனைவேண்ட வரீ
தடையுங் குணத்தினாலே, நெடுங்காலந் தவம்புரிந்தான்
கமலயோனியைக் கருதிநிலத்தினன்றே. (கூ)

இவ்வியற்று மரியதவத்தினை + துதலிமகிழ்ந்தயனுமிசை
மர்தோடுங், கவினெனின மிவர்ந்தடைந்தா னவ்வமையி
கடிதெழுந்து கழலிற்றுழ்ந்து, புவனமெலாம் படைத்தளி
க்கும் பிதாமகனம் பெருமவெனப் போற்றவின்றென், றவனெ
டிது மகிழ்ந்தனமிங் கினியுனக்கு வரமேது சாற்றுவென்
ரூன். (ச)

---

* தைவீகன் என்பது தெய்வீகன் என மருவியது. தைவீ—தெய்வீ.

போதனுரை சென்னிபுனைந் தசுரோ னிவைபுகலும் பொருவிலாத, வேதமொழித் திசைமுகனே வியனடல்கூ ரிருமதலை வேண்டுமென்ன, வாதரவி னவ்வசுரற் கவ்வ மே யணக்கிரதித் தடைவவோர்ந்து, தாதுகமழ் மார்போய் சொற்றிடு மனேவிக் கிருபுதல்வர் சாராரென்று. (ரு)

* அர்சவனத் தீரவுணர் கன்னியர்கண் மிருகண்டனடி யைப்போற்றி, யிருபுதல்வா தங்களுக்குண்டாம் படி பெரு மிருக்கின்ற மொழிலன்ஞரைச, சரசமுட னீமணந்து குறி த்தபடி மைந்தர்சுகஞ சார்வாயென்றே, பிரசமல ரவனுரை த்துத் தன்னுலகிற் பெட்புடனே போயினனால். (கூ)

* வஞ்சனேகோ வகையென்னு மேற்குறித்த கன்னியா பால் வதுவைமேவண்டிக், கிஞ்சனுரைத்தவை புரைத்தசூரிய சக்கர னிடத்திற் காதன்மீறி, விஞ்சுமலர்க் குழன்மாதர் கடிமுறையிற் சேர்ந்திடவு மீளி' நெஞ்சன், பஞ்சமலர்க் கணேதனக்கே யியக்காகிச் சுரதமலி படிந்திட்டானே. (ள)

* இம்மாத ரிருவர்கண்முன் சிறுபருவ வினேயாட்டி லிருந்தவஞ்செய், செம்மாண்பு சேருமிரு கண்டுமுனி பூவ னத்தைச் சிதைப்பவக்கா, னன்மாதவன் பூசைக்கலடெடுக்க வினைவின் வனகண்ணும் வேதச், சொன்மாண்பு சேர்பிரம சாரி யிருவருங்கண்டு துணுக்கமெய்தி. (அ)

* வேறுவனஞ் சென்றவர்கண் மலசெடுத்து வ்ருமுன் னேவி மலன் பூசை, கூறுமுனி முடித்திடவும், பின்வந்த கீடர்முகங் கொதித்து நோககி, மாறுபடுஞ் செயலுணர்ந் து ரீவிரந்தவரக்கியர்க்கே மைந்தராகி, வேறுபடக் கடவீ ரென் றுரைத்தனன்கா லனேவேன்றேன் மெய்ப்பிதாவே.

* அச்சாபங் கேட்டலுமெய் நடுங்கிமுனி யடிமுடிக்கொ ண்டைய யங்க, ளிச்சாபந் தணந்தடைய வருள்கவென

விமயவண்ணஎழிலையாள் பாகன், மெய்ச்சரபக் தரப்புவி
யில் வேதியிடை பசும்புரவி மிசையே வெற்றிக், கைச்
சாபத் துடன்ரேன்றும் வீரனே நுமர்கள்வினை கடத்து
மென்ரான். (கo)

அதவுரை கேட்குமிரு பிரமசாரிய நிரூடியடிணையைத்
தாழ்ந்து, சிந்தைகொந்து—விபினமடைந்தருந்தவத்தா லு
டலிவிடத் ×திரணம் வென்றி, மந்தரநேர்புயத்தவுணன் ம
னவியர்கள்வஞசனைகோவதையென்பார்தம், முந்தியிடைக்
கீரீவுருப்பெற் றீரைந்தா வுறுமதிக +ளோவுங்காலை. (கக)

மலரவன் முன் சொற்படிக்குச் சூரிய சக்கரன் மனை
யார் வயிற்றினின்று, விலகொளி சேரிரு மதலீ யுலகட்
ருஞசண்ட மாருதமு மினனன், மலிபொறி யூழித் தீயுமு
ருவின போலங்குதித்தார் மதிபோழ்ந்தன்ன, வலகில்சுடர்
மழுங்கு நகைமறலியையு முயிர்கவருமடலினீரார். (கஉ)

அன்னவர்கள் பெறுகாமங் காரண்டன் வல்லூரனுகு
மன்னர், மன்னுணர்வி னிளம்பால வயதிலே மலரவனை
வருதிந்தேத்தித், துன்னரிய பெருந்தவத்தைப் புரிந்தா
ரங்கவர் திறமை சொல்லற் பாற்ரே, முன்னிலமும் பொ
ன்னிலமுந் தன்னிலமாம் படிமல்கு முறையினுரே. (கங)

× பதங்கனெவெங் கிரணத்தாலுருப்பமலிமுதிர்வேனில்பட்
ந்த காலில், விதகங்கொள்பஞ்சாக் கினியிடத்துஞ் சீதளத்
தா லுயிர்வீங்கவும் வியன்கார் காலத், திதம்புகா+வழாறிடத்
தும் மிருந்துலர்ந்த சருகருந்தி நன்னி னேகா, மதம்படுமைம்
பொறியடக்கி யுறுசயனந் தரையாகி வருந்திச்செய்தார்.
(கச)

—விபினம்—வனம். × திரணம்—ஆன்மா. + ஓவும்—ஒழியும்.
× பதங்கன்—சூரியன். +வழாறு—நிறைபுனல்.

வருந்திநின்று செயற்கரிய வலியதீவிஞ் தினைப்புரிந்து மலரோன் றன்னை, யிருந்துயரந் தவிர்த்தருளக் கலிஞான த்திருமகளோ டெகினத் தேகிப், பொருந்தியருள் வாயி ன்றே யுன்னுதிலு மவ்வமைதி பொருவிலாத, வருந்தவஞ் செய் மாட்சிமையார்க் கருளுமவா வுடனடைந்தா னலரின் மேலோன். (கடு)

அகத்திலுறு தியானத்தின் முறைமூன்ன ரினிதடை ந்த வயனைக்கண்டு, மிகுத்த மகிழக் கடலாடி மலர்டியில் விழுந்து விழுந் திறைஞ்சி யன்பாற், பகைத்ததுயர்க் கஞ மெல்லாம் படந்தரிக்குந் தவக்கிழமைப் பாலர் வேதந, வாகுத்துரைக்கு முபநிடதப் பொருணெறியாற் செல்ல யனைத் துதிக்கலுறலுர். (கசு)

உருத்திரமா தவரிருவர் பூவாமுன் னென்செய்வா ரென்னவுன்னித், ‡தரித்திரியி லுயிரெல்லாம் படைத்தவர்கட் களிக்குமுதற் சதானந்தேச, வருத்தமுறீ யடைந்தவர்கா ப் புரந்தருள வாங்கடையும் வாணி கேள்வ, கருத்திருந த படிமுடிக்குங்கருணை*வரு ணலயமேகமலத்தேவே. கஎ

எனவிவர்க டுதித்ததுதிக் கயனுவந்து நீர்வேண்டிற் றென்கொ லென்ன, வனையவருந் தாழ்ந்திறைஞ்சிக் கந்த ருவ ரியக்கர்சித்த ரமரர்வென்றி, மனிதர் பலர் கின்னரர் கிம் புருடர்சா ரணரவுணர் மற்றையோனி, தனிலுடையா ரெவராலுந் +தபுவாதவரம்பெருகத்தருகவின்னும். (கஅ)

இகலுறநன் கியற்று பல வாயுதத்து மழியாத வரபு மெங்கட், கமகிழ வருள்கவென வவ்வரமே யயன்பாலித் தகன்றன் பின்னர்ச், சகமுழுதுந் துயர்கூர வருந்தும

---

‡ தரித்திரி—பூமி. * வருணலயம்—சமுத்திரம். +தபுவாத—கெடாத.

தீதுவெனத் தாழ்விலாது, திகழ்வரத்தாற் காரண்ட வல்
லூரர் கொடியதிறற் செயலிற்புக்கார். (கக)

பிரமநிட்டை யகத்தையுஞ் சாந்தையுந் *தாந்தை
யும் பெரிது வேள்வி, புரியுமுதல் வருணையும் பொடி
யாக்கி மகஞ்சூறை புரிந்துமாகச், சுரர்சுவர்க்கீ வநர்திமை
யுந் தடிந்துதூணித் தயித்தியரைச் சூழ்ந்து பொல்லா.
வெரிய்வுண ரிவ்வண்ண மூவுலகுங் கடுங்குறும்பே யியற்றி
நின்றார். (உ0)

வேறு.

காரண்டனும் வல்லூரனு மிவ்வாறு கறுத்துப்
பாரண்ட முடுங்கும்படி புரியப்படர் துயரங்
கூரண்டர்கி ரண்டங்கொரு குழுவாகி யடைந்தார்
பேரண்டம ளிக்கும்பிர மன்பாற்சர்ண் பெறவே. (உக)

சரிணையமல ரயனைப்பெரும் தருநீழலில் வாழுஞ்
சுரர் நாயகன் முதலோர்பலர் துதிகூற மகிழ்ந்தே
வெருவேலென வருணன்முகன் வரலாறது வினவி
யரணியமை யவர்தங்களுக் காமோருரை யறைவான்; (உஉ)

*பன்னுட்படுந் தவமாற்றிடும் பண்பாலவர் தம்பா
லென்னுற்பல வரநதந்திடு மியல்பாற் கொலு மியல்பா
லுன்னலுகை யான்வேறினியுன்னுவகை சென்று
முன்னுன்முறை போன்முன்னவன் முன்னேயிது மொழி
வோமம். (உங)

தீளங்கிரொன×வாதித்தர்க டொகுதித்திர ளோடும்
விளங்கோதிமன் கைலாயம திடைமேவினன் வல்லைக்

---

* தாந்தர்—தவஞ்செய்வதா லுண்டாகுந் தின்பத்தைச் சீவிப்
பவர்களாகிய முனிவர்கள்.

× ஆதித்தர்கள்—தேவர்கள். [அதிதியின் புத்திரர்.]

களங்கூர்கெழு மணிமேனிய னெடும்பேர்ரிகல் கருது
தளங்காவலி யசுரேசரைச் சாய்க்குந்திறஞ் சமைந்தே. உச

வேறு.

அக்கைலை வங்கமலை யாத லாலோ வரனணிந்தபொடி-
யினிற மவிர்தலாலோ, செக்கர்புனை யவன்சடிலஞ் சே
ர்ந்து சேணிற் திகழ்மதியி னிலவுலவிச் செறிந்ததாலோ,
முக்கணுடை யவன்முழுத்தசீர்த்தி போல மூதண்டகட
கமெலாம் வெளுத்த நாணுட், புக்கும்வலி யுளக்கணங்க
ணெறிதோன்றுது புராரிதிரு வருளா னேமற் புகுந்தன னென
க்தே. (உடு)

* இனையமலை தனிஞப்பணிரவி யாதி யிருஞ்சுடர்நா ணெ
ளியுமொப்பி லெழில்சே ருச்சி, நவினிலைகொள் காப்புட
னே காப்புக்கொண்டு தகமமுலா மணிக்கற்றை தரித்தகோ
யி, னினைவினுக்கு நிண்ணயித்த லிலதாய்த் தாமே நிகழ்ந்
தபல சுற்றாடு நின்றிலங்குந், தனிவினோமா சகன்றியாரு
ங் கொள்ளத்தாமே சூழ்ந்தமைந்த நவமணியின் றொகை
சேர் மாடம். (உசு)

அன்னமணி மண்டபத்து ளமைந்த சாம்பு நதபீட
மிசிதம்போ லவிர்ந்த வந்த, மன்னுமரி யாதனத்தி லிரு
ந்த வெம்மான்வினைந்தவிறற்கஞ்சுகமங் கியானைதோலோ,
பொன்னவிர்பஞ் சானனத்தின்வடமோ வென்னப், பொலி
ந்தனவாங் கரன்பாங்கர்ப் பொருந்துதீதின், மின்னிடை
யாண் மலைமகளோ வாணிதானோ வேணியுழு புனன்மீ
ந்றுளோ போலும். (உஎ)

வெண்புனல்போன் மலிகைலைத் தடத்திற் றுதவிரிந்
த கயி ரவநீல மிரண்டுமாங்கோர், தண்பொலியு ஞாலத்
தி லமருந்தேந்றற்தனைப்போலுந்தழனிறத்துத் தடந்தோ
டன்னல், விண்புலங்கண் டளவுமக மேருக்கோலி வில்லாக

வளைத்தவனுமினேர்க்கான், மண்புலமே முதலான வண்ட
மெல்லா முயிர்த்தவளுங் கைலைதனில் வதிந்ததம்மா. ௨௮

நுவலரிய காட்சியொடும் பொலிந்து சிற்ப நுணித்து
நுணித் தறிமயனுவலற்கெட்டாக், கவின்மலியம் மண்ட
பத்துண் மலங்க ஊர்த்த கணத்தொகுதி புடைசூழக் கை
லக்காவல், விதிதமணி மௌலிநந்தி ×சார்ச்சியோச்சவியன்
கொளழு கொழுகவுமை சகிதனுகத், தவிசிலிருந்தனன்பொ
லியுந் தவத்தோர்க் கெட்டாத் தானுவவ ணவ்வமைதி யம
ரர் சார்ந்தார். (௨௯)

உம்பர்புகுந் தணிவாயி லாளர்க் கோத வுற்றவர லாறி
னையங் கவர்களோடி, யெம்பெருமாற் கறிவிப்ப வருணி
றைந்த வெந்தைவர விடுகவென விமைப்பினெய்தி, யம்ப
ரை விடவேகி யன்பி னுலே யருஞ்சூறை கொருமலர்போ
லயன்முன் னேர்கள், வம்பவிழுந் தருமலர்க்கண் மழையி
ற் பெய்து வள்ளலடிக் கமலமதின் வணங்கினரே. (௩0)

வேறு.

அடியொழி மரமென முறைமுறை தொழுதா ரழுது
ள முருகினர் விழிதுளி கொளமா, லுடல்புள கெழவினை
யுறுதுய ரலைசூ ருதகிகள் சுவறிட மகிழுத கியினர், நடமது
மருவினர் காமுயர் சிரமே னகைமுகிற் சலசம தெனநணு
கினர்தீ, விடதுக நிறையுறு துதிபலமொழிவார் விதிமுத
லமரர்கள் கணமினி துறவே. (௩௧)

† பிரணயர் வினைகெட மலிதிரு வருளே பிரசம தென்
வடி யவர்புகு மலரோ, பிருள்படு மிதயம திருள்கெடு மொ
ளியே யிமவரை மகண்முலை புணர்மணி மலையே, மருமல
ரடிகணே மதனுறுமனலே வழிபடு மதலைதன் னுயிர்பரி யர
ணே, திருமலி கைலையி னிலையெழுசுடரே சிவசிவ ஹர
ஹர சிவசிவ சிவனே. (௩௨)

†பிரணயர் — அன்புள்ளோர். × சாஜி—பிரமிப்பு.

மறலித னுடல்கெட வுதைதரு சரணமருவலர் புர மெரி யெழவெழு நகையா, யறிபவ ரறிவினி லறிவெனு மறிவே யருமறை முடிவினி னடமிடு பரமே, நெறியுல கருள்புரி யழிவிலெண் குணனே நிருமல வொளிகண் மூன் றருளுமுக் கணனே, தெறு $மிர சதமலி வசிமணி மலி யே சிவசிவ ஹரஹர சிவசிவ சிவனே. (கூ)

வழிவழி யெமர்களு யடிமைகொ ளிறையே வ்லிதெ ளி தளதில நெனநிறை நிறையே, யழிவற நிலைபடு முழு முத லரசே யகிலமு மிடனுடை கருதருவெளியே, பிழை யற வெமையினி னினதருள் புரிவாய் பிறிதொரு துணை நெறி யறிகில மமுதே, செழுமதி முடிபுனை கையில வு றைவோய் சிவசிவ ஹரஹர சிவசிவசிவனே. (கூ)

இவ்வண மிமையவர் துதிகொடு பணிய விறையவ னருளுட னவநொடு மொழிவான் செவ்விதி னுமர்குறை தவிர்படும்லகையைச்செப்புவ மெனவயன் முதலியவிபுத, ரவ்விய முறுமன துடனர னடியிலகமிக மகிழ்வுடன் முறை முறை தொழுதே, தெவ்வர்கள் கெடும் வகை யெவ்வகை யாமோ தெரித்தரு ளெனவிறை தெரித்திட லானன். (கூ)

* கமலநீ யருள்சுதர் களிலொரு பிருகுக் கதிமுனி யுத வியகவிதரு சுதனும், விமலம துள §பிரசுரனரும்விஞ்சை விதங்களு மறிந்தசு ரர்க்கினிதாக, வமலமி றைழில்பயிற் றிடுமனமச் சனுமா யமைத்திட வமைந்தவர்க் கானசொற்றி ட்வுந், தமருடன் குழுமி விண்ணவர்க்கிடையூறு தரவிம்ம யவொதிர்த் தவர்களைச் சதித்தார். (கூ)

$இரசதமலை—கைலரசமலை. [இரசதம்—வெள்ளி.] §பிரசுரன்—

* தானவர் சூலிஞ்சரான்மெலி வடைந்தே தபனன் முன் னிருளென வொடுங்கவும் வெள்ளி, வானவ னதிங்கி ரங் கியமீனத்துடனே மாயையென் றுரையெழில்வனிதை ய டனக்கு, மீனகே தனன்கலே முதலிய மாயாவிசைகள் பயிற்றுவித் திச்சையின்படியே, கானகந் தவம்புரி காசிய முனிபாற்கவருதிமருடிமெய்க் கலவியையெய்ரூன். சுள

* காசிபன் றனைவெள்ளி கழறிய படியே கலந்துசூரனை முதற் காதலாப்பெற்று, டேசிக ஜாயிலப் புதல்வர்க ளிடும்பை செய்வது தேர்ந்தெவர் செல்வமுங்கொண்டே காய்சினத் துடன்பல கடும்வினை புரியக் ககனமோ டவனி யுங் கலங்கினறுரைப்ப, மாசறு தவபிரு கந்தண னிரங்கி மகன்மகன் சூட்சியென் றவன்றனை மதியா. சுஅ)

* உன்னலும் பார்க்கவன் பிருகுமுன் னடைவுற் றெ ள்ளிய தீரடி பணிந்தெதிர் நிற்ப, வன்னவன் றனையுறுத் துங்கினுக் கிடையூ றமைவுற வசுரருக் கருளினை யாமா, லென்னலும் புகருமுன் னியமித்த படியே யியற்றின னெ னவிறு மாந்தரை செய்தான், சொன்னவச் சொன்முனி கேட்டுளங் கொதித்துச் சுக்கிரன் விதிர்ப்புறச் செல்லுவ னம்மா. (சுக)

* தவஞ்செறி வேதியர் குலத்துதீ யுதித்துஞ் சாந்தம துடையரற் கோளெனக் கருதித்தும், பவருசெறி தானவா குலம்வலி பெறவே பண்ணவா முதலினோர் செயுநன்மை பிறவே, யுலஞ்செயும் வினைசெயப் புகுந்தனை யுனக்கியா னறைந்தநல் லுமைமறுத் தவமதிப் புரைத்தாய், நவஞ்செ றிந் திடுமுன்றன் வழியிலன் னவர்கண சித்திடு வாரென வுவிற்றிய பின்னும். (சo)

* அலகில் வெம் பவம்பசுத் தோல்கொண்ட புலிபோ லமர்ந்துபன்னட்புரிந்தாயந்தப் பவத்தா, லிலகுமெய்யொ

விகெடக் ×கார்ப்பட ரடைவா யென்றிவ் வீரிரு முகத்தவ
ன் மதலை, சலமுடன் றுதைசொற் புகரவன் கேட்டுத் தள
ர்த்துள நடுங்குமுன் றுழ்ந்திவை சாற்று, முலகினிற் றச
வரு மாயவ னெடுக்க வுரைத்திடு மடிகளுக் கியாரெரு
பொருட்டோ. (சக)

* ஏன்றபல வுரையெடுத் திரைத்தசல் லியனை யிதை
யமன் புறத் தழி யெழிலிக ழாறுந், துன்றிய முகருகன்
றூறன்றிய சருனைத் தொலைத்திடக் காலுனைச் சுளித்திடு
மதற்பின், மின்றிகழ் வரதி பழிந்துசெவ்வேளை விரூப்
பொடு தவம்புரிந்தவ னருளாலே, யுன்றன்மெய்வினைகெ
வொள்ளிய ஞவா யுரைத்தவர் கெடுவிக்கு மொருசுதன்
பெறுவாய். (சஉ)

* அஞ்சலி யெனப் பிருகறைந்திடப் புகருமவீணிரிந்த
றைதுயரடைந் திருந்தனஞ், கஞ்சநும்மிருந்துயர் கெட
வுமுன் னருளுவீ கந்தனுமாயை தன் மைந்தர்கள் செயுமா
ல், விஞ்சைவெம் போரறிந்திவ ளவுமிமையோர் மேவுறக்
கொளுத்தினன் வெள்ளியென் †றெள்ளி, வெஞ்சினங்கொ
ண்டுமோர் சாபந்தந்திலன்முன் மெய்ப்பிரு குரைதுயர்
மேவினனென்றே. (சஙு)

* காசிபன் சுதர்வலிகெடப் புரிந்தெவருங் கைதொழ வி
ருந்தனன் கடம்பனு மசுரர், தேசிகனுகிய புகரஃதறிந்து
செப்பியகாலமீ §தொப்பியதென்றே, காசியி னுடைந்துயிர்
காகினியாடிக் கந்தனே நாடொறும் வந்தனைபுரிந்தே, மாச
றுந் தவஞ்சுரரா யிரவாண்டு வதிந்தினி திருந்தனன் மற்
றவை கேண்மோ. (சச)

× கார்ப்படர்—மேகரோசம். † எள்ளி—இகழ்ந்து.
§ஒப்பியது—பொருந்தியது. /உளவிழைவினை--உள்ளவிருப்பத்தை.

* வெள்ளிசெய்த்வத்தினை யறிந்தகங் குமரன் விருட் பொடு மயிற்பரிமிசைத் தெய்வயானை, வள்ளியோ டெழுந் தவன் நவத்தின்முன் னணுகமந்திரியறிந்தெழுந்த வனடி வணங்கி, யெள்ளிய பிறகவள் எலித்துதிக்க வுகந்தெ ழிற்சேயும் புன்னகை கொடுவிருப்பை, விள்ளுக தருது மென் றறைந்திடச் சுங்கன்மெய் புளகெழ /வுளவிழை, வி ணவிரிப்பான். (சடு)

வேறு.

* ஐயனே யெனைமுந்தை நாளரக் கர்க்கமைச்சனுய் விதி த்திடும் வகையாலே, வெய்யதானவர்க் காகிய வினையம் வி ளம்பினே னன்றி மெய்யறியேனே, மையுலாவிய மனத்து மானுடர்போல் வருந்துகின்றதோர் பெருந்துயர்வாட்டித் துய்யமெய் யெனக்கருளிவல் லசுரர் தொடக்கதற்றெனத் துணையடி தொழுதான். (சசு)

* தட்டராகிய நிசிசர ரொடுங்குஞ் சூட்சிமுற்றுமவுனி நியமித்து, மிட்டமாயவர் குலவிர்த்திக்கிதைய மெண்ணி ச் செய்தனே யியல்பலாததனும், கட்டமெய்யினி லெய்தி யபின்னும் கருணைகொண் டொர்சொற் கரந்தனையவர்க, ணட்டமெய்துரு வகையதுசுரர்க்கர் நாளைமைந்தவா றெ னச்சொலி நகைத்தே. (சள)

தொழுதிடுகர்க் கறுமுகன் சொலுமிவணிதோ மிலோர் மகமியற்றுதி யதனிற், பழுதிலோர்சுதன் வரும்பிருகு மூன் சொற்படி செய்விக்கு மெய்படர்துயர் கெடநீ, வழுவி லொள்ளிய ஞகிமுன் போலவானவர்க்கு மாற்றல ர்க ளாய்வருவோர்க், கொழுகுவாயுண்மைத் தீபம்போலெ ன்றே யுரைத்துச்சென்றன னுடம்பிடி முருகன். (சஅ)

* பின்பநாவிலான் பிதாமகன் தன்பாற் பெட்புட னடைந் துளைத்திட வவனு, மன்புகொண்டுகாசிப்பதியடைந்தே யருமகக்கிரு துஞற்றிட வதனின், முன்பு கும்பசம் பவனுமிவ்வாரும் மூளைத்தனன் கொலோவெனக்கண்டோ ருரைப்ப, வின்புமீக்கொளோர் சுதனும் வந்திதழுந் தானி ரு விசும்பவனியு மெங்குங் களிப்ப. (சகூ)

* கண்டு காப்பிய ஞனந்தக் கடற்குக்கரையைக் கண் டிலனு யிருகரத்திற், கொண்டெடுத்து மார்பிணைத்து மோ ந்துச்சி *குமரன் றந்தி டென்குமரனே யென்று, பண்டொ டித்த வாரணமு தற்பயிற்றிப் பாவகி பதம்பர சிடவிடித் தான், எண்டொடுத்தி டாவிருந் தவமுஞற்று மெழிற்சுத ன் முனமெய்தினல் வேளே. (நிo)

* மைந்தநீ சிறுவயதினி லெண்ணே மனங்கொண்டி யாவை மறந்தனையுன்போல், நந்நலில் தவஞ்செய்த வருள ரோ வென்று நாயகன் விற்றிடக்கேட்டிச், சுந்தரப்பத மெழுந்தவன் வணங்கித் துதித்துநிற்க முன்விதித்தலே குட் டுங், கந்தனன்புடனேக்கி வேண்டினவைகைக் கழற வீகுவன் கட்டுரை யெனவே. (நிக)

* எந்தநாளினு முன்றனே நீங்கா திருந்துநற் றவமிய ற்றிட நின்பேர், தந்தெனக்குயிர்க்குயிர்தாங்குகனே சமய மி தருளெனவு மையளித்த, மைந்தன்வெள்ளியின மைந் தனைக்கருணை மாரியாட்டியே நினைமுன் யாண்கவிக்குந், தந்தையு நோற்றிடுந் தன்மையாலுஞ் சாரவெனபெயர் வேண்டியதாலும். (நிஉ)

---

* குமரன்—சுப்பிரமணியக்கடவுள். 1. ஆன்மாக்களுடைய அஞ் ஞானத்தைக் கெடுப்பவன். [கு—குற்சிதம், மரன்—கெடுப்பவன். 2. மரித்தல் இல்லாதவன். [கு—இல்லாமை, மரன்—இறப்பவன்.]

* அகநிரம்பிய வன்புட னெனீ யறைந்திடும் பெயரே
யுனக்கணியாய்க், குகனென்றே னிடவென்று கம்பாலுங்
குவலயத்தினுங்குலவுகவென்றே, யிகலுறுஞ் *சிகிவாகனன்
கூற விருந்தவக்குகமுனிவ ணுலுங்கண், முகச்சோ ருக
மலர்ந்திடத் தெவ்வன்மொய்ம்பு நீக்கொளிச் சுதனருள்
குவனுல். (நிகூ)

* இனையதன்மையினுற் கந்தன்பாலே யெய்திநுங்கடின்
பிசைத்திடுமென்று, நனைமணங் கமழ்கொன்றை வேணிய
னுரைவிற்றத்தாழ்ந்து கேட்டயன் முதற்புலவோர், துனி
யகன்று நற்கைலையை யகன்று சூர்தடிந் தவன்றன்னேம
கூடந், தனையடைந்து வேடா டலைசூடிச் சரண்புக்கோர்க
ளைச் சண்முகனெக்கி. (நிச)

வேறு

* அடைக்கலமாக நீரடைந்த பான்மையைத்
தலைப்படா துரையுமென் றருளிற் சமற்றலை
மடற்படைச் சூர்முதலள விருனவர்
கெடத்தொடு ×முடம்பிடி கிளருங் கையனே. (நிடு)

* ஏயிய மயிற்பரி யிறைவகான் மறை
கூறிய பரற்குபதேசங் கூறிடு
மாறுமா முகத்தகல் லடியர் தீவினை
நீறுசெய் வித்திடு நிமல சேடதியே. (நிசு)

* "எனப்பல துதியெடுத்தியம்பிப் பின்னரு
மனைத்துல களித்திடுமி யனையாதியோர்
மனத்துய ரளிக்கும் வல்லுர காரண்டர்
னினத்தலைத் துரும்பெனக் கிரிந்து துன்புற்றே. (நிஎ)

---

*சிகி—மயில். சிகை—சூடி அதனையுடையது.
×உடம்பிடி=வேல்.

* கண்ணுதற் பரனிடங் கழறுதுங் களபா
வண்ணமுதற் பதமறி ஞான மோன்புசே
சொண்ணுதற் கருங்குக முனிவனுலிட
சொண்ணுதற் கின்றியே யுய்குவீ சென்முன். (இ அ)

* அவ்வுலா கேட்டயா மையநின்பதஞ்
செவ்விதா யடைக்கலஞ் சேர்ந்தனங் கொடுங்
தெவ்வர்கள்கெடும் வகை சிந்தை செய்கென
வவ்வவர் குறைசொலி யடிவணங்கினர். (இக)

* மணங்கமழ் நீபமார் மாலைமார்பனும்
வணங்கிய வயனுடன் வலாரியைக் குறித்
+தணங்கியற் றருவரை யழிவிப்பாம்வலி
யிணங்கிய மனத்துட னேகுமென்றனன். (கூ0)

* அந்தகல் லுரைசெவி யடைப்புமுன்னரோ
சிந்தின பகையெனச் சிந்தை மீக்கொள
வுந்தின களிப்பொடு முந்திவந்தவ
னிந்திரன்முதற் சுரரிறைஞ்சியேகினர். (கூக)

வேறு.

* அன்னவ ரகன்றபின்ன ரறுமுகத் துடனேதோன்றி
முன்னவர் சூரற்கொன்று முகுந்தனை யாதியோரை
நன்னயத் துடன்புரந்த நவிலருந் தன்மைபோல
வுன்னின னகத்தி னேங்கு ஈகங்களி னுறையுங்கோவே. ()

* ஓர்ந்திந்த வாரு மென்பதுளங் கொடிமூருகன். பின்னர்க், கூர்ந்திடுந் தவத்தின் மிக்க குகமுனி தனிவினித்தே,

---

*தத்பதம் என்பது தற்பதம் என்றுயிற்று. அதுவென்னும் பதத்தான் உணர்த்தப்படும் கடவுள் என்பது இவ்விடத்து அர்த்தமென்க.
+அணங்கு=துன்பம்.

யார்ந்திடோர் ழ்கலியற்றற் காமிடங் குறியாயென்னத், தேர்ந்திடு முனிவன் செவ்வேள் சேவடி முடியிற்சூடி. (சுகூ)

* அடிகட்குத் தோன்றுதுண்டோ வதனியான் சொல்லற் பாற்றோ, படிகட்கு மண்டங்கட்கும் பரிவுள்ள தாயாய்வந்த, பிடிகட்கு கடைபயிற்று மிமாசலப் பிராட்டிதந்த, கடிகட்குட் சிறந்த நின்கைக் கதிர்ச்சத்தி குறிக்குமென்றான். (சுசி)

* குகமுனி யோதக்கேட்ட குழகனு மகிழ்ந்தவ்வாறே யகமுனிக்கை வேலோச்சியருந் தவவிதுகரித்த விகமதின் மகமகத்தை பியற்றுதி நாமங்கெய்திப் புகழ்பெற முடிப்பூம் வேற்பின் பேர்கெனப் போக விட்டான். (சுடு)

* விடைகொண்ட முனிதன்பாங்கர்மேவு வோருடனெழுந்தே, யடல்கொண்ட வையனேவு மயிற்பினர் விடாது சென்றான், தடையொன் றிலாதவ் வேலுஞ் சண்டமாருதத்தோ டேழிக், கடைகொண்ட கனலே யெய்ப்பச் சென்றதுகாலன் றிக்கில். (சுசு)

வேறு.

* குமரன் கையினின் றெழுந்து தென்றிசை கனைக்குறித்துச், சமரவேல் விசும்பெழுந் தொளியுடன் செலுந்தகைமை, விமலபானு கீழ்மேற் றிசைமேவற்குச்சலித்தே, யமலமேரு நின்றெழுந்து தெற்கடைதல் போலாகும். (சுஎ)

* வீறிவேல் செலுந்த கைமை யைக்கண்ட விண்ணோர்கு, ணாறுமா மகன் குலிசமோ மாயவனெய்தி, னீறுகாணவே வாழியோ விதழிமா மகிய, மாறுதாங்கியோன் சூலமோ வெனகனியயிர்த்தார். (சுஅ)

* ஐயர்பின் செலக்காண்டலு மையும் விட்டவராய்,
வெய்யசூர் தடிந்தவ னமர்குறைகளே வீட்டக்
கையுடம்பிடி யேயினன் காண்குதுமென்றே
செய்யவானவர் துதித்தன ரதன்பினர்ச் சென்றார். (சுசு)

வேறு.

* அண்டமீங்ஙணடுங்கப் பாதாளத்தராவொடுங்க வொன்பான், கண்டங்கள் பிதிரவெண் ணக்கதியினைக் கடுத்துத் தெவ்வைத், தண்டங்கள் செயவேன்மேவுந் தகையுண்ர்ந்திலரா யேதோ, *சண்டங்களேர்ந்தவென்றே யுலகுள்ளார் தவிப்புற்றாரால். (எ0)

*பண்டுபோ லாவோதைபகைகொண்டிற்றன கொலென்பார், மண்டிய கடலோ வூழித்தீகொலோவென்பார் வள்ள, லுண்டவல் விடங்கொலென்பா ருடம்பிடியா மீதென்பார், கொண்டகுங் குமரன் பாதம் யாவருங்குமியினென்பார். ()

* மயிலவனயி லென்றோர் சொல்வழங்கிடச் செவியிற் கேட்ட, குயிலன மொழியார்தத்தங் கொழுநரைக் கூவு கின்றார், பயிலுமொளிபொருந்தப்பரந்தகாற் தட்கையா லே, செயிரறு கண்புதைத்துத் தியங்கியே தேடித்தேடி ()

* அன்னரிற் சிலர்ங்கண்கட் கயிலொப்பா மெனவான் றோர்கள், சொன்னதே யதனேயிதிற் சோதிப்போ மென்று நோக்கின், முன்னரும் விரலிடுக்கிற் பார்த்திட மூகிழ்த்த காலே, மின்னுற்கண் ணெளிமழுங்கி வேல்காணர் வெள்ளி விழ்ந்தார். (எசு)

* நன்மையாமடியார் மெய்யுணடுக்கமுங் களிப்புறனை மை, யின்மையாங் கொடியார் மெய்யுளிறு மாப்பும் பய

*சண்டம்=தீங்கு.

மூ முன்பின், றன்மையாம் படியளித்துச் சண்முகனெஃ
கமென்றுஞ், செம்மையா நடு நாட்டிங்கட் சேக்கனிற்
சேர்ந்ததன்றே. (எச)

* உலகினி லுள்ளதீர்த்தம் யாவும்வந் தொருங்காயாட,
வலகிலாப் பவங்களோந்து புனிதமா யடையச்செய்யுங், தொ
லிலா மகிமைக்கெல்லை சொல்லொணாப் பிறங்கியாற்றி
னிலகொளி பரப்பு மெஃகம் வரம்பினிலெய்திற்றம்மா.எடு

னன்றிந்த வாறுசூ தனியம்ப*மந்திரிகால் கேட்டு, நன்
றுநன்றென்று போற்றிநவையறு முனியேபெண்ணை, யெ
ன்றதோர் நதிக்கம் மேன்மை யெய்திய வகையுமற்றை
யொன்றெழி யாம்ஞயேற் குரையென வுரைக்கலுற்றான்.

* ஆதியைப்பணிவா னெண்ணிச் சனகர்கள் கயிலையண்
ணி, யோதியுத் தரம்பெறுதே யுட்புகத் தடுத்தநந்தி, மீத
கோபத்தாற் பூமிமேவெனச் சபித்தார் கேட்ட, பூதநாயக
னவ்வாறே போய்வரும் வகைபுகன்றான். (எஎ)

* கயிலையிற் காவனீங்கிச்சனகர்சொற் கடத்தவெம்மான்
குயில்ய படியேநந்தி†கூவின்முன் கௌரிநோற்ற, சயிலம
தடைந்தியாருஞ் சாரருந் தவமுஞற்றக், குயிலன மொழி
யாளோடுகோவுகைத் திறையங்கெய்தி. (எஅ)

* நந்திதேவனீ வியந்து நவிலருந் தலைமைநலகிக், +க
தீழ்க் கங்கைதன்னைக் கடிந்தவத் தழலடங்கச், சுந்தரமுடி
யின் மீது பிறைகத்தாற் சொரியப்பொங்கி, வந்திடப்பெண்
ணை யாற்றின் றென்கரை மாட்டேயுள்ள. (எக)

---

*மந்திரிகால்=குபேரன் புத்திரன். †கூ=பூமி. கு நீண்டது.
+கம்—ரெம்.

*விக்தையா ளாவிமேவு மெய்த்திருக்கோவலூரி, னந்தி
கா சுரணிலாட்டி யரிமுத லோர்க்கெஞ் ஞான்று, நந்தலில்
பதமளிக்கு நமதிறை வீரட்டேசன், சுந்தரி பெரியநாய
கியினெடு துலங்குகின்ற. (அ0)

*பொன்னாவிரும் பரிம்பர்ப் பொருவிலா *நிகேதனத்
தின், முன்னார்வந்திறைஞ்சியங்கு நின்றதுமுருகன்வைவே,
லன்னதன்பின்னர்வந்தமுனி வரண்டர்கடாங்கண்டி, துன்
னருள் வீரட்டேசன் றுணையடி தூதித்துச்சூழ்ந்தார்.(அக)

* அண்ணல் வேல் பெண்ணையாடி யாலயம் வலம்வந்
தற்றுக், கண்ணெரு மூன்றுன்கோட்டமுன் ×வேதிகுறி
த்துக் காட்டிப், பெண்ணெரு, பாகத்தானைப் பிணிந்து
பெண்ணையைக் கடந்து, நண்ணியுத்தரத்தின் ஞாங்கர்க்
§சூழகன்கை நண்ணிற்றம்மா. (அஉ)

* வேல்காட்டே மிடத்தின் பாங்கராகம விதிப்படிக்குச,
சேல்காட்டுங் கண்ணிபாகச் செழுஞ்சுடர்தனைத்தாபித்து,
மால்காட்டுஞ் சிங்கைதிர்ந்து மாதவர் வாணெருய்யச், சூல்
கார்ட்டார்ச் சுதனளிக்கக்குக முனியெண்ணஞ் சூழ்ந்தான்.()

* மருக்கமழ் நீபமாலை வள்ளல்செங் கையாலோச்சு,
முருக்கிளர்வை வேனின்றகாரணத்துயர்வினுலே, திருக்
கைவேலூரா மென்றதிம்பரிற் றிரிந்து செய்மீ, திருக்
கோவலூ ரென்றெங்குஞ் செப்பிட நின்றதன்றே, (அச்)

* நந்திகோற்றதற் பின்கூறுங் கௌரிமாமலையை நல்
லோர், நந்திமா மலையேயென்ப நளிர்கங்கை பிறைதத்தா

---

*நிகேதனம்—தேவர் கோயில். ×வேதி—வேள்வி செய்தற்கான
இடம். §சூழகன்—குமரக்கடவுள்.

லே, இந்திய புரிவிஞ்ஞை யெனக்கங்கை யெனச்சிவேகத், துங்காரணத்தால் வேக வதியென வுரைப்பகாமம். ()

வேறு.

மின்னரந் தணனை மாதவப் பெருமையாலுயர் குக முனி, மன்னுமைந்தனே வேண்டியே யருண் முருவுமாகிரு, க் கோவலூர்ப், பன்னுசெஞ்சடை யானை நோக்கியிலிங்க மொன்று பதிட்டைசெய், தின்னநீர் கருணைக்கு கேசுரனெ ன்னுநாம மியற்றியே. (அசு)

மகாமது கரமலர்களான்மறை மந்திரப் படிபூசனை திகழவிழை பொழுதிறைவ னங்கெழி லிடபமீதி லெழுந் தன, னகசரோ சுகமலர மாமுனி யடிபணிந்தி யறுதிகளா ற், புகலவந்த கவதைசெ யெந்தையு மகமகிழ்ந்திவை புக லுவான். (அள)

இனிய*சந்ததி காமவேள்வி யியற்றுவாயதி னடலெ ழில், வனையுருமர் கணமகிழு மிமவிறையவனு மொருதிரு மைந்தனுய்க், கனிவின்வருமென வுரைசெய் வரமது கடி தளிததொருகணமதிற், சனனமரண மதிரியவேயுயர் /தாப ரத்திறை சார்ந்தனன். (அஅ)

பூதகண மிருபாலு மிடைபடப் பொருவிலுமையொடு மிறையுவன், றீதில்வர மஃதருளி மறைபொழு தடிபணி ந்து செழுந்தவ, ஞதியம் பெறுகுகனு மகிழ்சுத காமகிரு தீயு ஞற்ஜினன், கோதினெறி படர்பிருகு வாதிமுனிக் குழாம்புடை சூழவே. (அக)

* அந்தவேளையிற் குகழுனிப் பெயரந்தணன் தனகந் தனிற், கந்தவேளை நினைத்தலு மஃதினேயறிந் தெதிருகண

*சந்ததி காமவேள்வி=புத்திரகாமேஷ்டி. /தாபரம்—கைலாயம்.

மதி, னெந்தவேளோயி னடியமொங்ங னிீன்ப்புரோ வவணெ
ய்துறும், வந்தவேளை யெரித்தவன்மகன் மயிலின் மீதினில்
வந்தனன். (கூ0)

* வண்டுதங்கிய தொங்கன்மோலி வயங்குமாறு முகங்க
ளும், * வண்டுதங் குளரஞ்சுபடை மலிமருவிராறு கைவா
குவுங், கண்டுதங்கிய கிளவியாரொடு கதிர்கொள்காமர் செய்
வடிவமுங், கண்டுதங்கிய வன்பொடுங்குக முனிபணிந்துக
சிந்தனன். (கூக)

* ஏவரும்பணி குமரனுங்குக முனியைநோக்கி யியம்பு
வான், நீவருந்தலி லாதுவேள்வி நிகழ்த்துவாய் வருவோ
மெனத், தேவரும்பணி § யரசவன மஃதடையும் வள்ளல்
செழும்பதங், தூவருந்தவ மளப்பில்புரி மிருகண்டுமுடி
மிசை சூடினன். (கூஉ)

* மற்றைமுனிவரு மெதிர்பணிந்திட வந்துசிகர சிகரம
ணிக், கற்றைவேணிய லையத்திலடைந்து கைதொழு தவ
ணிருந், தற்றையத் திருநகரின்மேன்மைகண் முனிவர்கே
ட்ப வறைந்தனன், பொற்றை யேழுருவத்துளைத்திடு பொ
ருவயிற்படை முதல்வனே. (கூங)

* பின்னரங்ஙகர் தன்னிலேயுறு பெருமையாவும் விரித்
தரன், முன்னம் விடைகொடு சூமரவேண் மிருகண்டுமுனி
முதலோரொடுஞ், செல்லெனன்றும ருதுதந்திடு செய்மி
குந் திருக்கோவலின், மன்னுமறை முறைவிதியியற்றுமக
த்தகத்தினில் வந்தனன். (கூசி)

* தனது பின்வரு வாயுங் குகமுனி யொடேய்பவர்

---

*வண்டுதங்குளர்=குற்றம்பொருந்திய உள்ளத்தை யுடையவர்.
§அரசவனம்=இறைவாசல்லூர்.

தம்மையு, மனதுவப்புட னேக்கி யீண்டுவளர்க்க வோங்கு மகத்திடைக், குனிசிலைப்படை முடிதயங்குபுகுரகத்தின் மூவுலகரு, நனிவிருப்புற மதனுருக்கொடுகண்ணுவா னெரு நம்பியே. (கூடு)

* அந்தநம்பியு ரூரசிங்கமதானபேர்கொடு தெவ்வராஞ், சிந்துரங்களை வென்றனேக செழிப்புடன்றிகழ்வானெனக் கந்தனன்புரை தந்துசென்றிடு காலயன்முத லோர்களு, முய்ந்தனம்மினி யென்றகங்களித் தோங்குவேள்வியுஞற்றி னூர். (கூசு)

வேறு.

குகமுனிதன் புத்திரனை யடைந்துமகிழ்ளங்கொளவுங்கொ டிய சீற்றத், தகமருவு காரண்ட வல்லூரர் வதம்படவும பிசாரத்து, மகமதனை யுஞற்றினர் முறைமுறையாற் பிருகு முதன் முனிவர்மாணத், திகழ்கருணைக் குகேசுரனை முன் னிட்டாக் கொண்டாங்குச் சிறப்பினன்றே. (கூஎ)

பிருகுமுத லிருடியர்கள் புடைசூழ மறையினெலி பிறங்கச்செய்யுங், கிருதுவினிற்றிருக் கோவல்வீரட்டன் றிருவருளாற் கிளர்ந்தகாட்சிப், புரையின்மலர் மகளான பொருட்செல்வி காமுறுதோட் பொருப்பன் முங்நீர்த், திரை முழுகி யெழுவதுபோ லனலெழுந்தான் குகமுனி வன் சிறப்பவன்றே. (கூஅ)

வேறு.

அன்னவன் வைபவ—மிந்நிலத்தோர்க்கிலை
யன்ன தறிந்தவை—பன்னுது மன்னே. (கூகூ)

தாமோதரன்போற்—பூமிபுரப்பவன்
சாமவருணமோ—டோமத்தெழுந்தான். (ச00)

காமர்கோள்பைம்பரி—யாமெழு வாசிபூ.
ணேமத்தில் வந்திடு—சாமப்புரவியான் (கஅக)

வேறு.

பூமன்வந்தித—வீமன் முன்பணி
தாமவுரிஞிகர்—சாமகஞ்சுகன். (கஅஉ)

செழித்ததருணி—நிழற்று புரந்தரன்
முழுத்தகு லிசமும்—பழித்தவாளினன். (கஅங)

வேறு.

உலப்பிலாக் கணையுற்றசிர்-வலித்துணியன் வண்மைசேர்
சலித்திடாக் கவசத்தினன்-கலித்த*காள கொக்கையினன்.
எட்டிரண்டெனும் வயசினன்-சிட்டமார்க்கண்டன் சீர்மை
[போல்
விட்டொளிர்நவ வின்மணி-கட்டுபொற்சுடிகையினன். ()
சூமரன் யெளவனங் கொண்டுளா-னமரர் துன்னரு மாண்
[மையா
னிமிரு முப்பத்திரண்டுசிர்-நிமிரிலக்கணகோர்மெய்யான்.()

வேறு.

* கவசகுண்டலந் திகழுங்காதினன்
றவசமருண் மேழிகை தரித்துளா
னவசமிலு ரத்தினு லமைந்துளான்
றவசமீரொன்பா னுடையதேர்ன்றலான். (கஅஎ)

சிற்பரனடிக்கணுறு சிந்தையான்
விற்புருவ நங்கையர்க்கண் விந்தையான்
கற்புவட தென்கலி கதித்துளான்
பற்பல நெறியுளம் பதித்துளான். (கஅஅ)

---

*காளகொக்கை=மேகம்'போன்ற' வில்.

கோடரசர் யாவையெலும் வன்குழா
மோடவட லோடுமுழை யூடெழுக்
தேடரிய சாமநிற மண்டுசீ
ராடுமொரு சிங்கநிக ராகுவான். (கo கூ)

வேறு.

கொன்றைமல் லிகைமகிழ் கோங்குசண்பக
நன்றுறுந்துள சிமந்தார நாகமோ
டொன்றியதும்பைசெங் கழுநி ரொண்ணெசி
மன்றலம் வாகைபன் னிரண்டு மாலையான். (கக0)

* வெள்ளிசெம்பொன் னபரஞ்சி வின்மணி
யள்ளொளிமரகத மரத்தநீலமோ
டெள்ளில் கோமேதக மிவருமாணிக்கம்
விள்ளரும் வைடூரிய மின்கொள் வச்சிரம். (கக க)

* காண்டகு புட்பராகங் கவின்கொளுஞ்
சேண்டகு நிலஷிரி நித்திலஞ்செழித்
தீண்டுபன்னிரு மணிமாலை யோடெழிற்
பூண்டகு திருமரு மம்பொலிந்துளான். (கக உ)

* இயக்கொளியலர்மணித் தார்கொண்டோர்தரு
புயக்கிரி துலங்கிடப் புகன்றவண்ணந்தன்
சயத்திரை மரபருந் தரிப்பச்சாமமா
வியத்தகு புரவிமேல் விளங்கித்தோன்றினன். (கக ங)

*அங்கனலெழுஞ்சுதன் றனிக் கண்டந்தணர்
சங்கணி சூத்தனே வேள்கொல் சண்முகத்
தங்கணனோர்முகத் தடைந்தனன் கொலோ
விங்கிவன் யார்கொலென்றி தயம்பூரித்தார். (கக ச)

மகத்திடை யுதித்தவம் மகணிமாண்பிலை
லகத்திடை மலிந்தெழு மன்பிலுங்குறுங்

குகமுனிவ முனிகரங் கொண்டங் குச்சிமோந்
திகற்குறங் கூடுவைத் தினிது போற்றினன். (ககடு)

விரிந்தமூவுலகினும் விறல்கொள் வேலினே
னருந்திற லமைந்துளோ னுகுமாதலாற்
றிருந்துகண் ணிலாதவர் திருட்டி பெற்றபோ
லிருந்தூளங் குகன் மிகமகிழ்வை யீட்டி னன். (ககசு)

* திகடிருக் கோவலூர்த் தேவன் மெய்யருண்
மிகையினிற் றெய்விக னென்னு மெய்யுரை
குகமுனி முதலிய குழாங்கள் கேட்டினி
தகமகிழ் வுறவிணை னெழுந்த தன்றரோ. (ககள)

சான்றநற் பிருகுவே முதலருந்தவ
ரூன்றிய குகமுனி தனையுவந்தழ
றேன்று மிப்புத்திரன் றிருன்மை வண்மைக
டான்றனி புகுந்தவா றென்கொல் சாற்றென்றார். (ககஅ)

எனவுரை சூதன்ரு ளெழுந்து தாழ்ந்துநின்
றெனதுளத் தையம்போ லவர்க்கு மெய்திற்ரு
லகயா ன்றிந்துய வறைதிரு னென
தனதனன் மகன்சொல முனிவன் சாற்றுவான். (ககக)

வேறு.

* வினவினார்க்கு விளம்புங் குகமுனி
சனகனுதியர் நோற்புத் தடனுசெறி
கனகமால்வரைக் காட்சியோ டாயதா
ரனகனன்புமிகு மிமயம்மரோ. (கஉ0)

* அம்மலைக்கிறை யானவன் முன்புரீள்
கைம்மலைத் ‡தல்லி காதலி யாய்வர

‡தல்லி=தாய்.

விம்மலிக்கொண்டு மெய்த்தவஞ் செய்தஞ்
செம்மலிக்தனி செய்து பெற்றனன்மே. (கஉக)

* பூத பௌதிகத் திற்பொலி யண்டங்க
ணேதலின்றரு ணேன்பிபிர் கன்னிதன்
காதற்புத்திரியாய் வரக்கண்ணுதற்
காதரத்தின் மணஞ்செய் தளித்தனன். (கஉஉ)

* கருகு கண்டன்றன் காதலியைக்கொண்டு
மருகனுய் வந்தவண்மையினைந்தம்
பெருகுவான்றனை விட்டுப்பிரிதலா
லுருகுசிந்தையுடன் றவிராமலே. (கஉங)

* வண்மைசேர் கயிலாய வரைக்கணே
திண்மையோடுறை செல்வியை யுமினிர்
வெண்மைசேர்விடை யானையுங் கண்டுகண்
டுணமை யங்குலவத் தானுள்ளொருமித்தே. (கஉச)

* அன்னநாவினி மாசலத் தண்ணலுங்
கன்னியைக்கொழு நன்றணைக் காணுற
வுன்னிமற்றவ ருற்றகைலேபுண்
மின்னுநந்தி விடையின்றி மேவினன். (கஉடு)

* தென்றலங்கள் சிறப்பவர் கோவலர்
தொன்றுமற்புத மேறவந்தீயவர்
தீபான்றவுடனந்தியுட் புகுவானரன்
மன்றன்மாதுல னென்றெண *மாழ்கினன். (கஉசு)

* எம்பிராட்டியோ டீசனு மேகமா
யன்புகாட்டிமே வந்தப்புரத்தினி
னம்பன் மாதுல னண்ணிக்கண்டே யுளம்
வெம்பிநிற்ப விமலனு நோக்கினன். (கஉஎ)

---

* மாழ்கினன்=மயங்கினன்.

* நன்றுநன்றுநீ நானில மாந்தர்போ
லென்றுங்கொண்டனை யேழைமைசேர்மதி
நின்றகாவலன் றன்னுட னேர்ந்துமே
லின்றிவண் சமயந் தெரிந்தெய்திலை. (கஉ அ

* ஊழையோர் பாகனிவ் வாறுரைத்துப்புவி
யமையமானுட னுகவென் றேறினை
னிமையமன்ன னிணையடி தாழ்ந்துவீழ்ந
தமையுமோவடி யேற்கென்றல முற்றுரன். (கஉ-ரு

வேறு.

* அண்ணலேநிற் காணுமாசைபி டருந்துதலா
லெண்ணிலென் காவல் வலி *யீடா நிதுசமயங்
கண்ணகன் ஞாலத்து நின்றுள்க்கண் டென்பிறப்பித்
நண்ணுமுமை மாற்றிய ருணல்கென்று தேர்த்திரித்தான். (

* அண்ணதுகண் டம்மை யகடுங்கி யெம்மிறையின்
முன்னர்வந்து தாழ்ந்து முளரிமிகர் கைகுவித்தே
யென்னவியப் பெம்பெருமா னிவதாண வெவதியவன்
நுண்ணூலுகிற் பிறக்கச் சாறுகின்ற சாபமுமே. (கஙஉ)

* பொன் மாதான்வெண்மாதான் போற்றிய நின்மலனுச்
சொன்மாண் புக்கெட்டாச் சுடரொளிநீ யாணுவு
நின்மாதுலனென்றோர் பேர்கொண்ட விருநிருப
னம்மாநிலம் போய்ப்பிறப் பதழ காமோ. (கஙஉ-)

* முன்னேய மில்லான் முடிதடிந்தாற் போல்வின்மே
நின்னேயத்துற்றோ னிலத்திற் புகவுரைத்தல்
தன்னே நில்லாத தலைவாத மியென்மே'
லென்னே நின்னேய மிருந்தவா றென்றுரைத்தாள். (கஙஙஙங)

* என்றென்னு பன்னி யெடுத்துரைப்பத் தான்கேட்டு
நன்றென்றுந் தீதென்று மில்லான கைசெய்தே

* சுவாமிபெருமை.

யொன்றென் ழ்ரண்டென்றி லாப்பனையே யாமுரைத்த
தென்றுத்தவி ராதியை வினையு முண்டென்றான். (கசு)

* தொல்லிலவினை யெத்துணையவானலுங்கின் றுணைத்தாண்
மல்லன் மலர் கண்டோர் பின் வந்து தொடர்ந்திடுமோ
வல்லமர்கண்டா னீயறைசாப மன்னிக்குஞ்
சொல்லருள வேறொருவ ருண்டோவெனத்தொழுதாள்.()

※ இமையான் வெருளோ டிசைத்தமொழியும் புனாயி
லுமையாள் பணிந்தே யிசைத்தமொழியுங் கேட்டுச
சமயாதீ தங்கடந்தான் சாந்தமுடன் புன்முறுவ
லமையாநின் றேபார்த் தறைவான் றயைகொண்டே. கசு

※ சொன்னவுரை மாறுதோகையே யின்னுமுன்
கன்னியாக நுந்திக் கருக்கொண்டு வீராது
வன்னியிடைத் தோன்றி மகிமையள வில்லகொண்டு
கொல்லுட்சழித் திங்ஙன் சேர்வானென்றே யுரைத்தான். ()

* இவ்வா றிறைசொல்லக் கேட்டவிமை யத்தரசன்
செவ்வாய் புதைத்தேதமுன் னின்று தேம் பித்தேம்பி
யெவ்வா றிவணிரிந்து பாலெய்தி மூவகையாங்
தெவ்வாற்கெடாது திருவருளைச் சேர்வனென்றான். (கசுஅ)

※ மன்னுநியஞ்சற்க மாமகிமைப் பெண்ணைசூழ்
நன்னாடஞ் செய்யதிருக் கோவலூர் நம்மருண்மிக்
கெந்நாளு மெவ்வமதி லெய்தித் குகமுனிவன்
றன்னு லியற்றுந் தழலிற் பிறப்பாயே. (கசுக)

* அக்கணத்தி லுன்னுமம் யாமருளித் தீவினையிற்
புக்குவருந்தா தருள்வோம் போகம்பல துய்த்து
மிக்கபுகழ் கொண்டிங்ஙன் மேவுவா யென்றுரைத்தான்
முக்கோலமான முடிவின் முழுச்சோதி. (கசஅ)

புற்கூட நீங்கப் பொருந்தாக் கையையவிட்
டெற்கூடறுத்தேக வெய்திற்றே யென்றுவரை
விற்கூடங் கையாணி மீட்டுமீட்டும் பணிக்தே
தெற்கூடடைந்தான் றிகம்பரியை யீன்ரோனே. (கசக)

* அந்தவிமயத் தரசனுகு மிவனுமென்றே
விந்தையுடன் குகமாமுனிவன் விளம்பக்கேட்டே
சிந்தைகளித் தேமுனிவர் தெய்வீகனைத்தழுவி
யந்தகனே வாட்டுமிறை யன்புன்னியாசரித்தார். (கசஉ)

வேறு.

*வேந்தி முற்றுற மேவிய மெய்ப்பிரு
காதி மாதவர் யாரும் வீரட்டன் சீர்ப்
பாத மேத்திப் பரவியருள் பெற்றி
யாதரத் தொட வணவ ணேகினர். (கசங)

* கவி குலத்துக் குகமுனி காதலோ
டவி ரழற் பமி மண்ணலைக் கோவலிற்
* சவி யுறப் புரந்தங் கட்டரித் திட்டா
னவிகொள் வீரட்டத்தை யணவந் தித்தே. (கசச)

* வேத மாதி விளங்கு பல் விஞ்சைகண்
மாதவன் சொலமைந் தனுட் கொண்டனன்
யாதுமோர் குறையின்றியும் யாறுகொள்
ளோத வாரிதித் தன்மையை யொப்பவே. (கசஞ)

வேறு.

ஊண்மையு மாடலு மழகு மாய்ந்தவர்
கேண்மையும் வாய்மையுங் கீர்த்தியும் புக்ழ்
சேண்மை யினேனைய குணங்களுஞ் செறிந்
தேண்மையின் வேளென நனியிலங்கினன். (கசசு)

---

* சவி=செல்வை.

இத்திறமியல் பீசும் புரவி யேறியே
யெத்தகை யுலகினுங் கணத்தி னெய்திவந்
தத்தனற் பரசிவ னடிவணங்கிப் பல்
வித்தகக் குமரரோ டினிது மேவினன். (கசஎ)

வேறு.

* சூதனிவ்வணந் தெய்விக னுற்பவஞ் சொற்ற
போதவன் பதப்போதினை முடிக்கொடு புகல்வா
யோதவன் புவிகொண்டதை யெனநிதிக் கொருவன்
காத்தலன் செவிக்கமுதென் முனிவனுங் கழறும். (கசஅ)

தெய்வீகராஜன் உற்பவச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகூ கூகூக.

தெய்வீகராஜன் நாடிகொண்ட அருக்கம்.

* சூகமுகரி தெய்வீகனெடும் பசும்புரவி வலியுலகோர் குறித்துக் காண்டூர், னகமதி லொன்றுன்னி மகன்றனைத் தழுவி மடிமிசை வைத்தறையா நின்ரு, னிகலுடையர்க் கிடியேறு யிறைஞ்சுபவர் தஞ்சோ யென்னவாவே, புகழ் சுதனே மறைமுறையின் முதலான பணியொன்று புகல்வன் கேண்மோ. (க)

* ஓர்தின்றதிங் கணுஞ்ஞை கொடிகாசிந்தி தோய்ந்தறல் கொண்டொப்பில் சேது, மாதொருபா கனுக்காட்டி மான் முதலோர் வணங்குதில்லே மன்றிற்சென்று, போதவிர்க்கு ஞ சிதபாதந் தரிசித்து விதிமுறையிற் புரிந்தோர் முன்செ, யேதமெலாந்தவிர்ந்துல காண்டரனடிநீழலிலென்று மிருப் பர்மன்னே. (உ)

* இந்தமுதல் விழுப்பணியைச் செய்துபயன் பெற்றூர்க ளில்லே நீயு, மிந்திவர் செஞ்சடை வீரட்டேசனுயர் திரு வருளா லெய்து வாயென், றந்தணன் கூறக்கேட்ட தெய் வீகனவ்வகை செய்தடைவே னென்ரு, னந்தகனைப் புறங் கண்டோ னருள்கொண்டோர்க் கீதியற்ற லரியதாமோ. ()

* அத்தனிடம் விதிதோந்து மற்றைநாட் காலேயெழுந்தனி வீரட்டச், சித்திரு வாஞ் சிவனடியைப் பரவியவ னணுஞ்ஞைகொடு தேசியூர்ந்து, கொத்தீலர் பூம்பொழிற் காசிப்பதியடைந்து கங்கைநீர் குடைந்து முக்கண், வித்தக மாஞ் விசுவேசற்றொழுது கங்கைகொடுதுரங்கமீதினேறி.()

* இரவிகுலா திபன்கண்ட சேதுதனுக் கோடிமுத லிசைநீ ராடிப், பரசிவன்றன் றிருமூடியிற் பண்டாட்டுந் தாசரதி

பண்பின் மேலீர, விரவவபி டேகித்துக் கந்தகைவேத் திய மாதி விழைந்தீந் தன்பிற், பரவிகனி வணங்கிவிடை கொண்டுமண்டுவேகமிகு பரியினேறி. (இ)

* அந்தமிலாமுத்திதனீ யுதிக்கிடினு மரித்திடினு மாண்டே யெய்திச், சிந்தைமகிழ் வுடன்றரிசித் திடினுதனி யளிக்கு மெழிற் றில்லை மன்றிற், சந்ததமு நடம்புயிலு மிந்துவளர் சடைமுடியா னடியைச் சார்ந்து, வந்துதரி சித்திடவே யுன்னியவ னெழுந்தைந்து மனத்தழுத்தி. (ஈ)

* மனவேகத் தினினடைந்து பரியிழிந்து கோபுரத்தை வணங்கி வாழ்த்திக், கனிவினுடு புரம்புகுந்து பரனுருவா ஞ் சிவகங்கைக் கமலமுழ்கி, முனிவிலாம் பொரு ளென்றுன் றிருருசைக்கு நீற்றினேயு மோக நீக்குந், தனிவலியையுமுறு ‡மக்க மாலையையுந் தரித்து யர்கிற் சடை யைச் சார்ந்தே. (எ)

* ஒருகோடி பருகிகடா மொருங்குதிரண் டாலன்ன வொளியு மோரும், பெருகார்வத் தடியர்தமை யென்று வந்தீ னெனுங்குறிப்பிற் போணின்ற, முருகருரு வகை யாரும்பு திருமுகமு நேத்திரமோர் மூன்றுமோக, மருகாத சுரதிகன் மதியிதழி யணிந்துபின்றுழ்ந் தசை § வேணீ யும். (அ)

* †கோடுதோ டார்ந்தவல் விடச்செவியுங் கொண்டனிகர் ழ்டறுவ கொற்றத், தோடனிக்குந் துடிக்கரமு மோங்கு திதி செயுமரமும் துன்பமோவப், பாடுசெய்தீ யகறிருந்து திருக்கரமும் வீசுகிருக் கரமும் பாசம், வீடுறுவார் தமைப்புரக்கு மெய்ஞ்ஞான தூலினிது விளங்கு மார்பும். (கூ)

* வேங்கையத ளுடுத்தன்மேற் கச்சணிந்து நெறிப்புடைத் காய் விளங்கித்தோன்று, மோங்குகிரு வடையுமுய சூருவு

* கமலம்=சலம். ‡ அக்கமாலை=உருத்திராக்கமாலை.
§ வேணீ=சடை. † கோடு=சங்கக்குண்டலம்.

மம் மூயலகன்மே லூன்று தாளுங், தேங்கிநின்ற ஞானியர் பா லுளவருளான் மந்திரமாஞ் சிலம் பணிந்து, தாங்க வெடுத் தருளியவோர் திருவடியுஞ் சிற்சபையிற் சால வோங்க. (கo)

* சிவப்பிரா ஞ்னந்தத் திருநிருத்தம் புரிவதனைத் தெரிசித் தான்ற, வவமிலா வின்பசா கரத்தமிழ்ந்தி யுயிர்ப்பிலா தயர்ந்த முன்னைத், தவமதா னெஞ்சமெரி யிடைப்பட்ட வெண்ணெயென வுருகத்தாவில், §புவனமாழ் மதகினின்று புறப்படல்போ னேத்திரநீர் பொழிய நின்றே. (கக)

*சோரு முலகதனை மாயையினின் றுதிப்பித்துத்திகிப்பித் தங்க, ணேராரா வொடுக்குவித்து மறைப்பித்துப், பின்ன ருளே யியற்று வித்துப், போராரும் பஞ்சகிருத் தியநிருத் தம் புரிந்தடியேம் பிழைக்கும் வண்ணங், காராரும் பொழிற்றில்லைச் சிற்சபையின் றருள்கருணைக் கடலே போற்றி.

* கடல்கடைந்த் விண்டுமுண்ட காசனனிக் கிரன்முத லோர் கழிவைக் கண்டாங், கடல்புரியு மாற்றலின்றிக் கைலாச் வேகண்ட மடைந்து நின்றுள், விடலரிய புகலென்று மிகவேண்டிக் கோடலுமவ் விடத்தை யுண்டு, நடலேபெரி தோட்டியிட மிடறதனி னடக்கிநடி நாத போற்றி. (கஉ)

* பெருமைபெறு சாந்தோக்கி யம்பிருக தாரணியம் பெரி யோர் பேணு, மருமையுறு கைவல்லி யம்முதலாஞ் சுருதி முடி வேகஞ் சித்த, வொருமையுறத் தகரமெனுங் குகை நிவுட் டியானிக்க வோதுந் தேவு, மிருமையறச் செய்யு நாமே யென்றுணர்த்தி நடமிடுநல் லீச போற்றி. (கச)

* அறக்கமதி லின்பையது பவித்தாலு நிரயமதிற் றுன்பை யென்று, மிறக்கவது பவித்தாலு மிச்சகத்தி லின்பத்துன் பெய்தி னலுஞ், சிறக்கவிது வதுதரித்த செல்வா†வை வச்

§ புவனம்=சலம். † வைவச்சனகன்=யமன்.

சுவதற் செற்ற நின்ரண், மறக்கொணு வரமருள்க வீஃ
தொன்றே யான்வேண்டும் வரநின் பாலே. (கடு)

* என்றின்ன வாறுதுதி யியற்றியர னருளுமீ இ யிறைஞ்சிக்
கோவல், சென்றின்ன மீர்த்தவீ ரட்டேசன் றிருவடிக
டொழுதிற் சென்று, மன்றினட மனத்துன்னி நண்பகலிற்
பாயசத்தை மகிழ்வி னுண்டு, சுன்றரச ரென்னுமீவ்வா
றியற்றினரு லவன்பெருமை கூறற் பாற்றே. (கசு)

※ தசும்பனலில் வருந்தெய்வீ கத்தண்ணன் மனமூக்கந் தவி
ராவண்ணம், பசும்புரவி மீதிவர்ந்து மின்னலென வருந
தகைமை பார்த்தோ ரன்ரு, னிசம்பரவு மனத்தினுக்கு
நேரிலா விவ்வேக நிகராதாயின், விசும்பிரவி புரவிமருத்
தின்வேக நிகரென்றல் வேறும்பொய் யென்பார். (கள)

* உலகினர் தெய்வீகனேய் மவனூரும் பரியினேயு முவந்து
கூறு, மலகின் மொழியாத்தி நிம்பத்தா லத்தாரவர்கள்
கேட்டாசை மீக்கொண், டிலகு பசும்புரவியைத் தஞ்செ
ருக்காற் கொண்டுறும் படிக்கே யேவமைச்சர், விலகில்
வலிப் புயத்தண்ணல் பாற்கோவ லடைந்துபரி விரும்பிக்
கேட்டார். (கஅ)

* மன்னவர்மூ வருமனுப்பு *மமாத்தியர்க டனித்தனிவாம்
பரியைத் தேகட்ட, வன்னபோ தனலுதிதமேதான் புன்னகை
யுற் றியானங்க மடையே னென்றுந், தன்னிகராந் திருநாடு
மீதலாந்தஞ்ஞாங்கந்தாஞ் சார்ந்தோ மென்று, முன்னியாங்
கரசத்தாற் பரிகொளவோ விடுத்தனரென் றுரைத்துப்
பின்னும். (கக)

வேறு.

* வடவரைமீது தம்பெயர்பொறித்து மாசறுநிதிபல ஈட்
டிப், புடவியாண்டவரும் வலியுளாரெனு நுவன் பொருந்து

* அமாத்தியர்=மந்திரிகள்.

மூன் யாவையும் விடுத்தே, யடவிசென்றுப்வு மரியதாந் தகைமை யரசர்கண் மறப்பிலுங் கலியிஞ், றிடம்விடா வீவீர் நனிகழறிடாது செபபுரைநன்றெனச செயிர்த்தே ()

* வலத்தினிற் பெரியாரெனிலெமைச் செயித்து மாவீரைக் கொளலன்றிவேறெங், கலத்திலுங் கொடேமென வுரைத் திடுமீ கணரபதி கட்கென வுரைத்தான், குலத்துய ரண்டக் குவைகண்புன் படைத்தகுமரவே ளன்னையப பெற்ற, புலத்தனிற்குகின வரைகணநதிம்பர்ப் புரர்ந்தகன் விதிப்படி போந்தோன். (உக)

* அறநெறிநோடாந் தெய்விகனிவ்வா றறைந்திடக்கேட டலு மமைச்சர், புறநெறித்தத்த மரசர்பாலுரைபபப் பொருக்கெனவுருத்தன ரொருங்கே, யிறைவர்மூவர்களுங் குழுமிவெல்ரூட்சி யெண்ணி, யிரிருபடை திரட்டி, நிறைகடனுவண் வடவனலூழி நிமிர்ந்தவாறென நெறிக்கொண்டார். (உ)

* வல்லியில்யாமக் கடலதிர்ந்தெழுது வருதல்போலணியுடன் மன்னர், தில்லையிலடைந்து தினமுகண்பகலிற் றரிசனஞ்செய்புதைவீகன், றெல்லைகாள்வினைபோற் சூழ்ந்தனர்கின்ரூர் தேன்றல்வந்தவ்வயி னிறுத்தர, னெல்லையில் புகழ்சோ மூவரும் பொறையி னேந்தலை நோக்கியிதிசைப்பார். (உ.கூ)

* உருக்கிளர்மதனும் வெருக்கொணல்லுருவோ யுனக்கு வேண்டிய செழுநாடுந், திருக்கிளாநிதியு முரிந்தபூடண் முஞ்சே னையின்றிரள்களுந் தருவாங், கருக்கிளர்முகிலே கிகர்த்தவிப்பரியைக் கனன்றிடா தெங்களுக்களித்து, மருக்கிளரலங்கன் மணிமுடிதரித்திவ் வகந்தனை புரந்திடு வாயால். (உச)

* என்றுமூவேந்த ரிசைத்திடுமுன்ன ரிருதயங்கருகி வெய்யுயிர்த்துத், தன்றுமோக்கெரியிற் சிவந்தருத்திறையிர்

*சூழ்சியின்றுணைவாபாற்சொற்ற, தன்றெனலுண்டோவலி யுளீராயி னமரீசெய்திம்மாக் கொண்மினென்றான், மன்ற லம்மலர்கண் மணிமுதலீரா றலங்கரும் மார்புடைவள்ளல்.

*கேட்டலுமிவனேர்துணையிலாச சிறுவன் கேடிலெங் கிள தகிய கொள்ளா, நிட்டமும் வகியுமுடையம்பாற் பிரிரு மையிசைத்தன னென்னலே யுன்னி, காட்டகில் பொன் னிபொருகை வையகதளா மாதித்தலிவர் தெய்வீக, கோ டடமி னுதவன்மையை யமரிற் குறித்தறிகுதுமெனக் கோதித்தார். (உசு)

வேறு.

*மன்னர்தஞ்சிலுமறிந்த சேனைகள் வளைந்து தெய்விகனே மலையவே, யுன்னிமாபுரீர சுறைத்துபல்படை யுடன்+ துணைங் கருவெலல் லுதயனார், தன்னுமாதிறதி படர்க்கவெள்ளிகுல தென்னுலெலுமொரு தொலடயினும், சின்னபின்னமொ ழிதெளித்தனர் போனதுழ தெரிவாமலே. (உஎ)

*தங்கள்சேனைபுற கிடுகலகண்டரசர் தமனியத்திகிரி யூர்க துளம, பொங்குகோபமுட னங்கிவந்தவனே கோக்கிவெய்ய வுன்ர புகலுவர, ரங்கமுள்ளமத னென்னவதுகல் லனங் கனுமமதை யடைவதை, யிங்குவல்லே யறிவாயெனசிலே யெடுத்துவெங்கணை தொடுத்தனர். (உஅ)

*எடுத்துவெங்கணை தொடுக்குமுன்னருய ரிவுளிமேலிவரு திருபனுங், தூடுத்துதுங்கள்வலி நிமிடமொன்றினனி காண்ப லென்றுபல கணைகளேத், தொடுத்துவாசிகொடி சூதனே டிரத முந்தொலைந்திட வுளற்றினன், விடுத்துவையமதை வையமீதுவிளைவிற் குறித்தனர்கள் வேந்தரே. (உக)

*குறித்தமன்னவர்க ளிவனேமல்லமர்குறித்துவென்றிகொள் லன்றியே, விதிக்கும்வெல்லலரி தாகும்விஸ்லமரி லென்று

* சூழ்ச்சியின்துணைவர்=மந்திரிகள். + துணைக்கறல்=இருள்

ளங்கருதி விள்ளுமுன், மதித்தறிந்திடு தெய்வீகனும் பரியி
ழிந்துதுங்கண் மனதின்படி, கதித்தபோர்புரிய வம்மினெ
ன்றொருகை கட்டிவாகுமிசை கொட்டினன. (கூல)

* பொன்னிகாடனும் வெகுண்டுமல்லமர் பொருந்துமாறெ
திர் பொருந்தவும், வன்னிதன்னில்வரு வானுமொய்யமர்
மடங்கலிற்செய பரீஇயினன், சென்னிவாகுமுத லாயவங்க
மவை மோதி*யத்தமவை சேரவே,பின்னியாதுமுண் ராது
சாரிகை சுழன்றுவாகைபல பேசியே. (கூக)

*ஒருவருக்கொருவர் பலவிதத்தும வுடற்றுபோதபயனுள
ளமெய், வெருவுறத்தகமை கண்டகேரளனும் மெலிவில
+ சென்னியை விலக்கியே, கருவுருத்தமடை யாதகாளை
யொடி காணுமல்லமர் கலந்தனன், இருவருக்குமுள வலி
யுரப்பினர்க ளிபமிரண்டுமலி யற்புல்போல். (கூஉ)

*பூழியன்சிறிது சோரமல்லமர் புரிந்துவெங்கிடவு மினவன்
பாழியம்புய மலங்கநக்குழுவையிற் றைவிகனெதிர் பாய்ந்த
னன், ஏழிரண்டுலகொ டெண்டிசாமுக நடுங்கவிந்திரனை
யீதியோ, ரூழிகொல்லென வையிப்பவெம்மையி னுடற்றி
னர்சம மொருங்கபோ. (கூக)

*அங்கயற்கணமையருள்வலிக் கொடுபினடைவுறுகிகல் செ
ய்தானலாற், சிங்கவேறனைய தெய்விகத்தலிவனைச் செயிக்
கும்வகை தேர்கிலான், முங்கநிம்பமலரணிகுவான்பினெரு
சூட்சியுள்ளமதி லுன்னினு, னிங்கிவன்றனெமி பொருது
நாமுமவர் போலிரிந்திடுத லெய்தினே. (கூஏ)

வேறு.

*கொழித்தமூன் றெழினுடு மிவன்கொள்ளு நம்பெருமை
குலையும்பாரிற், பழித்தல்வாரா நிற்குமெனத்தெய்வீகனை
விளித்துப்பகர்வான் முன்னுட், செழித்தகனகனை வென்ற

* அத்தம்=கை. + சென்னி=சோழன்

சிங்கமெனப் புகழ்றுமத்திறலோய் நீமல், லொழித்திடுதி
யென வேண்டிநின்றுனம்பிகை யுயிர்த்தவுயர்குலத்தோன்.

*அத்தவுரை மீட்டலுங் தென்கால்கண்ட புணரியைப்போ
லார்ந்து வேள்வி, வந்தவனும் புன்னகையோ டொழிந்து
நின்று னதுகண்டமன்னர் மூவர், சந்தணியுழ் புயதோ
யுன் சரவலியுங் தோள்வலியுஞ் சார்ந்தறிந்தாம், நந்தலிலா
வுனக்கென்று நரசிங்கப் பேர்வழங்க வெனநவின்றார். ()

முன்பிறப்பிலா நிலையுங்குகமுனி யாகத்தெழுந்த நிலையு
முத்த, மின்பிறப்பிலா நிலையுந் திருக்கோவற் பதிநிலவும்
வீரட்டேச, னன்பிறப்பிலாநிலையுமடலெழிற்பைம்பரிநிலைய
மரியுமேத்து, முன்பிறப்பிலா நிலையுமிவ்வுலகத் தெப்
போல் வாருனைக்கற் றாய்ந்தோ. (கூ

* என்றூழ் வேந்தர்களு மேனையரு மவன்றிறலை யெண்ணி.
யேத்திப், பொன்றலிலா முகமனுரை புகன்றழைத்துக்
கொடுபோந்து பொருவின்ஞான, மன்றதனினடித்தபிரான்
றிருமுன்னேர்+ மந்திரத்தில் வனைந்த *மாழை, மின்றவிசி
னிடைச்செயித்த மீளிதனே யிருத்திமன்னர் விளம்பாகின்
றார் கூ

*பைங்குரக தத்திவர்ந்து நிமிடம்வலம்வரும்புவியைப்பரித்
தெஞ்ஞான்றுஞ, சங்கநிதியாதியுற வாழ்ந்திடுக விரு
வகைவெஞ் சமரின்மன்னு,* மெங்கண்முடி யளித்தருளுந்
தெய்வீகவென்ற வன்றனெழின் முடிக்குத், தங்கண்முடி
யொளிரூமணிமு முடியெடுத்துத் தனித்தனியே தரித்து
வந்தார். (கூ

மூவேந்தர் தரித்தமணி×முகுடமூன் றுடனியல்பா முகு
டமொன்றுங், காவேந்தன் வியந்துனைக்குந் தெய்வீகன்
றிரு முடியிற் கவினக்கண்ட, பாவேந்தர் கோவேந்தர்

+ மந்திரம் = கோவில். *மாழை=பொன். ×முகுடம்=கிரீடம்

பண்ணவர் பாற்கடலினிடைப் படித்தோனுஞ்சிப், பூவேந்த னன்குமுடி யிவனுன்கு மாமுடியைப் பொருமோவென் றூர். (சo)

*குமரன்வேல் காட்டிடத்துக்குகமுனியாகத் தனலங்குரித் தலாலத், திமிரவுருவந்தகனெவல்வீரட்டேசனருள் சேர்த லாலோங், கமரர்வியப் புறுவலிசேர் மூவேந்தர் தத்தமுய ரடலாலாற்றுஞ், சமரில்வென்றி பெறலாலீங்கிவற்கு ஈர சிங்கப்பேர் தகுமென்றூர்கள். (சக)

* இவ்வண்ணம் பல்லோரும் வியந்துரைப்பத் தெய்வீக னிறை வீரட்டச், செவ்வண்ண திருவருளீ தென்றெழுந்து சபேசனடி சென்று தாழ்ந்து, முவ்வண்ணல் களும்பிறரு மிமையவரி னிற்கவவண் முடிவில் வேகு, மைவண்ணப பரியேறி வலம்வந்தா னெரு /விருத்த மயில்வே° லோன் போல். (சஉ)

* கல்லதிரு வாத்துறையோர் வதிட்டருடி வெள்ளாறு கவில் தெற் காகக், கொல்லிமலை குடக்காகக் கடியாறு வடக்கா ககக் குணதிக் காகச், சொல்லுமட லிவ்விருத்தங் கணத்தி னிரு புரின்காதஞ் சூழ்ந்துவந்தா, *னல்லுறழுங் கிரிவன ருண் மருவிடினித் தரணிதனி னரிதொன் றுண்டோ ()

* கூறுமுமை வேந்தர்நிற்கு மிடமடைந்தங் கவர்தளொடுங் கோவலூர்க்கு, வீறுகாலங்கங்கடனீச்சூழப் புறப்பட்டான் விரவா சேத்தத், தேறுமீ துயர்ஞான திருட்டியிஞ்ற் குக மூனியுங் தெரிந்தான் கோவ, லீறிலா வீரட்டத் தெம்மடிக் டிருவருளா யெண்ணி யேத்தி. (சச)

* தென்ன கேரளசோழ னெனுமூவர் சூழுமுயர் தில்லைநீங்கி, யுன்னுபே ரிகைழுதலிலங் கருவிகளி னேசைதிசை யுறவே சென்று, மின்னுசிவ புரத்தடைந்தெம்வீரட்டன்+ சினகரத்

/ விருத்தம்=வட்டம். * அல்லுறழுஞ் கிரிவன்=சிவபிரான். [கிரிவம், கழுத்து.] + சினகரம்=கோயில்.

தை வியந்து தாழ்ந்து, தன்னிகரில் குகமுனிவன் முளி
ணையை வேந்தரொடுங் தகையாற் போற்றி. (சஞ்)

* எம்பிரா லையத்துட் புக்குவிதி முறையிறைஞ்சி
யிமையோரேத்து, கும்பமுனி யன்னகுக முனியைநடு வு
யர்தவிசிற் குறித்திருத்தி, நிம்பமார் போந்தின்மூர் நிருப
ரொடு பன்னிருதார் நிருபலுங்குச், செம்பொனு னியன்ற
வரி யணைமீது வீற்றிருந்தான் றேவர் போற்ற. (சசு)

* சிரிட்ட சதுர்முடிசே ரொருமுடியுஞ் செம்முகமுங் திக
ழ்முந்நான்கு, தாரிட்ட மணிமார்ப முதலுறுப்பு மொவ்
வொன்றுய்த் தமிழ்மூ வேந்தர், நேரிட்டுப் பார்த்தெழிலி
னிலைகாணு துவப்புவரி நிலையுங் காணு, தேரிட்ட னதன
நம் மின்னுர்க்கே நிலைக்குமென வெண்ணங் கொண்டார். ()

* கொண்டகுறிப் பினையகத்திற் குகமுனிவ னறிந்துமகிழ்
கூர்ந்து நோக்கி, விண்டலத்தோர் விளம்புபுகழ் மூவேந்தர்
காளிந்த விடலைக் கன்பாய், மண்டலத்தை மும்முடியை
நரசிங்கப் பெயரையருள் வகைபோன் முன்னுட், கொண்
டதவச் சிறுமியரை விதிமுறையின் மணம்புரிந்துகொடுப்
பி தொன்றுன். (சஎ)

* அம்மொழிகேட் டடல்வேந்த ரகமகிழ்வுற் றருந்தவத்
தோ யகிலமீன்ற, செம்மொழிசேர் பெரியநா யகிபாக
னருடானை சேர்க்கு மன்றி, நம்மொழியாற் பயனென்னை
யாயினுங்கங் குறித்தபடி நம்மூர் கண்ணி, வெம்மொழிய
சிறுமியரை வேந்தனுக்கு வதுவைசெய்க விதியினென்றுர்

* பரியேறி வலம்வருமிக் காட்டைநடு காடென்று பகர
மண்ணேர், கரியேறு மரியைநிகர் தெய்வீக புரத்தியெனக்
கழறி வில்லாக், கிரியேறு கரத்தண்ண ருடொழுது வேந்த
ரவர் கிளர்ந் துயர்ந்த, வரியேறித் தத்தகுர் புகுந்தாரன்
னவனடுகா டாண்டிருந்தான். (ரிo)

வேறு.

* எனவுரைத்திடுஞ்சூதனிணையடி
தனதனற்சுதன்ருழ்ந்துதெய்வீகனும்
வனிதைமாமைமணந்ததுமோதெனக்
கனிவினேடுமுனிவன்கழறுமால். (நிக)

தெய்வீகராஜன் காடுகொண்டசருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆ சகூ உ.

உ

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் மும்மணச்சருக்கம்.

கவநு-பதுமாவதி மணம்.

*அரசர்மூ வருமளித்த நாடுநாட்டிற்றெய்வீகனினைவுருக்கு, மூரசறைவித் திறைகொடுத்தோர்† தோத்திரிப்ப +, முதத் தினெடு மோங்குகோவற், பிரசமலர் வேணியன்†தைங் கரியமதை யியற்றுவித்துப் பெட்பினேடுஞ், சுரசமுகம் வியக்கு*மாமரசியலையடைந்துரவோர்துதிக்க வாழ்ந்தான்.

* எண்டிசையும் புகழ்ந்தேத்தத் திருக்கோவ லிறையருளா லிவனீண்டெய்த, மண்டுமெலிக் கிறைவனங்கட் கணிகர்பாற் றைவிகற்கும் வரத்தாற் பெற்ற, வொண்டொடிபத் மாவதி க்குமணஞ்செயுநாட் குறித்துவப்பி னேலிதீட்டித், தெண் டிரைசூ ழுலகனைத்துந் தூதுவர்பா லனுப்பிநனி தெரி வித்திட்டான். (உ)

* தன்னகரை யலங்கரிக்கப் பறையறைவித் தமைச்சர் தமைத் தானேசூழ்ப், பொன்னகரைப் புறங்காணுங் கோவ லூர்தனக்கேகிப் புரையில்சிங்க, மன்னவனை மணக்கோலம்

+முதம்=சந்தோஷம். † கைங்கரியம்=தொண்டு.
*அரியல்ஆறு=படை,குடி, கூழ், அமைச்சு,நட்பு,அரண்,என்பன.

புரிவித்துக் ஙகமுனியை மற்றுளோரை, யிங்ஙகர்க்கு மு
றையினெடு கொடுவருக வெனப்போக்க வேகினரே .(கூ)

* அண்ணன்மகி டனக்குமண மென்றுபறை யறைந்திடு
மவ் வமலிகேட்டோ, ரெண்ணரிய களிப்புடனே யங்ஙகர்
பொன் னகர்ஙணு மெழிலிக்காட்டச், சுண்ணமிளிர் சாந்
தான்மா ளிகைபுதுக்கி யோவியங்க ளெங்கத்தீட்டி; விண்
ணவர்ஙரு டிஞ்சுகின்ற கொடிகடமை வேற்றரசர் வியக்க
வீக்கி. (ச)

* தோரணமெங் கணுஙர்ட்டி விசித்திரகோ லங்கள்பல து
லங்கத்தீட்டிப், பூரணகும் பங்கணிறைத் தெழிற்பசிய கா
கிலின் புகைவிடுத்தங், கேரணிபல் விதங்களிலு *லொப்ப
னைசெய் தொப்பனைழி லெழிலங்காட்டோர், சீரணிகட்
கழகிட்டுக் களிப்புவரி ஞெமுங்கிவரை தெரியாகின்ரூர்.

* கொங்கன்றன் வளமாடத் தணிக்கணிகள் குயிற்றுவித்
துக் † குணிக்கைகார, சிங்கள்ற னெழிற்கேற்ற திருமண
மண் டபமமைப்பித் தெய்துவோர்க, டங்கண்மனத் துவப்
பவறு ரசஙான்கு வகையுண்டி தரச்செய்வித்துப், பங்கயம்
பைம் பரியோனைப் பார்த்தலிற்றை விகன்வரவு பார்த்
திருந்தான். (சு)

வேறு.

* வென்றிமாறனு மிக்கவிற் சோழனு
நன்றிமிக்கபன் னிலை வேந்தரு
மன்றலார்திரு பங்கண்டம் மாககர்க்
கன்றுதித்த ஙகரைவிட் டண்ணினர். (எ)

வண்மைசேர்திருக் கோவற்கு மந்திர
மொண்மையோ டெய்திக் கேரள னேவலர்
லுண்மை சேர்ஙக மாமுனிக்குய்த்தன
ரொண்மை சேருமம் மாமண வோலையே. (அ)

* ஒப்பனை=அலங்காரம் † குணிக்கை=வில்லையுடைய கரம்.

* கண்டமாமுனி வீரட்டக் கண்ணுத
லெண்டருமம்மரு ளென்றுளத் தெண்ணினுன்
வண்டுகிண்டுறு பன்னிரு மாலையான்
கொண்ட நோன்பெனக் கூறுமகோவலார். (கூ)

* எண்ணருங் களிப்போடங் ஙகொழி
னண்ணவாற்றி களிர்முலை யாரொடுஞ்
சுண்ணஞ்சாந்த நறுமலர் தூவியே
யண்ணன் முன்றிற்குழுமின ராடவர். (கo)

* ஒப்பிலாத தெய்வீகனும் பெண்ணைதோய்
தப்புலாஞ்சடை யண்ணலை வந்திக்தே
தப்பிலாவிடை கொண்டரண் சார்ந்தன
னிப்புவிக்க ணிமையவர் போற்றவே. (கக)

* ஈறிலாதமுநிவர்க ளேத்தல் பான்
மாறிலாதமர் மன்னவர் கோவலின்
வீறியன்புடன் மேவின ரன்னவர்
தேறலுண்டி தெவிட்ட வுண்டாரரோ. (கஉ)

* வேந்தர் மைந்தரும் வேதியர்மைந்தரும்
வாய்ந்தீடுஞ்சீர் மணத்தணி செய்திட
வாய்ந்தபேரழ கோடு மவிர்ந்தன
னேந்துநான்கு முடியுடை யேந்தலே. (கங)

* வாரியேழு மதங்கொளெண் மாக்களும்
மாரியேழு மருவி யொலித்தென்ன
மூரி வாயிலினின்று முழங்கின
பேரிகைதுடி யாதிய +பேரியே. (கச)

* மங்கலத் துணைமாதர் சொலச்சுர
ரொங்களின் னுவாயென வேத்திட
வங்கணற்றவ ராசி சொலநர
சிங்கன் றெய்வதத்தேசியி னேறினுன். (கடு)

+ பேரி=வாத்தியப்பொது.

* அவரவர்க் கியல்பாய கல்லூர்தியி
னிவர மெய்த்திருக் கோவலிகந்தவன்
கவர்தல் கொள்ளுளச் சேரன்கடி நகர்க்
கெவரு மேமதிதொ டுண்ட வழிக்கொண்டான். (கசு)

* அஞ்சி லோதியுமாட வரும்புல
னஞ்சி லோதியறிந்த வரும்புயம்
வஞ்சி வேய்ந்தவருங்கு ழீஇயண்மினர்
வஞ்சி வேந்தன் வளநகர்ப் பாங்கரின். (கள)

வேறு.

கோளனு ழையரால் வரவுகேட் டியர்
பாரின் மெய்மறந்திடுங் களிப்பிற் பார்த்திப
ராரொடு மூரொடு மளப் பிலங்கலை
மாரொடு மெதிர்சென்று மன்னைக்கண்டனன். (கஅ)

மன்றலம் பன்னிரு மாலை மார்பினன்
வென்றியை யெழிலினை மிகவுங்கேட்டுளந்
தன்றவற் காண்டலு மரிவைசெய்த நோன்
பென்றுமே லென்றுளத் தெண்ணி யேத்தினர். (கக)

விற்றொழின் முதலிய விளங்குத் தேர்ந்துள
கொற்ற நற்றைவிகக் குமரற்கன்பினு
லற்றமின்முக மனங்கறைந்து கொண்டு புக்
குற்றனன் மலி யன் மாதவர்களோடரண். (உ0)

மடங்கலிற் தவிசின் மேலிருத்தி மாதர்கண்
மிடைந்து வெண்கவரிகா லசைப்ப மேயபின்
னிடும்பை தீர்த்திடுமப் பத்திரண் டிலக்கண
மட்ங்கையைப் பாங்கரே விதியின் வைத்தரோ. (உக)

ஒனனலராங் கரியொழிக்குஞ் சிங்கநேர்
மன்னவன்றன் மகள்வனப்புந் தையிகன்
கன்னல்வே ணுறுங் கவினுமந்தர
மன்னுமின் மற்புய வலியுநோக்கினன். (உஉ)

அற்பொடு நோக்கியே யனைத்துந் தூக்கியே
யுற்பன மிஃதரி தெனவுவந்துயர்
மூப்பொழு தறிபிரு காதிமோனநூன்
விற்பன முனிவர்கள் வேள்வியாற்றிட. (உக)

* ஐவகைக் கருவிதிக் கதிர்ப்ப வும்பர்நா
முய்வகைக் கிடமென வுளங்களிப்புறச்
செய்வகை திறம்புரூச் செல்விதன்னியத்
தைவிகன் கரத்தினிற் சலத்தொடுந்தனன். (உச)

திருமகட் சிவனருடி கிரியங்கரன்
மருவின போற்செழும் வஞ்சி மன்னவ
னருள்பது மாவதி யணங்கை வேட்டனனுன்
சுருதியின் விதிநர சிங்கத்தோன்றிலை. (உடு)

தோன்றலுக் களித்தரு டோகைக்கன்பினு
லேன்றடி யேவல்செ யியற்கைமாதர்க
ளான்றவானுல கணங்கனைய ராயிர
மீன்றிகழ் விழியினை விருப்பி னீந்தனன் (உசு)

வேறு.

* கங்கைகரந்த மௌலியுடை வீரட்டேசன் கழனிசூழ்ந்து பொங்குகளிப் பாற்குகமுனிவன்முதலோராசிபுகன்றிடநல் லங்கிவலம் வந்/தமி மிதிப்பித்த கல்வான்சாலி $தரி காட்டி யெங்கும் வாழ்த்தினெனிகளிப்ப விருந்தான்கன்னி யுட னேந்தல். (உஎ)

* வழுதிசேரன்களிப்புந்தைவீகன்மணக்கோல்முங்கண்டுள், ளிழுதை நிகர்த்தான் வளவன் முதலெவரு மந்தத் தகை யானுர், பழுதின்மூவேந்தர்கடமக்கு முதல்வனுகும் பனந் தாரான், வழுவின் றுயசந்தொடு தாம்பூல 'மாதி வழங்கின னுல். (உஅ)

/ அம்மியென்பது, அம்பியென இடைகுறைந்தது. $ தரி=சாகுபி.

௩-வது காஞ்சனமாலை மணம்.

*எவருங்குழீஇய பேரவையி னிருந்த மாற னெழுந்துகை
னவிரும் பதத்தை வணங்கமுனியருள்கொண்முகம னறைந்
திடலு, ஈவையி லெனதுசிறு மிக்குரும்பி தனக்கு மணக்
காலந், தவறிலாதாய் குறியென்னக் குறித்தான் காலந்
தவத்தோனே. (௨௯)

* மொழிந்த வசனஞ் செவிவழியி னுளத்தி னிரம்பியம்
மொழியே, வழிந்தவென்ன மாறனுயர் சபையையோச்சி
வாயனேயீ, மொழிந்த தீதுமற்றெம்மூர்மணத்திற்குமுக
வெனவுரைத்துப், பொழிந்த கருணை யங்கயற்கண் விழை
யுமதுரை புக்கனனுல். (௩0)

* அடைந்துகூட லிறைவ னனையடியை வணங்கிப்பாற்
கடலிக், குடைந்துவருந்தருதமைந்த சுதைதனக்கு மிறை
வன் கட்டியின், மிடைந்துகருகா வுருவ னெனவிளங்கு
மவற்கும், விமோமணத்தை, யடர்ந்த வுலகுக்கொற்றர்கள்
பா னிருபந்தம் மினறிவித்தான். (௩௫)

*பின்புமாற னெஞ்ஞான்று மாறுக்காமர் பிறங்குகை, ரன்
பின் மேலு மலங்கரிப்பித் தவிருமணி மண்டபமதனைத்,
தன்பின்னுறு வோரதிசயிக்கச் செய்வித்தடிசிற் சாலைகளீ
மின்பு மலிய வியற்றித் தெய்வீகன் வரவை யெதிர்பார்த்
தான். (௩௨)

* அளவிலாத சிறப்புளுற்றிச் செழியனவ் வாறிருப்ப
விவண், வளமார்புயத்துத் தைவீக னிருந்தவாறு வசனிப்
பாஃ, தளவஞ்சூழ்ற் கிளவிபத்மா வதியோடவனுஞ் சலசையு
டன், துளவமார்ப னென்னும் வகைசுரதவின்பந் துய்த்
தனனுல். (௩௩)

பிருகுமுதலாமுனிவர்களும் பிறங்குகோவனின்றுகடிக்,
குருகியுற்ற வெல்லோரு மூயர்ந்த சேரனருமுங்காற்,
பெருகுமுள்ளச் செழியன்முனர்ப்பசும்படியே மண

திருப, மருகா துறுதல் கண்டெவருந் தமிழ்ந் டையவர் வழும்ரூர். (கச)

வேறு.

உற்றிட வார்வ மங்குவரி போன்றிடு
கொற்றவங்தம்மொடுங் குலவு தைவிகன்
பொற்றொடி யாளொடும் பொறையன் ரூனைக
ளுற்றிட விருடிய பொலெழிற்கொண்டானன். (கஙி)

* ஈண்டிய பல்லியஞ் செவியை யீர்க்கவுங்
தூண்டியதுகள்களெற் சூழ்ந்துபோர்க்கவும்
வேண்டியவின்பங்க டுய்த்து மேவினர்
பாண்டியன் வளஞ்செறி நகரின் பாங்கரோ. (கஎ)

சேரலனுதிய ரொடுங்தை யீகன்றன்
னூர்புக வெழுந்தகல் லுரையைக் கேட்டுயர்
பார்பரி பாண்டியன் பழிப்பிரூனையோ
டோர்பெறப் புகுந்தன னெதிர்கொ ளற்ரோ (கஎ)

உயர்ந்தவ ரூறுவரோ வுலகத்தோர்களில்
வியந்தூகொளா ருண்டோ விருதினுய்புகழ்
பயந்ததை வீகனைப் பரிவின்மாறனு
நயந்தெதிர் கொண்டன னகரத்தோடுமே. (கஅ)

வழுதியு மகிழ்வொடு வாகை டூர்பனைத்
தழுவிநம் குகமுனி தவத்தைப்போற்றியே
விழுமிய சேரனே முதலவேந்தர்க்குக்
கெழுமிய முகமனைக் கிளத்தி ஞனரோ. (கஙு)

* எத்திசையினுந் தனக்கினை யிலாததாய்ச்
சுத்தமா யுயர்ந்திடு துவாத சாந்தமாய்
நித்தனுக் குறையுளாய் நிமித்தமாயுள
வித்தக மதனுளியிற் கொண்டுமேவினன். (சஙு)

வேறு.

* திங்கடன்குலத் துதித்திடுஞ் சுந்தரச் செயியன
பைங்கதிர்ப்படி பரிமிசைச் சதுர்படி படைத்த
சிங்கவேற்றினைப பரிவொடு கொண்டுசெல் கென்னை
யங்கண் மாநிலத் தறிஞரா லறைந்திடப் படுமோ.

* எந்தநாளினுஞ் சிறப்பியாத தோரிசைகெழு
ளந்தமாகர் $ ஞெள்ளலிலள்ளு பைம்பரியின்
வந்ததை விகன்றனைக் கண்டோ ரகமுக மலர்ந்தா
ரொன்றையே யிந்தவாறும் வந்தனன் கொலோவென்று. ()

* உமையைச் செல்வியாய்ப் பெற்றுமன்னவ டனக்குலகந்
தமையளித்திட வளித்திடா வகையினுற் *சமழ்ப்புற்
றிமையவண்ண லிவ்வாறுரு வெய்தினன் கொல்லோ
கமைகொளங்கயற் கண்ணியாளிந்நகர் காண்பான். (சங)

* அந்தநாளிறை மருகனுட் வந்துகம் மரசின்
முந்தவேண்டிலன் முத்தன மினைமண முடித்து
விந்தையாற் செய்திவரசினைக்காணுவான்விரும்பி
யிந்தவாறிவ வானெய்தினன் கொலோவென்பார். (சச)

* சோமசுந்தர ணுமிறை தொன்னகர் வீதி
யேமமாய்க் துரகதத் திவர்ந்தெய்திய வியற்கை
நேமமால் விஞ்சையாதலி னேருமோ வென்பார்
காமமன்னுமிப் பரியின்மேலிவன் செல்தன்மைக்கே. (நி

* கங்கைவார்சடைக் கண்ணுத னம்முனோர் காண
வீங்கயற்றணீரூணை மன்றல் விதிமுறை யடைந்தான்
சிங்கவேற்றுத் தெய்வீகனு நாமெலாந்தெரிய
விங்கதொத்த மன்றலுக் கெழுந்தன னெனவிசைப்பார். ()

தனித்த வேல்குறி யிடத்தியாண் மகத்தி மாதாங்கச்
சனித்ததன்மையும் பெயர்கொண்ட தன்மையுந் தரணிக்

$ ஞெள்ளல்=வீதி * சமழ்ப்பு=நாணம்.

கினித்ததன்மையு முடிகள்சேர்தன்மையு மேற்ப
மனித்தருக் கிவைவாய்க்குமோ வெனமன மதிப்பார். சள

* நான்முகத்தனே பாற்றிரைத் துயிலுநாற் கடலிற்
றுன்முகத்த கார்வண்ணனே விண்ணிறைதானே
வேன்முகத்தனே மாரனே விவ்வுரு விரவி
யூன்முகத்த நாழுவப் பவந்தன னெனவுரைப்பார். (சஅ)

* கன்னிநாடு செய்தவங்கொ னற்கதிர் மகிமரபின்
மன்னிவந்தவர் தவங்கொலிக் காஞ்சனமாலை
தன்னை யின்றவர் தவங்கொல் யாஞ்செய்த முன்றவங்கொ
லின்னகன்னிசெய் தவங்கொ லீண்டிவன் வந்தெதென்பார்.

*பசுத்தமேகத்தின் மின்னல்போலிவள் செலும்பான்மை,
நசித்தநுண்ணிடை நங்கையர் காண்டலு நளிவார், ரசைத்த
கொங்கைகற் கூலையணி குழனெகிழ்ந்தலைய, நஞ்சத்த சிந்
தைகொண் டோடிடப்பின் றொடர்ந்துமெய்நலிவார். (ரo)

* மங்கலில் லவன் பரிமிசை வரச்சில மடவார்
தங்கண் மெய்மறந்துற் றனர்சாலவுஞ் சில்லோ
ரொங்குஞ் காண்டலு மெமைக்கவர்ந்தேகின னிதயம்
பொங்கு §நேயமோ *பூதரமோ வெனப்புகல்வார். (ரக)

* கழுதருந்த வூனீய ரிக்கரத்தனைக் காணும்
பழுதருஞ்சில மாதரார லட்சியம்பகர்ந்து
கெழுதரும் விழிக்கோலினுற் கிளர்புயத்தவன்ற
னெழுதரும்முரு விதய †பித்திகை யெழுதுவரால். (ரஉ)

*அண்ணல் வீதிவாய் வரும்வகை யறிந்துமுன்னடைந்தே
சுண்ணஞ் சாந்தநன் மலர்சொரிந் தினியவை சொல்வார்
நண்ணுகாஞ்சன மாலையை நண்ணினாமுதியென்
றெண்ணருங் நிறையுவரியு ளடங்குமேற்றிழையார். (ரங)

§ நேயம்=நெய். * பூதரம்=மலை. † பித்திகை=சுவர்.

* பிறந்தகாண்முதற் காணுருவிவனுருப் பெற்றி
மறந்தகாலொன்று வருங் கொலோ வராதுகாமண்ணி
னிறந்தகாளினு மோதலா லிவனுடனில்லங்
துறந்துபோவதே துணிபென்பர் சிற்சிறுகையரே. (நிச)

* ஏடுவா தெதிர்கொள்ளு வாமெதிரி னின்னுயர்கூக்
காடுவார் வருதுசுகி யெனவிசை யுடனராகம்
பாடுவாருருப்பார்த்துப் பார்த்தொசி பசுங்கொடி போல்
வாடுவாச்சவன் வரவறிந்திடும் பலமாதர். (நிரு)

* என்றிவ்வாறு தாய் மதுரையுள்ளோர் களிப்பெய்த
மன்றற் பன்னிரு மாலைமார்பினைக் கொடிவந்தான்
வென்றிமீனவன் விருப்புளங் கொண்டுதான் மேவுங்
குன்றரண்டிகழ் கோபுரவாயிலின் சூழல். (நிசு)

வேறு.

* எங்குநீல வியாளர்ப்ப விமையவர் மலர்கரிப்பச
சங்கையின் மகளிர் பாழ்த்தச்சரண்முழி சில்லோர்தாழ்த்த
மங்கையர் கூடி பாட + வண்டர்மங்கலங்கள் பாட
விங்கித மெங்குமிட வெவர்களும் புகழ் கொண்டாட. நிள

* மின்னியிற் பிறந்த தெய்வப் பாவினின் மிழிந்துவந்த
கன்னியருபசரிக்கக் கடிமனை யதனிற்புக்கான்
முன்னவள் சுதையாய்மேவ முதல்வனுக் களித்தவோங்கல்
மன்னவன் வேந்தர்போற்ற மதிக்குலத் துதித்தானெம்மான்.

* சேரசெம்பியனைச் சேரன்செல்வியைச்சேர்ந்தோர்தம்மை
க்,சீர்பெறுவ குகனையாதிமுனிவனைச் செய்யகோவ
லூரிருந் தெய்திஞாலை யுவப்பின்வந் திடும்முற்றோரை
மாரனோர் மாறனெங்கு மணமனைக்கழைத்துச்சென்றான்.()

*அவ்வவர்க்கியைந்த செம்பொ னுதனத்திருபசச்செய்தே
யெவ்வமில் பிருகைவேளா லெய்தருண் மூனியையேத்தி

+ வண்டர் = மங்கலப்பாடகர்.

கவ்விநேர் நோக்கினுட்கு நரசிங்கன் தனக்குமன்றல்
செவ்விதிற் செய்கவென்று செழியனும் வணங்கிச்செப்பும்

* பிரசாபத்தியமணத்தை விதிப்படி பிருகேயாகி
சிரசானு முனிவ. ராற்றத் தெய்வீகனனமாடி
முரசான கங்களார்ப்ப முதல்வனு லயமுன் னெய்திப
பரசார்கை யுண்ணலம்மை பதமலர் பரசிச்சார்ந்தான். சுக

* மதிக்குலக் கன்னிதன்னை மன்னு மருசனத் தாறுடி
நிதிக்குலத்தி யற்றுவித்த நிகரில்பூணினங்கண் மாட்டிப
பதிக்குலப் பிலதாயென்றும் வாழ்கவென் றுபாராட்டி
விதிக்குலப் பிலதாய் வேட்கும் வயின்வைத்தார் வியன்சி
றாட்டி. (கூஉ)

* தொழத்தகு நாரசிங்கன் றோகைபால் வதுவைக்குற்று
னிழைத்தநற் றவமுருக கொண்டெய்தியவாற தேயப்பத்
தழைத்தநற் றவத்தோர் மன்றற் சடங்கியற் றிடஉல்லன்பு
குழைத்த வள்ளத்தரானர் குவலயத்துள்ளாரெல்லாம். ()

வேறு.

கூரஞ்சின மாலையாங்க வின்செய்தன் சுதைப்
பூரஞ்சினைக் கொடியினைப் பொன்னெ டுந்தனன்
வாரஞ்சையால் வைகையங்துறைவன் வாய்ந்திடு
நாரஞ்சிலம் புரிசைசூ ணகரத்தானுக்கே. (கூச)

* ஓய்ந்திடு புலத்தர்செ யங்கி யோங்கவுஞ்
சாய்ந்திடா வமரர்தஞ் சரீரம் வீங்கவுங்
காய்ந்திடு செறுநர்கள் கண்ணியேங்கவுங்
தேய்ந்திடு நுசுப்பின்×மா வள்ளந்தேங்கவும். (கூடு)

* மங்கலதூங்துபி வாரி யார்க்கவு
மிங்கைய ருண்ணிறை மறந்துநோக்கவு

× மா = இலக்குமி.

மங்கண னருளிதென் றையர்பார்க்கவு
மங்கணன்னி மித்தங்களனந்த மொக்கவும். (சுசு)

* மின்னிகர் வடிவினுள் வேய்மென் றோளினுள்
பொன்னின்மாலைப் பெயர்பொருந்தி ஞள்களத்
துன்னிவீ ரட்டன்ரு ளுயர்தை வீகனு
மன்னன் மங்கலத்தினுண் வயங்கப்பூட்டினுன். (சுஎ)

* எங்கணு மலர்மழை யிறைப்பவானவ
ரெங்கணும் வாழ்த்தொலி யிசைப்பவந்தண
ரெங்கணு மங்கல மிசைப்ப வேழையா
ரெங்கணு முகமீன யிசைப்பயாருமே. (சுஅ)

* மின்னுலோ டெழிலிவித்துரும்க் கானகா
தன்னினித்தில மழைசொரியுந் தன்மையிற்
கன்னியொ டேந்தலுங் கடகக்கைகளால்
வன்னியிற்பூம் பொரிவழங்கி னனரோ. (சுசு)

* முருந்துறழ் நகையின் கான்முளரிப் போதினைத்
திருந்துகை முளரியி னேந்தமீண்டியே
கருஞ்சிலை யம்மிமேல் வைத்துக்காதலோ
டருந்ததி யந்தரஞ்தவட்குக் காட்டினுன். (எ0)

* இன்னண மணஞ்சிவா கமத்தியற்றிநற்
கன்னியொ டண்ணலுங் கவினல் காய்மழுத்
துன்னுகை யிறைமுனந் தோகை தன்னைவேட்
டன்னபான்மைத் தெனவறைவர் யாருமே. (எக)

* வழுதிநற் சோடச தானமாரிபோன்
முழுதுணர் வோர்க்குமுன்னவாவின் மூன்னியீந்
திழுதுறு நாவுணர் வெவர்க்கு நல்கிப்பின்
பழுதறு குகமுனி பதம்பராவியே. (எஉ)

---

* வித்தருமம் = பவளம்.

கூ-வது கண்டபகமாலை மண்டி.

* ஐயவிவ் விருமண மணைமக்தவாறுபோற்
செய்யபொன்னிச் செழுநாடன் செல்விக்குத்
தூய்யுரோர் மணத்தினஞ் சொல்லுகென்றனன்
வையயிலுக்கிரன் மரபின் மன்னனே. (எக)

* குகமுனி வ்துவைஙாள் குறித்துக் கூறக்கேட-
டகமகிழ் வுடன்மணிச சோழனம் மன்றல்
புகுமெவர்களும் வரப்புகன்று நீங்கிமா
மகமிவர் குடாதைதபால் வந்து சார்ந்தனன். (எச)

வேறு.

*பொங்குறு களிப்பின் மூன்னர்ப் புரிமண மிரண்டினுக்கு
மங்கவர் செய்தவாற்றிற் பதின்மடங்கு கதிகமாகத்.
துங்கநாடுடனே வானிற் சூழ்மணி சிறப்பித்தியாங்கு
மங்கலவோலைதீட்டி மாநிலத்துண்ர்த்தவெண்ணி. (எடு)

* ஒற்றர்களிடத்துப்போக்கி யுவப்புடன் கிளைகளோடு
செற்றமில் குணத்தின்மிக்க செம்பியன் றென்றலெய்து
மற்றநோக் †கிரதமென்ன விருந்தன னப்பாற்றென்னு
டீற்றருன்னிரு பங்கண்டாரணி வருமுவகை பூதகார். (எகூ)

* குகமுனி பிருகேயாதி முனிவருங் கோவலூர்கின்
றகமகிழ் வுடனேவக்தோ ரனேவருங் குடகின்கோவு
நிகரிலங்க யற்கணம்மை நிமலன்றுள் பணிந்துவின்னி
ருகுதரு பொன்னிநாட்டுக் கெழுந்திடு நன்மையுண்டார். ()

வேறு.

அரிதினிற் பாண்டிய னளித்தநங்கைக்கும்
பரிவுடன் மலையமான் பயந்தசெல் விக்குஞ்
தெரிவையர் முதற்பல சீர்களுங்கொடுத்
தரிவையர் தம்மைக் *கஞ்சிகையிலாக்கியே. (எஅ)

† இரதம் = மாமரம்.
* கஞ்சிகை = ரெத்தினச்சிலிகை.

* ஈரிரு மெளலியர்னெழிற் கெழிற்செய்து
சீரியல் பைம்பரி மிசையிற் சேர்த்துமேற்
பேரிகைமுதற்பல பீலியார்ப்பநற்
சாரிகொள் பரியினிற் ருணுமேறினன். (எசூ)

*ஏவருமிறையிரு தாளேயத்திமேற்
றேவரும்பணி திருவாலவா யொரீஇ
யோவருங்களிப்புட னீண்டி யொன்றினா
பூவரும்பெழிற் பொழிற் பொன்னிநாட்டரோ. (அ0)

* + கோதுக ளேழின்றிக் குறைவில் செல்வமே
யாதியா ×மறுவகை யமைதிநோக்கியே
காதல்கொ ளெவரொடுங் காளமேவுத
லாதுவரோடிமுன் செல்லினர்களே. (அக)

* கேட்டலு மாலுளங் கிளர்ந்து தீதவிக
ளூட்டுறு முன்னமே நணுகிக்கொண்டுபுக்
கீட்டுறு பரிசனர் சூழவெய்தினன்
றோட்டணி மகடவந் தோன்றிற் றின்றென்றே. (அஉ)

* தகறரு மிரண்டுமின் னனையர் தம்மொடும்
புகர்பௌத்திரன் ஞெளல் புகுதல் காண்டலு
நகருளோர் களிப்பலி நானமாடியே
புகழ்வன வெமானனி புகலற்பாலவோ. (அங)

*. மாயனே குமரனே மாயன் மோமனச்
சேயனே வந்தியிற் சேயனே யெனத்
தாயன கருணையோ டியாருந் சாற்றினர்
மேயசீர் நான்முடி வேந்தன் றன்னையே. (அச)

+கோதுகள் ஏழு:= (நாட்டின்) குற்றங்கள் ஏழாவன; தோட்டியர், கள்வர், யானை, பன்றி, விட்டில், இன்னை, பெருமழை என்பனவாம்
× அறுவகை அமைதி=(நாட்டின்) அமைதி ஆறுவன; செல்வம், விளைநிலம், செங்கோல், நோயின்மை, வளம், குறும்பின்மை என்பனவாம்.

* கற்பினுக்கணிகல மாகுங்கன்னிய
ரற்புத வுளம்பெரி தயர்ந்து தேறிடிற்
பொற்புடை மற்றைய பூவைமார்பட்ட
விற்பனவேட்கையை விளம்பலாகுமோ. (அடு)

* விடந்தைகண் டத்தன்சீர் மேவுவோணக்கண்
டுடந்தையை யும்பெறு வோமென் றுன்னியே
குடந்தைமா நகரினிற் குலாவுகின்றபன்
மடந்தைய ராடவர் தொடர்ந்து மல்கினர். (அசு)

* வாய்ந்தசீ ருடைமணிச் சோழன் மாமணிக்
கேய்ந்தசீர்த் தைவிக னெடுங்கொண் டெய்தினு
னுய்ந்தசீர்க் குகபிரு காதி மாதவர்
தோய்ந்தசீ ரிறைவர் தோகையர்மற் றியாரையும. (அள)

* அவரவர்க் கேய்ந்தபொன்னு தனத்தினி
லிவரமங் கலமணி யிருத்தி*நேரிய
னவமலி மணவிதி நடத்து மின்னென்றுன்
றவமலி முனிவரர் சடங்கியற்றினர். (அஅ)

நண்பகங்கொண் டிருமன்னர் நல்கிய
பண்பெனப் புலிக்கொடிப் பார்த்திபன்றவ
சண்பகமாலையைத் தந்தனன் பொனே
டெண்புகா வலிநர சிங்கவேந்தற்கே. (அசு)

* கொண்டகோமங்கல நாணைக் கைக்கொடு
விண்டல மகிழ்விய னழலின் முன்னரோ
டியண்டிசை யோருமேத் தெடுப்பவீக்கினு
னெண்டொடிக் கெம்மிறை தாளையுன்னியே. (கூ0)

* இருமணங் களுக்குமே லீராந்தாம்வகை
யொருமணஞ் சிறப்பினே டுற்றிச்செல்வியைக்

*நேரியன் = சோழன்.

கருமணந்தோய்வுறுக் காலையைக்கண்டே
மருமண மலர்ப்புய மால்களித்தனன். (கூக)

*செம்பியனற்பவச் சிறப்பின் வந்ததோர்
வம்பணி சண்பக மாலை தன்னையிங்
கும்பரில் வேட்டன னுயர்வுபூண்டன
னிம்பரி லிவனிக ரில்லையென்றரோ. (கூஉ)

எம்முடி. யரசரு மிறைஞ்சு தாளுடை
மும்முடி யரசரு முனிவன் முன்றருந்
தம்முடி மூன்றெனத் தந்துமேம்பட்டார்
செம்முடிச் சதுரற்குச் செல்வியாரையும. (கூங)

முத்தழ லுடன்சுத்ர் முடிகொணன்மறை
யத்தனே வென்னமூ வரசர் தந்திடுந்
தத்தையர் தம்மொடு மௌலி தம்மொடும்
வித்தகத் தைவிகன் விளங்கினனரோ. (கூச)

வான்முதல் வணங்கலால் ‡வசுதை போற்றலாற
றேன்புரை சொல்லினுற் செறுநர்த் தேய்த்தலா
னன்முடி யரசனென் றகன்ற ஞாலமேற்
றுன்முடியாதுயர் சதுரற்றுனரோ. (கூரு)

* இவ்விய லேக்தரு னெவரும் போறறவே
செவ்விய குடக்தையிற் ×செல்லறீர்ந்திருந்
தீவ்வியக்தவிர் திருக்கோவ லண்ணுறத்
மதவ்விய நரசிங்கன் செப்பினனன்றே. (கூசு)

* சோழனுக் தன்றவத் தோகைக்கும்மிரு
மாழையுண் கண்ணியர் தமக்கும் வண்மையா
$யிழமோ டண்டிகளு மேவன் மாதரும்
தாழ்விலா தளித்தனன் மேன்மை தங்கவே. (கூள)

‡ வசுதை = பூமி.
செல்லல் = துன்பம். $ ஈழம்=பொன்.

* செகம்பணி தைவிகன் றெரிவைமா ரோடுங்
குகன்பிரு காதியாங் குரவமாப்பணிந்
துகந்துவீரட்டன்ரு ளுன்ன மாமிசைத்
திகழ்ந்தனன் மாதருஞ் சிவிகைமேற் கொண்டார். (கூஅ)

* தானையங் கடலுடன் றலைவர் மூவருஞ்
சோனைய்யங் கட்சூழுகில் சொரிந்த பான்மையி
னேனையர்க் கிருநிதி யீய்ந்தெழுந்தன
ரானக மதிரத்தை விகனையண்ணியே. (கூகூ)

* ஆரணன் றருபிரு காதி மாதவர்
வாரணி கொங்கை மங்கையர்க ளாடவ
ரோரணிகோவனின் றெய்திஞை லொளிஞ்
சீரணிந் தெழுந்தனர் + சேதியுட் கொண்டே. (கூ00)

* மடந்தையர் புலவரந் தணர்கள் வாழ்த்தவுந்
தொடர்ந்து பல்லோரெதிர் துதைந்துபோற்றவுங
கடந்துநற் குடந்தையை யெவருங்காதலோ
டடைந்து தில்லையி லிறையடியை யேத்தினர். (கூக)

அதுபோழு தங்கணின் றகன்று கோவலின்
மதகசத் தரசரோ டினிது மன்னினன்
சதுர்கொளுகத்த ×சாமந்த ராதியோ
ரெதிர்கொள வஞ்சிய மேய்ந்த வேந்தலே. (கூஉ)

மூவர சர்கடரு மூன்று மாதரோ
டேவருஞ் சூழவந் தெய்துமேறனைக்
கோவலு ளோரொலாங் கோக்கன் றென்னவே
யாவலோ டெதிரடைந் தகங்குழைத்தனர். (கூஙு)

வேறு.

* வணங்கினு ரொழுந்துமணங் கொண்டுபரிமேல்வருமிறை

+ சேதி = சேதிநாடு. × சாமந்தர் = மந்திரிகள்.

யெழிற் கெழில்வாய்ந்த, வணங்கினர் மூவர்தம்மையுங் கண்டா ரகமகிழுதியுங்கண்டா, ரிணங்கிகா முடலியுடன் வெறுத்தார் மூவேந்தல்போ லெய்திலமென்று, பிணங்கி னர் களித்தார் கோவன் மாகரிற் பிறந்திடு பெருமையை யெண்ணி. (கoச)

* தப்பிலா தென்றமுய நிராமேசற் சாரவே நீரிஞ்ஞட்டி, யொப்பிலாத்தில்லை தரிசித்துக் கோவலூற்ற தாலொரு நர சிங்க, வப்பெய குறீ இமும் முடியை மூவரச ரரிவையர் மூவரைப்பெறலா , யிப்புவிக் கண்ணன் மியாண்டுமிங் கிவனே ரொருவரு மில்லையன விசைத்தார். (கoரி)

* எம்பிரா னெஃகம் வந்தது மகத்தி லெழிற்பரி மிசை வியப் புடனித், தம்பிரானெழுந்த வதுமுடிதான்கு தரிப்ப தற் கேய்ந்ததன்மையது, மிம்பரின் முதன்மூவரசர் கன்னி யரோ டெய்திய வீதுங்காணியல்பா, லும்பர்கணம்போற் பெற்மிலர்நோக்கிற் குயர்வென்ரு ரங்கருள்ளார். (கoசு)

* இப்படியனந்தவித மெடுத்தியாரு மிசைத்தசொற் கேட் டகங்களித்தா, னெப்படி களினுமீடிலாவலியுஞ்சுல்வமு மெய்து தைவீகன், மைப்படிகண்ணி பெரியநாயகியை வாமபாகத்தினில்வைத்த, வொப்பிலாவீரட்டேச னம்பால் வைத்திடு மருளீ தெனவுன்னி. (கoள)

* பராவருங் களிப்போ டியாவருஞ்சூழப் பாவையர் மூவ ரோ டண்ணல், தராவரும் பெண்ணுசூழ் திருக்கோவிற் றற்பரத்தெம் மிறையோடு, மிராவருமைம் பாலம்மைதாஞ் பழிச்சி யிமையவர் புகழ்ந்திடப் புகுந்தான், விராவருந் தமிழ்மூ வேந்தர்கள் குழுவோ டெழிலரண் விழைவுடன் மாதோ. (கoஅ)

* புகுந்தெய்வீக னேவருந் தேவர் மருந்தெனப்போனக மருந்த, வுகந்களித் தரிவைமாரொடுங் களித்தா னெப்பில்

வீரட்டன்ரு ளுன்னி, மிகுந்தபேரள் பான்மூவரசருந் தம மிட ருருசதுர்வித்தளத்தைத், திகழ்ந்தநண்மதி சேரமைச சர் மூவரைநற்றிருமரு கனுக்களித்துப்பின். (கஅசு)

* சிவபுரத்திறைவனிறைவிதாள் பணிந்துதிரு வருள்பெற் று நற்குகமரி, தவன்விடையுங் கொண்டவ ணைரீஇத்தத் தந்தனிகர்சென்றுசார்ந்தனராற், றுவணுசுப்பேழைமூவர் கம்பேறுந் தோன்றறை வீகன்மெய்ச் சீரு, நவமுறப்புக ழ்ந்து பேசியுட் கருத்தை நாஞ்சிலூழ் கோவல்பானல்கி.

× ஆவலோடரசர் மூவருமளித்தவ ரகசுந்தரன் சுருணைச மீனுவலில் சமயதந்திரன்முதலா முயர்மதியமச்சர்கள்சூழ, மாவலங்கொண்ட தனிநடாட்டை வரிசையிற் புரத்துவிங் தனனும், கோவலெம் பெருமான் றிருவருள் கொண்டு குலவிய சதுர்முடி கொண்டோன். (ககக)

வேறு.

புவியமுதனையசீர் பொருந்துகோவலிற்
றவமுடை யவர்மறை யவர்மெய்ச்சை வளை
யவமறப் பரித்துல களித்துவைகினன்
குவலயந்தொழ நரசிங்கன் கோலினுல். (ககஉ)

வேறு.

அருணகாந்திகொள் §பேரத்தெய் வீகனுடரிய
கருணையார் திருக்கோவ லெங்கண்ணுத லருளாற்
செருவிற்காரண்ட சீற்றவல் லாரைச் சிந்தைசெ
லிவருவவீட்டிய காதையும் விளம்புதுங் கேண்மோ. (ககஙூ)

தெய்வீகராஜன் மும்மணச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக. கூஉகி.

§ பேரம் = உடல்.

சிவமயம்.

காரண்டவல்லூரார் வதைச்சருக்கம்.

* கோவன் மாநக ருறைந்துகல் லரசிறைகொண்டு
மேவலார் தொழப் பரமத மாழ்குற விரிந்து
பாவலார்புகழ் சைவம்வாழ் வுறச்சிவற் பரவிக்
காவல்செய்துவாழ்ந் தனனுயர்கவி பௌத்திரனே. (க)

* முன்னமே சொற்ற கரண்டவல் லூரான் முதிய
சொன்னகாட்டின்வா ழிந்திரன் முதலிய சுரரு
மன்னருந்தவ மியற்றிடு மாதவர் குழாமு
மின்னலுற்றுயர் குமரிலே ளுணாயுளத் தெண்ணி. (உ)

* அற்ற மீதெனவ ரக்கனை முருக்குமக் கால
நற்றவத்தினுற் றெளிந்தும்மால் கோவலே ணணிக்
கற்றுணர்ந்தவர் பரவிடு சிவபிரான் கழலி
யுற்றுவந்துநின் றும்பரு முனிவரு மோர்ந்தே. (ங)

* அந்தகன்றனை முருக்கியு மருந்தியு மாலம்
முந்துமுப்புர மெரித்துமுத் தெறிதிரைப் பரவை
வந்திடுஞ்சலந் தரற்கொன்று மெம்மனோர் வாணாட்
டந்திடும்பர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (ச)

* கோரூபங்க டரித்தெமர் பகைவர்தங் கொற்றம்
வீரமோடுதாக் கியுமுயர் மிருகண்டு புதல்வற்
சாருமந்தகற் சாடியுந் தமியர்க டமக்கா
தாரமாம்பர சிவவெமைப்புரந்தரு டருவாய். (ஞ)

* கங்கைவேணிய திகம்பர பரசுறு காத்த
மங்கையாமுமை பாகத்த மாதவற் கரியாய்
திங்கடங்குறு சிரத்தநற் றீர்த்தவீரட்ட
சங்க ராபர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய. (சு)

சிங்கமாமுக ஞதியாந் தெவ்வனைச் செருவிற்
பங்கமேபுரிந் தயன்முதற் பண்ணவர் தம்மைத்
துங்கமெய்திடப் புரந்தரு ளேவம்பெற்ற
சங்கரா பரசிவ வெமைப் புரந்தரு டருவாய. (எ)

சங்கமேதிகற் சக்கரத் தரித்திடு காரச்
சிங்கமாயவற் கோபமாக்கிழித்தவன் சேய்த
னங்கமாமொரிக் கவிர்விருந் திட்டவீ ரட்ட
சங்கராபர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய. (அ)

பொங்கராவணி புண்ணிய புண்ணியர்ப்போற்று
மங்கணவிறன் மேருவில் லவிருறு கரத்துத்
தங்கவேவலேத் திட்டவீ ரட்டநற் முகைசால்
சங்கராபர சிவவெமைப்புரந்தரு டருவாய். (கூ)

துங்கமார்ந்திடு சுருதியை யருளியச் சுருதி
தங்கு முட்பொரு ளிணைச்சிவா கமத்தினுற்சால
வெங்குளோர்களு முணர்வுற விரித்தரு ளிசசெய்
சங்கராபர சிவவெமைப் புரந்தரு டருவாய். (கo)

பிகாற்றமார்ந்தவல் லூரகா ரண்டர்தங் கொடுமை
சற்றுந்தாங்கிலே மவனைநின் சொற்படி சாடிப்
பற்றுநின்கழற் குற்றிடு மெமைப்பரிந் தளியா
துற்றுவாழ்வையேல் வெறியா ருளாரளிப்பவரே. (கக)

என்றுவேண்டலும் வீரட்ட விறைதிரு வருளான்
மன்றல்வாகைத் தைவிக நரசிங்கத்தின் மாட்டே
கன்றுநீர்சென்று துங்குறை நவின்றவற் கொடுநாட்
டென்றுதும்பகை தடிந்திடு வீரொனச் சொற்றான். (கஉ)

சொற்றகாலையிற் பண்ணவர் விண்ணவர் துகளர்
பொற்றை யண்ணரு டொழுதவன் விடைகொடு போந்து
கற்றையஞ்சடைக் குகமுனி யெம்பரற் கண்ணி
புற்றவப்பெருங் கோலங்கண் டுவப்புடன் றொழுதார். ()

* தொழுது நின்றவர் தூயவன் விழித்திடா மையினு
ழுத கண்ணினர் ஆயிந்த முனிவனை யழைப்பிற்
பழுதுறுங்கொலென் றெண்ணியே பனித்தனர் நின்றார்
வழுவறுங் குகன் மனத்திவர் வரவினை மதித்தான். (கச)

*மனத்தி லுன்னினுன் விழித்தவர்ப் பார்த்தமாத்ன் பிழிர்
நும, மினத்தொ டுண்டுவந் தெய்திய தெனைனகொலென்
றியம்பத், தனத்தினு லுய ரிந்திரன் முதலியோர் தாழ்ந்து,
சினத்தினீங்கிய முனிவர்க்கு நிகழ்ந்தன செப்பி. (கரு)

* அன்னவன்றனை யழைத்தனர் கொண்டுதெய்வீக
மன்னவன்றிக ழுவைக்கணுற்முசிகள் வழங்க
மின்னுவேலினு னெழுந்தவர்ப் பரிவிலவ் வேறு
துன்னுமாசன மீந்துயர் தந்தையைத் தொழுதான் (கசு)

* இந்திரன்முத லந்தரத் தவருமிக தணிந்த
சந்தவேணியன் றனையகத திருத்தருந் தவரு
மெதை யீண்டுவந் திடுதற்கே தியாதென வினவச்
சததந்தவர் வந்தனை செயுமுனி சாற்றும். (கள)

* பார்மேசெயுங் + கரண்டவல் லூரராற் படரை
யோவலின்றி யீண்டுற்றிடு கோவலி னுற்றமெம்
மாவியன்னவற் புகழ்ந்திட வன்னவ னின்பான்
மேவியன்னரை வென்றிசெப் கென்றனன் விறலோய். கஅ

வேறு.

* சிவபிரான் திருவாக்கைச் சிரந்தரித்துச் செயவேண்
டு மெனுங்கிறத்தாற், பவமியற்று வோனையழித் திடலர
சர்க் கியைந்தவுயர் பண்பிலுனற், றவமுடையா ரிட்டபணி
தனையுமவர் குறைநீக்கு தலையுஞ்செய்த, லவமிலா நின்
போல் வார்கடனுதலா னெழுந்தவ்வசார்க்கொல்வாய்.(கக)

+ காரண்டன் என்பது கரண்டன் எனக் குறுகியது.

* எனவுரைக்குங் கனதுபிதாமன முவப்பத் தைவிக னி
சைப்பான் யாருஞ், சினவுரைக்கு நலிந்திரிய மவ்வகரர்
வந்த வகைசெப்பு கென்றான், வினவுரைக்குச் சதக்கிருது
விள்ளுவான் வள்ளன்முகம் விரும்பிநோக்கிக், கனவுரைக்கு
ம் படிகின்ற கண்டகர்தம் வரலாற்றைக் கருத்திலுன்னி. ()

* வன்கால கேயர்குல சூரிய சக்கர னிரண்டு மதலிவே
ண்டி, முன்காலந்தவம்புரிந்து முண்டகத்தோ னுரைப்படி
மொய் யிரண்டரக்கர், மின்கால விடமனி யகன்னியரைக்
கூடிமிருகண்டின் சாபப், பின்கலங் கழிக்கவரும் பிரம
சாரிய ரிரண்டுபேர்கடம்மை (உக)

* மூச்சிரத்தை யுடையவலிக் காரண்ட வசுரனென்று
மூழுத்தவென்றி, வச்சிரத்தை யிகர்த்தபுய வல்லாரனென்
றுமிரு மைந்தர் தம்மை, நற்சிரத்தை யுடன்பெற்று னவ்
விருவர் தம்வலிய நவிற்றக்கேண்மோ, கற்சிரத்தை வணக்
கிவில்லாய்க் கைப்பேற்றோன் செய்யேற்றங்கலங்கிலாதோய்.

* அந்தவிரண் டசுரர் தவம் புரியவயன் வந்துவர மளித்
து வாற்று, விந்தவுல கென்றவுல கெங்கணுந்தம் வலிநாட்
டி யிடையூறாட்டி, விந்தையுள நிதியீட்டித் தம்மினத்தோ
ர் கூக்கூட்டி விழைந்துண்டாட்டி, நந்தலிலா திருக்கின்
றார் கடல்விடமும் வடவனலு நடுங்கு நீரார். (உங)

* அன்னார்கள் செயுங்குறும்பால் வேள்வியொடு தவமி
ருந்தா ரந்தணாளர், பொன்னுடென் றுமைபரப்பு மென்னு
கன்னுடாய்ப் போகத்தேவ, ரெந்நாடு புகுவோமென் றெ
ணிக்கேட்பவித்தியர்போ லெய்துந்தோ.று, மூன்னுடி மிட
மடைவோ மென்றயனே டிறைகைலை முந்தினேமே.(உசு)

* ஆங்கரனைப்பரவி யெங்கள் குறைகூறத் தையகூர்ந்
தெம் மண்ணல்கூறும், தீங்குடைய வசுரகுல விருத்தியுங்
களாற் பண்டுசிதைந்ததுன்னி, யோங்குவெள்ளி சூரபன்மா

முதலோருண்டாம் படிசெய்தொப்பிறுண்ப, நீல்களடை
யப் புரிந்தகாலத்துப் பிருகுமுனி மெஞ்சிரங்கி. (உரு)

* பார்க்கவனே நோக்கியுன்கால் வழியிலவர் நசித்திகெ
படியோரும்ப, நோக்கமுறப் பலகாண்முன் புரிவித்த பவ
ங்களுக்கு னெழில்சேர் மேனித், தீர்க்கவொளி கெடப்பட
ரை யெய்திடுக வென்றுனி சிறிச்சொற்றின, சீர்க்கொள்
பொன்னேரகத்தென்னைக் குமரனிற்பஞ் சாக்கரத்தைத் தெ
ரியச்செய்தோன். (உசு)

* அவ்வுரைகேட் டிடும்வெள்ளி நடுநடுங்கியவனடியை
முடியினுக்கிச், செவ்வுரையேத் துறமகிழ்ந்து *தன்பெயரு
×மகன்பெயருஞ் சிறப்பினீந்து, தெவ்விழிக்க வீருங்குமு
ரன் பிருவருளான் மெய்த்துயரந் தீர்ந்தோர்மைந்த, னெவ்
வமறவனை லளித்திட்டவன் சுதனி லசுரர்கெட வியற்று
விப்பாய். (உஎ)

* என்று பிருகுரைத்த படிபுகரவனுங் குமர னருளெ
ய்தி மேனி, துன்று துயரது தவிர்ந்தோர் சுதனளித்தங்
கவனடியைச் சூழவிட்டான், குன்றுதலி லப்புதல்வன்
குகன்பெயர்வாய்ந் தவன்பாலே குலவுகின்றான், வென்றி
யவனுற் பெறுகென் றெங்களையுங் குழகன் பான் மேவச்
சொற்றான். (உஅ)

* அரனுரைத்த படிவேளி னடிபணிந்தங் கறையுவண்
ண லருள்வானுந்தம், +பரர்கடமைக்கெடுவிப்பேனென்று
வேலோசிசி யருட்பாங்கிருந்த, வரகுகமாமுனியை யிது
தரித்தவிடமகஞ்செயங்குவருவேனென்றான், செருநர்தமை
க்தெய்ப்பதற்குச் சேனாபதியாகு மெங்கள் 0 சேந்தன்.()

---

* தன்பெயர்=பிருகு என்னும் பெயர்.

× மகன்பெயர்=கவி என்னும் பெயர்.

+. பரர்=பகைவர். 0 சேந்தன்=சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

* வேல்தரித்த விவணிந்தக் குகமுனியா முனதுபிதா விரும்பி கோக்கிற், சேல்தரித்த வுமைபாகத் திறைவீரட் டேசனருட் செயலும் பெற்று, மால்தரித்த சிந்தைதீர்ந் தியாங்களுயப் பிருகுவினுல் வளர்த்தசெந்தீக், கால்தரித்த வலிவனப்பு முடையனுய் நீதோன்றக் காணும்ரேமே. ()

* அன்ஞழுதலித்து காறு மிகழ்நீங்கும் புகழோங்கு மர சர் மூவர், வெள்றிகணன் மௌலிக ணூடரிவையர் கண் மூன்றுக விடலீசிய, னென்றுபெயர் கொண்டவைகண் டோந்தகுவ ரிருவராைக்கொன் றெங்களுக்கு, நன்மிதந் துன்புய வாகை மிலைச் சிவரக்காண்பதற்கு நச்சினேமே.()

* இனையபல வுரையெடுத்துப் புரையில் சதக் கிருது காைப்ப வேந்தன்மேரு, வினையதோள் குலுங்காக்கு விணை வென்றேனருள் வலியுவ் வசுரர்த்தேய்த்துக், கினையளித் தா ரகலத்தோய் புரிந்தளிக்கும் யான்றுணைக்க ரணனு மாவேன், றினையுளவு மயிர்ப்பின்றி யேகுமென்று லிகலி னர சிங்கமென்றன். (கூ உ)

வேறு.

அயன்முதற சுரர்களங் ககன்றபின்னரு
மியல்பினி லுள்ள பூவுலக மெங்கணும்
பயில்பவ ரோவரும் பயத்தின் வாடினுர்
தயவறவ் வசுரர் கடணப் பில்வாதையால். (கூ கூ)

முனிவரு மனித்தரு முடிவி ரூனவர்
கனிவருங் கொடுமையை நலிப்பத் தைவிகன்
றூனிவளர் கோவலிற் சார்ந்தவன் முனங்
கனிவொடு முறைபல கழறி ஞரோ. (கூ சு)

கூறுமம் முறைகளுங் கொண்டுதைவிக
ஞறணி சடையினு னடியர்க் கன்புசெய்
தேறிய குணத்தினு னிகலி னுர்களை
மீறிய சினத்தினுன் விட்ட வுன்னினுன். (கூ டு)

வேறு.

தக்கை மாதவக் குகமுனி தாடொழு தவிரு
மிந்துவேணிய னேவலின் படியமர்க் கெழுந்தான்
சந்தனசல மனையதோட் பன்னிரு தாரான்
முந்து காரண்ட வல்லூரர்க் கொல்லுற முனிந்தே. (நசு)

முனிந்து தானையங் கடலெழ மொழிந்தமைச சர்கட்குக்
கனிந்த கம்மிறை வீரட்டன் கழலருட் கலந்து
மூனைந்த வொன்னலர் கீணுற நாணுமொய்க் கோலம்
வனைந்தெழுந்தனன் பண்டுமை யைத்தரு மன்னன். (நஎ)

கார்மு முங்கின வெனவெணக் கடும்பரி பூண்ட
தேர்மு முங்கின கடகரி முழங்கின செறிபொற்
றூர்மு முங்கின முழங்கின பல்லியங் × தண்டா
வூர்மு முங்கின மங்கல வொலியொடு மம்மா. (நஅ)

நரமபு தோன்மிட றுடுதுளை நன்கொலி கஞ்சத்
தரும்பு பேரிசைப் பஞ்சமாக் கருவியு மார்ப்ப
நிரம்ப வோசைகொ டானையோ டெழுந்தன னித்த
மருத்த னுன்றவக் குகமுனி மகத்துதி மைந்தன். (நக)

*மைந்த னிவ்வணம்படைகளோடெழுந்துவண்மைகடோய்
சந்த மாதியார் காரண்ட வனத்தினற் சாரல்
வந்து தங்கிய காலையி னவ்வீன மருவி
மெந்தைத் விந்தையா னேருழை யவன்முனெய் தியதன்றே. ()

* முன்னா வந்தமா னிளமையை யெழிலினை முன்னி
யின்ன பான்மையிற் கண்டிலோ மெனவியக் திதனை
ந்ன கர்க்குயி ருடன்கொள்வா னவின்றெழுக் தனன்மும்
மன்னர் மான்களைத் தழீஇக்கொண்ட மாநில மன்னன். ()

* புள்ளி மானரு கெய்தியும் பொற்பினை நீக்கித்
தெள்ளி மான்முரு கப்பெரு மான்மணஞ் செறிய

× தண்டா=வெயிர்த.

வள்ளி மான்றனைத் தரவொரு முனிதனை மருட்டு
மெள்ளின் மானிமானுகவெய்தினகொலென்றெண்ணும். ()

* பங்க யாசனத் திருந்தசா னகிமயல் படைக்கச்
சங்க யாசனத் தான்பற்றச் சார்தரு மாலை
கங்கை யாசனத்தெம்பெரு மான்கர மாலை
விங்க யாசனத் தேரறிவார் கொலோ விம்மான். (சஉ)

* திருகு கோட்டுமா தவனியின் றருளுஞ்செம் மாலை
முருகு கோட்டுமா மலர்முக வைஞ்சை முன்னம்
பெருகு கோட்டுமா வதர்செலப் பெயர்த்தமா னெவீ
தருகு கோட்டுள கொம்பிலா தாங்கொலென் றயிர்த்தே.()

* காரங்கத் திணைப்பலவ்கையினும் வெற்றிகண்டோன்
சாரங்கத் திணைப்பற்ற நீட்டுறு மிரு தடக்கை
சீரங்கத் தினைச்சேரவும் வழுவிச்சென்றதுவேற்
றூரங்கத் தினையுள்ளிச் செல்லரிவைநேராக. (சஎ)

* கிட்டும் பற்றுதற் கெளிதென நின்றிடுங் கெழுமித்
தட்டுஞ்சார்வுறு செவியினை விறைப்பொடு தணவு
மொட்டு மோடுவா னிமிருறக் குப்புறு முலகத்
தெட்டு மாதிரம் யாவுமோர் தொடியதி னியங்கும். (சஅ)

* இயங்கு காலுக்கு மனத்திற்கு மிலையிந்த விளைவென்
றுயங்கு கின்றவன் முன்னிற்கும் பின்னிடா தோடி
முயங்கு கின்றவன் றனைக்கொடு செல்லுறு மாழ்கித்
தியங்கு கின்றவர் தமக்குமுண் டுகொறெவி சிந்தை. (சஏ)

* இன்ன பான்மையின் மருட்டிமா னெங்கணுஞ் சென்று
மன்னர் மூவர்தம் முருகனுய்ச் சதுர்முடி மருவுங்
கன்னல் வேளினை யாளெடுங் காரண்ட வனத்தின்
மன்னி யெய்தலுமறைந்ததெம் பிரானருள் வழியின். (சக)

* முறைந்து நிற்றலுங் கதிர்வடி வேற்கரன் வருந்தி
நிறைந்து காதலி னேடினேன் காண்கிலனேனோ

பறந்த விந்திர சாலங்கொ லோவெனப் பதைப்புற்
றறைந்தி டற்கரி தாகிய × வளர்க்கட லாழ்ந்தான். (சக)

* ஆய காலியிற் சேனையி *னளக்கரோ டமைச்சர்
சேய சாலிக டிரிந்தெங்கும் தேடியே திகைத்துத்
தாயை நேடுமான் கன்றெனச் சார்ந்தனர் +தாவ
வாயு மூலியி னேர்வட்டப் பாறையின் மன்னே. (நிற்)

வேறு.

* அங்கண்மே வுறுதமன்னே யுடலஞ்சென் றுவிதன்னைப்
பொங்கவே கண்டாலென்னக்கண்டனர்பொற் றுள்வீழ்ந்து
மங்கவெங் களைநீத்து மான்பினே வருதன்மாண்போ
சிங்கமே யெனக்கலுழ்ந்து புரண்டனர் தெருண்டாரம்மா.

* ஆயிலிட யுறைந்தவண்ண லமைச்சர்க டம்மைநோக்கித்
தீயிடை யுற்றெழுந்தா லேனவிவண் சேர்ந்தேனென்றன்
வாயிடை நீரிலாது வறளுற்றேன் × வணிமிருக்குஞ்
oசேயிடையெனி னுஞ்சென்று கொணர்குவீரென்று செப்ப.

* ஏவியவடனெழுந்தோர் நிமிடத்தில்யான்முன்யான்முன்
றுவிநீர் கொணர்வே னென்றுதனித்தனி யெங்குந்தேடிக்
காவிநீர் தத்தம்வாய்நீர் காணுர்கண் ணீர்கலுழ்ந்தே
யாவியை யினிப்பெறுமென் றவனவ ணையர்ந்தாரன்றோ.

* இனையது தெரிந்தகாலை யெறுழ்வலி யிடியேறன்னன்
றினையொன்றைத்தின்னவொண்ணுச்சிற்றெறும்பொன்றினு
நினையினுள்ளூரத்தியானை படுத்துயர் படுவனுலில்
லினவென்று னருளிலாதார் படுத்துயர் விளம்பற்பாற்றே.

காரட்டா நின்றவந்த காசுரன் றுயர்க்கா டெய்த்த
வீரட்டா காசனற்றுள் விழைந்தவர் தமக்கெஞ்ஞான்றும்
பாரட்ட திசையும் விண்ணும் பணிசெய வினைவென்றுரும்
பேரொட்ட நின்றுனங்க ணருளுருப் பெற்றுமேவும். (நிகி)

× அளர்=தண்பம். * அளக்கர்=சமுத்திரம். + தாவம்=காடி.
× வளம்=நீர். o சேய்மை=தூரம்.

* எண்ணிய வினைத்துந்தோய வடியவர்க் கீயும்வான்றேய்
புண்ணிய காமதேனுப் புரந்திடும் புனிதன்றனே
மண்ணுறு * சிகரசிகா மணிநாத னெனப்பேர் வாய்ந்தவ்
வெண்ணிய னூல் பிறங்க விருசெவி குழையிலங்க.(நிகு)

* கயனமுள்கூ் புறழ்ந்த கேசங்களுங் கொளுந்தளுஞ்
சென்னீயு, மயமின்றித் திரைதோன் மெய்யும்வழி யின்
றித் ததும்புகாலுஞ், சயமுண்டா மெனக்கீனத்துத் தண்
டின்றித் தானே பேசி, நயமுண்டோம் பொதிசோ றேந்தி
நாரிமு னணுகினனே. (நிஎ)

* கண்டனன் றைவீகன்றாய் காணுமச் சேயைமானக்
கொண்டனன் சென்னிமீது குவித்தனன் றிருக்கரங்கள்
விண்டனன் மெலியுநேயை ஷிகசித்தான் வதனலோலா
மண்டார்நா யகன்றன்பாதம் வீழ்ந்திவை யறையலுற்றான்.

* எங்கிருந் திவண்வந்தீர்தும் பெயரியா தென்னவண்ண
லிங்குறை வோஞ்+சிகார சிகாமணி நாதனென்போ
மங்கிவந் தவனுந்தாப வங்கியைத் தவிர்த்தெனுவி
தங்குறு வாவியொன்று காட்டுமென் றடியிற்றாழ்ந்தான். ()

அங்குற வாகவந்த வண்ணரு னனந்தன் சென்னிக், கங்
குறக் கைச்சூலத்தை யெறிந்தனன் கிழித்துக்× காண்டம
பொங்குற வெழுநதேயண்ட ¡கடாகத்தைப் பொதுத்தப்
போதன், பங்குறமீண்டுசெங்கை மேவியேபதிந்தன்றே.

ஆயபோ தவனுஞ்சேனை வளக்கரு மாவீபுக்கு
காயமாய் வந்ததீதற் புதமென மருவியாடித்
தோயமுண் டெவருமுண்மெய்துளும்புறிக் களிப்பினுற்றார்
தீயதீ நரகத்துற்றோர் திகழ்முத்தி சேர்ந்தநேய்ப்ப. (சுக)

---

* சிகாமணியென்பது சிகாமணியென நீண்டது.

+ சிகரவென்பது சொரவென நீண்டது.

× காண்ட.ம்=சலம்.

* ஆய்ந்தசீர் நாரசிங்க னலர்முக நோக்கியெம்மா, னேய்
ந்தசீர்ப் பொதிசோறீ வோமுண்ணுதியென் றிசைத்தான்,
வாய்ந்தசீரதிபன்யாரும்வருந்தவஞ்சித்தென் ×குக்கி, தோய்
ந்திட வனந்*துறுத்த றகையதோ வென்று சொற்றான். ()

* ஏவரும் புசிக்கவீவே னீயுண்முன் னெஞ்ஞனெம்மான்
றூவரும் தவசிச் சொற்பமெவருக்காஞ்னறான் றேன்ற
னீவருந்தாதே நூட்பஞ் சயிலமாய் நேருமென்றான்
றேவருய்ந்திட வாலத்தை யுண்டமு தளித்தசெம்மல். ()

* இலையெனல் வேண்டாமென்றேயெண்ணிலாவிலைபரப்பி
யிலையென விலையென்றியார்க்குமெடுத்திடக் குறைவுறுவம்
மலையென வெவர்க்குமிட்ட துண்டிட வாரி வெள்ளி
மலையென வளித்தான் மேருமலச்சிலை வாங்கும் வள்ளல்.

* பாலொடு தேன்கலந்த பாளிதமோ கற்கண்டோ
வேலையினமு தோவென்ன மிசைந்தனர்தாந் தேக்குற்றே
யாலவா யுடையான் வந்தி யாளென வமைந்தான் றந்த
சாலுறு முணவைப்போல வினிமையைச் சார்ந்தாரன்றே.

* இவ்வண நிகழ்ந்தபின்ன ரிறைமறை யவனுய்வந்த
செவ்வணத் துருக்கசந்து மறைதலுந்திகைப் புற்றேங்கிப
பைவணப் பரியூரண்ணல் பரிவுடனே டுங்காலே
மெய்வணத் தரசார்கோவின் மேவுமோரி லிங்கங்கண்டான்

வேறு.

* காண்டலுங் கண்களீர் கலுழக்கை குவித்
தாண்டுற் வீழ்ந்து தாழ்ந்தன்பு போர்க்கவே
பரிண்ட ரங்கப்பெரும் பரமனேயென
வேண்டினன் பன்முறை விருப்பமெய்தியே. (சுஎ)

வேறு.

* கன்றுறு மனத்த னுள்ளங் கனைந்தவ ணுதி முன்னரு
சென்றுமெய் யடிய வர்க்குத் திருவமு தளித்தண்மாலை

× குக்கி = வயிறு * துறுத்தல் = நிறைத்தல்.

விண்ணுமிவ் வெளியேனுக்கு மியானர்க்கு மளித்தலாலே
யென்னுஞ் சிவர்க டயாள னென்பதை யிதனூற்றேர்ந்தேன்

* சங்கரா போற்றிவான தற்பரா போற்றிக ரகை
பொங்கரா வணிந்தவேணிப் புனிதனே போற்றிமேருச்
செங்கரா வரசாரண்ய சிவபரஞ் சுடரேபோற்றி
வெங்கரா சலதப்நால் போர்த்த விமலனேபோற்றிபோற்றி.

*காவெலாம் வறண்டுவற்றுகண்ணுகண் ணீர்வறண்டு
பூவெலாம் வறண்டுதுன்பப் புணரியுட் புரண்டேயிந்தக்
காவெலாந் திரிந்தெய்த்திட்ட கடையனேற்கமுதூங்தந்தாய்
பாவெலாம் புகழ்தற்கெட்டாப் பரசிவபோற்றிபோற்றி. ()

* எனப்பல துதிகளன்பா லெடுத்தெடுத்திசைக்குங்காலைக்
கனப்பருங் களத்தெங்கோமான் கருணையி னகமலர்ந்தே
யினப்பெருங் குழுவொடேகி யெழுவலி யசுரர்க்கொல்
வாய், விணைத்தொழில் யாமுங்காண்பாம் விரைவின்றிற் போ
தியென்றே. (எக)

*விண்ணினின் மொழிந்தமாற்றம் விமலையை யளித்தோன் கேட்டுப், பண்ணக வேதநாதன் பதுமத்தா டனையு மாங்க, ணண்ணுறு மிருகண்டென்பா னளினத்தா டனையும்போற் றித், திண்ணகங் கசியச்சென்றான் பச்சிமந் தெவ்வைதோக்கி. (எஉ)

* அன்னையர் சிறுர்சடம்மை விளையாட்டி னகலவிட்டுப், பின்னிருந் துவந்துநோக்கும் பெற்றியி னெம்மானந்தி, தன்னெடு குடக்குநோக்கி யிருந்தனன் றனிப்போர்காண்பா, னின்னமு மந்தவாறே யிருவருமிருக்கின்றாரே. (எங)

வேறு.

* நெடியகா ரண்டன்றவம் புரிந்தகினிந்த நெடும்பேர்
படியிலோ துமப்பழுவத் தையொருவியே பரம
குடிலோ தணைச்சிவாகந்த நாதனைக் குறையா
மடிசிறந்தநாதனே யகங்கொடி கடிதகன்றான். (எஏ)

* பேயு நீங்கரும் வனத்தினைப் பிரிவுற வுற்றே
காயு மாரழ லதரெலாங் களிமலர் துளிர்ப்பப்
பாயு மாறெனு புலியுறழ்ந் தேயன்பு படர
வேயுங்காரண்டனுறைபுரை யூர்ப்பக்கலையைந்தான். (எடு)

* இருந்தங் கிரிரு முடிமன்ன னமைச்சரை யிருகண்
பொருந்த நோக்கியொற் றின்மிகாம் போந்தரிக தீதில்
பெருந்தகைக்கழ கன்றதாற் பெயர்கென விடுத்தான்
நிருந்தி காரண்டன் பாற்செலச் சமயதந் திரனே. (எசு)

* மாவி யப்பினைச் சூட்சியி னுய்தரு மதியோன்
றுவியப்புரை யூரினுற் றவனிடஞ் சாரக்
கூவி யாமரீ யென்னலுங் கோவலூர்க் கதிப
னேவு தூதனு னின்கண்வந் தன்னென விசைத்தான்.(எள)

* பயிலுத் தீய்க்குறுங் கதிர்நிகர் கொடுமைசேர் பதக
தழிலைத் தாக்குறு மத்தினைத் தேவரைத் தாக்குஞ்
செயிலை நீக்குநி யன்றெனிற் செருக்களத் துற்றுன்
னுயிலை நீக்குதி யென்றனன் கருணையி னுருவான். (எஅ)

* ஏன்னக் கேட்டலு மிரக்கமி லரக்கனு மெளிதா
யுன்னைச் செல்லென வொற்றுவிட் டடிமுன திறைவன்
றன்னைக் கொல்லுவ னுளையிப்போதுனைச்சமனூர்
தன்னக்கொல்லுவன் செல்குதி முனமெனச்சொற்றான்.

சொற்ற கேட்டுடன் சமயதந் திரன்முடி துளக்கி
யிற்றை நாளிவனை கேட்டிலேன் றூதரை யிகழ்ந்து
பற்றி லாதுகொல் லுதலினை யுரைத்தனை பழுதாற்
கொற்ற முன்வயி னீங்குதற் கீதறி குறியாம். (அ0)

* ஆயினும்முனு லாம்வகை புரிதியென் றறைந்தான்
காயிரும்பினிற் காரண்டன் கனன்றுமுன் னின்ற
பேயினுங்கொடி யார்கட்கிப் பேதையைக் கொண்டு
போயிரண்டுதண் டாக்குமின் கடிதெனப் புகன்றான்.(அக)

* அந்தவெய்யசொற் கேட்டலும் வெகுண்டெழுந் தவலச்
சிந்தையார்கையிற் சிக்கியான் மடிவலே தீபோய்
வந்தமர்க்களங் குறுகச்சொல் வாயென வகுத்து
நந்தலில்லதோர் சமயதந் திரணுமுன் னடந்தான். (அஉ)

* சொற்றசுட்டிடத் தூண்ணென் நடந்தனர் துவன்றிச்
சிற்றெறும்பெல்லாமேருவைச் சாய்த்திடச் செலல்போற்
கற்றுளாலெடு மமர்செயக் கரத்தின்வாள் கொண்டே
முற்றுறத்தொலைத் தேகித்தன் மன்னன்பான் மொழிவான்.

* பார்க்கவன்மகன் மகனெனும் பார்த்திப பகர்வான்
பேர்க்குமாலபலா வாகுமோ வாயசம் புகல
வேற்குமோவிழி நாயின்வா னேரிலேய் வீறுமோ
மூர்க்கர்தங்கட்கென் னறிவித்து மாவரோ மொழியின். ()

* ஆயதாற்பொன்னுக் தூடியும்பரிய பரியுமக் கருள்பு
நேயமில்லதோர் மனிஷிகட் செவியோடெண் ணீள்வாட்
றேயும்வேழநற் றெங்கிள நீருந்துற் சனருஞ்
சாயுமும்படித் தண்டியார்க் கென்பயன் றருமோ. (அரி)

* 'என்றமைச்சனிவ் வகைசொலக் கேட்டலு மிறைவ
னன்றுநன்றெனக் கண்ணெரி பறந்திட நகைத்துக்
குன்றுறழ்ந்திடும் ரதகச துரகமாட் குழுவோ
டன்றெழுந்தன னனந்தரு யிரமுடி யழுந்த. (அசு)

* நன்மைநன்மையென் றமரர்கள் வாழ்த்தொலி நண்ணத்
தின்மையின்மையிற் கடலுலக கெங்கணுஞ் செழிப்பப்
பின்மைசெம்மையாய்க் குடிபுகுந் தாலன்ன புரையூர்
வன்மைசேரரண் கீட்டிசைப் பால்வந்து வதிந்தான்.(அஎ)

* காரண்டன்முத லோர்கணம் போர்க்கெய்தக் கருதிப்
பாரண்டங்கய முள்ளவெண் டிக்குமெண் பரம்பி
யோரண்டத்தினு மேலுள தாகியே யோங்கிச்
சாரண்டத்தினு நடுக்குற முழங்கினர் சங்கம். (அஏ)

பூதனுட்போர்.

* வலியதானவின் செவிதனில் வலித்தறை கூவி
யொலிசெயும் ஓலம் புரிவஓ யோர்தைசென்றோங்கி
யிலகவங்கவன் கேட்டலுங் கடுஞ்சின மெய்தித்
தலஈடுங்குறத் தானையோ டெழுந்தவண் சார்வான். (அசு)

* கொம்மை சேர்மூலி ஞெமுங்குறக் குலவுமதாட கோமா
னிம்பெனும்படி யெழுந்தமர்க் களத்தினி லெய்த
வம்மெனும்படி யழைத்திடன் மானவா யதனூற்
பொம்மெனும்படி முழக்கினன் சங்கொலி பொம்ம. (கூ0)

எழுந்த வன்படை யெங்கணு மெழுந்தன வியமா
யழுங்க வீறின தீக்கெலா முறழன வச்ச
முழுங்கி நின்றன ரசிங்கன் படைகளு மூரித்
தழுங்கு தெண்டிரைக் கடலென வார்த்தெதிர் சார்ந்த. (கூக)

அணிவ குத்திரு படைகளு மமர்பொரு மாங்கட்
குணில்பொ ரக்கறங் கிடிபுரை முரசங்கள் குமுறத்
தணிவில் சீற்றமோ டிருபடைத் திறத்தருஞ் சமரிற்
கணினெ ருப்பெழக் கனைத்தனர் வெருக்கொளக் ககனம்.()

வேறு.

பண்ணுரு மடற்பரியும் பரியுங்
திண்ணுர் கரியுங் கரியின் றிரளு
மொண்ணு யக o வை யமும் வையமுமோர்
வீண்ணுரும் வியப்ப வெதிர்ந்தனவே. (கூங)

கறுத்தா ரொருவர்க் கொருவர் கறுவிப்
பறித்தார் கொடியுங் குடையும் பதறி
முறித்தார் முனைவேன் முதன்மொய் கணைகள்
பொறித்தார் முடிமார் பொடுபொற் பூயமும். (கூச)

---

o வையம்=தேர்.

சிவப்பே றினகை விழிசீர் வதன
முவப்பே றினவெஞ் சமர்மீ துயருங்
தவப்பே றினர்சாப மெனச்சாப
மவப்பே றிலதா ரமரா ரவரே. (கூரு)

முல்லாலு முதற்பன் மரங்களினுங்
கல்லாணு கிருத்த கடுங்கணை கொள்
வில்லாணு முடற்றின வெஞ்சின மேய்
பல்லார் புலியன்ன படைக் குழுவே. (கூசு)

கறுவோடி புலித்திரள் கண்டதென
மறவோர் மறவோ ரொடுமண் டினர்வா
னுறவே கமணிப் பரியோ டுபரித்
திறமீ ளியர்கண் டனர்செஞ் சமரே. (கூஎ)

பரிகற் றிரளிற் பரிகற் றிரளாற்
செருவுற் றலுவா னமிடைந் ததிறற்
கூர + ரக்கமுமஞ் சியகன் றனர்சூர்
வெருவப்பல சாரிகைமே வினரே. (கூஅ)

வேறு.

வாசி வையம தகரி யாளருங்
காசி லாது கறங்க வெழும்புவித்
தூசி வானிடைத் துன்னுத லாலங்குங்
கூசினர்வீழி மாகர் குழுக்களே. (கூகூ)

யாணை மைந்தர்கள் யாணையி னூடுறல்
வான ளந்த வரைகள் வரைகளின்
மேனடந்தன மானுமவ் வேழங்க
டான திர்ந்தன வவ்வரைச் சாரலின். (கஅ0)

மீளி மன்னரை வாள்கொடு வீட்டிமா
வாளி மல்லரைக் காலிற்று வைத்துமேற்

+ அக்கம்=கண்.

நாளி கொள்ளக் களத்திடைத் தோன்றினை
நாளி யஞ்சு மடற்கரி யாளரோ. (கoக)

நிறைசெய் வேலினர் தூசெழு நீள்பரிக்
கரைசெய் மாக்கடற் றூணக லங்கியே
யிரிய * வும்பலி னங்கள் பிளந்திற
விரத மூர்ந்தனர் நான்கிர தத்தரோ. (கoஉ)

சரிலை வொண்பரித் தேர்விடு தன்மையர்
கோல வில்லை வணூத்துக் கொடுங்கணை
நீல மாமுகில் காரிடை நின்றுபெய்
யாலிபோல வமர்த்தலை சிந்தினர். (கoங)

ஏதி கூர்மழுத் தண்டுமி ருப்பயில்
காது சூலங் கடுங்கணை தோமரா
மேதிலா × வயிரங்க ளிறிந்தனர்
தாது லாந்தொடை வேய்சக டத்தரோ. (கoச)

வேறு.

பசும்பன் னிருதார் மாலிகொண் மார்பன் படைமேலே
விசும்பு கலங்கப் பொருதா னவர்கள் வெற்றிப்போர்
கசங்கு திறத்தை யகத்தின் மதித்தே கலிமாவின்
வசங்கொ டியர்ந்தே பொருதான் மறவோர் வல்லோனே. (

வேறு.

வைவச் சுதனு நடுங்கச்சினு மூற்றுவாளாற்
றெய்வப் புரவி பலசாரிகையிற் செலுத்தி
மைமவைத்தகண்ணூர் மனங்கொள்ளும் வலாரிமானப்
பொய்வைத்த சித்தை யவுணேசனைப் போக்கினனே. (

கோணந்திரிந்து தயித்திரியர் வெள்ளங்களைக் குறைத்துப்
பேணுஞ்சினத்துப் பரிமீதி லிவன் பிறங்கல்
பூணுங்கடைநாட் கடல்வாரி புகித்தெழுந்து
காணும்வடவா முகந்தன்னைக் கடுத்ததம்மா. (கoஎ)

---

* உம்பல்=யானை. × வயிரம்=வச்சிரம்.

பலசாரிகையிற் சாமப்புரவி தனைப்பணித்துக்
குலவாகின்ற தானவர் வெள்ளங்களைக் குறைத்த
விலகாகின்ற மஞ்ஞையிலேறி யேற்றுரை
விலகாவண்ணங்கொன்றிடுவேளி னெழில்போலும்.(கoஅ)

வேறு.

உயிர்நிலை தெரிந்து வாட்டி யுடற்றுதா னவரையெல்லா
மயினுனி வாளிற் கூட்ட வவுணர்கள் கலங்கியேகப்
பயில்களத்தி டந்தவாறு காரண்ட வவுணன் பார்த்து
மயிலவ னெதிர்ந்த போரிற் சூரனவலியின் வந்தான்.கoசு

பண்ணுறு மரிகள் பூண்ட பாய்மணி யிரதமூர்ந்து
மண்ணெடு விண்ணு மேங்கி மயங்குற வள்ளன்முன்னர்க்
கண்ணனைப் பொறிகள் சிந்தக் கடுக்கொடு முனிந்து சொல்
வான், றிண்ணிய வரியிற் கையிற் செறிந்தகா ரண்டனென்
பான். (ககo)

* மனித்தருட் சிங்கமென்றே வாய்ந்ததான் மதத்துக் கையிற், குனித்தவில் லுடனென் முன்னர்க் குறுகினுய் தேவர்கூற்றிற், கினித்த நின்னிதயத்திற்கே யெரியூட்டு கிற்பன் முன்னர்த், தனிக் திரிந்திடுதி யன்றேற்*சல பத்திற்றீர்வா யென்றான். (ககக)

* மூந்தைமுப் புரத்தோர்சூர பன்மனே முதலாக் துட்டர்
நந்தலி லாதுபெற்ற வரங்களும் ஓ ஞாட்புஞ் சீருஞ்,
சிந்துற வவர்கள் கெட்ட செயறமைத் தேர்கிலாயோ
வெந்தைத னடியர் தங்கட் கிழைதுயர் வீணிற்போமோ.()

* நீயுமத் தகையதுன்ப நிலத்தும்வா னகத்துஞ் செய்தா
யாயதா லிறைவன் வாக்கா லடைந்தனனுன்னீக் கொல்வா
னேயு முன்னு யிரோடின்னு மிருந்திட வெண்ணுவாயேற்
றுயினு மினியானன்பர் தாள்களைப் பழிச்சுவாயால். (ககஉ)

---

* சலபம்=விட்டில். ஓ ஞாட்பு=வலி.

* இல்லியேற் குழுவினெடிவ் வுலகினே யொருவி னீயு
மெல்லியின்மடியும்வண்ண முடற்றுவேனுணர்ந்துகோடி
வல்லியி னுனதெண்ணத்தை வகுத்திடா யென்றனன்னே
ன், றெல்லிநாள் விளைபோல் வந்து தோன்றிய தோன்ற
லானேன். (ககச)

* மன்னர்மூ வரைமருட்டு மாறுபோ லெனைமருட்டிச்
சொன்னதை விகவுன்னன்கு மெளலிக ளோடுந்துளிச்
சென்னி வீழ்வுறச் செய்யென்றன் றிறலினீ யறிதியென்று
வன்னியிற் கொதித்துவில்லவ னீத்தியர்கணைகடூர்த்தான்.

அப்பொழு தழலின்வந்த வரசனுந் தலைப்பெய் தேற்றுக்
கைப்பொலி கணைகடூவிக் கறுத்த வாள வுணனேவு
மொப்பறு கணைகளெல்லா மொடிபட முறித்துச் சூழ்ந்த
தப்பறி படைகள் சிந்திச் சமர்வினை யாடினானே. (ககசு)

மூவுலகத்து நீண்ட முழுத்தசீர் வேந்தனுரனுங்
தேவரு நடுங்கச்சீறுஞ் செருக்கொள்கா ரண்டனுரனுங்
தாவிலா வமரியற்றுஞ் சமயத்தி னருணப்பக்கன்
மேவுவல் லூரன்ரு பத்தாதையின் மேவினனால். (ககள)

கடுந்திறற் றூணைநாப் பணின்றகாரண்டன்பாதம், நெடுங்
கிரிக் குலங்கள்சூழப்பனிவரை நேர்ந்தசெய்ப்ப, வடுஞ்சமர
வுணர்சூழ வடைந்து தாழ்ந்தண்ணன்முன்னங், தொடுஞ்
சமர்முறையோவென்றுசொற்றமர் தொடங்கினனால். ()

வேறு.

ஏற்றவா ளரக்கர்கள் வெருக்கொடே யிரும்புய, வாற்ற
லா லருஞ்சிலை குனித்தடுஞ் சரங்களைக், காற்றினேடு மின்
னுருங் கலந்து கார்பெய்மாரியின், பேற்றினன்குமுடிகொ
ள்சிங்க வோங்கன்மேற் பெய்தார்களே. (ககசு)

எங்கணும் பரந்துவா னிமிர்ந்துமுன் னெதிர்ந்திடுங்
கங்கணோர் கணைக்குமாங்கள் போன்ற காணைவகை

துங்கசாம பரிகொள் வெஞ்சுடர்க் கரங்கள் போலவே
சிங்கவேறன் வில்லினிற் பல்கணைகளைச் செலுத்தியே. ()

நெடியதீய நிருவர் கோலு நீறுகண்டு பின்னரே
கடகரிக் குழுக்களிற் கலந்தவேறு போலவுங்
கொடிய வல்லியம் மறிக்குழாம் புகுந்தபோலவு
மடிவிரூனவர்க் குழாத்து மன்னனும் புகுந்தனன். (கஉக)

பாற்கடற் கலங்குறப் படுத்துயர்ந்த மந்தரம்
போற்கதித்த வவுணரூக புணரியைக் கலக்கிஞ
ஞற்கடற் புவிக்கண் மெச்சு நாரசிங்கனென்றபே
சேற்கவந்து பார்க்கவன் குலத்துதித்த வேந்தலே. (கஉஉ)

மாலைமார்ப னின்னசெய்து பின்னுழந்த வஞ்சகர்
நீலமேனி மாலைவானை நேருறும் படிக்குவெங்
கோலனந்த மோரிமைப்பி னேவிமிக்க×கொக்கரைப்
பாலனந்த மொழிதரக் குறித்தனன் பம்பம்மென. (கஉங)

* ஓரிமைப்பி னின்னவா றுடற்றினு னெனத்தெரிந்
தேரிமைப்பிலா ரரக்க நிருவர்தம்மை நோக்கியே
கூரிமைக்களா நிறத்தி நீதுகாறு மெங்கடஞ்
சீரிமைப்பழித்த வன்மை சிதையும் *வைகல்சேர்ந்ததே.()

* இந்தவாறு சொல்லியும் பரிருகைகொட்டி நகுதல்கண்
டுந்தவாண வத்துடன் சினந்து ரப்பியீனோயவன்
மூந்துநின்ற முச்சிரத்த னேக்குறித்து மொழிகுவர்
னந்தரத்தர் நகைகொள்வா யரத்தமோ டழுங்குற. (கஉஞ)

அற்பமாக வெண்ணியே யலட்சி யஞ்செய்திட்டகம்
வெற்பின் வன்மை யுற்றமெய்கண் மீதுகொய்ய கணைவிடுத்
தற்புதங்கொ+ளிப்பியூதி னனையோர்க ணத்தினிற்
பொற்புடற் புதைப்பனிப் புவிக்கணென்று பொங்கியே. ()

× கொக்கரை=சங்கு. *வைகல்=நான். + இப்பி=சங்கு.

வேறு.

* வல்லூரன் மூந்த யனிடத்தில் வாங்கும் விறல்கொள்
கல்லூ ரெழிற்கதை கரத்திலேந்திப் புவிமீ
தெல்லூர் முடிச்சதுரன் முன்னுக வெய்தியிரு
மல்லூர் புயக்கிரிது லங்கவசை பேசுவனே. (கஉ எ)

வேறு.

* திரணமென்றி யாங்கள்விட்டவரசர்மூவனைச்செயித்துத்
தரணிமூம் முடிகன் னுரசிங்கப்பேர் தாங்கலாலே
முரணுடையா யென்றுன்னி நொய்யவிந்திரன் மொழிந்த
சரணுடை வசனங்கேட்டுச் சார்ந்தனே சாவநேர்ந்தோ. ()

* இக்கதை யரிபாற்கஞ்ச னேற்றதை யேற்றேனேவிற்
றொக்கனுக யுயிருக்கியாக்கூப்பினே யறிதி*போகி
சொற்கனுதை கேட்டுவீணிற் றொலையவந் துற்றுயக்தோ
நிற்கதை நின்னையித்தென் விதியினிண்ணயக் தேறேனே.

* என்று வல்லூரன் சொற்ற தீரிருமுடியான்கேட்டு
நன்றி மிக்கோர் கடம்மை நலிந்திடுவார்க் கெஞ்ஞான்றும்
வென்றிநின்றிடுமோபெற்றவரங்கணின்றிடுமோவெய்யோர்
பொன்றி னரன்றி நின்றோரியார் கொனீபுகறிமன்னே. ()

* விண்ணு ளாருங்கடின்பின் வெருவிமெய்க் கோவன்
மூன்று, கண்ணு ளார்கழற் றொழும்பா யுனைமுறை கரு
தித்தகதை வெண்ணு ளார்மொழிக்கேயுங்க ளீடழித்திடுவா
னவந்தேன், பண்ணு ளாரரிதண்டத்தோ டெவைக்குநான்
†பாறிடேனை. (கஉக)

வேறு.

* சொற்ற வீதுகேட்ட வுணனுந்தன் முடிதுளக்கிச்
சற்று மெங்கனோ மதித்திடா தூரைத்த நின்றலையை
யெற்று வேனெரு கணத்தி லிக்கதையினு லென்று
சுற்றி மன்னவன் சேனையை யனலெனச் சூழ்ந்தான். ()

*போகி=இந்திரன். † பாறிடேன்=ஓடேன்.

* அயன் வரத்தினுற் கொண்ட வத்தணடினை யவுணன்
புயவலிக் கொடுதிரித்துப் பல்சாரிகை புரிந்து
சயமிருத்தை விகளுற்றுணையுஞ் சாய்த்து
வயமுறச் சொலியிமைப்பின் மன்னவன் முனம்வந்தான்.()

* கூதைவரத்தினுற் கண்டுங் காணுதவனகி
யிதயமாழ்கியேங்கின்றிடுமேந்தலை நோக்கித்
ததையும் பன்னிரு மாலையாய் நின்சயினியங்கள்,
சிதையுந்தன்மைகண்டின்னுமேனுயிர்ப்பொறைதீர்வாய். ()

* இன்ன பான்மை வல்லூரனு மிழிவுபாராட்டிச்
சொன்ன சொற்செவி வழிபுகுந்துட் சினந்தூண்ட
வன்னிவந்தவன் வன்னிபோற் கொதித்துநின் வலத்தைப்
பின்னமாக்குவ னென்றெண்ணில்பகீழிகள்பெய்தான்.(கஉ)

வேறு.

* வில்லிலிட்ட கொடுங்கணை வல்லுரன் விசுதண்டின்
மிசைப்படலுங்கருங், கல்லிலிட்ட கலமெனலாயவை கலி
டும்பின் பல்கணை விடுத்தானவை, யல்லிலிட்ட சென்மின்
னின் மறைதல்கண் டவுணனக்குன் சிரத்தையடற்கதிர்ச்,
× சொல்லிலிட்ட தடியெனநூறுவே னென்றுசொல்லி கெ
ருங்கியத்தோமிலா. (கஉசு)

* ஆதியண்ண லருட்கொடு தித்தவம் மண்ணறன் சிரமீ
தினடற்கதை, மோதவெண்ணிக் கனைத்துருமேறென மொ
ய்த்துவானி*னெறுடனைத்தூக்கினுன், காதுகூலஞ்சை யோர்
சுதனுக்குமுன் காய்ந்ததொப்பக்கருணை கொண்டேயிளஞ்
சிதவெண் பிறையானவன் பாலிவன் சேரொணுது செந்தீ
யின் விலக்கினுன். (கஉள்)

* ஆத்திரத்+தசியா லெயிற்சுட்டவ னன்புகொண் டனலா
லெயிற்சூழுஞ், சூத்திரத்தி னனித்தமை தோல்வுறுத்துட்

× சொல்=நெற்பயிர். * எறுழ்=கதை. + அசி=அவமதிப்புச்சிரிப்பு.

டன் கிட்டுறுந்தோறு மவன்வலிக், o காத்திரத்தைச் சுமிம வணீங்கி லோகதித்த வாணவத்தியுளத்தைச்சுடு, மாத்திரத் தஞ் சலாயுங்கைச் *சீர்விட மனம்பொருந்திலன் வஞ்சக நெஞ்சனே. (கசுஅ)

* இத்திறத்தி னிடருறுவான்பினு மெண்ணுவா ணெண் ணரும் வைகலேற்றுக்கொள், சித்திரக்கலை விட்டன்றித் தீர்கலானென்று கொண்டயன் சீரருட்சிந்தித்துக், கைத் தலத்துளதண்டைச் சுழற்றிமெய் கண்டதைவிகன்மேல் விட்டுரப்பினுன், சுத்தநிர்க்குணத் தெம்மிறை சூழ்ச்சியாற் சூழனற்கதை தோய்ந்து தொந்தெய்தியே. (கசுக)

* அயன்வரப்பன் னிருமா லியானகலமோதிய னன் கையின்மேவுற, வியன்மிகுத்த தெய்வீகன் மயங்கியே மெ ய்யுயிர்ப்பின்றி வீழ்ந்தனன் வையத்தே, நயன்மிகுத்து வல்லூரரீமுன்னெழு டிங்கரன் புரந்தரனு மிறந்தானெ ன்றே, வயமிகுத் திருவோருங் களிப்போடு மருவினர் புரையூர்முன் வணங்கவே. (கசo)

* பைங்கதிர்ப்பரியானே வென்றேமென்றே பச்சிமத்தி ருபேரோர் வரக்கண்டே, செங்கதிர்ச்+சவிதா வெருண்டே கடற்சேர்ந் தொளித்தனன் வல்லிருள்சேர்ந்ததே, பொங் குறுங் களிப்பால் வரும்வைகல்போய்ப்போகி நாடொடும் பொன்றுவிப்போமெனக், கங்குனீங்கக் கருதினர் தானவ களத்தி ணண்ணலுக்காயகழறுவாம். (கசக)

வேறு.

* கணணுத லருளாற்றீயிற் கருகிய வகையாற்றண்ட நண்ணுறாங் குறைந்து ரம்பியுரத்தினை கலிந்ததாலு ளெண்ணுறு முயிர்ப்புமாவி யடங்கியே யிறந்தார்போலப் பண்ணுறு பரித்தேர்ச்சாயச் சூதனும்பரிவினேந்தி.(கசஉ)

---

o காத்திரம்=சரீரம். * சீர்=கதை. +சவிதா=சூரியன்.

* எடுத்துமார் பிணைத்துக்கூடு மூபசார மியற்றியுங் *தொக்
கடுத்தில வுணர்வுபாக னகம்வெளீ இயங்தோவங்தோ
வடுத்தவிர் மன்னர்மூவர் தமைவென்ற வலிபோனலுங்
தொடுத்தமங்கல மாதர்க்குச் சோராது சோர்வற்றலும்.()

* ழுனிவரும் பர்கண் மற்றோர்கண் மொழிகிலே பொய்போ
னலு, மினிவரும் வழியிற்றெய்வ நிமித்தம் வீணெய்தினு
லுங், தனிவரும் படித்தீயோர்க்குத் தமியராற் சூழவிக்கு
ம், பனிவரு மிதழியெம்மான் பகர்சொல் வீண்போனதெ
ன்னே. (கசச)

* எம்மொழி மாறுற்றலு மெவ்விதத் தினுமம்மீசர்
தம்மொழி மாறுதென்று தனிவலி தரித்துத்துன்ப
விம்மொழிக் திரதந்தூண்டி மேவும்க்கணத்திலெம்மான்
செம்மொழி வழியே ÷பூதை செறிக்தனுதைவிகற்கே. ()

* ஊதைவந் தசையவுள்ளே யுணர்வுண்டா யதனுளீசர்
பாதபங் கயமலர்ந்த வுடன்பஞ்சாக் கரநற்பாகா
வோதுதல் பாகன்கேட்டம்மலிச சார்பில் வையமுய்த்தே
யூதர வோடுங்கோவை யவணிறங்குற வமைத்து. (கசசு)

* நின்னுட லாயமூன்று மன்னர்க ணேர்ந்திருந்தும்
மன்னுயி ராய்வீரட்ட வள்ளலா ரிருந்தும்பல்லோர்
துன்னுறு மவயவம்போ லிருந்தமோர் துணையுமின்மி
யின்னவா றிருளினெஞ்சா யாதியான் செய்கேனெந்தாய்:

* பலவிதம் வருந்திக்கூறிப்பார்த்திபபண்ணேர்விண்ணேர்
மெலிவினை யகற்றவந்து மேவினபோதுங் கோவற்
குலவும் வம்பின்றேர்மேற் கொள்குதி யென்றுன்கேட்டு
நிலவுலவுறுங் *கோடீரன முதுண்டா னிகழ்த்துவானல்.()

தொக்கு=உடல். ÷ ஊதை=காற்று.
கோடீரன்=சடையையுடைய சிவபிரான்.

* இமையவர்முறைக்கென்னத் தனிறையுளாப்படி யுளைத்த, வமையவுமைக்தொழில்வகுத்தானந்தணனுகி யன்னச் சுமைகொடுவந் தெல்லோர்க்கும் தோயமோடளித்துகந்தே யெமையொரு பொருட்டாக் கேட்டுக்கொண்ட தோரமையு மென்னை. (கசஊ)

* இந்தவெய்யோனைக்கொல்லவல்லவோ வுதிற்கெல்லோரும், வந்துமற் றோரிராது மாளுறக் கொடுதலுங்கியோ ருய்ந்தன் ராகியெக விடுத்துமென் னுயிரோடின்னு, நந்த மூர் செலிற்காண்முத்த நீகையரு மிகழுவாரால். (கருo)

* ஈதன்றி வசையுமூன்று முலகமுள் ளளவுமெய்த்தக், கோ தன்றிச் சிறந்தோன்வாக்குங் குறைபடக்குறையாதிற்றோர் தீதுறவாற்றி யின்னு மூட்டற்பொறை சுமக்கச்செல்லேன் சாதலிற்றுணிந்தேனீயூர்மனப்படி சார்கவென்றான். (கருக)

* ஆவுரை கேட்டகூதன கம்வெரீ இயையவங்கட் கேவ்வித மனமோவெற்கு மெய்துகவதுவே யென்று னெவ்வமோ டிறைதன்னுன் மாநீங்குசூ ழெண்ணுங்காலை நவ்விவா ழுண்ணல்செய்தவிசித்திரவிலம்பாற்றோ. (கருஉ)

நிணத்திடை குளிக்கும் வாளா னினைப்பிலேனு டறிவுநிற்கக் குணத்தொடு கரணமூன்றைம்புலன்செயற்குறுகித்துஞ்சக் கணத்துச்சாக்கிரத்துவந்தான்கனவெனக் கறையார்கண்டன் மணிக்தவ்வேசர்வெள்ளஞ்சுவற்றுமவ்வடவையேபான்றே.

நீலலவர்க்கூடந்தீமை நாட்செல நில்லாதாங்குப் புல்லருக் கடைந்தவாழ்வும் பொருந்திநில்லாது கண்டாய் செல்லிடை யுதித்தமின்போற்சிதையுநன் னெறிசேர்தேவ நல்லலுங் கொடியசெய்கை யடையலார் புரமும்போன்றே.

மதனுருவெடுத்தோயுன்றன் மனத்துயர் தணப்பாய்மாண்டு நதிபெறுன் சயினியங்கள் கதித்தெழச் செய்வோன்தேவர்

துதிபெற வினியித்தெவ்வர் தொலைவுறப புரியித்துன்பிற்
கதைவரப்படியேகின்னைக்காட்டிமீட்டனச்சியப்ப. (கருஇ)

அஞ்சனி யெழுந்துவையத் தடுகளமடைநி யென்று
நஞ்சணி கண்டன்கூறி மறையநான் முடிகொணம்பி
தஞ்சமுன் னடிக்கேயாரு மென்றெழுந்திரதஞ சார்ந்து
துஞ்சின ரடக்களத்திற் சூழ்ந்தனன் சூதனேமும். (கருசு)

* களத்திடை யமைச்சராதி மடிந்தசேனை யின்கணத்தை
வளத்திடைந *திகலஞதி கணமுண்டுமகிழக்கண்டே, யுளத்
திடையெரியாலெனக்கிற்சலமிகுத்தொழுகசசாத்து, oருள
த்திடைக் கணனெவெண்ண மோகனுக்குரித்த தென்றே.

விழுந்தவ ணிறப்பதன்றி யிவுண்வந்தீத் துயரின் வெம்பி
யொழிந்திட நகவோவென்றென்று யங்கினனப்போதெம
மான், கொழுஞசிகை "மூந்நூல்வேய்ந்த குலமறைக் கிழ
வனுகிச், செழுங்கமண் டலங்கையிற்றண் டேன்றிமுன்னு சிற
ப்பின்வந்தான். (கருஅ)

வந்தமா மறையோரான காரண்ட வனத்துநாதர்
அந்தடக் கமண்டலத்திற் சார்புனற் கரத்திலேந்திச்
சந்தனசலத்தோள்வேந்தன்றனேமேமற் புரோக்கித்தன்பாற்
சிந்திய வுயிர்கண்மீண்டு சிறப்புற வெழுப்பினாரே. ()

மறந்திக டானையெல்லா மறிக்கரத் தண்ணனீரா [சோகக்
கிறந்தசொல் லிறந்துதுஞ்சியெழுந்த போலெழுந்துஞ
துறந்நில் கண்டுமுன்போற் சொற்பொதி புருக்கலீந்தா
னறந்திக டெய்வீகன் போலார் பெற்றுரிவை தாமம்மா.

அரனரு ளமுதருந்துய்த்தே யாவருமகிழ்ந்த பின்னர்த்
தரமுட னவரவர்க்குத் தகுஞ்சிலே படையுங்கேம
விரதமோ டெவையும் வேந்தற் கிதயதிற் களிப்புந்தந்தே
வரன்வினிந் கரந்துசிங்க மன்னனுக் கிலைபுகன்றான். ()

* இகலன்=னனி. ர குனம்=நெற்றி.

வருகதை விகவினக்கு வலிமிகத் தந்தாமேலும்
பொருபடைக்கும் முனக்குஞ் சகாயமாப் புரப்பதற்குத்
திருமலி நந்திதேவை யிவண்பார்க்கச் செய்வோமீயவ்
விருவர்தானவணிவென்றங்கெய்துவா யென்றுசொற்றான்.

எனவிறை யிசைத்தமாற்ற மிருசெவி கேட்டமன்னன்
மனமகிழ்க் கடலிற்புக்கு வாழ்த்தியங் கிறைஞ்சிநின்றான்
கனிவொடு மயன்மால்காணு வள்ளலேக்களத்திற் கண்டாற்
பினமினீயுறுவதென்னெபெரிதவன்பெற்றபேறே.(கசுஙு)

* முக்கண னருளாவாழ்த்தி நரசிங்கபூபன் முன்னு
மிக்கதன் றனையோடு மேம்பட முகிழினுர்த்தா
னக்கண மிதுகாண்பான்போ லலரிகீட்டிசை வந்தார்த்தான்
றெக்கவவ் விருமுமவாகேளர் மாற்றலரிருளுந் துஞ்ச. ()

இரண்டாநாட்போர்.

ஆர்த்தமை கேட்டுத்தீர்த்த ரதிசயித் தகங்தைகூறப்,
பேர்த்தொழிற் கிளையோன்போந்த போதவன் பொற்றாள்
போற்றிக், கூர்த்தவன்புடன் முன்னின்று குசம்பண்சம்
பனுமவ்வெங்தை, யீர்த்து வந்திடவே வென்றரவ்விடை
யீய்ந்தான் முன்னேன். (கசுஙு)

காரண்டன் விடையைக்கொண்டகடும்படைத்தலைவர்வீரப்,
போரஞ்சா நூறுகோடிப் பொருனர்கள்சூழ் போங்காலைப்,
பாரெங்கும் வெருவுமன்னர்க்குறும்பொல்லாச்சகுனம்பாய்
மாத், தேரின்கட் காகமேறிச் செயிர்படக் கூவிற்றம்மா.

கொடியினீற் கொடிகண்மேவக் குறுகுதுன்னி மித்தங்
கண்டு, மடிவது தேறார்பொல்லா வழிபடர் விதிவசத்தா
லிடிபட முழங்கிச்சென்ற ரீரிருமுடியினுன்மேற், கடலெ
னக் காலனேவுங் காலதூதுவர்களென்ன. (கசுஙு)

வேறு.

கொண்டலுரு மொலிகொண்ட சம்பகுசம்பர் முதலிய
லெம்புகா, ரண்டனகல் படைகின்ற நிசிசரரங்கணமர்க

டொடங்கினை, ரண்டர்குழு வுளமஞ்ச் கரப்பியம்பினவர் சமர்முந்தினை, னெண்டிசையொ டரவங்கொள்க ணபண மெங்குநெளிபட வன்றரோ. (கசுஅ)

அங்கணமர் தனினின்ற வசுரரிலண்டர் வெருவுறுசம்ப னேர், துங்க கொடுமரமங்கை கொடுபல துன்றுகணை கடுற ந்துசீர், பொங்குமட னரசிங்கனெடு வருபொன்றிலகல் படைபொன்றவே, வெங்கணெரிபட மண்டிவிடலையை வெ ஞ்சினமொடு பிணங்கினன். (கசுஊ)

பொருமவ்வவுணனை வெருவகரபதி பொருதுவெகுகணை கொளுவவே, யிருவரொதிர்விடு பகழிவ்டுபொறி யிமை யருலகடை தடையவே, கரியபருவட ஷிருளுமகமதுகபட மூடனடு மவுணனை, ரரிய்சரம்த் கொளுவியிவலுட லரி துபழிபட முடுகினன். (கஎ0)

அவுணன்விடுசர முடலையடைதலு மதிகசினமுட னுளை யனை, விவிதகணை படுதனுவை விழியனல்விரவு புகைபீ ரை புருவகேர், கவினவளை வுறவலிய பலபல கணையின வன் விடுகணையெலா, முவகையிலதறவெகுளியவனுயி ரொ ழியும் வகையிவை புரிகுவான். (கஎக)

இலகுமவி ரொளியசனி யழலென விரணகள மெதிர்ம றிபடா, தலகில்பொறி யிடையவுணருயிர்கெட வமரர்பதி கணையருளினன், மலியுமழறண் யனையகணையவன் வலிய முடியினை வயிரனீள், பொலியுமலையிற கிவதெனுவது புரி ய யமபுர மருவினன். (கஎஉ)

வேந்தன்விடுகணை யிண்டவுயிரது வீய்ந்தநிசி சரனுய்ந் ததி, வாய்ந்த முதுவனுமேய்ந்த துயரொடுமாண்ட சினமிக் வீண்டியே, யேந்தலுறு பரிபூண்ட விரதமுனேந்த லெ னவுரு டாங்குதேர், சார்ந்துகொடுமர நாண்கொளு விவலி தாங்குகணைகொடு சார்ந்தனன். (கஎஎ)

விடருசம் பனிமிர்தமேல்வரவிடலிசிங்கனும்விளாவினோர், தட மகிலக்கிணையெனவுயர்ந்திடு சகடமங்கெதிர் கடவியே, கொடுமரந்தனி வளையவம்பழல் கொளுவவெஞ்சமர் கொளுவினன், மட்மடந்தையர் தெரியறங்கிய மதனமந்தர மார்பினன். (களச)

வேறு.

வலியவொருகணை தனிலவன்விடு கணைமறிய வொருகணை யினிலனிகமுமிற, விலகுமொரு கணையினில் ரதம்வலவ னொடிவுளி கெடவிடுமளவி னிலவுணனு, மலகில்சினமொ டுவசி கொளவுடனுட லலறியுயிர்செல வடுகணை யுதவின ன், குலவுமவுணர்கள் குலமுழுதழிவுறு குறிகொணரவரி யெனுமொரு குரிசிலே. (களடு)

அசுராகுல முழுதழிதர வமர்புரியயில் கொள்பவனு நல்வலவனு மிவனெனப், பிசிதமயில் பவருளமவைவெருவு றி பிரசமயிலுற வெயில்வர விரிவுறு, குசுமன்வர மவை கொளு மிருவர்கடிசை குறுகவெணியுறை யடுகளமொருவி யவ், வசைகொள வுணர்கள் சமுகமதடைதர மறல்செய்வ தி மினிமுடிகில மெனவரோ. (களசு)

இனையவகையினி லசுரர்கண்முறை சொலியிழிவி னடை தலுமவர் கடமதிபதி, மனனபவமுட னவர்களே வெகுளி யின் வலியவுரை சொலவிளைய வனகையொடு, சினமும்வர ரரனெருகொடி மடிவுறல் செயுதுமென வெழுமளவினில் சிவருவிய, வங்கநிசிசரர் பினுமமருறவுரையறை யதிரி சிரவவுண்ணீ மொழிகுவான். (களள)

வேறு.

மானவே லவுணரே நீர்வலித்தேக மொழிவதென்னே, யூனவே லொன்னர் முன்னமுறு சமர்க்குடைந்துவந்த, தீனசம்மரக்கர் போர்க்கென் றெய்துறிற், றெவ்வை வெல்லற், கானவை யிலையேலங்கண் மடிந்தும்பரடையற் பாலார். (களஅ)

என்றுகா ரண்டன் கூற வரக்கர்க் ளேந்தல் சாயக்,
கொன்றிங்ங னடைவோ மென்று கொதித்துப்போர்க் கோ
லங் கொண்டார், வென்றிகொண் டடைந்த வல்லூ ரனுமு
னென் விடைகொண் டேமுன், னின்றதேர் மேற்கொண்
டான்பண் டிருடிசா பத்தை நேர்ந்தான். (களக)

* கிண்ணுஞ் லுடன்வெங் தூசிக் கடன்முனங் துவன்றி
யேக, விண்ணினுள் ளோர்கண் டின்றென் விளையுமோ வெ
ன்றுநோக, வெண்ணுதம் பத்து ளோன்முன் `னிரணிய
னெனவல் லூர, னண்ணுத லானுன் றெய்வ நரசிங்கனண்
ணுசூழல். (கஅ0)

* ஏழிரு புவன மெல்லா நடுங்குறக் கொடுங்கோ லேற்றே
ஞாழிகா லத்தின் மஞ்சே ரூதையோ டருமிப் பெய்யுங்
தாழ்விலா மாரி யேய்ப்பச் சரமாரி பெய்து வந்தான், வா
ழிய புகழ்நற் செங்கோன் மரகத வரையான் மாட்டே. ()

வேறு.

* பகழி தூவி வருமொரு பாவிமுன்
னிகழில் தந்திர னென்னுமை மைச்சனும்
புகர்கு லத்தினைப் பொன்றல்செய் தெய்துனைத்
தகர்விப் பேனென் றெதிர்ந்தமர் தந்தனன். (கஅஉ)

* ஈயெ ழுந்து மலையொ டெதிர்த்தென
நீயெ திர்த்தனை போர்நிமி டத்தெவண்
போயொ ளிப்பைகொல் பொன்றுவை கொல்லென்க
காயெ னக்கனை யெண்ணில் கடாவினன். (கஅங)

* இருவ ரிவ்வடு போரதி யற்றினர்
மருவத் தானவன் றுனியு வள்ளறன்
கருவித் தானையு நேர்கேர் கலந்தன
விருளு மெல்லெரி யும்மெதிர்த் தாலென. (கஅச)

* வில்லெ டுத்துங் கதையெடுத் தும்விலங்
கல்லெ டுத்தும ரங்களெ டுத்துங்காய்

சொல்லெ டுத்துங் குதைந்தமர் துன்னினு
ரல்லடுத் திமொக்கையர் சேணையே. (கஅடு)

* இலைம லிந்தவெஃகேந்தறன் சேணைகட்
சூலைமெ லிந்த வயமுறழ்ந் தேயுட
னிலைமெ லிந்து பலதிசை நீங்கின
கொலைம லிந்தவன் சேனைக்கு ழாங்களே. (கஅசு)

* அண்ண ரூனைக்கொப்பின்றிய மைச்சன்போர்
நண்ண வல்லுரன் கண்டுநக் குங்களீ
மண்ணு முத்துவ னென்றடல் வன்கணை
யெண்ணி லேவவந் தேவரு மஞ்சுற. (கஅள)

* சமையந்தந்திர ஞதிய தானைக
டமைவ குத்தவ ருந்தித்த யங்கல்கண்
டுமையைத் தந்தரல் லோரீகலங் கெய்திநோக்
கிமையிற் காக்க வெழிற்கணை யெய்தனன். (கஅஅ)

* வசையிற் சென்றவ் வசுரன்வி டுங்கணை
யொசியச் செய்துபின் முன்வெங்கிட் டோடிய
வசுரத் தானையருகுறக் கண்டவை
வசையிற் போக மறித்தங்கு மண்டின. (கஅசு)

* இன்ன வாறுதை வீகனெய் யுங்கணை
சின்னஞ் செய்யத் தெரிந்துவல் லாரனும்
வன்னி போலெதிர் வந்துத ருக்கிரீ
சின்னல்பட்ட நிணைந்திலை போலுமால். (கக0)

* இந்தி ரன்முத லோர்சொலி னெய்தியிங்
கந்த மெய்த வடைந்துமெந் தன்மையோ
வுய்ந்த னுய்ந்தனென் றாரொய்து ருதென்முன்
வந்து பின்னு மெதிர்த்தனை மாளவோ. (கக்க)

* என்று கூறிப்பினெண் ணிலவேவினை
மன்றற் பன்னிரு மாலையன் மேல்விட

நன்று நன்றென்று நம்பிய முற்கணை
யொன்று கோடிய தாயெதி ருய்த்தனன். (ககூஉ)

* இவன்வி டுங்கணை யாவுமெ திர்ந்ததா
னெவன்வி டுங்கணை தம்மைய டற்கும்பார்த்
திவன்வி டுங்கணை தம்மைச்செ யிக்கும்வெய்
யவன்வி டுங்கணை யாவுமிவ் வாறரோ. (ககூங)

வேறு.

வெம்புபோரி லிருவரும்வி ளைத்தவன்மை கண்டுமுன்
சம்பராசுரனுமனங்க னுந்தரித்த சம்ரினும்
பம்புதிவி ருத்திராசு ரனும்வலிப் + பலாரியும்
வம்புகொண்ட வமரினுஞ் சிறந்தென்பர் மாகரோ. (ககூச)

செங்களத்தி னிருவர்தேர்ச் முன்றுபோர்செய் கின்றசீ
ரெங்கணும்பல் வையகின்றி யற்றுபோனை யேய்ந்தன்
வங்குகின்ற வவுணர்சில்ல ரங்கமுஞ்சி தைந்துயிர்
பங்கமாய்கி ணத்தினிற்ப தைத்துவீழ்ந்தமுந்தினர்.(ககூரு)

வாளிழந்த கையொடும்வ லித்துகின்று வாள்பொரத்
தோளிழந்த மெய்யொடுந்து தைந்துவெங்கொ டோடினர்
காளமஞ்சு செக்கைக் கலந்தபோல வெஞ்சின
மூளவந்து போர்புரிந்த வவுணசேனை முதல்வரோ. (ககூசு)

மன்றன்மாலை யேந்தல்செய் மறங்கொள்போரின் வந்திடும்
வென்றிகொள்ப தாதியின்வெ ருக்கொளாத பேரிலே
கின்றவல்வி தங்கொடோர்க ணெரிபடாத தொன்றிலை
வன்றிறற்கொள்கயமயம்மடிந்ததன்றி யில்லையால்.(ககூஎ)

அரக்கர்வெள்ள வல்லிருட்ட கன்ற*வைக லாமென
விரத்தவெள்ள மெங்கணும் பியந்தசெக்கர் வானெனக்
கருக்கொண் மெய்வல் லாரனிற்றல் காலகேய ராமென
வுரப்பசும்ப ரிக்கொண் மன்னனெளிருவானென்றாழென

+ பலாரி=இந்திரன். * வைகல்=விடியற்காலம்.

வேறு.

அமர்கொண்டுநின்ற சூமரன்கைவென்றி யளவன்றிவ்வண்
ணமறியத், தமர்மண்டவந்து மவர்தூங்கநின்ற தருவன் வரு
ந்திமுனிவர, னீமிர்கொண்டவுந்து மிரதம்விலுந்தி நோ
கவந்து நெடுவில், லமையும் பல்கோல்க டமையுந்திமாக
ரகமஞ்சு மாறுபொருதான். (அகக)

கன்மாரிபோல வெதிர்ந்நின்றுவெம்பு காரண்ட வசுரனிகா
யோன், வின்மாரியான கணைசென்றுமன்னன் மிளிர்தியி
னேவுகணையி, னன்மாரிநாண மடையப்புரிந்து நணுகிப்ப
லோர்கள் புகழ்பூ, மன்×மாரிநீக்கு மிரதத்தினூழி வலிகொ
ண்டு டைத்தனவரோ. (உ00)

இரதந்தகர்ந்த வுடனண்ணல்வேறு ரிரதங்கொ டெண்டி
சையெலீாம், பரதன்றனண்ண னிவனென்னவெய்ய பதகற்
குமுன் *னரணுங்கிச், சரத்தங்கொளுள்ள மனல்கொண்டு
துரோண சரமாரிபெய்து தணிவிற், சுரத்தங்கொளுள்ள வ
ணன் *கொடிஞ்சி சோரப்புதைத்தனனரோ. (உ0க)

* தன்றேரழிந்த வுடனேவலூரன் மிகுகோபமோடுசொரும்
பின்றேரதாதி யணுகாதுசெய்தல் பேசிக்கணத்தின் மாயை,
வன்றேரமைத்து மேற்கொண்டெதிர்ந்து மன்னுவனக்கு
வாய்ந்த, புன்றேரதாதி பலவுந்தொலைந்து போகின்றதறிதி
யென்றே. (உ0உ)

* முறையிற்செருச்செய் திவனேச்சயித்தன் முடியாதெனக்
குரைதியு, ணிறையுற்றமாயை தனையுற்றுநின்று நெடுவிற்
கைகொண்டகணை, னிறையிற்பல்கோடிதமையுய்க்கவெண்
ணி லிரதங்களியாரீன் பரியாள், குறையிற்றவாகி யிருளிற்
பாந்து குகனெப்பனேக் குறுகியே. (உ0க)

× மாரி=மேகம். ஏதுரோணம்=வில்.
*கொடிஞ்சி=இரதம்.

வேறு.

* எண்ணற்கரிய விதம்போலை யியற்றக்கண்ட விறைவ னக்குத், திண்ணப்பகழி யொன்றுலே யாவுஞ்சிதைப்பச் சினத்தவுணன், விண்ணேக்கட்லே வடவனலைக் காற்றைக் கூற்றைப் போல்விசைந்து, கண்ணக்கண்ட ரசிங்கன் ஞானப் பகழி கல்கினனுல். (உ0ச)

* கருமான் சருமந்தரித்தவிறை யிறையன்றென்று: கழறு வர்க்கு, வருமான் மனம்போற் பலவகையாய் விரிந்ததகுவ ன் மாயையினப், பெருமான் பெரும்மா னென்றறிந்த வுட ணம் மனமுற்பேதைமையு, ளருமா றெறிசென்றதுபோலச் சென்றதண்ணல விர்வாளி. (உ0டு)

* ஆடு மரவ மஞ்சரவங் க்ண்ட வுடன்பா தலத்தடைய, வோடும் வகைபோற் றைவிக ணெளிசேர் வாளி கண்ட வுட, னீடு மாயை ஞாணியிரு ணிலத்திற் புகுத நீங்குத லும், கூடுந் துணையா ணவமன்றி வேறொன் றில்லான் கொடியோனே. (உ0சு)

* தனியே நின்ற வல்லர னிவனெ டமர்செய் திடுந்தன் மைபீ, யினியே தென்றென் றுளந்தளர்ந்தொன் றெண்ணித் துணிந்தோர் வாட்கொண்டே, பனிமால் வரையை மின் னெடுவான் பரவிவிசைவிற் சூழுதல்போற், குனி*மால் கரத்தன் றனைப்பல்காற் கோலியொன்று கூறுவனுல். (உ0எ)

* மூக்கக் கதைச்சுப் பிழைத்ததுபோன் முடியா திதற்குட் பிழைத்தெய்த, லிங்கைத் தரித்தோ னேராக வுனகுத் துணையா யெய்திடினுஞ், சந்தப்புயத்தை விகவுன்னுற் கூடுஞ் சமனைத் தந்திடென்று, னந்தக் கடவு ளுலாப்படியே முடிய வந்தங் கடைந்தோனே. (உ0அ)

* ஈது கேட்ட தைவிக னகைத்திங் கிவனெ டிரதத்தின் மீதுநின்று போர்புரிதல்விதியன்றென்று விளித்தமைச்சீர்

* மால்=மேகம்.

மோது நமது தாணையைக்காத் திடுதி சென்றுமொழிந்துஞனி காது வாட்கொண் டெழிற்பிய பரிமீதேறிக் கவிணுற்ருன்.

* மாவில் வாளோடிறையெழிலாய்வரக்கண் டவுணன் வாள் வீசித், தாவி யெதிர்போ oயழுக்காறு தங்கு மூளையுத் துங்க+வயத், தாவி தவிர்ப்பான் வாளோச்ச வதுகண் டாைய னகன்றுபடி, பாவி தன்னே ×டேதிவிதிப் படிபோரங்குப் பயின்றனனே. (உகo)

* இந்த வாறு சிலபோதங்கொருவர்க்கொருவரிளப்பின்றி விந்தை யாக வாளமரை விளக்குங் காலை மெலிந்தரக்க னந்து காலங் குறுகியவங்கடலே யுடையான ட *லசியைச் சிந்து முடுக்கள்,போனுர சிங்கன் சிந்தச் செய்தனனே. ()

* அப்போ திறைவன் கொடும்போரையாற்றும் வகையா ல வன்முதுகின், மைப்போ துகுத்த மதப்போல வழிந்த வேர்வை கண்டும்பர், கைப்போ துகுத்து வெரிந்வேர்த்த ஆரின் றவண்போர் கழறினரா, லிப்போர் திணமப் பேர்திரி பான் முதுவேத் தாரென் றிலங்கியதால். (உகஉ)

* வஞ்சன் oவஞ்சந் தனைவஞ்ச மில்லான் வஞ்சம் வஞ்சிக்க நெஞ்சம் பெரிதுந் தளர்ந்தொருக்காறேறி நேராய் நின்ற வொரு, மஞ்சு லாவு விருக்கத்தைப் பிடுங்கிச் சுழற்றி வா வெதிர்போ, யெஞ்சு றுன்வா ளாற்சிதைக்க விதயங் கருகி யிதுசெய்வான். (உகக)

* இனிநாமிவன்மு னின்றமரை யியற்றிற் கெட்டோ மென் றெண்ணி, நனிநா ணடைந்து கரந்துநின்று நவிற்றற் கரு மோர் வாைபிடுங்கித், தனிநா யகன்ற னருள்வலிசேர் தா ரா பதிதன் றலைக்கிலக்காப், பனிநா கத்தி னின்றுவிழும் பான்மை யெறிந்தான் பான்மையிலான். (உகச)

---

o அழுக்காறு=பொருமை. + அயம்=குதிரை. × ஏதி=வாள்.
* சி=வாள். ட லசம்=வாள்.

* இன்ன வாறென் றிறையறியா தியாதோ வியற்றவிக்கொ
டியோன், மின்னின் மறைந்தா னெனவெண்ணி நிற்குங்
காலை வேந்தேயுன், சென்னி மேற்பா சென்றோர்சொல்
வானிற் றெரிப்பத் தேர்ந்தரசன், பின்னீப் பரியைச் செ
லுத்திமுன்போய் வாளாற் சிதைத்தான் பெருவரையை. ()

* கணீட வவீணன் பின்னுமுருக்கரந்துநின்று கனவரைகள்
கொண்டங் கெறியச் சிதைத்தண்ணல் கொடியோன் மா
யை தணீகீக்க, வண்டங் குலுங்க வழற்பிழம்பாய் நின்ற
விறைதா ளகமுன்னித், தண்ட மொன்றே வலும்வலிதிற்
றருவன் மாயை தணந்ததுவே. (உகசு)

* உள்ள•வலியெல்லாநீங்கி யொருவனுயு•மொருவாத, வுள்
ள வலியொன் றுடையதஞ் ஓர்ப்பி மன்ன னெதிராக
*ஞெள்ள லில்லா தோர்மரத்தைக்கதையாய்த் திரீத்து நில
ங்குழித்து, +ஞெள்ளல் வந்தான் மிருகண்ட முனிசொ
லுடனே ÷ஞெள்ளவந்தான். (உகீள)

* வந்தா யாவென் றேமன்ன னுனைக்கு முன்னே வல்லூர
னந்தாய் பரியோ டென்றுதண்டை யெறிய ஈம்பி oகவிரத்
தாற், சிந்தாநின்றான் றைத்தியனுந் திருகிவடக்குத் திசை
சென்று, னெந்தா யுமையை யீன்றாளு மிவளி மேற்பின்
னெய்தினனே. (உகஅ)

* தொடர்ந்து நார சிங்கன்றன் னுயிரைத் தொலீப்பான்
சொலுஞ்சூளைப், படர்ந்த தகுவ னறிந்துவிரைந் தனிலன்
போலப் பாறிடப்பின், னடர்ந்து பரிமே லணல்வரக்கண்
ட்ஞ்சி யவனேர் மலீமறைந்தான், மிடைந்த வாறு முகன்
சமரின் வெருண்ட †வேழ முகன்போல. (உகக)

---

* ஞெள்ளல்=சோர்வு. + ஞெள்ளல்=சீக்கிரம்.
÷ஞெள்ள=உடன்பட. o கவிரம்=வான்.
† வேழமுகன்=தாருகாசுரன்.

வேறு.

* மூக்கொடி மன்ற லோடு முடிகான்கு கொண்ட கோமா
னக்கொடி யவனுற்றது மறைந்ததையறிந்துசுற்று, மைக்
கொடி வரையி னேடி வரவவ ணேர்வி டர்க்கண், டிக்கொ
டிஞ் ஞாலம் வானுஞ் செயிர்த்தவன் கிடப்பக் கண்டான்.()

* அம்மலை யுடனே சேர வவணனை யசியா னீம்பர்
விம்மலை யடையப் பண்டு விருத்திரா சுரனை நாகச்
செம்மலை வச்சி ரத்தாற் சேதித்த லிற்சே தித்தான்
கைம்மலை முகனை யின்ற கன்னியை யின்ற காளை. (உஉக)

* தானவன் றன்னை வாளாற் றடிந்தமன் னவனைக்கண்ட
வானவ ரதிச யித்து மலர்மழை பொழிந்து வாழ்த்த
வூனதி லெழுந்த சோரி யுவரியோ லெழுந்தங் குள்ள
கானக வுணக லெல்லா மொன்றெனக் காட்டிற் றம்மா.()

* வல்லிரன் றனைக்க வர்ந்து வாட்டிய வரைக்கு நாமஞ்
சொல்லுவர் கவர்த்தி யென்றே யப்பெயர் சூர்க்குந் தோய்
ந்த, தெல்லுறழ் §கணக்க ணத்திற் கவனுடல் விருந்திட்
டேந்த, லல்லுறழ் களரி ரட்ட னருட்டிற மகத்திற் கொ
ண்டான். (உஉஉ)

* குருதிதோய்ந் திவுளி மீது குலவுதெய் விகனைக் கண்ட
பரிதியுஞ் சிவந்து மேல்பாற் பாதலத் தொளித்தான் மன்
னன், வருதினி யமச்சர் தாமும் வருந்திவள் ளலைவல் லா
ளன், மிருதிசெய் தனனே கங்குன் மேவியு மேவி லானே

என்றல முற்றுச் சோர்ந்தங் கியாவரும் தெருவி யெய்த
மன்றன்மா லியினன் செக்கர் வானெனப் பரியின் வந்தான்
பொன்றினர் வரீக்கண் டார்போ லெதிர்கண்டார் பொற்ரு
டாழ்ந்தா, ரின்றிது தகவோ வென்ரு ரியன்றகேட். டும்பி
ன் ரூழ்ந்தார். (உஉடு)

§ கணக்கணத்திற்கு = பேய்க்கூட்டங்களுக்கு.

* அங்கிவர் தவனுக் கியாரு மகங்களிக் துபசரிக்கப், புங்க
மோ டிருந்தான் சுங்குற் போதினைக் கழிப்பர னெண்ணி,
யங்குமுச் சிரத்த னுன காரண்ட வவுணன் னூதர், செங்க
ளத் தியன்ற தன்மை செவிசுடச் செப்பக் கேட்டான். ()

* வெம்பிமுச்சிரத்து மீதுமிகுமறுகரத்தான் மோதிக், கம்
பித மண்டைந்து வீழ்ந்து கதறிக்க ணீர்சொ ரிந்து, நம்பியா
னிருந்தே னெம்பி கரன்கையின் றிறப்பு வித்தே, னிம்பரி
னிருப்பும் விட்டே னிதோ வந்தே னென்று பின்னும். ()

* உன்வலி யாலே மூன்று முலகவர் பணியப் பெற்றேன்
பின்வலி யொருவ ரேனும் பேசவு முளரோ வந்தோ
வென்வலி யிறந்த பின்னு மேனிருப் பேனென் றென்று
தன்வலி பொருந்த மூன்று வாயினுற் றயங்கிச்சொன்னன்.

மூன்றாட்போர்.

* அரக்கியர் குழுக்களங் கங்கலறிட வவுணர்யாரு
மிரக்கமோடலறக் கேட்டவிருள் பயந்தொளிப்பச் சூரன்...
கரத்தினை நீட்டிவெம்பு கரண்டனை யெடுப்பான்போல
வரத்துட னெழுந்து கீழ்பாலுதய வெற்பெறினனே. ()

* உதயனைக் கீழ்பாற்கண்ட புடன்வல்லூரனை வெங்கண்ட
கதையளி முரலீராறு காமமார் மார்பினன்றன்
சிதைவில்சேனைகள்களிப்பாற்0றிண்டியோ*டழுவமார்ப்பத்
துதையொலி திசைகளெல்லாம் வெதிர்படச்சூழ்ந்ததம்மா.

* தம்பியை யிழந்து பாரிற்றங்கு தறகவோவென்று
வெம்பிவல் விருளிற்றுஞ்சாமிகு துயரத்தன் கன்னம்
பம்புமவ்வொலிபோய்த்தாக்கப்பதைத்தெழுந்தரியையானைக்
கும்பர்வந் தமர்க்கழைத்த கொள்கையீ தாயிற்றென்றே.()

* கடுஞ்சினத் துடனெழுந்து காரண்டவவுணன் பொல்ல
வடுஞ்சமர்க்கோலங்கொண்டேயனிகமோடார்த்தெழுந்தான்

0 திண்டி=தம்பட்டம். * அழுவம்=முரசு.

கோடுக்தொழி லுடையோர் மூன்பின் குறித்தறி யாது வாளாக், கெடும்படி தாமே செய்வா சென்றசொற் கிழ்ப்படாதே. (உகூஉ)

C வது.

* வானேச் சினத்தெய்து மியானேக குழுக்கள் வழுக் கில்லதோர், கானத்து லூகத்தினண்டதை முதலேழு கதியுற்றிடுங், தேனுக குழுஉக்கள் செயததேர்க் குழுஉக் கள் செயிற்கொண்ட வாட, டரனேக குழுஉகக டனேச சூழுறச் சந்தனத் தேயிஞன. (உகூக)

* எங்கும்பலிய சாலமாபபத் தனுசர்தா னேயிருபக் கமும், பொங்குங் களிபபோடு புகழக களத்திற டொரு ப்பொத்தலிர், தங்கும புடீதா னவன்சென்று மூவொ ன்று தனிவாய்கலிற, சங்கங் தரித்தே பிளிததான்பல ண்டஞ சலிப்புறறவே. (உகூச)

C வது.

* அண்ண ருனேயு மசுரன ருனேயுங்
கண்ணி னின்றமா கலந்து டறறினா
கண்ணி ராறுடைக் கடவு டரனேயு
நண்ணு சூருடை *ஞாட்பும் போலவே. (உகூடு)

C வது.

* அடுத்ததா னவர்கண் மீதவ்வுரசன்ரு னேகள்சினங்தே விடுத்தனர் சிலீமு கங்கள் வியன்பெருட் குழுவு மாவுங் கடக்களிற் றினமும் பன்மா காணுமுந் தேருஞ சிக்தக கெடுத்தன கண்டாங் கார சிததனுங் கெழுமி வக்தே.

குளிசிறன் ருனே மீது கொடுங்கனே யனக்தம் வாய்ப்ப வரிசிலே நிபிரா வண்ணம பெய்யவான் மாரி யேய்ப்ப ரிநிறத் தரச மைச்ச னனகசுக் தரனெ திர்ந்தே யெரிகணேயனக்தமுய்க்கவிருவருமுடன்ரூர்வெம்போர்.

* ஞாட்பு-படை.

* நாள்வலி யுடையோர் விற்போர் நானில நடுங்கச் செய்தும், வாள்வலி யுடனெ டுத்து மாதிரம் பொரு போர் செய்தும், தோள்வலி யாற்றண் டேந்திச் சுழற்ற னைத் கொளுவச் செய்தும், தாள்வலி மற்போர் செய்து மிருவருந் தளர்ச்சி கூர்ந்தார். (உகஅ)

* அனகசுந் தரனிவ் வாறு யமர்புரிந் திளைத்தல் கண்ட கனகநாட்டவர் வியந்தக்காரணட்டன் பொருநற்கொல்லு நனிவலி யமச்சற் கிந்தா ருடனெழுந் துரப்பி யன்னென் றனுவிரு கூற தாக்கி யரியெனத் தருக்கி நின்றான். ()

வேறு.

* தருக்கி நின்ற சாமந்தனைத் தெரீஇக்
கருக்கொண் மெய்யுடைக் காரண்டன் வெகுண்
டுருக்கு செம்பினைக் குடனடைந் தெதிர்
செருக்கு டன்றனன் றேவ ரஞ்சவெ. (உசஅ)

* அலகி லாக்கணை யசுர னுய்த்திட
விலகி லாவலி மெய்ய மச்சனு
நிலை தளர்ந்து வெந்நிடவு நேர்ந்தனன்
றுலை நிகர்ச்சுரு ணைசன் றுரைத்தன்றான். (உசக)

* தன்முன் வந்துகூர்ச சரந்தொ டுத்திடு
மன்னன் மந்திரி வன்மை நோக்கியே
நென்ன லென்பினைக் கொன்று நீகிய
துன்னி யாணவ முடனெதிர்த் திரோ. (உசஉ)

* என்று கூறிவெஞ் சினமுட னெணிற்
றுன்று வெங்கணை தூறி யார்த்தனன்
மன்றல் பன்னிரு மாலை மார்பனும்
பொன்ற வந்தெதிர் பொருது தீயனே. (உசங)

இவன் விடேவெலா நூறி யெண்ணில்கோ
லவன் விடுத்தவு ணைசனூர்ந்த தேர்த்

துவச மற்று வீழத்தொ லைத்தன
னிவரு ளச்சுகு ணேச னென்பவன். (உசச)

*கண்டு வெம்பிக் காரண்டன் வேறொர்தேர்க்
கொண்ட னற்கணே கோடி யேவியே
மண்டு மந்திரி யாதி வாகினி
யெண் டிசைஇ யிரிந்திட வியற்றினன். (உசஞ)

*வீறி நின்ற தானவனே மேவினர்
பாறு சேனையும் பண்டம கிபருந்
தேறி வந்தவர் தமைச் செயிர்த்துரை
கூறி யாரொடுங் கோவை யண்ணினன். (உசசு)

வேறு.

படையொடு சூழ்ந்து பொல்லாக்காரண்ட வவுணன்
பாய்மாக் கொடியிர தத்தை யுந்திக் கொடுமர நிமிரா
வண்ண, மடிபடை மாரி தூர்த்தா னதுகண்ட வவுண
ராஞ்ஞ்து, விடுகணே மாரி தூர்த்தார் வரைமிசை மேகம்
போன்றே. (உசள)

*கடையுகத் தெழிலி யேழுங் கனன்றுபெய் மாரி
போலுந், தடையிலா தேழு வாரி நாற்புறந் தகைந்த
போலும், விடையிலங் குறுவீ ரட்ட னருள்வலி மேவு
வோன்பா, லடையலர் படைக ளெல்லா மொருப்பட
வடைந்த தம்மா. (உசஅ)

*கணடனு னிருபோர் தம்மின் மூவேந்தர் தமைவெ
ன் கண்டோன், கொண்டனேர் கொடிம ருங்கைக் கொ
ண்டெணில பகழி கோத்தான், மண்ட சுரர்கடம் வா
ளரி யவையெலாம் வீழுங்கி வானி, லண்டர்க ணடுங்கச்
சீறி யரசினே மூடிற் றம்மா. (உசக)

வேறு.

உரத்த வெம்பனி மூடலி யரியொழித் தமைபோற்
கரத்து வாள்கொடு படைபடாந் துரிசறக் கடிந்தான்

விருத்த ஞகிய மறையவ னுய்முன மேவித்
திருத்த குஞசொலாற் சங்கரனருட்டிறஞசெறிந்தோன்

பொங்கு றும்படைக் கலம்பினும் பினுமுறப் பொரு
த்தென், றெங்க ணும்பரி மிசையிவன் வாள்கொடு மீண்
டிச், செங்க ரங்களுஞ சிலைகளு சிரங்களுஞ் சிதறி, மங்
க வீடடினு னவுணரைத் தைவிகன் வலிந்தே. (உடுக)

அரிதி னேவிய கணைகளு மவயவங் களுமன்
பொருது வாளினு லபசயப் படப்படப் புகுந்து
விரவி யோடினர் சிலருயி விடுத்தனர் சிலரச
செருவி னுருடல பின்னமாயக் கிடந்தனர் சிலரே. ()

இவ்வ ணம்படை யிரிதரப் புரிந்தெரி யரக்கன்
கைவ ணைந்தளர்ந் தேங்கிட வாள்கொடு கடிதிற்
செவ்வி யார்கொடி குடையிர தங்களேச் சிதற
வவ்வி யாங்கவ னுடல்கெடச் சினந்தனன் மறஞோன்.

செல்வப் போர்நர சிங்கனற் கரத்துவாட் டிறனுன்
மல்விற் றூனெயு மூர்தியும் படையையும் வாட்டிக்
கொல்லத் தன்னெயுங் குறித்ததை யறிந்தகா ரண்ட
னல்லற் பட்டுள மொருவகை தேறியீ தறைவான் ()

சித்த வெண்னெழிற் றமபியைச் சிதைத்திடுங் திறலா
று, பார்த்தி பாவெனைத் திருணமா யெணிகொலப் பார்
த்தாய், கோத்த விவவெரிக கணையினி னுடலெரி கொ
ள்கை, பார்தநி டாயெனச சொலிககொளு வினனந்
தப் பசழி. (உடுடு)

சினத்தி னுலெட்டுத் திசைகளும் பொறிகள்போய்ச்
சிதற, னெனத்த செந்தழற் கணையினை வருணனத் திரத்
தைக, குனித்த வில்லினிற் கொளுவியங் கெழுத்தன
னிருபன், பினற்றயித்தியன்ருமதாத்திரமழைபெய்தான்

எய்த தாமஞ்சு தேகர விராசதக் கணையைப்
பெய்து பூபதி சூழ்சசியிற் கொடியையும் பிளக்தான்
வெய்திற் தீயவன் சண்டமா ருதக்கணை விடித்தா
னெய்தி னங்கதை யுணப்பணிக் கணையினை கொடியின்.

* கோவ தசசெயுங் குரிசிலு முதவினன் குறையிற்
றேவடிச் செயுங் தகுவனு மமிர்துடன் சின்து
காவ டுப்படச சிலவுரை கவிற்றிப் பின்னயந்து
பூவ தித்தவன் பசழிகை யெடுத்திவை புகல்வான். ()

* எனது பின்னவன் முதலெவரை யுங்தொலைத் திருந்து
மனது னேக்கொல வரவிலை யேனெனின் மதனன்
றனது சீரிளமையு மறப கரனதாய்த் தரித்த
வுனதுருத்தனேக் காண்டடாறுங காண்டொறு முவந்தே

* இங்க வெண்ணரீ யுறிவுரு தெனேயெளி தாகச், சி
க்தை கொண்டுகன் னிசசமா விளைத்திவை செய்தாய்,
ஸீங்தைச் சே*ரசப் பறப்†புலை மருடடியய் விதம்போ, னிங்
தை யின்னமும் பெறேனுனேக் கொலாதுகெஞ் சிரங்கி

* கஞ்ச னுன்முன மெனக்களித் திடுமிந்தக் கணேக்குத்
துஞ்சு வாரெவ ராகினு மீண்டுரூர் தொடுக்கி
னஞ்சு முதென்மு னிற்கின்ரு யீதுனே யடுகஙிற்
பஞ்சு ரூகின்ற தாகுவா யனலவம்து படிமே. (உசுக)

* எனனக் காரண்ட னீசைத்தலுங் குசைப்பரி யேக்
கல், மூன்னீச சூழ்வினே சூழ்ந்துனே முடிப்பதைத் தே
ரு, தென்னைப் பார்த்துரீ யிரங்கலே னறங்கொள்வோ
ரியற்கை, தன்னைக் கூறுத றகுங்கொலே பழிபவக் தரி
த்தோய். (உசுஉ)

C வ ரு.

* உன்றனுலே யாகும்வகையொளியா தென்முன் பீரி
வாயா, லென்று வேந்த னகைத்துரைப்பக்கேட்ட வவு

* அசப்பறம்—குட்டின்குட்டி. † புல்—புலி.

ணனிருமூன்முய்த், துன்று நோக்கி னெரிப்பம்பத் தெ
ழித்துப்பிரமன் முணையடியை, யொன்று படக்கொண்
டவன்கணையை யுய்த்தான் வலியை யெய்த்தானே. ()

* விடுத்த பகழி யொன்றுபல கோடியாக விரிந்துல
க, முடுத்த திசையெல் லாங்கால வனலைச் சிவணப் பல
வசியாய்க், கடுத்து வரக்கண் டரசன்வெள்ளங் கலங்கி
யோட நெறிகாண, தெடுத்த துயரின் முறைகூறி யேங்
தற் சூழ லீண்டியதே. (உசுச)

* பிரமன் பகழி யாலவிடப் பெருக்கிற் சூழ்ந்து வர
க்கண்ட, நரமன் னதற்கின் னதுபுரிந்து நலித்த லென்ப
தோரார்து, சிரம னுசசி யத்தமுங்கொள் சிகர சிகா ம
ணிநாதப், பரம னருளுட் டியாளிக்க வீதொன் றங்கு
பதிந்ததுவே. (உசுடு)

* எல்லாம் விடுத்தே யகோரமறை யினிதி னறிவி
னிருத்திநின்றான், வல்லாண் மையினல் வரும்பகழி யீ
வினைக் கண்ட மாத்திரத்திற், சொல்லா லடங்கா முத்த
லைச்சூ லத்தன் போலத் தோன்றுதலான், மல்லார்
புயத்தை வீகனடி வணங்கி யயன்பான் மருவியதே.

* தீது கண்டோன் விடும்பகழி யெவர்க்கு மோர்தீங்
கின்றிச்செல், போது கண்ட தேவர்கணம் போதுகொ
ண்டு போற்றிநின்றார், காது கண்ட தருவன் விண்செ
ற் காது கொண்டங் கயர்ந்து நின்றா, னீது கண்ட நா
கங்க ளிரங்கித் தருவனுக கிசைப்பான். (உசுஏ)

C வது.

* யாதொரு குறையில் வாழ்வைநீ யடைந்து நிலை
பெற நடந்திடா தந்தோ, மாதொரு பாக னடியவர் தம்
மை வலித்துப் பல்வகையினும் புரியுந், தீதொரு வா
கால் யாவையு மிழந்தே துவசமற் நிடுமிந்தத் தேரிற்

மீதொரு வ்ாது நின்றிடச் செய்த தினஞ் செய்யும் வித
முநீ தேர்தி. (உகூஅ)

*இதுவரையிலுநீ புரிந்ததீங்கெல்லா மிரிந்துமேம்
பட வுரைத்திடுவன், விதிவலியதனாற் கொள்ளவுமாட்
டாய் கொள்வையேல் விளம்புதற்கீதுந், ததியதுவாகு
மென்றனனவன்முற் றன்மையும்வன்மையுந் தெரிந்தோ
ன், பதியுரைத்திடுஞ்சொற் செவிசசுடவுளளம் பதைத்
தவுணனு மிவைபகர்வான். (உசுக)

*அண்ணலேநின்சொ னன்னெறிக்கணியே யாயினுமை
யொரு பொருட்டா, யெண்ணலேனஃதென் னென்பையே
லுரைப்ப னென்னுயிர்த்துணைவனே புகலோர், மண்ணி
லேமடிய வெவ்னுயிரோம்பி வானவர்நகைக்க மாநிலத்து,
நண்ணலேன்மானம் கெடவிருத்தலு நலத்தநிக்கியமனு
குறுமோ. (உஎ0)

*இன்னமென்வலியாற் கூடியவரைபோ ரியற்றிவெங்
கொளாதி யானிறக்கின், மனுமுழுவுலகி னின்பெயரு
ள வரையினு மருவிசைபோதுங், கொனவுடையர
சே கொன்னுடைவசனங் குறிதகிடாதினியமர் குறிக்
கொண், டென்னுடன்புரிதி யென்றனனிமையோ ரிறை
வஜப்புறங்கண்ட விகலோன். உஎக

*கொடியிழந்திடுந்தன் றேரினையொருவிக் குந்தவேல
சிகத்தையாதி, கடிதரும்படைகண் மூவிருகரத்திற் கவி
னுறவீரின்றே *ருழுவை, படிமிசைபாய்ந்த வகையி
னிற்முவிப் பார்த்திப நினதுடலாவி, கொடிதனிலைட்
யும் பான்மையையறிதி யென்றுகாரண்டனு நுவன்றே.

வேறு.

*கரத்தின்மிசையுள படைக்குழுவைநனி கதிர்க்கொ
ள் பலவகைசுழற்றியு, முரத்தகருநிற மூயர்த்தவறுவ

* உழுவை—புலி.

சை யுரத்தபுயமவை குலுக்கியு, மரத்தவிழிகளொ டிர
ப்புமொழிகை யடித்தகிரிசிர மசைத்துகீள், பரத்தவு
கமை தகிர்க்கவரவுகள் பதைக்கவிருகடை பதித்துமே.

*கதித்தவலியுள குசைப்பரியனெதிர் கதத்தவவுண
ணுமதட்டியே, யெதிர்த்துகொடியி னுவட்டமாறிதி
யெனசொலியிரத முடைத்தலும், விதுப்புடனரசி
ரதத்தையொருவிகல் விசைப்புரவிமிசை விறற்கொ
ளு, நிதிக்கடவுளென வசிப்படையிலக நிசித்தனுவன்
மூனர் நெறித்தனன். உஎச

*கடித்தசரனமுன ரடித்தவிறைவனமெய்*கடித்தலைமு
தல பண்டகல, மெடுத்தரவரியை மடுகவலமர லெ
னச்சுழலுறுவேல் விடுத்தலும், †வம்பிசுழல்பனிரு மலர்
த்தெரியலிறை வசிக்கொடு கடிதினசித்தனன், வீடக்க
யிலசுரனிடக்குடனமரைமிகசெயவரசையடுத்தனன்

கவஙு.

*இரண்டு கையினில் வாளொடு பரிசையு மேந்தி, யி
ரண்டு தோளிறை யுடனகொடும் போரியற் றிடமற், றிர
ண்டு கையிற்றோம ரமெடுத் தனிகமெய்த் திடசெய்,
திரண்டு கையினற் குரோதமோ டெழிற்பரி மிசையே.

*சூட்ச மாகவே கதைகொடு மோதலுந் தோமின்
மாட்சி சேர்பசும் பரியுமெய் §யுனுங்குற வள்ளல்
காட்சி வெம்பியப் பரியொரிக் காலகா லகீப்போ
னீட்சி கொள்சினத் துடனசு ரனெருங் கினனால்.

*அண்ண றன்னரு செய்துமுன் னடற்கதை சுழற்றித்
துண்ணெ னும்படி மோதுறத் தூக்கிய கரீல
வண்ண வாளினன் ⁰மன்னவன் கரத்தொடு †வயிர
மண்ணின் வீழுற வெட்டினனு மட்டிலா வலியோன்

*கடித்தலை—வாள். †வம்பு—வண்டு. §அனுங்குற—நடுங்க. ⁰மன்ன
னுன்—மன்-தெய்வீகன்; அவன்-காரண்டன். †வயிரம்—கதாயுதம்

*கரமி ரண்டறக் காரண்ட வவுணனுங் கனன்று
சுரர்க ளுங்குற விருகரப் பரிசைவாள் சுழற்றி
விரவ நாரசிங் கனுமப்போ விரவினன் வெகுண்டே
யிரணி யன்றனை டரியம ரியற்றிய வெனை. உஎக

*மூரண்கொண் மாதிரப் பெயர்கொ*ளாம் பொருங்களு
தரங்க வேலையும் பாதலத் தொடுங்கிலை தளர [முங்கீர்த்
வெஞ்சீண்டு வானவர் மானவர் விழிபுதைத் திடவவ்
விரண்டு போர்களு நுகைத்தசி யமரியறயினரால்.

*கத்த மக்குள விஞ்சையை வாளமர் தன்னில்
வித்த கம்படக் காட்டி நின்றெவர்களும் வியப்ப
வொத்த தன்மையிற் போர்புரி யளவையி னுமையா
லத்தன் மெய் வலி கொண்டவ னடலினீ நீகயர்வான்.

*தண் கரத்தின்மே வசியினுற் றனிவ ளித்தான
நீண் கரத்தொடு வாள் பரிசையு மற வஞ்சின்
மின்க ரத்தொடு புயியில் வீழலின் வெட்டி வீழ்த்தே
கொன்க ரத்தினிற் சங்கெ டுத்தொலித் தனன் குரிசில்.

*ஈரிரண்டு கைத்தலங்களும் படைக ளோடிறவே
காரி யன்றமுக் குவடுடை வரையிற் செங்கலங்கல்
வாரி யாமெனச் சோரிமெய் யொழுகுற வலியா
லோரி ரண்டுகைத் தலத்திற் றேமர முடனுடன்றும்.

*அலகி லாதபன் மாயையின் விசசையா லரசன்.
சூலவுந் தானேமுன் பலவுரு வாயமர் குறித்து
மிலகு கோடிதா னெதிரின் முன்னுரு வெடுத்தியன்றுஞ்
சுலவி நின்றனன் வஞ்சனை யளிததிடம் தோன்றல்.

*எண்ணி ரூனேயுந் துயரொடு பலதிசை யிரிய
வண்ண றன்னெடு பலவகை யவுணன்போ ரடர்க்கக்

* ஐம்பொருள்களாவன— ஆகாயம், திசை, பூமி, மலை, யாசை.
* வயர்வான்—செய்வான்

கண்ண னற்பொறி காலவங் கங்கடைந் தசியா
னண்ணு ருக்களைத் தடிந்தன னரசிங்க நம்பி. உஅரு

வே று.

நரபதி யொருவ னேடு நவைநிசா சரன்பல் வாழுய்ப்
பொருதல்கண் டிஃதான்கொ லோவெனப் புகன்றுநந்தி
விரிவிசும் பிடையே நின்று விளம்புவ னிவனே நோக்கி
யரனருட் பிரே கத்தா லசரீரி வாக்கா லன்றே.உஅசு

வே று.

அகில பாலன வேந்தனே புராரியை யகற்றிற்
றிகழுறத கியானஞ் செய்து செயிரில்வா டன்னைப்
புகலு மகண்ட பரசின்நன் மந்திரம் புகன்று
பகை நிசா சரன்முடி பெர்டிபட் வீடுவாயால். உஅள

பரமநற் பிரசா தத்தா லிவனழி படுவான்
றிருவுளத் தொடுபிறை யவனுன் னிடஞ் செறிந்தா
னரைய னேயெனத் தைவிகன் கேட்டக மகிழ்ந்தான்
கருதுமன் வணமர னடி கருத்தினுட் கொண்டான்.

பிறையு லாஞ்சடைக் கடவுண் மந்திரஞ் சொலிப்பெரி
றிறையு நல்லொளி வாளினே யெறிந்தன னிருப
னறையு மன்னவா ளழற்பொறி பரந்தமர்க் களத்திற்
குறுகி நின்ற தானவன்பல மாயையைக் கொளுத்தி.

சண்டமா ருதவேகமாய் வாள் வருந் தகைமை
கண்டுகா ரண்ட னீதுநம் முடிவெனக் கடிதிற்
கொண்டல் போலதிர்த் தொருதண்டங் கைக்கொடு சு
லவி, விண்ட லங்களும வெருவுற வாளெதிர் மேவி.

நின்று ரப்பியத் தீண்டிஞல் மோதுவா னெருங்கு
தூன்று ரத்தகா ரண்டன்முச் சிரத்தையுந் துணித்தே
யன்று ரத்தகர்ல் வரைமுடி மூன்றையு மளக்க
தொன்றுறச் செய்த வகையினிற் புவியிலுய்த் தனுவே

*உரத்த காரணடன் கருவரை யனையபே ருடலங்
கரத்தி லேந்கிய கதையொடு பாதலங் கலங்க
வரத்த மாலியேய்க் தணலுளம் வெருவமுன்னடைந்தே
பரத்தல் போற்புவிப் பாவைமேல் விழுந்தது பதைத்தே

*மண்டு மன்னனும் பின்சென்று நகைத்தனன் வுரியும்
விண்டு வாதியோர் படிபெண்ணை யாடியே வேந்தன்
பண்டுபோலவல மலாக்கைவந்தொளிர்ந்தபண்ணெர்
கண்டொன்னா கடற்கரை கண்டாரா கரியவ ணெடும்.

வே று.

*கரம்விரித் தளிசே ரகங்களித் தளிசேர் கற்பக மலர்
மழை பொழிக்து, மூரசமே முதலாம் பல்லிய முழங்க
வரம்பையர் முதுநட்ம் புரிய, திருவருங் கான விசை
பல செய்யத் திக்கெலா மதிழ்வொடு திகழக், கிருது
கள் வலங்சொள் சுழியொடுங் கிளரக் கேழுடுக் கணங்
கள்வீன் செறிய. உகூச

*இந்திரன் புட்ப விமானமீ தெழுந்தே யேக வீரட்ட
ன்சி ரியம்பி, யந்தரத் தெவருஞ சூழ்வர வவுண னடம்
கூள மீதுவந் தடைந்தே, கந்த டர்புயமும் வயமலி வா
ள்சேர் கரமும்பன் னிருதொடை யுரமு, நந்த விலாதா
ய் விளங்கு நான்முடிகொ ணரசிங்க பூபனைக் கண்டான்

*கண்டக சூரை யிருப்பள வாகக் கண்டவன் றனைக் கண்
டபோலுக், கொண்டல் வாகனனு மிகுகளிப் பெய்திக்
குமரனே யெமர்களைப் புரக்க, மிண்டிய வரக்கரோட
மர் வினைத்து மிகுதுன்பை யெய்தினே மேலோர், விண்
டசொற் படியே யுனக்குக் கைமமாறு விண்ணுலகத்
துமே விலதால். உகூக

*நாலிரு குணத்தா னைந்தொழி லுடையா னன்முகன்
மாலுந்தே டரியான், பாலிரு மருளே யிம்மை யம்மையி

னும் பழுதறக் கொண்ட பார்த்திபனே, யேலுற வுனக் கொன் றியான்றர வுளதோ வெனறுரல வாகை மாலை யினை, மேலுறத் தரிததப் பிரபந்தம் விரித்து விழிகளா யிரங்களுங் களித்தான. உசுள

*மூக்கினிற் சிறந்துமூ வுலகமு நின்வலிக் கொடி புர க்கும் வாசவனே, சகதகினிற் பிறந்து மும்மலம் புரக குஞ சழக்கனேற் நிவைதகு மோபொன, னகத்துனுக கோவல வீரட்ட நம்ப னருடகன்றி யெறிறை நவின் ரு, னகத்தினின மகிழபூத் தமரர்ந்யகன் கேட்டட ன ரசிங்கற் கீதறைவான. உசுஅ

*இன்ன மென்மேலாய்க் கோவல் வீரட்டத் திறை ய ருள்கூட்டு வித்திடுநீ, நன்னசர் தனகருத் தாணையோ டடைதீ யென்றுரை நவீறறியிங் திரனும, பொன்னகாக் கடைந்தா னனகசுங் கரனே யாதியோ பொலிவீடன் பொருந்தி, மனனவற் றெழுது புகழ்ந்துபைம பரிமேல் வள்ளலைக் கொளசசெய்து மகிழந்தார். உசுஉ

*வானவர் பினனு மானக முழக்கி மலர்மழை சொரி ந்தனர் மகிழ்வாற, ரூணையங் கலைவர் வாகை மாலையை யுசசரிக்கப் பல்லிய வொலிசால, தானவா கடலைச சுவ ற்றுநல் வடவா முகமெனத் தானவாத் தொலைத்த, மா னவே னிருபன் மாமிசை சென்று னரசமா வனத்தினை மருவ. உ00

வேறு.

*ரண்டர் செல்வ மெல்லாஞ் சிதைத்திட வந்த வந்தக, காரண்டனுடலிற்சோரிக்கடன்மூழ்கிசசிவுந்துமேல்பா கூரண்ட யோனி யானுங் குலவிருட் கடற் கரந்தான் [ற் பாரண்ட நடுங்க வந்த வவுணன் மாய்ந்தும் பயந்தே

*தணங்கறலோடுபொல்லாத்துட்டனெவட்டுங்காலை னுங்கம மூடலைக் கண்டு வெருவிய நிருபன் றன்னை

யணங்கு செய்திடவே பிர்மஹத்தி மெய்யடைய மாழ்கி
மணங்கமிழ் தெரியலான் பைம்மாவினை யொருவி நின்றான்.

* நின்றவன் முன்னர் மாண்டகரண்ட வல்லூரார்கோர்போர்
துன்றினர் போல்பப் பிரமஹத்தி வேர்த்துடலிற் சூழ
நன்று நன்றென்று சொலலுங் கலகலவென நகைக்கும்
வென்றி கொண்டனையோ வென்னுமுரற் தட்டுங்கரமீ விரி
க்கும. (௫0௬)

* இதழ்மடித் துரபபும் பல்லே நெறுநெறுவெனக் கடிக்கும்
பதமுறப புசிப்பேனென்று பையென வாயங் காக்குங்
கதமுற நடிக்குங்கேசங் கலாவிரித் தலைவுங் கண்ணிச்
சிதறன லுடன்விழிகசு மினுமபல தீங்குஞ் செய்யும. ()

இன்னவா றிருளினுக்கு முடியுடை யிராசராசன்
றனனிடை புரியக்காணும போதெலாந தணிபபிலாத
வின்னலுற றுளமபேதித்தே யாதுசெய்வோ மென்றென்று
துன்னு சொற்றுணைவரேனையோராகரூந துயரினெய்த்தார்.

* நாடட மூன்றுடை வீரட்டநம்பனு ரருளிருக்க
வாடட நாமுறுவ தென்னேவெனறு மன்னவனைச்சூழந்து
காடடக நடனனெண்ணி ணமங்கள கழறியென்றுங்
கோட்டமில் லரசைகொணடு * குஞ்சராசனக் காடிற்றூர்.

வேறு.

* பன்னு தைவிகன் காரண்டன் முதலரைப்படுத்த
வன்ன காரணத்தாற பழியடைந் ததையகற்ற
வுன்ன முன்னரீந்திடு மரற்பழிச் சியப்பழியான்
மன்னு மின்னலை நீக்கிய வாறினி வகுப்பாம். (௫0௭)

காண்டவல்லூரார் வதைச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக-செய்யுள்-அ௫௨.

---

* குஞ்சராசனம்=அரசமரம்.

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் பிரமஷமத்தி நீங்கியசருக்கம்.

* அரசமாவன மடைதலு மண்ணலைத் தொடர்ந்து
விரசுறும்பழி விலகிநிற்றலுங் கொஞ்ச ம மேதை
யரசற்கெய் தியவுட னமச்சரை விளித்தாசில்
பரசுச்செங்கரன் வாழிடத் தெழுமெனப் பணித்தான். (க)

* அண்ண லாலயப்பாங் கராரூ சத்திலூலே
ங்ண்ணிக் கங்குலைக் கழித்தெய்த வதிந்தனர்நோச்ற
றிண்ணத் தீப்பழி யிறைவனற் சேயனினலவனே
யண்ணக் கூடியதிலா தெதிரலத்து நின்றதுவே. (உ)

* மாகர் தந்துயரோ டிரண்டசுரரை வட்டி
†நாகவேந் திருந்துய ரண்டவதுல்ல மலவென்
றாகமிக்க ணுய்ப்பரிதி யுங்குண கடலுதித்தான்.
சோக மூய்க்குமப்பழி யிருள்விழி யிருடொலைய (ங)

* இருள் புலர்ந்தது மெவர்களு மிறைவனுமெய்தும்
வெருள் புலர்ந்தது விளைவினிலே வருமேவி
யருள் புலர்ந்திடா வண்ணனீர் விதியினேடாடி
மருள் புலர்ந்திட வயங்கினூர் வெயிலொளிமான. (ச)

* அவ்வ னத்தினிற் பரசிவற் பரவியங்கயலே
செவவிதிற் றவமியற்றிடி மிருகண்டற் சேர்ந்து
கவ்வை நீங்குற வவனடி வணங்கி முற்கருது
தெவ்வை மாய்த்ததும் பழித்துயர் சேர்ந்ததுஞ்செப்பி. (ஞ)

* ஐயவண்ண லாருளைப்படி யெவையு மளிக்க
வெய்யதீயைக் கோறல் செய்தேற்கிது மேவிக்
* கையனுக் குதல்கடன தோவித்துயர் கடந்தே
யுய்யுமாறுள தோவென முனிவனு முரைக்கும். (ஃ)

---

o மேதை=அறிவு. † நாகவேந்து=மலையரசன்.
* கையன்=இழிவுள்ளவன்.

* சொல்லு காரண்ட வல்லுரர் சூழுமுற்பிறப்பி
னல்லராகிய பூசுரர் குலத்தினி னண்ணிப்
பல்லவா மறைப்டித்திடப் பிரமசாரி யத்தின்
வல்லசீடரா யெழ்மிடை வதிந்திருந தாரால். (எ)

* ஆதலா லவரைக்கொலு மையவுன் றன்பாற்
காதலாற் பழியடைந்த தங்கணறிட்க கருத்தோ
டோதுவே னவர்க்கொல்லுற வுத்தர மளித்த
வாதியுற்றுவிப ற பிபபல வனத்தி னின்றமமா. (அ)

* அணுக்கை கொண்டுகாசிச சுரந்திபடிந தங்ங
ணுனித்தவே தியர்மூனறு நாணூறுரைறு வன்மிங்
கினித்த தன்மையிற கொடுவந்து கோவலூரிருக்கக்
கனித்த வீரிருதாறு பேர்க்கரமு மிக்காவின். கூ)

* நாலிரண்டு நூற்றுவர்களுக் ககமுமே நல்கி
யேலுமானிய மவரவர்க் கியல்பிறை சூந்து
நீலகண்ட னல்லாலயஞ் சிறப்பினி னிறுவிக்
சீலுமிப் பழியணுகுரு வகையுங்கொள் வாயால். (கற)

* என்று நன்மிரு கண்டுமாமுனி யிசைத்திடவே
நன்று நன்றெனக் காசியினரபதி நணுகி
மின்ற யங்குமாநதி படிந்தங்ஙன மேவுங்
குன்ற விலலபன் மறையவர் குழாங்களைக் குறித்தே.(ககு)

* ஏந்தல் கூறுவானீவி ரிங்கிருப்பதி னினிதாங்
காந்து சே ரெழிற் பெண்ணை நா டடைதிறேற்கவின
கூய்ந்த நாட்டொடு மில்லங்கள் வூழங்குவன்வந்து
ரு டிரென்பின் னென்றவரடிமுடி சேர்த்தான். (கஉ)

வேறு.

* ஆரியர் மகிழ்ந்தங் கெத்தனைபேர்க் ளடைந்திடவே
ண்டுமென் றறைந்தார், சீரியன் மதியான் மதியினின்

ற பிப்பலம்=அரசமரம்.

மதிசேர் செஞ்சடையவன் விஞ்சைத்திறனு, னேரியன் மு னிவனிசைத்த வெண்மறந் தெண்ணூறு பேரெய்து மென் றிசைத்தா, னேரியன் முதன்மூ வரசர்களளித்த நேரிழை யவர்மகிழ் நிருபன். (கக)

* தத்தம் விர்த்திகளோ டெண்சத மறையோர் சதுர் மூடியோனுட னெழுநதா , வித்தகன் கோவல வருடன் மேவி வீரட்டன் குகனடி விழைந்து, நித்திய பிஞகிசூழ நன்னட்டி லிகழ்கோவலூருந் தெள்ளாறு, மொதத்ஷீர் கு ழப்பலூருஞ் சித்தாங்கூ ரென்னுஞான் கூரிலுமுரவோன்.()

* ஈரிருசதவீ டெய்துற வமைத்தங் கீரிருசதமறை யோரை, யேருற வமைத்தங் கொவ்வெரு புரியுமீசனல் லாலயமமைத்துச, சீருறு வளமானியங்களும் விடுத்துத் தெய்விகன் பின்புகானூறு, பேருட னாசவன மஃதடைந் தான் பெருமை மூவுலகெலாம்பேச (கரு)

* முன்ன நாட்டனது விடாய்தணித்திட்ட முசிவிற்ர் த்தக் கறைப்பாறை, தன்னிடை வதிந்தெண் ணூறக்மம்ம சமையதந்திரீ யாகியர்க்குச், சொன்ன வேந்தடி யை யாவருந்தொழுது தோன்றுமக் காடெலாந்தொலத்து ன்ன காராக்கி வீதிகள் பொருத்தி நவிலுமெண் ணூறக மமைத்தே. (கசு)

* இதமுட னரசர்க்கிசைத்தனர் கேட்டோழிற் றி னங்குறித் தெணூறில்லில், விதிமுறை மறையோர் குடி புகவிடித்தான் மேவுகானூறுபே ரொழியச், சதுசத வகத் துக்கந் தணரின்றித்தங்கிய தண்ணலுக் குறைத்தா, ரது தெரி யேந்தன் முனிமொழி யயர்ந்ததது கொடும்பாவமே ன் றயிர்த்தான். (கள)

* சகச்சிர விருநூறந்தணர்க் கின்னீதருகென்று முனி யுரைத்தணந்தென், னகத்துறையாலே வந்தாழ் வந்தான்

வினையோவன்றி யரசின், மிகுத்த சோதனையோ வென்செ
ய்கே னந்தோமெய்யனே நின்செயலன்றி, யிகத்தினிலடி
யேற் கொருதுணை யுளவோவென் னபசார நின்னதுவே. ()

* அன்றுநா னனவிற்றேன்றிய தொட்டேற்கருளிய
வருட்டிறங்களீப்போ, லின்றி வணமைத்த விலங்கழிற்போ
தியிலங்கணு னூறறினுக்கிசைய, நன்மிசேர் மறையோ
ரருளுதியன்றே ஞனுயிருய்கலேனமபா, வென்றுநான் மூ
டியோ னிருகணீர்சொரிய விசைத்துக்கற் பாறையெய்தி
னனல். (கசு)

* செல்லு மக்காலே யரியயனிருவர் தேடுதற்கரிய தீப்பி
ழம்பாய், வல்லே நீண்டிடுமென் வரதனுநான்கு மூடியுடை
மன்னவனீறன்பா, லல்லலே நீக்கியாட் கொள்வான் வன்
றொண்டன் முனமலகிலா வருளாற, லொல்லெசென் றென்
னைச் செலவியப்பாகு மொப்பிலா வுருவினமறைத்தே. ()

வேறு.

* நெறறி யின்கணே புண்ணிய நீறதுநிலவச்
சுறறு குஞ்சி வீழுநதசைந்திடச ⁰சுவலினிற்காதிற்
பற்று குண்டலமிலங்கிட பரந்திடுமாபிற
குற்ற மில்லுபவீத நறகண்டிகை குலவ. (உக)

* உத்த ரீயநதோள் கிடந்தசைந் திடவுய ரோத
பத்தி ரங்கரம் பொருந்திட, வாயினிற படிந்த
வத்தி ரங்கெழுங தசையவார்ந திடுபத கடையை
யீத்த மார்நிடு * வேணுவங் ககலுறத் தள்ள. (உஉ)

* மிக்க மூப்புடை வேதிய வடிவத்தை விதுவார்
சேக்க ரஞ்சடைச் சிவன்கொடு தேவரும் புகழத்
தக்க நாரசிங் கன்முன மெய்தியித் தரணிக்
கக்க மேயென வறிஞர்கூ றரசவாழ் கென்றான். (உக)

⁰ சுவல்=தோள். ‡ ஆதபத்திரம்=குடை. * வேணு=மூங்கில்.

* வீடும் வெஃகினோர் வேண்டிய வினோதில் மவையும்
0 மாடுமு யாவையு மன்னரீ மறையவர்க் கீத
னுடி வந்தனன் வீட்டையெற் களியென நவின்றுன்
வீட ருந்தவர்க் களித்திடு கருணையின் மேலான். (உச)

* ளன்று வேதியன் கேட்டலு மேந்தலு மியைந்து
நன்று நன்றென வணங்கிநான் மறையவ நினக்குத்
துன்று மாநிதி யத்தொடு சூழ்புவி கிரக
மொன்று தந்தனன் கோடியென் றன்பினி னுரைத்தான்.()

* உரைத்த வாசகங் கேட்டலு டங்கண னுரலோய்
நிரைத்த வீடுகா னூறுமெற் குதவென நிகழ்த்த
விரைத்த தாரணி வேந்தனும வேதிய ராஜை
தரைத்த லத்தினின் மிக்கவா றென்னெனச சாற்றும். ()

* விருத்த னுகிய வேதிய வொருவனீ வினவும
பெருக்க மாகுகா னூறுமந் திரங்களைப் பேணி
யருத்தி யார்மனை மகளைய தியரொடு மளவி
யிருக்க வந்தண ருளர்கொலோ வென்றன னிறையே. ()

* இறைவன் வாசகங் கேட்டலு நகைத்திறை வாநீ
யறையு மாறுகா னூறுமந் திரத்தினு மாய்ந்து
மறைக ளோதிய வந்தணர் மனைவியர் சுதரோ
றிறைத னேக்குதி நாளையென் றுன்மறை யுரைததான. ()

* ஆற ணிந்தவ னருளிய மறையையா கமத்தைத்
தேறு பந்தணர் மனைவியா சுதரொடு செறிந்த
பேறு காண்குறி னாளையான் பெட்புட னினக்குக்
கூறு மக்கிர கங்களைக் கொடுப்பனென் றுரைததான். ()

* உரைக்கு மன்னவன் சென்றுழி யொப்பிலான் வெள்ளி
வரைக்க ணுற்றிடு கணர்களை நோக்கிநீர் மருவு
மக்காக்க ணத்தினின் மறையவர் படிவங்கொ டரசன்
தரைக்க ணுற்றிடு கிரகங்க டங்குதி யென்றன். (கூ0)

* 0 மாடு=பொன்.

* அரவ ணிந்தீவ னீவ்வணம் புகன்றபி னற்றை
யிரவு நீங்கிய பின்னர்வந் தேந்தலி விளித்து
விரவு வீதெ டொறுமறை தெரிந்தவே தியர்கள்
பரவி யுற்றமை யந்தணன் பண்பினிற் சுட்டி. (கூக)

* பாச மேபசு வேபதி யெனுந்திரி பதார்த்த
மாசி லாவகை யாரியன் மொழிப்படி யாய்ந்து
வீசி முழ்மல விருளினை வேரற விமல
தாச ரீர்நிட்டை யுற்றிடு ஞானியர் தமையும். (கூஉ)

* செப்ப ரும்பர சிவத்தினைச் சிந்தையாங் குகையிற்
றப்பி லாதபே ரன்பெனுந் தளையினைப் பூட்டி
யிப்பு விக்கனெனு கேகுவை யெனப்பணிந் தெடுத்து
மொப்பி லந்துறு மொருக்மையார் யோகியர் தமையும். ()

* படிக மேமுத லுருவினிற் பரசிவன் றனது
வடிவ மின்பினி னுட்டிகழ் மஞ்சன மாட்டிக்
கடிபு ரிம்மலர் சூட்டியோ தனங்கடி தூட்டி
விடியு மெல்லியற நிதித்திடு விமலர்க டமையும். (கூச)

* வேத நாயகன் றிருவுரு வினங்குற மணத்துக்
காத லாற்றியா னித்தியா கண்டிகை விபூதி
* பூதி யந்தனி லணிந்துபொற் புறுமெழுத் தைந்து
மோதி நாவினு லோங்கிடக் கணிப்பவர் தமையும். (கூடு)

* வித்த மேயெனுஞ் சர்வஞ் னைத்தரம் விமலஞ்
சுத்த வாதுளம பவுட்கர முதலவாச் சொல்லு
மித்த கைப்படு மாகமங் களிவிரித் தறையுனு
சித்த ராகிய முதன்மையா தேசிகர் தமையும். (கூசு)

* ஒப்பி கந்தமாஞ் சேக்கிய மோங்குகை வலியந்
தீப்பி லாதசாந் தோக்கிய முதலவாச் சான்றோர்
செப்பு நல்லுப தேடதங்க ளுணர்த்தியச் சிவனின்
பிப்பெ ருஞ்சக தீசனென் றிசைப்பவர் தமையும். (கூஎ)

பதியம்=உடல்.

* மறை யுணர்ந்திடு மந்தண நிலங்களின் மருவி
யுறைதல் கண்டிடி நாரசிங்கன் றனதுள்ளத்
தறைகுதற் கொணை வின்பு மாச்சரியமு மடைந்தங்
கிறைவ னுகிய வேதியற் கிலங்கலீ யிந்தே. (சுஅ)

* கொள்ளு வாயெனக் கொற்றவன் கூறநற் குழையன்
விள்ளுந் முண்மையோடிச சுனைப்புனல் கரம் விடுவாய்
வள்ள லேயொரு பொருளினை யொருவற்கு வழங்கி
னெள்ளி னீர்கொடே யன்றியிவது மியல் பன்றுல். (சுசு)

* நதிகரந்த செஞ்சடை மறைய வனிலை நவிற்றப்
பதிமிகக் களிப்புட னந்தப் பரமனீர்ப் படிந்து
விதியின் மூங்கிலா ளளித்தல்போல் விமலனற் கரத்திற்
றுதியுடன் னிதியாதி பெய்தந்த நீர் சொரிந்தான். (சஅ)

* ஈந்த காலியின் வேதிய் னேற்றனன் மறைந்தான்
சாந்த மாகிய குணங்களி னிறைந்த தைவீக
வேந்து வேதியற் கண்டிடலன் வீடுக டோறும்
போந்த வற்றினந் தணைக் காணுது துன்புறுவான் (சக)

* மோது தானவர் மாயமோ விதன்முடி வென்னுங்
காது காரண்டன் பழிகொலோ விதுவெனக்கழறு
மீது நம்பரசிவன் விளையாடலோ வென்னும
யாதென் றண்ணலா ரருளன்றி யறிவதோவென்னும். (சஉ)

* தீதிலாத சிற்சபையி னின்முடிகொடு செழித்த
கோதில்லா நரசிங்க னங்காலையங குறித்துக்
கூதலா லடைந்தான் முருவுருச சிந்தை கருது
மேதமின்றிய வவன் கழலின்பினி னிறைஞ்சி. (சசு)

* திரிபுரத்தினை யெரித்தருள் சிருது புராண
பகுவ காரண தாபர காரணர் பரவ
விரவு பூரண விரண விரியரார்த் தரித்த
குரவ கோர ரூபத்த நின் குணைகழல் பேணுமி. (சஅ)

பறறு நின்பதத் துற்றிடாப் பாவியென்றன் மூன்
ற்ற வேதிய லுடலு கொடேய்ந்து கடடமுதை
வெற்றியோ டளித்திட வருத வகையின் விப்பிரரு
புற்றி லேற்றதி நீயன்றியுளது கொலுணர்நதேன். (சஞ்)

ஐயவின்னமுஞ் சோதிபப தறனன்ரு லடியேன்
செய்ய கங்களோச செய்யுமு திறத்தினைச் செப்பி
வெய்ய பாதக மணுகுமுறுதன் விரைகழறகி
ழுய்யுமோறருள புரிதியென் றுளகெகிழந துரைத்தான்.()

அனே மறைநதிட வருதறு மக நிகராகத்
தனே மறந்திவன் ரூங்கருந தளாச்சி கூர்வதனே
நனே மணங்கமழு வேணிய னறிநது மிநகமபி
னெனென் செயகுவ னறீகுது மென விருநதனனே (சஎ)

* வருநதி நின்றிடு மன்னனுக கோருவகை யருளும
பொருநீ துறுமையா னளவிலாத துயரொடிம புகல்வான்
றிருநதிடிம முனதுக் கரபபடி செருவிற் கொல்
பொருந் தலாபழி யெற்றொடர் வதுநிறுப புகழோ. ()

* அனைப் பிறநதிடு நாண்முத லிதுவரை யைய
வுனக கடைக்கல மாகவென்னுடல பொரு ளாவி
நினைப புடன்னளித தினருநதுமே நகருந துயராந
தனைச செய்விபபது நினைருடகுத தகுங கொல்லோ. ()

* என்று தைவிகன் கண்ணீரா கலுழ வீதிசைத்து
மிமான் றெனுமமுனை யிலாதலே யோய்ந்த வாரிதிமீபா
னின்ற காலையிற தன்னுயிரா நிகருவான் கரத்திற்
றுன்று வாளெடுத் தடனமிட றுணித்திடத் தொடங்க. ()

* ஈதறிந்த தேவரு முனிவரரு மிநதிரனுங்
கோதெறிநத நலமமச்சரு மேனைய குழுவுங்
கீதடைந்துள வுளத்தராய்க் கண்களீர் சிந்த
வாத நின்னருட் கிதுதகா தெனத்துதி கவின்றார் (இக)

* சுந்தரச் செழுஞ் சோதி துண்ணென வுருக்கொடுநீ
தந்தவிற் கொண்டே னஞ்சலஞ்சல் லிதோசார்தேன்
மந்தரப் புயா நில்லுநில் லென்றுரை வழங்கிக்
கந்தரத்தை யிரிந்திடு கரங் கரத்தினும் பிடித்தான். (நிஉ)

* பிடித்த காலையில் வாளினை யெடுத்தனன் பெட்பா
டிடித்திடுஞ் சிவனுரு வழு நாரசிங்கன்றன்
மிடற்றி னுற்றிடு வடிவுமேன் மறைந்தன வியப்பு
துடிப்பு முற்றிட நிருபனு மவனரு டிதித்தான். (நிஊ)

* கன்றை யொத்தவன் கரையமுக் கண்ணினன் வாக்குத
துன்று விண்ணினின் றெழுந்தது சுடர்முடி யுடையோ
யின்று நின்னிடத் தெய்திநா னூறில மேற்றுச
சென்ற வந்தணன்யான் oசெலநீர்குக வென்றே. (நிசு)

* இன்னுங் கேண்மதி யிச்சுனை படிந்திடி னிகலான்
மன்னுறுங் கொடுமை பவங்களு மருவிய பிணியு
மின்னல் செய்திடா தேகிடு மியைந்திடு ஞானம்
பின்ன மில்லதோ ரட்டசித்தி கணன்கு பிறங்குமு. (நிடு)

* விரும்பி யாமுறை யரசமா வனத்தினில் விரவி
யிருந்து ளோர்கள் சாம்பத்தை யெய்துவா ரென்னி
லரும்பு மன்பினு லெமைத்தரி சித்தவரருளாற
கரும்பை யொத்த பேறடைவது கழறவேண்டிடுமோ. ()

* ஆதலா லெமைத் தரிசித்திங் காலயப்பணியைக்
காதலாற் செய்து வாழ்த்தியேற் கடும்பழி யணையர்
தேதில்லாளர் போலுஞ்சீ யஞ்சீ யென்றங
கோதி நின்றது சிவபிரா னருளுளா யும்பர். (நிஎ)

* இசைத்த வாசக மன்னவன் செவியினி லெய்த
வசைத்த கச்சுடை யிறைவ னதருளா வகித்தான்
குஞ்சிக்கு நேர்மதிக் குரவனைக் கூவியன்னவ ராலு
வசைக்க ணுற்றிடா வாகம விதிவழி யறிந்தே. (நிஅ)

---

o செலல்=கன்பம். செல்லல், செலல், என்றுயிற்று.

* மோத முற்றிடி கரசிங்க னமரரை முன்ன
ரோத மார்கடல் விடமுண்டு காத்தவ ருறையக்
கோதி லாககர்பப கிருகம வான்சிகரி யெல்குலவு
மேத மற்றிடு மண்டப மதின்முக வியாவும். (கூ

* வண்மை யாகச்செய விதது நாலெழென மருவு
மொண்மை யாகிய காமிக முதலிய வுரைகட
கண்மை யார்நிடி பூசனை யியறறுவித தரிய
தண்மை யார் விஜோநில முதலிய வறறைத் தகதே.

* நிதகதை மித்திகங்களரு நிலெபெற கடதது
விதகுயர்ந் திடுசிவ மறையவா கடகு விதியாம
நகச மார்நிடி மிலங்களைத் துயரறச் செயவித
தத்தகஸ் ரருளாலவா னின்மை யோடமர.

திகல் விஜோநிடி நிலங்களும் வேண்டிய நிதியுட
பலலு மக்கிரகத் தொடுபொருந் துறவளித்தா
லலலு றழ்ந்த கண்டர்க்களி யகங்களு ஜாறறைச
சொலலு மபபடி யடியர்க்குத் துன்னுறக கொடித்தான்

* பாரிற போந்திடு முயிாகளைப பருவரைப் புயத்தாற
காரிற் ரருகுதை யீகனெண் ஜாறதாயக் கண்ட
சிருற் ரேருங்கு மில்லகளிற் பாதிகொள் சிவனை
யூரிற் பாதிகொண் டவனென வுலகெலா மோதும். (கூ

* சிவனுக் காலய மியற்றலாற் சிறந்த வுறசவாதி
யவமுற் ரேருங்கிட நடத்தலா லில்லகா ஜாற்றை
யுவனுக் கீதலா லவறறரிச சித்தலா லவன்சொற்
செவியிற் கேட்டலாற் சென்றது தெய்விகன் பழியே.

* எஞ்சிவன் றனதருஞ் ஜையாற்றை விகணிறைவன்
செஞ்சரண் டனைத்தினங் தொழுதவ ணெப்பில் செயல
டஞ்சமென் றடைநிடி மரண்சேரி லஞ்சலிமப்பித்
தஞ்சவா கனன்பிதா வெனவறைய விற்றிருந்தான். (கூ

அப்பதிக் கணேயனன் மிருகண்டு வாதிம்
செப்பருந் தவவிருடியர் தமக்குரற் சேவை
யொப்பருந் திறத்துளற் றியன்னவ ருளுநீ இ நல்
கப்பணிந திடுசிவ னடிமுடி யதாவ னிருது. (சுசு)

*மனு வுரைத்திடு நீதியான் மன்னுயிர் புரந்து
னனவேற கரவ்வசிக்க வோர்சிவநி சிச்சேவை
மினனற் கோவல வீரட்டனேபோல விழிதாகக
தனமெய்ச சைவமா புரமெனக் கருதிவந தித்தான் (சுள)

* அக்கண மிறையாபுரி யெனத்தெளிந் தண்ணன்
துக்கணற் புதனருளி தென்றகத்தினின் முன்னித
யில்காக்கு o மக்குநீர் துளித்திட நரத்தழு தழுபப
சென்ம பன்றனருட் டிறமபல புலருவிண்டே. (சுஅ)

எங்குணரு சிவபுரத்து நமமிலும் திருவருளே
தங்குகின்ற தெனறெவர்களு மறிவுறச் சாறறிப
பொங்கு மன்புட னவணீர் கோவலிற் பொருநதி
யெங்கணைய கன்றிருவடி படிநதன்பி னிசைப்பான. (சுஆ)

* அண்ணலே யுன்றன ருளவண் குலாயதென் றகத்தி
னெண்ணலில் லதோரறி விலிகறி வித்தவெந்தாய்
கண்ணிணை மூன்றுடைய *துருமமே யெனதுதுதி கழறி
மண்ணும் விண்ணும பாதலமுஞ் சீரபுகழவாழ்ந்திருந்தான்

* மன்னு வீரட்ட சிகாமணி நாதனன் மாண்பாற்
றுன்னு தைவிகன் பழியது தொலைந்தவா சொற்ரு
மன்னவன் சத்தபுரி யடைந்த வணவணளித்த
பின்ன ணைவேட் டடைவகை விருப்பொடுமுரைப்பரம்

தெய்விகராஜன் பிரமஹத்தி நீங்கிய சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக-செய்யுள்-கூ0கூ.

தொக்கு=உடல். o அக்கு=கண். * துருமம்=விருட்சம்.

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் சத்தபுரிசென்ற சருக்கம்.

* கோவலின் கணேசிவனருள் கொண்டு தைவீகன்
றேவர் போற்றிசெய் திடவுயா புகழொடு செறிந்திங்
காவ லோடுமூ வரசர்க ளளித்திடு மரிவை
மூவர் தம்மொடு முவகதுல களித்தனன் முன்னுள். (க)

வேறு.

கன்னிப்போரான் முக்கொற்றங் கண்டதோர் வகையுங்கோ
மன்னிப்பார்புரக்க வைத்தவகையுந்தம் முன்னர்மானு [வன்
யுன்னற்கெண்ணிலதாமவிஞ்சைகாடடியவகையுமொப்பில்
கொன்னற் காரண்டற் கோல்லக்கூறிய வகையுமாதோ. உ

களத்திற் பல்விதமாய் மெய்மை காட்டிய
துளகருங் கருணையோ டு வகையும் யாரு
வூக்கரி னருள-றபின்றிருநீறிழிசுற றெறிலைத்த
மூடத்து கவுனன்றி யாசெயற் பாலாரென்றென்
றுளத்தினி லுன்னியுன்னி யொருவலிலன்பாற் பின்னும்.

* யாதொரு சீவற்கம்ம வீறிழைத்தவா கட்கென்றும்
பாதங்ஞ் சூழ்ந்து பொல்வாப் படுகர மிழ்த்து மென்றே
யோகிய பெருதேற்கெண்ணில் பழிகழீஇமேன்மையுய்த்த
மாதொரு பாகன்செய்த நன்மையை மறக்கற்பாற்றே.

*செய்நன்றி கொன்றூர்க் குய்வில்லாதலாற் சிவன்றன்பாத
மெய்வகை,யருசிப்பன்றி விள்ளகைம் மாறென்னென்று
மைவண மிடற்றன் கோலசசதாசிவ வடிவிரண்டை
யுய்வண மழைத்துத் தாபித்தும்பரும் வியக்கமன்னன்.(ஙி)

வேறு.

* விதிவகை யுஷக்காலத்தினி லெழுந்துமல சலம்விலித்
துப்பல்விளக்கி, கதியிடை படிந்து விரைமலரெடுத்து நம்ப
னற்குறிகள் பானண்ணிக், கதுமெனப் பாதேனுதியா யுடீ

டேகஞ்செய்து கந்தபுஷ்பாதி, துதிபேற்சாத்தி நிவேதன மளித்துத் தூபதீபங்களுங் கொடுத்து. (சு)

* மெய்மயிர் சிலிர்ப்பவிழி புனல்பெருக விம்மிதங்கரண ங்கண்மேவக், கைமுகிழ்த்த நித்தவுடல் பெறுசிறிய கடை யணை யொருபொருட்டாக, வுய்வகை யளித்தோயெனப் புக ழ்ந்துள்ள மனலினின் மெழுகெனவுருக, கைவுடனுவந் தழு ழுப்புற மெய்ஞான்மறைத் துதிபலகவின்றன். (எ)

* இத்தகையாகச் சகச்செயல் சீவச்செயன் மறந்தெழிற் பரச்செயலே, மெய்த்தகை யென்றென் றறிந்திராறுண்டு விமலன்பூசணை விடாதிழைத்தா, னெத்தகை யண்டாண்டங் களைப் பரிவாலீன்றளிப்பவளை முன்னீன்று, 0 தொத்தகைத் திமயம் புரந்தனலுக் கிதம்பீறைதருபெயர்கொண்ட (அ)

* இவ்வகை
ந்தற், செவ்விதின்னமெல்லியல் மிரண்டிலிங்கங்களுக் கே செப்பியவதுவும், கௌவையினடைந்த விருந்திராதியர் தங் கருதலர்க் கொலக்கழறியதும், கௌவைமே லாதேற்கருளி பீவதுவுந் தகுமெனவுளத்தினிற் றரித்தே. (கூ)

வேறு.

உவ்வகைக் காரணத்தா லொளிர்நர சிங்கநாதர்
செவ்விய சத்தியார்த்த நாதனென் றிருபேர் செப்பித்
தைவிக னரிச்சித்தேத்தச சங்கரன் மகிழ்ந்தங்கெய்தி
யெவ்வமில் லாசைநோக்கி யினிதுரை யியம்புவாரால்.(க0)

* இறைவ நின்பூசை தன்னையேற்றன மினிதுகேட்டி
குறையிலாப் புரிகளேழிற் குறுகியங்குள்ள தீர்த்தத்
துறைதொறு மாடிமேவுஞ் சுகங்களீ யடைந்துசார்வாய்
நிறைகமழ் தாரோயென்று குறிப்பினினவின்று பின்னும்.

0 தொத்தி=பழமை. அகைத்தல்=செழித்தல்.

ஆறிருமாலே மீர்போயன் மினீபதிட்டை செய்த
வீறலேத் துறைசூழ் ராசிமேயவிவ் விலிங்கங்கட்கே
யீறில் சத்தியார்த்தகாரசிங்கப்பேரியல் பாய்க்கொண்டோங்
தேறுமிக் குறிகண்மேன்மை யார்கோலோசெப்பற்பாலார்.

அகத்திரு பெயர் நிணைப்போர்க் கசலமூழ்ப்பாவ ய்யம்
பகத்தினுற் றரிசித்தார்க்கே பாலனுதிப்பே றெய்
மிகுத்துளு துதிசொல்வார்க்கே மேவுஞ்சொர்க்காதிபோகம்
வகுத்தவையொடு மர்ச்சிப்பா கைலையின் மன்னுவாரால்.

பாரட்ட திசையுமீ சொன்பது புவிக்கர சென்றேத்தச்
சீரட்ட விதங்களோடித் திருக்கோவல் வாழ்தியென்று
வீரட்ட காதன் கூறிவிழை விலிங்கங்கரந்தான்
சாரட்ட மங்கலங்க டழங்கமண் விண்ணுஞ்சாற்ற. (கச)

வேறு.

இணையவரை பெற்றதற்பி னீரிருமா முடியுடையோன்
கனிவினெடு தவமறையோர் கணங்கணனி புடைசூழ
வினையகற்றுந் தீர்த்தயாத்திரை யதனில் விருப்புற்றுத்
தனிவளரும் புகழார்ந்த வடதிசையைச சார்ந்தனனால். (ரு)

வடதிசையிற் சிலகாத மருவியடைந் தங்குவருங்
குடவளையி னினந்தரளக் † குவாலுயிர்க்குஞ் சரயுநதித்
தடமலரிற புனன்மூழ்கித் தரணியினற் கதிசெயுமா
மடிவில்புக முயோத்தியெனு மாநகரமினி தடைந்தான். (ரூ)

* அங்கர மினிதளிக்குஞ் சுசிரமனங் கெதிர்கொள்ளப
பன்னுமறை யந்தணராசிகள் புகலப பரிவினெடு
நன்னகரத் துள்ளார் கணனிவிருப் புற்றடிபணியக்
கன்னியர்கள் காமுறவுற் கலனிகையர்க ணடமாட. (கள)

அடைந்தாண்டுச் சானகியோ டமருமிராகவனே மணி,
தடந்தோட் டைவீகனெழி லதுசனெடு தரிஞசஞ்செய்

† குவால்=கூட்டம்.

துடன்பாங்கர் மறையவரோ டுவந்தினிதி னன்னகரிற்
யிடஞ்சேருஞ் சுரிசமனற் றிருமணிமா ளிகைசேர்ந்தான்.

* மிருகளிப்பாற்றை விகனே யுபசரித்து விழைந்தவன்றன்
முகுமெழி லாதியகண்டு தணிபபிறவத் தாற்பெற்ற
ஙகைமுகத்த வொண்டொடியை நல்குவானன் னகைபப்
புகலருஞ்சீர்பெறப்புரிநதுபுலவர்கள் போற்றுறவளித்தான்.

ளயில்வளேயு மயோத்திஙக ரினிதளிக்கு மிறையவனல்
லுயிரனேய மாமகளாங கனகையெனு மொண்டொடியைப்
பயின்மணத்தின் விதிமுறையான்மணமபுரிநதுபார்த்திபனங
கியல்பினெடு மகன்றடைநதா னெழிலவந்தி காபுரமே ()

அநஙகாத் தீர்த்தத்தாடி யரனடியை யரிசிசித்து
தன்னவனுழ் விசாலாகன் மகளகலா வதிதன்னை
ட ... ணியி னெடுமளிப்ப விதியின்மணம புணாநதனனு
லொன்னலர்கண் முடிசிதற வரிஞசுபத முடையோனே.

வேறு.

அங்ஙகன்று துவாரகையி லடைநது நறும்புனலாடி யரி
யைப் போற்றித், துங்கமுடி மனாவணஙகச் சநதிரவன் மன்
னளித்த துவர்வாய்த்தீஞ்சொற், பைஙகொடி யுறபலமாலை
தனே விதியின்மணம புணாந்து பரிதிபோல்வான், மஙகலங்
கடனிவளர வாண்டகன்று வடமதுரை மருவினனுல. ()

ஆண்டினி யபுனலாடி யிறையடியைத் தாழ்நதரசன் போ
சனென்பான், காண்டகைய நகாபுகுந்து விசயவருமன்றன
யை கமலக்கண்ணி, வேண்டியல் பின்மணம புரிநது வியன்
மாயா புரத்தினிது மேவியாங்கு, மாண்டுறையி னீராடி யர
னடியை வந்தித்தான் மன்னர் மன்னன். (உக)

வழிபாடு புரிந்திறையை மகிழ்ந்தரசன் மாசேனன் வரத்
தில் வந்தங், கெழின்மேய வுற்பலலோசனியை மணம்புண
ர்ந்த தற்பினினிய காசி, யுழிமேவிச் சுரநதியிற் றீர்த்தாடி
விசுவேசற்கு வந்துபோற்றி, யழியாத புகட்டைவீ கேச்சு
ரனென் றோரிலிங்க மரிச்சித்தானுல். (உச)

தெய்வீகராஜன் சத்தபுரிசென்ற சருக்கம்.

அண்டினெடு மவ்விவிங்க மரிச்சணைசெய் தருள்பெற்று
றிரண்டுதாரான், பொன்புரையுங் காசிபதி புதல்வியன்னப்
பிரபைமணம் புணர்ந்துதூய, வின்பமுறும் பிரயாகை கலை
படிந்து தருப்பணங்களி னிதினுற்றித், துன்பமறு மாதவ
னைத் தொழுதேத்தி வியன்காசித் தொல்லூர்புக்கான். உடு

காசியெனு நகரகன்று பலதுறையும் படிந்தாடிக்தாஞ்சி
புக்கு, மாசகற்றும் பலதீர்த்தங் குடைந்து மணியொருமா
வினிழையை வந்தித், தாசகற்று மருளாழி யம்பிகை காமக்
கோட்டத்தவளைத் தாழ்ந்து, பேசையன் பேரிரதன்மகள்
கமலாவதியை மணம்பெற்று னன்றே. (உசு)

வேதமுணர் மாதவர்க ளிதிகாச முதல்விளம்பும் விதியி
னங்கங், கேதமறு புனல்படிந்து சங்கரனைப் பணிந்திறைஞ்
சி யேத்திச்சென்று, போதருறுந் தீர்த்தயாத்திரை புரிந்து
சிவனடியீர்ர் புடையிற்சூழ, நீதியுடனெழுமர்தர்போற்று
வரக் கோவனகர் நிருபன்புக்கான். (உஎ)

வேறு.

தீர்த்த யாத்திரை சென்றுவருந் திருப்
பார்த்தி பன்றனைப் பான்மையிற் கோவலா
மூர்த்த யங்குசனங்களு வகையி
னுர்த்தெதிர் கொண்டணைந் தனராங்கரோ. (உஅ)

சிறப்பினு லசிவ புரத்தா ரொதி
ருறத்தழைந்த வுவகை யுடன் பதி
யிறப் புகுந்தனன் மேவியல்வேந்தனன்
மறிக் கரத்தண றன்னை வணங்கியே. (உக)

செய்ய சத்தபுரி யினிற்சேர்ந் தெழு
தைய் லாரை மணந்ததுஞ் சாற்றினு
துய்ய சிங்கள மன்னவன் றேகையை
யிவய முய்ய மணந்ததுங் கூறுவாம். (உ0)

தெய்வீகராஜன் சத்தபுரி சென்ற சருக்கம்–முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தெய்வீகராஜன் அங்கலை

திருமணச்சருக்கம்.

* ஓங்காரப் பொருளாய சிவபிரான் வீற்றிருக்க வுறையு ளாய்முப், பாங்காருந் தென்கைலா சந்திருக்கே தீச்சரமுற பத்தர்தம்பா, னீங்காத வருடகுமர னிலவுசோ திட்காம கிரியிங்கேமி, தாங்காநிற் கும்வரத்த சிவசோதி பதசைலந் தங்கலானும். (க)

"ரணி
பொன்மையவா மிமயகிரி போற்றுவிராட் புருடற்குப் புனிதமார்ந்த, தொன்மையாம் பிங்கலையாத் தோன்றியன் றே பிறங்கல்போற சோதிமுன்னூ, ன்மையதாம் பிரமா ண்ட மதையினிது படைத்தவன்றே ரவிலவொண்ணு, மூன் மையதா மியல்புறுமவ் விடைநாடி யாய்ப்பிறங்கிமுற்றலா னும். (உ)

* வலத்தியல்பாற் கைலாச வரையதனைத் தூக்கியமெய் வன்மைசான்று, பலத்தினுயர் சாமமறை படித்துமைநா யகனடிமேற் பத்திசெய்து, சலத்தினமர் நாராய ணன்முத லா மமரர்தமைச் சாலவென்ற, புலத்தியனற் புத்திரனு தி யராண்டே சுவர்க்கபலம் பொருந்தலானும். (ஊ)

* மற்றையமண் டலங்களினின் றேங்கிலங்கை யெனப் பெற்று † மாழைமேவு, ‡ பொற்றைவதிக் திடுதலினல் $ ழிழமெனும் பெயரதனைப் புலவர்போற்றப், பெற்றுமுன தரசுவீனற் சிங்களதே சஞ்சிவற்கும் பெருந்தவர்க்குங், கற்றவர்க்கும்வியனுலகி லுற்றவர்க்கு மந்திரமாக்கவினுமன்றே.

---

* † மாழை=பொன். ‡ பொற்றை=மலை. $ ஈழம்=பொன்

* அத்தகைய தாய்க்கவிஞர் சிங்களதே சத்திஞக்கே ரதனைச்செய்வர், தெத்தகையோ ருந்துதிக்குஞ் சதாசிவன தீசானு திகளாமைந்து, வத்திரத்தி னின்றுதித்த வாதிசை வர் சிவாகமத்தீத மருவுசித்த, சுத்தியுள புத்திரர்க்குப் போ திக்குந் தூயமட மொருபாற்றுன்ன. (டு)

* அருள்வீரவு ஞானதே சிகர்சிவா கமத்தினம ரீரியவா முப், பொருளெனுமப் பசுபதிபா சங்கட்குத் தடத்தவில கணமும்பொற்பார், சொருபவிலக் கணமுமுரைத் துயர்வ த்து நிச்சயமுஞ் செல்லக்கேட்டன்பிற், பெருமைபெறு சாதகர்கள் ஞானநிட்டை யுறுமடமோர் பாற்பிறங்க. (சு)

* வேதசிவா கமமன்றி மெய்ந்நூல்க ளிலையென்றும் விரி யாநின்ற, பேதபிலா வவைபிரதி பாதிக்குங் கடவுள்சிவ பி ரானேயென்றுங், கோதகன்முத் தியைக்கொடுப்பேயருளு னன்றி யிலையென்றுங் சூழைந்துசால, வோதியினு ஞபீங யாசஞ்செய்சம யிகள்சாலை யொருபான்மன்ன. (எ)

* காசினிநற் கருத்தாவை யுடைத்தகுகா ரியமாகலாற் கடம்போ, லாசிலெது காரியமா மதுகருத்தா வினையுடைத் தாலிதுவுமற்றே, நாசமுறு காரியமா தலிற்றரணி கருத்தா வை நண்ணிற்றென்று, பேசியவ யவமைந்தைப் பிரசங்கிப் போரவை யோர்பாற்பிறங்க. (அ)

* ஈசனில னென்றிகலி யேசுதரியா யங்கடமை யெடுத் தடுக்கிப், பேசிடுவார் குதர்க்கவுரை யறுவகித்து நிராகரித் தழ் பின்னுந்தாமே, யாசகலப் பூருவபக் கஞ்செய்து கண் டித்தெண் ணனுமானத்தா, லீசனுள னென்றுசித்தாந் தப் படுத்தும் வாதசபை யெங்குமல்க. (கூ)

* விளங்கியுள தொப்பிலதாங் கண்டிநக ரந்நகர்க்கண்ணி ற்றிருந்து, வளங்குலவ வரசுபுரிந் தூயிர்கடழுக் குயர்கணை வயங்கா நிற்போன், முளங்கலிலா வடமொழி தென்

மொழிகணங் தாய்மையுறுங் தலமீதேயென், முளங்குீடி-
கொண் டிடவவற்றை யுததிமடை திறந்ததென வுரைக்க
வல்லோன். (கo)

* விரவுறுவான் றளீநீக்க விபூதியுருத் திராக்கமவை மெ
ய்யணிந்து, வரமுறுசீ ருமாபதியை மருவுபஞ்ச சுத்திசெய்
து மல்ர்நீர்கொண்டங், கிரவுபக லபிடேகித் தரிசித்து
விதிமுறையா லெந்தாய்நின்றுள், பரவுறுமவ் வரமதனீ
யருளுகவெப் பொழுதுமெனப் பணியாநிற்போள்: (கக)

* விழுப்புண்கள் படாதகா ளெவற்றினையும் வீணுகக க
ழிந்தகாளா, வழுத்திடுபே ராறறலம நிறைவர்பலர் திறை
கொணர்ந்து வாய்தனின்று, பழுத்தமனத் தோடுநர பதி
யேநீ யெமைப்பாது காவாயென்று, விழுத்துவணங் கிடமு
டிக-ளுரோஞ சுதலி னளிசேந்து விளங்குதாளான்: (கஉ)

* விண்டலத்தி னமர்பரிதி மண்டலத்தி னுறுசலத்ஞை
விரவவாங்கிக், கொண்டினம் மண்டலத்திற் கேகொடுத்
தல் போலவுயா குடிகடாங்க, ளெண்டிசையும புகழவாழ்ந
திடுமாறு சாலுமற நெறியாளீட்டிக், கண்டகர மதைவாங்
கிக் கொண்டவாககே பினுமீயுங் கன்மம்பூண்டோன். (கங)

* அன்னவனற் பேர்பாரி சாலனென்ப வவன்பாரி யவனே
யன்றி, மன்னுபிற தெயவத்தை வணங்காதா ளங்கசனும்
மயங்குமேரார், பன்னுமுயா நிறைக்காவ லுறுதிஞாற தி
றைக்காவற் படுதலிலலா, டன்னெடுமன னவனவாழ்ந்து
மதுரீதி முறைசெயது சாருநாளில். (கச)

* பரவைசூழ் தரணியைபபின் புரந்திடவுக் திலதருபப
ணிதிபண்ணி, விரவுறவு மொருமகபபே றிலாமையினை யக
த்துணர்ந்தி விசாரமெய்தி, மருவுமதி மந்திரிக டமைவருவித்
தவர்களொடு வுலத்தாலுற்ற, பெருமைபெறு நரபதியுஞ்
சருநிலிதி யினிதுணர்ந்தங் கிவைகள்பேசும். (கஇ)

* புத்திரரி லாதார்கட் கம்மையினிற் போகமவை பொ
ருந்தாவென்ற, லத்தனுரை யானுமுய ரனுமானத் தானுமி
ம்மை யறிஞராற்று, வித்தமவை பலபோகம் விளங்குபுக
ழாதியவை விரவாவென்ற, லுத்தமமாம் பிரத்தியக்கத் தா
னுநனி யுணர்ந்தனமா லுரைக்கினின் னும். (கசு)

* மண்ணுலகிற் சுருதிகடா மகப்பேற்றின் பெரிருட்டி
மணம் பூரிகவென்றே, கண்ணியுரைத் திடுமதனு லியானுமக
கப் பெரிருட்டொருகன் னிகையைவேட்டேன், பண்ணிடு
கற் றவமுன்னோப் பிறப்பினி லாமையினு லென்பன்னிதம்
பா, னண்ணியதன் துயர்மதலை யாட்டினதர் போன்றனளா
னண்ணுபாரி. (கள)

* ஆதலினு லியானுமினி (ணிய மடைந்துநனி யஞ்சி
தமார்ந்து, யாதனைமூன் றையுமுத்துச் சேதனற்கு வேறுகி
-முழுமு? புண்டரமுங் தி
ணனுகாகைகைக், கீகந்மீவரு மெனவுன்னு திழிவரவா
ம்பியெலா மீயுளானாய், கோதகலப் பெற்றழியா முத்தியை
ரனீயக் கொள்வேனென்ருன். (கஅ)

* என்றிவைக ணன்மதியங் நிருபனிசைத் டெலுமவ ணி
ருந்தோர்தம்முட், டென்றுமதி யொடுசுருதி யுணர்ந்தவை
யோர் மெச்சிடவே சொல்லுமாற்றல், வென்றியுள முதல
மைச்சாஞ் சுபுத்தியெழுந் தண்ணலடி வியந்துதாழ்ந்து,
கன்றலிலா வெம்மதிப நீகேட்டி யெனவுணர்ந்து கழறுமன்
றே. (கசு)

* மண்ணுயிரைப் புரந்திடுவோய் ‡காந்தார நீபுகுந்து
சரீரம்வற்ற, விண்ணவரும் புகழ்தவத்தைப் புரிந்துனியிர்
புரக்கினெமை மீவறுகாக்க, நண்ணிடுவா ரிலியாக லாணுனின
தாகமிக வலிவையெய்தப், பண்ணுமஃ தனுமுயர்தவஞ்
செய் திடச்சேறல் பழுதாமின் னும். (உ0)

‡ காந்தாரம்=வனம்.

* அத்தவத்தாம் பெறற்குறிய பலமவற்றை யீண்டிருந்தே யரியவாய, வித்தகமாந் தானங்க ளாணினிது பெறலாநீ விழைந்தவண்ணம், புத்திரப்பேற் றின்பொருட்டுத் தவம்புரிதலொல்லாது புரையிலாத, முத்தியையு மூறலாகு மில்லறத்தாற் றுறவறத்தை முயலல்வீணல். (உக)

* யீணுக லானடவி யடைந்துதவம் புரிந்திடேல் விரவாரோத்துஞ், சேணுடார்க் கதிபதிமால விரிஞ்சருறு குறைநீக்கியருளுஞ செவ்வே, ணுணுதகு கவாபணிய வுமைசோதிட் காமகிரி நண்ணியன்னுன், ருணுரு முறைவணங்கி னுயர் ஞானத் தருமகவைத் தருமாலின்னும். (உஉ)

பூ.தந்நண்ணிய போகங்க ளெவற்றினையு மவனல்கும் நவில கொணர்ா, லெண்ணிய முத்தியைப்பு மீநதிடுமாற் பின்னித யோரீ லிவருமேத்தும், பண்ணவனே யடைநதருஞ்செய் பெடிக றைநாஞ்சிரி சி பாரிதெ ன், மண்ணுதனின் வயங்கிடுக வெனவுரைத்து வணங்கினனுல் மதிவலோ னை.

* வார்த்தையது செவியுறலும் வரதனருள் பெற்றுற்போன் மகிழ்ச்சிமிக்குத், தீர்த்தமவை யுறுசோதிட காமகிரிக் கேகிடவுஞ் செவ்வேள்பொற்ரு, o ளார்த்தியொடு தரிசித்து வேண்டுவன பெறறிடவு மகத்தினெண்ணிப, பார்த்திபனு மெழுநதனனும் சதுரங்கந தனைச்சூழ்நது பரவவன்றே. ()

* ஏறினனும் பண்ணுறுத்தி யிவுளிபூண் டிருமிரத்தத் தெஞ்சிவன்றன், மாறிலதாந திருவுருவை மனக்கிழியி னெழுதிமரு வைத்தெழுத்தைக், கூறிவிர வலர்பணியும் பாரிசாலிக்குரிசில் குற்றநீங்க, †வாறறியந தணராசி சொற்றிடம்ற் றையர்துதிக்க வன்பினன்றே. (உடு)

* வொன்னகர மும்விரும்பு மநநக ா யொருவியெழு புவித்தேர்மேன், மன்னவனற் ா கணிரு பன்னுருவிற்

o ஆர்த்தி=மகிழ்ச்சி. † ஆறு=பழி.

* என்றினைய வாறுதுதித் தெம்பிரா னடியுர்தமக் ஏகிரணி யங்க, னென்றியபீ தாம்பரஞ் சுவையுறுமன் னம்முதலாச் சொன்னதான, நன்றியோ டளித்தருஞ்தி காருளத்தி னு றைகுமர னண்ணுங்கோயி, னனமரி ஞெடுவலஞ்செய் தென்றுமிவ்வா றியற்றினனற் றகைசான்மன்னன். (கூஉ)

* இவ்வாறங் கறுதினமும் வழிபாடு புரிகாலை யேற்றஞல் குஞ, செவ்வானே யுறழுமேனிச் சிவகுமரன் சுருதியிற் சே யைவேண்டி, யொவ்வாத சமயநூ லெலாமுணர்ந்தே யவ றறையொரீ இ யுலகமேத்து, மவ்வாதன் றிருவடியை யன் பிணைத் துயிலொருகா லையாகதானன்றே. (கூகூ)

* துயிலுதலுங் குமரனவ வரதனங்க ளினிற்குயிற்றித் துலங்குகாதி, பயிலுறுஞ் கிரீடமுமிர் புண்டரமுக் தில கமுமேய்ந தோராபாதி, வயமுறுமா றமபுலியை நிகாயா கப பதித்தன்ன நுதலுமவாய்ந்த, கயமமாபங்கயமீரா றென் னவொளி பொழிகின்ற கருணைக்கண்ணும். (கூசு)

* சூரியர்க ளுதித்ததென வொளிமாகர குண்டலமுங துலங்குமூர, லெரியலுங திருவாயுஞ சென்மவிடாய் நீக்குகின்ற வின்பவாகருஞ, சிரியலு முலகவிரு ணீக்கவொளி ரூருமுகமுஞ சிறுதகொண்டா, னேரியவன் பினிற்றுதிக்க ஏவர்க்குவர மளிக்குமுக § நிசாகரன்னும். (கூடி

* வேதியர்தம் வேள்வியினை யளிக்கின்ற திருமுகமும் வேதார்த்தத்தை, யோதுதிரு வதனமுமுற் றிடுஞரா தியர் ச்செருகரு முகமுமோரும், பேதமறு வள்ளிக்கு கேயழுதி த்திடுமுகமும் ‡ பிதிர்தேன் ¶ பில்கு, சீதமுறு கடம்புசூரா மலர்மாலை யணிநதுதிற றிகழுநதோளும். (கூசு)

* அநதரத்தி னியங்குதவர்ப புரக்கவேர்க் திடுகரமு மஞ மருங்கிற், றநததிருக் கரமுமங்கு சநதாங்கு திருக்கரமுங்

---

o இரணியம்=பொன். § நிசாகரன்=சந்திரன்.
+ ஏர்=மகரந்தம். ¶ பில்கு=சுக்கு.

ஒப்பாருந்தாத வாறெமம்மை, தன்னறிய கரங்களிஞற் ஙுன்
ஞுறவே தகைந்தாற்போற் றழைத்தொளிர்ந்த, பன்னமிக
வடைவிருக்க மன்னடவி யடைநதனஞற் பன்ஞுபாரி. ()

* பாரில்வளர் தருகான மலைமுதலா யினகடநது பகைவ
ரோத்து, சீரியனற் பாரியவன் சேய்மையினிற குமரனமர்
சிலம்பைநேக்கி, நேரியவன் பொடுவணங்கி மனவேங்கத் தி
னினதன்பா னெடிதுபோநது, கூரியனுண் மதியளிக்கு மா
ணிக்க ஙம்கையினிற் குலவமூழ்கி. (உஎ)

* எழுநதுசிவ சாதனமாம் விபூதியுருத் திராக்கமணிந்
தெம்பிரான்பா, லழுநதுமனத் தினினவன்ற ஞறெழுத்தை
விதிப்படியுச் சரித்தாங்கண்டர், தொழுநதகைய கிரிவலஞ்
செய் திறைசநநி தானத்திற் சேர்விலன்பால், விழுநது வி
ழுந துலவணங்கி மனமுருகித் தோத்திரத்தை விளம்பா
கின்ருன். (உ.அ)

வேதணியார் சநநமர ணங்களினிற் புக்குழலும் விண்டு
வாதி, யேதமுறு மமரர்தமை யேற்றமிலாப பசுக்களென
வெண்ணிநீத்துக், கோதகற்று பசுபதிநீ யெனத்தெளிந்து
கின்னடியைக் கூடும்வண்ண, மோதிதரு சிவகுமர வுயிர்
சோதிட் காமகிரி யொருவபோற்றி. (உகூ)

* போதினணை யுலகமெலாந் தன்னகத்தா லம்விதைபோற்
பொருந்தவைத்த, வாதியெழுத் தின்பொருளை வினவுதலு
மவன்தெரியா தயர்ந்தகாலைப், பாதிமதி யணிபரனுக் கோ
ரெழுத்தின் பொருளருள்செய் பரனேமேலா, மோதிதரு
சிவகுமர வுயர்சோதிட் காமகிரி யொருவபோற்றி. (ஈ0)

* வேதமரு ளாரியவி ரியரோக ஈசவிரிஞ் சணைப்புரந்த
காதலுறு குரவசுர நதிகுமர தாரகசங் காரசூர
நாதசரு வேசுரமா யாதார காரணஞ தியர்பராவ [ற்றி.()
வோதிதரு சிவகுமர வுயர்சோதிட் காமகிரி யொருவபோ

தொடையிற்றாழ்ந்து, வந்துகிடக் குங்காரமும் பரிசைதாங் கிகரமும் வலவாய்வேலே, நந்திடவே சுழற்றுகின்ற திருக் கரமும் மார்பினெடு நண்ணுங்கையும். (கூள)

* தாரோடு பொலிகாரமுங் களவேள்வி முத்திரையைத தாராகின்ற, வேராருந் திருக்கரமும் மணியிரட்டு கரமும மழை யெய்துவிக்குங், காராருங் கரமுமர மாதர்க்கு மணமா லை சூட்டுங்கையும், பேராத விரோகைகளு முந்நூலுங் கண் மணியுங் பிறங்குமார்பும். (கூஅ)

* அரைஞாணும் பட்டுடையுங் கச்சுமினி துறுமணையு மறிவோர்கேட்க, விளையாநின் றிடுநாதக் கழலுமுயர் பரி புரமு மியைந்ததரளும், விரியாத வராயிரகோ டிமிர்விளங் கி யுதித்தன்ன மெய்யுங்கொண்டு, தெரியாத வுருவனெனி னுங்கனவின் கட்டோன்றித் தெரிபின்றன். (கூக)

வேறு.

* தெரிய நன்றிடு சிவன்மகன் சேணின றிறைக்குங் கரிய மேனிய மாலிற்குங் கஞ்சமா ரயற்கும் விரியு நோன்புடை யறவர்க்கு முணரொணு வேத மருளு நேரிய வாக்கினு லரசனுக் கறையும். (சஅ)

* மன்ன கேட்டிநன் மைந்தனே வேண்டினே மருவ முன்ன ராற்றிடு பவத்தினு லன்னது முற்று தின்னு நின்றனக் கியலுறு சிறுமிய ரிருவர் மன்னு வாரவ ராலுனக் கெய்துமம்பின் மகிமை. (சக

* எனறு தனறிய வருளினு னேந்தலுக் குறைத்துச் சென்ற காலையிற் பாரியு னனவினைச் சேர்ந்தே குன்றி னீப்பிளர்த் தவன்றிரு வருளினைக் குறித்து நன்று நன்றெனப் பாடின னுடின னயர்தே. (சஉ)

* சத்தி தாங் கியோன் புத்திர னிலையெனச் சாற்றுஞ் ஞான வாசகஞ் செய்திடு துன்பையும் புயியிற்

கத்து புன்சொலா ருணர்வுருக் காங்கெய்ன் கனவி
லத்த மேயென வந்தவின் பகற்றிய தன்றே. (சஈ)

* சோதி சநநிதி வநதனன் றுளங்கிரு பாதப்
போதினைத் துதித் தானநத வாரிதிப் புக்குக்
காத லால்விடை பெற்றனன் கண்டியூ ரடைந்தா
னேது பாரிதன் பாரியுங் கருப்பம துற்றுள். (சச)

* உற்று வாழுநா ளன்னணன் னிமித்தங்க ளுறழ்வு
பெற் றெடுத்தன விருமக வவ்வழிப பெரிதுங்
கற்று வந்திடந் தணர்க்குயர் காஞ்சன மாதி
குற்ற நீங்குறக் கொடுத்தனன் விடுத்தனன் குரிசில். (சடு)

* பேசு மங்கவை சங்கவை யெளப்பெய ரிட்டே
பாச மங்கவ ரிடத்துறப பன்னிடு கணிதர்
தேசு றுந்தம மதியினுற் றெரிந்து மன்னவனுக்
காசி றெல்புக ழாயிது கேளென வறைவார். (சசு)

* இனைய ரீண்டுறி னினதுநா டிறைவரா லிகந்து
மனைவி யோடுகா னடைகுத றிண்ணநீ மதித்தே
யினைய ளாருயிர் போன்றிடு மிவளை நீக்கிடுநல்
வினைய நாடுதி யென்றனர் கணிதரின் மிக்கார். (சஎ)

* வாச கஞ்செவி யுறுதலு மன்னவர் மன்ன
§ ஞசு கஞ்செவி யுற்றென வுருந்தியன் னவரா
ஞச மிங்கெனக் குறினுநற் சிறுமியர் தம்மை
நேச மென்கணே வைத்துநீக் கேனென நிகழ்த்தும். (சஅ)

* பொன்னை யும்புவி தன்னையும் பூவையர் தமையும்
மன்னு கல்வியை யும்மதி தன்னையும் மன்னர்
துன்னு வாழ்க்கை யையும்பெற லாகுமாம் ‡ ரோகை
யன்ன விச்சிறு மியர்பெற லரியதா மன்றே. (சகூ)

---

§ ஆகூகம்=அம்பு. ‡ தோகையன்ன=மயில்போன்ற.

(சிக்கூ)

* மேலு மாலமுண் டவனரு ளாறுமுகன மேனுட்
லீல மேவிய கனவில்வந் திசசிறு மியராற்
சாலு மாலுனக் குயர்வுபி னெனத்தன தருளா
லேல வேயுனைத் தருளின னீதுபொயத் திடுமோ. (கூ0)

* ஆத லாலிவ ணீக்கல னனையவர் தம்மை
நீதி யாயுள கூறினீர் நிற்கலிர் போதிர்
போதி ராமென வுரைத்தனன் புராரியி னெழுத்தைந்
தோதிலுல்லனதே யுறுதுணை யெனவெணி யுற்றான். (கூக)

* உற்று வாழுநா ளெழ்வினை வலியினென் னலனுய்ச
சுற்று தானையோடடை †விர சேனற்குத் தோறுபடி
பெற்ற மக்கணன் மனையொடு பெயாகது வாரிதியை
யற்ற நோக்கியே க்டந்தனன் குடதிசை யடைவான்.(கூஉ)

* துன்னு தற்கரி தாகிய வனங்களுந் தொக்கு
மன்னு $ மத்திரி களுமம்பல வாய்வதி நதியும
பின்னு மேனைய ¶ வதெலாம் வருநதியே பெயர்ந்தான்
மன்ன வன்மனை மக்களோ டுறுவிதி மதித்தே. (கூங)

* பெரு மும்வழிப் பசிப்பிணி பெரிதலைத் திடலா
லயரு மும்மவர்க் கத்திரி வாழ்குர ரிய
நுயர கறறிட வேண்டிநற் கனிமது துவன்மிச
செயிர மூஞ ||சகுனமாகிய யாவையுந தெரிநதே. (கூச)

* நண்ணி யன்னவர் தமவயி னுமலிப் பவைக
ளுண்ணு மென்றவை கொடுத்திட வண்டிபி ‡னுதக்கங்
கண்ணி யெங்குள தெனவவர் காட்டிடக் கடிதி
னண்ண லாதிய ருண்டுத மயர்வுதீர் தகன்றார். (கூசூ)

* அகலு மும்பிபாழு காற்றிலா சிவாலய மனைத்து
மிகுதி கொண்டிடு மன்பினுற் றரிசித்து வேண்டும்

† வீரசேனன்=விரசேனன் எனக் குறிகிற்று. $அத்திரி=மலை.
¶ அதர்=வழி. || சகுனம்=பிழங்கு. ‡ உதகம்=ஜலம்.

பருதி யாயவை யளித்தருள் பரமனூர் பதத்தைதைத்
தகவொ டுந்துதித் தோங்குநற் குடதிசை சார்ந்தார். (ரு)

* குடதி சைக்கணை யாற்றுயர் தீரத்தைக்குறுகி
யடவி யொன்றினிற் புக்கொரு சிறுகுடி லமைத்துக்
கொடிய தாகிய பசிநிக ருடலினைக் குறைக்க
§ வடரு மூலநற பலமுத லியவயின் றமர்ந்தார். (ருள)

* அமரு மேல்வையி னருமறை யாகம மவற்றிற
றிமிர நீக்கிடு ஞானபா தத்தினைச சிறப்பா
லமரு ணர்ந்துய விரித்துஞா னக்குற ளென்னுஞ்
சுமதி லாதுல கத்தவிர் நூன்முத றந்தாள். (ருஅ)

* கிர னேமுதற புலவர்தங் கிளையினை மூலத்
தாரு மேரமப னருளினுல் வென்றவ னடியைச்
சார யாமெலாமவற்புக ழகவலீத் தந்தாள்
பேர வில்லதோ ரன்பினுற் சிவன்கழல் பிணித்தே. (ருக)

* இட்டு நெஞ்சமாங் குகையினி லெய்தியே யிணையி
லட்ட சித்தியை யரிமுத லமரர்க ளாமச
சிட்ட சேத்திடப் பெற்றிடு மௌவை சீர்க்கானி
னட்ட மாற்றினுள் திருவரு ணன்குகூட் டிடலால. (சூ0)

* கான மன்னதின் மழையினி னணைந்தனள் ரடிதி
னான மின்றிய பாரிதன் குடிசையி னுறரு6 '
வான மின்னேரே ரங்கவை சங்கவை வருமத்
தேனு ழுந்தசொ லம்மையைக் கண்டனுங் திகைத்தே. (சூ)

* கோல மேய்ந்தவன் னவளடி முடிமிசைக் கொண்டே
யாலி யானணைக் தணையமே லடியமோங் கொடுக்கு
‡ நீல மார்ந்தசிற் றுடையைத் தரியென நிமலன்
பாலு தாகிய புணர்ப்பினுள் கையிற்பரிக் தளித்தார். (சூஉ)

---

§ அடகு =இலைக்கறி. ‡ "நீலமார்ந்த சிற்றுடை" என்பதை "பாரியளித்த" எனவரும் வெண்பாவினீற்றி னுணர்க.

* வாங்கி னடரித் தாடரித் துங்குளிர் வலிகண்
டேங்கி யிந்தனு மிட்டெரி கொளுவ வேந்திழையார்
வீங்கு மூழ்வினைக் குளிர்கெடக் காய்ந்தவண் மெய்யிற்
றுங்கொ ணுக்குளிர் நடுக்கமுந் தணந்திடக் காய்ந்தாள். ()

* அன்ன காலையிற் கனிமுத லாயவை யடவி
மன்னி நேடமுற் சென்றிடு பாரியு மனையும்
பன்னு மூலநற் கனிமுத லாயின பறித்துத்
துன்னி னர்சிறு குடிசையிற நுகளிலாட் கண்டார். (சுசி)

* கண்டு விம்மிதங் கொண்டவள் கமலநோ பதத்தை
மண்டு காதலின் வணங்கிமற் றெமையளித் தருள்வான்
விண்டு வாதியோர் புகழ்சிவ னருளுரு விரவி
மண்டி வீந்தது வோவீன் மனத்தினின் மதித்து. (சுருடி)

* $ கந்த மேகனி முதலிய யாவையுங் கருதி
முந்த வேகொடுத் தவளயின்றிடமுக மலர்ந்தா
ரந்த வேலையிற் .பாரியென் றுரைவெண்பா வறைந்து
பந்த மற்றவன் வாழ்வையெற் குரையெனப் பணித்தாள்.

வேண்பா.

பாரி பரித்த பரியும் பழையனூர்க்
காரி கொடுத்த களிக்கொட்டுஞ்—சேரமான்
வாரா யெனவழைத்தி வாய்மையு மிம்மூன்று
நீலச்சிற் றுடைக்கு நேர்.

அன்னே கேட்டரு ளாடியனேன் சிங்கள தேச
கொடியென்மனை யாட்டி
பபிர மணியன தருளால்
யர்களா யிவர்வதி யுங்கால். (சுஎ)

இலங்குபொன்
லங்கொணா

$ கந்தம்=மிழங்கு.

* ஊழ்வி னைப்பய னுல்வரு மொன்னல ரெனுருவன்
முழ்வி லாதது மென்னெடு மமர்செயச் சார்ந்து
சூழ்ப டைத்தலை வரைகனி கொன்றுதொன் னகைபோப்
பாழ்படச் சிதைத்தெனைக்கொலத்துரதினன் பயத்தால். (

* ஈண்டு வந்தன னிச்சிறு குடிலினை யியற்றி
யாண்டு வன்றன தருளினுற காய்கனி யவைக
o டேண்டி யுண்டுநாட் போக்கியுற் றனனுயர் சிவன்பாற
பூண்ட வன்பினு யிதுநிகழ்ந் ததுவெனப் புகன்றுன். (சுசு)

* புகலு மெல்லையி னவ்வையும் புகரிலா நற்‡பா
வகன கத்தினி னுதித்தனன் கோவலூர் வலத்தா
லகம தைப்பதித் தரனிடத் தரசினைச் செய்வான்
சகம திற்பயி றயித்தியர்ச் சாடிய சயத்தான். (எ0)

* மூன்று வெந்தர்தம மூடிகளைப் பெற்றனன் முன்னுட்
டோன்று மன்னவர் கன்னிய ரைச்சொல வேட்டா
னுன்ற தேவரும் வந்தடி வணங்கிடி மருளா
னேன்ற நாரசிங் கப்பெய ரேய்ந்ததை விகனே. (எக)

* அன்ன தைவிகன் போழ கொடுகுக னருளாற்
முன்ன லாற்புவி தன்னினீ தூயவே ளளியாற்
பின்ன மற்றிடப் பெற்றிடச் சிறுமியர் தமக்கு
மன்ன வொத்துள ராதலான் மணம்புரி விப்பாய். (எஉ)

* மணமு வந்துசெய் திடுவனேல மற்றவ னின்றன்
குணம முங்கொடும் பகைவனைக் கொடியவாளதற்குக்
கணம திற்கொடுத் தினையெனக் கடிநகர் காவல்
பணவு வந்துபின் கொடுத்திடு நினக்கிதனுப் பகர்ந்தாள். (
வேறு. யன நிமலன்
* உளாத்திடு காலை பாரி யோங்கரு ளம்பிக் தளித்தார். (சுவ
வனைக்கர சான நார சிங்கன்வா னவர்க்கு ற்றுடை" என்பது

o தேண்டி=தேடி. ‡ பாவகனகத்தினில்=அக்கினார்க.

நீதைத்தலத் தினியேன் பெற்ற தையலார் தம்மை § மந்தி
யிதைத்தாரணிந்தான்மன்றலியற்று மோவியம்பாயென்றான்.

* இயம்புகவென்ற மாற்றங் கேட்டலு மேந்த லேநீ
பயந்திடு வோரா யெந்த விதத்தினு பன்னு மன்னு
னையந்துறு மன்றல் செய்ய வியற்றுவ ஞனீ சற்றுங்
கியங்கிடே லென்ன வன்னான் றிருவடி முறையாற்போற்றி.

* கொடுத்தன னருளாற் பெற்ற குமரியர் தம்மைக் குன்று
வடுத்தவி ரவ்வை கையின் மலைமக ளன்னுய் நின்னை
யடுத்தவிச் சிறுமி யாருக் கம்மைநீ யேயென் றின்பு
மடுத்தன னென்ன நின்று னன்னரு மகிழ்ந்துகொண்டாள்.

* சிலபக லங்கு ளுவகிச சிறந்திடு மகளிர் தம்மை
நிலவுற மணஞ்செய் வீக்க நினைந்தவ ளருளி னுலே
யிலகுற வழைத்துக் கொண்டே †யிறும்புகா டவைக டந்து
குலமுறு கோவ லூரைக் குறித்தவ ணுற்று ளன்றே. என

* கோவலை யடைந்து வீரட டேசனைக் குறுகி யன்னன்
சேவடி படியின் மீது சிரமுறப் பணிந்து தெய்வப்
பாவினற் பரவிப் பின்பு பாவையர்ப் பணிவித் தம்மை
தேவரு நெருங்கிச் சூழுஞ் சினகர நிங்கிச் சென்றான்.

* சென்றவ ணுறுமோ ரில்லிற் றெரிவையர் தமை யிருத்தி
னன்றியை யுறுதை வீக னண்ணுபே ரவைக்க ணெய்தத்
துன்றினள்வாயில்காப்போர் துணுக்கிற்சென்றவ்வை வந்தா
ளென்றன ரதனைக்கேட்டானெழுந்தெதிர்விரைந்துசென்றான்.

* கண்டன னுலக மெல்லாம் புரந்தருள் குரிசி லார்ந்த
முண்டக முகத்தா டனின் யடியினை னன்முன்ன ராற்று
மெண்டிக டவமே யின்ன வுருவுகொண் டெடுத்திற்றென்னைக்
காண்டனன் மகிழ்ச்சி யன்னு டிருவடி மூடிமேற் கொண்
டான். (அ0)

† வெள்ளாறு.

* துதித்தன னின்ப மென்னுந் தொடுகடன், மூழ்கி யம்மே
மதித்தெளி யேனை யீண்டு வந்தருள் வுலத்தா ஞனுங்
கதித்தவென் கிளையு முததிக் கையினை யடைந்தா மிம்
மைப், பதித்தவன் புடைய ரானேம பரமன்மாட் டெனபப
ரிந்தே. (அக)

* தனிதரி யணையி ருத்திக தடமலர் கொண்ட ரிசசித்
தனதுயா வரவை யமமே யுரைத்தரு ளென்றி றைஞசி
னினவலு மதறகெ மமமை வீங்குதோள் விரவ வொரூச்
சினவுறு வாளோய் கேட்டி யென்றஞள் செபபா நின்ரூள்.()

* நிருத்தனு ரோகரு பாத நிதியநு தினமு மேத்துங்
கருத்தனு யிலங்கு மீழ தேசநற காவல் பூண்டா
னருத்தமா தியவெ லாமீ சன்றனை தொகக்கொண்டா
ஞருத்தனு மத்தாற் பாரி சாலனென் றுரைக்க ரின்ரூன்.

* அன்னவன் றவத்தாற பெற்ற வரிவைய ரிருவர் தெய்வ
மின்னனு ரழகிறசெய்ய மதியினின் வென்ரூர் மேன்மை
மன்னுமங கவையே சங்க வையெனு நாமம வாய்ந்தார்
பன்னுமங் கவனை நீகைப பற்றலசெய் திடுவா னெண்ணி.

* வந்தன னவனாக கொண்டு மன்னநீ வதுவை செய்து
கந்தணை கோடி யென்ரூள் காவலன் மூவா வேந்தர், தநத
கன் னியரைச் சத்த புரியிறை யவாதந தோனை, மூந்தவே
வதுவை செய்தே னினிச்செயல் முறையெவென்ரூன்.()

* முறைகொ லென்றுரைத்த வாத்தை முர்ரூமு ஞரி
ஞண்டு, நறைமலா மணித்தாரேயநத வகையினரியர் கூன்
ழ்ன்றென், றறையுதேரு யுலகதமிழ" --ரூயாகூறின மின்
னுகைக், குறைவற க கோடி யென்ரூள் குரிசிலு முணை
ர்ந்து கூறும. (அசு)

* நினதெணப் படியான் மன்ற னேர்ந்துசெய் திடினுமன்
ஞய், கனமுந்து பொதிய வெற்ப ஞதியாங் காவன்மன்னர்,

மனமுவந் தங்கீ காரஞ செய்திடா ரதனன் மாண்பன்,
றெனவறைந் தனன்றை வீக னிவ்வுரைகேட்டங்கவ்வை.()

* தனத்தினின் மிக்க போகதின் ரூரவ னிமபத் தாரோ,
னினத்தொடு மளிரூ பூரின் ரூரவ னெனுமூ வேந்தர்,
மன்தகினி னுவாது வாதுன் மன்றலை முடிக்கச செய்வா,
மெனத்துணி போடு மாங்கே யிசைததன ளதுகேட்டிடோ
தல். (அ அ)

* சிவிந்திரி காரங்கள் சென்னி சோதனுளத் துவகைதேங்
க, தவமபுரி வோக வேத்துர தையனின் னருளீ தாயி,
னவந்தரு மன்ற றன்னை யியற்றுவ னன்மை யோங்கச்,
சிவந்தர வருள்வா யென்றங கவளடி சென்னிசேர்த்தான்.

சிரத்தினி லடியைச் சேர்த்த சேவகன் றன்னை நோக்கி,
வரத்தினின் மிககா யென்றும வாழிய வென்று வேதச்,
சிரப்பொரு டோர்ந்து மேலாஞ செந்தமிழ நடையிற்செய
த, வுரத்தின ருனாத்தா ளாத நிருபனு முவந்துநின்றான்.

* அதுபொழு தரசர் தங்கட் கவிர்மண வோலை தீட்ட,
விதுவணி வேணி யாய்நீ வருகென விநாய கன்றன், மது
மல ரன்னபாத மனத்தினிற் றியானஞ் செய்து, முதுசொ
லி .ஞருகொமபென்றே. யெடுத்தனண் மொழிய வெண்
பா. (கூக)

வெண்பா.

ஒருகொம் பிருசெவி மும்மதத்து நால்வாய்க்
கரியுரிவை கங்காளன் காளாய்ப்—பரிவுடனே
கண்ணுல வோலை கடிதெழுத வாராயேல்
தன்னுன்மை தீாப்பேன் சபித்து.

* இலங்குபொன் முடியும் வேழ முகமுமோரார் முக்கண்ணும்
நலங்கொளூ லார்ந்த மார்பு நனினனேர் பதமுந் தோடை

வலஞ்செய லுணர்த்த வோலை † யிலேகனி முருவு கையுங்
குலங்குறத் தோன்றி னுனங் குசபாசந் தரித்த தோன்றல்.

* எழுந்தரு ளுதலு மெம்மா னேதமொன் றில்லாவவ்
வை, விழுந்தன னடியிற் றுழ்ந்து விளம்பின் டோத்தி ரங்க,
ளெழுந்தியமனத்தா ளன்னனன்பினி னவனேநோக்கிச, செ
ழுந்தய வறிஞர்போறலுந் தேவவிங கெமைக்காவென்றாள்.

* எனத்தவ நோத்து மவ்வவ யிசைத்தலு நூழிநிங்கன்
மனத்தினே நிகாத்த வேரம் பன்பதந தாழ்ந்தெந் தாயின்
மனத்தினின் மன்ற லோலை யெழுதவந் ததனன் மற்றெம்
மினத்தொடு நனிவாழ்ந் தேனன் றோவென விசைத்து
நின்றாள். (கூசை)

* அதற்பின ரம்மைமிக்க வகமகிழ்வுட னீராறு விதப்ப
டுபுயத்தோய்கங்குல்விடியு முன்வருகவீங்கென், றிதத்துச்
சென்றுவர்வா. யென்றங் கெடித்தொர் வெண்பாப் புகன்
றாண், மதுப்பொதி நீபத்தாரோய்மார் பினனஃதறிந்தான.()

வெண்பா.

செந்தவர்வாய்க் கன்னியைத் தெய்வீகன் மன்றலியல்
சுந்தரவோ லைக்கிறை தோளசையக்—கந்தன்
மயிலேறி யீங்குவர வாழ்கதிரோன் றோன்றி
வெயிலெழா முன்னே விளைந்து.

* எல்லாறு கோடியென் னக்கோடீ ரமாறிலங்கு
மல்லாறு வதனந்தம் மின்வாய்ந்த புன்முறுவலுன்னின
மெல்லிய நிருவரோடும் விண்ணவர் வியந்துவாழ்த்த
வில்லியர் பணியமஞ்ஞை மிசையெமமான் மேவினனால்.(6)

* மயினடம் புரியவங்ஙன் வருவதையுறிந்த வம்மை
o யயின்மலி நாரசிங்கனுதியோ தெதிர்ந்து தாழ்ந்து

† இலேகனி=எழுத்தாணி. o அயில்=அழகு.

வெயின்மலி தீவச்சினும்பா மேவுறவிருத்தி மாடே
0குயினிகர் மொழியாணணி நின்றிவை கூறினளால். (கூஎ)

* எம்பிரானே வளளிங்கை நிசைந்தநாயகனே தேவர், தம் பிரானே கற்றோகடலே வனேதமியாள் சொற்குத், தும்பி மா முகனேடங்குதோன்றலென்றவை மோவென்று, பம்பி னள் சுகபோர்கொணட முனிவனும பணிந்துசொலவான்.

வேறு

* ¶ பயத்துட னீரோனின்னருட கலந்தபாவி யேன்றனே ப்பிரிந்த்தந்தோ, நயத்துட னுலகினேடனேச சுழலினனுறவிடித்த நான்மூன்றும, புயத்துடை யரசேபோது மித் தொடக்கு நினதுபூவடி நிழபொலிய, வியத்துட னருள் வாயெனக் கலுழ்நதுரைத்தான் விமலனுமகிழ்ந திவையுரை த்தான். (கூகூ)

* எவ்வித சித்தியெய்திலேை செவருமிகத்தின் மூவேடணை வழியே, யொவ்வி யொவ்வாது சுருடநீரென்ன வுயாமதிப் புதல் வரைநிறுவிக, கவ்வை கூராதிக்கரும பூமியினைக்கட நந்து மேற்றிருவருட் கலப்பார், செவ்வி யோயுனக் கேய்ந் தவையின் மற்றவர்க்குச செப்பமுபபோதுநோந்திலையால.

* இனஞ்சினு ணீயீண்டுறைநது நின்மகற்கே யெழிற சு தர்க்கிரு நிலமுய்யக், கனஞசெறி விதிகள்சில வுரைத்தெ ழை நீக்குந நம்பால்வநதுகலபபாய், மனஞ்சிறி தயரேலெ னச் செரலியவ்வை மலாமுகநோக்கி வள்ளலுக்குதீ, தனஞ் செறி மிஞாவேண்டு மற்புதத்தாற் றருதியென் றுருக்கா தினனல். (கoக்)

வேறு.

* அதுபொழுதி லவ்வைதிருக் கோவலூர்க்கோ வுமங்க வை சங்கவை தம்மையன்பாக வீண்டு, வதுவைசெய வி

---

* 0குன்=மேகம். என்றும்-ஆம். ¶ பயம்=பால்.

சைசந்தனஞ் பதினெட்டாநாளின் மன்னிடுகேரியசேரமாற
னணிவீர, கதுமெனவே வருகவெனுங் கருத்தகனே யமை
த்துக்காட்டிடு மூவெண்பாக்கள் கவிவலோர் புகழ, முது
மொழியாற் 'சேரலாகோன். புகார. வைகை. யென்று மு
றையானே வரைவித்து மூவருகுல விடித்தாள். (க0உ)

வெண்பா.

சு .. சேரலர்கோன் சேரன் செழும்பூந் திருக்கோவ
லூரளவுந் தான்வருக வுட்காதே—பாரிமக
ளங்கவையைக் கொள்ள வரசன் மனமிசைந்தான்
சங்கவையை யுங்கூடத் தான்.

ரு புகார்மன்னன் பொன்னிப் புனலுடன் சோழன்
றகாதென்று தானங் கிருந்து—நகாதே
கடிதின் வருகக் கடிக்கோவ லூர்க்கு
விடியப் பதினெட்டா நாள்.

சு வைகைத் துறைவன் மதுரா புரித்தென்னன்
செய்யத் தகாதென்று தேமபாதே—தையலர்க்கு
வேணடுவன கொணடு விடியவீ ரொன்பானு
ளீண்டு வருக விசைந்து.

வேறு.

* ஒற்றுவர் தம்பாலம்மை யுய்த்தவெண்பாக் கடம்மைப
பெற்றிடு மரசர்மூவர் பெடபினே டேற்றுவருதூ, கறைவ
ருனையைநீக்கா தியாவருங்கைக் கொள்வாரோன், முறறுண
ரிந்திட்டவமமை மொழியையா விலக்கற்பாலார். (க0ரு)

* ஆண்டு மூவரசர் காமுமெளவை செய்மணத்தினுக்கு
வேண்டி யபொருள்கள் கொண்டுமேவுற விழைவுபூண்டா
ரீண்டு மேழ்புரிக்கு மற்றையி ராசர்தம் புரிக்குமோலை
காண்ட கவிடித்தாண் மூன்றுபுவனமுங் கழறினன்றார். (

* "கருணையி னுருவாய்நின்ற வன்னைதன் கழல்பணிந்தே
பரவைசூ ழுலகின்னுள்ள பார்த்திப ரெவருமீண்டி
வருவதோ லவனையிந்த வறியனே னுபசரிக்க
வெருவரு கின்றதம்மே யினிச்செயல் விளம்பாயென்றான்.

* என்றிறை கூறக்கேட்ட § வகண்டதி நகைத்திங்கேகந்தால்
கொன்றை யஞ்சடையான் கோவல்வீ ரட்ட னருள்சூலாவ
வொன்றினுங் குறைபாடுண்டோ வொழுகுவன்றன் பென்
றோதி னின்றன நலஞக்கெல்லா நிதிமுதற் பொருளென்
றுள்கி. (கoசு)

* இருணிறத் தவுணன்றன்னை வாட்டுமெம்மிறை தானு
ன்னிச், "கருணையா லென்ற றெடுத்நுக்கனக நாட்டவர்கள்
போற்ற. வருணனை குறித்தோரா வெஸ்பாவழுத்தினள்
வழுத்துமந்நத், தருணமே யவனும் பொன்னுமாரியைத்
தருவிப்பானால். (கoஎ)

வெஸ்பா.

கருணையா லிந்தக் கடலுலகங் காக்கும்
வருணனே மாமலேயன் கோவற்—றிருமணத்து
மூ மமாரி பெய்யு முதுவாரி யையமறிப்
பொனமாரி யாகப் பொழி.

* புட்கலா வர்த்தகோக்கிக் குடசனும் புகலெய்தின்
வெட்கவான் புயியுமிக்க சேதிநாட் டுமபாமேவி
கட்கமாரு கரன்கடிக் நாங்கனகங் கோவலெ சூழ நாதத்
துட்கொளாவோர்முகூர்த்தநு ளொரிவைகயுளைக்கற்பூற்றே.

* இம்பருள் நோர்கணின்பமெய்த † கால்வகையா லேய்ந்த
செம்பொலம்பரத்நதமேவச் § சென்மிகப்பொழியக்கண்ட்
ஷும்பாக டகஞஞ்டி னுவர்பொழி நிரங்கிநிற்க
நம்பியுநோக்கியை யன்றிருவரு ணயதுகின்றான். (கoக)

§ அகண்டதி=நித்தியத்தைப்பெற்றவள் என்னுங் குறிப்பு. † கால் வகைப்பொன்.-ஆவன-ஆடகம்-இளிச்சிறை-சாதரூபம்-சாம்பூநதம்.

$ செல்=மேகம்.

* சொற்குலவ வல்லார்தம் மாலலகிடத் துணையிலாத
பொற்குலவை தம்மையே வலாளர்கள் பொலியிற்சேர்த்து
விற்குலவை கிடத்தைகாட்டி மேருவின் விளங்கமன்ன
னிற்குலவை தம்மிற்சேர்த்தா ரியாவர்க்கும் வியப்பதெய்த.

வேறு.

* ஈர சிங்கனு மவ்வைதன் ரூடணேநயந்து
தீர நெஞ்சுடை யமைசசாைத் திறததொடு விளித்தே
யேருமுங் நமதூரினே யேவரும் வியப்பச்
சீருமும் படியலங்கரித் திடுமெனச் செப்ப. (ககக)

* கேட்ட மந்திரிமார்க ளுங்களிப் பலிகிளர
வாட்ட டக்கரவள்ளலே யமமையை வாழததி
நாட்ட மூன்றுடை நம்பன்வாழ் வீரட.டகைக்
கோட்ட மின்றியே யலங்கரித்திடும வகைகுறித்தார். ககஉ

* நகரமெங்களும பறையறை வித்துநன் கமைவா
னிகரிலா தவிநகசருளார் நெஞ்சக மகிழந்து
புகரில் வீதிகளரங்கு களிலலங்கரிப் புதுக்கப
புகர்மகன் மகன்மணப் பொருட்டென விதுபுகல்வீர் ககக

* குறித்த வேவலாகளிப பொடுதுண் ணெனைக்கோவற்
செறித்த வீதிகளெங்களுரு சென்றுசென் றெழிலி
னெறித்த வாதணிசெய் யுமினென நிகழ்கடியைப
பொறி ந்த வோலையின்படி பறையறை வித்துபபுகன்றார்.()

* சொன்ன மாரிகண் டுவகையோ டுற்றிருதோமி
லநகர்க் கணர்பவரி ஃதறைநதிடக் கேட்டங்
குன்றுதற் கருமின் பினையுறறனரு வநதா
கன்னல் பான்மதுவுண் டவாகளித்திடு பண்பின். (ககரு)

* பெண்ணே சூழந்தப்பெரு நகரெங்களும் பெட்பா
லண்ணன் மன்றலுக்காம் வகையலங் கரித்திடவே
யெண்ண முற்றவராகிப் பேரன்பினு லியற்றும
புண்ணவன் படைப்பென வலங்காரத்தைப் பணுவார்.

பொன்னங் குனதினைப் பொருவுநற்கோ புரம் புதுக்கி
மின்னு மாளிகை விதானங்கண் மேற்படவிளக்கிப்
பன்னு மண்டபக் தெற்றிநற்பண் புறத்துளக்கி
துன்னு மெண்ணிலா வோவிய மெங்கணுந்துலக்கி. (கஎள)

* கதலிதோரண மெவணினுங் கவினுற நாட்டி
யிசமுறும்படி † யேம நற்பூரண கும்பம்
திகழுறும்படி வைத்துநன் மணிகளால் விளங்கும்
பதுமரும் பலமாலிகள் பண்புற வீக்கி. (ரகஅ)

* § காமனன் னகர்க்கவினெளி மழுங்குறக் கமலப
பூமனன் னகர்பொலிவது மழுங்குறப் பொற்பூ
¶ மாமனன் னகர்வயங் தொளிமழுங் குறவனேகதார்
$ சோமனன் னகரன்ன கோவன்னகர் சூழ்ந்தே. (ரகக)

* இன்னவாறு மேனகரெலாங் கிழ்ப்பட வியற்றி
நன்னகர்க்கணேர் களிப்பெனு நதியின் மூழ்கினரான்
மன்னவன் னரண்மனையை யவ்வணியினும் வயங்க
நன்னயத் தடனியற்றி னரவண் மணஙயருதே. (கஉ0)

* வந்த மன்னவர் வதியநல்வைரத் தூணுட்டிச்
சந்த மார்ந்த சாம்பூநதத்தான் மிகவெய்ந்தங்
கிந்து காநதமேருறப பதித்திட்டிடு மிலங்கள்
பந்தி பநதியாவியற்றினா ‡புலவர்மெய் பனிபப. (கஉக)

*மங்கைமரு நிருவோர்த மை வதுவைசெய் திடுதற்
கங்குணு டகத்தாலு மாணிக்கமே யாதி
பொங்கு காந்திகொணவ மணியாலுமேர் பொருந்த
வெங்கு மில்லதோர் விவாகமண்டப மினிதமைத்தார். ()

---

† ஏமம்=பொன். § காமன்=இந்திரன். ¶ மாமன்=இலக்குமிக்குத் தலைவனுகிய-திருமால். $ சோமன்=குபேரன்.

‡ புலவர்=தேவர்கள்.

* கமுகரம் பைகம்பூரண கும்பங்கள் கவினுஞ்
சுமுகமாண் சபையியற்றி மேல்விதானமுந் தூக்கி
யமுதனு நிருவரு மரசனுமுற வமைத்த
† குமுத முற்றிடு மரியணை டுக்குயிற்றினரால். (கஉசு)

* கந்தமார் பனிநீரையுங் கலவையோ டளவுஞ்
சந்தனக் குழமபொடு முகவாச நற்றுமம்
விகதைசோ கவரியுங்கொடு விசனகளாச செய்ய
வெந்திரபபூ மைகளெணி லவணியற றினரால். (ஊச)

* மணத்தினுக் கணிவேண்டிப வியற்றிமன் னவன்பாற்
குணத்துடன் னமைச்சர்கள் வந்துகூறவுங் கோமான்
றணக்கருங் களிபபெய்தியோர் குறையுளாக தாக்க
வணக்கமோ டவ்வைமல ராடவணங்கிச் சொல்வழங்கும். ()

* மன்னர் மூவருமளித்திடு §கதத மாகாட்டிற்
றுன்னுமாறி லொன்றுய்வரும் பணையினிற் றெரக்க
செங்கெலிம் மணத்துபவர்க குணவுசெய் விக்க
மன்னுதற் கொருவகையிலு மாருமோ வழங்காய். (கஉசு)

* என்றுமன் னவன்வருந்தி நின்றேங்கலு மெந்தாய்
மன்றன் மார்பந் வருந்துறேல் வேண்டியவகுப்பேன்
மின்றயங்கு நின்னுடி கலலரிசியாய விளைய
வின்றுசெய் குவமவை கொடுமுடித்தி யென்றிசைத்தாள்.

வேறு.

* தாய்நிகரும் பெண்ணை யெனவெடுத்தொரு வெண்பாச்
சாற்றத்தணிவில் பண்ணை, யாய || பயம் வித்தின்றியுடன்
மூளைத்தங்கெழுத ‡ பைங்கூழா ரத்தாம, மேயவாலரிசியாய்
விளைந்தன கண்டெல்லோரும் வேந்தனபாங்கர்ப், போயி
வாரூய் கண்டபுனிற்றிளங் கன்றெனமகிழ்ந்து புகலக்கேட்
டான். (கஉஅ)

† குமுதம்=ஒலி. §கதம்=கடு. || பயம்=ஜலம்.
‡ பைங்கூழ்=நெற்பயிர். ஆரத்தாமம்=முத்துமாலை.

வெண்பா.

அ... தாய்ங்கரும் பெண்ணைத் தனிநாட்டுப் பண்ணையெலாம்
பாய்பயிர்க ளுண்டாய்ப் பகரரிசி—யாய்வியய
விண்ணே ரிடரசற்றி மெய்யமிழ்தீ வீரட்ட
வண்ணலே நீயருளு வாய்.

* கேட்டவுட னகங்கெழுமி யமசசர்களீ முகநோச்சிக் கிள
த்தவன்னேர், வாட்டமிலா மகிழ்ச சியுடனேவ லோசைக்
தொண்டிவயல்வினைந்தங், கிடடமுறு மரிசியைப் பண்டியிற்
கொடுவந்$ திரசித மாமலைபோல் யாண்டுங், கோட்டமறக
குவித்திட்டார் கண்டோரக ளதிசயித்துக குதூகலிப்ப. ()

* பின்னுமவ்வை திருவருளாற்.முவில்புகழென் றெடுத்து
ப்பெரிதும் வெண்பா, புன்னிடை நாரிங்கன் கடிக்கடை
யும் பார்த்திபர்பன வியாபடாந்த, கன்னிய ராடவர்க்கியை
ந்தவகை †நாம்பரமுதலாங் கலைகளாக, †பன்னலக ளெல்
லாஞ்சேர்தி ருங்காட்டிற் பலங்கடமைப பண்பினியந்த. கஙo

வெண்பா.

கூ . தாவில் புகழ்ர சிங்கள் றனதுகடிக்
கோவி லருட்சேர்ந் துயர்ந்திருக்—கோவற்
கருதகி யுடனே யடைவோர்கட் கேற்பப்
பருத்திகலே யாய்க்காய்க்கற் பாற்று.

*,எருதாளினு மெருதவுலகத்து மிவ்வள வெழிலார் மே
ன்மை, கந்தமா செளசடை வீரட்டேசன் திருவருளாற்
கலிகளாய்ந்தார், சந்தமார் திருவாக்கா னடுநாட்டி லோங்
கல்கீண்டோர் தைவீகன்றன், முந்தை நாட்டவ மன்றே
யுயர்தவமென்றுர் கலியின் மொழிந்திட்டாரால். (கஙக)

* இந்தவகை கோவனக ரின்புறநன் மணவோலை யேற்ற
வேந்தர், சிந்தைமிகக் களிப்புற்று வையமுதனுல் வகைச

$ இரசிதம்=வெள்ளி. † பன்னல்=பருத்தி.

சேணகளுஞ்சூழ, விக்து துதன்மின்னரு ரவர்களொடும் பல்லியங்க ளியமபவீண்டி, வந்தடைந்தா சைவபுரம் வீன கடலெலாரு செறிந்த வண்ணம்போல. (கஉ)

* செம்பியன் சேரன் மாறனென்னு மூவரசரவ்வை தெரித்தபாவுக், கன்பியைந்திங் கங்கவை சங்கவை மணத்துக் கினவை கொண்டவனிபோற்றப, பைம்பொனெடுத் தேரேறிப் பல்லியங்க ளொலிப்பநதி பலவினைாந்தாங், கம்ட ராசியை யடைந்தாற்போற் கோவனகரதை வந்தடைந்தா ரன்றே. (கஉக)

* சத்தபுரி யரசருயர் பாரிசாலக் குரிசிறரணி போற்று, முத்தர்களாப் நித்தியத்தைப பெறுபிருகுகவி முதலமுனி வர்பூவி, னெத்தகை யோருங் கேவலீண்டி னராலிமயமலீ தன்னிலெங்க, ளத்தனருடி ருமணதிற கேவர்களுமடை ந்தவைபோலாவதிலாமெம. (கஉச)

* ஓரரசர் குழவொடு மற்றோரரசர் நகர்புகிலே யுரக் கொணது, பாரரசர் முனிவர்களு மவரவர்கள் குழுவோடு படரும்வண்மை, யாரறிது சொலற்பா லாராங்கவா வுட னெழிலோ டடைந்தோர் தத்தஞ், சீரறிந்துண் பனமுதல செய்வித்து வசிப்பிடங்கள் சிறப்பினீந்து. (கஉரு)

*முடிநான் கையுடையோன் பின்னவ்வைதிரு வடிபரவி மூடனை, வடியேனை யொருபொருட்டா யகங்கொண்டு மாழையுட னரிசியாடை, படியோர் விண்ணோர் வியப்பத் தந்தனை யங்கவை மிகுதிபற்றுநிற்கு, நெடியகுழுக் களுக் கெல்லா நெய்தயிர் பாலளிக்க நோந்திலேயென் செய்வேன்.

*எனக்கூறு மிறையவனை நோக்கியஞ்சேலேவலரை யேவிப பெண்ணை, வனக்கூறு மாறிவரும் பாறையிர்நெய் வேண்டுவ கொள்வாயென்றோதி, வினைக்கூறு செய்தவளு .முத்தெறி யுமென வெடுத்தவியன்சேர் வெண்பாத், தினைக்கூறுதனு †மவி பாறதிபெருகிப் பெண்ணைநதி தழைத்தோங்கிற்றே.()

† அவீ=நெய்.

வெண்பா.

கம முத்தெறியும் பெண்ணை முதுநீ ரதுதவிர்ந்து
தத்திய நெய்பா றலைப்பெய்து—குத்திச
செருமலேதெ யவீகன் றிருக்கோவ லூராக்கு
வருமளவுங் கொண்டோடி வா.

* நகதிவளா தொட்டி ருபாற் களாபுரடடி நகழுருட்டி களிர்தருககள், சிநதுறவே வேரோடு பிடுங்கிநவ மணிகொ ழிக்துஞ்சிகைகள்வீசி, முநதுறவே மூன்றுகியொருபெண் ணை மூவுலகத்தவருமேத்த, விந்துவளா முடியனருண் மூன்றுகிப் பெருகியபோலெய திற்றமமா. (கஙஅ)

வேறு.

* வலழுபெறு ஈரசிநூனுக் கமைத்தமா மணத்தினுக்கவ் வை வஞாநத, புலமபெறு கவிதைகேடட மாத்திரத்தோர் குடகனும பொருககென வெழுந்து, குலமபெறு மணியு மலர்களு மணிநது குருகுசேராடையு முடித்து, நலமபெறு சிலமபுபுலமபுறு பெண்ணைநறு நெய்பாறயிாதர விடித்தான்.

* விரிநதிடு திருப்பாறகடலே யெமபெருமான் வியாக்கிர பாதனற சுதறகுப, பரிநதளித்திட்ட பண்பினுங்கோவற் பதிநிலவுறுமிறை தனகுரு, தெரிநதிடற கரியகலைக் கட றெரத் தெயவிகன மணதநில வநதவாசகு, மருநதுற நெய் பாறதிநதியளித்த வவ்வைபண பதிகமாறறிவா. (சசo)

* ‡கயத்தடங கையிலழுதிடுஞ சேயக்கே கருணையினுருக் கொடுவநது, பயத்தைமாததிர மீநதருளிய வமமைபண்டி னுழுவ்வை மேமபட்டாள், வயபபுயத் தைவீகனுக்கு மன்னு வாக்கு மன்னவர்ச் சேர்நதவர்தமக்கு, நயத்துடன பயழு நேயமுந தநியுமாகிய நதியைநல் குதலால். (கசக)

* அந்தரவமரர் கூறுவாரமுதிற் கரியையாங் கொடெப்யோ தநியை, மநதரமதனுற் கடைந்தெணிறு யரைமரீஇ யொரு

‡ கயம்=குளம. ¶ நேயம்=நெய்.

சிறு ‡ மருந்தயின்றுஞ், சிந்தையும் வருந்தாதொரு பெருங் கவியாற் சிறியமான வருண்டுதேக்கத், தருதன்டயிர்பானெய் யெனினவ்வை பெருமையார் சாற்றுவதொன்றுர். (கசஉ)

* அரிமுனந் திருப்பாற் கடலினை யரனில்லடியவற்களித் திடவதனு, லெரிகொள வோர்காலூன்றி நின்றதனை வேண் டியேயிருத்தவமியற்ற, நரியினைப் பரியாயளித்தவனுரசிங்க னும் வியாசத்தை நாட்டி, யுரியபாலன்றித் ததிநெயுமுதவு வித்தனன் பிறிதுபொய்யுரையோ. (கஉஉ)

* திண்மைசேர் சத்தசாகர மவற்றுட் சிறப்புறு ததிநெய் பாற்கடல்கள், தண்மைசேர்னை நற்கடறங்கட் குரிமை யிலனவெனத்தணாது, வண்மையார்கவியவரிமையாலொ ன்றுய் வயங்குமென் னன்னைசொற்கேட்ட, வண்மையாற் கோவலடை தரு வியப்பன்றுலகினி லியல்பதாமன்றே.()

வேறு.

* அவ்வை யன்போ டளைந்த வெண்பாவினும்
பவ்வ மென்னெய் பாலினு வந்தவென்
றெவ்வ மில்லவரே வருங் கேட்டவ
ணவ்வி நோக்கிய ரோடு நகுகிலர். (கச0)

* வந்தித்தார் சில ரவ்வை மலரடி
சிந்தித்தார் சிலர்தை விகன் சீர்படுகழ
நிந்தித்தார் சிலர் தேவர் நிலையினை
† யுந்தித் தாரன் மணத்தி லுறுகளே. (கசக)

* பாலை யுண்டனர் சிற்சிலர் பாலினெய்
யேல வுண்டனர் சிற்சில ரொண்டயிர்
மால வுண்டனர் சிற்சிலர் தாவிலேழ்
வேலை யுண்ட முனியின் விளங்கியே. (கசஎ)

‡ மருந்து=அமிர்தம். † உந்தி=உயர்ச்சி.

* பொன் ‡ றராதரர்த் தந்ததும்பைம் $ புல
மொன்று பன்ன லுடை‖யரி தந்ததுந்
துன்று மாற்மினெய் பாறதி சூழ்ந்தது
மென்றுங் கேட்டில மென்றனரே வரும். (கசஅ)

* விரியுமைம் புலம் வீட்டி யருந்தவம்
புரிதலான் மும்ம லத்தினே போக்கியே
பரம னல்லருளைப் பரித்தா ளுகவி
தரிப்பென்ற றைந்தனர் சிற்சிலர். (கசக)

* கண்டு நேர்மொழிக ளின்னிய ராடவர்
மொண்டு வந்து குடித்தனர் மோதகத்தால்
வண்டு கிண்டிய மாலையெம மக்களைக்
கொண்டு வந்தில மென்று குழைந்தனர். (கஞ0)

* இப்பெருக்கினி நிங்கிலென் செய்வமென்
றப்பெருக் ¶ கிடங்கர்க் கோடையி னின்
மூப்பெருக் கடங்காமையின் மோதினின்
றெப்பெருக் குடையோரு கின் றேங்கினர். (கஞக)

* நீண்ட காலநெய் நிற்குமென் றெண்ணினு
ரீண்டி ரண்டை யிகழ்ந்துமொன் றே கினரா
வேண்டு மாறுசெய் வித்திடு மூகமேற்
பூண்ட வுளதர் பான்மொணடு போயினர். (கஞஉ)

* என்று மிப்பெருக் கெய்திட வீரட்டன்
றன்று காளைத் தொழுதனர் சிற்சிலர்
குன்ற வில்லிபுகழ் கொண்டவெம் மவ்வையின்
மன்றற் பாதம் வழுத்தினர் சிற்சிலர். (கஞங)

வேறு.

* இவ்வகைபெண்ணே யாற்றைக்கண்டரூ விறைவருள்ளஞ்
செவ்வையின் மகிழ்ச்சிமிக்குச்செழுங்குக முனிவன்றேர்ந்த

‡ தாராதரம்-தராதரமெனக்குறுகியது. தாராதரம்=மேகம்.
$ புலம்=வயல். ‖ அரி=அரிசி. ¶ இடங்கர்=முடம்.

வல்வைசேர்ப பதங்கள்போற்றி யருந்தவத்தீர்தைவீக
னெவ்வமி றிருமணததை யியற்றுதற் கருண்மினென்றார்.

* என்றலு மவ்வாறே செய்திடுமென வியமபவேநதர்
மன்றலங குழலினாை மணத்தினுக கணிசெய்விக்க
மின்றயங குமாமேனி மெல்லியர் தமமையேவ
வன்றவ் ரங்கணன்ன ரழகினுக்கழகு செயவா. (கடுடு)

* நானமென் புனலாலாட்டி நறுமபுகை கூநதற்கூட்டி
யீனமி 0றொய்யிறீட்டி யியையெழி லணிகள் பூட்டிந
தேனவிர் மாலைசூட்டிச் செழுமணிக் கோவைத் † தூட்டி
யானது தரிததுகாட்டி யணிநிலை நாடினார்கள். (கடுசு)

* காமனுங் காமுற்றெய்து, மிரதிபுங் காம்ற்பெற்ற
வீமன்மா பகத்துமேவும விநதையு நாணுகின்ற
வாமமே கலையினார் கண்மணத்தணி செயதுநோககி
‡ நாம மேகொள வராலுலவ மொழினவிறற் பாறறே. (டு)

* நான்முடி யரசன்றன்னை நவிலுமனுசனஞ செய்வித்து
மேன்மையா லலங்கரித்து வேநதநற குமாரியாரும்
பான்மையாற கொணடுவநது $ பரிணயச் சாலைவைத்தார்
நோன்மையாற குமரனென் றங்கேவருதுவல மன்னே. (டு)

* புவிகைக்காவெழிலைபபூண்டபொன்னனு நிருவாதம்மைச்
சிவிகைக்கோ ரணியாவேற்றித் திகழ்நதபல் லியங்களார்ப்பக
கவிகைக்கீ ழுலகங்காக்குங காளிதன பாங்காவைத்தார
செவிகைக்காபபுகழ்கொளவள்ளியாணையிற்செலீயமாதேர.

வேறு.

* வேண்டி மன்னவர் வேண்டி முறைசெய
வாண்டகைக் கன்னியாரோ டமாநதனன்

---

0 தொய்யில்=சாந்தினால் உடலினிடக்கோலம். †தூட்டி=சீலை.
‡நாமம்=அதிசயம். $ பரிணயச்சாலை=கலியாணமண்டபம்.

பார்ண்டியன் குடைகவ பொன்னிப் பார்த்திப
ஞண்டவள் சொற்படி மணமாற்றினர். (கசுo)

* அங்கண் முக்குல மூவரு மங்கலை
சங்கவைக்கு மனமிடச சார்ந்தைப
புங்கமுறறுப புலவருயயப புவி
தங்குமமை யறிநதிலை சாறறுவாள. (கசுக)

* பண்டைநூ லுணர்பாவலர் போறறிட
கொண்டிங்கட் குடையென வேயெடுத
தெண்டரு மணபபநத நியல்பனக
துண்ட நோகஙிப பழநதரச சொலலினள. (கசுஉ)

கலிநதுறை.

கக .. திங்கட் குடையுடைச் சேரனுஞ சோழனும பாணடியனு
மங்கைக் கறஙிட வநதுகின்றார் மணப்பநதலிலே
சங்கொக்க வெணகூநத நீன்றபச் சோலை சலசலத்து
கொங்குக கணமுறறி யடிக்கணகறுத்து துனிசிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழநதாவேணடுமெ பனந்துணடமே.

* சொற்ற காலையி லப்பணைத் துண்டமுஞ
சறறுநதாமத மினறித் தழைத் தொன்பா
னுற்றிமெ பலமங்க னுதிரத்ததாற
சுற்றமும் மனாகண்டு களிக்கவே. (கசுங)

* அின்று காழியா கோனோ பதிகத்தா
லொனனு ழாண்பனை பெணபனை யாயுற
நின்றமேன மையினுந துணட நீளகனி
யின்றோர் பாத்தநத தேறறமன்றே வெனறா. (கசுச)

* பொற்பின் மிக்கவிந் நநதப புவிதனின்
வெற்பின் மன்னை யெநநாளும் வியக்கவிக
கற்பு மிக்கவள் காட்டுறு காட்சிக
ளற்புதம் மற்புதமென வார்த்தனர். (கசுஞ)

* பிருகுவாதி முனிவரும் பெட்புறு
செருவில் வல்லமூ வேநருந தேவரு
மருகு நின்ற வனேவரு மவ்வையை
யுருகு முளளத் துடன்புகழ்ந தாரோ. (ககூசு)

வேறு.

நகரமெங்கு மணமுர சறைநதிடவு நடனமாதா நணியாட வுஞ, சிகரி நாக மதினுயிளங்கு மணிதிகழுமண்டப வின்னீடவும், ககனமெங்கும வெதிரபடுபவைநது பஷ்வெவியங் களதிர்கூடவு, மருடமைநதர்கரு மறைசொ ந தணருமரு வி வேணுவென நாடவும. (ககூஎ)

வல படநகையருமிளைய மைநதர்சரு மரசிந்து வென மறுகவு, மினமோ டண்டர்கரு முயாவிசும பினிடையி னிதணஙகி னெறிசெறியவுங, கனகமெங்கு மலைபொழிய நன்றதுபர சிவபுரங்க வினினமையவு, மினியதென்று சொலவரிய தன்னரசனினிது வநதகடிமணமரோ. (கசூஅ)

நறியநாளதனி னறியவோரை யதுநணுகு போதுகுக மூனிமுத, னெனிகொண் மாதவர்களுடன் விவாகமறை நெறியின்மா கிருதுபுரியவே, மறியின மேயவிழி யரிவை மாநகனிமலித சோறனேயமதனவே, ளறிவின்ஞாயறெனு மணியீராறு தொடையரசன் மாலைமுறை யணிசெயதான்.

வேறு.

அங்கலவ சங்கலவ தமமையய நதணராசி முழங்கவே
சிங்கள மனனறு வநநீர சொமபொனினெடு வழங்கவே
மங்களமாவியமெங்கனும வண்டொனி யோதைகறங்கவே
செங்கமலமபுரையங்கையதெயவிகனன்றபிடித்தனன்.

பிடித்திரு மாதர்களோட னல்பெட்புறவே வலமவநதிட
வடித்தவிர் கற்புடைமாதாதம் மாதவமேதென வாழ்த்தினு

இயம்=வாத்தியம்.

தட்ப்புய மன்னனு மாமறை தருவிதி யின்படி சார்மண
முடித்திடு வேலியின் முனிவர்கள் சயசயவென்றமுழங்கினர்.

* அண்ணலு மங்கவை சங்கவை தம்மொடு மவ்வைசெவ்
வடிகளீ, ரண்ணீ வணங்கலு மன்னவ ணனிமகிழ் வெய்தி
ராதிப, வண்ணிய மாதொடு வாழ்கவென் றருள்செயுமாறு
க.லாயனென், றெண்ணி யெடுத்தொரு பாவினுலே வரு
மேத்திட் வாழ்த்தினுள், (களஉ)

வெண்பா.

கஉ... ஆயன் பதியிலசன்பதிவந் தற்றளக
மாயனூ தங்கருவி யாறுலுர்—நாயமணிக்
குன்றுபோல் வீறு குவிமுலையார் தம்முடனீ
யின்றுபோ லென்று மிரு.

* அங்கணிருந்திடு குகபிரு காதிகன்மாதவ ரனைவரு
மிங்கிவணுக் கொருகுறையுள சுதர்களென சொலியெய்துற
வங்ஙக ளெடுத்தன ரரசருமக மகிழவெய்தின ரண்ணலு
மங்கைய ரேடுவயங்கினுன் மலர்மழை வானவர் பெய்தனர்.

வேறு.

* அதற் பினங்கரசனு மடைஞதுளார்க் கெலாம்
விதச்சுவை யமுதங்க ளூட்டி மேற்கலை
யிதத்துட னளித்து கல்லின்ப மெய்துபொன்
முதத்தொடு கொடுத்துயர் முகமன் கூறினுன். (களச)

* பன்னிய காலையிற் பாரைத தாங்கிடு
†சென்னிமே முதலமூ வேந்தர் தேர்ந்தருண்
மன்னிய குகமுனி வயங்கு தாள்களீ
யுன்னரு மன்பினேடு வந்து தாழ்ந்தனர். (களடு)

: தாழ்ந்து நின்றேவிடை தருக வென்றலும்
வாழ்ந்திடு வேந்தர் காள்வம்மி னீண்டிருட்

† சென்னி=சோழன்.

போழ்ந்திடு வீரட்டன் பொருவிலா வடி
யாழநதிடு மன்பினு லரிச்சிப்பீ ரென்றான். (களசு)

சாமமார் களத்த வீரட்டற் றுழ்நதுபின்
பேமவேற் சோலன் வழுதி யோதரு
கோமகன் செம்பிய னிவர் குணத்திற்படி
நாமமா நிலங்கங்க ணூட்டினு ரரோ. (களள)

மூவரு மூவிலிங்கங் கணுட் டியத்
தேவர்க டேவனேச சிநதை யன்பினும்
கோவலி ருச்சனை குலவி யாற்றினர்
தாவருஞ் சிவாகம விதியின் சார்பினுல். (களஅ)

தம்பெய ரூறவிறை தன்னைப் பூசனை
செம்பியன் முதலமூ வரசாசெய்து முன்
னம்பிகை பாகனல் லருளபெற் றுன்பொடு
மிம்பரி றத்தம திடங்கண் மேவினர் (களசு)

அன்னவர் பூசித்த விலிங்கந தன்னையாண்
டின்னிநல் லரிச்சனை புரிற்ற வேண்டுமா
லுன்னினுஞ் சிவகதி பெறுவா பாரினு
ரின்ன நீர்கோ வலத்தீச ரணையால். (களஅ0)

* ஏழுமா புரிமுத லேயவவ் வவர்
தாழுரு விறையருள் கொண்டு சார்ந்தபின்
பாழுரு மதியுடைப பாரிசா லனும
விழுரு வவ்வை யினடி விருமபியே. (களஅக)

வேறு.

* அடியனேற் கன்னேமுன்ன றறைநதவாபோல வென்பூங்
கொடிகளேத் தைவீகற்குக் குவலயம் வியப்பவீநதாய்
நெடியதுன் பகனல்வாடி நிலேதளர்வேற் கின்னென்றெம்
படியினே யடையும் வண்ண முளததும் பாலிப்பாயால். ()

* எனப் ‡பரிசாலனி வெம்பி யிசைத்தவை கேட்டவம்மை
மனத்தினற் கருணைகூர்ந்து நரசிங்கமன்னை நோக்கி
வினைத்தொழி லுடனேயீழ தேயத்தின் மேவியின்னே...
மனைத்துரந் தரசியற்றுஞ் செறுநனைச் சாடிப்பின்னர். ()

பாரியை யரசனுக்கிப் பகர்முடி சூட்டிவைத்துச்
சீரியலீ ரொன்பானுச் சிறந்திடு நிலங்கடம்மு
ளீர்பெற வுனக்குவாய்ந்த வல்லன வெற்றியெய்தி
நேர்பெற வாழ்தி மேன்மே னின்சுவர்க் கமைகவென்றுள்.

* சிங்களத் தரசே யஞ்சனீ நரசிங்கனெனுஞ்
சங்கையிலாது சார்வாயென் றுரைசாற்றி நாக
கங்கணமணிந்த கோவற்கண் ணுதலடியைப் போற்றி
யங்கணன் னுட்டைநோககி யருளுருக்கொண்டு வந்தாள்.()

* பொன்மாரி யென்றெடுத்துப் புகழ்ந்து வெண்பாப்புகன்று
வின்மாரி சொரியுங் கொண்டல் மேனிவேந்தாதியோர்க
ளென்மா றென்மாறென்றேத்த வினியசொல்லுரைத்துச் சென்றுள்
சொன்மாரி சொரிவோ நோந்த நாளினும் துதிக்கமாதோ. ()

வெண்பா.

கரு... பொன்மாரி பெய்யுமூர் பூம்பருத்தி யாடையா
மன்னாள் வயலரிசி யாகுமூ—ரென்னாளுந்
தேங்கு புகழேபடைத்த சேதிமா நாடதனி
லோங்குந் திருக்கோவ லூர்.

* பாரெலாம் பணியவவ்வை பாரிசாலன் மகார்க்கங்
கெலொலாந்திகழமன்ற லியற்றிய சொல்லினுமொன்
னூலொலாம் பணியக்கோவ னரசிங்க வரசிட்டுச்
சீலொலாங் கொண்டுரொன்பான் செழுநிலம்புரத்தல் சொல்வரம்

தெய்வீகராஜன் அங்கவை சங்கவை திருமணச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-கரு0.
அவ்வையாரருளிச்செய்த-திருவருட்பா. கரு.
ஆ செய்யுள்-கருரு.

‡ பாரிசாலன்=பரிசாலன்-எனக்குறிஇற்று.

தெய்வீகராஜன் அரசாட்சிச்சருக்கம்.

* சிவனருட்டி யானஞ்செய்து திருத்தகு கோவறன்னி லவமிலா துயிர்கடம்மை யறநெறியாற் புரதுக் குவிமுலைதாங் கிராறங்கணி கணிக்கூடி யின்புற் றுவமையிலாத் தெய்வீக னரசுசின் ஞளுஞற்றி. (க)

* அம்மைமுன் கூறிப்போன வுளையஃதகத் தூறுத்த மும்மையு முணர்நதஞான முனிவிடை கொண்டுமாறுச் செம்மையா சிவபுரத்தெம் மிறைதாளைச் சிந்தித்தேதகு யிம்மணவ் வினில்வசிபோ ரேவரீங்களி துளும்ப். (உ)

* கோவலூர்ப பெருமானுன்குகுரைகடலெழுந்தமீதன்னத் தாவுமா வாதிநான்கு தளங்களுங் குழுமியார்ப்ப மேவிலா தமைநததோமே னன்முடி யொளிகள்வீச பூவிலான் போலக்கொண்டான் புரந்தான் பகைமுன்வென்றான்.

* பாரிதனரியைக் கொல்வானவ ளெடும்படைக ளீண் டுசோரியையருந்தி யொன்னருயிரினைத் தொலைக்கும் § வாணன், மாரிபோலாசுகம் பெய்யுயர்தனு வாங்கி மன்னு, வாரியைக்கடநது செய்யாண் மருவுசிங்கள தேசத்தை.(ச)

* உற்றநான் முடியோன்முன் போற்சமய தந்திரணி யாற்றுய்ப், பற்றலர் பணியும்வீர சேனன்பா ஞீபோய்ட் பாரிக், குற்றவிநகனை நீயும்விடுவையே லுய்வாயன்றேற் சுற்றுநின்றுனை யோடுமுடிவையாலெனச் சொல்வாயால்.

* அமைச்சனுங் கடிது சென்றங் கவனிட மீது செப்பீ யுமைப்பெறுவான் சீர்வெற்றியாவையுமுரைப்பக்கேட்டோ

§ வாணல்=வாள்-கல்.

ணிமைப்பொழு தள்ளே யானங் கெதியவ் விறைவ னேடு
மூமைச்சம னூர்க்குச் செல்வா னுய்ப்பனென் றுரைத்தி
யென்முன். (சு)

* அண்ணன் மாட்டதை யமைச்சனடைந் துரைத்திடச்
சினந்தே, யெண்ணறுங தாணையோடங் கமர்க்கள மெய்தி
பங்ஙன், பண்ணுறுத் திடுமாவைய மிவர்ந்தனன் பலகவன்
கேட்டுக், கண்ணனை பொறிகள்சிந்தக் களத்தினும் குழு
வோடுமேறுன். (எ)

* ஆர்த்திருபடையுமே வெம்போ ரார்த்திட வீரசேனன்
கூர்த்தசேணைகள் பின்னிட்டே குலைதிடக்கண்டு கோபம்
போர்த்திடக் கொடும்போர் செய்துபுகழ் நரசிங்கன்சேனை
பேர்த்திடக் கண்டுறுத்தங் தெதிர்த்தனன் கணைகள் பெ
ய்தான். (அ)

* அக்கணை கலைமறுத்தே சிங்களமாண்ட கோவுங்
ணைக்கணை யனந்தமெவிக் காரெனவார்த்தான் வேந்தன்
றிகலெலா நடுங்கச்சீறித் தீயவன்கொடிய கோணூறி
யுக்கிர வீரசேனனுப பலயகெடித்தா னன்றே. (கூ)

* கெடுத்தலும் வீரசேனன் கேடிலா வேவாலன்னுன்
பிடித்திடுந தனுவைத்துண்ட மாக்கலும் பெயர்ந்துவாளை
யெடுத்தனன் கோபமிக்கங் கெய்திமற்றவனை நோக்கி
முடித்தலைதுணிப்பேனென்னுவனுமவ்வகைமொழிந்தே.

* மாசிலா வஞ்சிகொண் டேற்றுனிருவரு மாறிமாறி
வீசினுர் தாங்தாங்கற்ற விசித்திரம் பயிற்றிவீரம் [செய்தார்
பேசினுர் நகைத்தா ரார்த்தார் தளர்வில்வாட் பெரும்போர்
கூசினுர் மாகர்தண்கள் குவலய நடுங்கிற்றுமால். (கக்)

* ஒருவருக் கொருவராக வாளமருட்டுங் காலைக்
கருவருத் தம்பெருத காளைதன் கரத்துவாளா
லுருவருக் கொண்டகோவ லுரெம்மானருளா லொன்னுர்
வெருவரும் படியன்னுனை யிருதுண்டாய் வெட்டினனுல்

* பழுதுபட் டிருகூறு கீரசேனனுமப பாரின்
விழுதல்கண் †டைங்கிரீவன் சுதன் ¶விவின் வியந்தாராா்
முழுதறிபுலவ ராதியேவரு முடிந்தோர் தாதுக் [த்தார்
கழுதகி கணம்புசித்துத் தேக்குடன் களித்தமர்தோ. (கஉ)

* அன்னது தெரிந்தபாரி சாலனுமக மகிழ்ந்தே
தன்னிகரில்லா வல்வைதாண் மலர்தமைச சிந்தித்த
ஈன்னல மிதுவேயென்னு ஈரசிங்கனைத் தழீஇத்தன்
ரெறன்னகரடைந்தான்கணடோர்துதைந்தெதிர்தொழுதுசொல்லுவார்

* ஆயெனப பாரதுங்கை யழித்தருளிய பண்டி
தியினைப் பொருவும வீரசேனன்பா லெமைவிடுத்தே
போயினை யவனுனுகள் புன்கணை நனியடைதேம்
நீயிவண் வருதலானன் னிதிபெற்றா போன்றுமன்றே. ()

* எனத்துதி புகலக்கேட்ட வேந்தனு முவந்து நீவீர்
மனதுதய ரினித்தடிநது மயிலவ னருளான் மாண்ட
தனத்தினையவன்பாலன்பைத்தருதியிறபெறறுதுங்கி [தான்.
ளினத்தொடு மின்பைச் சாலவேய்ந்துவாழ கென்றிசைத்

* கேட்டமு னமைச்சராதி யாவருங்கெழுமி யன்னன்
ஞீட்டினை யலங்கரித்து ஈரசிங்க பூபனோடு
கோடடமில் பாரிதனினை யரண்மனை கொண்டுபுக்குத்
தீதாட்டனி மாலைவேய்ந்து சுடர்முடி சூட்டியார்த்தார் ()

* ஆர்த்திடு காலைதன்னி லந்தணர்ரசி சொற்றூர் [தார்
கூர்த்த வன்பொடு மேல்வாழும் புலவர்கொய் மலர்கடூர்த்
தீர்த்தன தருளையுன்னிச் செந்தமிழ் மாலைபாடிப்
போர்த்தனர் புளகபபோர்வை யவணுறு புலவரெல்லாம.

* ஈண்டுறு வீரசேனை விருளினை வாளாற்போழ்ந்து
மாண்டசீர்ப் பாரியென்னும் பொருடனை வண்மையோடு

---

† ஈரைங்கிரீவன்=இராவணன்.
¶ வீவின்=விவின்-எனக்குறிகிற்று. வீவு-இறப்பு.

காண்டகக் கரீட்டும் பச்சைக் $கந்துக முற்றசூரப்
பூண்டகு மாரீபோயுன்றன் பெருமையார் புகலற்பாலார்.()

* இந்தவா றெவருமேத்த விரமுதா ராணங்குச்
சந்தமே முதலவாய தருக்களம் பரத்தைமன்னுங்
கந்தவே ளுறையுளு சோதிட்காம மாங்கிரியை யண்ணிச்
சிந்தை யன்புடன் மாணிக்க கங்கையிறறிகழமூழ்கி. (உ0)

* எழுந்தீதமை யென்றுமாண்ட குமரவேள் கோயிலெய்திச்
செழுங்கமலத் தின்மேயான் சிரத்தினின் வைத்தபாத
மழுதுறு மனத்தஞகிச சுநிதியடைந்தங கன்பாற் [ற்று.
றெழுநதொறுங கண்ணீர்வாரத் தோத்திரித் தருளீப்பெ

* மிக்கவர் புகழும்வேறறிக விமலனல் விடையுங்கொண்டு
செக்கரஞ் சடையுமங்கை திகழுமு புரமுங்கொண்ட
முகசுனடியார்க்கெல்லா முத்தியையளித்து வாழுந
தகதிண கயிலாயத்தைச சாரநதனன் சுணைமூளனி. (உ உ)

* சாரநதுனை முததியீயுந தகவுறு தீர்த்தமூழகிச [ய்தி
சோநது மாதவாகள் வாழுஞ சிலமபினை வலங்கொண்டெ
யார்த்திடுங் கங்கைதனகு மவிர்சடைப் புனிதன்றன்னை
கூர்நத வன்புடன் பணிடது குலவுதோதிரங்கள கூறி. ()

* கங்கண மாகஙாக மணிநதவன காமறகாய்நத
செங்கண்ற திருமால சாத்துமவிழி மலரேற்றுன் சேர்நத
திங்கணன் குறவேசாபம் தீாததவன் திரிகோணேச
வங்கண னருளபபெறறுச சிலபக லாணடிவைகி. (உச)

* மால்விடையாககொண்டான் விடைகொண்டு வளர்
காளீங்கி, வால்வளை திகழுமோத முறறமா கோட்டமெய்
தி, மேலு தன்மை செயபா லாவியின் மூழ்கி †மேதை
சாலுமன்போடு கேதீச்சரம் வலம்வந்து சார்நது. (உதி)

$ கந்துகம்=குதிரை. † மேதை=அறிவு

* சங்கிதியடைந்து மூக்கட்டாதைதன் னடியையத்தாழ்ந்து
மன்னுறு மன்பாலீச வரதவென் றெடுத்துவாழ்த்தி *
யுன்னுதற் கரியபேரா னந்தமுற் றுயர்கேதீச்சு
ரன்னருள் பெற்றங்கன் பாலரிதினினீங்கிச் சென்று.(உசு)

* கண்டியிற் பாரிசால னெடுமுடி கடிதடைந்தங்
கொண்டொடி மார்கண்முன் வந்துபசரித்திட வுயர்ந்த
வண்டமிழ் வாணர்வாழ்த்த வதிந்தனன் சிலநாட்பின்னு
ரண்டருந தொழுதல்லவ்வை யருளுநையுன்னி யண்ணல்.

* சிங்களத் தரசன்றன்பாற் றெரிவித்து விடையுங் கொ
ண்டே,யெங்களுங கருவியார்ப்ப வேந்திழை மார்களேத்
தப், பங்கமில குனத்தான் மிகீவவமைச்சரும் படையுஞ்
சூழச, சங்கரன் முனைச்சிநதித் தெழுதனன் படைகரித
தான். (உஅ)

வேறு.

* செழித்த செநதமிழசோ நாடடையுமீண்டு சிங்களநா
ட்டையு மொழியக், கொழிசுதிடிஞ செல்வக்கடாரமே மு
தலாங் குலவுமீரொட்டு நாடவற்றின், வழுகலில் வலியோ
டிருபடையு மருவுறவ வணவண்மருவி, யிழுக்கலில் வெ
ற்றி கொளுமவகை யெம்மாலியம புதற்பாலலவமமா. ()

* உரைத்த வீரொட்டு நாடதிளவேந்த சொப்பிலா நரசி
ங்கன் .போருக், கிரைத்த தானைகளோ டெய்தினனெனு
முன்னெதிர் சிலர்வணஙகின ரிதையங, கனைசதனர் சிலர்
வெநகாட்டினா சிலர்நோ கலந்தபோ பலவிதமுடத்தி,
கரைத்தலத் திறநதார் சிலரன்றி வெற்றிதரிதது நின்றவ
ரிலைச்சாற்ற. (ஈ0)

* நாரசிங்கன் றனுமமீரொன்பா னுட்டினு நாட்டியெய்
துறுதல், கீரமார் கோவற்பதியுளோ ருணர்ந்து கெழுமிவந்
தெதிர்கொளக் கிளர்ந்த, தீரமார் புயத்தை விகனுமங்கட்

சேர்ந்து வீரட்டனமுள் சிந்தித், தாரமார் சடையற்றி யா
னஞ்செய் குகன்றனடியை வந்தித்தர ணடைந்தான். (கூக)

* தண்மதி கண்டசந்திர காந்தக்கல்லெனத் தணிவிலன்
பூறி, யுண்மதி கெகிழ்ந்து பற்பலமாத ருபசரித்திட மனை
புகுந்தா, னெண்மதி லுடையகோவன் மாநகர விறைபுருள்
கொண்டுவிண்டிடக்கு, மண்மதி புகழ்சேரிருமுடி சேர்மலர்
மகனெனவுரு மன்னன். (கூஉ)

* வழுதிதன்மகளே யாதியாயுள்ள வனிதையர்பன் னிரு
வரையும், பழுதிலா வின்பமுறத்தழீஇ யூடிப்பகர்புனன்
முதல்விளையாடி, வழுவிலாவுடனுமுயிரும போன்மருவி
மன்னவர் வணங்குப்பவியு, ளிழிவுடை யிருநாற்குற்றமு
நீக்கிக்கேதன்முறை யரசுசெய்திருந்தான். (கூஊ)

* அகமதிற்பதிணெண் புவிக்கரசாக வணிமுடிதரிக்க
வண்ணலுக்குத், தகவுடனமச்சர் கருதியேருமரன் றன்னரு
ளுன்று மெய்த்தவஞ்செய, குகமுனிபாலே யுணர்த்திட
வவனுங் குவலயத்தினி னுமைமன்னர்க, ளிகமதினின்ப மெய்
துறநிரூப மெழுதுகவென வெழுதினரால்.

* அங்கநற்கலிங்கநங் கௌசிகளுசின மருணங்காம்போஜ
சாவகமத், கொங்கணரு சிந்துசோனகரு துருவந்திரவிடங்
கோசலமுகதம், வங்கரு சிங்களமெய் மராடமபப்பரமா மரு
வுமூவாறு நாட்டவருரு, சங்களபண்ணைப் பெண்ணைநா
டுடையான் சார்நிருபர் தலைக்கொண்டார். (கூடு)

* அவரவர்க்கமைந்த விறைகொடி தானையண்ணுற வார்
போலார்த்தே, யிவருமெய்க் கோவலகமகிழ்வுடனே யெய்
துதற் கெழுந்தனரிப்பால், தவறறுகுக மாமுனிவிடைட்
படியே சமயதந்திரன்முத லமைச்சர், நிவரவங்ககளை யிறை
தனுலயத்தை யலங்கரித்திட நியமித்தார். (கூசு)

வேறு.

வச்சிரத் தூண்களிட்டி மணியிற்போதிகைகள் சேர்த்துப்
பச்சையுத் திரங்கள்பாவிப பானிலாவரத னத்தா
லச்சமில் பலகைமீது பரப்பியாடகத்தின் மேய்ந்து
விச்சைசேர் சிறபரா ன்மின்விளங்குமண்டபமுஞ் செய்தார்.

அருமணி மண்டபஞ்செய் ததனிடை விவிதமான
திருமணி குயிற்றிப்பேழ்வாயச சிங்கமுறவி சமைத்து
விரியுநற் கங்கையாதி வியன்முறைப் புனலழைத்தங்
குரிமையாற் கோவலூரீ யும்பரும் வியக்கச்செய்தார். (

தெற்றிகண் முதலாயெங்குஞ் செழும்பனி நீர்கள்சிந்தி
வெறறிசெய்ப தாகைநீட்டித் தேனணம் விளங்கச்செய்து
நற்றிரு வரம்பைநாட்டி நகரொங்கு மலங்கரித்தார்
கொற்றவற் காக்கங்கண்ட கோவன்மா நகரத்தோரே.(கூ

* சிரொன்பான் வடிவிறந்த செழுஞ்சுட ரருளுலாய
வோரொன்பான் கண்டமேலாயுயர் திருக்கோவ லூரி
னீரொன்பான் பதியோராதி யேவருமிறையோ டெய்தி
யீரொன்பான் மணிமிக் கேந்தலினியடி யிறைஞ்சினாரால்

* சிவப்கொண் டங்கவரவர்க்கு முகமனுஞ் செப்பியண்ண
னிறைகொண்ட வருள்வீரட்ட நிமலன்றாள் புகழ்ந்துநின்று
ணுறைகொண்ட பிருகுவாதி முனிவரருகந தெண்ணில்லாத
துறைகொண்ட புனிதநீராற் றோன்றலுக் காட்டினாரால்.

முனிக்குழாம் விதியினுட்டி முனையனுக் காடகத்தாற்
புனைத்திரு வாடைசாத்திப் பொன்மணி யங்கதத்தோ
டனைத்துள வணிகள்பூட்டி யலர்மழைபொழிந்து வாழ்த்தி
யினித்தகான்முடிகொண் ||மோலிக்கெழிற்றாபதீபமீய்ந்தே

|| மோலி=இரீடம்.

மங்கள வியங்களார்ப்ப மாதர்பல்லாண்டு கூற
வெங்கணு மறையோரீட்ட மினிதுடனுசி சொல்லச்
சிங்கள முதன்மூவாறு சீர்நாட்டைப் புரப்பாயென்று
சங்கரனடியைபுளளிமுனிவர்க டரித்தார் மோலி. (சஙூ)

மணிவளைத் தடஞ்சூழ் கோவன்மா நகரதனிலுள்ள
கணிகையர் கவிஞர்வேதர் காளமால்வேதர் யார்கீழ்
மணிதுகின் முடிகளாய வணியுமாடகமு நலகி
மண்ணிமூர்சியமப வேதன் மடங்கலாதனத திருந்தான். ()

தைவிகன் றனக்குமிக்க தவக்குகஞ்தி யோர்க
ளிவ்வண மெளலிசூட்ட வரியணையவ னிருந்த
வவ்வணங் கண்டோர்யாரு மகமகிழ்நதுடல் கமபீத்து
மைவ்வண்க்கள விரடடனருள வியர்திவை வகுபபார. ()

வேறு.

* வன்னிதனிற் பிறத்தலினுல வலலசுரர்ப் செகுத்தலினுற்
பன்னியர்பல ரினுவாகீர புடைமையினுற் பண்ணைவர்த
மின்னலினை நிக்குலா லிரியமான் மகளுறலான்
மன்னுகயகை கோதிவரலால் வாைபிளாதா னிவனென்பார்.

எழிற்சாம வடிவக்தா லிகலரக்காய் கோறலினுல், ‡ வீழுப
பெயரா லரனடியின மேன்மே லன்பேறலினு, லீசுக்கிவ்
சுதை கொளருதலா பிரட்சிக்கு மியல்புடைத்தா, லொழுக்
கமலீர்த் திருவுறலா லிவன்புருடோத்தம னென்பார். (சன)

† பொருநதுபு நான்முகமுகான் முடியின் பொற்புறலாற்
றிருநதுமறை ||வாணியங்களு செறிதலாற் $றிருக்கோவ
திருந்திடலாற் சீவர்களை விணைவழியி னியற்றுதலா
லருந்தொழிலை முற்றுதலா லயனிவனேயா மென்பார். சஅ

---

‡ வீழுப்பெயர்=நரசிங்கன். || வாணியங்கம்=சொல்லுறுப்பு. $திருக்கோவல்=திருக்கு, (சீவர்கள்)குற்றத்திற்கு. ஓவல்-வருத்தல்.

* ‡ கோவலத்தை யுடைமையினுற் கோவலத்தை யுண்ட மையினுன், மாவலத்தை யுடைமையினுன் மாவலத்தை யுடைமையினுற், முவலத்தைக் கெடுத்தலினுற் றனிப்பரத் தை யடுத்தலினுற், சேவலத்த னிலேபெறலாற் றேவர்கோ னிவனென்பார். (சசு)

* பால்வெண்ணை யளேதலினுற் பலபெண்ணை யளேதலினுற் கோல்வலிக்கோத் துரத்தலினுற் கோக்குலத்தைப் புரத்த லினு, ஞால்வழிசொல் லேறுதலா னுவல்பழிக் ணுறுத லாற், கால்வழிக ளடுத்தலினுற் கண்ணனிவனு மென்பார்.

* சீரியலவ்வை யுரைக்குத் திருநாட்டை யொருவுதலால் வாரிதனைக் கடத்தலினுன் மான்பின்னே கடத்தலினுற் பாரியுரைப் படிமீட்பான் பகைகெடவே தடிதலினுற் காரியலுந் தனுவுறலாற் காருத்தனிவ னென்பார். (நிக)

* அரியணை நான்முடியோனை யரசரொளந் தொழுதேத்தி யெரியணையா மதனுனு மெழிலுருவைப் பார்த்தபடிப்

---

‡ கோவலத்தை-வச்சிராயுத வெற்றியையும்-கோவலத்தை-காம தேனு (வசிக்கும்) வலபாகத்தினையும்-மாவலத்தை (வெள்ளே) யானை யின் வலியையும்-மாவலத்தை (திரிலோகாதிபத்திய) மேன்மைவலி யையும்-தனித்தனியுடைமையானும்-தாவலத்தை (மலேகளின்) பர [illegible]கெடுத்தலினுலும்-தனிப்பரத்தை-ஒப்பிலாத தேவதாசிகளை அடுத்தலினுலும்-சேவல் அத்தன்-கோழிக்(கொடியையுடைய) குமா ரக்கடவுளால் (சூரனேச்சயித்துக் கொடுக்கப்படும் தேவவுலக)-நிலே யைப் பெறுதலினுலுங்-தேவேந்திரன்.

கோவலத்தை-அரசர்களுடைய வெற்றியை-கோவலத்தை-கா மதேனு (வலம்வந்த) க்ஷேத்திரத்தை-மாவலத்தை-பெருமைபொ ருந்திய கலப்பையை-மாவலத்தை குதிரைவலமாய்வந்த நாட்டைத், தனித்தனியுடைமையானும்-தாவலத்தைப் பகைவர்கள் வல்லபத் தைக் கெடுத்தலினுலும்-தனிப்பரத்தை ஒப்பிலாத பரமசிவத்தை யடுத்தலினுலும்-சேவலத்தன் குமாரக்கடவுள் (கைவேல்காட்டிய) இடமினைப் பெறுதலானும்-தையலீகனே-என்பார்.

பிரியவுளத் தினரார்கிப் பேசுமவர் தமைநோக்கிக்
கரியவற்கே கைந்துபிறப் பளித்தமுனி கழறுமால். (இ...)

* ஏதிவனுங்களி னெருவனென வெண்ணிப்பல வாறுய்ச்
சீதரனே முதலோரை யுவமானஞ் செப்புகின்றீர்
மாதொருபாகத் துடையான் மதியுடையா னதியுடையா
னேதவரு மெய்யருளின் விஞ்சையென வுரையாதே. (இ...)

* எனவுரைக்கு முனிதாளே யேவர்களும் பணிந்தேத்தி
மனதுவப்பை யுள்ளடக்கி யெங்களிலோர் மனித்தனன்றி
நினைவதற்கென் னறிகுறிக ளெனவெளிதி னுணர்த்துநின்ரு
ரனையவைகேட் டகம்வெம்பி யெழுகதுமுனி யறையுமால்.

* அண்டமெலா மோரிமைப்பிற் படைத்தளித்துத் துடைத்தருளு
மொண்டொடியை மும்மையிற்பெற் றொருவனுக்கங் களித்தலினும்,
றொண்டர்பெருமா னுரைக்குச் சூர்கடிந்தோன் வேல்காட்டுக,
தண்டலைலாக்குக முனிவன்றனி வேள்விதனிற் பிறந்து. (இ...)

* ஈரொட்டு வயசுடனே யெழிற்பசிய முடிகுலவி
யோரொட்டித் திசைபணிய வொப்பிலுப பலங்கொண்டு
காரொட்டும் பசும்புரவி மிசைகொண்டு கவினெம்மான்
வீரட்ட னருள்பெயரை மேவுதலால் வியன்கங்கை. (இ...)

* தினமாடிச் சேதுபரற் குடன்புனலாட் டிதில்வ
வனமாடி யடியருளே மகிழ்ந்தாடி வந்ததனு
ளினமாகு மூவரசர் தமைவென்றங் கெழின்முடிகள்
தனமார்கன் னியர்நாடு தமைமூன்றுய்ப் பெறுதலினுல். (இ...)

* அமுதுண்டி நித்தியமே யண்டரா கண்டலனுங் [கொண்
கமைகொண்ட முனிவரருங் கசிந்துரைப்ப விறையுளா
டமைதலினு லரசவனத் தண்ணலுண்ணீர் பொதிசோறு
கமையருளிப் போர்காண மேற்குமுகஞ் சார்தலினுல். (இ...)

* வஞ்சனே கோவதை யளித்த வல்லாரகாரணன்டர்
கஞ்சமலர்த் தவிசுறைவான் றணிதோற்றுக் கைக்கொண்ட...

காரேய்ந்த கரதலத்தீ ரெல்லீரும் யான்கழறும்
பேரேய்ந்து கோடி ¶ ரழுக்காறு பின்னிடவே. (எக)

* இத்தகைகார் மம்பெருமை யிந்திரனே யயனன்ஞ
னத்தனிவர் கட்குளவோ வந்தகனே வாட்டுறுமிவ்
வித்தகவீ ரட்டடேசன் வியனருளே யிவ்வுருவென்
றுய்த்துணர்வீர் வேறுகு முமைமறமி னென்றுரைத்தான்.()

* பிருகுமுனி யிவையுரைக்கப் பெருமகிழ்ச்சி கூர்ந்துள
நன், குருகினராப் புகழ்ந்துரைத்தங் குயரரச ரொல்லோரும்
பெருமகிழ்ச்சி யொடுபின்னர் தத்தீகர் பெயர்ந்தனராற்
கருகுகண்டர் கழலடியைக் கைதொழுது தோத்திரிதே.()

கொலைகள்வு கட்காமங் குறுகாது மன்னுயிர்க
டலைமைபெற நல்லறிவு சாந்தினிது கோல்வழியே
நிலைமைபெற வுலகளித்து நிருபரொளிக் திறையிடவிம்
மலர்தலைமா நிலம்புரந்தான் வண்கோவ லிறையருளால். ()

வேறு.

* இன்ன வாபதி னெண்புவிக் கும்முடி
தன்னைத் தைவிகன் பூண்டது சாற்றிலும்
பின்னர் மைந்தர் கண்மூவரைப் பெற்றது
மின்ன ரூரவர் வேட்டதும் விள்ளுவாம். (எடு)

தெய்வீகராஜன் அரசாட்சிச் சருக்கம், முற்றிற்று.

அ செய்யுள்-கூஉ0அ.

¶ அழுக்காறு=பொருமை.

தெய்வீகராஜன் புத்திரப்பேற்றுச்சருக்கம்.

வேறு.

எழிலரி வையர்கள் பன்னிருவ ரின்பந்துய்த் ⁻
தொழுகு கான்முதல மூவொண் டொடிக்குமெய்
மீஷிடை யாளனல் லருளின் வண்மையாற்
பழுதி லாக்கரு வுதரத்திற் பற்றின. (க)

* உருக்கொண் முக்கன்னிய ருதரத்தூடுசெல்
கருக்கொளல் செவிலியா லறிந்த காவலன்
மருக்க மழிதழியல் னருளோவந் தித்தே
யிருக்குரை விதிந புஞ்சக மெய்தாமலே. (உ)

*புங்கமார்ந் திடுமீச வனம் புரிந்துருப்
பங்கமுறு தெழில் பருகச் சீமக்க
மங்கல மியற்றியும் வள்ள லாலய
மெங்கணு நாடொறும் விழ வியற்றியும். (ங)

* மகம்பல புரிந்துந்தீ வறுமை யார்கலி
புகுந்திடச் செய்துநற் புண்ணியங் திகழ்ந்
திகம்பதி னெட்டினு மியலச் செய்தன
$னிகங்கொள் பொன் மாரியேய் நிருபரோறரோ.(ச)

வேறு.

* இத்தகைக் யாகமுக் கொடிகளுக்கு மியல்கருப்பச் சட்டங்
கிறற்றி, ¶முத்தகை யாகவிரு விதவறங்கண்முறையிற்செய்
திறையடி முன்னி, மெய்த்தசீர்த் தைவீகன் னிருந்திடுங்
காற் சண்பகமீலி மெல்லியலும், பத்தூமாதாந்தம் பங்குனி
யவிட்டம் பானுவாரந் தனிலம்மா. (டு)

¶ முத்தகை=தன்னல்-தன்பரிசனத்தால்-தன்குடிகளால்.

$ நிகம்=பிராசாதம்.

* சீர்பெறுஞ் சரியையாதி யோர்புகழத் தேசர்கண் மகிழ்
வொடு திகழ, வேர்பெறுஞ் சுதஜீ யளித்தன்னைப் போதிரு
விசும்புலகு மெய்ப்பிரிருகு, கூர்பெறுங் குலத்தை விளக்க
வருதுதித்தகுல §செகராவெனக்கூறப், பேர்பெறுஞ்சுதற்கு
மிகமகிழ்வடைந்தான் பெருந்தகை யிறையருள் பேசி.(கூ)

* செந்திரு வினையசேரன் மாமகள் பத்மாவதி மாசியாங்
கிங்கட், புந்திரோகிணியிற்பூதி ருத்ராக்ஷம் புனைபவரிடத்
தினிற் பொருந்து, நந்தலெள்ளாது கொளற்கொருங்கியர்ச்
ஞாலமுள்ளளவு நாட்டுதற்கே, தந்தனளொரு மாமைந்த
னைத் தரள்மொன் றினைத்தரு சதகளம்போல். (எ)

* கயற்கணி யிவளென் றுசிதர்கள் போற்றுங் காஞ்சனமா
லை யாடியினில், மயற்றவி ரத்தம் † பிருகுவாரத்தின் மறை
முதற் சின்னங்கள் வாய்ந்தோ, ருயிர்க்கினுசெயினு மெய்ப்
பொருளெனக்கொண் டுயர்கதிப்படுதற்குக் கரியர், யியற்
குணமுடைய வோர்சுதனீன்றுளெழில் ‡ வயமாவின் போ
தகத்தின். (அ)

* ஒவ்வொரு சுதனும் பிறந்தநாளதனி லுயிர்த்திடு மனைபி
தா சிவு, மெவ்வமிலாயுள் விருத்தியின் பொருட்டுக் குக
முனி தேர்ந்தலிக்கொண்டு, செவ்விதா யோமதானம் பத்தி
ந்து சாதகன்மங்கள் செய்வித்து, நவ்விவாழ் கரவீரட்ட நா
யகற்கு நவந்தருவிழா வயர்வித்தும். (கூ)

* சூதகவுத் தாபனஞ்செய்வித்தப்பாற்றேன் றன்மூவருண்
மூதற்றேன்றற், காதரவாய்ப் பேரமைந்தும் பேரமையா
மற்றிரண்டழகிய சுதர்க்கு, மேதகுகாம கரணத்தின் விதி
யின் விளங்குமோ மாதிசெய் வித்து, மேதகில் செழியன்
மகள் பெறுசுதற்கு மெழிற்கொங்கன் மகளளிசுதற்கும்.()

---

§ செகரா-என்பது=செகராவெனக்குறியது. † பிருகுவா
ரம்=வெள்ளிக்கிழமை. ‡ வயமாவின் போதகம்—சிங்கக்குட்டி.

வேறு.

சிரத்தை யாற்றை விகன்சிங் கித்தேத்திய
வுருத்த சத்தியார்த் தர்கமுரிய நாமமுங்
கிருத்தஞ்ஞ சிங்கச் சிவன்ற ணமமுங்
கருத்தொடு புனைவித்தான் காளைமைக் தர்க்கே. (கக)

வேறு.

* நம்பெரிய நாயகியை நயந்திடப்பால் கொண்டருளு
மெமமிஞ் னருண்மலிவாற் பின்னடையு மியற்கேற்பப்
பைம்பொன் மாலியின் சுதற்குப் பகர்ந்தசத்தியார்த்தப்பே
ரிம்பரும்பர் மெய்ப்பொருளென் றிசைப்பமுனி யிசைத்த
னனால். (கஉ)

* நரசிங்தன் றனிச்சரபமாயடக்கு நம்பரினை
நரசிங்கன் றபித்தே நயந்தருச் சித்திடுநாம
நரசிங்க நாதனென நவில்பெயரிக் குகமுனிவ
னரசிங்க மூனையனென்றே நானிலம போற்றுறவளித்தான்.

* செம்பொன் வானவில்லான் றன்றிருக்கோயிற் சிறப்பளி
த்துப், பைம்பொன் மணிச்சிவிகை தனிற்பாலர்களைக் கொ
டுபோநதே, யெம்பெருமானைப் பசுவை யிந்துவைக் காண்
பித்துமுனி, யும்பர்வியந்திட விதியி † னுபநிட்டாநம் மூ
டித்தான். (கச)

* வளவன் சேரன்மாறன் முதலான மன்னையுங், களாவிற
வப்பிருகாதி முனிவரையுக் காமழைப்பித், தூளமகிழக்கன்
னவேதனு மைந்தர்க்கு ஞற்றிவலங், கிளர்கோவ லீணிவீதி
யியங்கலிப்பக் கெழுமிவந்தான். (கரு)

* மாதவர்கள் புகழ்ந்தேத்த மன்னவர்கள் பணிந்தேத்த
வோதுபுகழ்க் குகமுனியு மோமாதிக்கிரியை முற்றக்
கோதறுமுக் குமரருக்குங் கொற்றவர்க்கு நற்றவர்க்கு
மாதுலர்க்கும் $பயவசன மருமருந்தி னரசளித்தான். (கசு)

† உபநிஷ்திரமணம்-என்பது=உபநிஷ்டானமீ-என்றுயிற்று.
$ பயவசனம்=பாலன்னம். அதி-பாயசமெனவழங்குகிறது.

* பரிகரிவை யத்திடை கற்பாலர்களே யடைவித்தே
யெரியிடையாகுதி விண்ணோர்க்கீந் தருளன் முதலான
பிரியமுடன் முனியரசும் பிண்டவர்த்தனம் புரிந்தார்
விரியுலகி னுளதீயோர் மெய்யுளமுங் திகெங்கிடவே. (கஎ)

* இந்தவிதக் கிரியைகளே மூவாண்டுளே யியற்றிச்
சந்தமுனி யோமாதிச் சடங்குசெய மனன்செளள
மைந்தர்கட்கு நடத்திமிக மனமகிழ்ந்தான் மாநிலத்தோர்
கந்தன நந்தன மென்றூர் நரசிங்கநந்தனனா. (கூஅ)

* ஐயாண்டு மைந்தர்க் கடைந்தமைம் கண்டறமுனியு
மெய்யாண்ட கையும் விதியி னுபயனஞ்
செய்யா.விழைந்துபல தேவர்களுந் தேக்குறவே
நெய்யாதி யாகுதிக ணெருப்பினிலிட சொரிந்தே. (கசு)

* தொன்னூ லறிந்தடங்குந் தோமில்குக முனிவன்
முன்னூ லெவைக்கு முதற்கா ரண்மான
நன்னூ லுணர்த்தவிக்க நான்மறைச் சைவத்தொடர்ச்சி
மன்னூல் வருஞ்சுதர்க்கு மார்பிற்பொன் னூலணிந்தான்.

* முத்தீக்கை கட்குமுதற் றீக்கையு மோதி
னேஷ்டப் பஞ்சாக்கரமு மைந்தர் செவிக்கோதி
யெத்தீக்கை பெற்றுஞ்சிவ தீக்கையில் லார்மெய்
நித்தீபிண மொக்குமென்றுஞ் செப்பிமுனி களித்தான். ()

* இருக்குமுத லாரணங்க ளெழில்வேதாந்தம் முத்லயம்
பெருக்கமுறுஞ் சாத்திரங்கள் பேசவரும் புராணங்க
ளருக்கனெளி யினுஞ்சிறக்க வக்கரலக் கணமளித்துக்
கருக்கடலிக் கடப்பார்க்குக் கலிக்கடலை யடைவித்தான். ()

வேறு.

காமமே முதல்வா கயக்கச் செய்தருஞ்
சேமவேற் றனையர்கள் சிறப்ப விஞ்சையுங்
காமரு மூதரக் கனிந்து போற்றினன்
சாமமா ஊர்தியான் தணப்பி லன்பிலை. (உக)

வேறு.

* வளர்வுற வளர்நின்ற வாய்மையும் பொறையுமன்புங்
கிளருரல் லொழுக்குங் குன்றுச்சீலச் சைவக்கிளர்ச்சி
விளைவுமுப் பானிரண்டா மெய்யுறுப்பின் கிளர்ப்பு
முளைகை வேறுண்டா முன்முளைத்தன மேன்மேலாக. (

* கந்துகமடிக் குங்காலிக் கந்துகமேறக் கற்றுக்
தந்திரம் விரும்புங்காலைத் தந்திகளேறக் கற்றுஞ்
செந்துவராடுங் காலைத்தேர் விடுங்கிறலைக் கற்றுஞ்
சிந்துவினுடுங் காலைச்சிலைமுத லாடல் கற்றும். (உரு)

* ஈகையினென் பீர்தோணைப் புகழினி லிரவிதன்னை
வாகையின் முருகன்றன்னை வடிவினின் மாரன்றன்னை
யோகையி லுமையையுஞ்ளக் குளிர்ச்சியி ‡லுடுக்கோன்ற
ன்னை, †யூகையிற் சேடன்றன்னை யொப்பென வுயர்ந்தாரன்றே

* தம்பிழம்மக்கண்மேஷ்மேற்சமைவுறுந்தகைமைநோக்கி
விம்மிதவுளனு யண்ணன்மெய் முனிதாளைப் போற்றிச்
செம்மைசேர்கிறலியற்ற சிறார்க்கிள வரசியற்ற
மும்மையு முணரமைச்சர்க் குரைத்தனன் முகமலர்ந்தே.

வேறு.

* அண்ணல் வாசகங் கேட்டலு மமைச்சருமஃதே
நண்ணவாற்றுது மென்றுரல் லோரையைக் குறித்துத்
தண்ணுலாம் பெண்ணைத் திருநகர்க் கணிக்கணிதன்றே
யெண்ணுமூ வுறுபுவியு ளோவெரு மீண்டி. (உஅ)

* அங்கணெய் துறவரவழைத்த சனியே றென்ன
வெங்கும் பில்லியசாலங்க ளிரட்டுற வெண்ணின்
மங்கலந்திகழ் பாடகர்முறை முறைவாழ்த்தப்
பங்கமில்லிள வுர்சனுப்ப் பாரிரொன் பதுக்கும். (உக)

* ஆக்கினர் குலசேகரன் றனையனி கத்துக்
காக்கினர் நரசிங்க மாமுனையனை யரசர் [ணன்

‡ உடுக்கோன்=சந்திரன். † யூகை=கல்வி.

யாக்கினர் கண்மெய்ப் பொருளெனுஞ் சுதனையைந்தொழி
டாக்கினர் முதலாலயச் சிறப்பினை யளிக்க.ம (கூ0)

* இன்னவா று கண்டறிஞனு மேந்தலு மிறைவன்
றன்னருட் டிறமுளங்கொடு மகிழ்ந ¶ துலோசனத்தை
கன்னயத்திமை காத்தலிற் காத்தனர் ‡ கவிரந
தன்னையொத்த மும்மைகதாரை தாரணிவிண் வியக்க.(கூக)

* செய்யவீ ரொன்பான் புயியின்முக் குமரருஞ்சென்று
வெய்யதீ வினையெய்துறு தவணவண் விலக்கித்,
துய்யகோன் முதலா † றமைதிகளோடு துலக்கிச்
சைவநன்னெறி மெய்மையென் றெங்குந்தாபித்தே. (கூஉ)

* அங்கநங்குள்ள பல்லரசர்பா லாறிலோர் கடமை
புங்கஞ்செப்துபின் குடிகளிற் பெறும்படி புகன்று
மெங்கணையகனு லயவிதிகளோ யிசைத்துத்
தங்களுக்குள விறைகொடு கோவலூசை சார்வார். (கூக)

* மைந்தர் மூவருந்திண்மை வண்மைகளின் மாநிலத்தை
யிந்தவாறு ‖ கான்முடியுளோன் வியூகனை யேப்ப்ப
நந்தலின்றியே புரபபதை நாரசிங்கன்றன்
முந்தநாட செய்ததவந் தவமெனச சுரர்மொழிவார். ()

வேறு.

* ஸ்ரீவண்ண நிகழுகாளி லீரிருமுடிகொ ளெம்மான், செவ்
வண மேனிமைதர் வளர்ச்சியுந் திறனுநோக்கிப், பைவ
ணப் பாந்தள்வேதன் பொறைபரிப் பாருக்கேற்ற, மைவ
ணக் குழலார்தம்மை மணஞ்செய மனத்துட்டெண்டான்.

* அமைச்சர்கடங் கட்குள்ளே யறிவுரை யாளியாவோர்
தமைக்குறித்து வகையோடி சமயதநிரி காணீவீர

¶ உலோசனம்=கண். ‡ கவிரம்=மலை.

† ஆறமைதிகள் ஆவன=செல்வம்-வீரநிலம்-செங்கோல். நோ
யின்மை-வளம்-சூழுமபின்மை. ‖ கான்முடியுளோன் வியூகர்=பிர
மாவின்றெழிலுக்குத் துணையாயுள்ளமூவர்.

மைச்செறித்த நயருக்குக்கடிமணம் புணர்த்தும் வண்ணம்
குமைச்செறி மூலையினு மொங் குற்றனர் கூறுமென்றான். ()

என்றசொன் மகிழ்வாற்கேட்ட வியன்முதலறியமைச்சர்
நன்றுளர்பான் மைத்தர்க்கா ரியர்க் கோடலன்றி
பின்றமி ழருமைதேரு நிடம்பெறும் பரிசையேய்ப்பப்
புன்றொழிற் குலத்தார்பெற்ற பூவையையமணக்கற்பிற்றே.

* தன்னியு ரெழிலினுக்குந் தகித்தபல் செல்வத்திற்குந்
துன்னிய பிரிபத்தோர்கள் குலகுணத் தூய்மையோரார்
பன்னுநற்குல நாணுதிருணச் செயலபலவும் பார்ப்போர்
மன்னுபல் செல்வத்தோடு ¶ வனப்பையு மதித்துப்பாரார். ()

* பாலொடு தேன்கலந்தாற்போன்மையிற் புளபம்வேய்ந்த
மாலொடு செய்யாள்சேர்ந்த மாண்பினற் குலத்துவந்த
வேலொடு பொருதோக்கத்த மேம்படுகுண நாணுதி
நாலொடுமெழில் சிறந்தகையர் நம்பியருக் காமால். (கூ)

* எனவுரைத்திடலு மீரொன்பது புவிக்கேந்தல் கேட்டு
மனமகிழ வெய்திநீர்போய் மன்னர்கன்னியரை யெல்லாம்
விநயமாய் நோக்கிநோக்கி மேம்பட்டோர் படங்கடீட்டி
யென்னிடைக் கொணர்மினென்றே யேவினு னேகினாரே.

* சமயதந் திரனேயாதி மூவமைச்சர்களுந் தக்க, விம்மிதமோ
மலிதொடங்கிச் சேதுவின் வரையீறுக, வுமையினைத் திரு
வைவெண்டா மரையெம்மோய் தன்னை யொத்த, லமைய
மை தோளினர்தங் குலகுண மெழில்களாய்ந்து. (ச)

* ஓவியந்தோய்ந்த வங்கங்குள்ள ராலுருவின்மிக்க, பூவையர்
தம்மையெல்லாம் பொறித்துண்மை சொலக்கேட்டோர்
க்குக், காவலனுனுங் களிற்றுக்கே றெனுங்காவல் பூண்ட,
கோவலு ருடையானீன்ற சுதர்க்கெனக் கூறிக்கூறி. (உ)

¶ வனப்பு=அழகு.

* இத்தகைப் படங்கடம்மை யெடுத்தன் ராகவெய்திச்
சித்தசற் குவகைகொண்ட திறலரியேற ஞன்முன்
வைத்தழ குடனே யாங்காங்குற்றன வளவனப்புஞ்
சுத்தரன் ஞமம்யாவுந் துலங்குறச சொற்றுர்மின்னே. ()

* ஆயநற் படங்கடம்மி லழகொடு மிக்கதான
தூயருக் கன்னிகாமப் படங்களைத் தூக்கிநோக்கி
நேயமிக் குளனுயண்ண லிவையெவ னிகழ்த்துமென்றான்
காயநா லனைத்துங்கண்ட வமாத்தியர் கழறுவாரால். (சச)

* வாரியங் காதமுற்று முலியினர் மறுகினெங்குந்
தூரியங்கொண்டு தீட்டுஞ் சித்திரச் சுவர்க்கடோறுஞ்
சூரியன் கரத்தைநீட்டிச் † சொக்கினை யெடுக்கலுற்ற
வாரிய தேசமாளு மரசனல் லாஞ்ஞையுற்றான். (சடு)

* அரதனகிரி யிராசலிங்கத்தி னருளை வேண்டிப்
பரவிய காவிரிக் கண்ணகமத் துறைபடிந்து
விரவபிடேக மாதிவிருப்பினி னியற்றிப் பின்னர்
வரமள விலதாய்ப் பெற்றமதி மரபதனில் வந்தோன். சசு.

* அன்னவ னிராச்சூடா மணியென வறையப்பெற்ற
மன்னவன் புரிதவத்தின் வந்திடு மதங்கமானி
யென்னுரன் ஞமம்பெற்ற விப்படத்தி னடன்னீர்மை
பொன்னுலத் தினுக்குமேலாள் பொன்னெனப் பொற்பின்மிக்கான்.

* இவ்வுரு வுடையாள் கோமளாங்கியென் றிசைக்கும் பே
ராள், செவ்விதா மகதமன்னன் செயசூர சேனனென்பா
னவ்விவாழ் கரத்தன்பாக ரவ்விதன்னரு ளாற்பெற்றான்
மௌவலங் குழலாண் மாரன்கரும்பென வளருமெய்யாள்.

* மற்றுமிப் படத்தண்மிக்க வளஞ்செறிமிச்ச காடாள்
கொற்றவன் வனமாலப்பேர் கொண்டவன் குமரற்போற்று
நற்றவத்தா லுதித்தகங்கை காமகனி யொப்பாள்
கற்றறி மதனசிந்தா மணியெனுங் கன்னியாமல். (சசு)

† சொக்கு = அழகு.

* என்னுகல்லுரைகள்கேட்டவிறைவன்மிக் குவகைபூத்தம்
மன்னர் மூவர்கள்பாற் சென்றுமதங்க மானியளையாதிக்
கன்னியர்ப் பேசிவைத்த காலத்துக் கோலிகொண்மி
னென்னலி மனைப்பெண் பேசுமுறைமையி னேகினரே. ()

படங்கொடித் திருந்தவேந்த ரேவரும் பரிவாலுள்ள
மிடங்கொடித் திடவேறென் றங்கெய்துரு திருந்த ர்பெண்
ணிடத், தடங்கொடுத்திடுங் கோடரான் குளோன் றனயர்க்
கெய்தீர்ந்து கடங்கொடுத்திடுஞ் ‡ சுவர்க்கக்கன்னிய ரெவரோ
வென்றே. (நுக)

* ஏகுமூவமைச் சர்மூன்றென்றி யம்பிய நாட்டினெய்தி
வாகியல் வாகுமன்னர் மதிமுகமகிழ் விஞ்சைக்கி
ராகியல் பெண்ணீயாற் றினகர்க்கிறை யருண்மைத்தர்க்கே
பாகியல் கிளவியாளைத் தருகெனப் பரிவிற்கேடடார். நுஉ.

*கேட்டலும் வடிவேற்கையர் கிளர்ந்தெழு முவகைபொங்கி
மீட்டுமீட் டன்னர்கீர்த்தி விறலமு § தள்ளாம்வாயி [தற்
ஞட்டவுண் டிடலம்பொங்கித் ததும்பியுள் ளுவட்டெடுத்
காட்டிய தொப்பமூரன் முறுவலிற் கழறலுற்றார். (நுங)

வேறு.

* உமைப்பெறு வானெம் மனோருய்யவந்தெண் ணரும்பு
கழ்க, டமைப்பெறுவான் மூவேந்தர்தத்தையர் தமம்ப்பெ
றுவான், கமைப்பெறு வானெத்த சுதர்கையிலெங்கள் கன்
னியீர்ஷ்க, § யமைப்பெறி வான்றவமுள தோவென்றென்
றூரரசர்தஞும். (நுச)

* குறிப்புவெளிப் படையாகக் கொற்றவர்க ளங்கங்கே
மறிப்புரையா மையைக்கேட்ட மந்திரியர் மணவோலை
நெறிப்படி ழுன்குகமுனி வனியமித்தாணடக்கப்
பொறித்தன்று கன்னியொடு கோவலூர் புகுமென்றார். ()

---

‡ சுவர்க்கம்=மூலை. ◊ அள்=காது.
§ அமைய-என்பது=அமை-யென்றீறுகெட்டது.

* அவ்வவணிற் குழித்தெழுதும் பத்திரங்கை யுடைத்தவரீர் ய்ச, செவ்வண்ணற் கோவதிருப்பதி சேர்ந்தரா ரசிங்கன், றெவ்வர்தொழும் பதமிறைஞ்சி மணநிருபர தெரிவித்தர, சொவ்வமிலா விறைக்கு ‡ மருத்துவர் நிகரேஞ்சியர்கள். ()

*கேட்டபதினெண்புவியான்கிளர்மகிழவோடமைச்சர்கள் வாட்டட்ங் கணம்பெரிய நாயகியின் மணவாள, ஞட்டின் மணத்தணியியற்றநவிற்று மென்றனதுகேட்ட, கோட்டமி லார் முன்முறுவற கொண்டுபணிந திவைபுகன்ரார். (நிகூ)

வேறு.

* எண்ணிய வெண்ணமெல்லா மிமைப்பினி லீயும்வண்மை
திண்ணிய காமதேனு சிந்தித்தப்படி யளித்த
கண்ணுதல் வீரடடேசன் சருணட்க் குலவுமிகட்
புண்ணிய நகருக்கியாது குறையென்று புகலற்பாற்றே. ()

* புத்தமுதாம் வெண்பாவா லெளவையாற் பொழிவித்திட்ட
மெய்த்தபொன் மாரியின்னும் விருக்கம் வீடதர்களெங்குஞ
சித்திரபானு வெண்ணிறிகழ தல்போற்றி கழுங்காலே
நத்தநன் ஞட்டிற்கென்ன வலங்கார நவிலற்பாற்றே. நிகூ.

* ஓஒவையாங் கனதையன்பா லரிவையா தமைப்புணர்த்த
செவ்விபோ யிவண்முன்ஞட்டும் புதுமைகடெரிதுகின்றுங்
கெவவைகூர் யாநகண்மே லெவ்வலங்காரங் காட்டுகிற்போ
மெவ்விதளுசெயினு$மென்முன்மதியெனவிழிதுபோமால்.

* அன்னசொற் கேட்டவேந்த னகமிகமகிழ்ந்து நீவீர்
பொன்னி நாடாதியான நாடெலாமுடங்கல் போக்கு
மென்னலு மணநிரூப மெழுதினு மெங்கும்விட்டார்
மன்னவர் சிரமேற்கொண்டு மகிழ்வுடன் வருவதானர். சுக.

* மன்றவிற் புறமகத்துமு வகுத்தமுக் காவனீக்கி
யின்றயங் குறவிடித்தே விசைசுதான் மெழுகிக்கோல

---

‡ மருத்துவர்=வயித்தியர். $ எல்=சூரியன்.

ஈன்றுறத் தீட்டிக்கும்ப மகரிகை காட்டிமன்றம்
துன்றகிற் புகைவிடுத்து நறுமலர்த் தொடைகமிக்கி. (சுஉ)

* பல்லிய முகிலினர்ப்பக் கோவலம் பதியுள்ளாரும்
வல்லிய முயர்த்தோ ணிமன்னரு மகிழச்செய்து
சொல்லிய படியேகாளுஞ் சொல்லுழவர் கண்முவேந்த
ரல்லியங் குழலாரோடங கடைவதை நோக்கினாரே (சுங)

* ஈண்டிவ் வாறுயிருக்க விராசசூ டாமணிப்பே
ராண்டகை யாதியா மூவராசரு மகிழ்வாற்றத்தஞ்
சேண்டகு பட்டைமேன்மேலசிறப்புறுத்தோரைநோக்கிப்
பூண்டகு மகளீரோடு மெழுந்தனர் தெய்வமபோற்றி.சுச.

* தன்மதி யழைசசரோடுந் தகும்பரிசனத்தரோடி
ரன்மதி யாளரெண்ணி லாரொடு கண்ணப்பெற்று
ரன்மதி யாதகானு நகிகளுமுற்று நீங்கிப்
ாள்நதி லுடுத்தகோலக் கோவலூர்ப் புறம்பினுற்றார்.()

* கம்பந்தன் னிடையுதித்த கடவுட்பேர்க் காளைகேட்டுக்
¶ கம்பநத மில்லாதூதக் கடலெனப் பணிகளார்ப்பச
† சம்பந்த பரிசனங்கா ளெதிர்கொண்மி னென்றுசாற்றச்
சம்பநதஞ் செயவந்தோரை யெதிர்கொண்டு தழுவினாரால்.

* மங்கலங் கரத்திற்கொண்டு வனிதையர் ‡வரைத்தோடா
ங்கும், $பிங்கலச் சிவிகைமூன்றிற் பொன்னனார் பிறங்க
வேந்தர், சங்கலர் கரத்தரேனை யோர்களுந் தருக்கிசூழக்,
கொங்கலர்தாரோன்றன்மிளிர்கோவி லிடைகொண்டிற்றார்.

* வந்தவ ரவர்களுக்கு மன்னவன் முகமன்கூறிச்
சுந்தரந் தருமோர்சாலை தோய்வுற விடித்துத்தன்னைத்
தந்தசெம் முனிதாள்போற்றித் தனயர்மூ வருக்கிசைந்த
பைந்தொடி யவரைவைத்து மணவிதிப் படிசெய்யென்றான்.

¶ கம்பு=சங்கு. † சம்=சிக்கிரம்.
‡ வரை=மூங்கில். $ பிங்கலம்=பொன்.

* கேட்டலு முனியமைச்சர் கிளர்முக நோக்கிநீங்கள்
வாட்டமின் மைந்தர்தம்மை மஞ்சனமாட்டித் துய்ய
நாட்டமூன் றுளவீரட்ட நம்பன்றுள் பணிவித்திங்ங
னீட்டமோடடைதிரென்றுவேள்விசெய்வதற் கிசைந்தான்

* மங்கள வியங்களார்ப்ப மாகதர்புகழ்ந்து வாழ்த்தத்
துங்கமார்முனி சொல்வண்ணஞ் சுமதியர் சுதர்களுக்குப்
புங்கமோ டெற்றிவேந்தர் புதல்வர்கள் புனைதல்செய்யச்
சங்கமாய் மகளீர்வாழ்த்தப் பரிணயச்சாலை யுய்த்தார்.(எ)

* கருமண மில்லாதிந்தக் காசினியுய்ய வந்தோன்
பெருமணச் சுதர்கட்கேற்பப் பேதையர் மூவருக்கு
மருமண மாலைகந்தம் பணியாடை யால்வனைந்து
திருமணக் கோலஞ்செய்து சாலையிற்சேர்ப் பித்தார்கள்.()

* காலமூன் றையுமுணர்ந்த குகமுனி கடிதெழுந்து
பாலைநேர் மொழியார்தத்தம் விதிவகை பகுத்தறிந்து
சீலமார் கவிருலத்தின் சேகரனென் பானெடு
மாலைதாழ் குழன்மதங்க மானியை மருவவைத்தும். (எஉ)

* நரசிங்க முனையனெடு நவில்கோம ளாங்கிதன்னைச
சுரசங்கீமழைவைத்துந் தோமிலாக் குணத்தனுகக்
கரசங்க னெப்பாய்வந்த மெய்ப்பொருட் காளையோடம்
மரசங்க மதனசிந்தா மணியெனு மணங்கைவைத்தும். எங.

* நம்மவ ரூய்யக்கொண்ட நம்பன்வீ ரட்டகாதன்
மம்மர்நீக் கிமயவல்லி வரைபுகவெறிந்த வேலான்
செம்மல ரடிகளுள்ளிக் கடிவிதிசெய்யக் கண்டோர்
விம்மல்கொண் டவராய்மிக்க மகிழ்வலீ வெள்ளத்துற்றார்.

* சாற்றுறும் விதிப்படிக்கு முனிவரர் சடங்கியற்றிப்
போற்றுமுத் தேவொப்பாரால் பூவையர் கந்தரத்தி
லேற்றுமங் கலநாண்பூட்டி யெரிவல மியையும்வண்ண
மாற்றியம் மியைமிதிப்பித் தருந்ததி காட்டினாரால். (எடு)

* அரசெலா மவண்தானே யணியெலா மவணவார்க்கு
முரசெலா மவணமற்றைக் குழுவெலா மவணமூரித்
திரைசெய் வாரியினெழித்துச் சேர்ந்தவை யனந்தனுவா
லுரைசெய வடங்காவென் புன்னெருகாவா லுரைக்கற்பாற்றே. (

* ஆயபின் வந்தவேந்த ராதியோர்க் கணிபூணைட்
நேயமோ டெண்டிகந்த முகவாச நிறைத்தனுப்பி
மாயன்மா வோடுறங்க மாநிலம் புரந்தானீன்ற
காயென நாரசிங்க னெம்பிரா னருளீத்தாங்கி. (எ

வேறு.

* கொற்ற மார்முக் குமரரைத் தைவிகன்
பெற்றவர்க்கு மணஞ்செய்தல் பேசினும்
முற்றுணர்ந்த முனிவனம் மூவர்க்குஞ்
சொற்றவா றுபதேசத்தைச் சொல்லுவாம். (எ

தெய்வீகாஜன் புத்திரப்பேற்றுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்-சூஉஅசூ.

உ

சிவமயம்.

குகமுனிவன் உபதேசச்சருக்கம்.

* கன்னியரோடு மைந்தர் கலத்தலிப் புரிமுகூர்த்தக
துன்னினா டெய்வீகற்குக் குகமுனிசொலக் கேட்டன்பான்
மன்னவ ராதியோர்கட் கறிவித்தன் முதல்வருத்தா-
னன்னனத் முன்னோர்மெய் நூலறிந்துலகடைவு நோக்கும்.

வேறு.

* மைந்தர்க ளறிந்திக்கன்னியர் புணர்ப்பால் வரும்பயனெ
வனெனமதிக்க, விந்தமாலுலகோ டுள்ளனவெல்லாஞ் சல
னமுற் றிறங்கிறந்தென்றும், வந்துதோன்றின வென்றத்
தகையிந்த வனிதயர் மயன்முதன் மருவா, துய்ந்திடு நெறி
யைத் தனித்தனி கருதியுள மனன்மெழுகெனவுருகி. (உ

* ஒருவருக் கொருவருள முளவெல்லா முசாவினருளிக
வின்பத்தி, லருவருப் படைந்தெம்மேகவீ ரீட்டத்தடிகள்
சேவடிகளைத் தொழுதே, யுருவருவென் றங்குரைப்பதற்
கில்லோயுன தருளன்றி நோக்குதற்கு, வெருவுரு கின்ற
தென்செய் வோமென்று விழிபுனல் சொரியவீழ்ந்திசைத்
தார். (கூ)

* $வந்தியன்பினுக்கோ ராளதாய் வந்த வள்ளலு மந்தர
வாக்கான், மைந்தர்கா ளுங்கள் பிதாமக ஞலே மனமயிக்
ககற்றுமென் றுரைத்தா, னந்தமெய்ம் மொழிகொண்
டருங்குக முனிதா ளடைந்துதாழ்ந் திறையுரை யறைந்
தார், கந்தவே ளருளான் கேட்டக மகிழ்ந்து கழறுமின்
கருத்துள வென்றான். (சு)

*தரணியி லோரைம் பொறியொடு முகித்த விருதிணையு
யிர்கள் சஞ்சரித்து, மரணம தடைந்தங்கூசலின் மருவும்
வகையினில் யாங்களுய்ந்தக், கரணவைம்புலங்கள் காட்டிய
வழியே கன்னிமண் பொன்னினைக்கருதித், திரணமா கா
திங்குத் தமதிலையைச சேருதல் குறித்தனமென்றார். (டு)

* அன்னவை கேட்டமுனிவனு மகிழ்வுள்ளடக்கி யுங்களைத்
தருமண்ணை, னன்னயந்தரு மீரொன்பது புவியுரவையு
பலவகைநிதியு, முன்னுதற் கரும்போகங்களும் முங்கட்கு
தவுவான் கருதிமுன்னுதவு, மின்னஞரோடி சுரதவின் பத்
தின்மேவி யேனையவு மேவாது. (சூ)

* இகச்சுகமடைதற் கேதுவிலா வெம்போலியர்போலிவை
புரைத்த, னகைப்பிட மாமென்றுரைத்தலு மைந்தர்முகை
முகங்கோட்டியேகவில்லார், தொகைப்படுபூர்வபுண்ணியத்
தாலேதோ மிலாரேசென்ம மெடுத்தோர், மிகசெல்வம்
பெற்றும்விலாப் பதத்தைமேவுற விரும்புறுதல்தோ. ()

$ வந்தி = மீதுரைச் சொக்கப்பெருமானே யேவல்கொண்ட
பிட்டுவாணிச்சி.

* மெய்ம்மைசேர் கலிகடாமறியாது மறிந்தவரிரங்கி தாமே வீ, யுய்நெறிசொலினு முளங்கொளா திழிவாமுரை பலவு ரைத் தவமதித்தும், பொய்தருசெல்வந் தணுவலியெழிலும் புகழ்ந்துபூவ்வழர் சொற்குத்தாழ்ந்துங், ||கைதவருரையை மதித்திழிகுலத்துச் செல்வரை வலிதினிறகலந்தும். (அ)

* ஏழையாஞ் சுற்றத்தவர்களீ யிகழ்ந்துமிழிகுலச் செல் வரைப்புகழ்ந்தும், பீழையாலேற மூர்ககணுவள 0 வியா தீம பீருநிதி யோர்ககிழிநீய்ந்து, மாழையொண் கண் ணியுமை யொருபாக வள்ளலாரடியர் நேர்வந்து, தாழுற நிற்பதறிந்திறுமாந்து தவிசிடையஞ சுருதிருதும். (கூ)

* பெருமையைக் குறித்தோர்கால மீந்திடினுமுளங் கலங் கியு கல்லபெரியோ, ரருமையையறியாத நிலையரருமை யறிந்தவீரசொல்வகையடங்குங், தருமையையடைந்துகாட கோயிடைந்து காலமபழாகவே கடந்து, வருமைமெய்க் காலதூதர் கைப்புகுந்து மலிநரகங்குளிஞுழுதும. (கo)

*திரிந்திடற்கான போகங்கடமமைசிறப்பெனவெமக்குநீ சேப்பக், கரிந்திடுமெங்களுள மடைந்திடுமிக் கன்னியர்க் கலத்தலே முதலாம், விரிந்திடுமுலக வின்பமுங்கருதேர மெய்ந்நெறி காடடுதியன்றே, லெரிந்திடுகானத்தின்று நீங் குறுவோமென முனிதாள் பணிந்திசைத்தார். (கக)

* மூவருமுலக விச்சையையொழிக்க மொழிவதைமுனி. செவிகேட்டுத், தேவரும்பெறுதற் கருநிராசையைக் கொ ள்சிறுவர்ர் நோக்கியேநீங்கள், யாவருமடைதற் கரியவோர் வீட்டையெளிதினி லடைந்திடக்கருதல், தாவருகாலாக் வாரியைக்கடக்குந் தன்மையாஞ் சாற்றுவன்கேண்மின். (

* நீங்கள் சொன்மார்க்க முலகினிற்பல்லோர் வாயினைகி ழ்த்துவதன்றி, வீங்குதத்துவ சோதனைபரிந் திதயமேவுறு

1| கைதவர்=பொய்யர். o ஈயாதி=இயாதி-எனக்குறையாதி.

திருக்குகடணங்து, தாங்குதற்கரு மெய்யோக நிட்டையி னைச் சாதித்தும் பேதிப்பொன்றில்லா, தோங்கறிவே யெ லாமெனு நினைவுமிறந்துள பிரமநிட்டையினை. (கஙூ)

* சாதித்து நிற்றலெளி தலவென்று சாற்றியமுனி மொழி கேட்ட, கோதற்றமைந்த ரெழுந்துகைகு வித்துக்கூறிரு வகையுனுபவமுங், தீதற்றுன்றுக வடையுமெய்ப்பதமுஞ் சிறுவரியா மறிந்துயஞான, போதத்தின்மிக்கோ யெளிதி னில்விளங்கப் போதியாயென வவன்புகலும். (அசு)

* கருவிகடொண்ணூற்று றிலக்கணத்தைக் கரிசறத்தெரிக் கு மெய்க்குருவைத், தருவியேகண்டங்கவர் மனமிரங்கத் தொண்டுபன்னுட் புரிந்தவர்சொல், லருவியைச் செவிக் கொண்டகத்தினி னிரப்பியாற தாழுட்டலங்கோணம், பரு விதழ்க்கணிதம் பீடமக்கரங்கள் பகரைந்து சூன்றுறும் பதிகள். (கடு)

*தேர்ந்துமானதத்தா லொவ்வொரு பீடந்திகழ் விநாயகன் பிரமன்மால், கூர்ந்தருத்திரன் மகேச்சுரனோடு சதாசிவன் குறைகழல்களைக்கண், டார்ந்தவன் பலர்கள் விதிப்படியரு ச்சித்தவருளுறீ இ யொருமூன்றென், றார்ந்தமண்டலங் கண்டடி முலாதாரவும் பவக்காலெழுந்துலவி. (கசு)

* மேருவின் முட்டிருங்கியின் கொலுவைவிட் டிருவழிவந் துவீணுப், பாரியங்கிடுங் கால்கலந்தொரு நாலும்பாழதாய் போகுறுவகையே, சீரியன்மூன்று மக்கரத்தாலே ஈசபூ ரகரும்பஞ் செய்து, கூருளக்கவலே யொழித்தொரு வழியி ற்கொள விதித்தறிவினைக் கொடிதாம். (கஎ)

* புலன்பொறிகரண பேதகமற்றுப் புண்ணிய பவவினைய ற்று, மலஞ்சலமற்று மாயைகளற்று மனநினைவுகள் பலவ ற்று, நிலஞ்செறிய சலத்தடைவிற் செய்யோகநிட்டை யீ தாமிதுபோன்ற, குலஞ்செறியோகம் பலவுளவிவைகள் கு றித்தவரடைபயன் கேண்மின். (கஅ)

¶ இரேசக=கும்பக=என்பவையிற்குக் கரங்கெட்டன

* காயகற்பங்களுண்டு பல்காலவ் கறையறு வரைக்குகை புகுந்துங், தீயையொத்திடுஞ் செஞ்சடை யுடையருமாய்ச் செழுந்தவ மளவினுட்செய்து, மாயையற்றிட நூல்பலவு சாவியும்பின் மனத்தினை நிறுவியுமெவர்க்குங், தாயமாயோ கசமாதி யையுற்றுஞ் சடத்தினைவிடுத்து நல்லோர்கள். ககூ.

* உட்டற்புகுந்திலங்கு கருவுருவடைந்திங் கொருசிறுகுழவி யாயுதித்தே, யிடக்கறும் ஞானமெளிதினி லடைந்தெம்மி றையுட னிரண்டறக்கலப்பார், சடத்தவாவின்றிச் சமாதி யுற்றிருந்தோர் சகத்தின் வேண்டுவகறங்கி, யடுத்தமெய் ஞானமடைந்து வீடடைவாரல்லது மறுமையிலடைவார்.()

* பிரமநிட்டையினைப் பேசுவன்கேண்மின் பேசுமத்தத்துவ முணர்ந்து, பரமச்குருவி னுருவையுளத்திற் பதித்துல குள பலவகையுஞ், சருமமாதிய வேழ்தாது வாருடலுஞ் ‡ சரலிதம் மெனத்தள்ளிக், கருமமொன் றுண்டென்றா னுதலிலாது கதித்தெழு நிராசையைக்கலந்து. (உக)

வேறு.

* † தொத்தளை மனுதிமாய்த்துச் சுகாசனந் தன்னினுளுஞ் சித்திரத் தீபமென்னத் திகழுமெய்யினை நிறுத்தி மெய்த்தசீ ரறிவுதானே சிவமென மேவச்செய்த வித்தகைப் பிரமநிட்டை யிதன்றிப் பிறிதுமுண்டே. (உஉ)

: கூறுமிந்நிட்டை யுற்றோர்குணம் புலன்காணபேத வூறுகளற்றங் காசானுரையு மற்றொன்றே யொன்றுய்த் தேறியபின், னிரிந்தச சகத்துடன் சேம்பினீர்போல் வேறுதாயிருப் பரன்னுளர் செயலினும்விளம்பக்கேண்மின்.

* அகம்புறம் யாதோர்பற்று மடைந்திடா ரடைந்தோர்பாலச், சகந்தனின் மனவியாதி யேடனையினுந் தரிப்பா, ரிகழ்ந்திரு வினையும்மற்றே யெங்கணுந் திரிவார்முன்பின், னிகழ்ந்திடார்நிகழ்காலத்திற் சேர்ந்தவைபுசிப்பார்மன்னே.

† சரலிதம்=நீரிலெழுத்து. †தொத்து=பழமை. அளை—கலத்து.

* பேருடனூரு சொல்லார் பிறந்திடு மரபுசொல்லார்
யாரொடும் புகழ்ந்திகழ்ந்து கூறிடார் பகைகட்பாடார்
சீருடற்புந்திதம் வேண்டார் செத்தவர் பித்தர்போல்வா
ரூருடனெத்தும் வாழ்வாரோ நிடத்திரா திருப்பார்.(உரு)

* அவர்கடம் பெருமையெம்மாலறைந்திடப்படுமோவதத்
தவறஞானம் பெற்றோர் சரீரத்தை மறஞ்சஞ்ஞான்று
மிவறறு மனததீர் சுத்தசிவத்திரண்டறக் கலப்பா
ரவர்பிறப்பிறப்பற்றோர் மெய்யறினுமாண்டுமினுஞ்சோன்றே

* என்றுமா முனிவன்கூறக் கேட்டமைதரள மெந்தாய்
நன்றுநன்றி யாங்களுய்ய நவிற்றியகொண் டாமன்னோர்
சென்றபின் னுடலீததீ நீராதிநாற்பூதஞ் சேர்க்கா
தொன்றெனும் பிருதிவிக்கணுட் டுத்துவ்தே சென்றும்.

* மகன்மகார் கூறக்கேட்ட வரமுனிகளித்துச் சொல்லுந்
தகைவுட னுரைத்தயோக ஞானத்தின் சாப்புள்ளோருள்
ளகமுகத் தடைவார்ப்பாண வாயுவினடக்கங் கண்டீ
சகமுளோ நிறந்தாரென்று சரீரத்தைக் கெடீப்பரென்றும்.

* இயல்பதாய்ச் சிவத்தான்மாவு முடல்விடுத் தெய்திலுஞ்
சேயன்மறங் திருந்தமெய்யே சிவலிங்கக்குறியே யென்றுஞ்
சுயமதாந் தவத்தீமுன்னஞ சுடச்சயித்திருந்த தென்றுங்
கயமனல் கால்வானன்னோர் காயத்தைக் காக்கா தென்றும்.

* நிகழ்ந்தவன்னோர் பேரிந்தச்சொத்தென்று நிற்கவென்றும்
புகழ்ந்தீவரவ தொழுக்கம் புலப்படை வெல்லவென்று
முகந்தறி வுடையோரன்னே ருடலினுக் குரவுபூவென்
றிகழ்ந்திடக் கிச்சமாதி யாலயமமைப் பிததார்கள். (கூ0)

* வாய்ந்தவச் சமாதியன்றி மற்றவருடற் குக்கேடு
தோய்ந்திடச் செய்வரேவராயினுஞ் சுதர்பெண் டிரோ
டேய்ந்தகந் செல்வமற்றங் கிழிவுகொண் டெல்குறைந்து
மாய்ந்தவருடலீ கெடித்தவகை நரகழுந்து வாரால். (கூக)

* இத்தியோகஞ் ஞானத்தை யியல்புறு வலியான்மாயை
சித்துறவனாதகோடி சென்மத்திற் கெடுத்துமேவன்
மைந்தர்கா ளெளிதேயன்றால் மானுடர் தம்மிற்சில்லோர்.
சிதனினையிலாது தத்தமடமையே சிறப்புற்றேங்க. (உ)

* மெய்மைசேர் சைவசித் தாந்தப்படி மேவுவோரைப்
பொய்மைசேர்ந்த தவர்களென்றும் புகலுநூல்பொய்யேயென்று
கைவிலா துரைப்பர்ஞான நூலெலா நவில்வாஞானச்
செய்கையி லிறையுநில்லாச் சிலரிவ்வாறுய்த் தூடித்தே. ()

* இருவகைத் துணையுமின்றி யெய்துவர் நரகதண்ட
மொருவ லிலாதமுத்தி யடைவதற் குன்னுவோர்க
ளுரிமையாற் பத்திசெய்மெய்க் கடவுடனுபா சனத்தால்
வருதிருக் கெல்லாநீங்கி யெளிததை மன்னுவாரே. (ச)

* உற்றதோ ருபாசனத்தை யன்றிதம் முகத்தாலே
பெற்றிட முயலுவோர்கட் கனந்தபேதகந் தடுக்கும்
நற்றவத்தா லாஞ்சன்மத்துயர் ஞானநூலுருங் காலைப்
பற்றற முத்திசார்வ தெனவவன் பகரக்கேட்டே. (டு)

* புதல்வர்கள் மிகவெருண்டு பொருந்துமிப் பிறப்பின் மூ
த்தி, யிதமுறவடையும் வண்ண மெண்ணிய விரைவாலிந்த,
விதமெலா மறியாயாங்க ளெளிதினில் விளம்பன்மன்னீத்,
தெதிரினல்லதிற் செல்லக்காட்டுதி யிறைவவென்றார். ()

* ஒருநூன்கு யோனியுள்ளு மோரெழுதோற்றத் துள்ளு
மிருநான்தோ டொன்று நூறுயிரகர சன்மத்துள்ளும்
பெருநான்கு மறைகளுண்மை பேசுமிக் கருமபூமி
வருநான்கு வருணமாந்தர் முதன்மையாய் மற்றுங்கேளீர்.

* அந்தணர் முதலாயுள்ள வறைந்தநால் வருணத்தோரா
யிந்தநல் லுலகினெம்மான் கோட்டக மிலங்குமூரில்
வந்துருக் குறைவிலாது மறுமதத் தோய்விலாத
தந்தைதாய்க்குப் பிறந்ததகு கலையறிந்து மெய்ம்மை.

* சோவிதிப் படிக்காயுள்ள வாசிரியன் போற்சேர்ந்து
பேர்பெறுசமய ‡ சேஷநிர்வாண தீட்சை பெற்றுக்
கார்பெறு களத்தெம் மண்ணலருள் யாவு மென்றுகண்டங்
கோர்பெறு புனிதத்தோடில் லறத்தினியோம்பி னாளும். ()

வேறு.

* எண்குணத்தெம்மிறை பூசைமுறையியற்றி யாலயத்து
மெய்த்திப்போற்றித், தண்குணத்தவடியவரே பசுபதியென்
றுட் கொண்டன்னோர்கள் சாற்றும், பண்குணத்துக்கூட்டி
நாட்கழிப்பரே லிறையருளாற் பகர்ந்தனானக், கண்குணத்
துத்தோன்றவிருந்த மலவீடெளிதினிலே கலப்பர்மன்னோ.

* இந்தவிதிப்படிக்கு மேலிலக்கணங்களுங்கள் பாலிருப்பக்
கண்டே, னந்தலிலா திம்மையிலே நீங்கள்குறித்திட்டபடி
நவ்விபாகச், சுந்தரவீரட்டேசன் றிருவருள் பெற்றிகபோ
கந்தாய்த் தெஞ்ஞான்று, மந்தமிலாச் சிவத்தோன்றுயர்
தத்திலடைவீ ரென்றறையக்கேட்டார். (சக)

* குகமுனிவ னகமகிழ்வாற் சொலக்கேட்ட முக்குமரர்குர
வோய்மால்கொள், ளிகமுனியாதரும் பதத்தை யெய்தவெ
ளிதன்றேனு மிகபரத்துங், தகவுடையோ யிறையுரையுத்
தரப்படி நீசாற்றியதாற் றவமெய்தாதென், றகமிகவுமகிழ்
வுற்றே மினியாங்கள் செய்வினையு மறைதியென்றார்.(சஉ)

* அவ்வுரைகேட் டந்தணனுமகிழ்ந் தறைவானமலவாக மத்
தின்விர்த்திக், கொவ்வுமுறைப்படியண்ணல் குறித்தநாட்
கண்ணியரோ டொன்றுவீர்பின், னவ்விவாழ் கரனுங்கட்கிர
ங்கியருளத் தீக்கைகவிற்றுவேன்வே, றெவ்விதமுங் கருதா
தீர் சூளென்றுன் மைந்தர்களவ்விசைவு பூண்டார். (சங)

* ஈங்கிவ்வாறிவர்தேற வண்ணலேவலின்படி நல்நுதுசூரா
திக்கே, யாங்கரசர் முனிவரர் மற்றவரெவருமண்மிவேண்டு
வவமைத்தா, ரோங்குமுக் கண்ணியர்பூப் பின்றோட பரிகா
ரமுதலுடற் றிமைந்தர், பாங்கமளி தனிற்றனியே மாதர்
கண்மேவுற வைத்துப்பல தானங்கள். (சச)

---

‡ விசேஷம்=சேஷம்-எனவாயது.

* ஆகமத்திற் சொற்றபடி சேதுமுதலுன பலனடைவித் தொல்லைச், சோகமிலாப் புத்திரப்பே றடைதிரென்று சீர் வதித்துத் தோகைமாரோ, டேகமா யவரவர்காயகரிருப்பக் கபாடபந்தன மிட்டார்கண், மோகமலியாடவர் கன்னியர் மறையோர் மங்கலங்கண் மொழியமாதோ. (சடு)

* இவ்வுலகின் மாயையின்றன் காரணமாமிவையர் சிற்றி ன்பமென்றே, செவ்வீதாய் மூவகையாலறிந்தவுளச் செய ன்மாற்றத் திகழிம்மார்க்க, மெவ்விதமா மோவென்றங்குள வொன்றையுங் கருதாதிருந்தார் மைந்த, ரொவ் † வுவதியு டன்றனியுற்றிவ்வெண்ணமுறுவர்போலுண்டோவுண்டோ.

* மாரனுடவர் கன்னியர்க்காசை மூட்டுவிக்கும் வாளியாதி யீரமார் மலர்க்கணையைந்தையு மாறிமாறிவிட்டு மியலார் மைந்தர், தீரமாருளந்தடுமையு ஈண்முதலுன் காண்சூழத் தீவேட்டோர்கை, சேரவெழ வடங்குமினு ருளந்தமையும் வெல்லவலி திகழாதோய்ந்தான். (சஎ)

* மூவர்மைந்தரா யிருந்தும் விதிவலியாலுள வுள்ளமொன் றுய்மூவாத், தூவறுசீர் வீரட்டத்திறையுரையின்படி முனி வன் சாற்றுமாறுந், தேவர்குறை தவிர்த்தசெழும் பிதாநி ருமித்திடுமாறுஞ் சிலபோன்றி, யேவர்களுமில் லாளோடி றுமாறு மெணவிழுதி னிளகிற்றம்மா. (சஅ)

* உள்ளவலிகாட்டி மிகவுளதாணி நின்றமதனெப்பி கந்த வள்ளன்மகா ருளநின்ற நிலைநெகிழ்தலறிந் திரதிவதனம் பார்த்தான், கள்ளவிழோதியை மைந்தர்கடைக்கணித்தார் விற்கழையிற் கைவேள்வைத்தான், றெள்ளரிவையர்கடோ ளாங்கழைகண் மீதாடவருஞ் செழுங்கைவைத்தார். (சகூ)

* முதன்வில்லின்றலை வளைத்தான் மங்கையர் விற்றலைவளை த்தார் நாணும்வண்டை, யிதமுறவின் மாட்டினு னேந்திழையார் நாண்கண் வண்டையெழிற் $ புரூரந், தையுற வின் மாட்டினுர் சமமோக வசோகலரின் சாத்தைவிட் டான், றகியிதாமெனுங் குலிப்பிற்றத்தமாடவர் மேற்கட்க ாத்தை விட்டார். (இ0)

† உவதி=பதினுறுவயசுப்பெண். $ புரூரம்=புருவம்.

* மைந்தர்கள் செங்கரத்தினுன் மாதர்சிரநிமிர்த்தினுர் மதன் கையுற்ற, சுந்தரவின் னிமிர்த்திப்புன னைகொண்டான் றேகையரங்கையே கொண்டா, ரந்தவுருவிலி முளரிக்க ணைதொட் டானவர்முளரிக்கணை தொட்டாய்ந்தா, ரொந்த விதமதன் கருத்தோ வந்தவிதத் தாடலன்ஞரியற்றினரால்.

* காமமெனுங் கொடுகெருப்பி னிதையவளி கலத்தலன்றிக் காமனுலும், வாமமேகலை யுடையவனி தையராலுங்கதிக்கா வகைக்குச்சாட்சி, யேமவேற் குமரர்களே யாயிஞ்சொன் மின்னர்மானிச்சை, நேமமுலகின் விர்த்திக்கடனுகு மெனக்கொண்டார் நேர்மைகொண்டார். (குஉ)

* சின்னஞ்சிறின் குகமுனிவற் பரவியெங்கட் குறுதிகிலை செப்பாயென்ன, முன்னுட்செய் தவமன்றே வுள்ளபடி யுலகவின்ப முனிந்தாரென்று, நன்னுட்பாத் தத்தினத்து வனிதையர்க்குமுன் சமயதீக்கைநல்கிப், பின்னுட்செய் வானின்வருவான் மைந்தர்க்கம் முனிவன் பெட்பிஞ்ஞே.

* புநிதமார்ந்திடு சைவசித்தாந்த நூற்களிலிற் புகலுஞ் சாரத், தினியவாம் விசேடமொடு நிருவாணதீக்கையெனு மிரண்டைமூன்றுற், கனிவின்முனி மறையோடு காட்டி மைந்தர்காளாசான் காட்டிம்மார்க்க, மினியுரைத்த விதிப்படி நம்மண்ணறனே வழிபடுவீரி லிங்கமார்க்கம். (குச)

* இவ்விரண்டை நிலைபெறித்து மொருமார்க்கமுள வஃதுமியம்மைக்கேண்மின், னவ்விமுன் றுடையபிரான் சின்னங்கள் வாய்ந்தவரை நம்பனென்று, செவ்விதா யுபசரித்தங் கவர்டுரையெனுதன்பு திகழ்வீர்சங்க, மொவ்வுமார்க்கமு மெனமார்க்கமு மூன்றுமெனு மிவற்றுனுய்குவீரே. (குடு)

* என்றுகளிப்புடன் முனிவனுரைத்தலு மைந்தர்களவன் றனிருதாள் போற்றி, நின்றெங்கள் குறைதவிர்த்தோய் நிமலனடியார் சின்னநிகழ்த்து கென்னத், துன்றுருத் திராக்க நீறுதியலென்றன் கேட்டோர் சித்தசுத்தி, யொன்று

போதாதோ மற்றவைவேண்டுமோ வவையு மூசைத்தி யென்னூர். (நிசு)

* கேட்டமுனி வனுகைத்து விடலைகாளெக்காலுங் கேடி லாத, நாட்டமூன் றுளவெம்மா னெவ்வொரு காரியத்தார் வகுணுகப்பூண்ட, வாட்டமிரி கண்மணி நீறணிந்து பஞ்சா க்கர த்யானமருவுவோருட், கோட்ட மெந்தைதவிர்த்த லன்றி யெளிதாகச் சித்தசுத்தி கூடாதன்றே. (நிள)

* நீற்றெழு கண்மணி பூண்டோர் நெறித்தவறன்னவர் நுக ராகிற்பர் கண்டோர், தூற்றியவமதிப்பாரேன் மைந்தர்கா ளிவர்செயறந் தொலைந்துபாவ, வேற்றமடைந்துலக விர்த்தி க்குரியன வெல்லாங் கெட்டங் கிழிந்துவெய்ய, கூற்றனுலகத் தண்டங்கொண்டி வுலகிழிந்தசன் மங்குலவுவாரே. ()

வேறு.

* ஆடவரோடில் லமர்ந்தகண்ணியீர் பல்லணிகள் கந்தம்பூசி ன்தாலீ, நாடுமங்கலநா † ணரிசனமோடு நாயகத்தியான மீல்லாரே, னீடுமில்லறத்தி னெறிக்கில்லார் போலநிமல பஞ் சாக்கரத்தியானங், கேடிரிபூதி கண்டிகையில நேற்கிளர்சை வநெறிக் கலாதாரே. (நிசு)

* அவசியஞ் சைவாகம நெறிக்கணித்தீ தணிந்தியாஞ் சொ ல்வழி நடமின், சிவபெருமானற் சோதனைதவிராதிச்சென் மத் திறைபதஞ்சேர்வீர், கவலியுறு தீதொன்றனன் மூன்று காலமு முணர்குகமுனியு, மவமறு புதல்வரவனுரைப்படி யெம்மண்ணல் பூசனைமுறையாற்றி. (சுo)

* ஏந்தை வீரட்டத்திறையடி நாளுமேத்தியெய் தறுமடி யார்கள், சிந்தையின்படியே நடந்துமெய்ப் பத்திதிகழ மற் றியாதொன்றுகூருதா, மைந்தர்கணெறியை யறிந்ததைவீக மனுளமகிழ்வச் சமலியத், தந்தைமந்திரி கட்கிரு நிலப் பெறையைத்த நயருக்களித்திடச் சாற்றும். (சுக)

† அரிசனம்=மஞ்சள்.

வேறு.

அரனடியார்க் கஞ்சலிசெய் தைம்பாதகம் பகைத்துக்
குரவனின்ரு ளருட்கொண்டு குலமறையோ ராசியிவர்க்
திருண்மேனி யந்தகனே யிருத்தவனுக் கடிஞமபுகுந
தொருநெறியிற் செலவுலகமோரொழு நாறுண்டாண்டும். ()

* திருவனைய பன்னிருமா தனைநாளுஞ் சேர்ந்திடவு
மருமருக்கை யனையவுண்டி நாணுளுமயின்றிடவும்
பெருமையுளீரினு முன்னல் பேதைமையல்லா துண்டோ
வுரிமையுட னுச்சிட்ட முண்டவகை யொப்புறவே. (சுசு)

* ஊன்பெற்ற வுடல்பெற்ற வுயிர்பெற்ற வுணர்வுதைத்த
மான்பெற்ற கரம்பெற்ற வள்ளறெண்டை மருவாதி
யான்பெற்ற வுலகவின்பத் திறுமாந்தயர்ந்து பிணக்
கான்பெற் றழியுங்கட னெனக்கேன் கட்டுரைமின். (சுச)

* ஆதரவின் மைந்தர்க்கறு மூன்றுல்களித்து
மாதொரு பாகத்தன் மலரடியைச் $ சானித்து
நீதொருவு முற்பதத்தைச சேரும்வகை குறித்தே
னீதமுளீரொன்ரு னிடரினை முன்னின்ரு ன். (சுரி)

வேறு.

* அண்ணல் சொற்படிமுனியு மூற்குமரன் பூவாளும்
வுண்ணமா முடிசூட்டு நாள்குறித்தி டவ்வகைகேட்
டெண்ணடுங்கித் தன்பிதா மகற்றொழுதிவை யுரைத்தா
னெண்ணுதற் கரும்புகர் குலசேகர னென்பான். (சுசு)

* ஐயவென்னுளத்தவா வின்னதென்பதை யறிந்தும்
பொய்யதா மிந்தப்புவி கொளப்பொருத்துத லழகோ
தய்யவெம் பியர்க்கடை விப்பாயென் றுரைசொற்ரு ன்
செய்யமா முனிகேட்டு மூற்புதல்வ னீசெப்பல். (சுஎ)

* மூறைமையன்றென மொழிந்து பின்னவர்க் கவைமொழித்தா
னிறைகுணக் கடலிரூவர் பன்னிதிக ணிகழ்த்தி
யிறைவன் பின்னவராவ தென்வழக்கென விசைத்தார்
குறைவிலாத் தவமுனி யமைச்சர்க ளொடுகுழமி. (சுஅ)

$ சானித்தல்=தியானித்தல்.

* வேண்டு நீதிகளெடுத் தெடுத்தவர்க் கவர்விளம்ப
மீண்டு மைந்தர்கள் பசுபதிக்குரிய மெய்வேடம்
பூண்டு நாங்களோர் பதியெனப் பொலிவுறக் கருதோ
மீண்டு வற்புறுத்திடல் விடல்வேண்டு மென்றிசைத்தார்.()

* மைந்தர்மூ வரிருமுரைத்த வைகேட்ட மாதவத்தோன்
றந்தைசொல் வழிநடந்திடாப் புதல்வக டன்மை
யெந்தமேன்மை கொளினுஞ் சிறிதாமென விசைத்தங்
கிந்தமூவறு புவிமுக்கூறுயக் கொளீரென்றான். (எ0)

*. அன்னவாசகங் கேட்டமூவருங் கடனுமென்
றுன்னிவீரட்டத் திறையடி யுளங்கொளா வுவந்தார்
சொன்ன வந்தணன்றன் மகற்கறி வித்துத்தொல்பூ
மன்னராதிய ரெவரையும் வரவழைத் தம்மா. (எக)

வேறு.

* மூவறு புவியும்வல நூடுமூன்று பங்காக்கிமேல் பாற்சேர்
தாவறுவிகட்கிறைநரசிங்கமூனியனுமெனத்தனிநடப்பான்
மேவறு புவிகடமக் கிறையாமெய்ப் பொருளெனவிள்ளு
கீழ்பால்சே, ரோவறு புவிகடமக்கிறைகுல சேகரனென்பா
¶ மெனமென வுன்னி. (எஉ)

* குகமுனி யுரைத்தபடி நரசிங்கக்கொற்றவ னற்றவர் வா
ழ்த்தச், சகமெங்கும் புகழமுப்புதல் வருக்கும் மும்மனார்
மூழ்முடி தரித்தங், ககமகிழ்வோடு பிதாவிடம் ஞானதீக்
கையை யறிந்தரண்டுறந்தம், பகமொரு மூன்றுலையத்
தேமம்படர் மடமமைத்ததில் வதிந்தான். (எங)

வேறு.

* தாவலில் குகமுனி தைவிகன் சீரூர்க்
காவலி னணாத்திய தறைநது மன்னனு
மோவலில் சுதனு மூர்தியும் பதத்தினை
மேவலே யறிந்தவா விளம்பு வாமரோ. (எச)

குகமுனி உபதேசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆச்செய்யுள்-நூஙூ0.

¶ ஆம்=என்பது-ஓம்-எனமருவியது.

சிவமயம்.

பதவிச்சருக்கம்.

க—வது தகழனிவன்.

* அந்தகவரியெம் மண்ணன்மெய் யுருவமகமுக மெழுதிநாற் கரணப, பந்தனமகற்றிச் சந்ததமவன் ரூள்பணிந்தொரு நிலைநின்ரூன்பதினெண், விந்தைசேர் பாடைப்புவி யுளவுசை மீளியாகிய விறல்வேந்தன், கந்தவேண் முந்துக்ழ்றியவீது காலமென்றெணிக் குகமுனியும். (க)

* மண்முகம் பணிதன்மைந்தனுதியர்க்கு மருவுதன்னிலை சொலிமகிழ்வாய், விண்முகக்குறைதிரொந்தை யென்னன்னை விமைமலரடிகளைத் தொழுது, சண்முகப்பெருமான் சங்கிதி யடைந்து தாழ்ந்தெழுந்திருந்த வனுருவை, யுண்முகத்தி ருத்தியாண்டவா நின்பாங்குறவிரும்தமைய மென்றுன்னு.உ.

* உன்னுமக் கணத்திற் குமரவேளதிந்தங் குறுமொரு வீ ரன்பாலோத, வன்னசொற்படியே யோர்விமானத் தோட னேகர்சூழ்ந்திட வியமார்ப்பக், கொன்னுறு கோவற்கம் பர நுகுலவிக் குகமுனிபாற் சென்றவ்விமானத், தின்வரவோர் வீரன்பணிந்துரைப்ப விருந்தவன் களிப்புடனெழுந்தே. ()

* அண்ணலம்மையின் சீரடிதொழுதடைந்த வந்தணற்பர வுவேந்தாதி, மண்ணவரொர்க்கு நன்னெறிபயிற்றி மைந்த நின்குலந் தழைத்திடவென், றுண்ணெகிழ்ந்துரைத் தங்கு ளர்களைகந்துவப்ப வொப்பிலாத்தவன் விமானத்தின், கண் ணெழுந்தருள வெழுந்தது விமானங்காசினி விண்ணெங் குங்களிப்ப. (ச)

* கணந்தனிற் கந்தமாதனத்தெந்தை †கற்கி முனிற்குமவ் விமானந், தணந்தறுமுகனே யெணில்வலங்கொண்டு தாளி

† கற்கி=கோயில்.

ர்ண்டையு முடிதரித்து, மணந்தருபே மாலையாய் நீங்காவர மினி யருளுதியென்றான், குணந்திகழ் முனியே யினியென் றுகம் பாற்குலவுதியென வெம்மான்கூற. (இ)

* கேட்டமெய்ம்முனி வனகமகிழ்ந்தாசான் கிளர்வலப்பாக த்திலின்றும், வாட்டமிலாது வசித்திருக்கின்றான் வளர் சைவபுரத்திறை பிதாசெல், கோட்டமில் மீனமதி குருவா ரங்குலவ விட்டம் முதற்கொண்டங், கூட்டமாதிய வங் தோர்க்கெலா மோராண்டுதெவற நியமித்தானுரவோன். (கூ)

உ—வது பச்சைக்குதிரை.

* அவ்விதநியமித் தைந்தவித்திறை சீரகமுளி மடத்தண லமர்ந்தான், செவ்விதிற் பதினெண் புவிகண் முப்புதல்வர் திக ‡ ழுவிஞயர் களிற்புரந்தா, ரெவ்வமில் பச்சைப்பரிக்கு மூற்பதுவி யெய்துறுகால மெய்தியதாற், || துவ்வுதல்வெறுத் தோர்வைகலப்பை மாசூழ்பல ப்ந்தங்கடுணித்து. (எ)

வேறு.

* தெள்ளருதிமாமணி கொழிக்கும் வீனதகிக்கும் பெண்ணை நதித்தீ நீராடி, வள்ளலம்மை யாலயத்தை யோரொழுகாள் வலங்கொண்டு வாயிலேக்கி, யெள்ளளவு வேறுன்றைக் கருதாதாணுறக்கமின்றி யிறைதாள்சிந்தித், துள்ளபடி நின்றுநோற்றிடச் சைவபுரத் தெருதையுள மிரங்கி. (அ)

* அருள்செய்த மாத்திரத்தங் கந்தரவாத்தியங் கலிப்பவவ னியெங்கும், பரிபவமுற்றிடக் கண்டோரதிசயித்துக் கண் பனித்தெம் பரனேவாழ்த்த, வெரிநாணு மொருசோதி பரி வலக்காதிருந்து மேலெழுந்தவக்கால், விரியொளிமா வுடல் படியின் மரகதமாமலை யென்னவீழ்ந்தம்மா. (கூ)

* அச்சோதியெழக் கண்டோ ரதிசயித்தைந் தொழிற்குறு தியைவராக்கு, மெய்ச்சோதி திருவருளே விழைந்துவிழை ந்தன் பின்மேதினி மேவின்பங், கைச்சோதி வழிநின்ற

‡ அவிஞயர்=நாடகர். || துவ்வுதல்=உண்ணுதல்.

தைவிக நரசிங்கக்கருணையானை, மைச்சோதிப் பரிவலக்கிர் துட்சோதியெழுந்தவகை வணங்கிக்கேட்டார். (க0)

* ஆதிகாளடி யேற்கென்பிதா வுரைத்தவிதன் சரிதமறை பக்கேளீர், பாதிகாண்மதி மிலேச்செம்பரச் குரியகண்போ டிருநிதி படைத்தோன், நீதிலாவச்சிர கேசரியூர்ந் துய்யா னமெங்குந் திரிந்தம்மாவிட், டோதிமகன்னடைய ரொடுங் கலந்து விளையாடல் பலவுடற்றி நின்றான். (கக)

* வனப்புடைய விஞ்சையர் மாமகளீரோடவஞ் சுரசமலி பக்கண்ட, கனப்பரியு நம்மினத்தேடிச் சரசம்புரிந்து சுக ங்காண்டற் கில்லா, வினைப்பய னென்னமக்கென்று வெகு ண்டுவெருவின்றி மதமீறிப்பெட்டை, யினத்துடனே கலக் கவெணியவணங்கிச் செலுநெறியோ † ரிராடநிற்ப. (கஉ)

* காண்டலுமவ் வச்சிரகேசரி சரசஞ்செய்ததனைக் கலந்தா வேசம், பூண்டமதமழிந்த் வுடன்பலவெண்ணி யொருவ கையும் பொருந்தாநின்ற, நீண்ட ‡கரங் கருக்கொண்டு முதி ர்ந்து குட்டியவ்வடிவினி மிடமீன்ற, தாண்டவனண் பளகே சன் பரிகாணுதோர் விஞ்சையவனுக்கோத. (கஉ)

* $ வேசரிதன்னெடு வச்சிரகேசரி நின்றிடக்கண்டான் மீட் டும் வச்ர, கேசரிபோல் வடிவுளவோர் குட்டியுங்கண்டான் பரியைக்கிட்டிநீயே, ஞசமுறுந்தொழில் புரிந்தாயென்று மூன்றையுங்கொண்டு நரர்பிரான்முன், பாசுரைத்து விட்ட னன் கண்டளகேசன் கொதித்தயத்துக் கறைவான்சாபம்.()

வேறு.

* கருமபூமியினிற் கருவுருவடைந்து கரியமெய்கொளு நர ஞருவன், பரியதாய்ப் பிறந்தங்கினந்தழுவாது பகர்ந்தவ ன்பேருருச்சுமந்து, திரிதிபல் காலமென்று கர்த்தபமே சகத்தினின் மிலேச்சர் கைச்சேர்ந்து, பெரியபாரங்கள் சுமந்திளைத் தெய்த்துப்பேசரு மிழிவையும்பெறுதி. (கஙி)

† இராடம். ‡ கரம். $ வேசரி=என்பவை—கழுதை.

* என்றுமக்குட்டி நோக்கிநற் புரவியுடற்பெறினும் முனியகத்தோர், துன்றுமுங்கழுதை யென்றிழித்துரைக்குந் துணைச்செவி பெறுதியென்றுரைத்தா, னன்றுகேள் பரியாகிய தொழுதியாங்களறி விற்கூடா வொழுக்கத்தா, லொன்றுமிச்சாப விமோசன மருடியெனத் தனதனு நகைக் கைப்பான். (கசு)

* வச்சிரவண்ண கேசரிகேட்டி மகத்தின்மா புருடஞ்டு திந்துப, புச்சைவாசிப் பேர்கொண்டு செம்பரிதிப்பரியின் மேல்விரைவு கொண்டவன்ற, னிச்சையின்படி யோர்பகன் மையத்துள்ளே காசிசேதெய்தி யம்பலங்கண், டச்சமிலா தங்கனந்த நாட்புரிந்தெண் ணரசர்மூவரைவெற்றியடைந்து.

* இந்திரன் முதலோர் புகைகெடத்தடிந்தி ரொன்பதுபுவி வெற்றியெய்திச், சந்திரமௌலி வீரட்டாகாசத்தற் பரனருளீச் சார்வா, யிந்தகல்லுருவ மெய்தியெம்பாலி லென்றுபின்கரத்தினே நோக்கித், தொந்தரவனந்தம் பெறினுமாங்காங்கு சுகமுடனுணவையுந்துய்த்தி. (கஅ)

* பின்னுமெம் பெருமாற்குரிய கண்மணியின் பெரும்பொறைசுமந்த கான்மேன்மை, துன்னுதியென்றுங் குட்டியை நோக்கிச் சொலுங்குசைத் தீவினையாளரு, மன்னவன் †குசேந்த்ரனூர் பரியாகு மகிமையைப் பெறுதியென்றுரைத்தா, ரின்னவைதிகத்தாற் பரியிடைச் சோதியெழுந்த தெம்பிரானருளென்றான். (ககூ)

கூ—வது தெய்வீகயாஜன்.

* ஏனநாசிங்க பூபதியுரைப்பக் கேட்டவர் பரவசத்தேந்தல் புனைகழலிறைஞ்சி வீரட்டத்தெதை யருண்மலிவினும் புரிந்திடுமென், றனைவருமகன்றூர் தைவிகவாசு மகிலகீர்த்தி வமலன்று, டனைவிழைந்தொரு மெய்நிலையின் மெய்மறந்து சந்நிதிகின்றிவை சாற்றும். (உ0)

† குசேந்திரனூர் பரி=யென்பது-கோவேறுகழுத்தையெனப்பாலது.

வேறு.

* மாசின்மூற் பதத்தைநீங்கி மாயைவல்லிருளா லோங்கிக்
காசினிதனிற் பிறந்து கன்னிபன் னிருவரோடு
நேசமுற் றுழலுவேற்குன் னிகரறுமருளூன் மேன்மை
வாசகம் பரவச்செய்த வாறிரங்கருள்வாய் மன்னே. (உக)

* செய்யுனே போற்றிவேகுச் சிரத்தினி னடாகோசத்தி
துய்யவே றூர்ந்தசெல்வ சுந்தரா போற்றி மாலர்
கையனே போற்றிமூன்று கண்ணுடைப் பரனேபோற்றி
மெய்யனே போற்றிமுத்தி வீரட்ட நாதாபோற்றி. (உஉ)

* ஆதியே போற்றிபோற்றி யஞதியே போற்றிபோற்றி
சோதியே போற்றிபோற்றி தூரியமே போற்றிபோற்றி
நீதியே போற்றிபோற்றி நிமலனே போற்றிபோற்றி
வேதியா போற்றிபோற்றி வீரட்ட நாதாபோற்றி. (உங)

* ஈறிலா முதலேயோல மிறைவனே யோலமொப்பார்
வேறிலா யோலம்பொல்லா விடமுண்ட கண்டாவோல
மாறுசேர் சடையாயோல மகிலகாரணனே யோலம்
வீறுகொ ணடனுவோலம் வீரட்டநாதா வோலம். (உச)

* என்றிந்த வாறும்வேறு மெழிலுடை யிராஜராஜ
னின்றுழைக் துரைப்பக்கேட்ட நிமலனுங் கிருபைகூர்ந்து
குன்றலில் லியங்கலிப்ப விண்ணோர்கள்கொய் மலர்கடூவ
மின்றிகழ் விடையினும்பர் விமலியோர் பாகத்துன்ன. உடு.

* விளங்கினன் கண்டவேந்தன் மெய்மறக் திருகணுங்கள்
களஞ்செறி களத்தெம்மான் றனுருவுண்டொன்றுய்க் களித்தான், குளஞ்செறி நயனனேக்கி வியந்துபுன் னகைகொண்டான்மன், வளஞ்செறியுருவமாறிமலியவேந்தாகினுனல்.

* முன்னுருவடைந்த நான்குமுடியுடை வேந்தனெந்தை
தன்னிக ருருவங்கட்குத் தனித்தனி துதிகள்கூற
வன்னைகால் பூவிமானமடைய வொன்றதி னிவர்ந்து
மன்னவ நின்பதத்தின் மருவென்றங் கிறைமறைந்தான். ()

* கேட்டதோ நிமையவேங்துங் கிளர்வீரட் டேசனம்மை
வாட்டமி லெழிலுருக்கண் மனக்கிழியெழுதிச் சானித்
தீட்டமாய்ச் சூழ்ந்தமைந்த ராதியெவர்க்குங் கூறு
நாட்டமூன் றுடையவெந்தை பெரியநாயகியை நாளும். ()

* ஏவரும்விதி யன்போடிங் கேத்துவீராயி னென்னின்
மேவருஞ் சுகங்கடெய்த்து வேண்டுமேற் பதம்பெற்றுய்வீர்
யாவருங் கோடிரென் றங்கமர்விமா னத்திலேறத்
தேவரு மலர்கவேத் தெய்வமங்கையர் கொண்டாட. (உகூ)

* ஆனக மாதியான கருவிகளெங்கு மார்ப்ப
வானக மெழவிமான மண்ணுளோர் விண்ணுளோராய்த்
தானகங் களைந்துகையத் தனிமுதல்வியை யீன்மேன்றன்
மானகங் குறுகவங்ஙன் வகிப்பவரெதிர் கொண்டுற்றார். (ஈ0)

* ஆதிநா ளம்மைவேண்டற் காதிசொற் படியுதித்து
மேதினி யுய்வித்திங்ஙன் மேவெங்களரசே யென்றென்
றுதீரவோடு போற்றி யரசுசெய்திட வீண்மைத்தார்
கோதிலானருளின் விஞ்சிக்குளிர் வாபுரந்தான் மாதோ.

* உம்பர்கடொழ விமானத் தும்பர்வேங் துறுமக்காலைச்
சண்பக மாலையாதித் தையலார் தழற்கலந்தா
ரிம்பரிற் கண்டோர் கேட்டோர் களியன்பாச்சரியமென்னு
மம்புராசி களமிழ்ந்திப் பலபல வறைவதானார். (ஈஉ)

* உலகினி லீதுகாறு முள்ளவ ரேவரோனு
கலமுறு ¶பேறிரொட்டு நவையிலா துற்றரில்லைக்
குலமுறிப்பேருமோனு மொருவர் கொண்டாலு மன்னே
நிலகுமிவ் வேந்தல் போலுற்பவ பதமெய்திடாரே. (ஈஈ)

¶பேறு, பதினாறு = ஆவன: புகழ்-கல்வி-வலி-வெற்றி-நன்மக்கள்-பொன்-நெல்-நல்லூழ்-துகர்ச்சி-அறிவு-அழகு-பெருமை-இளமை-தூணிவு-நோயின்மை-வாழ்நாள்.

வேறு.

* மகத்தனிற்றை மதியோண நாள் வந்திவ்
விகத்தனிலேழு நூற்றாறுப தாண்டிருந்
திகழ்ந்துபூ †சிராவண வவிட்டத் தெய்தினு
ணுகந்து முற்பத ரசிங்க வோங்கலே. (கூச)

மக்களு மாக்கமும் வளரமன் னவன்
றிக்கெலாம் புகழினுற் செறித்துக் கோல்வழித்
தக்கமா கிலம்புரந் தருளிச சான்றதோர்
முக்கணன் றொண்டினு முழுதும் வீறினை. (கூஞ)

அந்த கன்றனை யடைமரிய கோவலூ
ரிந்து வின்புனற் சடையிறை செந்தாளரு
ளந்திமுற் பதத்தின் வேந்துயரச் செய்ததென்
விந்தை யென்றனை வரும் பலவிளம்பினர். (கூசு)

இப்படி யின்னமு மளவிலார்க ளெம்
மப்பணி சடையனை யரியகோ வலிற்
றப்பற வருசசனை புரிந்து சார்ந்தன
சொப்பறுஞ் சிவகதி யுவந்து நாளுமே. (கூள)

* குகமுனி மாதர சிங்கன் கோவனின்
றிகமுனிந் தரும்பத மெய்தல் கூறினுங்
திகழ்குல சேகரன் செழுநிலம் புரந்
திகழ்வென நீங்கிமே லேய்ந்த சொல்லுவாம். (கூஅ)

பதவிச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆச்செய்யுள்-கூகூஅ.

† சிராவணம்=ஆவணி மாதம்.

குலசேகராச்சருகாகமம்.

வேறு.

* கன்னையஞ்சேர் தையிகர சிங்கராஜ வுடைய னெனல்
றோது, மன்னவனம் மிறையருளின் மலியரசனுயி மையம
ருவத்தேர்ந்த, வன்னவன் முப்புரிஞ்சிரர்மூவரும் வீரட்டேச
னருண் மன்னவைகாரு, முன்னியுன்னி மூவாறு புயிபாகப்
படிபுரந்தா ரொருவாறீக. (க)

* முதற்புகல்வ ரையருலசேகரன் சித்தாந்தத்தின் முறிந்து
†முன்று, விதந்தொடருக் கழிந்தமைசர்பா லரசொப்பித்
தெழுவுமென்றி வெம்பி, யிதத்துடன் வந்துப சரித்தங்கி
யானுமே லுலவருழி யென் றிலசத்தா, னதற்கண்ண லொரு
தொடாபு மெனக்காகா வெனச்சொல்லி யகல்வதானன். (உ)

* அடியாரைக்குனவிடவோர் கடியாவெ வெனச்சொல்லி
யடியில வீழ்ந்தான், பிடியாமே நடையாளே யான்றனியூர்
திகனின்றிப வெயா நின்றேன், கொடியாளே யென்புணர்
ப்லேபுளங்கொளா தெழுந்தரணிற் குறுகாயென்று, படி
யாரு மன்னவனுஞ் செலப்பின் சென்றரிவை பின்னும்
பகருவாளால். (ங)

* உணநீங்கு மற்றவைக்கோ ருய்வுண்டு வேறொர் வகை
யுப் விலாது வெனைநீங்கு நெறியுண்டோ வாதலாற் கொடி
போதி யிலையேற் கின்னுட், பினைநீங்கு வாயென்று மதங்கு
மானிய நுள்ளம் பேதித் தேங்கி, யனைநீங்கக் கண்டவான்
கன்றென்னைக் கலைந்துரைத்தா ளவைகேட் டண்ணல். (ச)

* இன்னமு மெவ்வளவு முரையெடித்து நீயுரைத்தாலு
மென்ற வுள்ளங், தன்னையுன வசமாக்கல் கூடாது நிற்றிநீ

† மூன்றுவிதத்தொடர்=மண்-பெண்-பொன்.

யென்றுசாற்றி, மன்னவனுஞ் செலக்கண்ட வனிதைமிக வெருண்டுமைப்பாண் மண்விண் காண, பென்னிலைமை யறியாது புணர்ச்சி விருப்புடையே னென்றிழித்துக் கூறி.

* செல்லுகின்ற யெனைப்போன் றேர்க்கேயல் செய்வாண் மகளோடு சேர்வாயென்று, வல்லிமீண் டனள்வேந்தன் மங்கைசொலே மதியாது மகிமை மிக்கங், கெல்லியிலாப் பல தலங்கடரிசித்துக் காசிநகரெய்திக் கங்கை, புல்லுநதி படிந் தனந்த நாளிருந்தான் விசுவேசன் பொற்றுள் போற்றி.(கூ)

* அண்ணனீங் குறவடைந்த வரிவையணி யுயராடை யகற்றி நாணும், பெண்ணேநதிப டிந்துநறு மலரெடுத்துத் தொடுத்துமிகு பிரியத்தோ டென், னுண்ணிவரும் வீரட்டத் திறைபெரிய நாயகியு முவக்கச் சாத்திக், கண்ணருவி சொரியவுள நெகிழவம்மை கழல்விழுந்து கழறு வாளால். (எ)

வேறு.

* தேசுருவிலிக்கே யூரவுஞ் செயிருடை யனவா யேய்ந்தும் காசினிவிணு மயங்கக் கண்ணருள் புரிந்தாய் போற்றி வாசவ னயன்மால் தேவர் மறைமுனிவரர் மற்றேரும் பேசரும் பொருளே போற்றி பெரியநாயகியே போற்றி. ()

* என்ன துன்புறினுங் காந்தளுலது சுகமேயென்று கன்னியர்க்கமைதல் தேர்ந்துங்குல நலங்கடக்கும் வண்ண மன்னனுக் கறிவிலேன் சொல்வண்மை யாக்குவையாலன்பர் பின்னநீக்கன்னே போற்றி பெரியநாயகியே போற்றி. (கூ)

* திருந்தயா வுலகுநோக்கும் பொதுநோக்கிற் சிறியேனுக் காய், வருந்‡திறந்தன்னுஞ்சயம்பில்லேனுன்மலர்விழிக்கட் பொருந்துசீர்ச் சொந்தநோக்கஞ் சிறிதருள் புரிதியண்டப் பெருந்தகையிடத்தோய் போற்றி பெரியநாயகியே போற்றி

* விதுவணி யிறைபான்மேவி மிளிர்கடைக் கண்ணுனேக்கு மதுபொழு தலகமைந்து தொழிற்படுமானு னின்றன், கது

‡ திறம்=மேன்மை.

மெனு மகிமைகண்டு கழறுதற்பாலோ நாயேற், கிதுபொழு
திரங்கியாட் கொண்டிச் சென்மங்களேதி யென்று. (கக)

* பலவரை நைந்திகத்தின் பற்று விட்டிசைத்தல் கொண்ட்
வலகிலா வருள்சே ரம்மையவள் சன்மவினையை நீக்கி
யிலகுமெய்ப் பதத்திலாகச் செய்தனளிகம் விண்போற்றக்
குலமறைச் சிரத்தானந்தங் கொளுநடங் குலவுங் கோதை.

* காகியிற் பன்னீராண்டு கழறுமன்னவ னிருந்து
மாசிலாக் கங்கைகொண்டு மாவலக்கோவல் புக்கான்
றேசுடைமனேவி யம்மைதிருவருள் சேர்தல் கேட்டங்
கேசறு தம்பிமார்க ளிருவர்க்குந் தன்னுடந்து. (கஉ)

* கங்கை கொண்டேகிச் சேதுக்கண்வளர் கருணைமிக்க
மங்கையோர் பாகற்காட்டி மன்னனும் பலதலங்க
ளெங்கணுந் தரிசித்தப்பா லீன்ரீ ளியின்ரூன் சேய்வாழ்
துங்கமார்குடந்தைமேல்பாற்சோழமாளிகையைச்சார்ந்தே.

* ரூன தீக்கையைப்பெற்றெண்ணகணுகிடஞ்சிவமேயன்றி
யின மற்றெல்லா மென்றங்கிருந்த காலபயன்கூறு, மூன பி
லாதோய் கன்னியொருத்தி நாயகன் வேண்டாது, மோன
முளோர்கள்போல விருக்கின்ரூளென மொழிந்தான். (கடு)

* அன்னவள் வியப்பைக் கேட்டவண்ணலு மறிவோமென்.
றம், மன்னவனுடனே சென்று வணிதைக்கு வரவுணர்த்த
முன்தாய்த் தினைவிட்டுள்ளே மொய்குழலிருந்து வந்த
தென்னகரணமோ வென்ரூள் கோவல்வேக் திசைப்பதானன். ()

** மாதுநீ புருடன்வேண்டா வகையெனக் குணர்த்தாயென்
னத், தீதொரு வாதகன்மஞ் சேருதல் வேண்டேனென்ரூள்
காதலர் தொண்டையன்றிக் கன்னியர் கருமநீக்க
யாதொரு வகையினலு மாகுமோ வறைதியென்ரூன். ()

* அற்பமாங் காமவிச்சைக்காடவர் கீழ்ப்படிந்தோ, நிற்புகுந்
தியங்கேன் வாமனூற்படிக்கீ றிலாத, நிற்புனாத் தெரண்

டாற்சென்ம தோடங்கடேய்த் தெஞ்ஞான்றும், பொற்ப மை யுருவத்தோடு பொருந்துவனெனப் புகன்றாள். (கஅ)

* அன்ன சொற்கேட்டவேந்தனரிவையேநீ தொண்டாற்றுக் தன்னிகரில்லா வம்மைக் காடவனிலேயோ சாற்றாய் முன்னவ ஞாலகவிர்த்தி முன்னி யாண்பெண் புணர்க்கப் பன்னகப் பணியாஞ்ஞர்பால் வதிந்தனளெனப் பகர்ந்தாள்

* நீதொழு நிமலவம்மை யிறைபானிங்கா திருக்கப் பூதலத் தனந்தமாயை யுற்பவம் பொருந்தித் தோன்று மாதுநீ புருடன்வேண்டா வகைகிலேபடுமோ வுன்ன வோதவருக்கு மேலாயுறுவையே லுன்ன மாட்டாய். (உ0)

* அல்லதுகிழ்ப்படிந்தங்கவள் தொண்டையாற்றுவாயேல் வல்லவள் வருத்தமார்க்கந் தவறியே மருவமாட்டாய் மெல்லியே தோன்றுமிந்த வினைக்குத்தரங் கூறென்றான் † செல்லியல் கோட்குலத்தின் சேகரனென்பான் மாதோ.

* கேட்ட நங்கையுந் தியங்கிக் கேழ்கிளராசேநீமுன் வாட்டடங் கண்ணினீர மணந்துவிட் டேகலென்னே கோட்ட மில்லறிவோர் காரிகைங்கியுங் குலவலாகுந் தோட்டணி மகளீர்கொண் கன்றுணையன்றிவாழ்தலாய்தோ.

* திடவறிவுடன் வாழ்ந்தாலுஞ் செகத்துளோ ரிழிவுங்கூறப், படவெர்கள் துறந்தோனேனும் பழிமொழிக் கஞ்சுவாரான், மடமிலாத் துருபதன்றன் மகள்ஞான மகத்துட்கொண்டு, மட்லவர் புலன்போற்கொண்ட தறிந்திலாய்போலுமென்று. (உஉ)

* பதிவிரதையர் பல்லோர்கள் சரிதங்கள் பகர்ந்துஞானத் திதமுளபுருடற் கூடியிருந்து மெய்ப்பதம் பெற்றுய்தி கதியிதா மென்றுவேந்தன் சாற்றிய கேட்டாணக்கிங் கதிபதியார்கொ னின்னையன்றி யென்றவ ளறைந்தாள். ()

† செல்லியல்கோள்=சுக்கிரன்—செல்-மேகம்.

* அவ்வுரை கேட்டவேந்த னகங்கொளாத ரிவையேநீ
பிவ்வுரை யெனைவிரும்பிச் சொல்லுத லேலாதென்று
னெவ்வுரை வேறோர்பாலி லியம்பினுங்கொளெனீ கொள்
ளுஞ், செவவுரீர யிலேயேல்யானுந் தீயிடைபுகுத லிண்ணம்.

* என்னு மவ்வுரையைக் கேட்டவேந்தனு மதங்கமானி
தன்னுரை பலிதமாகுந் தகுதியோவென வுட்கொண்டு
முன்னொருத்தியை வெறுத்துமொய்குழா லுன்னைச்சேர்ந்தன்
மன்னுயிதாழுவெறுத்துவல்விலங் கேய்தலென்று. (உசு)

* விதிவலியாலே யுள்ளந் திரிந்தொருவாறு வேந்தன்
கதுமெனும் பழிக்குநாணிக் காமாரி யருளையன்றி
யெதுவரு மெனவுகித்தங்கிருந்தனன் மௌனமாக
வதுபொழு திருவருள்ளக் கலிவலி யளவிற்சொற்ற. (உஎ)

* யாவையுங் கேட்டிருந்த வபயனுங் களித்துக்கூறுங்
கேவுனைச் சருதிக்கேற்பச் செப்பியவைய நின்னைப்
பூவையருந் கருதிமன்னென் றுரைத்திடப் பொருந்துமிந்தப்
பாவைப்பாரதியென்றேதப்படுந்தொடர் பழுதன்றென்றான்.

வேறு.

* அன்ன வாசகங்கேட்டலும் பெண்ணை நாட்டதிப
னின்ன கன்னியாரிசைத்திடு மெனவது கேட்ட
பொன்னி நாடனு மையவிப் புகழுடையாட்
னன்னீ யென்குலத்துதித்த வனம்புலி மரபில். (உக)

* வந்த பாண்டியகுலத் துதிபட்டி வாமத்தோற்
கந்த காளினற்பாரியா யடைந்தவற் றழுவி
யிந்த மாதினையீன்றபி னவனிறந் திடவே
சிந்தை யாகுலம்பெற மகளுடனிவண் சேர்ந்தாள். (ரு0)

வேறு.

* மங்கலீ யெனுமம்மாது மானினியெனப் பேர்பெற்ற
கொங்கலீ குழுதவாயிக் குமரியுங் குறைபாடின்றிச்

சங்களீ பழனவீங்கு புரந்திடவரண் டரித்தா
ரங் ¶களீவுட னெம்மாதர்க் கன்னியி னுபசரித்தே. (கூக)

* அணியாடை மாலைகந்த மணிந்தவப் போதிலதை
தணியாத கற்புநீதி மங்களசாத்தி வந்தாள்
கணியாத வன்புகண்டோ சொவர்களும் பரிகாசத்தாற்
றுணியாகத் தாதியம்மை யென்றுமுன்சொலி நகைப்பார்.

* அத்தகைக் காரணப்பேரிடு குறியாயிற் றின்ஞண்'
மெய்த்த சீரிளமைதன்னிற் கலையறிந்தொடுக்க மேவு
மித்தகை கண்டோர் $மூப்பியெனும் பெயர்தந்தார் ஞான
வித்தக வீதறிந்தோர் விளம்புறவிழிவு முண்டோ. (கூகூ)

* இந்த வேந்திழையா ணடிவருமகார்களீ'யெல்லாஞ்
சிந்தனை கொளாதிகழ்ந்தாள் செயிரறு நின்மேலன்பு
வந்ததிம் மரபோர்செய்த 'மாண்டவமாகு மீண்டிடப் [ருன்.
பைந்தொடிதனை மணந்தென்னெம்மை பரிந்திருத்தி யென்

அன்னபின் னவனுங்கூறக் கேட்டவெந்தங் 'காடபார்
சொன்ன சாபத்தைக்கூறி வீரட்டன்றுணைத்தாள் சிந்தித்
தென்ன நின்மனமோ வேங்கெயவ்வித மியற்றுயென்ன
வன்ன சொற்கேட்டசோழ னகங்களித்தோர் நன்ஞவில்.

* மடந்தையாம் பருவத்துற்று மனவொழுக்கத்தான் மூப்பி
னுடந்தையாம் பெயரைக்கொண்ட வொண்டொடியாளை
மன்றற், சடங்கியற்றித் தைவீகத்தராபதிதனையர்க்கீந்தான்
றடங்கடலுலகும் வாணஞ் சயசயவென்று வாழ்த்த. (கூசு)

*'பாரதியெனப் பேர்பெற்ற பாவையுஞ் சுருதிமன்னுங்'
கூருளமொன்றுய்ச் சோழன்குறித்த வோரிடக் திருந்தெம்
மீரமார் சடையற்றியான மிடைவிடா தியற்றிவந்தார்
சீரியன் மதங்கமானி செப்புரை பலிதத்தாலே. (கூஎ)

¶ அனவு=முழைவு. $மூப்பி=(கல்வியறிவொழுக்கங்களின்) மூரிர்ந்தாள்-என்னுங்குறிப்பு.

* சிலவகாட் பின்னரந்தத் தெரிவையுங் கருப்பமானுள்
கலிவலான் மாதின்காதல் ‡குகுமதிகடிப்பத் தேய்ந்தெம்
மலகிலாவருள் வீரட்டத்தடிகள் சேவடிகள் காண்பான்
றெலிவிலாதனெ முன்னீர்ப்பவன்பு பின்புறமேதள்ள. ()

* கோவலம் பதியின்மேவக் கனிட்டர்கள் குரைத்தாள்போ
ற்ற, வாவலோ டண்ணலம்மை யடிமலரக நிரப்பி•
காவலான் முனமடத்து ஞானநிட்டையி லிருந்தான்
பாவையுங் கருமுதிர்ந்தோர் பாலனைப் பயந்தாண்மாதோ.

* கண்டனுஞ் சுதற்குச்சாத கருமமாதிய வியற்றி
யொண்டொடியோ டுள்ளன்புபெறவு வந்தளித்தா னுங்கு
கண்டவொருவ ருன்பான் முப்பியாங் கனதையீன்ற
தண்டனின் மகற்கு மூபனெனும்பெயர் சாற்றினாரால். ()

* பொன்னியந் துறைவன்மைந்தற் பொற்பொடி குணங்
கட்கேற்ற, தன்னிகரிலீர வப்பேரோ தருந்தகுமெனக் களி
த்தீக், கொன்னுறு மறைகளாதி கொளுத்துவித்தே றன்
னினை, மன்னுமுறத் தம்பாலென்றும்வைத்தனன் மருவிலாது.

வேறு.

* வளர்கலை மதியின்மைந்தனு நாணின்மனுமுதலிய வல
கிலமெய், களர்கலை பலவுமறிந்தரசவையிற் கெழுமுநீதி
யின் விதிகளத்தத், தளர்வறு வளவன்கேட் டிளமதிழ்ந்தங்
கமைச்சரிற்றலைமையுந் தக்தான், றுளவகலான்போற் சது
வுபாயத்தால் வசுந்தராகோன் முறைதுலக்கி. (சஉ)

பாலனு முதன்மைக் ககமகிழ்வுற்ற பான்மையைக்கண்
டாரதியா, கூலமுற்றவளாய் மைந்தனின் னரசுக்குட்படி மர
சனுற்கொடுத்தற், கேலவே மகிழ்ந்தா யுன்பிதாமகன் றனி
யல்வலிகேட் டிலேபோலுங், காலமி தென்றுளவனு நம்முன்
னோர் காதையைக் கழறுதியென்றான். (சக)

‡குகுமதி=அமாவாசிச்சந்திரன்.

* மைந்தகே ளென்றுதை விகனனலில் வந்தமுதலிய சரித, நந்தலிலாது கூறினள்கேட்டே நாணமுற்றவ னென்றன்பிதமே, வந்தநன் னகரமடைந்திட வெழுதியென்றன னவ்வுரைகேட்ட, செந்திருவனேயா ணைகீத்தவண்டாணுஞ் சேர்வுறுவிதிவகை செப்பி. (சச)

* நீசென்று வருதியென விடைகொடுத்தா னேர்மையனே ரியற் குரைக்க, மாசொன்றிலாத மதியுளாயென்றன் வண்மைநின் முதாதை வண்மையதே, யேசென்றதுண்டோ விவணென்று மிருத்தியெனப்பலவிறை யுரைத்திடக்கேட், டாசென்று மிலாதோய் பிதாக்கள்பா லடைந்திங்கடைவ னென்றெழச் செம்பியன்றான். (சடு)

* கலிவலியினு நற்கண்வலியினு மெய்காட்டுறு வலியினுங் கதித்த, சிலிவலியினு மெய்த்திடவலியினு †முழுசேர்ந்தவர் வலி கொளச்சினத்து, மலிவலியினு மற்றையவலியினு மேம் படுகுமிருவு முப்பிப்பேர், கிலிபெறு மிவனுரீங்கவீங்குறு மோகிறை புகழெனவெணி நிகழ்த்தும். (சசு)

* உனைத்தனியாகப் போகவிட்டிங்கி யானுலைமுடற காதினிச்சின்றுட், பினர்ச்செல்வோமிருத்தி யென்றுபசரித்துப் பேசுறவிருத்தனன் பண்டை, வினைத்தொட ரறுக்கக்கோவ லெம்மான்றுள் விழைகுலசே கரமேலோ, னினைப்பொடு மறப்பிலாத மெய்ஞ்ஞானநிட்டையை விட்டிவைநிகழ்த்தும்.

* மெய்த்தசீர்ப்புகழ்கொள் வீரட்டகாதன் மெய்யருள் கொளுமுடற் றுணைகாள், பொய்த்த விவ்வுலகநீங்கி நற்சிவத்திற் போருத்துவ னீங்களும் பொருவி, லுத்தம நெறியைக்கைக் கொண்டு ரதஞலுய்குவீரஞ் சன்மினென்றே, வித்தகச் சூருதி மன்னனும்விளம்பி மேடமாமதி புனர்பூசம். (சஅ)

* ஆதிவாரத் தெம்மிறையடி பணிந்தங்கமல நிட்டையிலிருந்திடுங்காற், பாதியாம் பகலிலுடல் விடித்தான் மாபரவெளி

† ஊழ்=பகை.

யடைந்து சாரூப்ய, சோதியாணருக் கொள்பதவி யெய்திய தாற் றுணைவர்களே னையோர் சூழ்ந்தங், காதியாணடலைச் சமாதியுட் பொருத்தி யாலயமமைத்தன ரம்மா. (சகூ)

* சுருதிமன்னவ னற்பதவி மேவினதைத் தோகைசேய் கேட்டுளமிகவு, முருகினர் மகிழ்ந்தா ரன்னையங் கிருக்க வுயர்சுதனெடு பலர்சூழப், பரிதிமா மரபோன் கோவலூ ரடைந்து பார்த்திபர்க்கண்டு மிப்பாலன், புரிவலி சொலக் கேட்டவன் சிறுபிதாக்கள் புகலுவர் மன்னவிப் புவிக்கு. ()

* அரசர்க்கோ ரரசபுதல்வனே நின்னுளமச்சனு யமைத்தனை யதுவெம், பரசுக்கை யண்ணலருள் கொலோவிங்கிப் பால கனரசுரியாவனென், றுணரசொலக் கேட்ட $ வெலுவணுண் ணடுங்கியுங் கண்மெய்ப்பிதா வருளரசென், வரையற்ற வதுவுமிவன தாமென்றுன் மதுத்துமெய்ப் பொருளண்ண ல்வகுப்பான். (நுக)

*உணமை மீயாராதவறிவிலா ரிவனேமூப்பியின் புதல்வனென் றுன்னி, வெண்மையா யிழிவுகூறுவ ராங்குமேவுதற கா தென விளம்ப,வெண்மைசேர் சோணுட்டிறைவனு ங்கைத் தியான் மருகனுய்க் கொளினிழி வென்னென், றிண்மையி மியனே யன்றியுரேகே னென்றுபல்சூ ருரைசெய்தான்.()

* கேட்டவேற்தோர் நாட்குறித்திதின் மகளைக்கிளருமித்த நயனுக்கலங்கல், சூட்டெவிம்பாய் முன்போகென விடுத்துக் குறித்தநா ளெவரொடுஞ் சோழ, நாட்டினி லடைந்து விதி ப்படி மூப்பிரும்பிக் கங்கரபதி சுதையை, வேட்டங்குச் சின் னுளிருந்து கோவலின் பான்மேவினன் விடலை மெல்லி யொடும். (நுக)

* கோவலிற் புதல்வன் காந்திமாமதியாங் கொம்பனையொடு மிருந்திடுங்கா, லாவலோ டெம்மானருட் டிறங்களைக்கேட் டகமுல கயிர்த்திறையமலச், சேவடிபடிந்தங்கிருந்தனன்

$ எழுவன்=சோழன்.

வருத்திச்செம்பியன்றன் னகர்குறுகப், பூவையோடவனிய
ழைத்தனனினியான் பொன்னிநாட்டடைவுறேனென்றான்.

வேறு.

* கேட்ட கண்டனும் வருத்திமெய்ப் பொருளுடன் கிளத்தி
வாட்ட முற்றிடக் கண்டவம் மன்னனு நகைத்துக்
கோட்டமில் சுதவங்கு சின்ன ணின்றிக் கோவன்
மீட்டும் வந்திடா யெனச்சொல வேய்ந்தமெய்ச் சிறுவன்.()

* தந்தை சொல்லின்மேன் மற்றிமமிலை யென்றுட்டரித்தே
யெந்தை தன்றிருச் சேவடிவிட் டேகுதற் கில்லாச்
சிந்தை யாதரந் தணிந்தொரு வகைசெலற் பியைந்தான்
வந்தை யார்ந்த கண்டனு மவனுட னகர்மேவி. (நிசு)

* குமரவென்னோ மாமுடியுள கொற்றவ னெனப்பே
ரமரவைத் துலகைப் புரந்தருளு நியவுணர்
சமரவென்றி யான்மகன் முகனென் னுரைதந்தான்
விமலமிக் கவனவனென்னோ யென்னோடும் வியக்க. (நிள)

* கிள்ளிசொற்படி யிலகிலெண் குறும்புகள் கெடுத்துதீ
தெள்ளிதிற் செழுங்கோன் முறையரசினைச் செலுத்திக்
கொள்ளுநற் பொருட்பவ நசிவிடயத்திற் கொடுத்து
வள்ளல் சேதிமமுறை குறையின்றியே வழுங்கி. (நிஅ)

* மன்னுயிர்க் குடறன்னுட லெனவுமாற் கரியான்
றன்னுயிர்க் குயிரென்னவு மெய்யகந் தரித்தே
பொன்னிநாட்டை யம்மூப்ப நம்பியுங் கணிற்புரந்தா
னன்னுதற் கருமிவன் செயல்பின்னரு முரைப்பாம். (நிக)

வேறு.

சிவபுர மூர்த்திதாள் சிந்தித் தேத்தினே
ருவகையோ டடைந்த பேறுரைத்தனம் மினித்
தவமுனி யுரைப்படி யடியர் சார்ப்பினு
லவமறுத் தரும்பத மடைவர்க் கூறுவம். (கூ0)

குலசேகரச்சருக்க முற்றிற்று.

நரசிங்கமுனையர் சருக்கம்.

சிவன்கழற் கடிமைபூண்ட தெய்விக நாரசிங்க
னவன்குலங் தழைக்க வந்தசுதின்மேன் மலேயடாஞ
நவிலருஞ் சீர்த்திவேந்த னரசிங்க முனையனென்பான்
கலின்மலி மாலேமார்பன் காரணமுரைக்கற் பாற்றே. (க

* முனிவருத் தருணடாறு முன்னவனருளோர் மூன்று
மினியவவ் வொன்பானுட்டை நரசிங்கமுனைய னென்பான்
மனுவிதிப் படியாங்காங்கு வலியவரெளியோர் தம்மைத்
துனியுற வலியாவண்ணஞ் சொல்வலி நிருபம்போக்கி. (உ

திருமுனைப்பாடி நாட்டி லிருந்து திருநற் புரந்தாங்
கரனடித் தொண்டர்தம்மீ மயனெனமனைத்துட் கொண்டு
விரிபுனற் குமிழியென்ன மேதினிவாழ்வு யெண்ணி
யருநெறி யவர்கடொண்டே யாமெனவாற்றிப் பின்னும். (

தெய்விகற் கருள்கூர் வென்றிதிகழ்மழுப் படையினன்றன்
சைவமா புரத்தையாதித் தலங்களா லயங்களெல்லாஞ்
செவ்வனே நடாத்திச்சைவ நெறியிகழ்வார்ச் செயித்துத்
தெவ்வரிலா தங்கன்பர் செயிர்கனவினுங் கொளாதே. (ச

* கைப்போதிற் கனிபோற்சூலங் காத்திடுங்காற் புரக்கச்
சப்போதுந் தனவிலாட் கோசிறுவன் சேர்கிலையேசேர்ந்தான்
மூப்போதும் வீரட்டேசன் முளரித்தாடாரிசித் துள்ள
மெப்போது மடியார் தொண்டையியற்றிட நலமாமென்றே

* அல்லதன் னியருக்குள் ளிவ்வரசை நீதியினேடோம்பும்
வல்லவோர் சுதன்கிடைத்தான் மணிமுடி சூட்டிவைத்திங்
கெல்லையில் லருள்வீரட்டத் தெந்தையோ டடியார்தொண்டை
யல்லொடு புகல்வீண்போகா தாற்றலாமெனவுட் கொண்டு

வேறு.

* எத்தவித மிந்தணிவா னருளோவென் றேங்கலரசியற்றுங் காலம், விந்தையார் திருநாவலூரின் வேதியர்குலத்து விம லன் றெண்டி, சுந்தமாற்றுஞ் சடையனுருக்கு மவர்மனை யாந் தணிவில் கற்புப், பைந்தொடியாரிசை ஞானியார்க்கு மெம்மனோருய்யப் பாலனாக. (எ)

* எம்பெருமான் றிருவருளா லவதரித்த செம்மலுக்கங்கின் றூரன்பா, னம்பியாரூர னெனநாம மளித்தணிக பெரியகல் கச் சாத்திப், பைம்பொனெழிற் சிறுதேர்வீதியிற் சிறுவ ரொடு முருட்டபாத்திருப்பா, நிம்பரின் மெய்ச்சுகம் புதல் வரன்றியுண்டோ வண்டோவென் றெண்ணி யெண்ணி. ()

*இத்தகையா யணிவீதிவிளையாடி நிளம்பரியினை யான்செ ய்ய, மெய்த்தகையை நரசிங்கமுனைய ரெனுநாட்கண்டு வி ழைந்திரண்டி, கைத்தலத்தா லெடுத்தணைத்தெம் பரனருள் காதலனெனிக் காஞ்சியென்றங், குய்த்தனார் வாற்பெற்றேர் பாலடைந்து பணிந்தினரசுக் குரியானென்றான். (கூ)

* அதுகேட்ட சடையனரசர்க்கே னரசுரிமை யமைவ தென்னப், பதிகேட்டேம் கன்புளத்திக் குழுவியையென்பா லளிக்கப் படிவீரென்ன, வெதுவரினுங் குலகலம் விட்டெ ணில் சுதரையுளரொருசே யீயாரானுல், மதுமலர் மார்போ யரசர்வலிகொண்டு புரிவதற்கென் வகைசெய்வாரார். (கூ)

*என்றுமறையவன் கூறக்கேட்ட வேந்துவரி சூழுலகமெல் லாம், வென்றரசு புரிபவரும் தம்முரையை மறுப்பவர்கள் வேம்பில்லென்று, துன்றுநெறிக் கல்லனவுஞ் சொல்வரோ சொல்வரேற் சொல்லுண்டோர்நெஞ், சென்று மனலவர் செல்வங்குலந் தகித்துற்பவனிலையுய்க்காதோ வந்தோ.(கக)

* என்ன வறுமையிற் றுன்பமையெய்தினுஞ் சத்தமியல்கு லத்து, மன்னுநெறி யினிற்றவறார் செல்வமாதியவுன்னிமதி

யில்லாதோர், துன்னுபல செல்வமொடு குலமிருந்தாலு மற்
பசுகமேற்கொண்டு, பன்னரியகுலநலங் கெட்டிகபரத்தும்
பழிமொழி பாராட்டுகிற்பார். (கூ)

* இனுமபல ஞாயங்களெல்லாங் கவிகுலவெம்பிதா மகனு
விசைக்கக்கேட்டேன், மனஞ்சிறிதுமிச்சுதனே மறையோர்க
ணெறிபிழைக்க வைத்தற்கில்லேன், முனம்பரசு ராமனென
முடிசூட்டி யரசிருத்த முன்னினேனும், மினந்தவிர்தலன்
றின்றே யரண்சேரக் குழவியையு மீவீரென்றான். (கஙூ)

* இச்சுதனை யன்றியெங்கட் கொருதுணைவே றிலையேனு
மிறையையன்ற, னிச்சைமறு தீர்தனங்கோ டீயென்றார்
வணங்கிவேந் திருகையாற்கொண், டுச்சிமிசை வைத்து
மோந்தானந்த பரவசஞ்சூழ்ந்துளங்குவிர்ந்து, நச்சுபிறவிக் குரு
டன்விழி பெற்றற்போற் கோவனகரினுற்றான். (கச)

* எண்ணரும் பல்லியநதுவைப்ப வேவர்களுங்கொண்டாட
விறைவீரட்ட, வண்ணலம்மை தாள்பரவி யரண்புகுந்து
கோமளாங்கி பின்கரத்து, கண்ணருஞ்சீர்ப் பதம்பெற்று
நம்மவருய்யப் பிறந்தநம்பி தன்னை, யுண்ணெகிழ்ந்தங் கா
சிந்தான் வாங்கினருளத்து வகையுடனிற் பூத்த. (கசூ)

* இருவருடலுயிருணர் வொன்றுபுரிந்ததென வீரட்டே
சன்மிக்க, திருவருளே காமுய்ய விவ்வுருக்கொண் டெழுந்
ததெனச் சிந்தித்தன்னர், பருவமைந்தற்கேற்க வுபநயன
முதலீன்றேனுற் பண்ணுவித்தங், கருமறை யாகமமாதி
கலைகளெல்லாம் பயிற்றுவித்து ளகமகிழ்ந்தார். (கசூ)

* வெம்பியசீ வப்பைங்கூ ழுய்யப்பண்மாரி பெய்யமேவு
மீறி, னம்பிகொண்மு நரசிங்கமுனையர் திருமனைவளரு
நன்மையாலு, மெம்பிரானருளாலுங் கோமளாங்கியு மொர்
சுதனீன்று ளண்ணல், பம்பியசீர் நம்பியார் தம்பியென்ற
பெயர்பகர்ந்தான் பரிவாலன்றே. (கஎ)

* மகன்பிறந்து மரசுகும்பி யாரூரற்கென் றுள்ளமருவ வே
ந்த, னகஞ்சிறந்த சடையனூர் தமைநோக்கிக் கன்னிகை
யொன்றணிமைந்தற்குத், தகும்படிபார்த் துரையுமெனப்
புத்தூரிற் சடங்கவியார் தம்பாற்பேதை, யிகந்துமணம் பே
சுவித்துச் சடையனூர்முனையர் பாலுரைத்தார் மன்னே. ()

வேறு.

* அந்தவாசகங் கேட்ட வேந்தக மிகமகிழ்ந்து
விந்தைசேர் மணவோலை மேதினியெங்கும் விடுக்க.
வந்தகாவல ரந்தணர் மற்றையோர் மகிழச்
சந்தமிக்கதோர் நம்பிக்கு மணவணி தரித்தே. (கசு)

* எங்குஞ் பல்லிய சாலங்களிரட்டுற வேந்தல்
பொங்கு மன்பொடு நம்பியூரூடைப் பொற்புத்
தங்குமொண் பரிமிசை யெம்மானெனக் கொடுசார்ந்து
மங்கலத் துவைகலி லெவ்ரொடும் புத்தூர்வந்து. (உ0)

* வண்மைசேர் சடங்கவியர் மாமனையிடை வதுவை
யொண்மையோடு நம்பிக்கவணு ஞற்றிமமைம்யத்
துண்மை யோடிறை கையிலையின் முன்னுரைப்படியே
யெண்மைசேர் வயோதிக மறையவ னெனவெய்தி. (உக)

* இந்த நம்பியாரூரன் றன்பிதாமக னெனக்குத்
தந்த சாதனம் வழிவழியடிமை யாந்தகமை
மூந்திருந்திட வெனையலாதி வன்மண முடித்தற்
கந்தணீ ரரசீரெந்த விதங்கொலோ வறையீர். (உஉ)

* என்றியாவரு நமைத்தடுத் தாளுமோ வென்னு
துன்றருந் தவம்புரியினு மறிவுருத் தொல்லோ
னன்றுகூறக் கேணம்பியு மந்தண ரடிமை
யின்றுகேட்டன மந்தணர்க் காவதென் றிசைத்து. (உங)

வேறு.

* நக்கனீநோக்கிப் பித்தனீகொலோ வெனநகைத்திங்
கிக்கணத்தடிமை யோலியென்றதை யெடுப்பாயென்னு

மிக்கணத்திறை கான்பித்தலுங்கண்டவுடன் தொண்டாற்றத் தக்கணத்து மாமென்றோர் சாதனங்கயி லெடுத்தான்.(உச)

வேறு.

* நகைத்தெடுப்பக் கண்டநம்பி வெகுண்டெழவும் வெரு ண்டோடு நம்பன்கையாற், றகைத்தவோலையைப் பிடிங்கிக் கீற வந்தோவென்றவனைத் தான்பிடித்து, வகைப்படுமென் ஞாயமதைக் கண்டுரைப்பா ரில்லையோ மாநிலத்து, மிகைப் பூதிசெல்வம்முதலவலிக்கஞ்சிதிதிசொலார் மேன்மையென்னே.

* என்றெம்மான் கூவுதல்கேட் டங்கிருந்தோ ரிருவரையும் விலக்கவேந்தல், பொன்னுவார்போல நின்றுதளர்ந்து கூவீ சன்முனர்ப் போந்துபோற்றி, நின்றுநின் பதியாது நிகழ்த் துகென வதுகேட்ட நிமலன்மெய்மை, துன்றுகிருவெண் ணெய் நல்லூரா மென்றுனவலூர்ச்சு குணன்சொல்வான்.()

* பொய்வழக்கா லிவனரசே பல்லோரைக் கொண்டவணப் போலுரீது, மெய்வழக்காவது வெண்ணெய்நல்லூர்க்கே கிட விளங்குமெனச் சினத்தா, னுயவழக்கி தென்றறியா யவணெழுக மூலசாதன மொப்பித்துன், னேவழக்கால் வெ ல்லுதொண்டெம் காற்றலறிவாயென முன்னவின்றெழுந் தான். (உள்)

* நடந்திடு முன்னவன் பினம்பிகாந்த சூசியின் விரைவி னண்ணக்கண்ட, தடம்புயவேந்தாதி மறையோர் தொடர வெண்ணெய்நல்லூர் தன்னிற்புக்கம், மடந்தையோர் பாக னங்கு வேதியர் பாலாதிமுதல் வகுத்திடக்கேட், டிடந்தை யிலா வுன்வழக்கை யாரரவுரைத்தியென்ரு ருரைக்கலுற்றான். ()

ஆகிசைவ குலத்துதித்த வெனையென்று மறிவிரிவ் வந்த ணுளன், சாதனையாஞ் சொல்லோடு சாதனங்காட்டிய மா லென் சாற்றுகிற்பே, னீதியுளீரிவைக ளுண்மையெனக் கொன்றுந்தோன்ற விலிங்கித்தீரென்றான், தீதொருவா வெம்மனு ளுங்கரைக்கும் பணிசொரியச் செனித்த கொ ண்டல். (உக)

* ஆண்டுரைத்த மொழிகேட்ட வான்றேருமதி சயித்தந்த
ணீணோக்கி, யீண்டுரைப்பா யாரூதலா வணஞ்சாட்சி
மூன்றிலொன்றங் கென்றூர்கேட்ட, $ காண்டவிலான் மூல
சாதன மிருக்கென்றான் காட்டாயென்றரஞ்ஞன், மீண்டும்
வஞ்செய்யாமற் காப்பீரே லளிப்பனென்றான் மேலாய்கின்
றான். (கூ0)

* தீங்கொன்று மடையாது செய்குவோங் காட்டென்றூர்
சீரோங்காரப், பூங்கொன்றை முடியானே ராவணத்தை
யெடுத்தொருவன் புகலவீர்த்தா, னுங்கொருவர் மறுத்து
ரைக்கா துரைத்தவதற் கனந்தகில யையன்காட்டப், பாங்
கடைந்தோ ராரூரவந்தணற்கு நீயடிமைப் படுதியென்றூர்.

வேறு.

* அன்னது கேட்ட நம்பியாரூர னதற்கிசைந்தான்
றுன்னிய மறையோ ரீங்குதுகளிலாய் நீயசிக்கு
மன்னிய † வகரமெங்கே காட்டுதியென்றூர் வள்ளல்
மின்னிலை ‡ நிகேதனத்துண் மேவினனுருக் கரந்தான். ()

* உருமறைந்திடலு நாவலூரனு மயங்கிக் கூவப்
பெருமறை முடிநடங் கொள்பெருமையன் விடையினும்பர்
திருவுரு விளங்கி நம்பியாரூர சென்றகாலத்
தொருவினைத் தொண்டாற்றினையொரு வேட்கையாலே. ()

* இப்புவிதனிற் பிறக்கவிசைத் தனமிசைத்த வாறே
நற்பிலா துதித்தாய் துன்பவாழ்க்கையிற் சாராதியாரு
மொப்புறும் வழிதடுத்தாட் கொண்டனமென் றுரைத்தா
னெப்பொழுதுந் தன்றொண்டர்க் கெளியவனீ தில் சோதி.

* உம்பரின்வீடைநின் றெம்மானுரைத்தவாசகங்கள்கேட்ட
நம்பியாரூர னுள்ளகமிலரு மன்பான் மிக்கு .
வெம்பியாவையும் வெறுத்துவிழி மலர்ந்திருகை கூப்பி
யெம்பிரான் வலியவந்தென்றனை யாண்டவிய லென்னென்றான். ()

$ காண்டம்=மலை. † அகரம்=வீடு. ‡ நீகேதனம்=கோயில்.

* எங்கணுங் காவியார்ப்ப விண்ணவ ரிரங்கிநின்று
கொங்கலர் சொரியவேந்தர் குலமறைய வருமேத்த
வங்குவந்தடிமை யோலைகாட்டி நின்றருளுங் கோமான்
புங்கவனவனூ ரெம் புகிதனோக்கிக் கூறும். (கூசு)

* என்னிடம் வன்மைபேசு மியல்பால் வன்றொண்டனுமக்
தன்னைநீ பெறுகபல்லாதிழி வெனைச்சாற்ற லேற்று
நன்னயமாகக் கொண்டேனு னிலத்தமிழா லெண்ணப்
பன்னுதியென்றன் வேதமாதிய பகர்ந்த வாக்கான். (கூஎ)

* விண்ணவரயன் மாலீதியே வருவிழைந்து வேதப்
பண்ணினை நாத்தழும்பு படத்துதித்தாலுங் காண்டற்
கொண்ணுதை சோதிதானே வலியவந்திழி சொல்லோம்பிக்
கண்ணுதிங் கெனைப்பாடென்றல்கேட்டநம்பியுங்கைகூப்பி.

* மறையவனுய் வந்தென்னை வழக்கினுல் வென்றுபண்டைக்
குறையறி வுதித்தியுய்யக் கொண்டவா கோதிலாது
பிறையுயிக் கொண்டோயாரும் பேசரும்புகழை நொய்ய
சிறியனே னறிந்துபாடுந் திறமனுவளவோ வென்றன். (

* நித்தனு மன்பாலேக்கி நிகழ்த்துவன் முன்னரென்னைப்
பித்தனென் றுரைத்தாயஃதெற்கெற்குமப்பித்தாவென்றே
யுத்தம வடியெடுத்துப் பாடுதியெனலு மூர
னத்தமதெடுத்துப் பித்தாபிறை சூடியென வடிக்கி. (சஅ)

திருவெண்ணெய்நல்லூர்த் தேவாரம்.

பண்–இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தா பிறைசூடீ பெருமானே யருளாளா ... ... ;
வெத்தான் மறிவாதே நினைக்கின்றேன் மன்றுள்னே ... ... ;
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு*
ளத்தாவுனக் காளாகினே னல்லேனென லாமே. ... ... (க

திருச்சிற்றம்பலம்.

* பண்பத்தும் புகலக்கேட்ட பரன்மகிழ்ந் தினிமைந்தாவீம்
மண்பற்று முலகமீதென் வண்புகழ் பாடாயீன்று [டோர்
கண்பத்தொ டைந்துளானுங் கரந்தனன் கண்டோர்கேட்
விண்பற்ற நெஞ்சங் கண்ணீர் பொழிந்திடவியந்துநின்றார்.

* இனையவை யுமிந்தானந்த மெய்திய, நாரசிங்க
முனையனு மினியாதொன்று முன்னுதலி லாதிச்சென்ம
வினையகலுறு மக்காலவள விவருடனே மேவிப் [டான்.
புனையடித் தொண்டாற்காலம்போக்குதுமென வுட்கொண்

* கொண்டவக் குறிப்பறிந்தவன் றெரண்டர்கோவே நின்பா
லுண்டவெற் கடைந்தவெம்மா னருளுனக் குண்டஞ்சேல்
பாற், றெண்டிரைப் பெண்ணைசூழ்ந் திருக்கோவலூர் வீர
ட்டத், தண்டர்நாயகன் றெரண்டரீற்று யென்றகெல் லண்
ணல்கேட்டு. (சுசு)

* இத்தவற்புதத்தை விட்டங்கேகிலே னென்றன்கே
சுந்தரூர்த்திநக்குத் தோன்றலே கோவற்புக்கு
விந்தையா திரைநாடோறு மேவிறையடி யார்க்கன்னங்
கந்திடாய்பொன்னேடற்றினிப்பதம்பெறுவாயென்றே.

* சாற்றிவேந் தாதியோடு திருநாவ லூரைச்சார்ந்து
கூற்றுதை யிறைமுன்னின்று கூறியபதிகத் தன்னி
லிற்றினிஞதனுக் கூரென்ற பண்ணிடை யெடுத்து
போற்றினரை சிங்கமுனையனைப் புகழ்ந்து மாதோ. (சுடு)

தேவாரம்.

பண்–நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாதனுக்கூர் நமக்கூர் நரசிங்க முனையரையர்
ஞதரித்தீ சனுக்காட் செயுமூரணி நாவலூர்
றேதநற் றக்கவன் றெரண்டனூரை னுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங் கற்றுங்கேட்ட வர்தம்வினை கட்டறுமே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

* வென்றிகொள் வேந்தேகோவன் மேவாயென் றனந்த ஞாயம், வன்றொண்டர் கூறிப்போக்க மன்னனு மறுத்தற் கஞ்சி, யன்றுகன் றீன்றவாவி னுளங்கரைந் தூரடைந்தான் குன்றவில் லவனுட்கொள்ளுங் கோலங்களகத்திற்கொண்டு.

ஒன்னலர்க் கடிந்து மன்னுமுரியரைப் புரந்துவையத் தின்னறீர் புகழையீட்டி யிறைதிருவெண் ணீறென்று நன்னயமென வுட்கொண்டு நம்பிசீரறிந்து போற்றி யென்னிறை மருவுங்கோவ லிடமெலாம் விளங்கச்செய்து.

அன்பினுரன் சொற்றவிதி முறையாக வண்ணன் மன்பெருந் திருநாள் காட்டுமகேசனுதிரை நாடொட்டங் கின்பமுற்றிறை தன்பூசை குறைபடா திழைத்துநித்தன் பொன்பொலி தொண்டர்வந்தோ ரனைவர்க்கும் பூசையாற்றி.

நிறணியன்பர் தம்மைநிமல னுயகத்திற்கொண்டு நாயுபொன் னெருவர்க்காங்குக் குறைபடாதளித்து †தோன்றன், மாறிலா வன்புபோன்று மதியினிதன்னந் தன்னை யாறணிசடையா னுண்பதாமென நுகருவிப்பான். (சகூ)

* மலையமன் கோங்கனென்பான் வளர்நாட்டை யுடையான் மிக்க, சிலைவலியுடையானெங்கடெய்வினைவித்த செம்மல் கலைமலியுளத்தான் பூதியணிபவர் கழலைப்பேணு, நலமிரு முனையற்றன்மை நாயினே னுரைப்பதென்னே. (ரிo)

உலகளாந்த வணுங்காணு வுறுபதநோவத் தூது செலவ்லிற் பரவைபாலிற் றேவதே வனேவிடுத்த கலைமலி நாவலூரன் றனையிளங் காலம்பேணி யிலகுமுன்மகவாய்க்கொள்ளவ்விறையிய லுரைப்பதென்னே.

* அண்ணலாலயஞ் சிறப்பித் தடியரை யுபசரித்து, நண்ணருஞ் செல்வீத்துய்த்து நவநிலம் புரக்குநாளில், வண்ணமெய்க்கோமளாங்கி யொருமைத்தன் பெறவன்றொண்ட, னெண்ணமிக்காட் கொண்டானென் றேந்தல்பேரிட்டழைத்தான்.

† தோன்றல்=நிலைநிறுத்தல்.

* நம்பியார் தம்பியென்று நவிலுமாட் கொண்டானென்று
மெம்பிரானுலவூரற் கிசைந்தபேரிட்டு நாளுந்
தம்பிரான் றேழனேரோர் தலம்பெறும் பேறுகேட்டு
ளன்புமாச்சரியம் விஞ்சியத்திசை நோக்கித் தாழ்ந்து.. ()

* மைந்தர்களிரு வருக்குமாநிலம் புரச்சும் விஞ்சை
வந்துறக்கொளுத்தி யேற்றமன்னர் கன்னியரைத்திமுன்
றந்தொன்பா னுலகங்காக்குந் தலைமையுந் தலைவற்கிந்து
தந்தைமுன்னுறு மடத்துத்தரித்து முற்பணிகள்செய்தான்.

இத்திறமொழுகு நாளிலிறை வனுதிரையினேர்கா
னித்தன தடியார்க்கெல்லா நீதியால்வந்த பொன்னீ
பத்தியினுதவும் போதுபவ நெறிக்காமஞ் சூர்ந்து
மெத்தமேனியிற் புண்சீழுமுதிரந் துர்க்கந்தமேவ. (நிரு)

புன்னெறிபடருங் காமக்குறிமுதன் மானம் போக்கி, மன்
னுவா னெருவனீறு பூசுந்தங்கு மருவனாங்கர், தூன்னுவா
ரிகழ்ந்துநீங்கச் சொலநாணி யொதுங்குவாணை, மன்னவனை
திர்போய்த் தாழ்ந்துமணிக் கரங்குவித்துப்போற்றி. (நிசு)

*. அண்ணல் சோதனை கொலோவீ தம்மையிம்மையினுமாற்று, மண்ணுளோன் கருமத்தா லிவ்வகைபெற்றான் கொல்லோவென்னுள், ளெண்ணிலெத் தன்மையோராயினும் வெண்ணீறிட்டாரிறில், கண்ணுதலெம் மானன்றே வென்ற கங்க சிந்தங்கேந்தல். (நிள)

ஆகனமன்பினீந்து முகமனுங் குரைத்துமேனிக்
கோதிரிசுகந்தந்து குணமிகவு வந்துசிந்தை
தீதடார் நெறியினார்கள் வெருவுறச் சிறியோர் ஞானம்
போதரவுற விவ்வாறு புகலுவன் புகர்குலத்தோன். (நிஅ)

பொடியணிந்தவர்கண் மேவக்கண்டு காணர்கள் போல
மடமுறவிருந்த வினமனத்தவர் குருடராவா

நீடமுறவெழுந்து போற்றுதிருப்பவர் முடவராவார்
சுடிதவர் தம்மையேத்தார் மூகராய்க் கலங்குவாரே. (நிகூ)

பின்னுமந்நீரணிந்தார் தூவன்மொழி பெரிதாய்க்கேளார்
கன்மன ‡ வெதிரராவரவர்க் கொருகளங்கங் கூறிற்
றுன்னருஞ்ர செல்வஞ்சிந்திச் சூழ்பல நோயிற்றுழ்ந்து
பன்னருங் காலம்போல்லாப் படர்நிறையத்துளாழ்வார். (

மறைமுடி நடனமேய வள்ளனீறணிந்தார் தம்மை, முறை
யினுல் வேண்டிப்போற்றி யெதிர்சென்றங்கிறைஞ்சிமுத்தி,
யிறைவன்னன் றவர்கட்காய வீபவர்தமக்குவேண்டுஞ், செ
றியருள் குறைபாடின்றிச் சிந்தையிற் புகவேகண்ணி. (

* இகத்திலிரண் டேறுந்துயத் தெம்பிரானருளான்ஞான
மகத்தினிற்பெற்று நித்தியத்தினே யடையா நிற்பர்
தொகைப்படு சனனநீக்க விரும்பியிற் றுறந்தநீவிர்
வகைப்படுவது நீற்றுரையிகழுறும் வண்மை கொல்லோ.

* மின்னனேர் செல்வமேற் கொள்வேந்தர் களதிகாரத்தின்
சென்ன மூளோர்களென்ன தாழ்வினைச் சேர்ந்தாரேனு
மன்னவர் தமைமேற்கொண்டு மலகில் பேரின்பச்செல்வந்
தன்னெம்மான் சின்னத்தோரை மேற்கொளாதது மென்றுய்தோ.

இனையனமொழிந்து வேந்தனவரவர்க்கிசைந்த பொன்னிற்
றனியிரட்டியு நோபூர்வான் றனக்களித்து வந்துபோற்றிக்
கனிவுடனமுதளித்து விடைகளிப்புட னளித்தா
னினியுலகடியார் குற்றமெணுமைக் கோக்கியாய் மாதோ.

வேறு.

* ஆங்கடியார் மற்றுருமுனையர் தொண்டைவியந்து வியந்தபினீங்க, வோங்குமாகிரைப் பணியையவள்ளல் சின்னளன்புமலிந்துட்புக்கிச்சன்மத், தீங்ககற்றீ வீரட்டத்திறையருட்செஞ்சேவடிக்கீழ்ச் செறிந்தநீழற், பாங்கு $ பாத்திரமாதச்சதையநாள் வினைவெய்யிற் படாதடைந்தான்.(சுடு)

‡ வெதிரர்=செவிடர். $ பாத்திரமாதம்=புரட்டாசிமாசம்.

* காரூருங்களத் தெம்மான் றிருவருள்பெற்றுய்ந்தவர் தங் கழலேப்போற்றி, யாரூரனுரைத்த தொண்டத்தொகையுள் ஞ $மெய்யடியென் றன்பினோடிவ், வேரூருநரசிங்க முனை யரையர்க்கடிமையென விசைக்குங்கால் யாஞ், சாரூரர்தமக் கறியமுனையர் புகடமை யெடுத்துப்பகர்வ தென்னே.(சுசு)

* தேறுபிவர் மரபிலாட் கொண்டா னென்பான் மேல்பாற் சேர்ந்துவெற்றி, மாறுதலிலாது கொங்கர்கோ னென்னும் பெயர்வாய்ந்து மறைநான்காகக், கூறுமுனி பாரதத்தைச் செந்தமிழில் வில்லிபுத்தூர்க் கொண்டலிக்கொண், டாறு படக்கூறுவித்தந்நானிலமெற்றுன்கு லச்சிரறைவதென்னே.

* வண்மைசெறி பிருகுகவி வெள்ளிகுக முனிவரன் றைவி கவள்ள, லுண்மைசெறி நரசிங்கமுனையர் வரைக்குலப் பெயருமுரைத்தற் கொண்ணுத், திண்மைசெறி மலிமன் னர்மலாடர் கொங்கர்முதற் சாதிப்பெயருஞ் செல்வத், தொண்மைசெறி ராயருடையார் முதலசிறப்புப்பேருங் கொண்டம்மா. (சுஎ)

· எம்பெருமான் குகமுனிவ னருள்வாக்கின் வியாணுமிய லார்வெண்மை, யம்புயாசனிநிகர்நம்மெளவை திருவாக்கின் வலியாணும் விர்த்தி, பம்பியெங்கும் பூவினையார் செல்வர்க் ன்யெவர்க்கும் கீழ்ப்படியாதியாண்டு, நம்பனடியார்க்கடிய ராய்வாழ்வார் குலப்பெருமை கவிலற்பாற்றே. (சுக)

வேறு.

* மலையமன்னென்று மூவகைகொண்டான் புக
முலகிலவாகினு மறிந்தவா சொற்றுந்
தலமதிற் புகழ்கொண் மெய்ப்பொருட்டரச்தி
யிலகுமெய்ப் பத்திசெய் தேய்ந்த கூறுவாம். (எ0)

நரசிங்கமுனையர் சருக்கமுற்றிற்று.

$ மெய்யடியன் நரசிங்கமுனையரையர்க்கடியேன் என்றார்.

சிவமயம்.

மெய்ப்பொருணாயனார் சருக்கம்.

வேறு.

மருமலர்த் துணர்கமழ் சினமலய மிர்த்துயர்ந்த
கரையலைத்தகல் §வசுமதி கிண்டெளவை கவிகேட்டு
டிருநிலத்தர் மெச்சிழுதை பாறதியையி பெண்ணைத்
திருநெறிப் புறந்திகழ்ந்து மேம்படுஞ் சிவபுரமே. (க)

வழுத்துமிச் சிவபுரத்தெம் வீரட்டரை வழிபட்
டிழுக்கின்மா மனுவழியொன் பானிருநிலம் வாய்மை
யொழுக்கி னீடியமாட்சிய ளென்னலர் கடிந்த
மூழுத்தவென்றி யன்மலிய நத்தமனெனு முதல்வன். (உ)

* இமயவேந்து தெய்வீகனு யெய்திய தாலு
மமைமுமா மலியுடைய நாடுகளு தாலும்
விழலநாடு பங்கொடு நடுவென விள்ளலாலு
மமலவேந்தனை மலிய நத்தமனென வறைவார். (கூ)

வென்றியேபுரி மலிய நத்தமனெனும் வேந்த
னென்று மன்பினுல் வழிவழியடிமை யென்றிறைகன்
பொன்றிலாப் பணிகோ வன்மாநகர் புரிந்தருளு
நன்றி மேபதோர் சேதிநாடுடை நரேந்திரனே. (ச)

சேதிநாடுடைத் தெய்விகன் குலமகன் சிறந்த
நீதியாளன் மெய்ப்பொருண் மன்னனிலவணி பெருமாற்
காதரம் பெறவாலய மெங்கணும் பூசை
காதலாற் புரிந்தரசிய லளித்தனனன் காமன். (ஞ)

அறநிலைக் கணின்முக்கிய பொருள்களு மாண்மை
மறநிலைக் கண்வந்துற்றன பொருள்களுந் மற்று
மிறைவனல் லடியவர்க்கென வகத்தினி லெண்ணி
முறையினங்கவர் மகிழ்தரவளித் ¶ துரன் முதிர்ந்தான்.(ட)

§வசுமதி=பூமி. ¶ உரன்=ஞானம்.

வேறு.

திருக்கோவலூரின் மன்னுஞ் சிவனடிக் கடிமைபூண்டு
கருக்கோலம் புகுதும்பாதை கடிந்தரனடி யார்க்கென்றும்
பெருக்கோதை வழியினின்று பேருலகளிக்கு நீளி
லிருக்கோதை முனிவாக்காலு மெம்மிறை யருணேக்காலும்.

* ஒப்பருமதன சிந்தாமணி கருக்கொண் டுரைக்கு
மெப்புவன முங்களிக்க வீன்றனை னொன்றொன்றாக
முப்புதல்வரைக் கண்டேற்றல் முடிவின்முக் கண்வீரட்டத்
தப்புதமுள்ளிச் சாதகரும மாதியவு மாற்றி. (அ)

* அந்திவண்ணனே மதிக்காதாணவ மேலாய்க் கொண்ட
சிந்தையரேவரு முன்னஞ்செயிர் படச்செய்த வண்ணல்
விந்தையெத் தகைமையோ ருமக்கோடியவ் ரின்மேவி
நிந்தையை யடையாவண்ணம் வியாபகநிலை பெற்றுய்ய. ()

* நூமாரிக்கொண்முவொப்பா னூதித்துச்சுதர் மூவர்க்குங்
காமாரிபுராரியந்த காரியென்றருட் பேர்தந்து
தேமாரியத்தை யாதிப்பாடைக டெரிவித் தெஞ்சா
மாமாரியனவே வேவின்மறவலி பயிற்று வித்தான். (கo)

*"ஆதிகாட் சித்துதேய வதிபனும் புத்திகாதன்
மீதுதைவீக வேந்துபோர் செய்துவெற்றி கொள்ளப்
போதுதொட் டனுகற்கில்லா திருந்தவன் புகன்றகாட்டுக்
காதிபனுகப் பாகமெய்ப் பொருட் கண்ணலிய்ந்து. (கக)

* பதவிபெற்றதுமேல்வேந்துபரமனல்லடியார் தொண்டை
யிதமுறப்புரிந் திராசாங்கத்தி னிலிச்சை யில்லா
விதமெலா மறிந்திக்காலம் வெற்றிநாம் பெறலாமென்று
கதமுடன் கோவல்சூழ்ந்தான் கடலெனப் படைகளார்ப்ப.

* ஆண்டவன் வரவுணர்ந்த மெய்ப்பொருளணல் வீரட்டத்
தாண்டவ னருளெலா மென்றக்குமா மணியுநீறும்
பூண்டவன் சதுரங்கத்தோ டெழிலமர் பொருந்துமிவ்வேடம்
பூண்டவன் செருக்களத்துப் புகுந்துபோர் புரிவதானுன்.()

ஓடைவா ணெற்றிவெங் கணும்பறோ் காலாள்வேகக்
$கோடைநீ ணிகளோடும் வாண்மறக் குமரரோடு
சேடிவந்தவனுங் கோவனிருபீன வெலற்காஞ் சூட்சி
நாடியெண்ணருஞ் போர்விஞ்சை பலபலகணுகிச் செய்தான்.

அகத்தழுக் காறுகூரு மவன்புரி யமருக்கேற்ற
வகைத்திறல் புரிந்துகோ வோடுபடை பாறவீட்டி
மிகுத்தகா ருமமேறன்ன மெய்ப்பொருள் வேந்தனுர்ப்ப
நகைத்தமர்க் கழைக்கவந்தோ னடுங்கியுண் ணுணிநின்றான்.

* தன்வலீ யிழந்துவெள்கித் தனிநின்ற வரசைநோக்கி
யென்வலிக் கிறையிருப்ப தோர்நிலா தெய்திஞாய்கொல்
லுன்§வலித்தலையூர் போய்வந்துடற்றுதி போதீயென்று
மூன்† வலிப்படையனேர் வான்மொழிந்து தன்கோயில் புக்கான்.()

* மன்னுநெஞ்சழுன்று சிந்துமறிபன் பல்லணிகள் கூட்டிப்
பின்னும்வீரச்சொற் கூறிப்பேசும் வேந்தொடு போராடிப்
பன்முறை வலியிழந்து போயுளப்பதைத் தெவ்வண்ண
மின்னவன்றன்னைவெல்குதெனுஞ்சூட்சியெண்ணிநின்றான்.

* இதுநிற்கக்கோவல்வேந்துமிசைத்தமுப் புதல்வர்கட்கும்
பதுமச்செல்வியின் மூவேந்தர் பாவைமூவரை விவாக
விதிமுற்றி யுலகமெங்கு மெய்ப்பத்தி வலிகொண்டாட
நதியுற்ற முடியான் மூண்டுமாற்றி நானிலம் புரந்தான்.()

பலமுறை வெரிந்தங்கேகப் பார்த்திபனிவனை வெல்லுஞ்
சலமதாற் பலவுநாடிச் சதித்துவஞ்சனையால் வெல்வான்
மலிபுகழ் மலையகத்தன் மாறிலாச்சீல முன்னி
நிலவுணிபெருமான் வெண்ணீற்றுரல் வெலநினைவுகொண்டி.

மேனிமின்னுநீறு சாத்திவேணிகள் பொதிந்து சென்னி
கூ‖னசிப்படைகரந்த ¶கோசமுந் தரித்துப்பொல்லாக்
கானிமிர்புலி ‡கோவேடங்கலத்தல் போன்றெம்மானன்பர்
போனிறையுருவு முத்திநாதனும் பெயரும் பூண்டு. (உ0)

$கோடை=குதிரை. § வலித்தல்=உயுத்தம். † வலிப்படையன்=வானரப்படையையுடைய-இராமன். ‖ அசி=வாள். ¶ கோசம்=புத்தகம். ‡ கோ=பசு.

பொய்யணியகமுங் கையிற்கோசமும் புறத்து நீண்ட
மெய்யணி மணியுநீறும் விளங்குறும் படிவமார்க
மையணி களத்தான் கோவன்மா நகர்வீதி புக்கு
செய்யணி மணியிற்செய்த சேதிபன் வாயில்சேர்ந்தான்.()

மணிக்கடைக் காவலாளர் வந்தனபுரிந்து பெம்மா
ணணித்தூன னென்றுவாழ்த்தியகத்தெழுந்தருளுமென்னப்
பணிப்பச்சென் றங்கங்குள்ள பலதடைகடந் துற்றுனைத்
தணிப்பில்வாட் படைகொடத் தனியுற்று தடுத்துச்சொல்வான். (.)

துயில்கொளுமிறைவனுங்குத்தெரிந்துபின் முருகுவேண்டு
மியல்பினென்றுரைப்பத் தீபத்திருண்மனத் தவனுங்கேட்டுப்
பயிலருமுறு தியுங்கள் பார்த்திபற் குணர்த்தவேண்டித்
தயவினல் வந்தவெற்குத் தடையுண்டோவென்றுபோந்தான்.(உ)

* அல்லிவ னடைந்துமிக்க வாணவத்தொடு பல்வார்த்தை
சொல்லுவ தாலுயிற்றுந் தடைசொல்ல தரசனீறு
புல்லுனர லாரைகேட்டு புகன்றதாற் போகாதேநீ
நில்லென மறுத்தற்கஞ்சி நின்றனன் றத்தனம்மா. (உ)

போந்தவன் பள்ளிக்கட்டிற் புனையிழையிருப்ப ஞாங்கர்
வேந்தனு முறங்கக்கண்டும் விரைவினும் புகுந்தவன்ஞ
ஞந்திருவே டங்கண்டே யையென விரங்கித்தேவி
மாந்தரின் மதித்தசீர்த்தி மன்னனை யெழுப்பினளால். உ

திகழ்மலரவணோர் சிந்தாமணி வெருண்டெழுப்பத் தேர்ந்து
நகையினுற் புரத்தைவென்ற நாதனர் தொண்டராமென்
றிகல்புயநிருபனன் பற்கெதிரெழுந் திறைஞ்சி நின்று
மகிழ்வுடனெனது மாட்சிவாழ் வுவந்தனைந்த தென்றான்.()

* முனிவரண் டர்களானலு மொய்குழலி யர்களோடு
தனியுறு மிடத்திலெந்த மேலோர்கள் சார்ந்தாரேனு
நனிவருங் கோபமின்னை னராரசா யிருந்துங்
கனிவுடனெழுந்து போற்றுஞ் சாந்தம்யார் கமறற்பாலார்.

ஊழ்புரி தவமோவென்று முகமன்சொற் றுளமகிழ்ந்து
தாழ்விலா வடிகளீங்குத் தனிப்புகப் பெற்றதென்கொ
லாழ்துயர் நீங்கவென் பாலருளுவி ரெனலுமீசன்
கேழ்வுற வுரைத்த சைவாகமத்தொன்று கிளத்தவந்தேம்.

அரனதாகமத்தி லொன்றுயுலகினி லறிந்திலாத
திருமுறை யறிவான் மிக்கநினக்கது செப்பவந்தேந
நிருபவென் றறையப்போற்றி நெடிதில்யான் பெறும்பேறுண்டோ
பரமஞ்சூரைத்த மாறிலாகமம் பகர்வீரென்றான். (உகூ)

படித்தருள் செய்வீரென்று பார்த்திபனுரைப்ப வன்னான்
மடக்கொடி தவிரநீயும் யானுமோர் மருங்கிருந்து
திடத்தினி லுரைக்கவேண்டு மெனத்திறற் சேதிவேந்தன்
பிடிக்குழற் கடையாயந்தப் புரத்தினிற் பெயர்கவென்றான்.

* மாதுவேந்தடி வணங்கி வள்ளலாகமத்தை யிம்மைப்
போதிவண் சொலக்கேட்டற்கும் பொருந்துமோ பகலிற்றூய்தா
மேதுதலென மேலோர்வந் துற்றனரின்னமே நியுட்
போதுதி யெனக்கோ கூறப்பொற்றொடி கைகுட்புக்காள்.

தீவமணி வேடத்தானைத் தவிசினிலிருத்தித் தானும்
புவியினிற் குனிந்துநின்று புகல்செவி கொடுத்துக்கையா
லுவகையோ டிறைஞ்சுங் காலையுட் படிற்றவனுங்கோசக்
கவளிகையவிழ்ப்பான்போலக்கத்திகைக்கொண்டானன்றே.

* படைத்தது கரத்திற்கொண்டு பகைத்திற முடித்தற்காக
விடற்றுதல் செய்யவன்னு னெத்தனிப்பதை யறிந்த
வடவுடை யரசனென்றீங் குடலுக்கிங் கடைவுற்றாலும்
பொடியணியிவர்குத்தீங்கு புரிவனேவெனவுட் கொண்டான்.

பத்திரங்கையிற் கொண்டோ னினைத்தமே பதறிச்செய்ய
மெய்த்தவ வேடமேமெய்ப் பொருளெனப் பணிந்துவென்றான்
பொய்த்தவன் புகுங்காலையம் பொருந்திநோக்கங்குவைத்த
தத்தன்கைத் தலத்திலங்கு வாளோங்கிக் கணத்திற்சார்ந்தான். (ஊத)

அன்னவன் வருதல்†சோரி சொரியவீ ழாசறிந்து
மன்னுறும் கரமமைத்து வாள்வலியுடையோர்ச் சூழ்வோ
ரின்னவரெமக் கென்றேகிப்படி விழுவிறைஞ்சித் தத்தன்
றன்னிலைதளர்ந்து தேம்பியினிப் பணிசாற்று மென்ருன். ()

* தன்னுருச்சிதைந்துந்தீங்குசிதைத்தவர்தமக்குச்செய்யா
மன்னெள டதங்கள்போலும் வாண்முதற் கருவியால்வான்
றுன்னுருக் குறைக்குங்காலுந் துண்டுதுண் டாக்கியில்லந்
தன்னிடைப் பொருத்துங்காலு நிழலருடருக்கள்போலும்.

* எனக்கிவர் கொஞ்சமேனும் பவமெனு நீறுசெய்தார்
மனத்தவர்க் கீறுசெய்ய வெணம்வரப் படுமோவாய்ந்த
விணைத்தொடர் நீதோவெந்தை மிக்கசோ தனையோவென்று
நினைத்திடலோடு முள்ளத்துள்ள நிண்ணயமுங் கேளாய். ()

* எம்பிதா மகனீற்றேடு கண்டிகை யெழிற்குப்பூண்டோ
ரெம்பிரா னவரேயென்று மவர்செய்தீங் கெணுதேயென்று
நம்பனூர் போலவந் நாணவிற்றவை யீதுகாறு
நம்பலீற் றினுங்கெடாது கடத்தனின் கடைமைத்தாமே. ()

எம்பிரா னடியார்தம்மை யெவராலுந் தீங்குசெய்யா
வெம்பணி தவிராதீண்டு கொண்டுபோய் விடுதி $மன்றி
லும்புகழ் மலியுமென்ன வுரைத்தசொற்றலைமேற்கொண்டு
தம்பிரான் வேடத்தானைத் தத்தனுங்கொண்டு போந்தான்.

இச்செயலறிந் தாரெல்லா மிறைவனைத் தீங்குசெய்த
பொய்ச்செயல் வேடத்தானைக் கொல்லுவோ மென்ன்ப்புக்கு
மச்செய லவரையெல்லா மரசனதாணை கூறி
நெய்ச்செயல்விளங்கத்தத்தன் றடுத்திட வெம்பிச்சொல்வார்.

வேறு.

* என்ன வாச்சரியம் மிவனிவ் வுருத்
தன்னைக் கொண்டெணி லாததடை கடந்
துன்னற் குமரிதா முள்ளிடம் புகுந்
தின்னற்செய்த வியற்கை யென்பார் சிலர். (சக)

†சோரி=இரத்தம். $மன்று=வெளி.

* கொலைத் தொழிற்புரியத் தகுங்கொள் கையான்
கலிக்கை யண்ண லடியரிற் காண்பது
நலத்த மெய்யடி யாரையு நம்பொரு
விலக்கண மினியாய தென்பார் சிலர். (சஉ)

* என்னபுத்தி நம்மேற்தவுக்கே யிவன்
றன்னைக் கொல்ல வெணைது தன்மநூல்
தன்னைக் கொல்லவருங் ‡குரஞ் சாடலா
மென்னுக்கூற லறிந்துமென் பார்சிலர். (சஊ)

* பழுது பட்டுப்பின் னிட்ட பகைவர்கள்
தொழுது வெல்லவுஞ் சூழ்வரென்பார் தன்னைத்
தொழுது வேண்டச்செய் யிக்குலச் சூட்சிகண்
முழுது மாச்சரியம் தொழிவார் சிலர். (சஎ)

* எண்ண மெய்யடி யாரென் றிளகிய
யண்ண லிக்கொலை யானைக்கொண் டாலுகம்
மண்ணல் வீரட்டத்தை மெய்யடியர் நீங்
கொண்ணக் கண்டதென் னென்றுரைப் பார்சிலர். (சஏ)

* பண்டு சன்மப் பழிகழித் துய்விக்கத்
தொண்டற் கிறிவன் சூழ்வித்தக் காலிறை
கண்டிருந்தெதா ராதகழுதன்
மிண்டதென்று விளம்பிறை வார்சிலர் (சஐ)

நம்முயிர்க் குயிராகு நரபதி
கம்முயிர்க்குத் தறுகண்புரிந்தவன்
வெம்முயிர்க்கெட வீட்டியபின்னுடல்
விம்முயிர்ப்பு விலகுமென்பார் சிலர். (சஒ)

* வஞ்சவேடங் கொண்டானை மடித்துகந்
தெஞ்சங்கொண்ட துயரினை நீக்கவென்
மஞ்சலின்றி வந்தாரசாணைகேட்
டென்செய்வோ மென்றுள்ளேங்கிச் செல்வார்சிலர். (சஅ)

‡ குரம்=பசமாடு.

* நீறுகொள்வர் நிமலனென்றுட்கொளு
மாறுதேறன் மருந்திம்மையிற்றனக்
கிறதெய்தினுமென்றுங் கொளேந்தல்சீர்
கூறுகிற்பதென்னென்று கொண்டார்சிலர். (சகூ)

* இன்னவாறும் பிறவுமங்கெய்தினுர்
பன்னிப்பன்னி மெய்யுள்ளம் பதறிகொந்
துன்னற்குரும் மரிதாந் துயருர்கட
றன்னிற்புக்க தறிந்தென்கொல் சாற்றுகேன். (ருஅ)

வேறு.

அரசனதாணை யஞ்சியடைந்தவர் மறுகிநிற்ப
விரைவினிற் தத்தன்றனும் விழிக்கிமை யென்னருந்தங்
கிருகரத்தேதியேந்திக் காத்துச்சென் றடவியெய்தி
கரவடத்தாணை விட்டுப்போ வென்றுகடிதின் மீண்டான். ()

* இவ்வணம்வெளி செல்தத்தனெழியொடு மியற்றவுள்ளை
யுய்வணமிலாத விச்சுசையுடைய மெய்ப்பொருளாமோங்கல்
செவ்வணல் வேடத்தார்கோர் தீங்கின்றிவிடவிடுத்த
தெவ்வணமாமோ வென்றுளையுறுதீது வேண்டும். (ருஉ)

அங்கவன்கொண்டுபோன வாள்வினைவேடத்தான்மேற்
பொங்கிவந் தடுவார்நீக்கிப் போற்றுதன் னெறியின்விட்ட
மங்களவுரையைக்கேட்கும் வரையிலிவ்வுடலிலாவி
தங்குறவருடியென்று வீரட்டன்றுள்ளிருத்தான். (ருக)

சிந்தித்தலோடு மற்றையாவையுந் தெரிந்திருந்த
வந்திச்செஞ் சடையானன்பு மவ்வகைகூட்டிநிற்ப
மந்திரஞ் சோரிசிந்தப் பத்திமைசிந்தா வேந்தன்
முந்துறுத்தத்தனன்பான் முளரித்தாள்வணங்கினனால். ()

வந்தடியிறைஞ்சிநின்றான் வாழ்தவவேடம்பூண்ட
மைந்துகூரவற்கிவ்வாறு மருவிடாரெறியின்விட்டே
னெந்தையேயென்னக்கூற விறைவன்கேட்டுவகைபூத்தே
யிந்தகற்சமயமிமைய நின்போல்யார்செய்வரென்று. (ருஞ)

மிகுதுயரோடுமுந்து மேவுமெல்லியன்மைந்தர்க்குந்
தகுமிதுவோவென்றேங்கிச் சார்பரிசனத்தருக்கும்
புகுமிதுதக்கதென்று ஞாயங்கள் புகலக்கேட்டன்
புகுமவர்தம்மைநோக்கி யொள்ளியன் குலக்கோகூறும். ()

அன்பினுற்கலுட்சிசெய்திங் கண்ணுநீர்கேண்மினென்பா
னம்பெருகாட்டைக் காமாரிக்கு நன்மகுடஞ்சூட்டி
நம்பியரிருவரன்னென் சொல்வகை நடக்கப்போதித்
திம்பரும்பரும் வியப்பவரசுசெய்வித் தெல்லிரும். (ருஎ)

* கண்மணிவெண்ணீறஞ்சக் கரம்புரமகத்திற்கொண்டிங்
கண்ணல் வீரட்டத் தெந்தை யாலயமுதலா யெங்கு
நண்ணுமாலயச் சிறப்பு நம்பனடியார் தொண்டு
மெண்ணு மாரூரியற்கீ ரிறைநிருவருள் பெற்றுய்ந்தீர். ()

என்றவர்க் கினிதுகூறி யிரும்புனற் பெண்ணைசூழ்ந்த
வென்றியம் கொடிகளோங்கு மேனிலை மாடவீதி
நன்றவி விழவுகுன்றாக் கோவன்முள்ளகரவெந்தன்
குன்றலி னுளத்திற்கொண்ட கொள்கையை நாவாற்கூறும்.

* ஈறிலா முதலேவெண்ணீறிட்டவ ரெவராஞலுங்
கூறுநின் வடிவமென்றேகொளுமென் கொள்கையினீங்குற்று
வேறுதாழ் வுரைப்பாரென்று நாணுறவிலிங்க வன்பு
வீறுநின் பதந்தந்தாள்வாய் விமலவீரட்ட வாழ்வே. (கூ0)

* லைதைலைகனிபோன்மூந்து முனிவரன்கருணைகூர்ந்தேற்
குய்த்தூணர் வளித்தவாறே புன்னடித்தொண்டேயாற்றுஞ்
சித்தமா தியகளிக்க வற்பமெய் சிதையிக்கால
மெய்த்த நின்பதந்தாள்வாய் விமலவீரட்ட வாழ்வே. ()

* ஒண்ணுதலுமையாள்பாகா வுலகளித்தவனுங் காணுக்
கண்ணுதற் பரனேமூல காரணநின்னை யன்றி
யெண்ணுதற் குளவோவேறிங் கெளியனே யாதரிப்பார்
நண்ணுதற் குளரோ கோவல்வீரட்ட ஞானவாழ்வே.(கூஉ)

* எனப்பரிபாகத் தோடவ்வேந்த னெந்துரைப்பத் தேர்ந்தி
னினைத்தொட ரறுக்குங்கோவல் வீரட்டத்தெம்மானின்னெ
னனைத்துல கிற்குஞ்சாட்சியாஞ னம்மடியார் தொண்டா
லினித்தடை யென்னேகாமங் கேகுதற்கெண்வுட் கொண்டே.

அக்கணங் கௌரிபாகத் தவிரொளி வீரட்டேச
முக்கணன் கடிதுசென்று முன்றமைக் கண்டவாறே
நற்கணிற் காணத்தோன்ற நரேசன்கண் டுளத்துருப்போ
லெற்கணித் தாய்ப்புறத்திங் கெய்தியுமெழுந்து சூழ்ந்து.()

*அந்தோவென்செய்கேன்போற்றுவச்டனுனேனேயென்று
நைந்தோது மொழியைக்கேட்டகம்பனுமிவனற்றெண்டின்
மைந்தோத்ப் படுமோவென்றுவரையிலாவருண்மிக்கேந்தா
னெந்தோ தேல்யாமுன் ரெண்டைவியந் தனதுவலக்கேன்மோ.()

* உன்போலக் குவலயத்தாண் முக்காறு மொருவரேனு
மின்போறுமுடலென்றுன்னி வெண்ணீற்றே செவராஞறு
மென்போலு மென்னக்கேண்ட தொண்டிலிவ் விடரைப்பெற்றும்
பின்நீபோலக்கொலியற்காக்கமுயலல்போற்பேசவுண்டோ.

* ஈண்டுநின்னுடம் புண்மாறச்செய்குவே னினிச்சின்னட்பூ
வாண்டுநின் மகற்களித்துன் னரும்பத மடைதியென்று
பூண்டவன் பெம்மான்கூறக் கேட்டவேந்துடல் பொருந்த
வேண்டுமோவுலகினென்றுவிழிபுனல்சொரியச்சொல்லும்.

* ஐம்பவிவ்வுலகை விட்டுன்னடி யென்றுந்தொழுந் தொண்
டேற்குத், துய்யனே பணிக்கினுய்ந்தேன் மற்றிரண்றுந்
துன்னற்கில்லேன், மெய்யனேயென்று தன்னைமறந்து மெ
ய்ப்பொருளிருப்ப, மையுலாங்கண்டன் ரெண்டன் பத்தி
வண்மைக்குரைந்தே. (சுஅ)

எக்குவலயத்தும் வெண்ணீறிட்டார் நாமென்று நம்ப
லுக்கொருகரி நீயாஞயஞ்சற்க வுன்னும் வண்ணந்

$ தலம்= இக்கக்குறிப்பு.

தொக்கதற் காட்சிதந்தோ மென்றவணயன் மால்தோயா
மிக்கதழலில் யென்றுங் கும்பிடுமேன்மை யீந்தான். (சுகூ)

பின்பெறற்கரியவாவி பெயர்தரச் சிந்தக்கண்டு [றுன்னி
மன்பிறலெம்மீரான் வெண்ணீறணிவர் மெய்ப்பொரு ளென்
முன்பெற வரியபேறு முந்தினன் முனைத்தைவிக
னன்குலத் தழைக்கவந்த மெய்ப்பொரு ணாசனம்மா. ()

வேறு.

* தவ்வேடக் குகமுனிவன் சாற்றுபதேசப்படிக்குத் தணி
விலுள்ளஞ், சிவவேடமதுவே மெய்ப்பொருளென்ன வுன்
னும்வகை செயிர்சேர் தெவ்வன், பவவேட முட்கொண்டு
தற்கொல்வதறிந்தவனைப் பாதுகாத்தா, னவவேடங்கொள்
ளாது தாபித்தகண்ழையார் நவிற்றற்பாலார். (எக)

* அரவினிடைத் துயில்வோன் றேடத்தேட வரியசேவடிக
ளேவப், பரவையாழிநிற் றாதுகொண்டோன் முன்பகர்
தொண்டத் தொகையினுள்ளே, விரவுவதாய் $ வெல்லுமா
மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடிமையென்றே, யுரைசெய்
யக் கண்டுமிந்த மெய்ப்பொருள் வேந்தியலையா ருரைக்கற்
பாலார். (எஉ)

* அமலநான் முடிவேந்த னரிச்சித்த விலிங்கப்பேரதையூகி
த்து, முமலநீக்கருண் முனிவன்மெய்ப் பொருளென்றுரை
த்தபெயர் முறைதப்பாது, கமலன்மாலறியான் மெய்ப்பொ
ருள் வீடிவமடியொன்றே கருத்துட்கொண்ட, விமலமீற்றி
னுமாமுதப் பெயர்கொள் பெருமையார் விளம்பற் பாலார்.

* புனிதமாமுச்சைவ நெறியிகழ்புன்மை யருள்ளந்தூனி
பொருந்தி, யனிதமாறப்பேர் கொண்முப்புதல்வர்க ளின்
மூத்தவடன்மைந்தற்கே, யினிமைசேர் பரிசனத்தா ரேவர்
களும் பரிவாலெம் மிறைதாளுன்னிக், கனிவுமாறுதேந்தல்
சொற்றபடி முடிசூட்டிக் கவினவைத்தார். (எச)

$ வெல்லுமா றிகலில்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்-என்றார்.

* காமாரியெனுங் குமரன் றுணைவரொ டொன்பானிலமுங் கதித்தசீர்த்தி, மாமாரிசொரிய நீதியிற்சொற்றபடி புரந்து மருவாரில்லா, மேமாறி யொளிப்பச்செய் வலிகண்டோ ரேவர்களு நாசிங்கக், கோமானென் றடிபரவக்கொண்ட வன்றன் குலப்பெருமை குறிப்பகென்னே. (எடு)

* பண்டைநாட் பிருகுகமுனி யெளவை மூதலான்றோர் பகர்ந்தவாக்கா, னெண்டிசையும் புகழுமெய்ப் பொருணை யனீன்ற வியலார்வர்க்கங், கொண்டவிர்த்தி குறையாமற் குலங்கல்வி செல்வம்வலி குறைபடாமற், றண்டமிழாகிய நாடெங்கணுந் திகழ்ந்தபொன்னி நதித்தன்மை யெய்ப்ப.()

* பிருகுகவி வெள்ளிகுக முனியொடு தைவீகவிறைபெரி யோரல்புக், குருகுளமெய்ப்பொருள்வேந்தன்வையமுதாத் தவிவ் வறுவர்க்குருற்றும்பேராற், பெருகுகுலப் பேயர் மலைய நத்தமன்னரொணுஞ் சாதிப்பெயருங் கொண்டங், கருகுதலிலா வுடையார் நாயனர்பண்டாரி யாகியானது (எஅ)

* மிக்கசிறப்புப் பெயர்கொண்டந்த கற்செற்றுணருளான் மிடலின்விஞ்சி, யெக்குவலயத்து முளதுட்டர்களீ யடக்கியின மிசையையாட்டி, மைக்கள நம்மண்ணலடி யார்க்க ன்றித்தாழாது § மகியின்விர்த்தி, புக்குமிந்தக் குலப்பெரு மை யெவராலுமளவிட்டுப் புகலற்பாற்றே. (எஆ)

* நாசிங்கபூபனருண் மெய்ப்பொருடன் புதல்வர்கிளாகனு கியெங்கும், பரவவையச் சொன்னீக்கி நத்தமன்னனென் றுசகம் பகரும்பான்மை, விரவியவப்பெயரு நத்தமான் மன்னென்றுஞ்சுருங்கிவிளங்குமுன்ன, ருறைசெய்மற்றை யிருசாதிப்பெயரிதுபோற்சுருங்கியெங்கு மொளிருமாதோ.

---

§ நாயனர்=நயினரெனத்திரிந்து வழங்குகிறது. இப்பெயர் மெய்ப் பொருணயனருக்கேற்பட்ட ஒழுக்கச்சிறப்புப்பெயர். § மகி=பூமி.

குகமுனிதைவீக விறைகுலசேகரப் பெருமான் கொன் றையான்சி, ர்கழுடைய ரசிங்கமுனையன் மெய்ப்பொரு ளோங்க லாதியானே, ரிகல்வலி செல்வங்களெச்ச விருத் திகண்மெயபதங்கண்மற்றுமேய்தன்முன்றம், பகமுடைய கோவல்லிரட்டனருஞ் மலிவன்றிப் பசரவுண்டோ. (அ0)

வேறு.

இவ்வகை கோவல்வாழ் மிறைவனுக்கடிமை பூண்ட
செல்லிய ல்ன்பர்தம்மைத் தினந்தொறும் பூசைசெய்து
† கைவல மெனிதிற்பெற்றோர் பலரைவசமுறற் பாற்றோ
கொல்வைவா யுமைதன்கேள்வன் கூறுவதன்றி யும்மா. ()

சதகோடி கற்பத்தோனுஞ் சாற்றுதற் கரியவான
மதிவேணிக் கோவலண்ணல் மூர்த்தியின் மகிமைதன்னை
யிதமாகச் சிறிதுசொன்னே மினியெம்மான் மகிழ்ந்துவாழும்
பதியாகுங் கோவற்றான மான்மியம் பகருவாமே. (அஉ)

மெய்ப்பொருணாயனார் சந்நிச்சிழற்றிற்று.

தானவிசேடச்சருக்கம்.

வேறு.

செழித்த புண்ணிய பலத்தினை யருளித் தீதகற்றி
விழித்திருக் தனிவீட்டினை யருள்வது கண்டாய்
பழிப்பினில் லருளந்த காந்தகனுறை பதியாய்
விழைத்த நற்றிருக் கோவன்மா நகரமேன்மேலும். (க)

முன்னஞ் சொல்லிய வீரட்டமெட்டினு முதிர்ந்த
வன்னதன் பெருமைத்திற மறிவதற் கரிதா
முன்னுதற் கரிதுத்த மோத்தமமிடை யூற்றின்
றன்னஞ்சீ யினைத்தணித் தருண்மேகமே சாலும். (உ)

சூதமாமுனி யிவ்வண முறைத்தலுந் தொழுது
காதலான ளகூபரன் காளசந் தரனுர்
பாதுகோ வல்விரட்ட நற்பெயர்முதற் பான்மை
போதவிங் கெனக்குரை யெனவம்முனி புகல்வான். (ஊ)

இமயமால் வரையின்றீ பைங்கொடி யெழில்பூத்த
வுமைமணாளனுக் கன்னவிரட்ட மொண் கயிலை
தமிலுமாசை கொண்டன்பொடி சார்ந்துறை குதலாற்
றிமிரமாற்றிய சிவபுரமெனப் பெயர் திகழும். (எ)

திருக்கை யீரறுவன்கை வேனின்ற செய்கையினுற்
றிருக்கை வேலுராம் புரமெனத்திகழ் பெயர்மூன்று
புரத்தினும் பிரசித்தமாய்ப் பொலிந்தது சைவ
புரத்தினுக் கரனருளினு லெனமுனி புகன்றான். (ஏ)

தாமரைத் தவிசணங் கொடுதாவில் வானமூதக்
காமதேனுவே முதலவாங் கபிலையின் கணமுந்
தாமமாபலி தானுமர்ச் சனைசெயுந் தகையா
ணமமொண் டிருக்கோவல மெனநயந் ததுவே. (ஐ)

† கைவலம்=முத்தி.

* நேமமோடு ரோமச முனிவனு மிகுளேயக்
தாமரைக் $ சுகுமங்கொளுந் தபனனு நான்கு
தாமமார் முடித்தை விகனும் மருச்சித்த
நாமமொன் டிருக்கோ வலமென நயந்ததுவே. (எ)

* தாமரைக் கணன்ற விசினனும் முலகளித்த
வாமமே கலியுமையும் வானகமு மெண்டிசையும்
பூமிவேந் தர்களனேகரு மருச்சித்த பொலிவா
னுமமொண் டிருக்கோ வலமென நயந்ததுவே. (அ)

கண்ணுவன் னருச்சனையினுற் கண்ணுவ புரமாய்
மண்ணின்மி தொளிர்ந்தது பினர்மாமுனி கபிலன்
பண்ணு பூசையாற் கபிலமாபதி யெனப்பரவும்
பெண்ணேமா நதிவலம் புகுஞ்சிவ புரப்பெயரே. (கூ)

ஐந்தலாக் கணையவ னருச்சனை செயுமதனுல்
வந்தமூபெயர் காமகூ புரமென மலியுந்
தந்திமா முகன் பூசனைபுரிந்த தன்மையினுற்
கந்தநீள் பொழிற்கணேச மாபுரமெனைக் கவினும். (கo)

கிருட்டிணன் மனதருந்தவங் கிளர்தலா லதன்பேர்
கிருட்டிண ரணியமெனக் கிளத்தச்சேர்ந்தது மெய்த்
திருத்தருஞ் சிவபுரமு ருத்திர ரருச்சிப்பாற்
றிருத்தரு முருத்திர புரமெனச் சொலத்திகழும். (கக)

பின்னுமிப் படிப்பெட்டி னுலங்கெழிற் பூசை
துன்னியாற்றி னேர்பெயரினுற் பதிப்பெயர் துலங்கு
மன்ன புண்ணிய கேத்திரத்தருந்தவ மிழைத்து
மன்னினர்பலர் பெறலரும் பெற்றினை மன்னே. (கஉ)

ஆதவன் சதுயுகமு மைந்துறைந் தனனுங்கு
வேதியன் சதுயுகமு மூன்றிருந்தனன் விருப்பான்
மாதவன் சதுயுகமு மேழ்வதிந்த னன்பாக
சாதனன் சதுயுகமு மைந்தமர்ந் தனன்சார்பால். (கங)

$ சுகுமம்=மலர்.

வருசுவேண் முனிமூன் றிரண்டுரோம சன்காளி
பொருவிலா தொன்றுமாகர் போற்றுறுங் குருவொன்றே
கரிமுகத்தவன் மூன்று சண்முகன்கவி னொன்கு
வாமடந்தை யைந்திவை சதுயுகமுமாய்மதியே. (கச)

சேடனொன்குமா கபிலனங் கிரண்டுசெங் கோற்றே
வாடுமூன்று ‡ பார்க்கவ னிரண்டணி மிருகண்டு
நாடுமொன்று நற்சதுயுகமா மவணண்பாற்
றேடிவாழ்ந்தன ரருந்தவப் பேற்றினிற் சிறந்தே (கரு)

பிரமஞானியாங் கபிலன் கண்ணுவன் குகன்பெருமை
மருசுவேண் முனிகுண்டி வச்சிரன் மிருகண்டு
கருதுமுத் தமவிம்முனி யெழுவருங் காம
புமருந் தவத்தினில் வசித்தருங் கீர்திபுகுந்தார். (ககூ)

ஆயுளுந் திடபலமுட னுட்கத் திருவு
மேயவின்பமும் புதல்வரும் வென்றியும் விளங்குந்
தூயவிஞ்சையு மேற்கீழ் முகத்தனுப்பத் தோன்று
நாயகன் சிவபுரத் தடைந்தவரொலா நயந்தார். (கஎ)

வேறு.

பூருவவுததிமேற்கு யோசனையோர் மூன்றினிற் பொன்னி யின் வடபாற், சேருமமைந்தியோசனையினி லருணபூகரத் தினுக் கமற்றிசையி, லோருயோசனையிற் காஞ்சிமா நகரத் துற்ற தென்பாலி னுன்காகச், சூரும்யோசனையிற் சிவபுர மதனிற் சார்ந்தவர் மடந்தணந்திடமே. (கஅ)

இசைத்தருடானம் யோசனைதூர மியற்றரும் புனிதமாமங்கு வசித்தவர் பாவக்கடலது சுவற்றிக்கை வலம்வழங்கு கேத்திரமா, முசித்துடன், மெலிந்து பிறவியிற்றிரிந்து முடிவி லா வுமையிற்றுழ்ந்து, பசித்தவரொல்லா மவ்விடம்புகுத விட்டகாமியமெலாம் பலிப்பார். (ககூ)

‡ பார்க்கவன்=பரசிராமன்.

அவ்விடத்தணுகியாவரேயெனினுமைந்தெழுத் தொருதரஞ் செபித்தாற், கைவலம் புகுவார் காமியமெல்லா மிகத்தினிற் றுய்த்தது கடிந்தே, செவ்விதினிறையை யருச்சனை புரிந் தார் சேர்கதி மதித்திடப்படுமோ, வெவ்வினை தவிர்க்கு மத் தலத்தென்று கோடியாய்விளையும் புண்ணியமே. (௬0)

சூலபாணியனற் றரிசனமுதல வல்லது சொற்றதோ வலத் தில், வேல்பொரு விழியார் மையலாதிய தீவினைகளைக் கு றித்தஞ்சுவாசங், கேலவே யொருநாளிரவு தங்குவரேலவர் கடமிருவினைத்துயர்தீர்ந், தாலமுண்டவனரருளினும் பரம மாஞ் சிவலோகத்தை யடைவார். (௬௧)

வேறு.

அந்தகன்றனை யடர்த்தவீ ரட்டனை யன்பாற் முந்து வேதிய சோழபத்தரா டிருமூவர் சிந்தை யன்பினு லருச்சனை சிவபுரத்தியற்றி நந்திலாத்தனி ‡ விபூதியை நணுகினரன்றே. (௬௨)

அன்ன சைவமா கேத்திரத்தர னருச்சனையைத் தென்னல் வேம்பியைத் தவத்தினைச் சிறிதுநற்றிடினும் பின்னர்நாயக னருளினும் பெருக்கவு முற்றி நன்னயத்து நற்சிவகதி நணுகுவ ரன்றே. (௬௩)

வேறு.

தவத்தோருமற்றோருமக்தோகாவலத்தேதாவாதுவியரவெருக் கொண்டிடாம, லுவப்போடு மிம்மைக்குண் மனனெடுகூட வுற்றுரொன்றத்தங்கினுலங்கணுற்று, ரவப்பேறுமேமன்சினப் பேறுமாகா வம்மைக்கு ளுருக்குளாழும் பழிப்பாம், பலி ப்பேறு மெய்தாது வீரட்டகாதன் பதப்பேறு பேறென்ப தென்கொல் வியப்பே. (௬௪)

கண்டார்கள் வீடெய்து வீரட்டகாதன் கழற்சேவையுங் கண்டு பெண்ணைக்கு ணீரை, புண்டார்க டேவாவ ரொண்

‡ விபூதி=அட்ட ஐசுவரியம்.

ணீரதுறையு முலவாதகாவுந் தவத்தேறு ஞானங், கொண்
டார் வதிந்தெங்கு மெங்கும் பொலிந்தகோவற் புரங்கண்ட
பேருக்குமுண்டோ, பண்டோதுமற்றோர் தலத்காசையும்
பின்பாவங்களுந் தீயலோகங்களும்மே. ஊடு

வேறு.

* ஈடிலாத வத்தலத்தினி லெய்துவ தன்றி
நீடுவீரட்டத் திறைநகர்ப் பெயரினை நிறுவிக்
கூடுமன்பொ டெங்காகினும் பூசனைகுறிப் பார்
தேடுதற்கருஞ் சித்தியுற்ற மலன்றுள் சேர்வார் (உசு)

* என்றுகூறக் கேளியக்கர் கோன்மதலையு முனிவன்
றன்றுணீரடி வணங்கி நின்றையநீ சொற்ற
னன்றவ்வா றெவர்நணுகினர் நவிற்றுதி யென்றான்
பொன்றிலாத் தவச்சூதனுண் மகிழ்ந்தினை புகலும். (உஎ)

* முன்னஞ் சொற்றவோர் மூப்பகம்பியு மியற்சோழன்
றன்னை யொப்புற வரசுசெய்தும் முளஞ்சகிசேர்
பின்னையொத்த செஞ்சடை கொளெம்வீ ரட்டன்சேவை
தன்னவந்து வந்தடிக்கடி தொழுது போங்காலே. (உஅ)

* மைந்தன் வண்மைக ளறிந்தமெய்ப் பொருளண்ணன
விந்தை மிக்கவித் தலப்பெய ராகியவிளங்க [மிகுமேல்
வந்தமா நகர்தனி லமைத்தண்ண றொண்டாற்று
பிந்தமேம் படுதலத் தியற்றியவரு ளெய்தும். (உகூ)

* ஆதலா லவண்புரிதி யென்றரசனும் விடுப்பக்
காதலோ டெழின்மூப்ப நம்பியுங் கடிதபயன்
றில்பொன்னி நாடடைந்து சீர்க்குடந்தையைச் சேர
வாதரத்தொ டெம்பிராற் கியையாலய மமைத்தே. (உ0)

* எம்பிரானிமா சலவல்லி வரைபுக வெறிந்தோன்
றும்பிமா முகன்றந்தை தாடுணித்தவன் முதலாம்
பம்புசீர்ச் சிவாகம விதிப்படியுளார் பதிட்டை
யும்பரிம்பருந் தொழுந்தகை செய்தரு ளோங்க. (உக)

வேறு.

* நலஞ்சிறந்த வந்தகர்க்குக் கோவலென்ற பெயர்காட்டி நாணுட்பூசைக், குலஞ்சிறக்க வுற்சவங்கள் புரிவித்துப் பத்திநெறி குலவலானன், வலஞ்சிறந்த பன்னிருதார் மான் முடியோன் குலப்போரன் வண்மைகண்டோர், கலஞ்சிறக் கத் திருமூப்ப கோவலென வோர்பெயருஞ் சாற்றினாரால்.

* அத்தலத்தின் மூப்பரம்பி திருக்கோவல் வீரட்டத் தம் மான்சேவை, யெத்தகையோ வத்தகையிற் றரிசித்துப் பொன்னிநதிக் கிறைவனுட்டை, மெய்த்தகையாகப் புரந்து விண்மண்ணும் புகழ்நிறுவி மிக்கசெல்வந், துய்த்திரண்டு சுதரளித்து நம்பெருமா னடித்தொண்டைத் துணையாக் கொண்டு. (கூகூ)

* இகழ்வெறுத்தங் கனமத்ததிரு வாலயத்திலிருந்து பணி யியற்றிமாசி, மகதினத்துற்சவ வீற்றிலுடன் மறந்தெங் தையைத் தேடிக்கவள்ளலுள்ள, மிகமகிழ்வாற் றரிசனந்தந் தீரடிநீழல் லென்றுமே வத்தந்தான், தகவுடையோர் புகழ் நீதத்தும் வெள்ளிகுல சேகரன்றன் றணியற்கம்மா.(கூச)

* அயனளித்த சுதபிருகு முதற்குல சேகரன் வளையாமறு வர்பேரால், வியனுள மெய்க்குலப் பேருஞ்சுருதி மானெ னுஞ்சாதிப் பேருமேம்பட், டுயர்மூப்ப னெனுஞ் சிறப்பு ப்பேருங் கொண்டெழிலு வலிசெல்வத்தோ டுண்மை, யமல்புடையதா யென்றுஞ் சிறப்புளவக் குலப்பெருமை யி சைப்பதென்னே. (கூஞ)

* இந்தவிதம் பல்லோர்கள் வீரட்டன் றிருவருள் கண்டிச் சைவைத்தே, யந்தரகர் தனிலெம்மானைத் தாபித்தரிச்சிப் பதன்றி மற்றை, யெந்தவெந்த விடங்களினுங் கோவலென்ற பெயர்காட்டி யிறையைப்பூசித், தந்தமிலா முத்தியோ டிட்டகா மியமெல்லா மடைந்தாராமால். (கூசு)

* அவரவர்தங் குலமாதிப் பெயர்களின்பின் கோவலென்
றே யறைந்தநாமங், கவருலகிற் கோவிலென்றே திரிந்து
வழங்குறுந் தன்மைகாண்டி கோலத், துவணவிறைக்கெம்
பெருமானகமகிழ்ந்து முனமுரைத்த வுண்மையிருக்கத், தவ
மலிகோவலின் மகிமையெவராலு மளவிட்டுச் சாற்றற்
பாற்றே. (கூஎ)

வேறு.

திருநீ இயுங்கச நதியுந்தின
மருவு சங்கம மாயபி ஞகியிற்
பொரு புனற்படிந்தே தர்ப்பணுகியை
யொருதரம் புரிந்தோர் கதியோங்கு வார். (கூஅ)

மேன்மை மேன்மையு மிக்கதோர் புண்ணியப்
பான்மையும் பெறும்பான்மை கருதினேர்
வேன்மை யங்கண் மணுளன்றன் வீரட்டந்
தான் வசிக்கத் தனிக்கதி சாருவார். (கூஙூ)

யாது வேண்டினு மெந்தை சிவபுரத்
தோது பெண்ணை முழுகியொருதரம்
பாதிமாமதி யாணைப் பணிந்தொரு
போதுவைகி லடைகுவர் போதமே. (கூ0)

சீர்த்தி விஞ்சிய சீர்கொளி யக்கர்தம்
பார்த்திப திருக்கோவற் பதிப்பர
மூர்த்திதான மொழிந்து மறிந்தவா
தீர்த்தமும் மினியாஞ் சில கூறுவாம். (கூக)

தலவிசேடச்சருக்க முற்றிற்று.

திருக்கோவலூர்

திர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

பாரும் விண்ணும் பணியும் பரிசினற்
சீரு நிரு மிலங்த செருக்கினற்
பேரரும் வையம் பிறகியென் றேதலா
லாரரும் பெண்ணை யெம்மை யணைமாலுமே. (க)

* உலகை யூட்டியுய் வித்துறங்கிச் சங்கோ
டிலகு மாழியை யேய்ந்து திருமலிர்
தலகில் பாலவி யண்மி விளங்கலாற்
கலசைகொண்கன் றணைப்பொரும் பெண்ணையே. (உ)

* தூமலிர் தரியுர் திச்சுழி வயின்
பூமலிர் துலகுக் கிதமூட்டிப் பொற்
றாமலிர்து விளங்கலிற் பன்னு ங்கா
மூமலிர் தவனேலு நதி யிரா. (ங)

* நம்ப ஞரிடை நண்ணியு நந்தியூர்ந்
திம்பரோர் வரையிற் பிறந்துக் தமிழ்
பம்புபா லளித்தும் வினை பாறியு
மும்பரோத்த நிற்கு முமை பெண்ணையே. (ச)

* அய்யன் பாலுதித்தும் மமைபால் கொடும்
ஓய்ய நிவினை வீட்டியும வேல்கொடு
செய்ய வாரிக லக்கியுஞ் சேர்ந்தவ
ருய்ய வாற்றி யுயர்வ்வா மேவியும். (ஞ)

* எண்ணி னுவாய் கொடும் மெதிர்த்தார்களை
மண்ணினின் மாய்த்தும் வரைகட கர்த்துமுக்
கண்ணெம்மானை வலம் வக்துங் காணலாற்
பெண்ணை யாழுரு கப்பெரு மானரோ. (ட)

வேறு.

* சூளிர்வளைபுரந்து கொடுவரைபிளந்து கோடைமேற்பர
ந்து செஞ்சடிலத், தளிர்விரிகொன்றை யானுைப்படியே
தணந்துபன்மலர்க் கொடித்தழுவி, மிளிர்தரு வானிற்றீரு
கை நீண்டிமைப் பின்வேண்டு காவதஞ்சென்று விமல,
னளிர்மலரடிகள் வலங்கொடு பணிந்துநந்தி மால்வளை வ
ளைகொண்டு. (எ)

* பாதிரிப்புலியூர்க் குணகடல் படிந்து பார்த்தவர் வெருவு
றப்பரந்து, கோதிரித்தளவின் மணிகொடு புவனங் குனிய
மேம்படுத்து மரல்கொண்டு, கேதிரித்தரசர் மூவர்கன்னி
யர்தங் கேண்மைகொண் டெழிற்பிரமரங்கள், தாதிரித்
தலவுமலங்கற் றைவீகன்ருனெனவரும் பிஞகியுழை.(அ)

வேறு.

மிருத நீக்கி விளங்கு புநிதத்தா
லுருவம் வாலிய வொண்ணிற ைலாற்
சுரரும் வந்து துணங்கு தொழுதலா
லரிய பெண்ணை யழுந்தழு மாமரோ. (கூ)

கங்கை யாதி நதிகளுங் காதலி
னங்க ணீத்த மமரும் பிஞகியிற்
றுங்க வார்புனற் றெரட்டவ ருண்டவர்
பொங்கு வாரருள் புந்திகொண் டாருமே. (கo)

மக்களு மக்கண் மக்களுங் காந்தியு
மெக்கலு நிதி யோங்கிய செல்வமும்
புக்கு வாழ்ந்து புராந்தகன் பாதமே
தொக்கு வார்பெண்ணை யாற்றினிற் ரூய்குவார்.(கக)

சித்திரைத் திங்கட் சித்திரை நாளினி
லுத்த மஞ்செய்யு வாவினில் வீரட்ட
வத்தன் மென்முகத் தார்ந்த பிஞகியிற்
சித்தி சேரு முருத்திர தீர்த்தத்தில் (கஉ)

நான மாடி நவிலுஞ் சிவபுரத்
தான வண்ணலே யன்பிற் றொழுதர்ச்சித்
தேனை யேசரு மிறைஞ்ச விசையுடன்
ஞான நாதன் செய்கல் லவிதியினல். (கசு)

கோவ ணுதனே யாட்டினர் கோறல்போய்ப்
காவி லாமுதற் பாவந் தணர்த்தகல்
பூவில் வாழ்நிட்ட காமம் பொருந்தியே
தேவரும் தொழச் சேர்வர் கயிலையே. (கச)

ஏவ ராகினு மெத்தினத் தாகினும்
வாவு முத்தர வாகினிப் பெண்ணையின்
மூவர் நாதனே யுன்னி முழுகினேர்
தேவ ராகுவர் திண்ண மிஃதரோ. (கரு)

மறவு மந்த மகேசனே யக்கினி
யுற்ற பெண்ணையி லோங்கு கபிலர்த
நற் றுறைக்க ணனேந்து பணிந்தவர்
பெற்ற பேறம ரர்க்கும் பெரிதரோ. (கசு)

அத் துறைக்கு வடகீகி லமர்ந்தருட்
சுத்த கண்ணுவ தீர்த்தமுந் தோன்றுமாம்
பத்தி யாக விசாக பருவத்தி
லுத்த மத்தரதிற் குடைந் தோங்குவார். (கள)

வழுத்து காலத்தி லாயவத் தீர்த்தத்தின்
மூழுத்த வன்பொடு மூழ்கி முதல்வனைப்
பழுத்த நெஞ்சிற் பணிபவர் காமங்கள்
செழித்து முன்னர் தினந்தின மோங்குமே. (கஅ)

இதற்கு மேற்கி லிராகவ தீர்த்தீத்தின்
மதித் திலக்குவன் கீதைசெய் வாழ்தடத்
திதத்தி லாடின ரீட்டிய பாவம்போய்க்
கதிக்குண் மேய கதியிற் கலப்பரோ. (கசு)

வேறு.

இசைத்தகல் விராமதீர்த்தத் தப்புறத் தியைந்தீ மேல்பான்
முசிப்பறு பரசிராம னற்றுறை மூழ்கினோர்கள்
வசைத்தபொய் மறையோர்க்கீறு மற்றுமா பாவந்தீர்த்து
கசைத்தவ ரோடுங்காம நற்பொரு டானுஞ் சேர்வார்.

அப்பரசி ராமதீர்த்தத் தடுத்ததென் திசையின்மன்னுங்
கப்பறுதரும தீர்த்தத் தனிப்புனன் மூழ்கினோர்க
ளொப்பறு மறங்கள்பொன்றூ தோங்கிநித் தியத்துமேவிச்
செப்பிய நிறைந்தவாயுட் சேர்ந்தினி தாடுவாழ்வார். (உக)

இறையவன் வட்பாலோங்குந் திருநதி யிசைந்துநின்ற
துறையினிற் பத்ரசங்கமெனும் பெயர்சூழ்ந்த தீர்த்தத்
தறையுந்தென்புலத்தார் தீர்த்தமரிதினில் விளங்குமாங்குக்
கறையிலரக் கயைக்குமேலாய்க் கதிவழங் குறையுளாமே.

அன்னநற் றுறையின் முன்னளருஞ் சலக்காருவென்பான்
மன்னிநீர் குடைந்து தெய்வப்பால் வருநதி மருவினூனீ
ரின்னறீ ரதனீராடி யியைந்தமா ளயத்திற்பிண்டந்
தன்னியங் கிறந்தார்க் காற்றிலவர்பயன்சாற்றலாமோ. ()

அனந்தகாலமும் பிதிர்க்கண் மகிழ்வராற் கையின்வானீர்
நனைந்தருள் பயனுங்கங்கா நானத்தின் பயனுமேவிக்
கனம்படு கதியிற்சேர்வார் கழுமுமத்துறைக்குக் கீழ்பாற்
றினந்திகழ்ந் திலங்குசத்த விருடியர்தீர்த்தமன்றே. (உச)

டுகள நீறைந்தவன்ன மாதட மூழ்கினோர்கள்
பங்கமில் சுத்தான் மாவாயிசுர பதத்தைச் சார்வா
ரங்கணற் றுறைக்குக்கீழ்பா லாதவதீர்த்த மாகுங்
கங்கையிற் படிந்தோர் நாளுங்கண்டிடார் பிண்டீநரயம்மா.

இரதசத்தபியிற் றோய்ந்தோ ரிரவிதன் னுலகஞ்சேர்வார்
பரவுமத்தடத்திற் றென்பாற் †பாவகதீர்த்தந் தோய்ந்தோர்

† பாவகன்=அக்கினி.

கருதறிவுட னண்மைந்தர் பவுத்திரக்கணங்கள் சார்வார்
மருவிய துஷ்க்குத்தீர்ந்து மனம்புகி தத்திலை. (உசு)

அவ்வழி தீர்த்தநாதாங்கு மாவணியுவாவிற் றோய்ந்தோர்
திவ்விய பிரமதேசு செறிந்தயன் பதத்தைச்சேர்வார்
வெவ்வினை தவிர்க்கும் பத்ரசங்கம் மேவியன்பாற்
செவ்வியதை யுவாவிற் சிரத்தையிற் படிந்தோரம்மா. (உஎ)

விண்ணையுவென் றவன்றன்மேய கருணையாற் றிருமேதக்க
தனிமநிழற் கதிலையச்சார்வர் சாற்றுமப் புனிதமான
புனலிலை தடங்கடம்பிற் போற்றியமாகத் திங்கண்
மலியமத் தோடாடு மனித்தருக் தேவராவர் (உஅ)

அதிகன் னியமத்தோடு மாகடந்தித் லன்பால்
விதிமுறை நானமாடி விளம்புதீர்த் தங்களெல்லா
மதியணி கோவலேசன் மலரடியருச்சித் தேத்திற்
சிவலோகவிமா வீடுசேர்வார் சிவநிசிமுழுயுஞ் சேர்வார் (உக)

மாதரா ணங்கைநேர வாழிராகவ புரத்து
காதலை வலஞ்சூழ் பெண்ணைமு குளித்திறையை யன்பா
லோதுமார்கழி மாதத்திற்ற வாதிரையிற் பூசை [வார்.
போதவங்கிழைப்பார் நம்பன்பொற்பதங் கமதாய்க் கொள்

ஆயுளு மிசையுமாரு தணுகிரு செல்வமோடு
மேய்நல் லறிவுமிம்மை மறுமையும் பயனேமேவித்
தாயினுங்கருணைமேய சங்கரனடியி னீழற்
றூயநன் முத்திசேர்வார் சொற்றதீர்த் தங்கூடோய்வார். (ஏ)

இச்சிவபுரத்து மேயகபிலாதி யெண்ணி தீர்த்தத்
துச்சிதப் புனலிற்றோய்வா ருயர்பவமென் செய்வோமென்
றச்சமாம் விசாரத்தேங்கி யடைதர வழியுமின்றி
நச்சயில் பவனாப்போல நாசத்தை நணுகுமன்றே. (கூ)

வேறு.

பார்புகழ் பத்திர சங்கமத் துறை
யாவனும் படிந்தபேர்க் கினிய மங்களஞ்
சேரு மங்கதற் குள்ஞ்சேர் கிலாதென
வோருவோ ரிவ்வுல குழியி னில்லையே. (கக)

வேறு.

* கூறுபெண்ணீயி லெண்ணரும் பேர்கண்முன் குடைந்தேக
வேறுவேறு செய்பாவங்க டீர்ந்து மேம்பட்டா
ரீலிலாதவர் நதித்தகை யளவில தெனினுந்
தேறுமாறினு முறிந்தவா சிறிதுசொற் றிடுவோம். (கச)

* விரகுவிஞ் சியாசன் பணிமேவுறுந் தன்மப்
பிரகலாதன னைக்குரு மகிழ்பிர் பிரீத்த
சுரகுறும் பவம்விலக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை நணுக
வுரமுட னளித்ததமந்த வொப்பிலேசர் நதியே. (கஞ)

* கங்கை யாதியா நதிகடலாங் காவினியார்செய்
பொங்குபாவங் கடணத்தலூற் காளிமம் பொருந்தி
பங்கயாசன னுலைப்படிப் பிஞகியிற் படிந்து
தங்கமாரொளி பெற்றுறின் புகலுவ தெவனே. (கசு)

* காமமாபுரி யெசுவையர் வேழ்விக்கா வின்பா
னேமமோ டபையெடுக்க வுட்கன்றிறக் திடத்தீ
வீமா திருங்கத்தியால் வெம்பிமெய்ப் பெண்ணை
சுமமார்நதி யாடிமேம் படினென்னே கவில்கேன். (கஎ)

வேறு.

அலகில்சீர்ச் $ சொன்னநதி சாரூராரூரி
லந்தணன் பதுமயோ னியனும்
அலகிலா நிதிகள்பல வகையீட்டி
யணுக்கணு பிரர்க்குமீ யான்பால்

$ சுவர்ணம்=சொன்னம்-என்றுயது.

நலமறிதே வதத்தனு மறையோன் வறுமையா
னலிந்துண விற்கு
ணுணுகியன் னீனென்சொல் லேவலி னடந்து
முணவரிதாய் வந்தோனவியும்
நிலையென்று கொளுமுன் செல்வமுநீயுங்
கேடிண்டு நினையமும்பெற்று
நிலத்தினில் வேதாளத் துருவடைதி யென்ற
சாபப்படி நேர்ந்தே
யுலவுகால் பிரகச்சோ மனன்மனவி
யுடன்றொடர்ந்த வண்மெய்யைமெலிக்க
வுயர்பெண்ணை தோயமுன் னுருவடை ந்தே
யொளிர்ந்தனர் தனித்தனிமாதோ: (ஈ அ)

* காசிப நதிசார் பிரமதேசத்தைக்
காவல்செய் சுதவன் மணிகத்தைக்
காதலர்க் களித்து மனையொடு வனத்துக்
கருதருந் தவம்புரிந் திருந்தகா
றேசிகன் வசிட்டனுதி னுனமுனிவர்
சேரவேங் துபசரித்தீண்ணச்
செப்புபோ தரசமுனிவநீ யுலகாள்
செய்கையில் பசுத்தொழுப் புகுந் †கான்
பூசையார் வங்கேட்டாயனும் வெகுண்டு
புகலிருளிற் குறிப்பாகப்
§ புங்கமொன்றேவப் பூனைமேற்படாது
பொருந்தொராவிற் பட்டங்கொழிந்த
வரிசினுக் கிழையாப் பராமுகமடைந்த
வப்பழி யுன்னைவிட்டகல
வாடுதி யினுகியென வவ்வாறுடி யருநெறி
கொளினென்னே வறைவேன். (ஈ ஊ)

---

† கான்பூசை=காட்டுப்பூனை. § புங்கம்=புராணம்.

வேறு.

* திவினையுலகி னுள்ளனவெல்லாந் தனதெனக் கொண்டுஞ் சிர்கெட்டுப், பாவியென் றன்னையாதியோர் நீக்கப்படுங் கொடுநோயினுல் வருந்திப், பூவினிலேற்றிற் சேதுவுழின் றிப் புலம்பிக் கான்சென்று வீழசுத்த, ஞவிபோங் காலைப் பெண்ணைமாநதி நீரோடிச்செல்படிக னென்பானும். (சo)

* எண்ணறு $முறவியீக்கண் மொய்த்திருப்ப வேனஞ்சே ன†மெகின்சூழக், கண்ணும்பஞ் சடையவாய் பிளந்தவனுங் கிடந்தமைகண்டு கைக்கடங்கொள், பெண்ணைநீ ரவன்வா ய்ப் பெய்தலும் புசிக்கப் பிரிந்தவான் மாவினைக்கொள்ள, நண்ணைமதுரத்தர் சிவகணநிபரு நடிவன்பாலடைந்திவை சொற்றார். (சக)

* யாங்கள் தீண்டுவதற் கருவருப்படைந்த விக்கொடும் பதகனே யரன்சீர், தாங்குவார்கொள்ளுந் தகுதியுமுண்டோ சாத்துதியென விறைகணத்த, ரோங்கனேர் பன்னற்கொருசிறுபுலிங்க முறலன்றி வேண்டுமோவதுபோற், நீங்கள் விலவாயினும் பிறுகியிலேர் திவலேமேல் வேண்டுமோதீர.

* என்றுரைத்திடக் கேட்டிருவெ யிதயமிதமுடன் களிக்தெ மான்கணத்தீர், நன்றிவற்வகாடு போமென விடுவிக்க நம்பன் மெய்யடியரிற் கொடுபோய்த், துன்றுசீர்ச் சிவ லோகத்தினிலென்றுந் துலங்குறவ சுத்தனேவைத்தார், வென்றியோய்பினுகிப் பெருமையையுயன்மால் விரும்புரி தெனிலென்னே விரிப்பேன். (சகூ)

வேறு.

* மெச்சுறு மறைகளிர் வியாதனே நிகர் குச்சமாமுனி கௌசிகப்பேர் கொண்டுமெய் யிச்சையா லிருவரு நோற்றன் மிக்கிட நச்சியா வுலகினு நணுகித் தேடினர். (சச)

$ஊறவி=எறும்பு. † எகின்=காய்.

* மண்ணை நீக்காதி யாமகிமை மீக்கொளும்
பெண்ணையை யறிந்தன் னோரடிப் பெட்பினி
லெண்ணருந் தவமெளி தெய்த மேம்படி
னுண்ணிய கதிச்செய னுவலும்பான் மைத்தோ. (சஞ)

வேறு.

* நின்மலனெனு மோரந்தணன்பான் மண்டுகெஞ்சன்பா னினி
றைகலே கற்றுட், டின்மலமகலா தாணவமலங் கொண்டா
ரிய்ற்றுறு வோரவன்வெஞ், சொன்மலப் பிரமராக்கதனுகித்
துயரொனில் கொண்டுகாரதனுற், பொன்மலர் திகழும்
பினுகியிற்படிந்து பூசுரனுயினென் புகல்வேன். (சசு)

வேறு.

* அக்கத்தியன் கரக்கடத்தினைக் குழிந்திட வதனன்
மிகுத்த கோபத்தான் மகோதரம்பெறச் சொலவேழ
முகத்தெமா னதிலாடவத்துயர் கெடின்முடிவின்
மகத்துவஞ் செறிபினுகியின் பெருமையார் வகுப்பார். ()

* வினைப்பிணிமிக்க தன்றமையனன்மனவியை மருவ
தினைப்பிரி வைத்தொரு நாளிருவசுரரின்னேரக்
கனக்கருங் குழலறிந்து கறிபகற்றக்கொள் கருத்தோய்
நினச்குவாய்க் கத்தீநிரயங்கோ நீகாயென நிகழ்த்த. (சஅ)

* கேட்டுவெள்ளி நின்மலனிறைக் தெணிற்கிளர் நரக
மூட்டுதுன் பத்தினுழன் றுலகிடை முன்போன் முனைத்தூழ்
கூட்டுமராச ரோகமும்மேற வலையவங் குறைந்து
நாட்டுமெய்த் தவரோம சன்சொலப் பெண்ணைநணுகி. ()

வேறு.

* ஆடியோ ராண்டிட் செய்யமெய்யினை யடைந்தானந்தங்
கூடின னிவனீன்யன்றிச் சனந்தனன் மனியியோடு
நீடுகண் ணிலாதிருக்க வவர்க்குப சரிக்கனேரா
† தூடுதறவத் தாற்கொண்ட சுதற்கிரு வருமுறைப்பார்.

† ஊடுதல்=நீங்குதல்.

* தந்தைதா யிருவர்செவ்வ னிருப்பினுந் தணந்துபோகன்
மைந்தர்கட் கிலாதிருக்க நயனுதிவலி யொன்றின்றிச்
சிந்தைநொந் தழலுமெங்கடமைவிட்டுச்செலனீ தாய்தோ
வெந்தமேன்மையுநீயெங்கட்பின்னெய்தியெய்தாயென்னூர்.

* அச்சொலே மதிக்காதன்னே னகன்றருந் தவமியற்ற
மெச்சுமத் தவங்கெடுக்க விண்ணவர்க் கிறைவனேவா
$ லச்சுதன் கவாணுதித்தா ளடைந்தவன் றனைமருட்டி
நச்சுறுதவத்தைப் பின்னுநணுகாது செய்து சேர்ந்தான்.

* சின்னட்பின்னன கனந்தத்தெரிவை யின்பம் வெறுத்து
முன்னற்சொன்னதைமறுத்துத்தவமுயன்றிடுங்காலீன்றோர்
சொன்னடா வகைகளாதித் தோடங்கடொடர்ந்து மெய்
யின்னன் னீர்மை குறைமேக ரோகமாய் நணுகிற்றம்மா.

வேறு.

மனம்வெறுத்துப் பராசனடிவணங்கி வருத்துவதனாக்க
மைந்தகிய, வினைவிளைத்தே கப்புரியும் பெண்ணுபாதி-
யென்றான் விதித்தவண்ணந், தினம்விதியா லோர்ண்டு
வாயாடிக் குட்டநோய் தீர்ந்துய்ந்தானும், றனதசுதமு
னுகமிச வனமுனிவர் தாங்கேட்டுத் தமியேம்பண்டு,

வதிட்டனிமிச் சக்கரவர்த்திக் கன்பால் வகுத்தபடி விரித்
துவண்மை, கதித்திடவுங் கூறினும்பிரமாண்ட புராணத்துங்
கனாக்தயாவு, மதித்திடத்தா லறிந்தவன்னேர் யாவருமுங்
கனியாடி மகிழ்வாலுள்ளத், துதித்தபடி சித்தியுற்றே னினை
வையுறீ சிறிதுசிறிதனைக் குறைத்தேன். (நிறை)

* கூறுமிச்சொல்லுகிறதினக்கடைந்த கொள்கையெல்லாங்
குமரற்பெற்ற, வாறுடையெம் வீரட்டத்தம்மான் றனரு
ண்மலிவையன்றியுண்டோ, வீறுகருமக்கழிப்பாற் பூவுலக

$ அச்சுதன்வான் உதித்தான்=திருமாலின்
ரெடையிற்பிறந்த உருவரி.

தீதுளை தீர்த்தமேன் மேலென்று, தேறும்வகை புகன்றுரங் ருதிகள் படியிக்ருதியின் செயலென் சொல்வேன். (நிகூ)

செந்துவர்வாய்க் கௌரிதவம் பெருக்கும்வகை யிருதுகந்தி செய்தவத்த, நந்தவிறை பிஞகத்தாற் சடைநீவிக்கங்கைகந்தி சிரத்தினல்க, வந்தெழிம புனல்பொங்கி யெவ்வுலகத்தையு முய்வித்தருள்வதற்கே, வந்ததும் பாறுதிநேயமவந்ததாதியமகிமை வகுக்கற்பாலார். (நிஙி)

தண்ணறைந்தபிஞகி பாறுதிநேயதரங்கிணிவே கவதிகங்கை, யுண்ணிறைந்த வருளல்வை வாக்கணுசாரியு நந்திநீத்தமொப்பில், கண்ணிறைந்த சருவதிரகருணியகண் டருடிஞை கரைப்பரின்னு, மெண்ணிறைந்த கொருமப் பெண்ணினநதிப் பெருமையா ரிசைக்கலுல்லார். (நிஅ)

வேறு.

* பன்னுநந்தி மால்வரை முதற்பா திரிப்புலியூர்
நன்னுபெண்ணை யாறெவண்படியினு மிட்டந்துய்க்கு
பன்னைநல்லுமைய தாயினுங் கோவல்வீ ரட்ட
மன்னனுமா னடியுள்ளி ஞானஞ்சிசய்து மகிழ்வால். (நிகூ)

அன்னங்காஞ் சனமாநிலம் திலந்துகில் கன்னி
யின்னதே முதற்றனங் ளேனுமா றீய்ந்தோர்
பன்னுமொன்றொரு கோடியாய்ப் புண்ணியம பலித்துத்
துன்னுவார் பாகதியினை யெளிதினிற் றொடர்ந்தே. (சுஙி)

கோவஞ்தனைக் கூவிள ம்மிகியோ ரிலையா
லாவலா லுருச்சித்தவ ரகண்ட பேறடைவார்
தேவர்கட் கரும்பதத்தினை யெளிதினிற் திகழ்ந்தே
ரார்விமான் மதமணிந்தவர் நகரமே கைலை. (சுஞ)

சாதிசண்பகம் பாடல மல்லிகை தழைந்த
சோதில்புன்னை மாமலரினுற் கோவலத் திறையைக்
காதலா லருச்சித்தவர் கயிலையை யடைவார்
யாது மங்கவர்க் கரிதிலை யையமுமிலையே. (சுஉ)

பரவுபெண்ணை நீராடியே பரம வீரட்ட
னிருகழற் கமலங்களுக் கருச்சனை யியற்றி
யொருபகற் றிருக்கோவலி லுறைந்தவ ரன்றிக்
கருதுநர சிவன்வே றிலையென்னு நீ காணே. (கூகூ)

அறிவினுய் நளகூபர யாழனைக் கின்று
சிறிதிசைத் தனந்தீர்த்தங் களாங்குரோச மதா
தறீயகேத்திரக் கோவலூ ரயந்தநீ யெல்லா
முறுமவத்தை தீர்கங்கை யென்னுள்ள மீக்கொள்ளே. ()

உரைத்த தீர்த்தங்கள் வைகறை துயிலெழுந்துள்ளத்
திருத்தினு விருங்கங்கை யாடியபல னெய்தும்
விரித்துரைப் தென்னிசைய மிஃதென விரித்தான்
றிருத்தகுந் தவச்சூதமா முனிமகிழ்சிறந்தே. (சுடு)

வேறு.

கோவன்மாநகர் சூழ் தருப்புஞ்சகுரோச புண்ணிய நேத்தி
ரமதனில், யாவரோனு மங்கிறந்தவர் காளகண்டமும்மதிவே
ணியுமிலகத், தேவதேவனுஞ் சிவனுருத்திரகழல் சிந்தை
மிங்கிஃதுண் மகிழ்ந்தறிவாய், தாவிலா வருட்சுரர்த் வீரட்
டன் சரித்திரந்தனை வினவியதவனே. (சுசு)

* என்றுரூதபுங்கவ னுறைத்துள்ள மிழுதையொத்து மெ
ய்கம்பிதமெய்தத், துன்றுநோக்கி லானந்தநீர் சொரியத்
தூணைக் காளுசிரமுகிழ்த் தெழுந்தசல, நின்றபான்மையிற்
தெற்றிசைநோக்கி நிற்றல்கண்டிரு நிதியுளான்றனய், ஏன்றம்மா முனிக்கதிவானந்த மடைந்துதாழ்ந் தெம்மா
னருண் மலிவடைந்தான். (சுஎ)

* வெய்யவேலியில் வீழ்ந்துழல்வேனை மீட்கவெண்ணியிவ்
வேலையைக்கொடுத்திங், கையவேலை நீங்குறதகரியறிவித்
தருந்தமிழ்ச் செயுளமைத்திடும் வலிதந், தய்யுஞ்சீரடி
யாரொடு தானுமுகந்து கொண்டருள் வீரட்டத்தெமமான்,
செய்யசேவடிக் காருதகாதல் சேர்வதன்றி யான்செய்வ
தென்மன்னே. (சுஅ)

வேறு.

எண்ணலா னன்ப ரெண்ணலா னெண்ணலா ரிதைய
நண்ணலான்பர வெளியெளி நண்ணலா னைவிண்மூக்
கண்ணலான் புறக்கண்ணலான் கண்ணனென் கணற்கு
மண்ணலா னண்டத் தண்ணலா னென்னுளே யமர்ந்தான்.

வேறு.

விஜயை வென்றூர் திருக்கோவன் மான்மியமாகமத்தை
யை மெய்ஞ்ஞானத்தாற், கனிவினொடாகிஇ மஞ்ஞானத்
தினும் விஜயினோ கறைரூர்சொன்னே, ரினிதிம்முறை
வரைகதாகள் சுமந்தோகள் நினைந்தோர்க ளியாருமிம்
மை, தன்லகிக செல்வமெலாந துய்த்திறைவ னடிநிழற்
கீழ் சாருவாரோ. (எ0)

வேறு.

* திருநீறு பஞ்சாக்கரம் ருத்திராக்கந் திகழ்ந்தென்றும்
வாழிசூழாழி சகாழி, வருஞானசமபந்தா வாகீசாரூர் வர
தர்மிணி வாசகரை யாதியாசொல்வாழி,குருஞானகுகமுனி
நிதிப்வீகவேந்தா திக்குலசேகரன்வாழி நரசிங்கமுனையர்,
தெருமேறு முளமார்மெய்ப் பொருணயனர் சீர்சேர்கோ
வலம்பதியுளார் வாழி வாழி.

வேறு.

மறைவாழி மறையாகமமும்வாழி மதியிரவி மழைவாழியிம்
முறைவாழிமகிழ்கோவனகர்வாழிமுத்திக்கண்முதுசைவ
னெறிவாழி சிவநாமமிகவாழி யிந்நூலி னிறையன்பிஞை
சறிவாழியுடனுமிகவாழி வீரட்டனருள் வாழியே

தீர்த்தவிசேஷச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வீரட்டேசுரர் திருவடிவாழ்க.

தெய்வீகபுராணமென்னும்

திருக்கோவலூர்ப்புராணமுற்றி

சுவமயம்.

மாயூரம் சைவசித்தாந்த பாடசாலை தலைமை உபாத்தியாயர்
மகாவித்துவான்-ஸ்ரீ தஞ்சிதபாதம் பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

வண்ணமயாகி மூன்செய்யுளொன்று சதமிருவத் தொன்பானும் வாக்கின், தின்மையா ரௌவை நிருப்பாபதின் மூன்றுரூரன் நிருப்பாரன்டெ மூன்மையோர்க் நிறைசிறுவூர்க் கௌந்தராஜனின் கவியாயிரத்தெண்பத்தைந்தை யொன்பியாவரு சேரவாயிரத் தேழ் சதமிருபதி விசையாண்டு ... ... (க)

நற்கோவை மூலமுதலாகத் தொடங்கிய செய்யுட்டொகை.

	செய்யுள்.
சிறப்புப்பாயிரம்	27
மூ[illegible]	7
[illegible]கோடமை வரிசைத்தில்	10
[illegible]	9
[illegible]	45
நூலின் மூலதர்	1725
ஆக	1803

பிரதியகப்பட்ட பிழைதிருத்தம்.

பாட்டு. அடை யடக்கம்.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
5	3	தெருளிருக்கும்	தெருளிருக்கா.
07	2	வாழ்த்தி.	வாழ்தி.
28	2	தொடன்னல்.	தோடன்னல்.
55	4	வித்திருந்தான்.	வித்திருந்தான்.
71	2	அன்புனத்தில்.	அன்புனதில்.
	1	பேறுத்தியத்த.	பேறுத்தப்த.